

کازانتزاکى

دوا وهسوهسهى

کریست

و: له فارسىیهوه

که ریم ده شتى

کوردستان - ههولیر

۲۰۰۶

ناوی کتیب: دوا وهسوهسی کریست

- نووسینی: کازانتزاکی
- وهرگیپانی له فارسییه وه: کهریم دهشتی
- نه خسه سازی ناوه وه: گوران جمال رواندزی
- پیچنین: سامان
- بهرگ: سهیوان
- سه پرشتی چاپ: هیمن نهجات
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
- ژماره ی سپاردن: ۲۳۲
- بهرگی یه کهم
- چاپی یه کهم ۲۰۰۶
- نرخ: ۵۰۰۰ دینار
- چاپخانه: چاپخانه ی وهزاره تی پهروه ده

پیشکده شه به:

هه موو نه وانه ی به ره هه مه کانیا ن ده که ن به سه ر مه شقی ئازادی
نه ته وه که یان.

ک. دهشتی

زنجیره ی کتیب - ۵۹ - (۱۶۲)

ناویشان

دهزگی چاپ و بلاوکرده وهی موکریانی

پۆستی ئه لکترونی: asokareem@maktoob.com

ژماره ی ته له فون: 2260311

www.mukiryani.com

پيشه‌كى

رۆمانى دوا وەسوەسەى كرىست، ژىننامەى ھەموو ئەو مەزقە ئازايانەيە، كە ويستوويانە بگەن بە مەدارى عىرفان و عەشق و ئاگر. خودى كرىست بە ھەمان ئەو سى مەدارەدا رەت بوووە لەم رىيەدا بەرجەستەى خەباتىكى دوورو درىژى كەردووە، سەرەتا ھەولیداو خەدى خۆى لە ھەموو كۆت و پىوھەندىك رزگار بكات و لە دىلى پاك بىتتەو، ھەر بۆيەش خۆى لە ھەموو پەيوھەندىيەكان رزگار دەكات و ھەموو بەختەوھەرييەك دەكاتە قوربانى بىيارەكانى خۆى و پاشان بالادەستى خۆى پيشانى ئارەزووھەكانى جەستە دەدات و خەفەيان دەكات.

ئەوسا وەكو ئازاترەن مەزقە لە پىناوى ئەوھى كە مەزقايەتى لە ھەموو ژەنگ و ژارىكى نەھامەتى پاك بكاتەو. بىيارى مەرگى خۆى دەدات و بۆ سەر خاچ ھەلدەكشىت و خۆى دەكاتە قوربانى مەزقايەتى، ئەمە رۆمانى (دوا وەسوەسەى كرىست)ە.

تاكە مەبەستى من لە وەرگىپرانى ئەم كىتیبە، سەرەپاى ئەوھى كە شاكارىكى گەورەى ئەدەبىيە، ئەوھى كە بۆ خوینەرانى روون بگەمەو چۆن مەبەستى دىنا بە مەبەستى رزگار كەردنى نەتەوھى خۆيان ئاين بە كاردەھىنن نەك بۆ سەر كەردنى... چۆن چۆنى مەبەستى خۆيان بەھۆى سەبەبەكانى ئاينەوھى لە كۆت و پىوھەندى داگىر كەران رزگار دەكەن، كە تەواو لەم شاكارەدا رەنگى داوھتەو.

ھىوادارم كاریكم كەردبیت نەوھەكانى داھاتوو بە عىشقەوھ باوھشى بۆ بگەنەو.

كەرىم دەشتى

ھەولتەر: پايىزى ۲۰۰۵

وهك زيوى دهرهوشانه وهه له بهر با كه وتبوننه خشه خش دهستنيشان بكهه، لهه جيهه له خاليكي سهوزى زهوى چهند كوخته ييكي په پوتت ده بينى كه زه مانى له گهل يهك و زه مانى تاك تاك به سهر زه ميندا هاويشترابون، له شه بو گلو خشت دروست كرابون و به دوى قسل سپى كرابون، بون كردن چركى توى به خهرج ددها، كه په يكهه مرؤى هه نديكي به تارا هه نديكي بى تارا به سه ريشتى بانه كانه وه خه وتبون. بيدهنگى راى كرده بو، پيرؤى شهوى نامه سكون تئى شله ژان بو بو، دهست و پيى مرؤقى تيكده تالاندو هه ليده سووراندو ناو يهك و نه يده توانى قه رار گايهك بدؤزيتته وه، دلى مرؤقى ناهيان هه لده كيشا... ناله ييكي ناوم يده ارو نه فرين تالود له سدان دهمدا دههاته دهره وه لهم گهرمه سيدها به تارامى بو دل پيكدان له نه بهرد دابون، تهواوى هه ول و تهقه لايان بو ته وه بوو قسه يى بدؤزنه وه تا حه سره ته دليان بگيپتته وه، به لام نه ياننده توانى، نالينه كان داده پچران و له ناو قيلو قالى نابالانسدا ون دهبون، له هيكه وه زه ناييكي دلته زين له بهر زرين بانه وه له ناوه ندى ديدا بهر زبؤوه، سينه ييكي پارچه پارچه بوو (خوداوه ندى سراييل... خوداوه ندى سراييل - ته دونيا - تاكه ي؟) ته ناله يه ناله ي يهك تاكه نه فهر نه بوو، هى تهواوى دى بو كه خه ونى ده بينى و هاوارى ده كرد، تهواوى خاكي سراييل له گهل ئيسقانى مرده كان و رهكو ريشه ي دره خته كانى، تازارى ده چه شت و نه يده توانى بزى و ههراو زه ناي ده كرد. دواى بيدهنگيى دريژو له هيكه وه دووباره بانگى فهزاي به پانتايى زه مين و تاسمان شهق كرد، به لام ئيستا به توور يى و تازاريكى زؤرتروه ((تاكه ي تاكه ي؟)) سه گه كانى دى بيدار بونه وه دهستيان كرد به چه په چه پ و رابردن، له پشت بانه پان و گليه كانه وه ژنان به ترسو له رزه وه سهريان كرده باوه شى ميده كانيان. پياوه جهوانه كه خه ونى ده بينى و له خهوى خوى هاوارى ده بيست ته كانى كيدا، خهوى تهو ئالؤز بوو راپه رى، كيؤ به ناسكى كه وته خه يال و ناو دهر و نى به ديار كه وت، ئيدى كيؤ ته خته تاوير نه بوو، به لكو له خه وو گيژى دروست كرابوو، دهسته يى له مرؤقى ديويه يكه رو روخسار كيؤى به ريش و په شم و برؤو دهستى قه به وه پيى خويان به توور يى له كيؤ دهكوتا، باريك و نهرم بونه وه، دريژ بونه وه، پان بونه وه، شيويه يان ده گؤرا، تهوكاته وهكو چهند په له هه وري كه له ناو بايىكي توندا په رش و بلاؤده بونه وه، شوؤر ده بونه وه

بهشى يه كه م

شهنه ييكي فينك و بهه شتى سه راسه رى بوونى تهوى داگرت.

له بهر زاييه وه، تاسمان ته ستيه باران بوو، له خواره وه به سهر زه وييه وه به رده كان كه له بهر گهرماى سوتينه رى رؤژدا گرپان گرتبوو، هيشتا ههر گهرم بوون، تاسمان و زهوى تارام و دلته واژبون و تئى بيدهنگى قوولى هات و هاوارو بى زه مانى شهو بووبون، بيدهنگ تر له خودى بيدهنگى، ههوا تاريك بوو، پيده چوو نيوه شهو بى، مانگو خؤرى چاوانى خودا داخرا بون و له خه ودا بوون، پياوه جهوانه كه كه شهنه ييكي نهرم هزرى دور دور برده بوو، غه رقى جيهانى بى هه ستى و خه لوه ت بوو بوو، به لام له كاتيكا كه هزرى تهو له خه لوه تگه دا نه نديشه ي باغى بهه شتى ده كرد، له ناكاو باكه گؤراو توند تريو، ئيدى تهو بايه بايىكي بهه شتى نه بوو، به لكو هه لى چهند هه ناسه ييكي گران و سهنگين بوو، وهك بلپى له بي شه ييكي چرى يا باغيكى تهرو نمناك له ژيره وهى قاچى ته ودا ده واريكى به هانكه هانك يا گوندى بو خه وتن له هه وليكى بيه وده دابوو، ههوا سهخت بى تارام بووبوو، هه ناسه ي به هه لى موى مرؤو شاؤه ل و په ريه كان بهر زه بؤوه له گهل عه ترى ناره قه ي توندى له شى مرؤقدا تيكه ل به يهك دهبون، نانى تازه له ته نورا دهرده هينران و ژنان رؤنى دره ختى هه قسيان له پرچيان هه لده سوى، بؤنت هه لده كيشاو، هه ستت ده كرد، تى راده ماى، به لام هيجت بهدى نه ده كرد، هيدى هيدى چاوه كانت خووى به تاريخيه وه ده گرت ده تتواتى سهرونيان ييكي بالابه رز كه ره شتر بوو له شهو، ده گهل دهسته يهك له دره ختى خورما كه وهك كانى سهريان له بهر يهك نابوو، دره ختى كه م گه لاي زه يتوون، كه له تاريخيدا

ناو تان و پوئینکی جوان. به راکردن و رهوینهوهی خهون تهواوی دیمه نه که گهره کی بوو، له بهر زهینی ئه و ون بیی، یه کسه سهری سهنگین بوو، سهر له نوئ چووه خه وینکی قولسه وه، کیوه که دووباره بووه ته خسته تاویرو هه وره کان وه کو هه وه لیان لیتهاته وه، سه دای هه ناسه ی توندی که سینکی بیست، ریش سووره که ئه و کاته به هه نگاوی خیراو به کراسی کراوه پی په تی و رووخساری سوورو ئاره قهر پژه وه، له ترۆپکی کیوه وه دووباره به دیار کهوته وه، هاو پئیانی بی شوماری ئه و له پشتی سه ریه وه له میانی تاشه به ردی سه ختا خوئیان شارده بووه، هه ناسه برکییان بوو، له بالائی سه ره وه، هه یوانی ئاسمان دووباره تاقیتی زیبای بهرجه سته ده کرد، به لام ئیستا ته نها تاقه ئه ستیره ییکی گه وره وه ک گویکی ئاگرین له ئاسوی رۆژه لاته وه هه لواسرابوو، خوړ له حالته ی هه لاتن دابوو، کابرای گهنج به سهر ته خته خهوی خویه وه که له تیشه داربوو راکشا، سه دای هه ناسه ی سهنگینی ئه و حیکایه تی کاری دژواری رۆژانه ی ئهوی ده کرد، پیلوه کانی بو ساتی ته ته له ی کرد، وه ک بلئی ئه ستیره ییکی سیحراوی به سهر ئه واندا هه لاتبی، به لام بیدار نه بووه، خهون دووباره به چالاکي خوئی به دوری ئه ودا سوورایه وه، له خه ودا بینی ریش سووره که وه ستاوه و ئاره قه له ژیر هه نگل و پی و هه نیه ی باریک و لۆچخواردوی سه ره و ژیر ده بووه، له حالیکه له بهر زۆری هه ول و ته قه للاو توورده یی، هه لم له ده می ده هاته ده ره وه، له حالته ی که جوینی دده، دانی به خوئا گرت و جوینی قورتداوه، به مرموچیه وه گوتی: تاکه ی ئه دونیا تاکه ی؟ به لام توورده یی ئه و په نگاوه ی نه دایه وه. سهنگرایه وه به خیرایی تریشقه کلاقه ی ریپوانیکی دوورو دریز له ده روونیدا ئه و له به ریه ک بووه، کیوه کان تاوانه وه، مرموچه کان ون بوون، خهون بو شوئینیکی دیکه چوو، جهوانه که بینی سه رزه مینی که نانه وه ک هه وایینی سیمی ئارموش رهنگاو رهنگو پر زینه ت و جوانی، له سه ره وه ی ئه ودا و له سه ر بانه نهویه که ی قامیشی کوخته که خوئی هه لخشتبوو، لای باشور بیابانی له رزیوی ئه دومیه بوو که له پشتی پلنگی ده چوو، دوورتریش ده ریای مردوو بوو، به ره قی و ژه هراوی خویه وه، نورئ هه لده ک شایه ده روونیه وه هه لیده قوراند، له پیش و له دوا یه وه ئورشه لیمی زالم قهراری گرتبوو، له هه موو لاییکه وه به فه رمانی - یه هوه - خنده ق هه لکه نه رابوو، خوینی قوربانیانی خوداو به رخ و په یام به ران، به سه ر شه قامه

به در پژکراوه کانیدا هه لژابوو، ئه و کاته سامیرای پۆخل و پیکوتی بت په رستان له گه ل چالیک له نیوه ندو ژنیک به سووراو و سپاوه وه ئاوی له بیر هه لده کیشا به دیار کهوت، پاشان له کوئیایی باکووردا - جهلیل - ی تابناک و میهره بان و سه وه لان - به دیار کهوت له لیواره وه بو ئه و به ری لیواری خهون رووباری ئوردن هه لده رژا، رووباری که شاره گی خودایه وه له کهناری زیخاوی باخ و باخاتی پر میوه - یه حیای پاکشورو بیدعته گیره کانی سامری و ته ره سو و ماسیگره کانی - گنسارت - راده بردن به بی جیاوازی هه موویانی تیر ئا و ده کردن، کابرای گهنج به دیتنی ئا و خاکی پیروز هاتبووه وه ژده وه، دهسته کانی دریز کرد تا ده ستیان پیدابه یی، به لام سه رزه مینی موژده هیئ که به شه ونمو با و ئاره زوی کوئی مریی رسکا بوو، وه ک گویکی سوور له سپیده ده ماندا ده ره و شایه وه له پریکا له تاریکی ئه نگوسته چا ودا خاموش هه لگه را، به نه مانی سه رزه مینی موژده هیئ سه دای ئاله و نه فرین کهوته بهرگویی، دهسته ییکی بی ژمییری خه لک له پشت تاویره نوک تیژه کان و دره خته تیغداره کانی هه رمیی کیوی دووباره به دیار کهوته وه، به لام ئه مجاره ته و او شیوا بوون و ده ستنیشان ده کران، ئه و دیوانه چه ند لوولدارو و له رو بچووک بوو بوونه وه، چه ند شه موله یه ک بوون، هانکه هانکیان بوو، به چکه هه رماسه کان هه ناسه برکییان بوو، ریشیان گه سکی له زه ویدا، هه ریه ک له وان وه سیله ییکی ئه شکه نه دانی غه ربیی هه لگرتبوو، هه ندیکیان که مه ربه ندی چه رمینی به ئاسن نیشانکراو و خویناویان له ده ست دابوو، هه ندیکیشان خه نه رو سوژن، هه ندیکیشان بزما ری سه رپانی درشت، سی کورته بالا که دامه نیان نزیکه ی سه رزه مینی گسک دده، خاچی قه به و سه نگینیان هه لگرتبوو، ناشیرنترینی ئه وان یه کیکی خه پله ی لوچی بوو، که له دای هه موویانه وه ده هات، تاجیکی له درک و داڻ له ده ست دابوو، ریش سووره که له پیشه وه پالیدایه وه کهوته ته ماشا کردنیان، سه ری زلی خوئی له رووی نه فره ته وه راته کاند، خه ونینه که گویی له بیر کردنه وه کانی خوئی بوو ((ئه وان بی باوه رن، له بهر ئه وه ی که به که می خولقاون هه ر له بهر ئه وه شه که من ئه شکه نه ده دریم... ئه وان باوه رپان نییه... ریش سووره که ده ستی زلو توکنی دریز کردو به هیما کردن بو ده ستی داپوشراو له نا و په رده ی شه ونمه وه گوتی:

- سەيركەن!

- سەرۆك، ئىمە ھېچ نابىنن؟ ھەوا تارىكە...

- شتى نابىنن كەواتە باوەرتان بە قسەى من نىبە؟

- سەرۆك باوەر دەكەين، ھەر لەبەر ئەو شەكە بەدوای تۆ كەوتىن، بەلام ھېچ نابىنن.

- دووبارە سەيركەنەو.

دەستى خۆى وەك شمشىرى دابەزاندا، شەوئى سىپى شەقکردو دەشتى بە ديارخست، دەرياچەبىنكى شىن لە خەو ھەلدەسا، لە كاتىكا كە تاراي شەوئى لادەدا، بزەبىكى كردو درەوشاوە، ھىلكەى مەلە گەورەكان- دىھات و گوندەكان- لە ژىر درەختى خورماو دەرەسەرى كەنارى زىخىنى دەرياچە لە ناوەندى مەزراى گەندا بەرەنگىكى سىپى كەوتە درەوشانەو. سەر دەستەى گروپە كە بە ھىماكردن بۆ گوندىكى گەورە كە بە چەند چەمەنىكى سەوز دەرە درابوو، گوتى: (ئەو لەوئىيە) سى ئاشى بايى، بەبى، ئەوئى بايەخ بە دى بەدەن، سەر لە بەياني زوو پەروانە كانيان كردنەو و سووراندیان، وەحشەتەك لە ھىكەو ھەلپزايە سەر رەنگى رەش و گەماوى خەونىن، خەون بەسەر پىلەو كانيدا چەقبەست بوو ھەلپزايە ناو ئەندىشەيەو، بۆ ئەوئى خۆى لەو خەو ھەبكا دەستى بە پىلەو كاني داھىناو بە سەختى ھەولئىدا بىتەو، لە گەل خۆيدا كەوتە ئەندىشەو، (ئەو خەونىكە دەبى بىدار بىمەو و خۆم نەجات بەدم). بەلام كورته بالاكان بە نەنگىيەو بە دەورى ئەودا دەسوورانەو، خەيالى رۆيشتنيان نەبوو، ريش سوورى وەحشى رووخسار قسەى لە گەل ئەوان دەكرد و ئەنگوستە كاني بەشئوئىكى ھەرەشە نامىز بەلای دىسى گەورەدا رادەتەكاندا، ((لەوئىيە بەدزىيەو دەژىت، بەپى پەتى و جلى كۆننە رۆلى نەجار دەبىنى، واخۆى بەديار دەخات كە كرىست نىبە، دەيەو قورتار بىت، ياللا كورپنە بە دوایدا بگەپن))، ريش سوورەكە قاچى خۆى بەرزكردەو و نىشانەكە بە خۆ ھەلئاسى، بەلام كورته بالاكان خۆيان ھاوئىشتە سەردەست و پى ناچار پىيە كاني خۆى دووبارە ھىنايە خوارەو.

- سەرۆك ئەو كۆنەپۆش و پى پەتى و دارتاشانە زۆرن، ئاخ نىشانەيەك، شتەك وەك ئەوئى كە بزاني ئەو كىيە، چۆن مەوئىكە لە كوى دەژى تا بەم جۆرە بتوانن ئەو

بناسن، دەنا ھەرەكەت ناكەين، باشترە ئەو بەزاني سەرۆك، ئىمە تەكان نادەين خەرىكە لەبەر ماندوو بوون و ئىران دەبين.

- من ئەو لە باوەش دەكەم و ماچى دەكەم - ئەو بۆ ئىو دەبىتە نىشانە ئىستا بەرەوئىش ياللا، بەلام لەسەر خۆ، ھاوار نەكەن، ھەر ئىستا خەوتوو ناگاداربن بىدار نەبىتەو و لە چنگمان رابكات، بە ناوى خودا، تاقىبى بكەن.

كورته بالاكان ھەموو بەيەكەو ھاواريان كرد ((سەرۆك تاقىبى بكەين)) بە بەرزكردنەوئى پى قەبەو ئامادەى رۆيشت بوون، بەلام يەك لەوان، ھەمان قەمبورو ئىسقانىكى خىل بوو كە خۆى بە بنە دپكىكەو گرتبوو، تاجە دپكىنەكەى لە دەست دابوو، بنە دپكىنەكەى چەسپاندو سەرىپىچى لەرۆيشت كردو ھاوئى كرد ((من بە تەما نىم بىم ئىدى گەيشتە سەر لىوم ئەو چەندىن شەوئى ئىمە تاقىبى دەكەين؟ زەمىن زەمانان نايەژىر پىم دەلئىن نا، بژمىرن لە بياني ئەدومىيە، دىرى ئەسناس يەك لە دوای يەكمان پشكنىو، لەمىاني (ئىنا)دا رابردىن، كەلە ھەمان جىدا ئىليازى بىچارەمان بەبى سوود كوشت، كە گەيشتە ئوردن، پاكشور ئىمەى بەدوای كلوى بابردو رەوان كردو گوتى: ((ئەو كرىستەى كە ئىو بە دوایدا دەگەپن من نىم ياللا چارەتان ونكەن)) ئەوئىمان جىھىشت چوون بۆ ئورشەلیم، پەرسىتگا و كۆشكى ھەناو قافىا، كوختە كاني (كاتيان) و (فرىسيان) (ريكاران)مان ھەموو پشكنى، بەلام جگە لە فېلبازوو درۆزن و دزو بەدكارو بكۆز كەسمان ئەدۆزىيەو، دووبارە كەوتىنەو رى، بەنىوان (سامىرەى دوورخراو) رەت بوون گەيشتە جەليل، مەجدەل، كانا، كفرناروم، (بىت سەدامان) يەكجى بەجى ھىشت، خانو بە خانو، قاىغ لەدوای قاىغ بەدوای بەفەزل ترين و لەخواترسا و ترين مەوئى گەراين ھەركات كە ئەومان بىنيو ھاوارمان كردو ((تۆ كرىستيانوى بۆ خۆت شاردۆتەو؟ راپەرەو سرايىل رزگار بكە ((بەلام ھەركات ئامىرى شكەنجەى لە دەستى ئىمەدا دەبىنى، رەنگ و رووخسارى دەپەرئى و دەكەوتە ھەلبەزو دابەزو ھاوئى دەكرد ((من نىم... من نىم)) بۆ رزگار كورنى گىانى، خۆى دەھاوئىشتە بەردامەنى شەراب و قومارو ژنەو و خۆى مەست دەكرد كوفرى دەكرد، فاحىشەبازى دەكرد تا ئىمە بەچاوى خۆمان بىنن كە

تاوانبار ٿيو ڪريسته نبييه ڪه ٿيمه به شويئي داده گه پرين، به داخه وه سه روك، به لام ليرهش روويه پرووي هه مان شت ده بينه وه، بيتهوده تاقببي ده ڪهين، وه ده ستي ناهيئين هيشتا نه هاتوته دنياوه، ريش سووره ڪه پشتي ملي به چنگ گرتو بؤ ماويه ڪه له ميانى زهوى و ٿاساندا سهيري ڪرد، له حاله تيڪدا ڪه پنده ڪهني گوتي: ((ٿهئى توماسى گوماندار توم خوشدهوي))، ٿهو ڪاته رووي له واني ديڪه ڪرد، ((ٿهو رزگار ڪاره سيخورميهو ٿيمه ش ٿاڙه لئى بارهه لگر، ليگه پرين با نه قيزه مان ليبتات تا هيچ ڪاتي ٿاسوده نه بين))، توماسى ڪوسه له بهر ٿازار هاواري ده ڪرد، ريش سوور ٿهوى دانايه وه سه زهوى له ڪاتيڪدا، دووباره پيڪهني و چاوه ڪاني وه رسوورانه لاي هاواري له گهل يه ڪه نه گونجاوه ڪاني خوي و پرسى ((چه ند ڪه سين؟ دوازه نه فهر، يه ڪه نه فهر له هه هوزيكي سراييلي، هه رماس و فريشته ڪان، به چڪه هه رماسه ڪان، ڪورته بالاڪان: ته واري زادو رووباري خودا، به شى خوتان هه لگرن!)) ريش سوور ڪهيفى ڪوك بوو چاوى خرو باز ٿاساي بروسكى ده دا. به دريژ ڪردني ده ستي قه بهى له تووره بيان له هه مان ڪاتدا به هيورى شاني هاواريڪاني ده گرته چنگ، له ڪاتيڪا له سهروهه تا بنهوه ليبيان ورد ده بؤوه ده ڪوته قاقاوه، يه ڪه يه ڪي ٿه واني بؤ هه واهه زده ڪردوه، به ره ڪردني هه يه ڪيڪيان ٿهوى تري ده گرت.

- سه لاو، ٿهئى له ٿيمي فس خوري سووگه ر، ڪوري ٿيبراهيم، توي ته مبه ل و چه نه بازي زور خور... تئ شيري پاڪت خواردوهه نه ڪهس ده ڪوڙي و نه دزي ده ڪهئى و نه زينا، چوونڪه ده ترسي، ته واري باشيه ڪاني تئ زادهئى ترسه، توي ڪهري گه مڙه ڪه له ٿير باري ڪوته ڪه پشنت ده چه ميته وه، له گهل بووني برسياه تي و تينوي تي و سهرماو قامچي به رده وام به له ريگهئى خوت، تئ به ڪه رباري و بي ٿه وهئى ٿاگات له عيزه تي نه فسي خوت بي و بني قاپان ده ليسييه وهه ته واري باشيه ڪاني تئ زادهئى ترسه، تئ ٿاگري بن ڪا له لانهئى شير و لانهئى (به هوه) راوه سته و مهيه ژوره وهه، تئ مهري بي گوناھي باعه باع بڪه، بڪه وه واري خوداي ڪه دهويه ويٽ تئ بخوات، تئ نه وهئى (ياڪوب) ي دروڙني گه روك ڪه ورده ورده خودا ده فروشي و له قاپي مال وهت ٿه وهنده شه راب ده خويته وهه تا مه ست بييت، بؤ ٿه وهئى له ڪاتي شل ڪردنه وهئى سهري ڪيسهئى خويان رازي دلئى خويان به تئ بلين، ٿهئى ره زيلترين مرؤق. تئ ٿهئى زاهيدي پيس و

راسيسزمى سه رسه خت ٿيستاهه له به ردهم ٿه ودا ده ڪهويه سه رخاڪ و سوڙدهئى بؤ ده بهئى، چوونڪه له خوت ده چئى، تئ ڪه روحي فهنا ناقه بولت ڪردوته مه غازهئى سه پرافي و له ٿاستانهئى ده رگادا داده نيشئى و ده ستي ده به يته ناو ڪيسه و سه ده قه ده دهئى به هه ٿاران و قه رزيش ده ده يته خودا و له ناو ده فتهري حسابت ده نووسئى، ڪه ٿه وهنده زه ڪاته به فلان و فلان ڪه س و له روڙي فلان و له هه مان سه عاتدا دراوه، وه سه يته نامهئى خوت ده نووسئى تا ده فتهري حسابت له ناو تابوتت دابني و له به ردهم خودا دا بيڪه يته وهه ويتهئى حساب ڪاري خوت پيشڪه ش بڪه يته، تا روڙانه پاره و پول ڪوڪه يته وهه، توي دروڙني فشه باز، ته واري فهرموده ڪاني خودا له ٿير بي ده نيئى و پياو ڪوڙي ده ڪهئى، دزي و زينا ده ڪهئى پاشانئيش سه رده ڪه يته گريان، له سينهئى خوت ده دهئى و گيتاره ڪهت هه لده گري و گونا هه ڪانت ده ڪه يته ٿاهه ننگ، ٿهئى هه رماسئى به دخو تئ چاڪ ده زاني خودا له نه واڙه نه ڪان ده بورئ، گوايه هه هه ليه ڪيش بڪه ن، چوونڪه خودا ڪوشتهئى ٿاهه ننگيڪه... و تئ توماس ٿهئى سيخورمهئى تيڙي ناو ٿيمه... من به لئى، مني گه مڙه لئى بي به رپرسي تي ڪه ڪه لاهم پر له با بو، ٿن و منالم له گه پان به واري ڪريستيانو ره ها ڪردوهه بووني ٿيمه و هه رماس و فريشته و به چڪه هه رماس و ڪورته بالاڪان له و ٿامانجه گه ورهيهئى ڪه هه مانه زه ورهيه، ڪه واته ياللا تاقببي بڪه. ريش سووره ڪه پيڪهني و تف ده ستيڪي ڪردو قچه قه به ڪاني ڪه وهه جوله، دووباره هاواري ڪرد ياللا تاقببي بڪه)) به دريڙي زه وييه سه ره ونشيو ڪهئى (ناصيره) وه ڪوتايي ده هات به رهه پيشه وه ڪه وهه پري. مرؤق و ڪيوه ڪان بوون به دوو ڪه ل و نه مان، چاوه ڪاني خه ونين پر بوون له تيرو تاري، ٿيستاهه له خه وي بي پاياني ٿه ودا، جگه له دهنگي داڪشان و ڪوتانه وهئى ڪيو به قاجي زل و سه ننگين، هيچ شتيڪي ديڪه به رگوي نه ده ڪهوت. دلئى ٿه وه وڪ ٿاڙه لئى ڪيوي سهري له قه فه زئى سينهئى ٿه وه ده ڪوتا، له ده رووني خويبا گويي له سه داو ده ننگيڪي گوي ڪاسڪه ر ده بو ((وادين، وادين)) به هه ليه زينه وهيه ڪه له جيئى خوي هه لئقو زيه وه (له خه ودا واري ده هاته به رچاو) ميئى ڪار ڪردني خوي خسته به رده رگا و دايجست، ته واري ٿامي ره ڪاني دارتاشئى خوي ڪه بريتي بوو له رندهه دارو مشارو جه گه و ته پشوو چه ڪوش و دريل، له گهل خاچيڪي قه به ڪه شه وانه ڪاري له سه ر ده ڪرد به سه ر ميئزه وهئى دانان، ٿه و

کاتهش خوئی له ناو ئارده داری تاشراودا شارده وه و چاو له ری بوو، بیده نگیینی عه جیب و ناارام و شلوق که ناخوشهین بوو فه زمانه وا بوو، هیچ دهنگی نه ده که وه بهرگویی نه ده دهنگی هه ناسه ی خه لکی دی، نه هه ناسه ی خودا، هه موو شتی هه تا هه ماسی شه وی زینده داریش که وه تبوه ناو دهروونی چالی تاریک و بی کوتایی و وشک... شه وه خه ونیک بوو یا مه رگی جاویدانی خودا؟ کابرای گه نج که وه تبوه وه حشه ته وه، مه ترسی ده بینی، به ته واوی هیزه وه هه ولیده دا تا بگاته ناواخنی زه بینی غه رق بووی خوئی و خوئی نه جات بدات- بیدار بووه. شه لالی ئاره قه بوو بوو، هیچ شتیکی له خه ونه که له بیر نه مابوو، ته نها شه وه یه که که سی تاقیبی ده کا... کییه؟ یه ک نه فه ر... زور؟ خه لکان؟ هه ماسه کان؟ نه ییده توانی وه بیر خوئی بهییتته وه، گوئیکانی خوئی تیژکرده وه گوئی هه لخت... له سکوتی شه ودا نیستاکه سه دای هه ناسه دانی خه لکی دی ده گه یشته گوئی، هه ناسه هه لکیشانی سینه و گیانینی زور، سه گی تازیه دارانه ده وری: جار جاره دره ختی له بادا خسه خشی ده کرد، له خواره وه ی دی دا دایکیک بو خه واندنی مناله که ی به ئارامی و هه ستدارییه وه لای لایه ی ده چری، شه و تژی بوو بوو له رازو ناهه ئاهی که شه پی ده زانی و هه زی لیده کرد.

زه وی قسه ی ده کرد، خودا قسه ی ده کرد، کابرای تولاز ئارامی گرت و بو ساتی ترس دایگرت، له و دنیا یه دا تاک و ته نها ماوه ته وه، دهنگی هه ناسه ی توندی باوکی له ژووری ته کیه وه ده بیسترا، پیاوه بیچاره که نه ییده توانی بکه ویتته خه وه وه، ده می خوئی که چ ده کرد به کردنه وه و داخستنی لیوه کانی هه ولیده دا بجه وی، سالانیک بوو به مجوره خوئی شه شکه بجه دابوو، ته واوی هه ولتی شه و نیستاکه شه وه بوو که سه دایینی مرویی له ده میدا هه لبعی، به لام هیشتاکه ش به بی هه ست به سه ر ته خته خه وی خویدا رویشتبوو، زمانی خوئی له ده ست نه بوو، له حالیکا که ئاو له لچو لیوی سه ره وژیتر ده بووه، هه ولیده دا و ئارقه ی هه لده رشت و جار جاره دوا ی کی شمه کی شمیکی وه حشه تناک ده یوانی وشه یه ک به نه وایینی جیاوازی سیلاوی هه لژیینیتته سه ر زمانیه وه، یه ک وشه و هه میشه هه مان شت:

ئه-دۆ-نی-یا ((ئه دۆنیا ته نها شه دۆنیا هیچ شتیکی دیکه نا، زه مانیکه شه وشه یه به ته مام و که ماله وه شه دا ده کات، یه ک دوو سه عات به ئارامی به سه ر جیگه وه ده مینیتته وه تا دووباره ته قه للا وجودی دابگری و جارینی دی کردنه وه و داخستنی ده می ده ست پببکاته وه. پیاوه گه بجه که چاوه کانی فرمیسکاوی بوو بوون... به زه مزه مه وه گوئی: ((که مه ترخه می منه... که مه ترخه می منه... له سکوتی شه ودا کورپه ئازاری باوکی بیست و شه ویش له ژیر ده سه لاتی ئازاردا به بی ویستی خوئی ده ستی کرد به ئاره قه هه لپشتن و کردنه وه و داخستنی لیوه کانی، چاوه کانی داخست و گوئی هه لخت تا بینی ناخو باوکی چی ده کات، بو شه وه ی شه ویش وه کو شه و بکات، له گه ل پیرمیرده که ئاهی هه لکیشا و ناله ییکی بی ئومیدانه و نامه فهومی سه ردا، له و حالته ئیدی جارینیکی دی چوه خه وه وه. به لام هه رکه خه و غه له به ی کرد، دووباره ماله که ته کانیکی توندی خوارد، میزی کارکردن سه رنگون بوو، ئامیره کانی دارتاشی و خاچه که که و تنه ناو ژووره که وه، ده رگا کرایه وه ریش سووره که، به قه لاقه تیکی نه ناس و خه نده ییکی وه حشیانه بازووی خوئی کرده وه، ئاستانه ی ده رگای داپۆشی کابرای جحیل هاواری کرد و له خه و بیدار بووه.

بهشی دووهم

کورپی جحیل به سهر ناردده داره کانه وه هه لسا به وه و پشستی خۆی دابه دیوار، قامچیکی نه خشین به دورو ریز بزماری تیژ به سهر سه ریبه وه هه لسا برابوو، هه موو شه وی پیش خه و نه وه ندهی به قامچی له خۆی ددها، که هه موو گیانی شه لالی خوین ده بوو، تا به دریتابی شه و به نارامی بمینیتته وه تووشی گوناهاکردن نه بی، له رزینیکی سوک دایگر تبوه چه نگالی خۆیه وه، نه ییده توانی وه بر خۆی بهینیتته وه که چ وه سو سه یه که له خه و ندها هاتبووه سو زراغی شه وه وه، به لام هه سستی ده کرد به سه لامه تی له مه ترسییکی گه وره رزگاری بووه، له حالیکدا چاوی برپی سووه ناسمان و ناخی هه لده کیشا، له گه ل خۆی که وتبووه چه وه ((زیاتر له وه تاقه تم نییه ئیدی به سه)) رۆشنایی تازه هه لاتوو، به نادلتیایی و کم رهنگیه وه له درزی ده رگاوه خزیه ژووره وه، له گه ل قامیشه لانه کانی بنمیچی ژوو به خۆ به رهنگی زهردی سازگاریان تیشکیکی غه ریب و دلنه وازی عاجیان ده به خشی، له کاتیکی تووره بیان ددانه کانی به سه ریبه کدا ده قمرسان، له به رخۆ که وته ورتته وه ((زیاتر له وه تاقه تم نییه ئیدی به سه)) چاوه کانی برپه هه واره له پریکا ته وای ژیبانی شه به بهرچاویدا گوزهری کرد: گۆچانی باوکی که له رۆژی ناولینسانی شه و شکۆفه ی کردبوو، شه کاته بروسکه ییکی لی هه لسا بوو په کی خستبوو، له مه به دوا که دایکی له و- کورپی خۆی- راده ما هیچی نه ده گوت، به لام شه و گله ییه لاله ی دایکی ده بیست، هه ق به دایکی بوو گوناهاه کانی شه و شه وو رۆژه وه که خه نجه ری داد به زیه سهر دل ییه وه، شه چه ند ساله ی ناخیری به بی هووده وه که وتبووه جهنگه وه تا به ته نها شه هه رماسه ی به ته نها له بوونی شه ودا مابوو، واته

ترس به زینتی، هه رماسه کانی دیکه ی تووشی نابوودی کردبوو: هه ژاری، هه وه سی ژنان، له زه تی گه نجیتی، کۆنترۆلی ته وای هه رماسه کانی کردبوو، ته نها هه رماسی ترس نه بی، چی ده بوو که غه له به شی کردبایه سهر شه ویشه وه، چ ده بوو شه گه ر بیتوانی بایه ... شه ئیستا پیاو بوو... کاتی هاتبوو. که وته زه مزه مه وه له گه ل خۆیدا ((په که وتنی باو کم خه تای من بوو... خه تای من بوو که مه جدلیه که وته به دکاری به وه، خه تای من که سراییل ئیستا که شه له ژیر کۆت... ده نالینتی، که له شیری- که ده بی له ماله هاوسی که دا بی که خاخمی مامی تیا ده ژیا، باله کانی به سه ربانه وه لیکندا یه که له دوا ی یه که به تووره یی قوقانندی، وادیاریوو له شه وی دریتابی نده ماندوو بیوو، بانگی خۆره تاروی ده کرد به دیار که وی، مه ردی جه وان پشستی خۆی به دیوارداو گوپی قولاغ کرد، رووناھی هه لها ته سه رمال، ده رگا کان کرانه وه، کوچه و کۆلان رۆحیان هاته به ره و (ناصره) خه ریک بوو بیداری ته وه، له پریکا ناله ییکی عه جیب له ماله که ی هاوسی به رزیوه، له پاش شه مه یه که دوا ی یه که نه عه رته ی خاخم ده بیسترا، خوا ی سراییلی بیدار ده کرده وه شه واده یی وه بیر ده هی نایه وه که به سراییلی دابوو، ((خودای سراییل، خودای سراییل تاکه ی؟)) کابرای گه نج دهنگی شه ژنۆی خۆی ده بیست که به ته خته ی ناو ژووری وه تاغ ده که وت، سهری خۆی به توندی راته کان و له گه ل خۆی که وته ورتته وه ((وا واده پاریتته وه سهر له ناستانه ی خودا ده کوتی و هانای بو ده بات، ئیستا وا دیوار ده کوتیتته وه تامنیش ده ست به دوعای خۆم بکه م)) روی گرژ کردو به رده وام بوو ((ئیستا ناکری بتوانم به بی هاوخه می خه لکان سه روکارم له گه ل خودادا هه بی)) مشتی خۆی به توندی به دیوار داکوتی تا به خاخم نیشان بدات که شه ویش بیداره و خه ریکی دوعا ده بیست. کابرای گه نج هه لبه زیه وه که وته سهر قاچه کانی وه، کراسی دریتوو پینه پینه ی به سه ر شان کانی وه خزی جه سته ی له رولا وازی له بهر رۆژ سووتاوی له گه ل شوین برینه سوورو ره شه کانی شه وی به دیار خست، به شه رمنی و به په له جلی خۆی گل دایه وه وه له ده وری جه سته ی رووتیدا پیچایه وه، نوری رهنگ په ریوی سوچه گاهان له کلا و رۆژنه ی بنمیچ هه لاتنه ژووره وه، که وته سهر شه وو رووخساری به نه رمی رۆشن کرده وه، هه مووی بیباک و غرورو شه رخوازی گه ره کی... موی ده وری چه ناگه ی و گۆنا کانی ره ش داگه رابوون و گلا وازه

بووبو، لوتی بازناسا و لیوه کانی ئەستور بووبوون، لەبەر ئەوەی لیوه کانی تۆژی کراوەبوون، ددانه کانی لەبەر رووناھیدا سپی دەچوونەو، رووخساری جوان نەبوو، بەلام جوانییکی شاراوو پەرتیشانسازی ھەبوو، پیلوھ کانی بوون کە شایستەیی سەرزەنشت بوون، پیلوی قەبەو درێژ کە سیبەرپێکی شینی عەجیبی دەخستە سەر رووخساریەو؟ یا کاری چاوەکانی بوو؟ کە گەورەو رەش بوون، تژی رۆشنایی، تژی رەشایی، ھەمووی تژی شیرینی، دەبجیواند، وەک چاوەکانی مار لەنیوان پیلوی درێژ، سەیری تۆیان دەکردو سەری دەخستییە سوورەو، ئەو ئارەدەدارە تاشراوانەیی داتەکاند، کە بەژێر ھەنگل و بەرپیشییە نووسابوون داتەکاند، دەنگی چەند قاچیکی سەنگینی بەرگوێ کەوتبوو، ھەنگاوەکان وەنزیک دەکەوتنەو، ئەوانی ناسی لە نەفرەتەو کەوتە زەمەمەو ((ئەمە ئەو، دووبارە وادی، چی لەگیانی من دەوی؟ خۆی کیشایە لای دەرگا تا گوێ قولاغ بکات، بەلام لە ھیکەو بەو حەشەتەو لە شوینی خۆیدا مایەو، چ کەسی میژی کارکردنی ئەوی لەپشت دەرگا داناو و خاچ و نامیرەکانی ئەوی بەسەرا بارکردن و کە؟ چ کات؟ شەو پەرە لە رۆحی پیس و خەونەکان، کە دەچینە خەو ئەوان کە دەرگا بە کراوی دەدۆزنەو بەمەیلی خۆیان ھاتوچۆ دەکەن و مال مەغزمان سەرەژێر دەکەن. بەبنی لیویەو لەگەڵ خۆی کەوتە زەمەمەو ((دوینی شەو کە خەوتبووم کەسیک ھاتۆتە ژوورەو، وەک بلایی ترسیکی ھەبوو کە ئەو کەسە ئیستاکەش ھەر لە وییە قسەکانی ئەو بیستی ((کەسی حەتمەن ھاتۆتە ئیرەو خودابوو، خودا، یا ھەرماس؟ کێ دەتوانی بەجیاوازی نیوانیان قایل بیت؟ ئەوان رووخساریان دەگۆرنەو، خودا ھەندی جار تەواو دەبیتە تاریکی و ھەرماسیش نور، زەینی مرقەد لە نادیاریدا دەخزیتە خوارەو)) لەرز، دوو رێگە لەبەردەم قاچەکانی دابوو، بە کامیان دا بپرات و کامیان ھەلبژێری؟ ھەنگاوی قورس تا دەھات نزیکتر دەبۆو، پیاو گەنجە کە بە نیگەرانیەو سەیری دەوربەری خۆی دەکرد، وا دیاریدەدا کە بەدوای شوینییکدا دەگەرێ بۆ خوشاردنەو و راکردن، لەو پیاو دەترساو حەزی نەدەکرد بێتە مالا کەییەو، چوونکە لەقولا ئی بوونیدا کۆنە برینیکی ساریژنەبوو ھەبە، لە دەورانی مندالییدا جارتیکیان لەکاتی یاری کردندا، ئەو ویت کە سی ساڵ لەو گەورەتربوو ئەوی بەزەوی دادابوو، بێ ئەوەی قسەیی بکات، قیت بوو بۆو، بەلام

لەو بەدوا ھیچ کات لەگەڵ مندالان یاری نەکردبوو، شەرم و ترسنۆک بوو، بە تەنھا لەحەوشی مالدا سەری لەبەر خۆدەناو، لەزەینی خۆیدا بەرجەستەیی کردبوو کە رۆژی بەلیدانی ئەو داغە نەنگە چاکتری خۆی بۆ ئەوان دەسەلمینی، دوای رابردنی ئەو ھەموو ساڵە برینە کە نە تەنھا ساریژ نەبوو، بەلکو بە بنی دابوو، لەبەر خۆ کەوتە زەمەمەو ((ھیشتا بەدوامەویە؟ ھیشتا؟ چی لەگیانی من دەوی؟ لیناگەریم بێتە ژوورەو، لەقەیی بە دەرگا کەوت، پیاو گەنجە کە وەکو تیری خۆی گەیاندا دەرگا بە وەبەرھێنانی تەواوی قودرەتی خۆی میژەکی ھەلگرت و دەرگەیی کردەو، لەئاستانەیی دەرگادا دیوی بە رەینی سوورو ئالۆزو بەکراسییکی کراوە پی پەتی و چەھرە گولگون و شەلائی ئارەقەو وەستابوو، لەحالیکا، قەپی لەو گەمە شامیە دەدا کە لە دەستی دابوو، نیگای خۆی ھەلخستە سەر دەوربەری کارگە کەو، خاچەکی دیت کە بە دیوارەویە، برۆی تیکەلگولفا، ئەو کاتە پی بەرزکردەو ھاتە ژوورەو بێ ئەوەی وشەیی بەییتە سەر زمان چوو گۆشەییکەو وەحشیانە قەپی لەگەمە شامی دەدا، گەنجە کە ھیشتا بەسەر پیو بوو، نیگای خۆی لەودا وەرسووراندا لە درزی دەرگای کراوەدا نیگای کردە کۆلانە تەنگ و ناوخت بیداربوو کەو، ھیشتا گەردو تۆز بەرز نەبوو، زەوی نمناک و عەتراوی بوو، شەوئی شەوانەو نوری سیحر لەگەلائی دەرختی زەیتوندا رووبەر و دەتکایەو، درەخت بەتەواوی قامەتیەو پێدەکەنی، پیاو گەنجە کە کەوتبوو شەوقەو، لە دنیاوییکی سپیدە دەمیدا ھەناسەیی ھەلگە کیشا، بەلام ریش سوورە کە گەرایەو لای ئەو بە رووگرژیەو گوتی: ((دەرگا داخە قسەم لەگەڵ تۆ ھەبە)) بەبیستنی ئەو دەنگە وەحشیە گەنجە کە لەرز و دەرگای داخست بەسەر لیوی میژە کەو دانیشت و لە چاوەروانیدا مایەو ریش سوورە کە گوتی: (من ھاتوم ھەموو شتی ئامادەییە؟ گەمە شامیە کە توپ ھەلدا چاوە زبەر شینەکانی خۆی دووریە گەنجە کە ملی قەلەو وچین چینی درێژکرد: ((تۆ چۆن، تۆش ئامادەیی؟)) روونایکی زیاتر بوو، پیاو گەنجە کە، ئیستا دەیتوانی رووخساری زبەر رەنگینی ریش سوورە کە ئاشکرتر ببینی، رووخساری ئەو یەک رووخساری نەبوو، نیوہی پێدەکەنی نیوہەکی دیکە توورەو توند، کاتی کە نیوہییک ئازار ئامیز دەبوو، نیوہەکی دیکە سەخت و بێ حەرکەت لە شوینی خۆی دەمایەو، ھەتا ئەو کاتە کە

ههردوو نیهوی بۆ ساتی هه مه جۆر ده بوون، له ژێر لێوی هاو جۆری، ههستت ده کرد که خوداو هه رماس، به قبوڵ نه کردنی ساز شه وه له گهڵ یهک له جیدال دابوون، کابرای گهنج وه لآمی نه دایه وه ریش سوور سه یڕیکی توو په و توندی کرده شه وه.

دووباره پرسى ((ئاماده ی؟)) شه خوۆی ئاماده ی هه لسانه وه کردبوو تا بازووی پیاوه جهوانه که بگری و رایتیه کینی تا بیدار بیته وه وه لآم بداته وه، به لآم له هه مان شه و بگه وه بهرده یه شه پیور لیدراو سواره ی نیزامی به تاودانه وه هاتنه ناو کۆلان له دوا ی شه مه دهنگی پیی قه به و بالانسی سه ربازانی رۆمی به رزیو وه، ریش سووره که مشتی خوۆی کرده گری و به لای بنمیچی ژووره وه زۆری به رزی کرده وه نه پراندى ((خودای سربایل زه مانى هاتوو شه مپۆ نهک سبه ی، شه مپۆ!)) دووباره بۆ لای گهنجه که گه رایه وه جاریکی تر پرسى ((حازری؟)) به لآم هیشتا بی شه وه ی چاوه پروانى وه لآمی بی بهرده وام بوو ((نا... نا توو خاچ ناهینی، هه مان شته که گوتم! خه لک گردبوونه وه، باراباس له گه ل پیاوانی خوۆی له کپو هاتۆنه ته خواره وه - ئیمه زیندان ده شکینین، (جانباز) به ره للا ده که یین، شه و کاته روداوی رووده ات - سه رت رامه ته کینه - شه و کاته په رجویی رووده ات، له مامت خاخام بپرسه - دوینی هه موو ئیمه ی له کلیسا کو کرده وه - جه نابت بۆ ئاماده نه بووی؟ هه لسا یه وه سه رپی و قسه ی بۆ کردین و گوته ی: ((مادامه کی ده ستمان له سه رده ست دانا وه کریست به دیار ناکه وی، بۆ به ده رکه وتنی کریست خواو خه لک ده بی له ته که یه که وه بجه نگن)) بۆ ئاگاداری جه ناب عالی بوو، شه و شته بوو که به ئیمه ی گوته، خودا به ته نها به س نییه، هه روه ها ده بی له ته که یه که بجه نگن، گویت لیه ه؟ بازووی پیاوه گهنجه که ی گرت و به سه ختی رایتیه کاند ((گویت لیه ه؟ حه واست له کویتیه؟)) توو ده بایه له وی بوای گویت له قسه کانی مامت بوا یه شاید ده هاتیه وه سه ر شه قل، منالۆکه. مامت گوته ی: (جانباز) شه مپۆکه هه موو کافره کانی رۆمی ده بانه وی له خاچی بدن له وانیه کریستی بی که نه وه له دوا ی نه وه چاومان له رپی بووه، شه گه ر شه به بی یارویا وه ره ها بکه یین، شه گه ر بۆ رزگار کردنی په له نه که یین، به بی شه وه ی ناو نیشانی خوۆی ناشکرا بکات ده مرئ، به لآم شه گه ر بۆ رزگار کردنی خیرا که یین شه وه په رجویی رووده ات، په رجو چییه؟ شه و جلی کوونی خوۆی توو په لده داو تاجی شاهانه ی داود به سه ر هه نیه ییدا ده ره وشایه وه! هه ربه ته نها به

ئاگاداری بوونی جه نابعالی... شه وه مامت به ئیمه ی گوته به بیستنی قسه کانی هه موو که وتینه گریانه وه، خاخامی پیر ده سته کانی بۆ ئاسمان به رز کردو هاواری کرد ((په روه ردگاری سربایل هه مان شه مپۆکه نهک سبه ی هه مان شه مپۆکه!)) هه ریه که له ئیمه دهستی به رز کردو وه به گریانه وه دهستی به ره و ئاسمان کرده وه و کردمان به زه ناو هه ره شه مان کرد، فرمی سکمان هه لپژت، ((هه مان شه مپۆ نهک سبه ی، شه مپۆ، گویت لیه ه کورپ دارتاش یا من له گه ل دیوار قسه ده که م؟)) کورپه گهنجه که له کاتیکدا چاوی نیوه کراوه ی دووری بووه سه ر قامچی و بزماره تیژه کانی که به دیواری به رامبه ره وه هه لواسرابوو، به دیکه ته وه له حاله تی گوینگرتنی شتی بوو، له ژێر سه دای زه رو هه ره شه نامیژی ریش سووره که هه سته به کشمه کشمی نه ییای و باوکی پیری ده کرد له وه تاغی ته که یه وه که چۆن چۆنی به کردنه وه و داخستنی لیه و کانی بیه وده هه لیده دا تا قسه بکات، شه م دوو دهنگه له دلی کابرای گهنج تیکه ل به یه ک بوون، له پرپیکا هه سته کرد که ته واوی هه و ل و ته قه لآی مرۆف جگه له مه سخه ریه که هیچی دیکه نییه، ریش سوور شانی شه وی گرت و بۆ پی شه وه رایدا ((ناهای هه پره حه واست له کویتیه؟ نه تبیست شه معونی مامت چی به ئیمه گوته؟ پیاوه گهنجه که به زه مزومه وه گوته ی: ((کریستیانو به مجۆره به دیار ناکه ویت)) چاوی بریه شه و خاچه تازه دروست کراوه ی که له نوریکی ئارام و سوور قامی سیحر غه رق بوو بوو ((نا کریست به مجۆره به دیار ناکه ویت شه و هه رگیز واز له جلی جینگورپی خوۆی ناهینی و تاجی شاهانه له سه ر نانی، نه خه لک نه خودا بۆ رزگار کردنی شه و نایه ن به هانایه وه، هه ر به جلی کۆن و جینگورپیه وه ده مریت، هه تا به وه فاترین مرۆف به ته نهایی جیده هیلی، ته نها و ته نها به سه ر ترۆیکی کپوکی وشک و بی به ره هه م، به خوۆ به تاجی له درک به سه ر سه ریه وه ده مریت. ریش سوور گه رایه وه به سه ر سامییه وه روانیه شه وه وه، نیوه ی رووخساری ده ره وشایه وه نیوه ی دیکه ی به ته واوی تاریک مابۆ وه پرسى ((چۆن ده زانی و چ که سی به توۆ گوته وه؟)) به لآم کابرای گهنج وه لآمی نه دایه وه. ئیستا که هه وا ته وا و رۆشن بووه، به سه ر ته ختی خواره وه هه لبه زیه وه به هه لگرتنی چه کوشی و مشتی بزمار بۆ لای خاچه که که وته ری به لآم ریش سووره که پیشی لی گرت و به هه نگاوی درشت خوۆی گه یانده خاچه که وه هک بلایی مرۆف بی دهستی کرد به راوه شانندی مشت و

تف کردنه خاچه که. گه پراهه ریش و سیمیل و برۆکانی له رووخساری کابرای گهنج خشی هاواری کرد. ((شهرم ناکه؟ ته و اوای بازرگانانی تامیرو کاناو کفر ناحوم بو دروست کردنی خاچ بو (جانباز) سه رییحیان کردو تو شهرم ناکه؟ ناترسی؟ وادابنی که کریست به دیار که وئو تو له کاری دروست کردنی خاچ بینی... فهرز که (جانباز) نه مپو له خاچ ده درئ خودی کریستیانو بی... بو وه کو ته وانی دیکه شه هاهمه تی ته ووت نییه که به یوزباشی بلینی ((من بو قاره مانانی سراپیل خاچ دروست ناکه؟)) ته و کاته شانی دارتاشی په ریشان هواسی به چنگ گرت و گوتی: ((بو نه تگوت؟ له چ رامای)) ته و به دیوار داداو به قیزه و نکر دیکه وه گوتی: ((تو ترسنوکی - هه مان ته و دی که گوتم! هه موو زینده گیت به ربا ده)) سپرپی سه دایی هه وای شهق کرد، ریش سوور به ره ها کردنی گهنج که... رووخساری بو لای ده رگا و هرسو پاندو گوپی خوئی راگرت، له ده ره وه دا، غه لبه غه لبی بهر پابوو بوو، خه لکیکی زور له ژنو میردان هاواریان ده کرد ((چارچی جارچی!)) ته و کاته جارچیکی دیکه سپرپی سه دا به سه ره هه موو شوینیکدا فرمانه و ابوو))

- کوپو کچانی ئیبراهیم، ئیسحاق و یا کوب، به فه رمانی ئیمپراتوری ده بی مه غازه و مه یغانه کانی خوستان داخه نو نه چنه مه زراوه، دایکان منالانی خوستان هه لگرن و پیره میرده کان گوچانی خوستان بگرنه ده ست و ورن! ته ی ته و که سانه ی که گوچن یا که رپن یا که شهنگن ورن تابینن چوئن چوئی ته وانه ی که ده ستی خوئیان له دژی ته ربابی ئیمه (ئیمپراتور) که خودا عومری درپژکات به زرده که نه وه، ئاگادار ده بنه وه، تابینن ته و یاخییه پوخله ته و جانبازه ده مریت. ریش سووره که ده رگه ی کرده وه ته و ئاپوړه ی بینی که هه راو زه نایان بوو ته وسا که بیده نگ بوو بوون، گوئیان راده گرت، جارچی به سه ره تاو پیکه وه بینی، ئیسقانیکی بی کلاو به ملی درپژو پیی باریک و ته شی ئاسای تفیکی روو کرد، هاواری کرد ((ته ی خائین عه زاب و دوزه خی خودات به نسیب بیته)) له حالیکدا که به توورپه ییه وه، ده رگه ی بوشتوکدا، کوپه گهنج که گه پراهه وه نه پړاندی ((شانازی به سیمونی برای ناپاک خوئی بکه)). گهنج که به په شیمانیه وه گوتی: ((خه تای ته و نییه خه تای منه)) دوای ساتی وه ستان پیداچوو گوتی: ((له بهر خاتری من بوو که دایکم له مالپی ده رکرد، له بهر خاتری من - ئیستا

ته و...)) نیوه ی ته به شی ریش سوور رهنگی میهره بانی گرت و بو ساتی وه ک بلینی له گه ل کوپه گهنج که هاودلی بکات رۆشن هه لگه را پرسی: ((چکۆله ی خوئم، چوئن ده توانی قهرزی ته و هه موو گونا هانه بده یته وه؟)) کوپه گهنج که بو ماوه یه ک بیده نگ مایه وه، لیوه کانی جولا به لام زمانی به سترابوو، که چی له ئاخیری توانی بلینی: (براکه م یه هودا، له گه ل ژیانم)) ریش سووره که راجفری، ته و کاته رووناهی له کلاو رۆژنه و که لینی ده رگاوه هه لاتبوه ناو کارگه که وه، چاوانی درشت و ره شی گهنج که ده ره و شاهیه وه، سه دای پرپوو له ناخوئی و ترس، ریش سوور به گرتنی چه نه گه ی ته و گوتی: ((له گه ل ژیانته؟ رووخسارت له من وه رمه گپه تو ئیستا بو خوئی پیاری، سه یری چاوه کانی من بکه... (به ژیانته) مه به ستت چییه؟ پیاهه گهنج که وه لامی دایه وه: ((هیچ مه به ستیم نییه))، سه ری خوئی هیئایه خواره وه و بیده نگ بوو، به لام له پریکا گوتی: ((برام یه هودا، له من مه پرسه... مه پرسه)). یه هودا رووخساری کابرای گهنجی گرتنه میانی ده سته کانی، به رزی کرده وه بو ماوه یه کی درپژ بی ته وه ی قسه بی بکات سه یری کرد، ته و کاته به ئارامی ته و ی ره ها کرد و به ره و ده رگا چوو، له پریکا دلی که وته خوړپه وه، هه راو زه نای ده ره وه، هه موو ده می توندتر ده بوو، خشه خشی پی په تییه کان و جیره جیری سو له کانیان، هاواری له گه ل چرینگه چرینگی ده ستبه نده برۆنزییه کان و خرخاله قه به کانی ژنان به زرده بوونه وه هه وا، ریش سوور له حالیکدا رهق و تهق له ئاستانه ی ده رگادا وه ستابوو، سه یری ئاپوړه که ی ده کرد که هه موو ساتی هه لده رژانه کوچه کانه وه، ته وان به ره و لای ته پو لکه ی نه فره ت لیکراو که مه راسیمی له خاچدانی به سه ردا ته نجام ده درا سه رده که و تن، که که و تبه وه ته و به ری دیکه وه، پیوان هیچیان نه ده گوت ته وان به بنی لیوه کانیه وه جوینیان ده داو گوپالی خوئیان له به ردرپژ ده کوتا هه ندیکیان به دزیه وه له ژیر کراسیان چه قوئیان له مشت گرتبوو، ژنان قیزه قیژیان بوو، زوریان له چه گی خوئیان هاویشته بووه سه رشان و قژیان کردبووه ده ستیان کردبوو به چرینی سه ردولکه و پرسه، قوچی سه رده سته ی ته م میگه له (شعون) خاخامی ناصیره بوو، پیره میردیکی داته کیوو، قامه ت چه میو، خوئی داغی نه خوئی سیلی نیو تان و پوئی، به سه ته داریکی ئیسقانی وشک و برینگ بوو، که رۆحی جاویدانی ته و ی به سه ره پییه کانییه و راگرتبوو، پیشی له دارمانی خوئی

دهگرت، دوو دهستی وهك ئەسكلتی ئەو لهگهڵ نینۆکی عهفریتی پهره‌نده ئاسای و گۆچانیکی پیرۆزی پێبوو، كه نهخشی جووت ماسییکی ههكمی بهسه‌ره‌وه بوو، دهيكوشی و تاویره به‌رده‌كاني ده‌كوتایه‌وه، ههستت ده‌كرد ته‌واوی جه‌سته‌ی باریك و لاوازی ئەو له گۆشت و ئیسقان و موو هه‌مووی له ئاگردا ده‌سووتین، له‌و كاته‌ی كه ده‌می ده‌كرده‌وه و هاواری ده‌كرد: ((خودای س‌راییل)) دوو كه‌لی له‌سه‌ر به‌رزده‌بۆوه، له‌دوای ئەوه‌وه به‌ریزه، ریش سپیه‌ قامه‌ت چه‌مبوه‌كان و ئیسقان درشته‌كان به‌گۆچان و برۆی چ‌رو ریشی دووفلیقانه‌یان، له‌دوای ریش سپیه‌كان، خه‌لكی به‌هێزو پاشان ژنان له‌حه‌ره‌كه‌ت دابوون، منالان س‌توونی كۆتاییان پێك هێنابوو هه‌ریه‌كه‌و به‌به‌ردی له‌ده‌ست و هه‌ندی خۆیان و قۆچه‌قانه‌كانیان له‌شان، ئەوان له‌گه‌ڵ یه‌ك وه‌ك ده‌ریا ده‌هاتنه‌ پێش و ئارام له‌سه‌رخۆ وه‌لوه‌له‌یان بوو. یه‌هودا! هێشتا كه‌ پشته‌ی به‌چوارچێه‌ی ده‌رگان دادابوو، سه‌یری ژنو پیاوانی ده‌كرد، دلی گران بوو، له‌حالی‌كدا خوی هێشی ك‌ردبووه‌ می‌شكیه‌وه‌ كه‌وته‌ ئەندیشه‌وه: ((ئه‌وانه‌ن... به‌لی ئەوانه‌ن كه‌ هاواری له‌گه‌ڵ خودا په‌رجو دروست ده‌كهن هه‌مان ئەم‌پۆ نه‌ك سه‌به‌ی؟!)). ژنیکی پیاوانه‌ی هه‌يكه‌لداری كه‌فه‌ل زل كه‌ناره‌ی له‌ناپۆره‌كه‌وه‌ گرتبوو شیت بووبوو، جله‌كاني له‌شان ده‌هاتنه‌خواره‌وه، خۆی لارك‌رده‌وه، به‌ردی‌کی هه‌لگرت به‌هه‌موو هێزییه‌وه‌ بۆ مالی‌ دارتاشه‌كه‌ی راهه‌شاندو هاواری ك‌رد: ((ئهی خاچ ساز دۆزه‌خو نه‌فره‌تت لیبی)). به‌یه‌كجار هاوارو جویین له‌م لاوه‌ تا ئەولای كۆلان په‌ری هه‌لكشا، ك‌وران به‌رده‌قانیه‌كانیان له‌شانیان هێنایه‌ خواره‌وه، ریش سوور ده‌رگای به‌یه‌ك داداوا، هاواری ك‌رد: ((خاچ ساز... خاچ ساز له‌هه‌موو لایه‌كه‌وه‌ به‌رزبۆوه، رێژنه‌ی به‌ردان بۆلای ده‌رگا كه‌وته‌ بارینه‌وه. پیاوه‌ گه‌نج‌كه‌، له‌حاله‌تێ‌كدا له‌به‌رده‌م خاچدا كه‌وتبووه‌ سه‌ر ئەژنۆ چه‌كوشی بۆلای سه‌رو بۆلای خوار ده‌بردو ئەوه‌نده‌ به‌سه‌ختی له‌بزماره‌كاني ده‌كوتا كه‌ ده‌تگوت ده‌یه‌وه‌یست هاوارو جویینه‌كان له‌میان‌ی سه‌دای چه‌كوش گوم بكات. سینه‌ی ده‌كولا، ته‌له‌زمی ئاگر به‌به‌رزی لوتی ئەو هه‌لده‌زۆقینه‌وه، شیتانه‌ چه‌كوشی ده‌هه‌شاندو ئاره‌قه‌ له‌نیو چاوانی هه‌لد‌رژایه‌خواره‌وه‌ ریش سوور كه‌وته‌ سه‌ر ئەژنۆ، بازووی ئەوی گرتو به‌توریه‌وه‌ چه‌كوشی له‌ده‌ستی ئەو ده‌ره‌ینا ئەوكاته‌ له‌قه‌ییکی وای له‌خاچه‌كه‌داو كه‌وته‌ سه‌رزه‌ویه‌وه.

- نه‌كا بته‌وی ئەوه‌به‌ی؟
- به‌لی
- شه‌رمه‌زاریش نیت؟
- نه
- لی ناگه‌ریم، ئەوخاچه‌ وردوخاش ده‌كه‌م

سه‌یریکی ده‌وربه‌ری ك‌رد، بۆ دۆزینه‌وه‌ی تیشه‌یی كه‌وته‌ گه‌ران و سوورانه‌وه، ك‌وپه‌ گه‌نج‌كه‌ له‌سه‌ره‌خۆ به‌ پارانه‌وه‌وه‌ گوتی: ((یه‌هودا... یه‌هودا ب‌رام سه‌ره‌ری له‌من مه‌گره‌))، له‌په‌ری‌كا ده‌نگی قوون و تارێك هه‌لگه‌راو ده‌ستنیشان نه‌ده‌كرا، ریش سوور نیگه‌ران هه‌لگه‌راو له‌سه‌رخۆ پرسى: ((كام رینگا؟)) و له‌حالی‌كدا به‌ په‌ریشانی ده‌یروانیه‌ ك‌وپه‌ گه‌نج‌كه‌ له‌چاوه‌ر‌ه‌وانیدا مایه‌وه، رووناکی ئیس‌تاكه‌ راسته‌وخۆ له‌ جه‌سته‌و هه‌يكه‌لی وردیله‌ی دارتاشه‌كه‌ی ده‌داو لیوه‌كاني پێچیان خوارده‌بوو به‌یه‌كه‌وه‌ دوورابوون، وه‌ك بلی‌ی هه‌لیده‌دا پێش له‌ هاواری‌کی گه‌وره‌ بگه‌رئ، ریش سوور به‌ رهنگ په‌ریوی ئەوی بینى، دلی دژ به‌ مرۆق‌هایه‌تی ئەو كه‌وته‌ به‌زه‌بییه‌وه... دلۆپ دلۆپ له‌حاله‌تی تاوانه‌وه‌ دابوو، گۆناكاني هه‌موو رۆژی قوولتر ده‌بوون، دواجار كه‌ ئەوی بینى بوو، چه‌ند وه‌خت تێپه‌ری بوو؟ ته‌نها چه‌ند رۆژی، چ‌وووبوه‌ دى تا سه‌ركی‌شی له‌گه‌ڵ (گن‌سارت) بكات، كاری ئاسن‌گه‌ری ئەو وای ده‌خواست به‌چه‌كوش لیدان له‌ ئاسن، شیوه‌یی‌کی بداتی و ئەسپه‌كان نال بكات و كوئینگ و پاچ و داس دروست بكات، به‌لام به‌په‌له‌ گه‌رابۆوه (ناصره‌)، چ‌وونكه‌ په‌یامی پێگه‌یشتبوو كه‌ ده‌یانه‌وی (جانباز) له‌ خاچ بده‌ن، به‌ییری هاته‌وه‌ كه‌ چۆن هاواری كۆنینه‌ی خۆی جیه‌یشتوو، ئیس‌تا سه‌یركه‌ كه‌وتۆته‌ چ‌ رۆژی‌كه‌وه‌، چاوه‌كاني چۆن هه‌لم‌ساوه‌ و لاجانگه‌كاني چۆن هه‌لته‌کیوه‌! ئەو هه‌موو تفت و تالی ده‌ره‌ی ده‌می چی بوو؟ پرسى: ((چیت به‌سه‌ر هاتوو؟ بۆ دلۆپ دلۆپ ده‌تارێتیه‌وه‌؟ چ‌ كه‌سى ئازارت ده‌دات. ك‌ابرای گه‌نج به‌بێ‌ تاچه‌تی پێكه‌نی، ده‌یه‌ویست وه‌لامی بداته‌وه‌ كه‌ ئەوه‌ مایه‌ی ئازاری

خودایه، به لآم خوئی به دورگرت، شهوه هاواری به رزی دهروونی بوو نهیده یویست له لیه کانیدا رابکات وه لآمی دایه وه (له حالته تی کیشمه کیش دام)

- له گهل کی؟

- نازانم... له حالته تی کیشمه کیش دام

ریش سووره که چاوی دوریه وه چاوی گه نجه که و پرسیار پیچی کرد لیسی پارایه وه وه هره شهی لیکرد، به لآم چاوانی ره شو بی تۆقره و ترساوی وه لآمیان نه دایه وه. له پریکا سهری یه هودا که وته سووران، له کاتیکا که به سهر شه و دوو چاوه ره شه وه لاریو بۆوه، وای هاته بهر چاوه که دره ختی پرشکۆفه و ئاویکی شین و ئاپوره یی له خه لک ده بینی، له دهروونه وه له قولایی ره شینهی شه فافی چاوه، شه پهری دره خته پر شکۆفه کان و ئاوه ئادهم خاچیکی سه سو گه وره یه سهرتاسه ری گلینهی داپۆشی. یه هودا به چاوی له کاپیلک ده پهریه وه وه، له جیوه پهری ده یوست بکه ویتته قسه وه پرسی: ((نه کا تۆ... تۆ)) به لآم لیوه کانی به ستابوو، ده یویست پیاهه گه نجه که له باوه ش گری و ماچی کات، به لآم بازوره کانی له هه وادا کراوه یه له پریکا وه ک دار وشک هه لگه را، شه کاته که گه نجه که شهی به بازوری کراوه موی وه ک شیش زیک بوو چاوی له قه پیلک ده پهریه یی بینی هاواریکی کرد، کابوسیکی ترسناک به زیندانی زهینیدا ده پهری - گروهی کورته بالاگان به ئامیری تایهت به له خاچ دان و هاواری کوران: (تاقیبی بکه ن). ئیستاش. سوور ریشی سه رۆکی گروپیشی ناسی: یه هودا... یه هودای ئاسنگه ر که رابه ری گروپ بوو، وه حشیانه که وته قاقاوه لیوه کانی ریش سووره که ته لهی کرد ((نه کا تۆ... تۆ؟))

- من... کی

ئیدی وه لآمی نه دایه وه له حالیکدا سیملی خوئی ده جوویه وه، چاوی بریوه شه وه وه، نیوهی رووخساری، سه ره له نوئی کراوه و رۆشن بوو نیوه که ی دیکه ی تاریکی بوو، له زهینیدا شه و ئاسه وارو نیشانه یه ی که شه و گه نجه له کاتی له دایک بووندا و هه تا بهر له وه ش گرتبوویه خوئی، که وته ورچه ورچه وه، شه وه له جهره یانی خوازیاری میری له و

کاته ی که داخوازیکه رانی میری کۆبوونه وه، گۆچانی یووسف تاکه داربوو که شکۆفه ی کرد، هه ره بهر شه مه بوو خاخام میری ی پاکیزه ی که وه قفی خودا بوو کرد بووه دیاری شه وه وه، شه وه له دابه زینی بروسکه یی که ده ستگی رانی له رۆژی بوکی نییه وه بهر له ویسال ئیفلیج کرد، شه وه له گریه ستی تۆوی کورپی له ره جمی بووکدا، پاش بۆن کردنی جیوه ی سپی، شه وه له جهره یانی پیش له دایک بوون، زاوی له خه ودا بینی که ده رگای ئاسمان کرایه وه وه فریشته کان وه ک چۆن مه له کانی سه رانی مائی قیزه ونی شه و هاتنه خواره وه، هیلانه یان چی کرد و که وته چرین، هه ندی له فریشته کان خوئیان په رده دار کرد، هه ندی کیان چوونه ناو مال و ئاگریان هه لگی راندر ئاویان گه رم کرد، تا مناله موژده به خشه که بشۆن، هه ندی کی تریش بۆ ژنه زاوه که ئاشیان به سه رنا، ریش سوور له سه رخۆ بوو دوو دللی و نزیک که وته وه وه به سه ر پیاهه جهرانه که لار بۆوه، ئیستا دهنگی پر له تاسوق و ته مه ناو ترس بوو، دیسانه وه پرسی (نه کا که تۆ: تۆ؟) به لآم دیسان زاتی نه کرد که پرسیاره که ی خوئی ته واو بکات.

گه نجه که له ترسا له رزی و به گریه وه گوتی: (من؟ مه گه ر نایینی که ناتوانم قسه بکه م من شه هاهمه تی چوونه کلیسام نییه، له بینینی مرۆژ را ده که م، له به بی شه رمی سه ری پیچی فه رموده کانی خوا ده که م، رۆزانی شه مه کار ده که م)، شه و کاته خاچه که ی هه لگرت و پیی له سه ر پیی داناو چه کوشی گرته ده ست و (مه گه ر نایینی خاچ دروست ده که م و پیایا ده کیشم)، ریش سوور شله ژا، به لآم قسه یه کی نه کرد، ده رگای کرده وه شه پۆلی له دیهاتیه هه لچووه کان له کۆتاییه که چه دا به دیار که وتن، پیریژنه پرچ په رتیشانه کان و پیرمی رده ره نجوره کان و گۆجه کان و کویره جوزامیه کان بوون، شه وان به هه ناسه برکیوه بۆ سه ره وه هه لده کشان و خوئیان ده کی شایه لای ته پۆلکه ی له خاچدان، سه عاتی موژده به خش داده هات، سوور ریش له گهل خوئی که وته شه ندی شه وه (ئیستا کاتی شه وه یه که ئیره جیبه یلم و خۆم بگه یه نه ئاپوره که ئیستا کاتی شه وه یه هه موومان به یه که وه تاو بده یین و جانباز قوتار بکه یین شه و کاته ئاشکرا ده بی که ئاخۆ شه و رزگار که ره یان...)) به لآم دوو دل بوو له پریکا شنه یی کی فینک له به رزایی سه ری وه گوزه ری کرد، که وته شه ندی شه وه ((نا شه و پیاهه که بریاره شه مرۆ له خاچ بدری، کریستی انویی نییه که قه ومی سرا ییل چه ندین سه ده یه چاویان بریوه ته ریی

ئهوهوه، سبهی سبهی سبهی! خودای ئیبراهیم، چه ندین سالد که ئهه سپیده به سهر سهری ئیمه داده کوتی، باشه، به لام کهه؟ ئاخر ئیمه مرۆقین و تاقه تی چاوه پروانی زیاترمان نییه.

ریش سووره که تووره بوو، له حالیکدا که سهیریکی غه زه بدارای کرده پیاوه گه نجه که که له کاری بزمار ریژکردنی خاچ بوو، له لهرزینی ناو گیانی له خوی پرسی ((نه کا خاچسازه هه مان کریستیانو بی؟

ئیمه سه ره ده ره له کاری خوا ده رناکهین، ئایا ده بی هه مان کریستیانو بی؟))

له پشت سهری پیره ژن و گوچه کان و سه ربازانی گه شتی رومی به سوپه رو خوده و رمی برۆزی به دیار که وتن ئه وان خوین ساردو له سه رخۆ بوون، شوانی میگه لی مرۆیی بوون به بیزاری و قیزه وه نی سهیری یه هووده کانیان ده کرد، ریش سووره که خوینی هاتبووه کولینه وه، وه حشیانه ده پروانیه ئه وان هه وه، گه رایه وه لای کا برای گه نجه، هه زی ده کرد سهر له بهر سهری نه نی، ته واوی که مته رخه مییه که له گه رده نی ئه و دابوو، له حالیکدا که مشتی خوی داپلۆست هاواری کرد:

(من ده پۆم و تو، توی دروست که ری خاچ هه ر قۆرریه که ده یکه ی بیکه! تو ترسنۆکی تو خاتینی، زیاتر له میشله یه کی قیزه وه ن نیت دروست وه کو برا جارچییه که ت، به لام خودا ئاگر به سه رتۆ داده بارینی، وه ک چۆن نازیلی سهر باوکتی کرد، ده تکا به زوخال، ئه وه له منی وه رگه ..

به شتی سییه م

کا برای گه نجه به ته نها له گه ل خویدا مایه وه، پشتی به خاچدا و ئاره قه ی هه نیه ی خوی سپیه وه، هه ناسه ی له بهر برابوو، سه ره له نه ده گه را، بۆ یه ک سات دونیای ده وری سهری سوورا و پاشان ئارامی گرت، دایکی ئاگری گه ش ده کرده وه، تا زوو نانی سپیدان ئاماده بکات و وه کو ئه وان ی دیکه بۆ بینینی مه راسیمی له خاچدان، خوی بگه یه نیت ته شوینه که، هاوسپیکانی پیشتری چوو بوون، میرده که ی دهینا لاند، هه ولیده دا زمانی بچولینی، به لام ته نها قورگی گیانی تیدابوو، جگه له چه ند ده نگیکی وشک هیچی دیکه ی لی نه ده هاته ده ره وه، دیسانه وه سهر له نو ی شه قامه کان خالی بوو بوون، به لام له کاتی کا گه نجه که به چاوانی داخراوه وه پشتی به خاچ دابوو، جگه له سه دای دلی هیچی دیکه ی نه ده بیست، جگه له خوریه ی دلی بیری له هیج شتی نه ده کرده وه، له پرپیکا ئازاریک چنگی له گیانی گیر کرد، جاریکی دی له قولایی سه ریه وه هه سستی به چه نگاله نادیاره کانی خه رته ل کرد، به چه وه گوتی: (دووباره هاتوه، دووباره هاتوه و که وته له رزه وه،) هه سستی کرد چه نگاله کان زیتر ده چنه خواره وه، که لله ی سه ربان شه ق ده کردو ده گه یشتنه ناو میشکی، ددانه کانی کلیل دا، نه وه کا هاوار بکات، نه یده ویست دیسانه وه، دایکی هه راسان بکات و بکه ویت ته دادو بیداده وه، سهری به توندی له ناو له بی دا هه پس کرد، وه ک بلپی ده ترسا رابکات. له کاتی کا ده لرزی، به ژیر لیویه وه گوتی: (دووباره هاتوته وه، دووباره هاتوته وه)

بۆيەكەمىن جار بوو كە لەگەڵ ريش سپىه كاندا لە كليسا دانىشتىبوو بە ئارەقە
 ھەلپشتن و ئاخ ھەلگىشانەو قسەكانى خودايان راڤە دەكرد، ئەو گويى رادەگرت،
 ھەستى بە نەوازشى نورىكى مېھرەبان دەكرد بەسەر سەريەو، چەند خۆش بوو
 دانىشت بەسەر بالى بەفرو گەيشتن بە ئاسمانى ھەفتەم ! لەبەر خۆيەو گوتىبوو
 كە ئېرە دەبى بەھەشت بى! شەكرە خەندەينكى قول و بى كۆتا لەدەمى نيوەكراو و ژيەر
 پيلوھەكانى بنەوھى ھەلبەزەى كرددو گول خەندەبى بە تاسوقىكى زۆرەو تەواوى
 تەبەشى ئەوى نوقمى ماچ كردد، پيرەمپردەكان ئەو بزە راز دارو مرۆ خۆرەيان بينى و
 گومانىان كردبوو كە دەبىت خودا ئەو كورپزگەيەى بەچەنگالى خۆى رفاوندو و بۆ
 بالاي ھەلگىشاو.

سالان رابردن، جەوانكىلە ھەرچەند لە چاوەروانيدا روونىشتىبوو، ئەو نەوازشە
 مېھرەبانە نەھاتبوو سەروسۆراغيەو، ئەو كاتە رۆژيكيان لە كاتى جەژنى - پسح -
 دا لە ژيەر ھەواى شكۆمەندى بەھاريدا چووبوو (كانا) كە زادگاي دايكى بوو، تا بە
 دواى ھاوسەرى خۆى بگەپى، دايكى ناچارى ئەو كارەى كردبوو، دەويست بووكى
 كورپى خۆى بينى، بيست سال دەبوو، موى درشت و بەگلوازە گۇناكانى داپۆشتىبوو
 خويىنى وا بە توورەبى لە ناو دەمارەكانيدا دەجۆشا، كە ئىدى نەيدەتوانى شەوانە
 بخەوى، دايكە بە ھەلى زانى و سوودى لەو قەيرانەى گەنجىتى ئەو وەرگرت و بە پيلە
 كردنەو داواى لى كردبوو بچىتە كانا ھاوسەرى بۆ خۆى ھەلبژيى، ئىستا ئەو لەوى
 وەستاو و گولئىكى سوورى لە دەستەو كەوتبوو ھەيرانى ئەو كچانەى كە لە ژيەر
 سپىندارە تازەو بالابەرزو تازە گەلا دەركردو وەكان دا سەمايان دەكرد، لەحالىكدا
 دەيروانىنى و سووك و سەنگىنى دەكردن، ھەموانى دەويست بەلام شەھامەتى
 ھەلبژاردنى نەبوو، لەپرىكا گويى لە دەنگى قاقايى بوو لە پشتى سەريەو: كانىكى
 فينك بوو، لە قولايى زەويدا دەجۆشاو سەر ھەلدەگەرا، گەرايەو. مەجدەليە، تەنھا
 كچى خاخامى مامى، بەخۆ بە سۆلە قەرزىەكان و پرچى پەريشان و كەل وپەلى تەواوو
 دەستبەندو گوارە بەرەو لاي ئەو دادەبەزى، زەينى گەنجەكە كەوتە تەكانىكى
 سەختەو، ھاوارى كرد (ئەمە ھەمان ئەو كەسەيە كە دەمەويت) دەستەكانى بۆ
 پيشەو برد تا گولەكەى پيشكەش بكات، بەلام دوو بال بەسەر سەريەو قولايان

خواردوو به توورده بیکی شیتانه ویککه وتن و تیکچرژان، کهوتته ههراوزه ناو بهسه ر ده مدا بهریووه سه رزه مینو کهفی له دهم هاته دهره وه، دایکی بیچاره ی، له حالیکه له شه رمان خوئی ده پیچییه وه، چه فیه کهی خوئی کرده سه ریه وه و گرتیه ناو بازووه کانی و نهوئی ی جی هیشت،

هر له زه مانه وه بهدوا هه موو شتیکی له ده ست چوو بوو، به دریتایی ته وای مانگی که له مه زادا پیاسه ی ده کرد، یا به دریتایی خه وتن له بیده نگه ی شه ودا، زیاتر له کاتی به هاردا شه کاته که ته وای دنیا غه رقی عه ترو شکوفه ده بوو، شه هیرشه ده هاته سو راغیه وه چه نگه ی له هه ره هه ولتیک که بوخوشحالی و چه شتنی ساده ترین له زه تی مرؤیی بوو وه ک خواردن، خه وتن، مو عاشه رته ی دوستان و پیکه نین، له ریگه ی رووبه روو بوونه وه له گه ل کچان وه بیر که وتنه وه ی شه شق، شه وه ده چه نگه ل بی چه ندوو چوون له گیانی گیرده بوون و هه وه سه کانی شه ویان له ناو ده برد.

به لام هیچکات چه نگه ل گه کان وه کو سپیده ی شه مرؤکه به م جوژه نازایه تیه وه دانه به زیوونه گیانی شه وه، له ژیر میزی کاردا خوئی کو ده کرده وه و سه ری له ناو یه خه ی خوئی هه شاردا بوو زه مانیکی دریت له م حاله ته دا مایه وه.

دونیای له پیش چاو تیرو تار هه لگه را، شتیکی جگه له هه مه مه مه ی دهر وونی و تیککه وتنی توورده بی باله کان به سه ر سه ریه وه هیچی دیکه ی نه ده بیست - که م که م، یه که یه - هیدی هیدی چه نگه ل گه کان له گه ران و سووران که وتن و لیکبوونه وه ره هایان کرد، یه که م جار میشکی پاشان ئیسقان و ده ست و له دوایشدا پیستی سه ری له پرپیکا نارامییتی قوول و ماندوو بوونیتی له راده به ده ری هه ست پیکرد، به هاتنه دهره وه له ژیر میزه که وه، ده ستی له سه ر سه ری خوئی دانا، به په له بو پشکینینی که لله ی خوئی شه نگوسته کانی خوئی برده ناو قژییه وه.

وادپاری ده دا که سه ری کون کون بووه، به لام شه نگوسته پشکنه ره کانی یه ک برین چیه نه یاندوژییه وه، ناسوده خاتر بوو، به لام له و کاته ی که ده ستی دهره ی ناو له رونا کایی دا سهیری کرد، له رزه کهوتته شه ندامه کانییه وه، خوین له نووکی په نجه کانییه وه ده چکا، به بنی لیوهیه وه گوئی: (خودا توریه، هه لپژانی خوین ده ستی پیکرد) و چاوه کانی بو بالا بهرز

کرده وه سه بری گرت (که سی له سه ره وه نه بوو، به لام بوئی پیکه ری جانه وه ریکی وه حشی به رلوت کهوت، به هه راسانییه وه کهوتته شه ندیشه وه: ((شه و دیسان هاتوته وه ... له دهر ویه رو ژیره وه ی قاچ و سه ر سه ری منه وه یه)) سه ری خوئی لار کرده وه له چاوه روه انیدا مایه وه، هه وا خه فه و بی جوولنه بوو، رو شنایی به وه دهر که وتنیکی پاک و بی گه زین به سه ر دهر و دیواری رووبه رو بنمیچی به کا سوا خدراو - یاری ده کرد. له بهر خوئییه وه گوئی: ده مم ده که مه وه، وشه یه ک ناخه مه سه ر زمانم، له وانیه به زه یی پیما بیته ره هام کات. به لام به و ناره زووه وه لیوه کانی لیک بووه و قسه ی کرد، ده نگه ی تژی له خه م بوو، (بو خوینم هه لده مژی؟ بو توورده ی؟ تاکه ی ده ته وئی به دوامه وه بیت؟) دیسانه وه له قسه کردن وه ستا، به ده می کراوه و قژی زیک بوو چاوانی پر له شه که وه گوئی خوئی قولاغ کرد، سه ره تا شتی نه بوو، هه وا بی جوولنه و نارام بوو، پاشان له پرپیکا که سی له و لایه وه قسه ی له گه ل شه وه ده کرد، گوئییه کانی هه لخته و .. گوئی لی بوو سه ری به توندی یه که له دوا ی یه که راده ته کاند وه ک بلئی ده یگوت نا... نا.. نا له پرپیکا شه ویش ده می کرده وه، ئیدی ده نگه ی نه ده له رزی (ناتوانم من نه خوینده وارم، بیکاری ترسنوک، خواردن چاک و شه راب و خه نده م هه ز لییه، ده مه وئی زه ماوه ند بکه م منال و نه وه بجه مه ناراه، به حالی خویم ره هام که!)

دووباره بیده نگ مایه وه گوئی هه لخته

- شه وه چی ده لئی؟ ناتوانم بییستم.

له پرپیکا ناچار بوو ده ستی بخته سه ر گوئیچکه کانی تا به م جوژه ده نگه ی کاربا وه حشییه که به سه ر سه ریه وه رونتر بییستی، له حالیکه دا ته وای روو خساری تیکچرژا بووه ناویه که وه هه ناسه ی له سینه هه پس کردبوو، بیستی و وه لامی دایه وه (به لئی.. به لئی ده ترسم .. تو ده ته وئی من راپه روم و ناژیریان پی بده م. مه گه ر وانیه؟ به لام چی بلیم.. چونی بلیم؟ ناتوانم .. وتم من بی سه وادم .. چیت گوت؟ مه له کوتی ناسمان؟ له مه له کوتی ناسماندا؟ ته قه ی سه رم دئی؟ هه زم له زه وییه.

دهمهوی ژن بهینم، وا پیت ده لیم مه جده لیه م دهوی هر چه نده به دکاره، خه تای منه که به دکاره، خه تای منه، من نه جاتی ده دم ته نها شه! نه زه مین نه مه له کوتی شه دونه یاه، دمهوی مه جده لیه رزگار بکم شه بو من به سه!..)

دهستی کرده سایه بانی چاوی، رونا کبیتی گونجاو که له کلاور ژنه ی بانه وه ددره وشایه ژوره وه، چاوانی راده ماو چاوی له بنمیچ دوری بوو چاوه روانی ده کرد، به حه پس کردنی هه ناسه ی گوپی خوئی قولاغ ده کرد، هه رچه ند زیاتری ده بیست روو خساری به ره زامه ندی و له هه مان کاتدا به هه رماسی بروسکی ده هاویشته، لیوه قه به و تفته کانی له بی هه ستیدا زه قه ی بوو.

له پرپیکا که وته قاقاوه، به ژیر لیوه یه وه گوتی: (به لئی.. به لئی ته واو تیده گه ی، تاره زووی شه کاره مه، دمهوی له من بیزار بیت و بچی ه سؤراخی که سیکی دیکه وه، دمهوی رزگارم بی له تو!) له حالیکدا که زاتی به به رز قسه کردنی هاتبووه به ر به رده وام بوو: به لئی.. به لئی، مه به ستم ته واوی ژیانم ته رخان بکم بو دروست کردنی خاچ تا شه کریسته موژده هیته ی هه لیانده بیژیری له سیداره بدرین. به شه دای شه و شان وه قامچی به زمار نیشانه کانی له قولاب کرده وه له دوری که مری به ستا، سهیری کلاور ژنه ی کرد، عاقیبه ت خوړه تاو سه هه لگه را بوو، ناسمان وه کو پولا سه خت و شین بوو، ده بویه په له بکات، مه راسیمی له خاچدان له کاتی نیوه رۆ له ژیر تووره یی ته واوی خوړه تاو دا نه نجام ددرا.

که وته سه هه ژنۆ، شانی خوئی خسته ژیر خاچه که ده دسته کانی توند پیوه نووساند، یه کی له شه ژنۆ کانی به رز کرده وه بالانس هه کی به رقه رار کردو به ملاو به ملا داهاتو به ره و دهرگا هه نگاهی نا، وای هاته به رچاو که خاچه که به شیوه یه که که باوه ر ناکری و سه نگینه و ناکری به رز بگریته وه، له حالیکدا هه ناسه برکی بوو بوو. دوو جار شه قاوی هه لئا، شه قاوی سیهم و ئیدی گه یشته دهرگا، به لام له پرپیکا شه ژنۆ کانی شل بوو، سه ری سووراو له نه نجامدا له ناستانه ی دهرگادا که وته سه زه وی و خاچه که که وته سه ری هه وه.

سه دای شه و دنگه له ماله بچکوله که دا پیچی خوارده وه، دادو هاواریکی ژنانه له ژوره وه بیسترا، دهرگا کرایه وه، دایکی به دیار که وت، ژنکی بالانه رز بوو به خو به چاوانی ره شو درشتی و پیستی گه نم رهنگی، هه وه لاین قوناسی گه نجیتی به جیه یشتبوو پیی نابوه دونه یای پر شه هه دو شه رهنگی خه زانه وه، چه ند چین و لوجیکی شین له ژیر چاوی ره شمالیان هه لدا بوو، ده می وه کو ده می کوره که مو حکم بوو، به لام چه ناگی به هیزتروو پر له تاسووق تر بوو، چه فیه ییکی وه نه وشه یی که تان رهنگی به سه ری هه وه بوو، دوو گواهی نو قه ریی پان که ته نها زیرو زیوی شه بوو به گوچی که کانی هه بوو.

له گه ل دهرگا بوونه وه، باوکی پیر له پشت دایکیه وه ده بینرا، به سه ر دۆشه گه وه رونیشینرا بوو، تا که مری روت بوو، پیستی بی هیزی زردو که مریه نگ بوو چاوه کانی بریقه دارو بی حه ره که ت بوون، ژنه تازه خوړاکی پی دابوو، هیشتا که ش خوار دنه که ی که بریتی بوو له نان و زهیتون و پیاز به کوله مری ده جووی، موی سپی و تیکتالوژاوی سینه ی شه لال به ئاوی ده م و پارچه نانه کان بوو، له که نار نویی خه وه وه، گوچانیکی پیروژ بوو که وا موقه ددر بوو تا رۆژی ناوانیشی هه ر شکوفه بکات. نیستاکه ش وشک و په ژمورده بوو بوو، شه کاته که دایک هاته ژوره وه و کوره که ی خوئی دیت له ژیر خاچدا که وتوته په له قاژده وه، بی شه وه ی بو هه لساندنه وه ی شه کاری بکات، به چنگی روو خساری خوئی ریه وه، له ده ست بیهوشی یه که له دوی یه کی شه وو پیاسه کانی شه، له نیو مه زراو خه لوه تگا و برسیه تی چه شتنی شه وو رۆژی و به سه عات دانیشتن و چاو له هه وا برین - وهره س بوو بوو، له ده ست شه شه و گهرده خه و ناویه وه که ژیان خالی بوو له سه ره که وتن که وتبووه فه لاکه ته وه، به لام شه رۆژه که راسپارده ی خاچیکیان ده کرد هه شه کاتانه بوو که به گیان و بدل کاری ده کرد. شه وو رۆژه به شیوه یه که له کاردا بوو، که سه رو پیی خوئی نه ده ناسیه وه، ئیدی نه ده چوه که لیساره. بوچوونه (کانا) و یا به شداری کردن له جه ژن و شادی پیی له سه ر پی دانده نا، به دریشایی مانگیکی ته واو شه فسون ده بوو، دایکی به دبه ختی دادو هاوارو هورینه ی شه وی ده بیست، وه ک بلئی له گه ل هه رماس له روو به روو نه وه دابوو. چه ندین جار خوئی هاویشته بووه سه ر پیی برای هاوسه ره که ی، که خاخمی پیر بوو له جنگری دا وه ستابوو. شه نه خو شانه ی که له وسه ری دونه یه

دەیانھینا بۆلای ئەو چاکی دەکردنەو، هەمان رۆژی پێشوو کەوتبوو سەر پێیەکانیەو بەشکو مەندییەو پێی گوتبوو: (تۆ بێگانەکان چاک دەکەیتەو، بەلام ناتەوئ شەفای کورم بەدە . خاخام سەری هەلئەکاندبوو گوتبوی (میسری ئەو هەرماس نییە کە نازاری کورەکەت دەدات، نا هەرماس نییە، خودایە. لەم حالەتەدا بلی چی بکەم؟

دایکی بەلەنگاز پرسى (هیچ رینگه چارهیهك نیه؟)

- گوتم کاری خودایە نا هیچ رینگهیهك نیه

- بۆ خودا نازاری دەدا

جنگری پیر ئاهیکی هەلئیشا، بەلام وەلامی نەدایەو

دایکە دووبارە پرسى بۆ خودا نازاری دەدا؟ خاخامی پیر لە کۆتاییدا وەلامی دایەو (چوونکە خۆشی دەوئ)

میسری بە هەراسانییەو سەیری ئەوی کرد، دەمی کردەو تا دووبارە پرسیار بکات. بەلام خاخام بەو قسەییە کە کردی (مەپرسە، یاسای خودا وایە) لێوکانی ئەوی داخست، لە حالئیکدا کە برۆکانی وەبەریەك دەنایەو فەرمانی رۆیشتنی بەودا.

سالائیک بوو کە ئەم نەخۆشییە بەردەوام بوو، میسری سەرەرای بە دایکبوونی، ئەن ئاخیری وەگیان هاتبوو، ئیستاش کە کورەکە دەبینی بە هەنیە نوقمی خۆینەو تەکان ناخوات، تەنھا ئاهیکی بەر جگەری هەلئیشا، بەلام نەك بۆ کورەکە بەلکو بە خاتری سەرنویشتی خۆی، ژیان لەگەل ئەودا ناسازگار بوو، لە لایەن میردو کورەکە بەختی نەبوو بەر لەوێ بیی بە بووک بیووە بیو، بلی ئەوێ بییته خاوەن منالی بیو بە دایک، لەگەل ئەوێش رۆژ بە رۆژ بە زیادبوونی موی سپی پیرتر دەبوو، هیچ کاتێ تامی جھیلی هەست پئی نەکردبوو، عاقیبەت کاتێ چاوەکانی وشکی کردبوو، تەواوی ئەو ئەشکە کە خودا بە نەسیبی ئەوی کردبوو، هەلئیرشتبوو بە چاوانی وشکەو سەیری کورم میردەکەو سەیری مەزرای سەوزی عەتراوی درەختە

پر شکۆفەکانی دەکرد، لە چاوەکانیدا دەچوونە خوارەو، لە تەواوی ئەو ماوەیەدا نەبو میردەکە نەبو کورەکە بەلکو بۆ ژیان لە دەست چووی خۆی دەگیا.

جوانەردە کە هەلسایەو سەری خۆینەکە بە گۆشە چاکتەکە پاكده کردەو، گەپایەو، دایکە بینی بە زەوقەو سەیری ئەو دەکات و توورە بوو، ئەو نیگایە دەناسیەو کە مایە لیبووردن نەبوو لەو، ئەو لێو بەسەریە کدا قەمساوێ کە ناگەواری چەشتو، حەوسەلێ پەریە سەر، ئەویش لەو مالدەدا بیزار بوو، لەگەل ئەو ئیفلیجە پەکەوتوو، ئەو دایکە هەرگیز هیور نەدەبوو توو تەشەرە رۆژانە، بخۆ، کاربکە، ژن بەینە، بخۆ، کاربکە، ژن بەینە، دایکی لێو بەسەریە ک دارساوێکانی خۆی کردەو، بەشیوێیکی سەرکۆنە ئامیز گوتی: (کریست ئەمرۆ بەم بەیانیه زوو شەرت لەگەل کێ کردوو؟

کورە لێوکانی خۆی گەستەو تا نەو کە قسەییکی توندی لە دەم بیته دەردەو دەرگای کردەو، خۆرەتاو هاتە ژوورەو بایەکی سوتینەرو پر گەرد هەروا تووزی دەشتیش، بلی ئەوێ قسەیی بکات خۆین و ئارەقە هەنیە پاك کردەو جارێکی دیکەش خاچەکە هەلگرت و نایە سەرشانیهو.

دایکە دەستی کیشا بە ناو پرچی پەرشەو بووی خۆیەو نایە ژیر سەریەو، هەنگاویکی بۆ لای کورەکە هەلگرت: هەر کە لە رۆشنایی دا ئەو بە روونی بینی لەسەر سامییان کەوتە لە رزینە، رووخساری بەبی پچران دەگۆرا؟ وەکو ئاو چەند سافو روون بوو هەر رۆژە کە ئەو دەبینی بۆ یەکەمین جار نوریکی غەیبی بەسەر نیو چەوان و دەم و چاوەکانیرا دەدزییەو، بزەیتک جار جارە شادوو جارە جارەش پر لە نازار، لێوکانی ئەو باق و بریقە کە بەسەر هەنیەو چەناگەو گەردنیەو نیلە دەداو هەلئەچوو ئەوێ دەخوارد، ئەمرۆ چەند مەشخەلێکی رەشی گەورە لە چاوەکانیدا بروسکە دەدا، بە هەراسانییەو، بۆ ساتی خواستی لینی پیرسی (تۆ کیتی؟) بەلام خودداری کرد، بەلێو لەرزەو گوتی: (کورەکەم!)! بەبی دەنگی مایەو، چاوەروان بوو تا ببینی کە ئایا ئەو مرۆقە بالیغە بەراستی کورپەتی؟ ئایا تیچاوی لەو دەکات؟ قسە دەکات؟ نەگەپایەو، بە هەناسە هەلئیشانیکی قوول خاچەکە لەسەر پشتی خۆی جی کردەو بە هەنگاوی چەسپاو لەمال چوو دەردەو. دایکە کە پشتی

به چوارچیوهی ده‌رگا دابوو، به ئارامی سهیری نه‌وی ده‌کرد، به هه‌ما شیوه که‌به‌سه‌ر گرده‌که هه‌لده‌گه‌را پیی له به‌ردیکه‌وه به‌سه‌ر به‌ردیکی دیکه‌وه ده‌نا، ته‌نها خودا ده‌یزانی که نه‌و قودره‌ته‌ی له‌کوی هینابوو، پشتی نه‌و خاچ نه‌بوو، به‌لگو دووبال بوو هه‌لیانده‌فراند دایکه به په‌ریشانیه‌وه به‌ژیر لیوه‌کانیه‌وه گوتی: (ته‌ی په‌روه‌رگار نه‌و کییه؟ ته‌و کییه.. ته‌و کوره کییه؟ به باوکی ناچی، به هیچ که‌سی ناچی، هه‌موو روژی ده‌گورپی، یه‌ک نه‌فه‌ر نییه، چه‌ند نه‌فه‌ریکه، ئاخ رشته‌ی فیکرم له به‌ریه‌ک داپچراه.

دوای نیوه‌روژی هینایه‌وه یاد، که له هه‌وشه‌ی بچوکی مالدا له نزیك بیری ئاو شیری پیده‌دا، هاوین بوو، به‌سه‌ر بالائی سه‌ریه‌وه ترئی داری می‌پیان لار کردبووه، له حالیکه ساواکه مه‌مکی هه‌لده‌مژی چوو هه‌وئیکی سه‌نگینه‌وه، نه‌ه‌نده‌ی نه‌برد که خه‌وئیکی بی‌دیهای بینی، وای هاته به‌رچاو له ئاسماندا به خۆی و ته‌ستیره‌ک به ده‌ستیه‌وه، ته‌ستیره‌ی هه‌روه‌ک چرا هات و زه‌وی رووناک کرده‌وه، جاده‌ییکی به پیچ و په‌نای زۆره‌وه‌ش هه‌بوو، که له تاریکیدا وه‌ک کلپه‌ی هه‌وره تریشقه‌یه‌ک ده‌دره‌وشایه‌وه، جاده بو لای ته‌و هه‌لخزی و له که‌ناری قاچه‌کانی نه‌ودا کۆتایی هات، له حالیکدا که به په‌ریشانیه‌وه، ده‌پروانیی، له خۆی ده‌پرسی ده‌بی ده‌ستپیکردنی ته‌و جاده‌یه له کوی ده‌ست پی‌بکا؟ بو له که‌ناری پیکانی نه‌ودا کۆتایی هات؟ چاره‌کانی له زه‌مین کرده‌وه، وه‌ی له‌و عه‌جه‌به، ته‌ستیره به‌سه‌ر بالائی سه‌ریه‌وه وه‌ستابوو سی‌ته‌ن ته‌سپ سوار له کۆتایی جاده‌وه نوقره‌فامه‌که‌دا به دیارکه‌وتن، سی‌تاجی زی‌پینیان به‌سه‌ر سه‌ریه‌وه ده‌دره‌وشایه‌وه، ساتیک وه‌ستان سه‌یری ئاسمانیان کرد، وه‌ستانی ته‌ستیره‌یان بینی، ته‌و کاته ته‌سپه‌کانی خۆیان دا به‌ر قامچی و به‌تاودانه‌وه هاتن بۆلای ته‌وه‌وه، دایکه ئیستا ده‌یتوانی به‌روون و ئاشکراییی رووخساریان بیینی، نه‌فه‌ره‌که‌ی ناوه‌ندی وه‌کو گلئیکی سپی وابوو، گه‌نجیکی جوان و خودان پرچیکی جوان بوو، گۆناکانی هیشتاکه به مووی نه‌رم داپۆشراوو، له لای راسته‌وه ته‌و جه‌وانه‌رده‌وه زه‌رد رهنگه به‌خۆ به‌ریشی زیك و ره‌ش و چاوانی کراوه وه‌ستابوو. ره‌شپه‌ستیکیش له لای چه‌په‌وه بوو که پرچی سپی و به گل‌وازه به خۆ به گواره‌یه‌کی زی‌پینه‌وه ددانه‌کانی بریقه‌ی ده‌دایه‌وه، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی که دایکی بتوانی لییان ورد بیته‌وه یاخود چاره‌کانی

کوره‌که‌ی داپۆشی تا سه‌یری رونایی توندی نه‌وان نه‌کات، سی‌هه‌سپ سوار هاتن، له ته‌سپ هاتنه‌ خواره‌وه، له‌به‌ر پیی نه‌ودا که‌وتنه‌ سه‌ر نه‌ژنۆ. شازاده‌ی سپی یه‌که‌مین نه‌فه‌ری بوو که هاته‌ پی‌ش، ساواکه مه‌مکی دایکی به‌رداو به‌سه‌ر ته‌ژنۆکانی دایکیه‌وه به‌ته‌واوی قامه‌ته‌وه وه‌ستابوو، شازاده تاجی خۆی هه‌لگرتوو به خاکه‌راییه‌وه له‌به‌ر پیی ساواکه‌ی دانا، ته‌و کاته ره‌شپه‌سته‌که، به‌سه‌ر ته‌ژنۆوه بو پی‌شه‌وه خزی و له‌ژیر کراسه‌که‌یه‌وه مشتت زومه‌ردو یاقوتی هینایه‌وه ده‌روه، به میهره‌بانییکی زۆره‌وه داینایه سه‌ر سه‌ری بچوکی ساواکه، پی‌اوه ته‌به‌ش زه‌رده‌که ده‌سته‌کانی خۆی هینایه پی‌شو ده‌سته‌ییکی په‌ری دریژی تاووسی له ژیر پیکانی ساواکه دانا تا یاریان پی‌بکات، مناله‌که سه‌یری هه‌رسپیکانی کردو بزه‌یه‌کی بو کردن، به‌لام ده‌سته بچوکه‌کانی به‌ره‌و لای دیاریه‌کان دریژ نه‌کرد.

له پرپیکا سی‌سوار ون بوون و شوانیکی گه‌نج به دیار که‌وت که پی‌سته‌ی بزنی له‌به‌ر کردبوو جامی شیری گه‌رمی گرتبووه ناو ده‌ستی، هه‌ر که ساواکه شیره‌که‌ی بینی و به‌سه‌ر ته‌ژنۆکانی دایکیه‌وه که‌وته پیکوته‌وه، سه‌ری برده ناو جامه‌که‌و به شادومانی و تیرنه‌بوونه‌وه که‌وته نوشینی‌وه.

دایکی له حالیکه پشتی به چوارچیوه دابوو، ته‌و خه‌ونه بی‌سنوورده‌ی هینایه‌وه یادو ئاخیکی هه‌لگیشا، ته‌وه چ ئومیدیک بوو ته‌و تاکه کوره به‌وی به‌خشیبوو، ته‌وه چ سه‌رسامییک بوو که سی‌حربازه‌کان پی‌شبینیان بو ته‌و کردبوو، مه‌گه‌ر خاخامی پیر له‌وی نه‌روانی بوو به کردنه‌وه‌ی کتیبی په‌یامبه‌ران و موژده‌ی په‌یامبه‌ران، له گه‌ران به‌دوای ته‌و میهره‌ی په‌یامبه‌ریتی، له سینه‌و چاوو هه‌تا له نوکی پیی ساواکه وه‌به‌ره‌هاتبوو.

به‌لام ته‌فسوس! به رابردنی گه‌شتی زه‌مانه ئومیده‌کانی ته‌و هه‌مووی به با چوو کوره‌که‌ی ریگه‌ییکی ناراستی هه‌لبژارد، ریگه‌یی که تا ده‌هات زۆرترو زۆرترو له ریی مرۆقه‌کانی وه‌دووور خسته‌وه، دایکه‌که چه‌فیه‌که‌ی توند کردو ده‌رگای جوت به‌ند کرد، ته‌و کاته ته‌ویش ده‌ستی کرد به هه‌لگه‌ران بو سه‌ر گرده‌که، بو کوشتنی کات ده‌چوو مه‌راسیمی له خاچدان.

گه‌یشته ئاپۆره‌ی خه‌لکان، خه‌لکه‌ی له‌ پشت خۆ‌ی جی‌ هیشتبوو خۆ‌ی له‌ میاتی ژنه‌کانه‌وه‌ په‌نه‌ان کرد، ده‌ستی له‌سه‌ر ده‌می دانا بوو، ئیستا ته‌نها چاوی دیار بوو، له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ گوتی:

((هیچ یه‌ک له‌ هاوسیکانم شوینی بۆ من ناهیلنه‌وه‌)) و ئارامی گرت.

له‌ پریکا هه‌مه‌یه‌ی له‌ پشت سه‌ری ئه‌وه‌وه‌ به‌رز بۆوه‌، پیاوانی به‌برست له‌ میانی ئاپۆره‌ی ژنانه‌وه‌ ریسی خۆیان کرده‌وه‌، تا به‌ره‌و پێشه‌وه‌ بچن، ئه‌وه‌ قه‌لایانه‌ی که‌ جانبازیان تیدا له‌ زنجیر کی‌شابوو کرانه‌وه‌و پیاوان بۆ شکاندنی ده‌رگا و ئازادکردنی دیله‌که‌ بی‌ تاقه‌ت بووبوون و هه‌وسه‌له‌یان لی‌ برابوو، می‌ری خۆ‌ی بۆ لایه‌ک کشانده‌وه‌، له‌ ژێر ده‌روازه‌ی سه‌رپۆشدا خۆ‌ی قایم کردو گریا: ریشی درێژو چه‌ور، پرچی درێژی چه‌ور، ده‌می که‌ف کردو خاخام به‌سه‌ر شانی زه‌به‌للاحیکی وه‌حشی خوو، بازووی خۆ‌ی بۆ لای ئاسمان ده‌جولاندو هاواری ده‌کرد، می‌ری گویکانی خۆ‌ی تیزکردبوو تا گویی له‌ قسه‌کانی ئه‌و بی‌:

- کورانی من، باوه‌رتان هه‌بی‌ به‌ خه‌لکی سراپیل، له‌گه‌ل یه‌ک به‌ره‌و پێشه‌وه‌ برۆن، هه‌راسانی نه‌که‌ن به‌ دلێ مه‌ترسن، رۆحه‌کان دوکه‌لن خودا به‌ پفی هه‌موویان بۆ هه‌وا ده‌نی‌ری، - مه‌کاب- یه‌کان وه‌بیرخۆتان به‌یننه‌وه‌ که‌ چۆن چۆنی یۆنانیه‌کان فه‌رمانه‌واکانی ته‌واوی جیهانیان روخاند چۆن چۆنی ئابرویان بردن، به‌ هه‌مان شیوه‌، ئیمه‌ش رۆمیه‌کان ده‌روخینین و ئابرویان ده‌به‌ین ((یه‌هوه‌ سه‌باپوت) ته‌نها یه‌که‌و خودای ئیمه‌یه‌.

خاخامی پیر سه‌رمه‌ست له‌ نه‌شئه‌ی خودایی، به‌سه‌ر شانه‌ پانه‌کانی زه‌به‌للاحی وه‌حشی خوو، هه‌لده‌به‌زیه‌وه‌ هه‌واو سه‌مای ده‌کرد، پیر بوو بوو، رۆژو و په‌رستن و ئومیدی گه‌وره‌ وه‌کو خه‌رته‌لی‌ که‌وتبوو گیانه‌وه‌و قودره‌تی راکردنی نه‌بوو، کی‌بو‌ری زه‌به‌للاح به‌ به‌سه‌رشانی ئه‌وه‌وه‌ به‌به‌رده‌م خه‌لک رایده‌کردو وه‌ک ئالایی بۆ پیش و پاشه‌وه‌ هه‌ره‌که‌ی ده‌کرد.

به‌شی چوارهم

دایکه‌ به‌ په‌له‌په‌زیه‌وه‌ ریسی ده‌ب‌ری تا خۆ‌ی له‌ناو ئاپۆره‌ی خه‌لکه‌که‌دا ون بکات، ده‌نگی قیل و قالی ژنان له‌ پێشه‌وه‌ ده‌بیسترا، له‌ دوا‌ی ئه‌وانیشه‌وه‌ پیاوان که‌وتبوونه‌ هه‌لچوونه‌وه‌ به‌ هانه‌سه‌پرکی‌ و پرچی ئالۆزو جه‌سته‌ی داکه‌وتوو ئه‌وه‌ خه‌نجه‌رانه‌ی که‌ له‌ ژێر کراسه‌کانیاندا په‌نه‌انیان کردبوو به‌ پی‌ په‌تی ریسیان ده‌کو‌تایه‌وه‌، دوا‌ی ریزی پیره‌می‌رده‌کان و دواتری هه‌موویان گۆجه‌و کو‌یرو ئیفلججه‌کان بوون، زه‌وی له‌ ژێر پی‌ی مرۆفدا ده‌له‌رز، ستوونی تۆزو گه‌رد بۆ ئاسمان به‌رزبوو بۆوه‌، هه‌وا تیکه‌لی هه‌لم بووبوو، له‌ بالایی سه‌ره‌وه‌ش خۆره‌تاو وه‌کو کوره‌ی ئاگر ده‌سووتا.

پیره‌ژنی سه‌یری ده‌رووبه‌ری ده‌کرد، می‌ری بی‌نی و نه‌فره‌تی بۆ ره‌وانه‌ کرد، دوو نه‌فه‌ر له‌ هاوسیکانی می‌ری، رویان لی‌ وه‌رگی‌راو بۆ ده‌فعی به‌لا تفیسان رووکرده‌ زه‌وی، تازه‌بووک به‌رودامه‌نی جله‌کانی به‌ترسو هه‌رسانیه‌وه‌ گل دایه‌وه‌ تا نه‌بادا دایکی دروستکه‌ری خاچ به‌سه‌ریا تپه‌ری، می‌ری به‌ هه‌لکی‌شانی ناخیک چه‌فیه‌ وه‌نه‌وشه‌یه‌که‌ی به‌شیوه‌ی لی‌کرد که‌ جگه‌ له‌ چاوه‌ بادامی و سه‌رزه‌نش ئامیزو ده‌می داخراو ته‌لخی هیچ جی‌گایی له‌ ته‌به‌شی دیار نه‌بی‌.

له‌ حالیکدا به‌سه‌ر به‌رده‌کانه‌وه‌ هه‌لده‌خزی به‌ ته‌نها بۆ پێشه‌وه‌ ده‌چوو، بۆ خۆ په‌نه‌ان کردن له‌ میانی خه‌لکه‌که‌ په‌له‌ی کرد، له‌ هه‌موو لاییکه‌وه‌ په‌سه‌پس هه‌لسا، به‌لام ئه‌و به‌ دلێکی قورسه‌وه‌ بۆ پێشه‌وه‌ ده‌چوو، له‌به‌ر خۆ ده‌یگوت: سه‌یرکه‌ کورم به‌ چ ئه‌نجامی گه‌یشتوه‌، به‌لی‌ کوره‌که‌م، ئازیزی دل‌م..!) بۆ پێشه‌وه‌ ده‌چوو بۆ قورت دانه‌وه‌ی گریانی شاله‌که‌ی سه‌ری ده‌جوی.

خه لک هاواريان ده کرد: ((ناهای باراباس دایمه به زینه) به لām باراباس به بی که مترین نیگه رانی، له حالیکدا که پیره میردی بو ته ملاو ته ملا تاوده دا بو پی شه وه ده چوو. خه لک خه ریک بوو هاواری خویان ده کرد، هه وای بالائی سه ریان گری گرتبوو، مه شخه له کان نیله یان سه رده داو ئاسمانیان ده چه سپانده زوی، زه نینان تیکه له ده چرژا، تهو جیهانه ی به ردو تاویر، ده بوو به گیاو شتی ناسک و روون ده بووه، جیهانیکدی که که له مه شخه له فریشته کان بوو به وجود ده هات.

یه هودا ئاگری گرت، بو پی شه وه بردنی بازووه کانی خاخمی له سه ر شانه کانی باراباسی فراندو خستیه سه ر شانه کانی خوی و هاواری کرد (هه مان ته مپوکه... نه ک به یانی، ته مپوکه!) خاخمیش به نوبه ی خوی، ئاگری گرتبوو سرودی سه رکه وتنی به هاواریکی به رز سه ردا، هاواری پی او پی له سه ر لیوی گپ، دریشه ی نه کیشا که ته واری خه لکه که هه مان ئاوازیان ده گوتته وه:

((ته واری نه ته وه کان به ده ورمدا ته لقه یان به ستاوه، به ناوی خودای من، ته وان په راگنده ده که یین!))

ته واری نه ته وه کان وه ک نقیمی نه نگوستیله منیان گرتوته خو به ناوی خودای من..

ته وان په رش و بلاو ده که یین)).

ته وان وه هه نگ به ده وری مندا ته لقه یان به ستاوه به ناوی خودای من ته وان په راگنده ده که یین، به لām له هه مان کاتدا که سرودیان ده چری و له زهینی خویان نه ته وه کان یان په راگنده ده کرد، له پریکا قه لائی دوژمن له دلئی (ناصر) دا له بهر چاوی ته وان به دیار که وت، تووندو تۆل، چووار گوشه ی چووار بوج و چووار هه لوی برونزی مه زن، له پارچه پارچه ی تهو قه لایه هه رماس دزه ی کردبوو، له سه رده وه له به رزایی بوجه کان، په رچه می هه لوی نیشانه ی زه ردو ره شی رچی بوون، له بنه وه ی ته وان

-روفوس- ی یوزباشی خوی خوری (ناصر) له گه له شکر خوی دابوو، خوارتر، سه گ و ته سپ و وشتر و به ندیبه کان بوون، دیسان خوارتر، جانباز بوو، که فری یان دابوو ناو چالیکدی قوول و وشکه وه، به خوی و پرچی ئارایش نه کراو و لیوانی شه راب

نه چه شتوو به ده نه ی ژن نه دیته ی، تهو جانبازه ده ی توانی ته نها به یه ک ته کانی سه ر پی او و کویله کان و ته سپ و بوجه کان که به سه ر سه ریه وه قه راریان گرتبوو هه مووان هه لفرینی، حیکمه تی خودایی ته وه وایه، له قه لایی بناغه ی کوخته کانی زولم هاواریکی بچووکدی عه داله ت شار دراوه ته وه.

تهو جانبازه دوا پاشاوه ی ته لقه ی مه کابیه کان بوو، خودای سراییل تهوی پاراستوووه و توی پیروزی له نابودی بوون پاراستوووه، شه ویکیان (هرو دیس) پاشای پیری یه هودیه، تهو خائینه پیسو و نه فره تیه، چل نه و جه وان که هه لوی زی پینیان له سه ر ده رگای په رستگا هی نا بووه خواره وه وه که مه شخه له ئاگری تی به ردا بوون، له چل و یه ک کودیتا چی، هه ر چل نه فه ریان گیران و یه ک نه فه ریان رای کردبوو، خودای سراییل پرچی سه ری تهوی گرتبوو نه جاتی دابوو، ته وه ی که نه جات بووه هه مان جانباز بوو نه به ری مه کابیه کان بوو، تهو کاته نه و جه وانیکدی خو ش سیمابوو که تازه موی له بهر چه نه گه هاتبوو.

چووار سال دوی تهو واقیعه له کیوه کان سه رگه ردان بوو بو ئازادی سه رزه مینی موقه ده هس که خودا کردبوویه دیاری بو سراییل، ده جه نگی، هه میشه ده یگوت (تیمه ته نها یه ک سه ره ورمان هه یه، ته دونیا، پارو پول مه ده به میره کانی زه مین، ئازاری خو ت مه ده چوونکه بتی هه لئوئاسای ته وان په رستگای خودایان پیس کرده، گاو گولک به ناو نیشانی قوربانی بو ئیمبراتوری سته مگه ر سه رنه بری، ته نها یه ک خودا هه یه، خودای تیمه، ته نها یه ک قه وم هه یه، ته ویش قه ومی سراییله، ته نها یه ک میوه به سه ر ته واری دره ختانی جیهانه وه یه ته ویش کریستیانو) یه.

به لām له پریکا خودای سراییل دهستی له سه ری تهو به رداو له لایه ن (روفوس) وه ره وان هه ی زیندانیان کرد، جوتیاران، کارگه ران و مولکداره کان له ته واری دیته ته نزیکه کان و ماسیگره کان له ده ری اچه ی (گن سارت) کو بوونه وه. ئیستا چه ند رژی بوو که په یامیکدی نادیارو خیل و دوولا مال به مال و قایغ به قایغ، وه ک چوون قاسیدوکه یه ک، که وتبووه فرینه وه ری بوارانئ ناگادار ده کرده وه (جانباز له خاچ ده دن. ته ویش نابود کراو - ته واو بوو!)

به لām زه مانیتکی تر په یام نه وه بوو:

((برادران درود، زگار که هاتووه! گه لای گه وره خورما هه لگرن هه موو به به که وه به خیراتنی نه و بکن بۆ ناصره!))

خا خامی پیر به ره و لای قه لاکان به سه رشانی ریش سووره وه به سه ره نه ژنۆکانیه وه وه ستاو جاریکي دیکه ش هاواری کرد.

– نه و هاتووه... نه و هاتووه، له و چاله وشکه دا کریستیانو به که به قامه تی راست و چاو له ری راهه ستاوه، چاو له ری کی؟ چاو له ری نیمه، کورانی سراپیل! بۆ پيشه وه، ده رگا بشکینن، نه و زگار که ره زگار بکن، تا بتوانی نه جاتمان بدات، باراباس به ده نگیکي وه حشی هاواری کرد (به ناوی خودای سراپیل و به داسی که له دهستی دابوو، بۆ به رزایی سه ری به رز کرده وه، خه لگ خرۆشان، خه نجه ره کان له ژیر کراسه کانایاندا راته کان، منالان به ردیان نایه ناو قۆچه قانه کانایانه وه، به له پيشه وه بوونی باراباس ده رگای ناسنینیان کرده وه، به لām هه موو چاوه کان به نوری خودای مه زن نایینا بوو بوون و که سیك ده رگای بچووک و کۆتایی له قه لاکه نه بیینی که گۆشه که ی کرایه وه مه جده لیه به روو خساری که له رهنگی روو خساری مردوو ده چوو، له حالیکدا چاوانی نه شکتامیزی خۆی ده سپیه وه، به دیار که وت و ناشکرابوو، ره حمی به خه لکه مه حکومه کرد، شه وه نگاوان چوو بووه سووراغیه وه تادوا له ززه ت، شیرترین له ززه تی که دنیا ده توانی به نسیمی مرۆقی بکات هه رزانی نه وی بکات، به لām نه و له جانبازانی سه رسه خت بوو که سویندی خواردبوو تا نه جاتی سراپیل، پرچو خواردنه وه ی شه رابو و گه ران و سووران به دوی خۆشی له خۆی حه رام بکات، مه جده لیه ته واوی رۆژی روو به پرووی دانیش و سه یری نه وی کرد، به لām چاوی نه و له ئورشه لیم بوو، که له وان ده وراندا له پشت که زی ره شی ژن دانیشتبوو، ئورشه لیم ی ژیر ده سه لات و به دکاری مان گه یشته نه وان، رۆژان نالیم که ئورشه لیمی پیرۆزی ناینده خۆی و حه وت ده رازه ی پیرۆزه مندی قه لاکه ی، به حه وت فریشته ی پاسدارو هه فتا و هه فت میلله تی دنیا له پيشگایدا که وتبوونه سه رخا که وه، له هه مان کاتدا که مه حکوم مه مکی ته رو فنیکی ئورشه لیمی ناینده ی له مس ده کرد، مه رگ

نه ده ماو جیهانی ده ور به ری نه و تامی شیرین ده کرد، مه مکی ئورشه لیمی گرتنه ناو له پی، ته نها نه ندیشه ی شتیکی ده کرد، خودای سراپیل، خودایی که نه قژی ئارایشتیکی به خۆه بیینی بوو، نه لیوه کانی به شه راب بوو، نه جه سته ی به جه سته ی ژنی که وتبوو، جانباز شه و هه موو شه و، ئورشه لیمی به سه ره نه ژنۆکانیه وه داده ناو مه له کوتی ئاسمانی له قاچی خۆی په نا ده کرد، نه له گه ل فریشته و هه وره کان، به لکو به و شیوه یی که خۆی ده یه ویست: گه رم له زستان و فینک له هاوین و دروستکراو له خاک و مرۆق.

خا خامی پیر، کچی خۆی بیینی که له قه لاکان دیتته ده ره وه، رووی لی وهرگیپرا، که چه که ی وه کو داغیک و ابوو به هه نیه یه وه، ئا به راستی له تۆوی پاک و له خودا ترساوی نه ودا نه م زاته چۆن هاتۆته کایه وه؟ کامه هه رماس، کام دهستی ناپاک، نه وی بردۆته سه ر ری چه وتیه وه؟، رۆژی به ر له گه رانه وه له جه ژنی کانا گه رابۆوه و ئاره زوی مه رگی کردبوو، پاشان وه کو دیوانه که وتبووه شه قامه کانه وه نه و کاته مالی باوکی به جیه پشتبوو، له مه جده لدا که که وتبووه سه ر ری کاروانه کان، گیرسا بۆوه، به دکار مالیکی دروست کردبوو، به سینهی کراوه، بی باکانه به ره و ئاپۆره که ده هاته پیش، سووراری به سه ر لیوو گۆناکانی سپی بۆوه، چاوه کانی نه و که به درپژایی شه و دوورابوو چاوانی جانبازه وه و فرمیسیکیان لی سه ره و ژور بۆوه، ئیستا که تارو بیحال بوو بوون، کاتی بیینی باوکی خاتر ئازاردراوی روو له و وهرده گیری، بزه بیکی تال به سه ر لیوه کانیاندا نه خشی هه لبه ست، له پيشدا، ئاپروو، ترس له خودا، خۆشه ویستی باوک و بایه خدان به نه ریتی کۆمه لگه هه مووی واز لی هیئابوو و بلا بوسوه وه، که حه وت هه رماس چوونه ته ناو جه سته ی نه وه وه، به لām وانه بوو به لکو حه وت خه نجه ره له ناو دلیدا شاردرابۆوه.

خا خامی پیر دووباره که وته هاوار کردنه وه، ده یویست خه لک راسته و خۆ سه یری نه و بکن تا نه بادا خه لک چاوی به که چه که ی بکه ویست، خودا نه وی بیینی بوو هه ر ته وه ش به س بوو خۆی داوهری کرد، له حالیکدا به سه رشانه کانی ریش سووره که وه هه لده سوورا، هاواری کرد (چاوی دل بکه نه وه و سه یری ئاسمانان بکن، خودا به سه ر

سەرى ئىمەۋە ۋەستاۋە، فەلەك بونەتەۋە، سوپاۋ فرىشتەكان ھاتونەتەۋە پىشەۋە، ھەۋا بە بالى سوورو شىن داپۇشراۋە)

ئاسمان ھەلگىرسا، خەلكى چاۋانى خۇيان ھەلپى، سەيرى ھەرازى سەرى خۇيان كىردو خودايان بىنى، غەرقى چەك بوۋە لە ھالى دابەزىندا، باراباس داسى خۇى بەرز كىردۆتەۋە دەنەرىپىنى (ھەمان ئەمىرۆكە نەك سەبە، ئەمىرۆكە) ئاپۇرە خەلگ كەوتنە گىيانى قەلاۋە، ئەۋان بە گىيان لە دەرگاي ئاسنىندا، دەيلەمىيان بەكارھىنا، پەيژەيان بە دىۋار ھەلنا، ئاگرپىئىيان ھىنا تا ئاگر لەۋ شوپنە بەردا، بەلام لە پىچكا دەرگاي ئاسنىن بۆۋە، دوو سوار ئەسپ بە دىاركەوتن، ئەۋان تا ژىر لوتىيان چەكدار بوون، تەبەشىيان لەبەر ھەتاۋ سووتا بوو، باشىيان خواردبوو لە خۇيان دىنيا بوون، خۇيان ۋە لاقەتى غەبوسىيان، ئەسپەكانى خۇيان دەدا بەر قامچى، رۆحەكانى خۇيان بەرزكردەۋە، بەيەكجار سەرو سەداي پاشە كىشەۋ راكردن بەرەۋ تەپۆلكەي لە خاچ دان لە شەقامەكاندا دەنگى داپەۋە. ئەۋ تەپۆلكە نەفەت گەشتە، جگە لە تاۋىرەبەردى ئاسن و دىك ۋە دالا ھىچى دىكەي نەبوو، ھەر بەردىكى كە ھەلتەدەگرت، دلۆپە خويىنى وشكەۋەبوۋى لە ژىرەۋە بەدىار كەوت، ھەر كاتى كە يەھودىيەكان دەستىيان بەروۋى رۆمىيەكان بلىد دەكرد تا ئازادى ۋەدەست بەيىنن. ئەۋ تەپۆلكەيە پىردەبوو لە خاچ، بەسەر بالايى خاچەۋە شۆرشگىران خۇيان دەپىچايەۋە ناۋىەك ۋە دىنانلاندا، شەۋ كاتى چەقەل دەگەبىشتن، قاچى ئەۋانىيان دەخواردو رۆژى دوۋەمىش نۆبەتى قەلەكان بوو دابەزن، چاۋەكانى ئەۋانىيان دەخوارد خەلگ لە بنارى گردەكەۋە بەھەناسە بىرپىۋە لە شوپىنى ۋەستان، ئەسپ سواران زىاتر ئەۋانىيان شەلەژاند، بۆ سەر ھەلگىشان ۋە داكشانى ئەسپەكان ئاپۇرەي يەھودىيەكانىيان لەيەك شوپىندا كۆكردەۋە، بەدەۋرى ئەۋاندا ھىلىي وپستەگەكانىيان وپنەكرد، ئىستا نىكى نىۋەرۆ بوو، خاچ ھىشتا نەگەبىشتبوو، لە بەرزايى گردەۋە دوو بىبابانگەر بە چەكوش ۋە بزمار چاۋەرۋان بوون، سەگەكانى دى بە مكوړى ۋە تاسوقەۋە گەبىشتن، خەلكى بە رووخسارى سووتاۋەۋە، لەژىر ئاسمانى ئاگرپىژدا بەسەر گردەكەۋە دەكەوتن، ئەۋە چ بوو، چاۋانى رەش ۋە لووتى ھەلسوۋرپاۋ رووخسارى سووتاۋە قۇپاۋ ۋە خەتى ردىنى چەورين بوو، ژنانى قەلەۋ بوون خۇيان ۋە بن ھەنگلى ئارەق كىردىيان ۋە قى ئارەق رىژيان، كە لە ژىر ھەتاۋدا دەتوانەۋە ھەلم لە

جەستەيان بەرز دەبۆۋە، لە دەرياچەي (گنسات)دا دەستەيەك لە ماسىگران، بە چاۋانى كە لە سەرسامياندا زەق دەبوۋنەۋە، ئەۋانىش ۋەكو ئەۋانى دىكە ھاتبوون تا پەرچەكە بىيىنن، پەرچە بەم جۆرە روۋى دەدا: ۋەك چۆن كافرانى رۆمى، جانبازيان بەرەۋ كوشتارگا دەبىرد، جلى داپزاۋى دەھاۋىشتە كەنارىك ۋە لە ژىرپىشتىۋەۋە فرىشتەيى، بە دەستىكەۋە شىشىرى دەۋەشاندا... ماسىگرەكان بەتەبەش ۋە سىنەۋ بازوۋى خۆرەتاۋ سووت ۋە باكردوۋىيان شەۋى پىش، خۇيان ۋە سەبەتى پىر لە ماسى لە رىۋە گەبىشتوون، دواي فرۆشتنى ماسى، چوونە مەبىخانە ۋە خۇيان مەست كىرد، بىريان چو كە بۆ ھاتونەتە (ناصىرە) كەوتنە گۆرانى گوتنەۋە، ئەۋ كاتە لەگەل يەك كەوتنە جەنگو دوۋبارە لەگەل يەك چاك بوۋنەۋەۋە لە كاتى دەرگەۋتنى خۆرەتاۋى سىپىدە، لە پىچكا ھاۋارى خوداي سرايىليان كىرد، خۇيان شوشت ۋە نىۋە خەۋو نىۋە بىدار، ھاتبوون پەرچە بىيىنن.

ھەموۋىيان لە چاۋەرۋاندا دانىشتبوون ۋە ھەرزووش ماندوۋ بوۋىون، تەنھا ۋە شانى رىمى پىۋىست بوو تا لە ھاتنى خۇيان ھەست بە پەشىمانى بىكەن، يەكى لەۋانە كە رىشىكى گلاۋزەۋ خۆلەمىشى ھەبوو گوتى: ((كوپىنە بە راى من بگەپىنەۋە بۆ لاى قايقەكان) ئەۋ سەبارەت بە تەمەنىۋە پەيكەرىكى بەھىزى ھەبوو، ھەنىەي ھەرۋەكو سەدەف ۋە ابوو (ئىدى جانبازيش ۋەكو ھەموۋ ئەۋانى دىكە لە خاچ دەدرى، گوى لە من بگرن دەرگاي ئاسمان ناكىتەۋە، توۋرەيى خودا بى دىماھىيە، زولمى مرۆقىش كۆتايى نىيە، كورى (زوبەدى) تۆجى دەلئى؟

ھاۋرپىكەي كە ماسىگرىكى چاۋكراۋەي ردىن تىژ بوو، بەخەندەۋە گوتى: ((بە راى من گەمژەلى (پەترۆس) كۆتايى بۆ نىيە، لىم بىۋورە، بەلام ئەقلى تۆ لەگەل رىشى سىپت ناگونجى. ۋەكو دەنكە ئەسپەند ھەلدەبەزىۋەۋە لە ھەمان سەعاتىش دەسوتىي، مەگەر تۆ نەبوۋى ئىمەت ھەلگرت ۋە بۆ ئىرەت ھىنانىن؟ ۋەكو دىۋانە لە بەلمەكەۋە بۆ بەلمەمى بازت دەداۋ ھاۋارت دەكرد: (براىان، ئەگەر ئاتان لە دەستە ھەلپىژنە سەر زەۋى، مرۆقتەن ھەلگەر لە تەمەنىدا پەرچە دەبىنى، ياللا ھەلسن بابچىنە ناصىرەۋ پەرچەكە بىيىنن!) تا ئىستاش كە يەك دوۋجار رم بە پىشتت كەوتوۋەۋە

میشکت پهریشان بووه، رهمه کهت گۆرپوهو هاوار ده کهی (نه گهر ئاوتان له ده ستایه داینینه سهر زهوی و بگه پرنهوه ماله وه!) بیهوده نییه که به (میزاج ده مده می) بانگت ده کهن دووسی نه فسر له ماسیگره کان که وتنه خنده وه، شوانه که که بونی بزنی لیده هات گۆپاله کهی بهرز کرده وه و گوتی:

یاکوب له گهله هه موو میزاجی ده مده میشی تو نابی سهری بکو تیه وه، شه وه له هه موو ئیمه با شتره و دلئیکی زی پرنی هه یه) هه موویان بهر یکه وتن قسه ی (فیلیب) یان ته ئکید کردو ده ستیان در یژ کرد تا (په ترۆس) که به تووندی تو وره بوویو، ئارام بکه نه وه، له بهر خۆیه وه ده یگوت (لینگه پری هه رچی دل یان ده خوازی با به منی بلین، میزاجی ده مده می سانایه، له وانه یه میزاج ده مده می بم و وه کو بی به بایی بله رزم، به لام شه وه له رووی تر سه وه نییه، به لکو له بهر خاتری خۆشدلی منه، یاکوب قه لاقه تی (په ترۆس) ی بینی تی کچوو، له وهی که بی پوانه قسه ی له گهله له خو گه وره تر کردبوو، په شیمان بووه، بو شه وی بابه تی قسه بگۆری پرسی ((شه ری (په ترۆس) نه ندریاسی برات چ کار ده کات؟ ئیستاش هه ر له بیابانی ئوردنه))؟

(په ترۆس) به ئاخ هه لکی شان وه وه لامی دایه وه ((به لئ هیشتا له وینه ده لئین کاری پاکشوری شی دۆزی وه ته وه و دروست وه کو مه ولا که ی کلۆ هه نگوینی کیوی ده خوات. خوابکات قسه م راست ده ریچیت، وه لی مه رج ده که م که هه رزوو شه، وه کو شه وانی دیکه دپهاته کان ده گه پری و هاوار ده کات (تۆبه بکه ن، مه له کوتی ئاسمان دپته دی، مه گه ر ئیمه شه رم و هیامان نییه؟)

یاکوب سهری راته کاندو برۆکانی تی که هه لکی شوا و گوتی: (هه مان شه مه سه له یه به سه ر (یۆحه ننا) ی برام هات و چوو تا له دیری له بیابانی گن سارت ته رکی دویا بکات، و هاته بهر چاو که بو ماسیگری دروست نه کرابوو، له م رووه وه منی له گهله دوو ریش سپی و پینج که شتی به ته نها جیه یشت و تا سه رم له دیوار بکو تم.

فیلیب ی شوان پرسی (شه و پیوا وه پیروزه مه گه ر له چی که م بوو؟) له ته واوی نیعه ته کانی خودادا به هره مه ند بوو، له به هاری جه وانی خۆی چی به سه ر هات؟ به لام له بنی دل شه و خۆش حال بوو که کرم ده که ویتنه گیانی ده وله مه نده کانیش و ده یان خوات،

یاکوب وه لامی دایه وه (هه ر به م شیوه یه یه کده فعه بی قه واره بوو، به در یژی شی شه وه له جلی خه ودا وه کو نه و جه وانی نیاز مه ند به ژن خۆی هه ل و گپ ده کردو نه ده حه وایه وه)

- ده یه ویست ژن به یینی، قاتی بوو، نه بوو!

- دیگوت نایه وی له گهله ژنی زه ما وه ند بکات.

- شه دی چی؟

- له گهله مه له کوتی ئاسمان دروست وه کو شه ندریاس

شه وانیش که وتنه پی که نینه وه، ماسیگری کی پیر که ده ستی زبری خۆی به شه یته نه ته وه له یه که ده خشان ده واوی ده کرد.

(خودایه که به پیوه پیر بن!) (په ترۆس) ده می کرده وه، به لام بهر له وهی بتوانی قسه بی بکات، هاواری تو وره هه وای پر کرد (سه یرکه ن! سه لیب ساز... سه لیب ساز!) هه موو به یه که وه سهری خۆیان به حیره ته وه و در سووران د، له خواروی جاده که، کوری دار تاش، له حالئیکا که به پیی له رزۆکه وه سهر هه لده گه راو له ژیر باری خاچدا هه ناسه برکی پی که وتبوو ده بینرا، ئاپۆره که هلواریان ده کرد:

(سه لیب ساز... سه لیب ساز هه ی خائین!) دوو بیابان گه ره که له بالایی گرده وه سه یری خواره و دیان کرد به دیتنی خاچ له خۆش حال یان هه لبه زینه وه.

خۆره تاو وه کو وه کو مریشکی سووره وه کراوی لی کردبوون، تف ده ستیان کردو کولینگه کان یان هه لگرت و خه ریکی هه لکه نندی چال بوون، بزما ری قه به و سه رپانیان به سه ر به ردیک له نزیک خۆیا نه دانا، له جیی سی بزما ری سه فارش کراو پینج بزما ری فلز کراو بوو. ژنو پیوا ده ستیان له گهله یه که له قه کردو زنجیره یه کیان دروست کرد، تا پیش له سه لیب ساز بگرن، مه جده لیه خۆی له ناو ئاپۆره که هاویشته ده ره وه، چاوی بریه کوری می پری که سهر هه لده گه راو، که وته وه یادی ده و رانی منالیان، کاتی که خۆی چوارو ساله بوو شه و سی سالان و دلی پر بوو له خه م چ که یفی کی قوول و ئاشکرانه بوی شه زمون کردبوو، چ شیرینی یک که وه سف نا کری، بو یه که مین جار شه

واقیعه ره‌شهی هه‌ست پی کردبوو که یه‌کیان پیاوه شه‌ویتر ژن، دوو تهن که زه‌مانیک واه‌دیوار که‌وتبوو یه‌کن، به‌لام خودای بی رحم شه‌وانی له‌یه‌ک جیا کرده‌وه، ئیسته‌ش تکه پارچه‌کان یه‌کتریان دۆزیوه‌ته‌وه. له‌کاری به‌یه‌ک‌گه‌یشتن و دووباره یه‌کبوونه‌وه‌یان دان، هه‌رچی‌ه‌ک له‌ته‌مه‌نیان زیاد ده‌بوو، شه‌وه‌سته زۆرت‌تر له‌وجودیان هه‌لده‌چوو، که جیاوازی خولقانیان موحیزیه، له‌وه‌حشه‌تیک‌ی لالدا سه‌یری یه‌کتریان ده‌کرد، وه‌کو دوو درنده له‌چاوه‌روانی دا داده‌نیشتن تا برسیه‌تیان زیتر بی‌و شه‌وه‌سه‌عاته‌ بی‌که یه‌کتر له‌ئامیز بگرن شه‌وه‌ی که خودا جیا ی کردبووه پیکه‌وه‌ی په‌یوه‌ند ده‌نه‌وه، به‌لام پاشان رۆژتیک‌ی عه‌سر له‌جه‌ژنیک‌ی کانا دا زه‌مانی که عاشق ده‌ستی دریت کردبوو تا به‌دیاری گولتی سووری ماره‌بیان سه‌ر به‌مۆر بکه‌ن، خودای بی رحم تاوی دابووه سه‌ریان و جاریک‌ی تر له‌یه‌کتری جیا ی کردبوونه‌وه هه‌ر له‌وه‌زمانه‌وه به‌دوا، چاوانی مه‌جده‌لیه به‌سه‌ر شه‌وه لار بوو بووه و پرچی بۆن گولای که‌وتبووه سه‌ر شانی روت و خویناوی شه‌وه‌وه، به‌ده‌نگیک‌ی زبرو کپ له‌حالی‌کدا ده‌له‌رزی هاواری کرد سه‌لیساز گه‌نجه‌که چاوانی هه‌لگرت و چاوانی درشت و ره‌نجوری بۆ ساتیک‌ی گوزه‌را پریه مه‌جده‌لیه، ئاسه‌واری ره‌عشته به‌ده‌وری لیوانیه‌وه نه‌خشی به‌ستا، ده‌می شله‌ژا، به‌لام بی‌چهن‌دو چوون چاوه‌کانی داگرت و مه‌جده‌لیه هه‌لی بۆ نه‌ره‌خسا که ده‌ستنیسانی بکات، شه‌وه شله‌ژانه ئایا له‌به‌ر ئازار بوو یا ترس یا بزه؟ له‌حالی‌کدا هیشتا به‌سه‌ر شه‌وه‌وه لار بووبۆوه، به‌هه‌ناسه‌پرکیته‌وه گوتی: (تۆ مه‌گه‌ر غرورت نییه؟ له‌بیرت چوو؟ چۆن ده‌توانی تا شه‌وه راده‌یه خۆت سست و لاواز بکه‌ی؟) دوا ساتی وه‌ک بلیسی سه‌دای شه‌وه وه‌لام‌ی دایه‌وه (نا... نا بیچاره‌ی زبون، شه‌وه خودا نییه. هه‌رماسه!

ئاپۆره‌که له‌هه‌مان کاتدا تاوی دابووه پی‌شه‌وه تا ریسی شه‌وه بگرن، په‌ره‌می‌دری گۆپاله‌که‌ی به‌رز کرده‌وه و تیسی سه‌رواند، دوو گاو‌ان که له‌کیوی تابوره‌وه هاتبوون بۆ دیتنی په‌رجو، که په‌یوه‌ندیان به‌وانی دیکه کردبوو، سیخورمه‌ی خۆیان له‌جه‌سته‌ی شه‌وه‌وه برده‌خواره‌وه، باراباس هه‌ستی ده‌کرد داسی ده‌ستی به‌رزو نه‌وی ده‌بیته‌وه، به‌لام له‌هه‌مان شه‌وه کاته‌دا خاخامی پیر مه‌ترسی بینسی، له‌سه‌ر شانه‌کانی ریش سوور دابه‌زی و په‌له‌ی کرده کۆمه‌ک کردنی برازا‌که‌ی هاواری له‌به‌ر هه‌لسا (کوپانی من، به‌س که‌ن، گرتنی ریگه‌ی خودا گونا‌هیک‌ی گه‌وره‌یه، شه‌وه کاره مه‌که‌ن، هه‌رچی‌ه‌ک

موقه‌ده‌ر بووی، ده‌بی شه‌نجامی قبول بکه‌ن، ریگه‌مه‌بن، ری‌ی خاچ بکه‌نه‌وه، که خودا نارده‌یه‌تی، لیگه‌رپین قه‌ره‌جه‌کان بزماری خۆیان ئاماده‌که‌ن، لیگه‌ری په‌یامبه‌ری دونیا بجیته سه‌رخاچه‌وه، ترسی مه‌خه‌نه‌ دل، باوه‌رتان هه‌بی، دهنه‌هیچ په‌رجویی روونادات، گوی له‌خاخامی پیرتان بگرن. کوپانی من...من وا حه‌قیقه‌ت به‌ئیه‌وه ده‌لیم مرۆف ناتوانی بفری، مه‌گه‌ر شه‌وه‌ی که بگاته لیواری په‌رستگا! گاو‌انه‌کان سیخورمه‌ی خۆیان کی‌شایه‌وه، به‌رده‌کان له‌ناو مشتی گری خواردودا که‌وتنه‌ خواره‌وه، خه‌لک به‌رکه‌نار بوون، تا ریگه‌ی خودا هه‌موار بکه‌ن، کوپی مه‌ریم به‌خاچ به‌سه‌ر شانیه‌وه بۆ پی‌شه‌وه گلۆر ده‌بووه، ده‌نگی کلۆ له‌باخی زه‌یتوندا ده‌گه‌یشته گوی، سه‌گیکی برسی له‌به‌رزایی گرده‌که‌وه به‌خۆش‌حالی‌ه‌وه ده‌وه‌پی، دوورتر، له‌ناو ئاپۆره‌ی خه‌لکدا، ژنی به‌شالیکی وه‌نه‌وشه‌یی هاواری ده‌کردو بواریه‌وه

(په‌ترۆس) ئیستا به‌ده‌می کراوه و چاوانی دابه‌زیوی وه‌ستاوه‌وه چاوی بری بووه کوپی مه‌ریه‌وه، ده‌یناسیه‌وه، مالی باوکی می‌ری له‌کانادا به‌رامبه‌ر مالی شه‌وان بوو، دایک و باوکی پیری می‌ری، (یه‌واکیم و ئانا) یارغاری دایک و باوکی شه‌وه بوون، شه‌وان مرۆقی پی‌رۆز بوون، هه‌میشه فریشته‌کان له‌هاتوچۆی کوخته‌ی په‌رپوتی شه‌واند بوو، شه‌وه‌کیان هاوسیکانی خودای خودایان بینسی بوو، که به‌جلی به‌ده‌ل بووی گه‌دایی له‌حاله‌تی تی‌په‌رپین له‌ئاستانه‌ی ده‌رگای شه‌وان دابوو، چوونکه کوخته‌که وه‌ک بلیسی له‌به‌ر ئاسه‌واری زه‌مین له‌رزه که‌وتبووه له‌رزینه‌وه، پاش نۆ مانگی دوابی په‌رجویی رویدا، ئانا پیره‌ژنی شه‌ست و چهند ساله می‌ری هی‌نایه‌وه دونیاوه، په‌ترۆس شه‌وه کاته پی‌نج سالان ده‌بوو، به‌لام شه‌واوی شه‌وه‌ژن و شادی‌ه‌ی که شه‌وه رووداوه‌ی به‌دواوه بوو به‌چاکی به‌بیرده‌هاته‌وه:

شه‌واوی دیکه که‌وتبووه جونب و جۆشه‌وه، پیاوان و ژنان بۆ پی‌رۆزیایی په‌له‌یان ده‌کرد... هه‌ندیکیان ئاردو شیرو هه‌ندی خورماو هه‌نگوین، هه‌ندیکی دی جلی منالییان به‌ناونیشانی دیاری بۆ ژنه زاوه‌که و منداله‌که ده‌هینا. دایکی (په‌ترۆس) مامانی کردبوو، ئاوی گه‌رم کردبوو خویتی تی کردبوو مه‌لۆتکه‌که‌ی شوشتبوو، ئیستا کوپی می‌ری، خاچ به‌سه‌رشانه‌وه، له‌حالی‌کدا هه‌موو تفیان لی ده‌کردو به‌ردیان تی‌ده‌گرت به‌

پیش شه ودا تیده په پری (په ترؤس) له کاتیکا سه پیری ده کرد، ههستی کرد که دلی کهوتوته خورپه وه، به راستی کورپی میړی سهرنویشتیکی شوومی هه بوو، خودای سراپیل به بی رهیمی شهی هه لېبژارد بوو سه لیب دروست بکات تا په یامبه ران له خاچ بدن، په ترؤس کهوته نه ندیشهی له رزینی گیانیه وه (شه و گوره وه به هیژه دهی توانی من بؤ کاریکی وا دابی، به لام له باتی شه کورپی میړی هه لېبژارد بوو و من رزگاریم بوو)

له پریکا دلی پر جوشی په ترؤس نارامی گرتو له ناخی دلته وه سوپاسی کورپی میړی کرد که گونا هه کهی گرتو خستیه سهرشانی خویه وه، په ترؤس له گپوډه ی شه گرفته دا بوو که خاچدار له بهر زور ماندوو بوونی وه ستا: له ژیر لیوه یه وه گوتی: (ماندوو بووم) سه پیری دهوروبه ری کرد تا مه گهر بهردی یا مرؤقی بدوزیته وه، پستی پی بدات.

به لام شتیکی نه بیینی جگه له چهند مستیکی بهرز بووه و چهند چاویکی پر نه فرت که دهیانروانیه شه وه وه، شه کاته شتی وه کو سه دای چهند بالی له ناسماندا گه شسته گوئی و دلی پر کرد له شادی. رهنکه خودا دوروست له دوا ساتدا رهیمی به و کرد بی و فریشته کانی نارد بیته کومه گی شه وه وه، سه ری بهرز کرده وه، به لی، به سه بهرزایی سه ری شه وه وه چهند بالیک هه بوو، قه له کان تووره بوو بوون، سه رسه ختی وجودی شهی داگرتبوو بؤ سه هه لگه ران به سه ر کرده وه قچه کانی به مکورپه وه بهرز کرده وه، به لام بهرده کان له ژیر پیی دهرپه رین، خلیسکی بردو کم مابوو به زه مین بکه ویت، به لام په ترؤس له کاتی خوی گه شسته کومه گی وه، سه لیبی گرتو داینایه سه ر شانه کانیه وه، گوتی: لیگه ری با کومه گت بکه م تو ماندوی، کورپی میړی گه پرایه وه، چاوی بریه ماسیگر، ته واوی شه سه فهره به رای شه زیاتر له خه ونیک نه بوو، شانه کانی له پریکا سووک بوونه وه و نیستا له هه وا هه لده فین، دوروست به هه مان شیوه که مرؤق له خه وندا ده که ویتته فرینه وه، له بهر خویه وه گوتی: (شه وه ناکری خاچ بی حه قمن ده بی دوو جووت بال بیت) له حالیک خویین و ناره قه ی له سه رو ریشی دهرپه وه به هه نگاری دلنیا به دوا ی په ترؤس کهوته ریگاوه.. هه وا ناگرین بوو سیبهری هه لده خسته سه ر بهرده کانه وه، سه گه کانی میگهل که له لایه ن بیابانگه ره کانه وه، بؤ لستنه وهی خویین هینا بوویان، که له شی خویان له پای تا ویره

بهرده کانی که نار شه و چالانه ی که خاوه نه کانیان هه لیانکه ندبوو و ه راندبوو، هانکه هانکیان بوو، ناره قه له زمانی هه لاسراویان هه لده رژیاه خواره وه، که له ی مرؤق له و کوره دوزه خه دا دهی فیکاندو می شکیان هاتبوو جوش، له و گه رمایه دا هه موو مه رزبه ندیه کان ده گوزان، سه لامه تی نه فس و گه مژله ی، سه لیب و بال، خوداو مرؤق هه موویان تیکه له بهیه ک بوون، چهند ژنیک ی به به زه بی میړی یان هینا یه وه هوش، میړی چاوه کانی کرده وه و کورپی لاوازو پیخواستی خوی بینی که عاقیبه ت له حالی گه شسته به رزایی کرده وه بوو، له پی شه وه ی شه ودا پی او یکی دیکه خاچه که ی هه لده گرت، به هه لکی شانی ناهی ک، به دهوروبه ردا سوورپایه وه، وه ک بلتی له باری داوا کردنی کومه ک بوو، به دیتنی هاوشارو ماسیگران، به هره مه ند بوو سه باره ت به وه ی که شه وان دهیانپاراست، به لام دره نگ بوو، دهنگی شه بیور له قه لاکانه وه بهرز بووه، شه سپ سواری زورتر، به کلاوی خوده ی برؤنزیه وه هاتنه دهره وه له سمی هیستان گه ردو توژ به رزی هه وا بووه، خه لک دووباره هاتنه به ریه ک و بهرله وه ی میړی هه لی وده دست بهی پی و بجیته سه ر بهردیکه وه بؤ سه رکردن، شه سپ سواران به کلاوی خوزه ی برؤنزی به سه ر نیو ته نه ی سووری سه ریشتی شه سپه کانه وه قه راریان گرت، شه سپی مه غورو باش له وهر یه هو دیه کانیان له قه کوت ده کرد.

جانبازی شؤر شگیر، به بازدانو له قو لنج به دواوه به ستراوو به جلی پارچه پارچه و خویناوی و ریشی دریشو له شان چه سپیو له بهر ناسه واری خویین و ناره قه، ریشی خوله می شی چرو تیغ تیغی، چاوانی بی حه رکه ت که هه می شه دهیروانیه پی شه وه، مرؤق له بیینی شه و دیمه نه هه راسان بوون، نایا شه و مرؤقی بوو، یا له ناو جلی کون و دژونی فریشته بی یا هه رماسی شاردرابووه له لیوانی به ستراویدا رازیکی سه رسام و سه ربه رخو پاسه وانی کرد؟ خا خامی پیرو خه لک له گه ل یه ک بریاریان دابوو که به مه بهستی دلدان به جانباز هه ر به ته نها له کاتی به دیارکه وتنی دهنگ له دهنگ بدنه و سروودی جهنگ بچرن:

((لیگه ری دوزمنام په راگه نده بن)) به لام نیستا وشه کان له ناو گه روویاندا ته لقه ی به ستابوو، هه موو هه ستیان ده کرد که شه و مرؤقه نیازی به وه نییه زاتی و به رنیتین،

ئەو چۆتە ئەو پەرى شەھامەتە: نە تېرەتەشەنە قىبول دەكات ونەتەسلىم بوون، ئازادى دەورى دەستە لە پشت بەستراوەکانى دابوو، ھەموو بەو ھەشەتەو سەيرى ئەويان دەکرد بە بى دەنگى لە شوئىنى خوياندا مابوونەو، يوزباشى بەخۆ بەپيستی كە ھەتاوى خۆرھەلەت. كەردبوى بە بريانى، لە پيش جانبازو ھە ھەرەكەت دا بوو، بە كندرى كە بە پشتى زىنى ئەسپەو بوو، ئەوى لە دواى خويدا رادە كيشا، ماو ھەك لە مەوپيش لە يەھوديان بيزار بوو بوو، دە سالى تەواو بە بەرپا كەردنى سەليب بە داريان ھەلواسى بوو دەسالى تەواو دەميان بە بەردو پيسى پر كەردبوو، تا ئاراميان بكاتەو، بەلام ئەنجاميكي بو نەھاتبو ھەر، بە لەخاچ دانى يەكيك، بى چەندو چوون ھەزاران كەسى تر ريزيان دەبەستا، لە ھالەت كيدا كە سروودى يەكى لە پادشاي خويان دەچرى، بە نۆبەى خويان بە شورو ھەلچوونەو، لە چاو ھەروانيدا دادەنيشتن، ئەوان خوداى خويئخۆرى خويان ھەبوو، كە خويى يەكەمىن تازە لە داىكبوى ھەلدەمژى، ياساى تايبەتى خويان ھەبوو، دىرندەبيكي ئادەمخۆر بە دە قوچ چوون دەيتوانى لە ژير وشەى ئەوان قورتارى بى؟ چوون دەيتوانى لە ژير رابەرايەتى ئەواندا دەربچى، ئەوان ھىچ واھيمەبيكيان لە مەرگ نەبوو، كەسى كە باكى بە مەرگ نەبى، جاويدانى دەبى، يوزباشى ليرە لە خۆرھەلەت زۆرەيان ئەنديشەى ئەو بابەتەيان دەكەرد، يوزباشى جەلوى ئەسپى راکيشا ئەسپەكەى راگرت، سەيرى كەردە لای يەھوديان:

رووخسارى پەژموودە، چاوانى مەشخەلدار، ريشى تەر، قزى چەور لە رووى بيزاريەو تفى ھەلدا، چ دەبوو ليرە بروات! برىا دەيتوانيت خۆرھەلەت بە جى بەيلى، جار يكي ديكە بگەرپتەو رۆما، لەبەر گەرماو ھەكان و نمايشى مائەكان و دانىشتنگاى تياترۆكان و ژنە جوانەكان، لە رۆژھەلەت بيزار بوو، لەبەر بۆگەنى يەھودىيەكانى. بىبانگەران بەردەوام ئارەقەيان ھەلدەرشتە سەر بەردەكان و قاچيان بەسەر بەرزايى گەردەو چەقاندبوو، كورپى ميري بەسەر تاويرەبەردى دانىشتبوو، سەيرى ئەوانى دەكەردو سەيرى خاچو خەلك و يوزباشى، كە لە پيشەو ھە ئاپۆرەكەدا، لە ئەسپ دابەزى بوو دەكەرد، بەلام شتيكي جگە لە ئوقيانوسى كەللەكان لە ژيرئاسمانى ناگراكاندا نەدەدى، پەترۆس ھاتە نزيك و لار بۆو، تا قسە لەگەل ئەو بكات، قسەى خۆى كەرد، بەلام كەلوى ناگرپيژى ئاسمان ھەلخسترا بوو سەر گوپچكەى گەنجەكەو ھىچى گوئى لى

نەدەبوو، بە ھىمايىكى سەرى يوزباشى، كۆتيان لە دەستى جانباز ھەلگرت، ئەويش بە ئارامى خۆى ھەلگيشايە گۆشەيەكەو تا بەدەنى بەرزيتەو، ئەو كاتە كەوتە لەبەر كەردنەو ھە جەلەكانى، مەجدەليە، لە نيوان پيى ئەسپەكاندا خزيە پيشەو بە دەستى كراو ھەو نزيك كەوتەو، بەلام بەتەكانى دەستى مەجدەليەى لە خۆ كەردەو، پيرەژنيكى ئەشراف بى ئەو ھەى قسەيى بخاتە سەر زمان، ريشى لە ميانى ئاپۆرەكەدا كەردەو ھەو جانبازى لە باو ھەش گرت، جانباز سەرى خۆى لار كەردەو ھەو ماچيكي دريژى لە دەستى پيرەژن كەردو بە توندى كوشىە سينيەى خۆى، پاشان رووى وەرگيپا پيرەژن خامۆش و بەچاوانى بى فرميسكى، بو چەند ساتيكي دى لە جيسى خويدا مايەو ھەو سەيرى ئەوى كەرد عاقىبەت بە زەمزمە كەردنەو گوئى: ((دوعاى من لە ماللاوي ريشى تۆدا بى)) و ريشى گرتەبەرو پشتى بەو تاويرەبەردەدا كە لەبەر پيى سەگەكانى گەلە بىبانپرەكاندا دەرگەوتبوون و ھانكە ھانكيان بوو.

يوزباشى كە پيى لە زەمىن دەكوتا، پەريە سەر زىنى ئەسپ تا ھەموو ئەو بىينو گوئيان لە قسەى بى، لە ھال كيدا قامچيەكەى بەسەر سەرى ئاپۆرەكەو خستبوو ھەرەكەتەو، تا بيدەنگى فەرمانرەوا بيت بەمخۆرە دەستى بە قسە كەرد:

- ئەى قەومى يەھود گوئى لە قسەم بگرن، رۆما قسە دەكان بيدەنگ بن، ئەو كاتە بە ھىما بو جانباز كە جلى كۆنو دراوى لەبەر كەردبوو ھەو لە ژير خۆرەتاودا بەچاو ھەروانى دا مابو ھەو راو ھەستا بوو، بەردەوام بوو لەسەر قسەكانى خۆى، تا ئالەكە بەرز كاتەو، بەئيو ھە گوت رۆژى مۆژدەبەخش ھاتو ھەو، تا كريستى ئيو بە خاچى ئيو ھەلواسراوى و رۆما نابوود بكات، ... لەوى چ خەبەرە، بيدەنگ بن، دادو بيدادى راگرن، تاوانى ئەو برىتيە لە ياخى بوون، كوشتار، خەيانەت، ئىستا ئەى قەومى يەھود گوئى بگرن، بەو ھەى كە پرسىار لە ئيو دەكەم گوئى بگرن، لە ئيو دەوى پرياردەرى حوكم بن، ئەو پياو ھە موستەھقى چيە؟

يوزباشى نيگاي خۆى بەسەر ئاپۆرەكەو كەردەو ژير پى و لە چاو ھەروانى دا مايەو، خەلك لە جۆش و خۆشدا بوون، ھيرشيان كەردە لای يوزباشى، بەلام ھاواريان كەرد، پاليان بەيەكترەو ھەنا ھىلى سنووداربان تپەر كەرد بۆلای يوزباشى ھيرشيان كەرد،

به لآم يه كسهر كه وتنه وه حشه ته وه، وه كو شه پۆل بۆ لای يپچه وانه پاشه كشه يان كرد، يوزباشی كه وته رغو قينه وه، شه سپی خوئی ری كرد به ره و لای ئاپۆره كه ی رادا، هاواری كرد ((من له ئیوه ده پرسم چ سزایه ك بۆ ئەم یاخی و پیاو كوژده دا ده نین؟

ریش سوور كه هیژو برستی تاق بوو بوو، شیتایه تی خوئی وه كو تیری بۆ پيشه وه ره ها كرد، هه ولیده دا هاوار بكات ((بژی ئازادی)) ليوه كانی خوئی كرده وه باراباسی هاوړپیی دهستی له سه ره ده می دانا و نه پيشت، بۆ ساتیكي دريژ جگه له دهنگی وهك ورته ورت كه له ورشه ورشی ده ریا ده چوو، هیچی ديكه نه بوو، هیچ كهس جورته تی قسه كردنی نه بوو، به لآم هه موو له سه رخۆ ده خرۆشان و ناخیان هه لده كیشاو هه ناسه برکتيان بوو، له پړيكا هاواری له بهرزایی شه هه مه مه ميه بهرز بۆوه، هه موو به ترس و شاديكي جكه وه گه رانه وه، خاخامی پير دووباره چوو بووه سه ره شانی ریش سووره وه له حالتيكا هه ردوو دهستی وهك ئيسفانده ندى بۆ دوعا يا نه فرهت بهرز كرد بۆوه به ته مبه لئى و خاويه وه هاواری كرد: ((چ سزایی؟ تاجی شاهانه!))

خه لك هه ولياندا قسه ی شه و بيست، به لئى له بهر چاوی جه نجاله كه نه يان توانی، يوزباشی نه بيست، له حالتيكا دهستی خوئی نابوو بهرگوى شه سپی خوئی راده داو گوتی:

خاخام چی ده لئى؟

خاخام به ته واوی قوده ته وه دووباره ی كرده وه (تاجی شاهانه!) رووخساری بريقه ی ده داوه، ته واوی به ده نی گری گرتبوو ته كانی ده دا، هه لده به زيه وه، به سه ره بالائی ئاسنگه ره سه ماى ده كرد، وهك بلئى ده يه ويست بال بگری و هه لقرئ، دووباره هاواری كرد ((تاجی شاهانه)) شادومان بوو، كه ببوو زماغالی خه لك و خودای خوئی، بازووه كانی به هه موو لایه كدا دريژ ده كرد و وهك بلئى له هه وادا له خاچ بدرئ، يوزباشی كه وته كفريه وه وه له شه سپه كه ی دابه زى و دهستی دایه قامچيه كه ی سه ره قولابی زين و به هه نگاوى گران به ره و ئاپۆره كه چوو پيشه وه، به په رپینی به رد له ژير هه نگاوه كانی و هاوړپى له گه ل له سه رخۆ چوونه پيشه وه، شه ی وه كو جانه وه رپيكي سه نگین په يكه رى وهك گا يا بهرزایی وه حشى لئى كردبوو، ئاپۆره كه به بئى هه ره كه ت له جئى وه وه ستابوون و هه ناسه يان له سه ينه يان هه پس كردبوو، جارپيكي دى دهنگی جگه له دهنگی كلۆى ناو دره خته كانی زه يتوون و قه له كان بئى هه وه شه نه بوو.

يوزباشی دوو پئى چوو پيشه وه و پاشان پيكي ديكه، بۆنى گه نيوى ده مه كراوه كان و جه سته ئاره قواوى و پۆخه كان، لوتی ئازار ده دا، كه ليمه پۆخه كان! بۆ پيشتر رويشت و گه يشته به رده م خاخامی پيره ميترد، به سه ره شانی ئاسنگه ره به گول خه نده يئى كه سه راسه رى جه سته ی گرتبووه خووه، سه يری شه ی ده كرد، له ته واوی ژيانيدا له ئاره زووی ساتيكي وا دابوو، ئيستاش شه و ساته گه يشتبوو، ساتئى شه ويش دروست وه كو پينغه مبه ران ده كوژرئ، يوزباشی سه يری چاوانی نيوه كراوه ی شه ی كرد، بازووی كه بۆ کوتانی سه رى ياخی بووی پيرى بهرز كردبووه، بهزه جه ته وه ی گونجانده، سوورپه يی خوئی خواره ده وه، له بهر ژوه ندى رۆمادا نه بوو پيره ميترد بكوژن، شه و خه لكه گۆرپه گۆرپه ته سلیم ناقبوله دووباره هه لسانه وه، ده ستیان به جه نگیكي چه ريكی كرد، له بهر ژوه ندى رۆمادا نه بوو كه جارپيكي ديكه دار له كونه زهنگه سووره وه ريدات له بهر شه وه قامچيه كه ی له بازووی خویدا وه رپيچاوى رووی له لای خاخام كرد به دهنگيكي تووره وه گوتی: ((خاخام تۆ نه گه ره شايسته ی ريزی ته نها له بهر شه يه كه من ريزت لئى ده گرم، من واته رۆما، ده مه وئى نرخ بده مه شه وه، ده نا خۆت شه وه نده نرخت ني، له بهر شه ميه كه ده ستم به رووی تۆدا بهرز ناكه مه وه، بيستم چیت گوت، پريارى خۆتدا ئيستاستا منيش هه مان كار ده كه م، شه وكاته له لای قه ره جه كان كه له كه نارى خاچ دا له چاوه روانيدا بوون وه ستا، گه رايه وه وه هاواری كرد (له خاچی بدن!) خاخام به دهنگيكي ئارامه وه گوتی: ((شه ی يوزباشی من بريارمداو تۆش هه مان كارت كرد، به لآم كه سپيكي تر له هه مووان به بايه ختر ده يئى حوكم بدات))

- ئيمبراتور

- نه خودا

يوزباشی پيكنه نی، من زمانى ئيمبراتورم، له ناصيره، ئيمبراتوريش زمانى خودايه له جيهان، خودا، ئيمبراتور، روفوس حوكمى داوه. به م قسه يه، قامچی له بازووه كانی كرده وه و له حالتيكا به رد و دركى ی شیتانه ده دايه بهر قامچی، رییى خوئی بۆ بهرزایی گرده گه گرتبه ره، پيره ميترد بازووه كانی بۆ لای ئاسمان بهرز كرده وه ((ئوميدده وارم كه خودا وه نده عه زایی خوئی دابه زیتيته سه ره منال و نه وه كان و تۆ شه ی هه رماس!)).

لهو کاتهدا، ئەسپ سوارەکان بازنەییکیان بە دەوری خاچەکە دروست کردبوو، خەلک کە لە تورپیان دەیاننەراند، بەسەر ئەنگوستی پێ وەستابوون و تا ببینن، بە دلھورەو دەلەرزین، ئایا پەرچو روودەدات؟ زۆریان نیگای شایەدییان رهوان کردبوو، ئاخۆ کە دەروازی ئاسمان دەکریتەو؟ ژنان لە پیتشەو ناگاداری بانی رەنگاورەنگ بوون لە ئاسمان، خاخام لە حالیکدا بەسەر شانی پان و پۆری ئاسەنگەردا ئەژنۆی دابوو، هەولیدەدا تا لە میانی سمی ئەسپان، نیوتەنەمی سووری ئەسپ سواران ببینیت، دەبووست وی کەوی کە چ شتی لە سەرەویدا لە دەورووبەری خاچەکە روو دەدات، سەیری مێعراجی ئومیدو مێعراجی نا ئومیدی دەکردو قسەییکی نەکرد، لە چاوەروانی دا بوو، خاخامی پیر ئەوی - خودای سراپیل - ی باش دەناسی، بێرەحم بوو یاساو فەرموودەمی تاییەتی خۆی هەبوو، وادەمی دەداو جێبەجێشی دەکرد، بەلام پەلەمی نەبوو، زەمانی بە پێوانەمی خۆی دەپێوا، چەندین، نەو بە نەو، قسەکانی بە بێ هاتنەدیو لە ئاسمان دەمایەو، دانەدەبەزێه سەر زەویەو، بەلام کاتی کە عاقیبت نازیل دەبوو، ئەو بەد بە حالی ئەوکەسەمی کە ئەمانەتی ئەو قسەییە دەبوو، لەسەر تاسەری نامەمی پایەمبەران کە دەگەرێی، دەبینی چەند لە هەلبژێردراوەکانی خودا کوژران، بەلام ئایا خودا هیچ کاتێک سەری ئەنگوستی بۆ نەجاتدانی ئەوانە بەرز کردۆتەو؟ بۆ بۆ؟ مەگەر ئەوانە جێبەجێکەری ویستی ئەو نەبوون؟ نەکا ئیرادەمی ئەو بووبی کە تەواوی هەلبژێردراوەکانی بکوژێن؟ خاخام ئەو پرسیارەمی لە خۆ دەکرد؟ بەلام جورئەتی نەبوو لەو زياتر بە دواي بپوێکەکانی خۆی بکەوی، لەبەرەخۆی کەوتە ئەندێشەو ((خوداوەند رەشەباییکی ترسناکە باشتر وایە هەر نزیکي نەکەومەو))

کۆری مێرئ هیتشتا بەسەر لیوی بەردەو دانیشتبوو، ئەژنۆی لەرزبوی خۆی بە دوو دەست گرتبوو سەیری دەکرد، قەرەجەکان جانبازیان گرتبوو پاسەوانانی رومیشت دەهاتنە پێش بە هیزو بەری جوین و خەندە، خێلی چەری خەلکیان، بۆ پێش و بۆ پاش رادەدا، ئەوان هەولیانەدا کە جانباز بەرز کەنەو سەر خاچ، سەگانی مێگەل بە بینینی هەول و تەقەلائی پاسەوانان، لە رووداوەکان واکا هاتن، قیت ببوونەو سەر لەپی خۆیان.

دایکی پیرو بەرپێزی جانباز، ئەو تاوێرە بەردەمی پستی پێ کردبوو جی ی هیشت و هاتە پێش هاواری کرد ((کۆرم، نازابە، مەنالیئە، نەو کە روورەشمان بکە)) خاخام بە زەمەمە

کردنەو ((دایکی جانبازە، دایکی بەرپێزی ئەو، لە پستی مەکابەکانە ئیستا کە دوو گوریسی قەبە لە بن هەنگلی جانباز وەرپێچراو، قەرەجەکان پەیتەکانیان بەسەر لایالی خاچەو ئەلقە کرد، لەسەرەخۆ دەستیان کرد بە بەرزکردنەو، بەدەیتکی قەبەو سەنگینی هەبوو، لە پێکا، خاچەکە بەلادا هات و زۆر نەمابوو بکەوی، یوزباشی لەقەبەکی لە کۆری مێرئ دا کە بەسەر قاچە لەرزبوەکاندا وەستابوو، کۆری مێرئ کۆلێنگی گرتە دەست تا خاچەکە بە بەردوو تاوێر توند بکات.

ئەو هەموو لە تاقەتی مێرئ بەدەر بوو، بەشەرمیەو لە بینینی کۆری خۆشەویستی لە کەنار سەلیبی کوژراوەکان دلی خۆی دەدایەو لە میانی ئاپۆرەکەدا رینگەمی خۆی کردەو، ماسیگرەکانی ((گنسات)) دلیان پێ سووتا، بەلام وا خۆیان بەدەرخواست کە ئەو نایبینن، مێرئ بۆ دوورکردنەو کۆرەکەمی لەو ناو، لە میانی ئەسپەکاندا دەستی کرد بە پێشپەرەمی، بەلام یەکی لە هاوسای پێرەکانی بەزەبی پێداهاتەو بازووەکانی گرت گوتی: ((مێرئ ئەو کارە مەکە.. بۆ کۆی دەچی؟ دەتکوژن))

مێرئ وەلامی دایەو ((دەمەوی کۆرەکەم لەو ناو دەریهینم)) کەوتە گریانەو.

پیرئێژن گوتی: ((مەگری مێرئ سەیری دایکی جانباز بکە، ببینە چۆن چۆنی بە گران و سەنگینی و ستاوەو سەیری لە خاچدەرانی کۆرەکەمی خۆی دەکات، سەیری بکەو بەهێز بە))

-هاوسای من بەتەنھا بۆ کۆرەکەمی خۆم ناگریم بۆ ئەو دایکەش دەگریم. پیرئێژن کە بە دلنایییەو تفتی و تالیەکی زۆری لە ژياندا چەشتووە. سەری نیو تاسی خۆی راتەکاندو بەزەمەمەو گوتی: ((باشتر وایە دایکی لە خاچدەر بیت نەک دایکی لە خاچدەرارو)).

بەلام مێرئ بە پەلە بوو نەبیبست، بەرەو گەردەکە کەوتە رێ، دیدی فرمیسکاری خۆی بە هەموو شوپێنیکدا لە گەران و سووراندا بوو، تەواوی جیهان دەستی بەگریان کرد جیهان تارو تیرە بوو، لەناو تەمتمۆمانیکی چێدا دایکە تیبینی ئەسپەکان و چەکی برۆنزی کرد بینی کە خاچکی هێجگار گەرەو تازە دروست کراوە کە لە زەمینەو بۆ ئاسمان هەلچوو بوو، ئەسپ سواری گەرایەو ئەوی بینی، بەبەرز کردنەو نێزە هیماي بۆ کرد، دایکە لە جیو وەستاو لار بۆو، لە ژیر ئەشکەو سەیری ئەسپەکانی دەکردو کۆرەکەمی خۆی بینی کە بەسەر

ئەژنۆكانى دانىشتووھەو بۆ توندكردنى خاچ دەوربەرى بەردەكانى دەكۆلپەھە، ھاوارى كرد ((كۆرپەكەم كرىست!))

ھاوارى داىكە واگوڧ كاسكەر بوو كە لە بەرزايى قىلو قىلى مرۆكاندا ئەسپ و سەگەكانى خستە لورە لورەھە، كۆرپە گەپاىھەو دايكى خۆى بينى، رووخسارى رەش داگەرا، زەربەكانى خۆى توورەتر لە جارەن كوتايەھە.

قەرەجەكان لەسەر ھەلگەران بەپەيژەى كندىرپىن، جانبازيان بەسەر كندىرەھە دريژ كوردبوو بۆ بەرگرتن لە خزينى بۆ خوارەھە ئەويان بە توندى (بەگورپىس) بەستايەھە، ئىستا وا بزمارەكان ھەلئەگرن دەستيان كرد بە ميخكۆب كردنى دەستەكانى، دلۆپەى درشتى خوين پەرش و بلاوى سەر رووخسارى كرىست بۆھە، كۆلپىنگى لەدەست بەردا بەھەحشەتەھە پاشەكشەى كرد پاشاوپاش چو خۆى لەكانارى دايكى پياوڧ بەمزوانە دەمرد دۆزبەھە، لە ھالئەكدا دەلەرزى، چاوپروانى بىستنى ھەلپاچىنى گۆشت بوو تەواو خوينى بەدەنى ھيرشى كرده ناو لەپى ئەھەھە، دەمارەكانى ھەلئەسا بە توندى دەستيان كرد بە ليدان كەم مابوو پارچە پارچە بى، خالڧ لە ناو لەپى دەستەكانى كەوتە تازارەھە، ئەوخالە ھەك سەرى بزمەر خروبو.

دەنگى دايكى جارتيكى دى دەنگى دايەھە ((كۆرپە كرىست!)) ھاوارتيكى قوول لە بەرزايى خاچەھە گەيشت، ھاوارتيكى ھەحشى كە لە دلئى يەك نەفەردا ھەلئەدەستا بەلكو لە قوولاڧى زەويدا بوو ((ئەدۆنيا!)) خەلك ئەھە ھاوارەيان بىست، ھاوار بەتان و پۆى وجودياندا رەت بوو، ئايا ئەھە خودى خەلك بوون كە ھاواريان كوردبوو، يا ھى زەمىن بوو؟ يا ھى پياوھەكى سەرخاچ بوو، كە لەگەل چوونە خوارەھەى يەكەمىن بزمەر بەناو جەستەيا ھاوارى كوردبوو.

ھەموويان يەك بوون، ھەموو لە ھالئەتى لە خاچداندا بوون، پياوان، زەمىن و جانباز ھاواريان دەكرد. خوين فوارەى كورد پەرش و بلاوى سەر ئەسپەكان دەبوو، دلۆپىنگى درشتى كەوتە سەر لپوى كرىستەھە، گەرم و سوڧر بوو، سەلبىساز تلو تلو خوارد، بەلام دايكى لە كاتى خۆى رىي كرده پيشەھەو بەلە باوھشكردنى نەپھيشت بەريئەھە، بە زمەمە كرنەھە گوتى: ((كۆرپە كرىست!))

بەلام چاوەكانى ئەو داخرايون، ھەستى بە تازارتىك دەكرد لە ناو دەست و پى و دلپەھەيە كە تامل نەدەكرا، ئەو ئافەرتە پيرەى ئەشراپ بەپى جۆلە لە جىي خۆى ھەستا، بەلام پاشان لە دواى خۆيەھە، دەنگى سەلبىساز دايكى بىست توورەپى و جودى ئەوى داگرت و گەپاىھە، ئەھە ھەمان يەھوودى كافر بوو كە سەلبىي دروست دەكرد و ئەويش دايكى كە ئەھى بۆ پاش رادابوو، بۆ دەپى كورپىكى واخيانەتكار بيتە دونياوھ! بۆ دەپى ئەھى بىنى لە ھالئەكا كورپى ئەھى بەسەر خاچەھە خۆى ھەلپىچى و ھاوار بكات. لەبەر زۆر پەريشانى، دوو دەستى خۆى بۆ لاي كورپى نەجا دريژ كرد، ھاتە نزيكترو رووبەرووى ھەستا، كورپى نەجا سەرى ھەلپى و ئەھى بينى و سەرى لەبەر خۆى نايەھە، لپوانى ژنە جولا بە درندەپى و زبىرەھە گوتى: ((نەفەرت لە تۆ بى، كورپى نەجا، ئوميدەوارم كە رۆژى تۆش لە خاچ بدەن)) ئەكاتە رووى لە ميڧى كرد ((تۆش ميڧى ئوميدەوارم كە تۆش ھەم داغى كورپەكەت بينى)) بەتەواوكردنى قسەكەى يەكسەر سەرى خۆى ھەرسوورانو چاوەكانى جارتيكى دى دووربە كورپەكەپەھە، ئىنجا مەجدەلبە پايەى خاچى لە باوھش گرتو بۆجانباز كەوتە سروود و سەردولكە، دەست و پى ئەھى لە مس كورد و پرچى سەرو بازوھەكانى بەخوين داپۆشەران. قەرەجەكان چەقۆكانيان گرت و دەستيان كرد بە پارچە پارچە كردنى جلى لە خاچدراوھە، تا لە ميانى خۆياندا داھەشى بكەن، پاش داھەشكردنى پارەو پوولەكانى ئەھى شتى جگە لە دەستمالى سپى ئەھى كە دلۆپى گەورە گەورەى خوينى لى نىشتبوو، نەمايەھە، گوتيان ((چۆنە، دەسماكە بەدەينە كورپى دارتاشەھە. بىچارە كارى خۆى بەچاكي ئەنجامدا)) ئەويان لە ژيتر ھەتاودا دۆزبەھە كە ھەلكورمابوو دەلەرزى. يەكى لەوان لە ھالئەكدا پارچە خوينايەكەيان رادەھەشان گوتى: ((دارتاش، ئەھە بەشى تۆبە، بۆ سەركەوتنى تۆ نارەزوومەندى لە خاچدانى زۆرتەم.

قەرەج جارتيكى دى بەخەندەھە گوتى: ((ئەھەش بۆ لە خاچدانى خۆت))

شانى ئەويان بە گەرمى راتەكاند.

سه‌دای چپه‌چیپکی توورپه به‌رز ده‌بۆوه، دره‌خت و گه‌لای خورما که دیواری که‌لیسیان جوان ده‌کرد، تابلۆی پینج‌گۆشه، کتیبی پیرۆز به‌سه‌ر کتیبگردا به وشه‌ی پر به‌ده‌م (خه‌لئی هه‌لبژێردراو، سه‌ر زه‌مینی موعود، مه‌له‌کوتی ئاسمان، کریستیانو) هه‌یج یه‌ک له‌وانه ئیدی ئه‌وانی کپ نه‌ده‌کرده‌وه و دلی نه‌ده‌دانه‌وه، ئومید به‌ له‌میژینه‌ی خۆیه‌وه، خه‌ریک بوو ده‌بوو به‌ ناوومیدی، خوداوه‌ند سه‌بری هه‌یه به‌لام مرۆف سه‌ببور نییه، ئیدی نه‌یانده‌توانی زیاتر له‌وه له‌ چاوه‌روانی دا بمیننه‌وه، هه‌تا ئه‌و ئومیده نه‌خش کراوه‌ی سه‌ردیواری که‌لیساش ئیدی نه‌یده‌توانی ئه‌وان هه‌لخه‌له‌تینی، جارێکیان له کاتی خۆینده‌وه‌ی سه‌ر گوزه‌شته‌ی ئیزکیل - ی په‌یامبه‌ر خاخامی پر وا له‌ خودادا غه‌رق بوو هه‌لده‌به‌زیه‌وه، هاواری ده‌کرد، ده‌گریاو سه‌مای ده‌کرد به‌لام دیسان ئازام نه‌بۆوه، وشه‌کانی (ئیزکیل) بوو بووه پارچه‌یه‌ک له‌ جه‌سته‌ی، بۆ ته‌سکین کردنه‌وه‌ی خۆی قه‌له‌می په‌ره‌موچ و ره‌نگی گرتنه‌ ده‌ست، خۆی له‌ ناو که‌لیسا به‌ند ده‌کرد، به‌شیتایه‌تیپکی خودایی، دیواری خه‌ونی پر له‌ په‌یامبه‌ران ده‌کرد: که‌لله‌سه‌رو ئیسقان، کیتی له‌ ئیسقانه‌دی‌مرۆیی، به‌سه‌ر به‌رزایی ئه‌وانه‌وه، ئاسمانی سوری وه‌ک ئاسنی داغکراو، ده‌ستیکی دێو ئاسا له‌ ناوه‌وه‌ی ئاسمان ده‌هاته‌ ده‌ره‌وه‌ پشته‌ی ملی ئیزگیلی ده‌گرت و له‌ هه‌وادا رایده‌گرت، ئه‌و خه‌ونه به‌ دیواریکی دیکه‌دا ده‌چکایه‌وه، لێره ئیزکیل که‌تا ئه‌ژنۆکانی له‌ نیوان ئیسقانه‌کاندا رۆچوو بوو، ده‌می سه‌وزو رۆشن و کراوه بوو، له‌ناویا نه‌واری به‌ پیتی قورمز هاتبووه ده‌ره‌وه ((ئه‌ی به‌نی سراپیل کریستیانو هاتوه‌!)) ئیسقانه‌کان به‌یه‌که‌وه چه‌سپ ده‌بوون، که‌لله‌سه‌ره‌کان پر له‌ ددان و گۆله‌وه به‌رز ده‌بوونه‌وه و ده‌ستیکی به‌ هه‌یه‌ت له‌ حالیکه‌ که‌ ئورشه‌لیمی تازه له‌ناو له‌پی دابوو، له‌ ئاسمان ده‌هاته‌ ده‌ره‌وه، ئورشه‌لیمی نوی: تازه دروست کراو نورانی، هه‌موو زومه‌رپه‌وه‌ یاقوت، خه‌لکی سه‌یری ئه‌م نه‌خشانه‌یان ده‌کرد، له‌ کاتی راته‌کاندنێ سه‌ریان، که‌وتبوونه‌ پسه‌ پسه‌وه، ئه‌و شته‌ خاخامی پیری توورپه‌ ده‌کرد، به‌سه‌ر سه‌ریانه‌وه‌ هاواری کرد، ((بۆ پسه‌ پسه‌ ده‌که‌ن؟ مه‌گه‌ر باوه‌رتان بۆ خودای باوانتان نییه؟ نه‌فه‌ریکی دیکه‌ له‌ خاچدراوه‌، پیتی رزگارکه‌ر نزیکتر بۆته‌وه، ئه‌ی ئیوه که‌باوه‌رتان که‌مه، مانای له‌ خاچدان هه‌مان ئه‌و شته‌یه‌!))

به‌شی پینجه‌م

خاخامی پر له‌ حالیکه‌دا بازووه‌کانی بۆ خه‌رک‌دنه‌وه‌ی ئاپۆره‌ی سه‌رسام سووری پساوان و ژنانی ناوومید کردبووه‌ و هاواری کرد "بابرۆین! رۆله‌کام، ده‌بۆ رازی بۆ ئیوه‌ ئاشکرا به‌کم، ئازابن" خه‌لک له‌ میانی کوچه‌ و کولانه‌ باریکه‌کان ده‌ستیان کرد به‌ راکردن، له‌ دوایانه‌وه‌ ئه‌سه‌پ سواران تاویان ده‌داوه‌ وه‌کو میگه‌لی بزنی بۆ پینشه‌وه‌یان راده‌دان ژنان ده‌یانقیژاندو ده‌رگای ماله‌کانی خۆیان داخست: خۆینیکی زیاتر له‌ حاله‌تی رشتن دا بوو، خاخامی پر له‌ حالێ راکردندا دووباره‌ که‌وته‌ سه‌ر زه‌ویه‌وه، دیسان که‌وته‌ کۆخینه‌وه‌ و خۆینی تف ده‌کرد، یه‌هوداوا باراباسیان له‌ باوه‌ش کرد، خه‌لکی فه‌وج فه‌وج ده‌گه‌یشتن و به‌ هانکه‌ هانک خۆیان له‌ ناو کلیسا په‌نه‌ان ده‌کرد، هه‌وشه‌ی که‌لیساش پر بوو، ده‌روازه‌یان جوت کرد، له‌ کاتیکه‌ چوارچاوه‌ لیوه‌کانی خاخامیان به‌سه‌ر ده‌کرده‌وه، له‌ چاوه‌روانی دا وه‌ستان، له‌ ناو ئه‌و هه‌موو ره‌نج و تالیه‌دا، ئایا پیره‌می‌رد ده‌یتوانی چ رازی بۆ ئه‌وان به‌درکینی، تا دلشادیان به‌کات؟ چه‌ندین سال بووکه‌ به‌د به‌ختی له‌ دوا به‌دبه‌ختی ده‌هات، ئازارو له‌ خاچ دان له‌ دوا ئازارو له‌ خاچ دانه‌ویه، په‌یامبه‌ران ی خودا ریک له‌ ئورشه‌لیم، ئوردن، بیاباندا، ده‌پشکوین، خۆیان و جلی دپاوو کۆنیان و زنجیر له‌ ده‌ست، که‌فیان که‌وتبووه‌ سه‌ر لیوان، له‌ کیوه‌کانه‌وه‌ سه‌ره‌و ژیر ده‌بوونه‌وه‌ تاکی ئه‌وان له‌ خاچ ده‌دران.

ئەو كاتە كىتئىبى بەسەر كىتئىبىگەرە ھەلگرت و بەتەكانىكى توند كرديهوه، خۇرەتاو لە ميانى پەنجەرەكان دووبارە ھاتە ژوررەوه، لەقلەقى لە ئاسمان ھاتە خوارەوه بەسەر بانى بەرامبەرەوه ھەلئىشت، وەك بلىنى ئەويش دەيەويست گوى بگرى، لە سىنەى بەدبەختى خاخمدا ھاوارىكى خۇشەخش و سەرکەوتوانە ھاتە دەرەوه:

((شەپپورى سەرکەوتن لە سەھيۇندا بىخەنە دەنگەوه، بانگەشەى ئەو ھەولتە شادى بەخشە بکەن لە ئورشەلیم دا، ھاوار بکەن! يەھودا بۆ لای قەومى خۆى ھاتووه، ئەى ئورشەلیم راپەرە دليكى بەھيژت ھەبى، سەيرىکە لە خۇرەلاتەوه تا خۇراوه، پەروردگار دەيئتە شوانى کورپانى تۆ، کيئەکان راست و رەوان بووينە، گردەکان لەناوچوون و نەمان، تەواوى درەختەکانى عەترى خويان کردۆتە قوربانى، چەك و شمشيرو تيرو کەوانت بەخۆتەوه ھەلئاسە ئەى ئورشەلیم، بەختەوهرى بۆ ھەميشە بۆ کورپانى سراييل ھاتووه!)) دەنگى (کەى...کەى؟) لە ئاپۆرەکەدا دەييسترا، ھەموو گەرانەوه، پیرەميردپكى لاواز ئەندام بە رووخسارى پەژموررەوه بەسەر سەرى پەنجەى پى وەستا و ھاوارى دەکرد ((کەى باوہ کەى؟))

خاخامى پير لە رووى تورپوونەوه كىتئىبەكەى كۆکردەوه پرسى ((ماناسيس بەپەلەى؟))

پیرەميرد وەلامى دايەوه ((بەلئى، ئەشك لە رووخساريدا ھەلدەرژا، ماوہم نيبە ئەجەلم ھاتووه)).

خاخام بە ھيمای دەستى بە (ئيزگيل)ى گوت كە لەناو ئيسقانه كاندا شاردرابوؤه ((سەيركە ماناسيس دووبارە رادەيبەوه))

- من پیرەميردپكى نايينام ناتوانم ببينم

پەترۆس ھاتە نيئوہوه، رۆژ خەريک بوو كۆتايى دەھات، شەوان لە دەرياچەى - گنسارت- ماسيگرى دەکردو لە مەزەقەت دابوو گوتى: ((باوہ، وادەى گپرانەوہى رازيكت بەئيمە دابوو بۆ تەسكىنى دلئمان، ئەو رازە چيپە؟))

خەلك بەحەپس كردنى ھەناسەيان لە سىنەدا، بەدەورى خاخام كۆبوونەوه تا ئەو رادەيەى كە كەلئيسا جيئى ھەبوو، لەحەوشە ھاتنە ژوررەوه، گەرمايئكى توند بوو،

بۆنى توندى ئارەقە ھەواى پير كرددبوو، خزمەتكارانى كەلئيسا بۆ بۆندارکردنى ھەوا بخورىان ھەلدەرژتە ناو مەنقەلەكانەوه كە لە شيوہى دلۆپەى ئەشكدا بوون

خاخام بۆ خۆ پاراستن لە ھەناسە تەنگى چووہ سەر ميئىكەوہو لە كاتىكا ئارەقەى خۆى پاك دەكردەوه، گوتى: (رۆلەكانى من دلئى ئيمە ليئانليئوى خاچە، ماوہيەك لەمەوبەر ريشى رەشم بووہ خۇلەميئشى و پاشان سەپى بۆوہ، ددانەكانم وەرپىن، ئەوہى كە ماناسيسى پير ھاوارى بۆ كرد من سالەھاي سال ھاوارم بۆ كردەوه، چەندپىن جار پرسيوئمە (تاكەى تاكەى ئەى خودا؟ ئايا ئارەزووى ديتنى كرىست بۆ گۆر دەبەين...؟)) شەويكىيان پەرچوبەك روويدا! خودا وەلامى دامەوہ، نا، پەرچوبى نەبوو، ھەر كاتى كە پرسيار لەو بکەين وەلام دەداتەوہ. بەلام لە تەختەبەندى لەشدا ديلين كەپىن و نايبيستين، بەلام ئەوشەوہ من بيستم... ئەوہش پەرچو بوو)).

پەترۆسى بانگ كرد ((چيت بيست؟ بابە، ھەمووشتى بە ئيمە بلئى)) لە ميانى ئاپۆرەدا ريسى خۆى كردهوه لەبەردەم خاخام وەستا، پیرەميرد لارپۆوہ و سەيرى پەترۆسى كردد و گرژيەوہ.

پەترۆس خودا وەكو تۆ ماسيگرىكە ئەويش شەوانە لەكاتى مانگەشەوى تەواودا دەچيئتە ماسيگرىوہو ئەو شەوہ مانگ بەدرى تەواو بوو، وەكو سپياتى شير لە ئاسماندا ئەوئەندە ميھرەبان و دلۆقان سەولئى ليئەدا كە نەمدەتوانى چاوہكانى خۆم داخەم، چووار ديوارى مال بۆ من تەنگ بووہ، بەكوچە بارىكەكانەوہ كەوتە رى (ناصر)ەم لە داوى خۆمەوہ جيئيشت، بەرز بووبوومەوہ، پشتم بەتەختە بەردى داو سەيرى لای باشوورم دەکرد، بەرەو ئورشەلیمی پيرۆز، مانگ تەكى بە پيششەوہ داو وەك مرۆقى سەيرى منى كردد و گرژيەوہ: سەيرى ئەوم كرد سەيرى دەم و گۆناو گۆشەى چاوہكانى و ئاخم ھەلكيشا، ھەستم كرد كە لە ميانى كپى شەودا قسە لەگەل من دەكا، بەم حالەوہ نەمتوانى بيستم مەليئك لەسەر زەوى بالئى ليئك نەدەدا، مەزراى سەوزى فەلەك بۆنى نانى ليئەھات، شير لە كپەكانى دەروپەر من- تابور، جلبوع، كرم-ل- وەكو تاقگە ھەلدەرژا، لەبەر خۆمەوہ كەوتە ئەنديشە: ((ئەمشەو شەوى خودايە، قورسى تەواوى مانگ، سيمای شەوانەى خوداوەند لە ئورشەلیمی

تاینده، شه‌وه‌کان وه‌ک شه‌مشه‌وه‌بی) به‌ختوورده‌کردنی شه‌و بیروکانه‌له‌زه‌ینم‌دا
چاوه‌کام‌پر‌له‌شه‌شک‌بوون، بی‌چاره‌یی‌و‌ترس‌و‌جوودی‌دا‌گرتم، هاوارم‌کرد ((من‌پیر
بوویم، نایا‌بهر‌له‌وه‌ی‌چاوه‌کام‌به‌جوانی‌کریستیانو‌روشن‌بیته‌وه، ده‌مرم‌؟))

به‌سووک‌به‌زینی‌که‌وه‌هه‌ستامه‌وه، رقی‌پیرۆز‌دیسان‌و‌جوودی‌دا‌گرتمه‌وه، جلم
له‌بهر‌کرده‌وه، وه‌ک‌تازه‌له‌دایک‌بووی‌له‌بهر‌ده‌م‌خودا‌وه‌ستام، ده‌مویست‌ببینی‌که
چۆن‌چۆنی‌پیر‌بوویم، چۆن‌وه‌ک‌گه‌لای‌دره‌ختی‌هه‌نجیر‌له‌پاییزدا، وه‌کو‌قه‌دی‌بی
گه‌لا‌له‌رزویی‌هی‌شوه‌تری‌کان‌که‌به‌ده‌ستی‌په‌رنده‌کانه‌وه‌به‌تاراج‌چوو‌بوون، وشک‌و
چرمسی‌و‌کال‌بوونه‌وه، ده‌مویست‌ببینی‌و‌دلۆفانیم‌پی‌بکات‌و‌زوو‌بجولی، له‌هه‌مان
کاتدا‌که‌رووت‌و‌قوت‌له‌بهر‌ابه‌ر‌خودا‌وه‌ستا‌بووم‌هه‌ستم‌کرد‌که‌نووری‌مانگ‌له
جه‌سته‌مدا‌ده‌چیته‌ژووره‌وه، گویم‌له‌ده‌نگی‌بوو، له‌ده‌ره‌وه‌یا‌له‌به‌رزایی‌سه‌رم
نه‌بوو، له‌نا‌ده‌روونم‌بوو‌به‌ته‌وا‌ی‌بوو‌بوومه‌روح‌له‌گه‌ل‌خودا‌بووم‌به‌یه‌ک، به‌لای‌له
نا‌ده‌رووندا، سه‌دای‌هه‌قیقی‌خودا‌هه‌میشه‌له‌ری‌گی‌ده‌روونه‌وه‌ده‌گاته‌گوئی
ئی‌مه‌وه.

گویم‌لی‌بوو ((شه‌معون... شه‌معون، تو‌بهر‌له‌مه‌رگ‌دیداری‌کریست‌ده‌که‌ی، گویت
له‌ده‌نگی‌ده‌بی‌ده‌ستت‌ده‌گریه‌نا‌ده‌ستی.))

شه‌هنده‌زه‌وقم‌هه‌بوو، که‌روت‌و‌قوت‌له‌ژیر‌مانگدا‌که‌ومه‌هه‌لپه‌رین‌و‌چه‌پله‌وه،
ساتیک‌دریژه‌ی‌کی‌شا‌یا‌هه‌زار‌سال، نازام، به‌لام‌چهند‌دریژه‌ی‌کی‌شا‌به‌شی‌کرد‌مو
ئارام‌بوومه‌وه، جله‌که‌م‌کرده‌به‌رو‌بو‌لای‌ناصره‌سه‌ره‌و‌ژیر‌بوومه‌وه، ساتی
که‌له‌شیره‌کان‌له‌لانه‌کانیان‌به‌سه‌رپشتی‌بانه‌کانه‌وه‌منیان‌دیت، ده‌ستیان‌کرد‌به
خویندن، ناسمان‌پیکه‌نی، مه‌له‌کان‌بیدار‌بوونه‌وه، ده‌رگاکان‌کرانه‌وه‌سه‌لاویان‌لی
کردم، کوخته‌قیژه‌وه‌نه‌که‌م‌له‌سه‌ره‌وه‌تا‌خواره‌وه‌ده‌ده‌وشایه‌وه، ده‌رگاکان‌په‌نجه‌ره‌کان
هه‌موو‌شتی‌له‌ره‌نگی‌یا‌قوت‌بوون، جه‌نگه‌ل‌و‌ته‌خته‌به‌رده‌کان‌و‌خه‌لک‌و‌هه‌موو
بۆن‌و‌به‌رامه‌ی‌ناماده‌یی‌خودایان‌له‌ده‌رووبه‌رم‌په‌رش‌بلا‌وده‌کرده‌وه‌خودی‌یۆزباشی
به‌هه‌موو‌خوینخۆری‌خۆیه‌وه، به‌سه‌رسامی‌له‌جیی‌خۆیه‌وه‌وه‌ستا‌و‌پرسی ((خاخام

شه‌وه‌چی‌رویداوه‌له‌تۆ؟ و‌جووی‌تۆ‌بوته‌مه‌شخه‌ئیکی‌هه‌لگه‌رساو‌ئاگاداره‌ئاگر‌له
ناصره‌بهر‌نه‌ده‌ی)) به‌لام‌شتیکم‌نه‌گوت، نه‌مده‌ویست‌هه‌ناسه‌م‌پیس‌بی.

ساله‌های‌ساله‌که‌شه‌و‌رازه‌م‌له‌سه‌رای‌دل‌پاراستووه، به‌ته‌عه‌صوب‌و‌غروری‌خۆم
له‌ززه‌تم‌لی‌چه‌شتووه‌له‌چاوه‌رونی‌دا‌نیشتموم، به‌لام‌شه‌م‌پۆ‌شه‌و‌روژه‌ره‌شه‌که
بینه‌ری‌کوئینه‌وه‌ی‌خاچیکی‌تازه‌بووین‌به‌سه‌ر‌دلی‌ئی‌مه‌وه، ئیدی‌توانای‌پاسداری
کردنی‌رازم‌له‌ده‌ستداوه، دل‌م‌به‌حالی‌قه‌ومی‌سراییل‌ده‌سووتی، له‌بهر‌ئه‌مه‌شه‌و
هه‌واله‌خۆشی‌به‌خسه‌بۆ‌تۆ‌ئاشکرا‌ده‌که‌م، شه‌وه‌خه‌ریکه‌دیت، نابی‌دووری، ره‌نگه
له‌سه‌ر‌ری‌گای‌خۆی‌له‌مالیکی‌نزیك‌بۆ‌خواردنه‌وه‌ی‌قومی‌ئا‌و‌یا‌له‌که‌نار‌ته‌نوری
که‌نانی‌تازه‌ی‌لی‌هاتۆته‌ده‌ره‌وه، بۆ‌خواردنی‌لوقمه‌یی‌نان‌وه‌ستابی، به‌لام‌له‌هه‌ر
کوئیه‌ک‌بی‌هه‌ر‌زووبه‌دی‌اره‌ده‌که‌وی، چوونکه‌خودا‌وای‌گوت، خودا‌قسه‌ی‌خۆی
ناکیشیته‌وه، ((شه‌معون‌تۆ‌بهر‌له‌مه‌رگ‌کریستیانو‌ده‌بینی، گویت‌له‌ده‌نگی
ده‌بیته‌ده‌ستت‌له‌نا‌ده‌ستی‌ده‌نیی))

پۆز‌به‌پۆز‌بی‌تواناتر‌ده‌م، به‌لام‌به‌هه‌مان‌ریژه‌که‌تواناییم‌له‌ده‌ست‌ده‌ده‌م‌ده‌نگی
هه‌نگاه‌کانی‌رزگار‌که‌ر‌ده‌بیستم‌که‌نزیکترو‌نزیکترو‌ده‌بیته‌وه، ئیستا‌ته‌مه‌م‌۸۵‌سال
زیاتره‌له‌مه‌زیاتر‌دواکه‌تن‌ره‌وا‌نییه.

پیاوه‌سه‌رکه‌چه‌لو‌لوچی‌به‌پوزه‌ییکی‌تیژو‌ناسک‌له‌جیوه‌بزات‌وه‌ک‌بلی‌کاتی
سوورشته‌بوونی‌مایه‌که‌ی‌له‌بیر‌کردبوو،

—به‌لام‌باوکه‌تۆ‌شه‌دی‌ئه‌گه‌ر‌هه‌زار‌سالی‌دیکه‌به‌زیندوویی‌مایه‌وه؟ ئه‌گه‌ر‌هیچ
کات‌نه‌مردی‌هه‌ینی‌چی؟ ئی‌مه‌شاهییدی‌شه‌و‌جوژه‌رووداوه‌ین (خنوخ- ئه‌لیاس)
زیندوون، چاوانی‌وردو‌که‌چو‌خوارو‌خچی‌ره‌شکه‌و‌پیشکه‌ی‌ده‌کرد، خاخام‌خۆی‌که‌ر
کرد، به‌لام‌و‌شه‌کانی‌شه‌و‌پیاوه‌لوچه‌وه‌ک‌خه‌نجه‌ری‌به‌دلی‌دا‌چوو‌ه‌خواره‌وه، وه‌کو
که‌سی‌ئه‌مر‌بکات‌ئا‌وا‌ده‌ستی‌بلند‌کردو‌گوتی: ((ده‌مه‌وی‌له‌گه‌ل‌خودادا‌ته‌نها‌م،
هه‌موو‌ئیره‌جی‌به‌ی‌لن)) که‌لیسا‌خالی‌بوو، ئاپۆره‌که‌په‌رته‌ی‌لی‌کردو‌خاخام‌له‌گه‌ل
خۆی‌به‌ته‌نها‌مایه‌وه‌ده‌رگای‌داخست‌و‌پشتی‌به‌دیواری‌دا‌که‌((تزیگیل)) له‌میانی
نه‌خسه‌کاندا‌له‌هه‌وا‌پیاسه‌ی‌ده‌کرد، له‌ته‌ندیشه‌ییکی‌قولدا‌غه‌رق‌بوو، له‌بهر‌خۆوه

كهوتنه ئەندىشەوه ((خوداوه نەد بەتوانا و بەرزە: ئەنجامى هەر كارى توانايه. نە كا تۆماسى پيس راستى گوتبى؟ وای لە من ئەگەر خوداوه نەد ئىرادەى خۆى لەسەر ئەوه بەستبى كە هەزار سال بەزىندوىى بيمنهوه، ئەگەر ئىرادەى ئەوبى كە بۆ تا هەتا بيمنهوه.

– ئەو كاتە كريستيانو... ئايا ئومىده كانى گه وره كورانى سراييل هه مووى به با ده چى؟ ئەو قه ومه هه زاران ساله فه رمووده خوداوه نديان له ناو ده روونيان پاراستوه.

وه كو چۆن داىكى تۆوى له ده روونى ره جمى دا كه شه ده كا گوشت و ئيسقانه كانمان له ناوچوون، تواینه وه ته نيا بۆ ئەم كورپه ده ژين، به لام ئەم هۆزه تووشى ده ردى زايان بووه. نوتفهى ئىبراھيم هاوارى ده كرد: په روه ردگار، ره هاى بكه، تو خوداوه نديارى، تۆ ده توانى بهرگه بگریت_ ئيمه ناتواين، به زه ييت به ئيمه دا بيته وه!

خاخام له كليسا دا ده هات و ده چوو، رۆژيک خهريك بوو شت و مهكى خۆى ده پيچايه وه، سيپه ر نه خشه كانى سه ر ديوارى ون ده كردو ((ئيزگيل)) يان قووت ده دا، خاخام سه يرى سايهى رۆشنى ده روويهى كرد، له پرېكا ته واوى ئەوهى كه به دريژايى ژيانى بينى بووى ئەو ئازارهى كه بهرگهى گرتبوو، هيرشيان كرده سه ر زهينى، به چ شه وق و شورېكه وه چه ندين جار له جه ليله وه بۆ ئورشه ليم و له ئورشه ليمه وه بۆ بيا بان له گه ران و سووران به دواى كريستيانو په لهى كرده وه!

به لام هه موو جار خاچى ئومىده كانى كرده به نا ئومىدى و به شه رمه زارى گه راوه ته وه ناصيره، له گه ل هه موو ئەوه ش، ئەمپۆكه سه رى گرتنه ميانى دوو ده ست و به وه حشه ته وه له بهر خۆ كه وته زه مزه مه وه (نا..... نا قه ت و نا بچ)

ئىستا ئەوه چه ندين شه وو رۆژه كه ميشكى فيتهى ليدده دا و نامادهى له بهر يه ك ترازان بوو، ئومىدىكى تازه رووى له و كرده بوو، ئومىدى كە بۆ ميشك زۆر گه وره بوو، شيتييه ك و ئەجنديه ك ئەوى ده خوارد، به لام ئەوه يه كه مين جار نه بوو، سالانيك بوو كه ئەم شيتايه تيه، چه نگالى خۆى له ميشكى سه رى ئەو بردبووه خواره وه له خۆى ده كرده وه به لام دوو باره ده هاته سۆراغيه وه، به لام هيچ كات له كاتى رۆژدا جورته تى

ئەوهى پهيدا نه كردبوو خۆى ئاشكرا بكات هه ميشه له تاريكى شه و يا له كاتى خه وندا ده هاته سۆراغيه وه، به لام ئەمپۆكه.. به لئى ئەمپۆكه له كاتى نيوه پرۆدا، له رۆشنايى ته واوى رۆژيش- ئايا ئەو كريستيانو بوو؟

پشتى به ديوار داو چاوه كانى خۆى داخست... يه كجار له پيشه وهى ئەودا به هانكه هانكه وه خاچى به سه ر پشتى خۆى داده نا، له ده روو به ريه وه هه وا، به هه مان شيوه لاي فريشته ده له رزى،... سه يركه! سه رى به رز كرده وه، خاخامى پير هيچ كاتى ئەو هه مووهى له ئاسمان له ناوى چاوى كه سى نه بينيوه، ئايا ئەو كريست بوو؟ خاخام به پارانه وه گوتى: ((په روه ردگار.... په روه ردگار بۆ ئەوه نده عه زابم ده دهى؟ بۆ وه لام نادهيه وه؟)) پيشبيني وه ك چۆن هه وره تريشقه له زهينيدا سايه دى كرد، بۆ ساتى سه رى له ميژ سالى له رۆشنايدا پر ده بسى و ساتيكي ديكه به بى هيچ ئومىدى ده خزيته ده روونى تاريكى و خاچه كهى ده كريتته وه و گه وره كانى قه وم دينه پيش.

له ده روونيا زيدي نه ژادى سه رسه خت و پاريزراوى به برين دا پوشاربوو سه ر ده سته شى موسا بوو، به رانه كيوى به شاخى پيچاوپيچ، سه فه رى بسى كو تايى، دوو باره ده ستي پيكرده وه، له سه ر زه مينى به نديتبييه وه بۆ سه ر زه مينى كه نانه، ئەو كاتە سه فه ره كهى له سه ر زه مينى كه نانه بۆ ئورشه ليم خه تم ده كرد، به لام له و رپيوانه دا.... ئەوه هه زه رتهى موسا نه بوو، كه مورشيدي ئەو بوو، به لكو يه كتيكي ديكه... زه ينى خاخام تيره تر بوو، يه كتيكي ديكه به خاچى سه رشانى،

خاخام به بازيك خۆى گه يانده ده روازه و كرديه وه، با له روو خساريدا بالنده كان به مه به ستي خه وتن خه ريكي گه رانه وه بوون بۆ لانه كانيان، هه ناسه ييكي قوولى هه لكيشا خۆره تاو ئاوا بوو بوو، ده رگاي قفلدا و كليله سه نگينه كهى نايه به ر كه مه رى، بۆ ساتى ئازايه تى خۆى له ده ست دا، به لام به يه كجار بريارى خويدا، به سه رى لاريه وه به ره و مالى ميژى كه وته رى.

ميژى له هه وشه ي مالى خۆى به سه ر ميژيكي به رزه وه دانيشتبوو ته شى ده رست، هه وا هيشتان رۆشن بوو، رۆشنايى هاوين هيدي هيدي به سه ر زه ويه وه، لينگى له دواى خۆى راديكيشا و مه يلى رويشتنى نه بوو، خه لك خويانو گايه كان له مه زرادا

ده گه پانه وه، ژنان بۆ پوختو په زى شهوانه ناگريان ده كرده وه، عه تری داره كان له كاتی سوتاندا هه وای عه سرانه ی ده ورده دا بوو، میړی خوری ده پرستو زه ینیشی ویرای ... سهری ته شی که زه مانئ به ملاو زه مانئ به ملادا ده سوورا، ختورات و خه یال تیکه ل به یه ک بوو بوون، ژیان نیوه حه قیقه ت نیوه نه فسانه ده هاته بهرچاو، ده وری بچووکی وه زیفه ی رۆژانه ی به دریتژیایی سالان نه نجام دابوو.... پاشان له پرینکا تاووسی سه رسامه یین په رجوی سه رداو هاته ژووره وه بوونی بازاراوی به باله دریتزه کانی خو ی داپوشی بوو.

په روه ردگار، هه ر شوینی که ده ته وی له گه ل خو تم به ره، هه ر چو نیکت ده وی ره فتارم له گه لدا بکه، خو ت میردی منت هه لبارد، کوره که مت کرده دیاری، تو خو ت نازاری منتدا، پیم بلینی هاوار بکه م و هاوار ده که م، بلینی بیده نگ، بیده نگ ده م، خودا وه ندا به راستی من چیم؟ مشتئ گل له ده سته کانی تودا هه ر چو نیک دلت ده خوازی وای بشیله و تیکه ل به یه کی بکه، هه رچیت ده وی بیکه، وه لی یه ک تکام هه یه له ته، نه ویش نه وه یه که به زه ییت به کوره که مدا بیته وه!

کو تریکی سپی له سه ربانی مائی به رامبه ردا هه لفریه خواره وه بو ساتئ به سه ر سه ری نه وه وه باله کانی لیکداو نه وکاته به و یقاره وه به سه ر گاشه به رده کانی حه وشه وه دابه زی له ده ورری پییه کانی میړی دا که وته له نجه وه، په ری کلکی کرده وه، گه رده نی که چ کرده سه ری وه سووران دو سه یری میړی کرد، قسه ی له گه لدا کرد، میړی له به رخو گوتی: ((حه تمن ده یه وی خه به ری رازی کم پی به خشی، چ ده بوو خا خامی پیر هاتبا، نه وه له زمانی مه لانیش ده زانی و ده توانی راقه یان کات.)). سه یری کو تره که ی کرده دلی پی سووتا، ته شیه که ی دانایه سه ر زه وی به ده نگیککی زور نه رم و گونجاو په رهنده ی بانگ کرد، په رهنده خو شحاله که به په رینی به سه ر نه ژنو کانی نه ودا هه لکورما له وی وه بلینی ته وای رازی نه وه بوو که بگاته سه ر نه وه نه ژنویانه، په رو بالی کو کرده وه به بی جو لته له جیی خویدا مایه وه. میړی هه سستی به کیشی کو تر کرده گرژیسه وه، چی ده بوو، که خودای هه میسه وا میه ره بان بو مرؤف دابه زیته خواره وه، له وه نه ندیشه یه دابوو، که که وته یادی سپیده ده میک که هاوړی له گه ل

ده ستگیرانی، یوسف، له کیوی نه لیباس و که رمول سه ری بو ناسمان به رز کرد بو وه و سه ره له لگه رابوو، ده یانویست داوا له پیغه مبه ری ناگرین بکه ن که له گه ل خودادا رازو نیاز بدرکینن، تا به لکو خودا وه ند کو رینکیان پی به خشی، کوړی که وه ققی به هره وه ری پایامبه ریان ده کرد، بریاربوو که عه سهری هه مان رۆژ زه ما وه ند بکه ن، به ر له هه لاتنی سپیده نامادبوو تا نه وه په یامبه ره ناگرینه که له له زه زه تی گه وریه بروسکه بوو نه وان پیرۆز بکات،

هه وری له ناسماندا بوو، پاییزیکی خو ش بوو، خه لکی وه کو میرو له کلۆ به ده وری خه رمانه ی خو یان کو بوبونه وه، ناوی تری له ناخی خومه کاندا ده چکایه وه، هه نجیره کان وشک ده بوبونه وه، میړی پانزه سالی بوو، میرده که ی پیره میردی بوو به پرچینکی رهنه گ خو له میشی رهنه گ، گو پالیکی له ده ست دابوو که وا موقه دده ر بوو خونچه بکات، نو یژی نیوه رۆ گه یشتنه قولله ی موقه ده هس، نه ژنویانداو به ترس و له رزه وه به سه ر په نجه ی خو یان به ردی ره شو تیژو خو یانویان له مس کرد، کلپه یی له به رده که هه لساو ده سستی میړی بری، یوسف ده می خو ی بو خو یندنی نیشته جیی وه حشی گرده که کرده وه، به لام به ر له وه ی که بتوانی وشه یی بجاته سه ر زار، له تۆقه له ی ناسماندا هه وری نه راندی و ته رزه ی به تووره ییه وه هه لپژان و خیمه یان به سه ر به ردی ره شدا هه لدا، له هه مان حالدا که یوسف خو ی بو پی شه وه هه لا یشته تا ده ستگیرانی بگری و بیباته په نای نه شکه و تیکه وه، خودا وه ند مه شخه لیککی به هه یبه تی هه وره تریشقه ی له که ماندا ره ها کرد، ناسمان و زه وی تیکه ل به یه کببون، میړی به سه ر پشته وه که وته سه ر زه وی و بیه و ش بوو که به خو هاته وه، چاوانی کرده وه و سه یری ده ورو به ری کرد، یوسفی بینی به رووخساری دا که وته ی به سه ر به ردی ره شدا راکشاوه و په کی که وتوه.

میړی ده سستی به کو تره که داهینا و به نه رمی نه وازشی کرد، تا نه وه کا بیترسینی، به چپه وه گوتی: ((خودا وه ند له ترۆپکی کیو به رووخساریکی وه حشی دابه زی و به شیویکی وه حشیانه قسه ی له گه ل مندا کرد، نه ری به راستی چی به من گوت؟)) خا خامی پیر زۆبه ی وه ختان له مباره وه پرساری له و کردبوو، خا خام سه رسام بوو بوو

سه‌بارەت بەو پەرچوانەیی که یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک له دە‌وروبه‌ری ئه‌و ژنه‌ رووی ده‌دا. گوتبووی: می‌ری هه‌ولده‌ وه‌بیرت بێته‌وه، ئه‌وه‌ ریگه‌یه‌که‌ که‌ خودا جار‌جاره‌ به‌ هۆی هه‌وره‌تریشقه‌وه‌ له‌گه‌ڵ مرۆف‌ قسه‌ ده‌کات، هه‌ولده‌ وه‌بیری خۆت به‌یئیتته‌وه، تا مه‌گه‌ر بتوانین سه‌رنویشتی کۆره‌که‌ت که‌شف بکه‌ین.

- بابە، گه‌واله‌ بوو له‌ ناسماندا به‌ غه‌غژی وه‌کو گاسن دابه‌زی،

- می‌ری، ئه‌ی له‌ پشت گه‌واله‌ که‌وه‌؟

- به‌لێ بابە تو‌ راست ده‌لێی، خودا له‌ پشتی گه‌واله‌وه‌ قسه‌ی ده‌کرد، به‌لام نه‌متوانی قسه‌کانی به‌دروستی وه‌ر‌بگرم، لیم ببوره‌، له‌ کاتی‌که‌دا ده‌ستی به‌سه‌ر پشتی کۆتردا ده‌هینا، هه‌ولیدا، دوا‌ی تیپه‌رینی سی سالی هه‌وره‌تریشقه‌ به‌یئیتته‌وه‌ یادی و گری‌ ی مانا نادیاره‌کان بکاته‌وه‌، چاوه‌کانی داخست، له‌ناو له‌پی ده‌ستی، جه‌سته‌ی بچووک و گه‌رم دلی خورپه‌داری کۆتری هه‌ست پیده‌کرد، له‌ پریکا- تی نه‌گه‌یی چۆن و نه‌یزانی چۆن- کۆترو برووسک بوونه‌وه‌یه‌ک دلیا بوو ئه‌و خورپه‌ی دل‌و ئه‌م گه‌واله‌یه‌ هه‌موو خودا بوو، هاواری کردو به‌ وه‌حشه‌ته‌وه‌ له‌ جیی خۆی هه‌لبه‌زیه‌وه‌، ئیستا بو‌ یه‌که‌مین جار توانای هه‌بوو، که‌ وشه‌ نادیاره‌کانی گه‌واله‌وه‌ گه‌گه‌می کۆتره‌که‌ له‌یه‌ک جیا بکاته‌وه‌ ((دروود له‌ تو‌ بی‌ می‌ری درود له‌ تو‌ بی‌ می‌ری)) گومانی نه‌بوو که‌ خوداوه‌ند هه‌مان ئه‌و هاواری کردبوو: ((دروود لی‌ بی‌ می‌ری)). سه‌ری وه‌رسوو‌راندو می‌رده‌که‌ی خۆی بینی که‌ خۆی به‌ دیواردا دابوو، هیشتاش ده‌می له‌یه‌ک ده‌کرده‌وه‌و داده‌خست، هه‌وا ئه‌وسا تاریک بوو بوو، به‌لام ئه‌و هیشتا ته‌قه‌للای ده‌داو ئاره‌قه‌ی هه‌لده‌رپشت، می‌ری چووه‌ راره‌وه‌که‌یه‌وه‌، له‌به‌رامبه‌ر ئه‌ودا ره‌ت بوو، به‌لام قسه‌یه‌کی له‌گه‌ڵ ئه‌ودا نه‌کرد، چاوه‌روانی هاتنی کۆره‌که‌ی بوو، ئه‌وی بینی بوو که‌ چه‌فیه‌ی ده‌ستی پیاوه‌ له‌ خاچدراوه‌که‌ی له‌ دە‌وروبه‌ری سه‌ری وه‌رپێچابوو له‌ گرده‌که‌ ده‌هاته‌ خواره‌وه‌، بو‌ کو‌ی چوو بوو، بو‌ تاخیر بوو، نه‌کا خواستی هه‌تا هاتنی رۆژ له‌ مه‌زادا بێئیتته‌وه‌؟ می‌ری که‌ له‌ ئاستانه‌ راوه‌ستابوو خاخامی بینی، نزیک ده‌که‌وتته‌وه‌، گۆپاله‌که‌ی خۆی توند گرتبوو، هانکه‌ هانکی بوو، تاره‌مووی سپی سه‌ر لاجانگی له‌ نه‌سیممی شه‌وانه‌ی که‌ له‌ کیسوی که‌رموله‌وه‌ هه‌لیده‌کرد شه‌پۆلی ده‌دا،

می‌ری، به‌پێژه‌وه‌ ریگه‌ی هاتنه‌ ژووره‌وه‌ی له‌به‌رده‌م خاخامدا کرده‌وه‌، ده‌ستی برای می‌رده‌که‌ی گرتو لاواندیه‌وه‌، به‌لام قسه‌ی نه‌کرد، ئاخ‌ر ئه‌و پیره‌می‌رده‌ ده‌یتوانی چ بلیت؟ خاخام به‌ زیننی نووقم بووی قولایی ئاوه‌ تاریکه‌کان، بو‌لای می‌ری گه‌پاوه‌وه‌ گوتی: ((می‌ری چاوه‌کانت نوور داوی، مه‌سه‌له‌ چیه‌؟ ئایا خوداوه‌ند دووباره‌ هاتۆته‌ سۆراخته‌وه‌.

می‌ری نه‌یتوانی به‌ری زمانی خۆی بگری‌تو گوتی: ((باوکه‌ دۆزیمه‌وه‌))

- په‌نا به‌ خوا چ شتی‌کت دۆزیوه‌ته‌وه‌؟

- وشه‌ نادیاره‌کانی ناو هه‌وره‌ تریشقه‌

خاخام له‌رز، له‌کاتی‌که‌ بازووه‌کانی بو‌ سه‌ره‌وه‌ هه‌لپه‌ی هاواری کرد: (خودا گه‌وره‌یه‌... می‌ری ته‌واو من بو‌ ئه‌وه‌ هاتووم تا جارێکی دیکه‌ له‌ تو‌ بیرسم وه‌ک چۆن ده‌زانی، ئه‌مرۆ یه‌کی له‌ ئومیده‌کانی ئیمه‌ له‌ خاچدراو دلی من....). می‌ری دووباره‌ی ئه‌کرده‌وه‌، (باوکه‌، دۆزیمه‌وه‌! ئه‌مرۆ عه‌سری له‌ کاتی‌که‌ دانیشتبوووم ته‌شیم ده‌رپسی و دیسان بیرم له‌ هه‌وره‌ تریشقه‌ ده‌کرده‌وه‌، هه‌ستم کرد بو‌ یه‌که‌مین جار گه‌واله‌ ئارامی گرتو له‌ پشتی ئه‌وه‌وه‌ ده‌نگی‌کی نه‌رم و ناشکرام بیست، ده‌نگی خودا بوو: (دروود لی‌بی می‌ری خاخام خۆی هاویشته‌ سه‌ر می‌زیکه‌وه‌، لاجانگه‌کانی کوشیه‌ ناو ده‌سته‌کانی و غه‌رقی ئه‌ندیشه‌یه‌کی قول بوو، پاشان سه‌ری به‌رز کرده‌وه‌ (می‌ری هیچی دیکه‌ت نه‌بیست؟ له‌ ده‌روونی خۆتا غه‌رق به‌ تا دلیابی که‌ ده‌بیستی، له‌وانه‌یه‌ سه‌رنویشتی سراپیل وابه‌سته‌ به‌ قسه‌ی تو‌ بی‌..)

می‌ری به‌ بیستنی وشه‌کانی خاخام، ترسا، سینهی له‌رز و جارێکی دی له‌ زیننی خۆیدا به‌ دوا‌ی مانای شاراوه‌ی ناو گه‌واله‌دا گه‌را، بی‌ تاقت بوو ده‌ستی دوا‌یی به‌ چپه‌وه‌ گوتی: ((نه‌خیر... نه‌خیر، باوکه‌، ئه‌و زۆری له‌وه‌ زیاتر گوت، به‌لام نه‌متوانی بیستم، ته‌واوی هه‌ولم به‌کارده‌هینم، به‌لام ناتوانم گویم له‌ گوته‌ی ئه‌و بی)) خاخام ده‌ستی دانایه‌ سه‌ر سه‌رو چاوانی ئه‌وه‌وه‌..

–میرئ، بهرۆژو به شهو خودا بپه‌رسته، زه‌ینی خۆت به کاری رۆژانه مه‌شپۆینه، چه‌ندین جار دیومه که خه‌رمانه‌ییکی نورانی به جیلوه‌ی هه‌وره‌تریشقه، به‌سه‌ر گه‌ردی رووخسارت ده‌سوورپیتته‌وه، سه‌رسامم که ئایا شهو خه‌رمانه‌یه، نورئیکی حه‌قیقییه؟ ناتوأم بلیم رۆژو بگه‌ره خودا په‌رستی بکه. ((درودت لیبئ میرئ)) په‌یامی خودا به میه‌ره‌بانیه‌وه ده‌ست پینده‌کات.. هه‌ولده‌وه‌شی که ماوه بیستی.

میرئ بۆ په‌نه‌هان کردنی هه‌لچوونی خۆی، چووه لای جی ی پیلان و فنجانیکی سینی هه‌لگرت و پری کرد له ئاو، مشتیکیشی له خورما گرت و بۆ په‌ره‌میردی هینا...

– مه‌منوئم.. برسی و تینوو نیم، وه‌ره دانیشه، ده‌بئ قسه له‌گه‌ل تۆ بکه‌م!! میرئ نزمترین میزی هه‌لگرت و له که‌نار پییه‌کانی خاخمدا دانیشته، له خالیکدا سه‌ری هه‌لبرئ بوو، له چاوه‌روانیدا مایه‌وه، په‌ره‌میرد وشه‌کانی له زه‌یندا ته‌ته‌له‌ ده‌کرد، شه‌وی که ده‌بخوازی بلیت، گرفت بوو، ئومیدیک بوو شه‌وه‌نده ئاوریشمین و لووس بوو که به مه‌به‌ستی پر بایه‌خی جلیوه‌نه‌دان و دلنایه‌بوونیه‌وه له دۆزینه‌وه‌ی وشه‌ی ئاوریشمی لووس ده‌سته‌پاچه بوو، نه‌یده‌ویست دایکی بخاته وه‌حشه‌ته‌وه، عاقیبه‌ت گوتی: ((میرئ له ده‌ره‌وه‌ی شه‌و ماله‌ رازئ وه‌ک شیری بیابان پیاسه‌ ده‌کات، تۆ وه‌کو ژنانی دیکه نیت خۆت هه‌ست به‌وه ناکه‌یت؟.

میرئ به‌زه‌مه‌مه‌کردنه‌وه گوتی: (نا باوکه من له‌گه‌ل ژنانی دیکه جیاوازیم نییه، منیش هه‌زم له ته‌واوی په‌یوه‌ندی و له‌زه‌ته‌ی تاییه‌تی ژنان هه‌یه، چیشتلینان، چوونه سه‌ر کانی، گول گوتن و گول بیستن، گوتی: له‌گه‌ل هاوسپیکان و عه‌سران دانیشتن و سه‌یرکردنی ریبوارانم هه‌ز لێیه، دلّم وه‌ک دلّی هه‌موو ژنان مه‌کوژی نازاره).

خاخم، به‌به‌رزکردنه‌وه‌ی ده‌ست وه‌ک بلینی ده‌یویست به‌ر له هه‌موو جوړو سکالایه‌ک بگریت، به‌شپۆه‌یه‌کی تژی و یقار دووباره‌ی کرده‌وه، (میرئ، تۆ وه‌کو ژنانی دیکه نیت.. و کوپه‌که‌ت..)). دووباره له قسه‌کردن وه‌ستا، چۆن ده‌یتوانی بۆ هینانه سه‌ر زمانی گرفتترین به‌شی گوفتاری خۆی، وشه‌یه‌ک بدۆزیتته‌وه، سه‌ری بۆ ئاسمان هه‌لبرئ و گوئی هه‌لخست، له میانی دره‌خته‌کان هه‌ندئ له په‌ره‌نده‌کان له هه‌ولّی خه‌و دابوون، هه‌ندیکێ دیکه له کاری بیداربوونه‌وه بوون، په‌یتونی زه‌مان سوورا خۆره‌تاوی سه‌ر

بهره‌و خوار له‌ژێر پینی مرۆفدا خزی، خاخم ناخیکێ هه‌لکیشا، چۆن چۆنی رۆژه‌کان یه‌ک له دوا‌ی یه‌که‌وه به‌په‌له راده‌برن: ((شه‌هه‌ق، فه‌له‌ق، رابردنی خۆره‌تاو، رابردنی مانگ له دوا‌ی مانگ، منالان ده‌بنه‌ پیاو، پرچی ره‌ش سپی ده‌بی، ده‌ریا وشک هه‌لده‌گه‌رئ، کپوه‌کان رووت ده‌بنه‌وه، هیشته‌ش کریست دیار نه‌که‌وتوه)).

میرئ له‌حالیکدا که ده‌نگی ده‌له‌رزی گوتی: ((کوپی من.. کوپی من.. باوکه؟) خاخم به‌شه‌ه‌مه‌ته‌وه وه‌لامی دایه‌وه (میرئ، شه‌و وه‌کو کوپانی دیکه نییه)). جارێکی دیکه‌ش وشه‌کانی خۆی ته‌ته‌له‌ کرد و دوا‌ی ساتی به‌مجۆره به‌رده‌وام بوو ((جارجاره که شه‌وانه ته‌نه‌یبه‌و بیر ده‌کاته‌وه وه‌که‌سی شه‌و نابینی ده‌وره‌به‌ری رووخساری له تاریکیدا ده‌ره‌وشیتته‌وه، میرئ، خودا له قسووریه‌کانم عه‌فوکات، من کوئیکێ بچووکم له دیوار کردۆته‌وه ده‌چمه سه‌ره‌وه‌وه له کونه‌که‌وه ته‌ماشای ده‌که‌م و کاره‌کانی ده‌خمه‌ ژێر نه‌زه‌رم.. بۆ؟ چوونکه دانی پینده‌نیم که هه‌موو شتی له زه‌ینم ژێروبووه، زانیاریه‌کانیشم یارمه‌تیم ناده‌ن، شه‌وو رۆژ کتییی پیرۆز هه‌لده‌ده‌مه‌وه، به‌لام ناتوأم تیبگه‌م که شه‌و کتیه‌و چ کاره‌یه، له‌به‌ر شه‌مه به‌دزیه‌وه چاودێری کاره‌کانی ده‌که‌م له تاریکیدا نورئ که رووخساری ده‌لسته‌وه‌وه ده‌خوات، ده‌ست نیشانی مه‌که به‌لگه‌ی ره‌نگ په‌رپین و تاوانه‌وه‌ی رۆژ به رۆژ وه‌کو یه‌که، به‌لّی له‌به‌ر خاتری نه‌خۆشی و رۆژو پارانه‌وه نییه، به‌لام گیانی هه‌مان شه‌و نوره‌یه))

میرئ ئاهی هه‌لکیشا و له‌گه‌ل خۆی که‌وته شه‌ندیشه‌وه ((وا‌ی به‌حالی دایکی که کوپئ به‌یتته‌وه دونیاوه جیاوازی هه‌بی له‌گه‌ل کوپانی دیکه))، به‌لام قسه‌ییکی نه‌کرد

په‌ره‌میرد ئیستا که به‌سه‌ر شه‌ودا لاریوته‌وه‌وه ده‌نگی کپ کرد، لپوه‌کانی گریانی گرتبوو گوتی: ((درودت لی بئ میرئ، خودا وه‌ند به‌توانا به‌رزه هه‌یچ که‌س سه‌ر له کاره‌کانی شه‌و ده‌رناکات، ره‌نگه‌ کوپه‌که‌ت..)) ناخ له نیه‌ادی دایکی به‌ده‌بختدا هه‌لسا.

_ باوکه ره‌جم پی بکه... په‌یامبه‌ر؟ نانا... شه‌گه‌ر وا به ژێر قه‌له‌می خودادا ره‌ت بووبی، لێگه‌رئ پاکێ کاته‌وه، هه‌زم لێیه کوپه‌که‌م بۆخۆی وه‌کو شه‌وانه‌ی دیکه بیته‌ پیاو، هه‌مان شه‌وه نه‌که‌متر و نه‌زیاتر وه‌کو شه‌وانه‌ی دیکه، بۆ به‌دوا‌ی کاری باوکی ده‌که‌وی و لاوک و جۆلانه‌وه گاسن و که‌ل په‌له‌ی ما‌ل بۆ له خاچدانی مرۆفد دروست

نه کات؟ بۆ له گهڻ کچيکي جوان و جيازدار له خانه وادهيکي بهرپرژدا زه ماوه نند نه کات؟ باشتروايه کاريکي نازادي هه بيته بهرو منال و بهر بيته، پاشان هه موو له گهڻ يه ک دايه گه ووه و منال و نه ووه کان ده چينه پياسه هه موو ستايشمان ده کهن.

خاخام به هاويشتنه ته وای کيشي خوئی به سهه گوچانه ووه له جيوه هه لسايه ووه، به تووره بيه ووه گوتي: ((ميړئ، ته گهر خودا گوئی له قسهی دايگان بگري، هه موو ئيمه له چلکاوئ ناسايش و ژيانئ ناسوده دا ده رزين... که ته نه ده بيت، ده بي دووباره بير له قسه کاغمان بکه بيته ووه))

ميړئ به ره و لای براي ميژده که ی گه رايه ووه، تا شه و باشي لي بکات، يوسف به چاوانئ بريقه دارو ته مگرتوو زمان ناويزانه ووه، له حالتيکا هه وليده دا قسه بکات چاوی له برپيووه هه ووه.

ميړئ سهه ری خوئی راته کاند ((له سپيده ووه تا ئيستا به هه مان جوړ دهسته و يه خه بوو فره جي نه هات)) به م گوته يه به لای ته ودا رويشت ئاوی لچو ليوی بيقه واره ی ته وی پاك کرده ووه، به لām له هه مان ساتدا که خاخام دهستی بۆ پيشه ووه برد بوو تا شه ويش شه و به خيري ميړئ بکات، به دزيه ووه ده رگا کرايه ووه، به روو خساري هه لکروزاوی له تاريخيدا له ناستانه دا به ديار كهوت، دهستمالئ خويناوی به پرچيه ووه نوو سابوو، به لām تاريخي شه و دلۆپه ی درشتي شه کی ده پوشي که هيشتا به سهه گوژناکانيه ووه بوو، خاک و خوئين پييه کاني هشارد ابو، له ناستانه ی ده رگادا رابردو به په له سهه يري ده ورو به ري کرد، چاوی به دايک و خاخام كهوت، له تاريخي نزيك ديواره ووه چاوانئ باوکی بوو که بريقه يان ده دايه ووه.

ميړئ ويستي چا روشن کات، به لām خاخام ليته گه راي، به زه مزه مه ووه گوتي: ((سهه ير بکه، ده مه وي قسه ی له گهڻ بکه م)) ته وکاته دايه به رد لي و نزيك بۆوه، به نه رمی له حالتيکا دهنگی کز کرد بۆوه، تا دايکی نه ييستي گوتي: ((کريست کوړم، تاکه ی ده ته وي له به رايه ریا دا کوکی بکه يت.؟ پاشان هاوارتيکی ترسناک ته وای کوخته که ی له رزاند ((تا ته و کاته ی که ده مر م)).

کوپي ميړئ وه ک بلتي زه پرده يه ک، توانای له له شهيدا نه ما بوو به يه کجاري که وته سهه ره مين، له حالتيکا هانکه هانکی بوو، پشتي به ديوار دابوو، خاخام ده ويوست دووباره قسه ی له گهڻ دا بکات: لار بۆوه، به لām يه کسهه بۆ دواوه هه لبه زيه ووه، وه ک بلتي له ئاگريکي مه زندا نزيك ده بۆوه و روو خساري سووتابي، له گهڻ خوئی که وته نه نديشه ووه، ((خودا به ده ورو به ري ته ووه يه، به لي ته ووه خودايه که ده ورو به ري ته ووه ته سخير کرده، مؤله تي هيچ که س نادات لي نزيك بيته ووه، باشت وايه برۆم)). به نقووم بوونی له نه نديشه ووه ئاماده بوو بروات، ده رگا داخرا، به لām ميړئ جوړه تي نه کرد چا روشن کات، جانه و ده ريکی وه حشي له تاريخيدا له که ميني ته ودا بوو، له ناوه ندي ماليدا له جيوه مايه ووه به ته قه ته ووه گوئی له دهنگی بي حاصيلي ميژدی ده گرت، کوړه که ی که و ته بووه سهه ره ووی و به ووه حشه ته ووه هانکه هانکی بوو وه ک بلتي خنکاوه، که سی خه ريک بوو ده بخنکاند، به لām کی؟ دايکی وي راي به ده ختي، چنگي هاويشته سهه گوژناکاني، دووباره ته مه نناي له خودا کرد، شکايه تي کرد و هاواری کرد ((من دايک م گه ر تۆ به زه بيت نييه؟ به لām هيچ که س وه لامي نه دايه ووه، له حالتيکا به بي جو له و بيده نگ له وي وه ستابوو، دهنگی خوړپه ی کوژتری دلئ خوئی ده بيست، هاواريکی وه حشي و پرۆ زمه نند به رز بۆوه، زمانی پياوه نه خو شه که کرايه ووه عاقبه ت له ده می بي قه واره ی ته واری وشه کاني ده رپه رينه ده ره ووه له سهه راسه ري مالدا دهنگی دابۆوه: ((ته -دۆ- نی-يا!)) وه لي له گهڻ هاتنه ده ره ووه ته م وشه يه پرده ميژدی وه ک چۆن گه له هه لخييه قولاي خه ووه... ميړئ کوژترو لي ده ماری خوئی کردو چرای هه لگيرساند، شيقه که ده کولا... چوو له لای مه نجه ل و نه ژنويدا، سهه رپوشي گليني مه نجه لي هه لگرت تا ته گه ر پيوست بوو ئاوو خوئی تي بکات.

کهوشی چه رمین، جاده کەش دوورو درېژبوو، ده‌بوايه به کاناو ته‌به‌ريه‌و مه‌جده‌لو کفرناحوم رەت بېت، به‌ده‌روی ده‌رياچه‌ی- گنسارت- دا بسوورتيته‌وه، بچپته ناو بيابان- ناوبانگی پياوانی بى فيزو خوداپه‌رست له‌ديروهه ده‌بيتسرا، ئەوان جلی سپيان له‌به‌ر ده‌کرد، گۆشتييان نه‌ده‌خوارد، شه‌راييان نه‌ده‌نۆشى، خۆيان له‌ژن ده‌پارست، بېرو زه‌ينيان پارانه‌وه بوو له‌ ده‌رگای خودا، شاره‌زاييان له‌گياکان هه‌بوو نه‌خۆشى جه‌سته‌يان چاک ده‌کرده‌وه، ئاشنايه‌تيان له‌ سيجرو جادووش هه‌بوو، ئەوانه‌ش که جنۆکه ده‌ستی لى وه‌شانديبوون چاکیان ده‌کرده، چه‌ندين جار خاخامی مامی به‌ ئاخ هه‌لکيشانی يه‌ک له‌دواى يه‌ک قسه‌ی له‌بارەى ئەو ديتره‌ پيرۆزه‌وه بۆ کردووه، يازده سالی عومری به‌جلی ره‌به‌نه‌کان به‌سه‌ربردووه نه‌خۆشى چاک کردوونه‌ته‌وه، به‌لام ئەفسوسووس رۆژى هه‌رماس- هه‌لبه‌ته‌ ته‌ه‌ويش به‌هيزو به‌رزه‌- وه‌سوه‌سه‌ی خستبووه دلپه‌وه، ژنيکی بينيوه‌ ژيانى ره‌به‌نيته‌ تهرک کردوه، کۆنه جلی له‌به‌ر کردبووه‌ ژنی هينابوو مه‌جده‌ليه‌ی هينابوو ده‌نيا، حه‌قی بوو، خوداوه‌ند سزاييکی عاديلانه‌ی له‌دين وه‌رگه‌راوى دابوو. کورپ ميړى له‌کاتیکدا پييه‌کانی خيراتر هه‌لنده‌گرت له‌به‌رخۆ که‌وته قسه‌وه: ((ئوه هه‌مان چيگايه که ده‌بى بۆى بچم، له‌وى له‌ديردا له‌ ژير باله‌کانی خودا په‌نه‌ان ده‌م)) چه‌ند له‌زه‌ت به‌خشبوو، له‌دوازده ساليه‌وه تاوه‌کو ئيستا ئاره‌زووی بوو مالو حالى جى به‌يللى و له‌ ئەمرو نه‌هی دايکی و سه‌روسه‌داى باوکی و کړتیی رۆژانه رابکات، چوونکه رۆح له‌کارت‌ده‌دا، ئاره‌زووی کردبوو تا خۆی له‌گۆری جه‌سته هه‌لته‌کينى، سوکبال بېت و له‌بياباندا خۆی په‌نا بدات، عاقیبه‌ت ئەم‌رۆکه هه‌مووی به‌يه‌ک کړيشمه‌ توپ هه‌لدابوو، له‌مه‌دارى مرۆفدا ره‌هايی دۆزيبووه هه‌مووگيان و ته‌نى په‌يوه‌ست به‌مه‌دارى خودابوو بوو ئەو رزگارى بوو. ته‌به‌شى رهنگ په‌رپوو ده‌ردمه‌ندی له‌ پړيکا دره‌وشايه‌وه، رهنگه ته‌واوی ئەو سالانه چه‌نگاله‌کانی خودا ئەوى راگرته‌بى تا ئەو بۆ شوينى رابکيشی که ئيستا خۆی به‌ ويستی خۆی ئازاد له‌ چه‌نگاله‌کان، بۆلاى ده‌چى، ئايا ئەوه به‌و مانايه نه‌بوو، که خواستی ئەو له‌گه‌ل خواستی خودا يه‌کتر بگرته‌وه؟ ئايا ئەمه‌ گه‌وره‌ترین و گه‌رفترين ئه‌رکه‌کانی مرۆفد نه‌بووه، نه‌کا مانای به‌خته‌وه‌رى ئەوه بېت؟ دللى ئازامی گرت، ئیدی هيچ هه‌والى نه‌بوو له‌ چه‌نگالو کيشمه‌کيش و هه‌راوزه‌ناکانی ديکه‌وه، ئەم‌رۆ

به‌شى شه‌شه‌م

له‌نيوه رهنگی رۆشنى سيمینى سپيده‌دا، ناصيره چووبوو خه‌وه‌وه له‌ خه‌وه‌وندابوو، له‌ به‌رزايى سه‌رينه‌كانه‌وه، ئەستيره‌بيکی سه‌حه‌رى ناقوسى كۆتاهاتنى شه‌وى ليدده‌دا، دره‌ختى ليمۆ خورما هيشتا له‌ناو پۆششى رهنگ شيندا بوون، سكوټيکی قوول بوو، هه‌تا كه‌له‌شيري ره‌شيش هيشتا نه‌بخويندبوو، كورپ ميړى ده‌رگای کردووه، چه‌ند تريفه‌بيکی شين له‌ ده‌ورى چاوه‌کانيدا ئەلقه‌ی به‌ستابوو، به‌لام ده‌ستی نه‌ده‌له‌رزى، ده‌رگای کردووه، بى ئەوه‌ی دووباره دايجاته‌وه يا بۆ ديتنى دايك و باوکی سه‌يرى دواوه‌ی خۆى بکات، مالى باوکی بۆ هه‌ميشه به‌جى هيشت، دوو سى هه‌نگاوى هه‌لپناو وه‌ستا، سه‌يرى دواوه‌ی خۆى کرد، كه‌سيك نه‌بوو، قامچى چه‌رمينى بزمارنیشانى خۆى له‌ دوورى كه‌مه‌رى توندکرد، ده‌سالى خوينينى له‌دوورى سه‌رى خۆى به‌ستا، له‌كوچه بارىك و پيچاوپيچه‌کاندا سه‌ره‌و ژير بۆوه، سه‌گيک به‌ده‌نگيکی خه‌مگين پيى وه‌پى، كونده‌په‌پويى كه‌ هه‌ستى به‌هاتنى رۆژ کردبوو، رايکردو به‌سه‌رسه‌رى ئەوه‌وه به‌ ئازامی هه‌لده‌فري، ده‌رگا داخواه‌کانى به‌په‌له له‌ دواى خۆى جى هيشت و چووه ناو باخه‌کان، مه‌له نه‌وابه‌خشه‌کان هه‌ر زوو له‌ خه‌و رابوون و كه‌وتنه‌ چرپه‌وه، له‌ كه‌نارى ماله‌كه‌دا باخى پيره‌ميړدى بوو له‌كاريزه‌كه‌وه به‌ به‌كره‌ی بېر ئاوى ده‌رده‌هينا، رۆژ ده‌ستی پى کردبوو، ئەو نه‌جانتای هه‌بوو نه‌گۆپال و نه

سپیدە لە کاتی دەرکەوتنی خۆر، خوداوەند پێ بوو بوو لە سۆزو بەزەیی، وەك شەنەییکی فینک و لەبار هات و پێی گوتبوو: ((وەرە باپۆزین)) دەرگای کردبوو و ئیستاش... وای که چەند دڵنەوازو خۆشەخەشە گەیشتن بە ناشتی! لەبەر خۆ کەوتە زەمە مەو: ((شایستە ی ئەو هەموو بایەخە نیم سەرم هەڵدەبەرم و سروودی رزگاری سەردە دەم)): ((پەرەردگاری من تۆ پەناگا و کونجی منی)) دلی پێ بوو بوو لە لەزەت و توانای لە خۆگرتنی ئەو هەموو لەزەتە ی نەبوو، لە رۆشنایی ئەفسوونگەری سەحەردا بۆ پێشەو دەچوو، نێعمەتە کانی خوا لە درەختە کانی زەیتون و میوستان و مەزرای گەم دەورەیان دابوو، سروودی شادی لە کەمەرگایدا دەردەپەری و دەویست بگاتە ئاسمان، سەری بەغرورەو بۆ ئاسمان هەلپێری و دەمی کردەو، بەلام لە پێتیکا دلی بۆ ساتی لە خورپە کەوت: دەنگی دوو پێتی پەتی بەروونی گوی لێ بوو کە بەدوای ئەو دا لە راکردن بوون، هەنگاوە کانی هیدی کردەو، بەدقیقەت گویی قولاغ کرد، دوو پێتە پەتییە کانی دەنگیان هیدیتەر بوو، ئەژنۆی شەلبوو وەستا. لە کاتی کەدا دە لەرز، کەوتە قسەو: ((دەزەم کێبە، دەزەم)). بەلام دلی خۆی دایەو لە جیو سورا، تا بەر لە ونبوون ئەو بیینی... کەسی لێ نەبوو. ئاسمانی خۆرەلات سوور هەلگەرابوو، گولە گەم تەواو پێ بوو، قەدەکان سەریان لەهەوای گەرما لار کردبوو.

لە چاوەروانی داس دابوو، هیچ نیشانە یی لە چ بەو وەرەو رەوندی لە جۆهینان نەبوو، تەنها لە پشتیەو لە ناصیرە نیشانە یی لە ژیان بەرچاو دەکەوت، دوو کەل لە یەکی لە دوو ماله کە بۆ هەوا بەرز دەبوو و ژنان خەریک بوون بیدار دەبوونەو.

تا ئەندازە ی هەستکردن بە دلیایی لەبەر خۆ کەوتە ئەندیشەو، (باشتر وایە کات بە فیرۆ نە دەم، چاکتر وایە بۆ گومکردنی ئەو تا ئەولای گەردە کە راکەم)، دەستی کرد بە راکردن.

لەولای ئەو گەمە تا بەرزایی سەری مەزۆف قەدی هەلکێشا بوو، لە هەمان دەشتاییدا، گەم و میو شوینی خۆیان گرتبوو، میوی کێوی هیشتا دەورە بەری کێو کانی داپۆشیبوو، دەنگی گاسنی شوینی لەو دەورە رانەدا بەرگۆی دەکەوت، کەرەکان خۆیان لە زەوی بەرز کردەو، بۆنیان دەکرد، کلکیان قیت دەکردهو و دەزە پین، دەنگی

خەندەو گالتهوگەپ کردن گەیشته گویی داسە سپی کراوەکان بریقەیان دەدایەو، بەکە مینی دروینە کەران گەیشتن خۆرەتاو بە هەلاتن بەسەر بازوو گەردەن و لولاقی جوانیان پێشوازی کردن، بە دیتنی کوری میری کە لە حالی راکردندا بوو کەوتنە پێتکە نینو، بانگیان کرد:

((تاها ی ئەو بەدوای کە سیدە دەگە پێی یا بە دواتدا دەگە پین...؟ بەلام کە نزیکتر بۆو، ئەویان ناسیەو و کەوتنە قیل و قالەو بە پەسەپس کردن سەریان لەبەر گویی یەک نا ((سەلیبەساز... نەفرەتی لێ یی... دۆینی بینیم کە... لە خاچیان دەدا)).

- ئەو دەسماڵە خۆیناویە.

- لە جلی لە خاچدراوە کە ئەو نەندە ی بەرکەوتوو، ئومیدەورام کە خۆینی ئەو بیگونا هە دامەنی بگرتیت خیرا درێژەیان بە دروینەیان داو پێتکە نین لە قورگیان گیری خورادبوو... و بیدەنگ بوون، کوری میری بە کەناریاندا رەت بوو سەری لەبەر خۆ نا، لە مەزراکانی گەم تێپەری، گەیشته میوستانی کە سەرنشێو ئارامەکان کێویان داپۆشی بوو، بەدیتنی درەختی هەنجیر هەنگاوە کانی خۆی سستکرد تا گەلایی پرنی و بۆنی بکات، بۆنی گەلایی ئەو درەختانە ی خۆش دەویست، بۆنی ئارەقە ی ژیر هەنگلیان بۆ دووبارە دەکردهو تەداعی دەکرد، بچوک بوو، عادەتی بوو چاوانی داخاوە گەلایی درختی هەنجیر بۆن بکات، وای ئەندیشە دەکرد کە لە باوەشی دایکیدا مەمکە کانی ئەو هەلدهمژێ.

بەلام لە هەمان دەم بۆ قرتاندنی گەلاییک وەستا، ئارەقە ییکی سارد نیشته سەر جەستە ی، ئەو دوو پێتە ی کە بەدوای ئەو وە لە راکردن بوون، لە پێتیکا وەستا، موی جەستە ی زیك بۆو، دەور بەری خۆی پشکنی، خەلوەت بوو جگە لەخودا کەسی نەبوو، خاک فمناک بوو، گەلاکان چکە یان دەکرد، لە قولتایی درەختیکەو بەروانە یەک لە تەقلادابوو کە بالە شەو فیبیە کانی بکاتەو و بەکوتتە پەروازەو.

- هاواری لە جگەرەو سەردە دەم تا مەگەر ئارام بیتەو. هەر زەمانی کە لە بەرزایی کێو وە یا دەشتاییکی جیھینلراو بۆ نوێژی نیوەرۆ تەنها دەمایەو، ئەو چ هەستی بوو

که بوونی ئەوی تژی دەکرد؟ شادومانی، بەدبەختی، یا بالاتر لە ھەموو شتی ترس؟، ھەمیشە ھەستی دەکرد کە خودا دەرووبەری ئەوی ئابلۆقە داو، ھاواریکی وەحشی سەردەدا گواپە بەھەولێکی بۆ حاصیل ئارەزووی راکردنی ھەبوو، تا مەگەر شوینی بدۆزیتەووە بۆی راکات. جار جارە وەکو کە لە شیبەر بانگیدەدا، زەمانی وەکو چەقەلێکی برسی لئوولی دەخوارد، جار جارەش وەکو سەگێکی کوتک خوارد و دەیلوراندا، بەلام ئیستا کە دەمی بۆ ھاوارکردن کردووە، چاوی بە پەروانەیی کەوت کە لە ھەولێ کردنەوی بەئەکانیدا بوو، لاریۆو بە ئارامی ھەلگرت، داینا سەر گەلانی درەختیکی ھەنجیرو خۆرەتاو کەوتە گەشەنەو بە سەریا، بەبنی لێویەو گوتی: ((خوشکی من خوشکی من)) بەمبەرەبانیەو سەیری کرد. پەروانەکە لە جۆ داننا تا گەرم بیتەووە و خۆشی جاریکی تر کەوتەپێ، چەند ھەنگاوی لەدوای خۆیەو بە کەسەر دەنگی کپی پێ پەتیەکانی بەسەرخاکی فمناکەو کەوتە بەرگۆی، کاتی کە (ناصیرە)ی جیدەھیشت، لەسەرەتادا دەنگی پێی ئەو ژنە سووک بوو، وەک بلیی لەدوورەو دەھات، ھیدی ھیدی جورئەتی دەھاتە بەر، نزیکتر بوو بوو، کورپی مێرێ بە لەرزیکەو لەگیانی، کەوتە ئەندیشەو ((ھەر زوو دەگات بەبنی لێویەو گوتی: ((خودایە کۆمەکم بکە تا بەر لەگەیشتی ئەو زووتر بگەمە دێرەو)) خۆرەتاو ئیستا سەرتاسەری دەشتایی گرتووە بەسەر سەری بلەو و ھەر خەلکدا ھاتۆتە خوارەو، دەنگی تیکەل و پیکەل لە زەوی بەرز دەبۆو، دەرووبەری کێو، بەرخ و مەر ھاتبوونە جوولەو شووانەکان شمشالی خۆیان دەژەنی: دونیا کەھی و بەرەو شارستانیەت دەچوو، چەند ساتیکی دیکە، بە گەیشتن بەو ئەسپیندارە بەرزە لەلای چەپەو، لەبەر چاوی، کانای دەبینی ھەمان ئەو گوندە شادو شەنگۆلە کە ئەوئەندە خۆش دەویست، کاتی کە مووی لە رووخساری ھاتبوو، بەر لەوہی کە خودا بە چەنگالەکانی خۆی لێ بەریتە خوارەو، چەندان جار لەگەل دایکی بۆ بینینی جەژن و زەماوئەند ھاتبوو ئیترەو، چەندین جار لەگەل ئەوانی دیکەدا، ئەو کچانە پەسنی بوو کە لە ژبەر ھەمان ئەو ئەسپیندارە بالابەرزو گەورەیدا سەمایان دەکرد زەوی شادیان لەژبەر پێی خۆیان دەخستە لەرزەو. بەلام جاریکیان زەمانی کە بیست سالان بوو لەژبەر ئەو سپیندارە ھانکە ھانکی بوو، بەخۆو بە تاجە گۆلی دەستیەو،.. کەوتە لەرزەو، لەپریکا کە داغی ھەزاران ماچی نھینی

بەسەر لێوکانیەو بوو، دیتی جاریکی دی لەبەر دەمیا وەستاو، خۆرەتاوو مانگ، بەکیان لەلای راست و ئەویتر لەلای چەپەو، لە مەمکەکانی ئەودا خۆیان ھەشارداو، رۆژو شەو لەپشتی سینە شەفافیەو لەھەلاتن و ئاوابون دابون، ھاواری کرد ((بەرەلام کە، وازم لێ بینە، من کراومەتە دیاری خودا، لەبیایاندا وادە دیتنیم ھەبە)) بەپەلە لە ئەسپیندارە کە رەت بوو، لەپریکا کانا لەبەر چاوی ئەودا کراوتر بوو: خانوو نەویەکان کە بە قسڵ سپی کرابوون، سەکو خەرەکان کە بەگەمە شامی و کودی و زەردین سواخ درابوون کچانی تولاژ بەپێی پەتیەو، فولفلی سووریان بە داووە دەکرد، تا مائەکانیان برازیننەو، بەچاو بەرەو ژبەر کردنەو لەو داوہ ھەماسیە رایکرد، نەیدەخواری کەسی ببینی، دەنگی بەرز پێی راکردووی خۆی بەسەر تاشەبەردەکانەو لە داوہی خۆی دەبیست، ئەوانیش ھەر بە پەلەبوون، خۆرەتاو سەرھەلگەراو زەوی داپۆشی، دروینەکەران لە حالیکا بە شادومانی گۆرانیان دەچری، داسەکانیان بەتەواوی مەھارەتەو دەخستە کارەو، قەدەکانیان باقە باقە دەکرد و ھەلپاندەپاچی باقەکانی دروینەکراویان لە خەرمانگادا بەسەریەکەو دادەناو ھاواریان دەکرد، کورپی مێرێ بەھەمان شیۆ دەچوو پیتشەو، بەپەلەو ئارەزووی بەرەکەتی بۆ ئەوان دەکرد: ((خەرمان بەرەکەت)) کانا لەپشت زەیتونستاندا ون بوو، سیبەر کەوتبوو سەر ریشە درەختەکانەو، نزیک نیوەرۆ بوو، کورپی مێرێ لەھەمان حالدا کە لەزەتی لەدیمەنی دەرووبەر وەر دەگرت، زەینی خۆی پەییوەستی خودا کردبوو، لەپریکا بۆنی خۆشی نانی تازە کەوتە بەر لووت بەیە کجار ھەستی بە برسێتی کردو تژی شادومانی بوو، چەندین سالە کە ھەستی بە برسێتی کردووە تاسوقیکی وا پیرۆزتی بۆ نان ئەزموون نەکردبوو، بەلام ئیستا... کونەلووتەکانی بۆنی ھەوايان دەکرد، بە بەدواداچوونی ئەو بۆنە خۆشە، بەدریژایی قولتاییە کدا دەرۆشیت، بەسەر پرژینیکەو ھەلگەراو چوو نەو مپوستانی، کوختەییکی لەژبەر درەختیکی زەیتونی کلۆر دۆزیو، دوکەل لەسەربانی کاکلیدا بەرزەبۆو، ژینکی پیر لاریۆو نانی لە تەنوریکی خشتینی بچووکدا کە لە راپەوی کوختەکەدا بوو دەردەھینا، چالاک بوو لووتی لەشیشە کەبابی دەچوو چاوەکانی بۆ برژانگ بوون، لە کەناریا سەگێکی رەشی زەردخال، پەنجەکانی لەپی خۆی لە کەناری تەندووردا درێژ کردبوو، دەمی پر

ددانی بۆ که پکه یهك وه کو جه وال کرد بۆ وه، هه رکه گوپی له دهنگی پی بو له میوستاندا، کهوته هه پینه وه بو لای کابرا هیرشی کرد، پیریتن به سه رسامیه وه که پرایه وه، به بینینی که نه که چاره ورده کانی دره وشانه وه، خوشحال بو، به وهی که پیای هاتۆته لای و دهستی له کار هه لگرت، گوتی:

- به خیر بی. برسیته؟ تۆ لوتفی خودا له کوپه وه دپی؟

- له ناصیره...

پیریتن به خه نده پرسى: ((برسیته؟))

- به لئى برسیمه، ببوره

به لام پیریتن که ربوو نه بیست. ((چی؟ دهنگت به رزتر بکه)).

- ببوره برسیمه

- ببورم؟ بۆ کوره کهم، برسیه تی و تینویتی و ئه قین هیچ شهرمی ناوی، هه موو مائی خوداین، ئیستا و ره پیش و شهرم مه که، دووباره پیکه نی و تاکه ددانه که ی به دیار که وت...

- ناوو نان لییه وه ئه قین له وئى له مه جده له. نانیکى که له گه لانه کانی دیکه به سه ر چوارپایه ییکى به ردینه وه له که نار ته نووره که دا قه رای گرتبوو هه لگرت ((ته ماشاکه هه ر جارهی که ته نووره که درده ده مه وه ئه و نانه بۆ ریبواران داده نیم، ناوی ((نانی کلۆ)) م لیناوه، هی من نییه هی تویه، پارچه یی هه لگه وه بخۆ)) کورپی میرو هه سته به نارامی کرد، به سه ر ریشه ی کۆنی دار زهیتونه وه دانیشته و دهستی به خوارده ن کرد، نانیکى چه ند به تام و خوشمه زه بو! ئه و دوو دانه زهیتونه ی که پیریتن به وى دابوو تا له گه ل نانی بخوات چه ند شیرین بوون! هیشووی، ناوکى زهیتونه که که ورد بوو، وه کو سیتی درشت و گوشتین بوو، به نارامی ده یجووی و قووتی ده دان، هه سته ده کرد جه سته و رۆحی په یوه سته یه ک بوو بوون، نان و زهیتوون و ئاوی له یه که ده مده گپران و شادیان ده کرد و قووت ده دران، بۆ ئه و به ختی ده هینا، به خه نده وه گوتی: ((راسته ی

راسته ی برسی بووی بخۆ، تۆ گه نجی... ریگاییکى دریشته له پشه، بازاره کان کۆتاییان نییه، بخۆ تا گیانت وه به ربی و به رکه بگری گۆشه ی نانیکى دیکه ی هه لپاچی و له گه ل دوو زهیتوونی دیکه دای به و، له چه گی له سه ر بۆ وه، سه ری نیوه که چه لئى که وته به ر ته ماشا، به په له له چه که که ی دووباره خسته وه سه ری و پرسى: ((به لوتفی خودا بۆ کو ی ده چیت؟))

- بیابان.

- کینده ری، به رزتر بلئ

- بیابان

پیریتن ده می بی ددانی هه لگیرو وه رگیرو کرد، چاره کانی حاله تیکى وه حشیان گرت ه خۆ به تۆره ییکى چاره روان نه کراو نه پراندی: ((دیر؟ بۆ؟ چ کارت هه یه له وى؟ ره حم به گه نجیتیت ناکه یت؟))

کورپی میرو هیچی نه گوت، پیریتن سه ری تاسی ته کاندو وه کو ماری که وته کیفه وه وه به په لار لیدانه وه گوتی: ((ده ته وئى خوا بدزیه وه، به لئى؟ گه نه که به دهنگیکى کز گوتی: ((به لئى)). پیریتن له قه ییکى له سه که که دا، که به پیی - ئه وه وه نووسابوو، له گه نه که وه نزیك که وته وه، هاواری کرد: ((هه رماسی به دبه خت، تۆ نازانی خوا له دیره کاندایه پیدایه نابی، به لکو جیگای له مائی مرۆقه کاندایه، هه ر شوینی که ژن و میردیکى لی بی، خوداش له ویه، له هه ر شوینی که مناله ورتکه و چیشتلینان و شهرو ناشتی هه بی، خوداش له ویه، گوئى له و خواجانه مه گره، هیشووی تال... هیشووی تال! ئه و خودایه ی که من باست بۆ ده که م خودای مالانه نه که دیره کان، خودای حه قیقی هه ر ئه وه یه، ده بی هه مان ئه و خویه به رسته ی و خودای تر بۆ ئه و که مژله و ته مه بل و ته به ری بیابان جیبه یلی. پیریتن هه ر چه ند زیاتر قسه ی ده کرد زیاتر جۆشی ده گرت، قسه ی ده کردو هاواری ده کرد، که تۆله ی خۆی سه نده وه نارامی گرت به لاواندنه وه ی شانی گه نه که گوتی: ((گه که لانه نازاکه ی من، له من ببوروه، زه مانئى کورپکم هه بوو، وه کو تۆ باش، رۆژیکیان سپیده ئه قلی له ده سته دا، ده رگای

کرده وه و چووه دیر بۆ سووراغی شفا به خشه کان، هه ی ناگریان له عومر بهر بی،
 ئومیده وارم هه تا زیندوون که سی به وان چاره سه نه کری، کورم له ده ستدا، ئیستا
 ته نووری پر ده که م و خالی ده که م، نانی کی بده م؟ منالنه کانم، نه وه کانم؟ من دره ختیکی
 وشکه وه بووی بی ئومیدم)) ساتی وه ستا تا ئەشکی چاوه کانی وشک کاته وه دووباره
 دهستی پی کرده وه ((سالانیک دهستم بۆ خودا دریش کرد، هاوارم کرد: ((بۆ منت
 هینایه دنیا؟ بۆ کوری تاقانه ت له من سه ند؟ هه هاوارم ده کرد، به لام گوچکه بی
 نه بوو بمیستی).

ته نها یه کجار بینیم ده رگای ناسمان کرایه وه، نیوه شه بوو به سه ترۆپکی کیوی
 نه لیا س پیغه مبه ره وه ده نگیکی بروسکه ناسام بیست. ((تا نه شوینیه کی په یوه ست
 ده بی به من، هه رچه ند ده توانی هاواریکه. پاشان ناسمان دووباره داخراوه، نه وه دوا جار
 بوو که بانگی خودام کرد)). کوری میڕی هه لسا یه وه سه ری بۆ دهستی دریش کرد تا
 مالاوایی له پیریژن بکات، به لام نه وه دهستی کی شایه دوا وه، وه کو مار دووباره دهستی
 کرد به کیفه کیف، ((تۆ گوتت ده چه بیابان؟ دروسته تۆش هه م عاشقی زخی، ها؟
 وه لی گچکه لانه که م، چیت له چاوت کردوه؟ مه گه ر میوستان و هه تاوو ژنان نابینی؟
 واپیت ده لیم برۆ بۆ مه جدل، تۆ به و یه وه په یوه ستی تا ئیستا کتیبی پیریژت
 خویندۆ ته وه؟ خودا ده لیت: (رۆژوپه رستم ناوی، گوشتم ده وی)). به دهسته واژه ییکی
 دیکه ((خودا له تۆی ده وی که منال وه به ره یینی!)). کوره گوچه که گوتی: ((خوا
 ناگادارت بیست، به خاتری میوانداریت خودا جه زای چاکه ت بداته وه)) پیریژن که
 نارامی گرتبوو وه لامی دایه وه: ((خودا پاداشتی تۆش بداته وه، ئومیده وارم به خاتری
 نه و چاکه یه ی که له گه ل منندا کردوه، خودا پاداشتی چاکه ت بداته وه، سالانیک بوو
 که سی به ته ک نه و کوخته خه رابه یه ره نه بوو بوو، نه گه ر که سی کیش لی ره وه ره ت
 بووی نه وه پیر بووه)). کوری میڕی، دیسان گه راپه وه نیو میوستان و به سه ر
 په رزینه که بازیدا پی نی نایه ری نه سللی و له به رخۆ که وته ورته وه:

- به رگه ی دیننی مرۆف ناگرم، نامه وی بچمیان بینم هه تا نه و نانه ی که به تۆی
 ده دن ژه ره، ته نها یه ک ری راسته که ده گاته خوا ریگایی، که نه مرۆ هه لمبژاردوه:

ریگاییکه بی ته ماسی مرۆقه کانه، به نیو نه واندا ره تده بی و ده گاته بیابان، شاخ که ی
 ده گه م؟ وشه کانی هیشتا ون نه بوو بوو، که خه ندیه که له پشته سه ری وه هه لدا،
 به هه راسانیه وه گه راپه وه، خه ندیه ییکی ده ری په ریو له ده میکی بی دان، هه وای
 وه به ری که دا: خه ندیه ییکی کیفکار، خه نیمنامیژ به دخو ((نه دونیا... نه دونیا)) هاواری
 بوو که له گه روی په ستراوی ده هاته ده ره وه، له حالیکه که مووی له شی زیك
 بوو بوونه وه، روانیه هه وای قاقاچه ره وه، پاشان به حاله تیکی شیتامیژ دهستی به را کردن
 کرد، یه کسه ر دهنگی پی راکه ره که ی له دوا ی خویدا بیست: ((له هه ر کوپیه که بن، هه ر
 زوو ده گه نه من)) به ورته ورته وه نه م قسانه ی دووباره ده کرده وه. ژنان هیشتا
 دروینیه یان ده کرد، پیاوان باقه چنی گه نمیان له سه ر چۆخین که له که ده کرد، تۆزی
 دوورتر، نه وانی دیکه ده ستیان کردبوو به شه نه با کردن، له حالیکه که ده نکه گه نه
 سه نگی نه کان جیا ده بوونه وه، له خه رماندا جوخینیان ده کرد، شنه ییکی گه رم
 کاوپوشه کانی ده گرت و زیری زه ردی هه لده پیرژانده زه ویه وه. ریباران مشتی گه نمیان
 ده گرت و ماچیان ده کرد، ئاره زووی به ره مه میکی چاکی تریان بۆ خاوه نی به ره مه ده کرد
 له سالی ناینده دا. له وان ده واراندا له باوه شی دوو گردۆلکه دا، ته به ری به بت په رست به
 هه بیه ته وه، نووسا و پر له په یکه رو نمایشخانه و ژنانی ره نگ و روو چه ورو دانیشتوو،
 بینینی نه وانه، کوری میڕی تژی هه راسانی ده کرد، زیاتر له مندالیکی بچوو که نه بوو
 که له گه ل خاخامی مامی هاتبووه ئی ره وه، مامی نه ویان بۆ رزگارکردنی ژنیکه ی
 به نه ژاد رۆمی و نه سه بدار بانگ کردبوو تا له چه نگالی جنۆکه کاندرا رزگاری بکات،
 له روودا جنۆکه که ی - مه رگ - بوو چوو بووه جه ستی، چوونکه رووت و قوت ده چووه
 خیابان و ری ریبارانی ده گرت، خاخام و برازا که ی نه وکاته گه یشتبوونه کۆشکی نه و
 که خانی به ریژ دووباره جنۆکه ده ستیان لیوه شانده بوو، بۆلای ده رازه رای ده کردو
 کۆیله کانیش به دوایدا رایانده کرد، خاخام به گۆبالی خو ی پی شی لی گرتبوو، به لام
 له هه مان دم که کوره که ی دی خو ی هاویشتتبووه سه ری وه، کوری میڕی هاواریکی
 کردبوو بورا بووه، له و کاته به دوا وه ئیدی نه و شوینیه بی شه رمه ی ده که ویتته وه بیر،
 له به ر خو یه وه ده له رزی، خاخام هه میشه به وی ده گوت ((خودا وه ند غه زبه ی له وشاره
 گرتوه، هه رکات که به و رییه راده بووری، بروانه زه وی و له یادی مه رگ به، یا سه یری

ئاسمان بگەو لەيادی خودا بە، ئەگەر دووعای خیرت دەوی، هەرکات سەفەر بۆ (کفرناحوم) بگەیت ریگاییکێ دیکە بگرەبەر، بتپەرستی ئاشوبکار ئیستاکە لەژێر نوری خۆرەتاودا پێدەکەنی، خەلک بە ناو دەروازە دەچنە ژوورەو دەیتە دەروە، لە بەرزایی ماله کەیدا چەند پەرچەمیەک کە نیشانە ی بازوی دووسەری پێوەیە دەشەکیتهو، چەکی برۆنزی بریقە ی دەداتەو، کورپی میڕی جارتیکیان جەستە ی مانگاییکێ بینی بوو کە لەناو زۆنگاویکی سەوزی دەروە ی ناصیرە کەوتبوو، هەلمسابوو پیستی وەکو تەپل تا رادە ی قەلشتی بوون لەبەریەک کشابوو، لەشکری قرژان و چسەنەکان لەناو ورگی کراویدا، کە پری بوو لە گەندو پیسی، لەهاتنە دەروەو چوونە ژوورەو دا بوو، میشە کەرانی گەورە لەرەنگی سەوزی زیڕیندا وەکو ئاپۆرە ی هەور لەهەوادا و زەویان دەکرد، دووقەل چەنگالی تیژی خۆیان لەناو چاوی گەورەو درشتی ماین ئاسا بربسوو خوارەو دەریان دەهینا، جەستە کە جیلوویکی تاییەتی هەبوو، لەبەرە کەتی بوون و هەبوونی گەزەندەکانی ناو دەروە و دەریە ی وەک بلێی دووبارە گەراپۆو ژیان، مرۆف بیری دەکردەو کە لەمیانی گیاوگۆلی بەهاریدا لەخۆشیان دەگەوزی، خۆی و ئەو چوارسە نال داری کە بۆلای ئاسمان بەرزبوو پۆو، تەواو رازی بوو. کورپی مەریم کە نەیتوانی بوو چا و لە شاری تابان هەلگرێ بەزەمزمە کردنەو گوتی: ((تەبەرە یایە، وەکو جەستە ی ئەو مانگایە، سەدوم گەمورەش هەروایە، رۆحی گوناھکاری مرۆفیش)) پیرەمیژدیکێ هەیکەل بەهێزو پری پێی بەپێی کەرەکی رەت بوو، کریستی بینی و دەستا پرسی: یارو بۆ وامات بووی، مەگەر نایناسی؟ شاکچی تازە ی ئیمە یە: تەبەرە ی بەد، یۆنانی و رۆمی و چۆلنشین و کلدان و قەرەجەکان و یەهودیەکان سواری دەبن، هیشتانیش تیر نابێ، دلێ زیاتری حەز لێیە، دەبیستی چی دەلیم؟ دوو دوو تا چوار تا؟ لەناو توورە گە کە ی مەشتی گویزی هەلگرت و دای بە کریست، گوتی: ((وا دیتە بەرچا و کە مرۆفیکێ چاک و شەرافەتمەندو بێ وە ی بیت، ئەوانە بگرەو لە ریگە بیخۆ، قەت لەبیر نەکە ی بلێی کە خوداوەند رزقی زوبەدی پیری ئەهلی کفرناحوم بەرفراوتر کات)) ردینسی دوو فلیقنە ی یەکیارچە سپی بوو لێوەکانی ئەستورور و هەوەسناک بوون، ملی کورتی لەملی مانگا دەچوو چاوانیکێ مەر ئاسای درندەخووی هەبوو، هەلبەت ئەو جەستە خەپەو قەلەو لە شوینی خۆیدا باشی خواردووو

خواردۆتەو وە ماچ کردوو، بەلام هیشتا هەر قانیع نەبوو بوو، دیویکی بێ شاخ و کلکیکی پری پەشم گەیشت، دوگمە ی کراسی کرابۆو و ئەژنۆکانی روت بوون، گۆپالیکی چەماوە ی شوانانی لەدەستدابوو، وەستا و بێ ئەو ی سەلامی لە پیرەمیژد بکات روی لە کورپی مەریم کرد: ((جەنابعالی تۆ هەمان کورپی نەجاری خەلکی ناصیرە نیت؟ جەنابعالی هەمان ئەو کەسە نیت کە سەلیب دروست دەکە ی و لەخاچمان دەدەیت؟)) دوو پریژن کە لە مەزرای بەرامبەردا بوون و دروینەیان دەکردو دیقەتیان دایە قسە کردنەو گەیشتن. کورپی میڕی گوتی: ((من ... من)). ویستی پریا کابرای دیوی بێ شاخ و کلک بەگرتنی بازووی ئەو هاواریکرد: ((بۆ کو ی تەشریف دەبە ی؟ وابە ئاسانی ناتوانی لەچنگم قورتارت بێ! سەلیبساز، خیانەتکار دەتکوژم)). بەلام پیرمیژدی قودرەتمەند گۆپالی گرتەدەست و شوانەکی لە چنگی دەرھینا، گوتی: ((فیلیپ سەبر بکە، گویکانت باش بکەو... تەماشاکە پیرمیژد چ دەلێت، دەتوانم تکا بکەم کە وەلامی پرسیاری من بدیتەو (مەگەر وانیبە هەرچیکە لە دنیا روودەدات خواستی خودایە؟))

- دروستە زوبەدی

- زۆر باشە لەم حالەتەدا ئەو خواستی خودایە کە ئەو کەسە خاچ دروست بکات. لێی گەری با وشەییکی دیکەش بلیم گوتیانە: کەسیکی کەسە یەک ئەلفی بەسە، باشتر وایە کە مرۆف دەخالەتی کاری خودا نەکات.

- دوو دوو تا چوار تا !!

لەو بگرەوبەردیەدا کورپی میڕی خۆی لەچەنگی مرۆفە نەکیرە کە رەها کردو بەیەک باز تیسی تەقاند، دوو دروینە کەری پیر بەدوای ئەودا دەیانقیژاندو داسی خۆیان بەهەرەشەو رادەتەکاند، دیوی بێ قۆچ و کلک گوتی: ((زوبەدی بابڕۆین دەستمان بشۆین چونکە دەستمان بەخاچ سازکەوتوو، بابڕۆین ئاولە دەمان وەرکەین، چونکە قسەمان لەگەل ئەو کردوو)). پیرمیژد گوتی: ((نیگەرەن مەبە، لێرە راناوەستین لەگەل مندا وەرە... پەلەمە، کورپەکانم هەریەکەو بۆلای چووینە، یەکیکیان بۆ دیتنی لەخاچدان چۆتە (ناصرە) و خۆی وایدەگوت، وادیتە بەرەبەرچام کە ئەو یەکیانیش

چۆتە بىبابان تا بېيتە مەزەنچى پىرۆز، باشە ئىستا خۆم قايعەكانى ماسىگى خۆم ماوينەتە، وەرە يارمەتيم بده تا دەربېھىن تا ئىستا رەنگە پىرۆز، پىر بە يەك مەنجەل ماسىت دەدەمى، كەوتەپى، كەيفى كۆك بو، بەخەندەۋە دەيگوت ((ئەى خودا گىيان، بىرى لى بکەۋە، كە خوداى پىرى بىچارە دەبى چ بکوژى، كاتى دۇنيای خولقاند حەتمەن خۆى ھاويشتۆتە ناو گرفتارىەۋە، ماسى ھاۋارى دەکرد: ئەى خودا كوئىم مەكە، لىنەگەرپى بکەۋمە ناو تۆرەۋە، ماسىگر ھاۋارى دەکرد: خودايا ماسىيەكان كوئىرکەى ناچارىان بکەى بىنە ناو تۆرەۋە، باشە خوا گوئى لەكامىان بگىت؟ جارىك گوئى لەقسەى ماسى رادەگرئى و جارىكىش قسەى ماسىگر، بەم جۆرەيە كە دۇنيا دەسوورپىت. كورپى مېئرى، لەھەمان كاتدا بەدرىژاى سەرەۋە نشىۋى بەرپى كەوتىۋە تا لە مەجدەل پارىز بكات، نەيدەيوست ئەو گوندە ئەفسووناۋىە دەست كراۋە بەلام پىس دامەنى بكات، گوندى كە لەنپو درەختەكانى خورمادا كەوتىۋە سەر رىگى كاروانچيان شەۋو رۆژ بەۋىدا تىدەپەرن، هەندى لە بىبابانى عەرەبى كە بەرەۋ دەرياي عەرەبى دەرپىشتن هەندىكى دىكە لە شام يا حەبەشە كە مەبەستىان- پىخەفى سەۋزۋ ئارامى نىل بو، لەكەنار دەرگى چوونە ژوررەۋە دىدا كانىاۋىكى فېنك هەبو، بەسەر لىۋارىەۋە ژنىكى سووراۋچن و چەورين خۆى و سىنەبىكى روت و قوت دادەنىشت و بەرووى بازگانان پىدەكەنى، خۆزگەم بە راكردن، رى گۆرپن، راستەۋخۆ رى برپن بەرەۋ دەرياجە و گەيشتن بەبىبابان! لەۋى لەناو چاللىكى وشك خودا دانىشتىۋو چاۋەرۋانى دەکرد. بە يادەپنەۋەى خودا دلى پىرۆۋەۋە هەنگاۋەكانى توندتر كرد، لە كۆتايىدا خۆرەتاۋ رەجى بەكچانى درۋىنەكەر كردو دەستى بەئاۋابون كرد، هەۋا فېنك بو، كچانى درۋىنەكەر بەسەر گىادا لەسەر پىشت راكشان تا هەناسەيان تازەكەنەۋە بۆ لەناۋىردنى ماندوۋى خۆيان مەتەل بلىن، لەبەر كاركردن و ئارەقەھەلپۇزتن بەدرىژاى رۆژ لەژىرەتاۋ بەسەنەى بازەۋە لەكەنار پىاۋاندا كە ئەۋانىش ئارەقەيان هەلدەپىشت گرپان گرتىۋو، ئىستاش لەناو گالئەبازى و خەندەدا خۆيان فېنك دەكردەۋە، كورپى مېئرى فەشەبازىيەكانى ئەۋانى بىست، سوورھەلگەرا، بەبى تاقتى، بۇكاتىك كە ئىدى دەنگى مەزەنچى، بىرى خۆى سەنتەر كرده لای شوئىكى دىكە- لەزەينى خۆيدا دەستى كرد بە هەلگىرۋە رەگىرۋە قسەكانى فېلىپ،

ئەۋشۋانكىلە بى ئەدەبە، بەئاخىكەۋە بە زەمزەكردنەۋە گوتى: ((كەس تىناگا چ عەزەبى دەكىشم، هېچ كەس نازانى بۇخاچ دروست دەكەم، لەگەل چ كەسىكدا لەحالى كىشمەكىشدام. ((لەبەردەم خانوۋى دوو جوتيار پوشو كايان لەسەر رىشى خۆياندا دەتەكاندو خۆيان دەشۋىشت، وادەھاتە بەرچاۋ برا بن داىكى پىريان شامى ھەژارانەى بەسەر قەفەزەبەردىكەۋە لەكەنار تەندووردا راخستىۋو. گەفەشامى بەسەر رەژوۋا دەبرژاند، بۆنى خۆشى فەزاي پىرکردىۋو جوتيارەكان كورپى مېئرىيان بىنى، ماندوۋ تۆزاۋى بو، سكيان پى سووتا، بانگيان كرد: ((ئاھاي ئەۋ ھەموۋ پەلەيە بۇچىيە، وادىتە بەرچاۋ كە لە رىگەيىكى درىژەۋە ھاتىت، تىشۋى سەفەرىشت نىيە، وەرە لىرە تۆزى بەسەۋە لەگەل ئىمە لوقمەيى بخۆ)). داىكە گوتى: ھەرۋەھا گەفەشامىش)).

- تۆزى شەراب بخۆ تا رەنگوۋوت بىتەۋەبەر. كورپى مېئرى بە تىپەرپن بەتەكىانەۋە ۋەلامى داىەۋە: ((بىسىم نىيە شتىكم ناۋى، مەمنوم)) لەبەرخۆ گوتى: كە تىبگەن من كىم لەۋدى كە لەشم بەلەشيان بکەۋى و لەگەلم قسە بکەن ھەست بەشەرم دەكەن. يەكى لەبراكان بانگى كرد: ((بۆ كەللى كەرت نەمرى، ۋەك بلىنى شەرم بەخۆيە لەگەل ئىمە نان بخۆ!)) كرىست وىستى ۋەلام بەداتەۋەۋە بلى: ((من سەلىبىسازم)) زاتى نەكرد، سەرى لەبەرخۆ ناو كەوتە رىسى خۆيەۋە. عەسر ۋەك شمشىرلىك دابەزى، بەرلەۋەى گردۆلكەكان ھەلى رۆشناىى سوورى گولپەنگ بەدەست بەيىنن، خاكىان ئەرخەۋانى ھەلگەرانىدو يەكسەر رەش ھەلگەرا، رۆشناىى كە چوۋبوۋە تىزىكى درەختەكانەۋە، ھەلبەزىيە ئاسمان و گوم بو، تارىكى كورپى مېئرى لەبەرزايى گىردەۋە گرتەخۆ، لەۋى درەختى سەرونىيازى كۆنەسال رەگاژۆ بوۋبو، سەرەراى بوۋنى قامچى بايەكان و شكەنجەى ھەمىشەيى، ھىشتاكەش لەۋى بزماركوت بوۋبو، رەگو رىشەى لەتاۋىرەبەرد چوۋ بوۋە خوارەۋە، بۆنى گەتم و دارى سووتاۋ لەدەشتايى خوارەۋە دەھاتە سەرەۋەۋە لە كوختەكاندا پەرش و بلاۋبوۋنەۋەى دوۋكەلى خۆراك بەرزبوۋ بۆۋە، كورپى مېئرى تىنوۋ برسى بو، بۆ ساتىكى كورت حەسوۋدى بەو كارگەرەنە برد كە بەدرىژاى رۆژ كارىان كىردىۋو و ماندوۋ مردو دەگەرانەۋەۋە برسەيتى خۆيان دەھاۋىشتە ناو كوختەۋە. لەدوورەۋە رۆشناىى ئاگرو بەرزبوۋنەۋەى دوۋكەل و ژنەكان كە

شامی شهویان ناماده ده کرد بینی، له پریکا زیاتر له هه‌میشه خۆی ته‌نها و ته‌نها هه‌ست پیکرد، ته‌نها ته‌ها له ریوی و کونده‌په‌پوه‌کان، لانی که‌م ته‌وان کولانکه‌ییکی گه‌رمیان هه‌یه‌و چ بوونه‌وه‌ریکی ئازیز چاره‌پروانیان ده‌کردن، ته‌و که‌سی نه‌بوو، هه‌تا دایکیش، له‌ژێر دره‌ختی سه‌رونیانیا زودا دانیشته‌و خۆی گلۆله‌ کرد... خه‌ریک بوو ده‌له‌رزی. له‌به‌ره‌خۆ زه‌مه‌مه‌ی کرد: ((په‌روه‌دگار، بۆ هه‌مووشته‌ی سوپاسی تۆ ده‌که‌م، له‌به‌ر خاتری ته‌نهایی و برسه‌یه‌تی، سه‌رما، هیچم که‌م نییه‌)). به‌لام به‌گوتنی ته‌م وشانه، هه‌ستی به‌زۆلم کرد که‌ ده‌ره‌قی ده‌کریت، وه‌کو ئاژه‌لیکی گرفتار سه‌یری ده‌وره‌به‌ری کرد، لاجانگه‌کانی له‌به‌ر توورپه‌یی و ترس وه‌کو ته‌پل ده‌نگیان ده‌هات، به‌هه‌لسانه‌وه سه‌ر ته‌ژنۆکانی چاوی پرپه‌ چاوه‌ باریکه‌کانه‌وه، هه‌شتاکه‌ ده‌نگی پیتی په‌تی ده‌بیسترا، به‌رده‌کانیان ده‌ره‌تانده‌و سه‌ره‌لده‌گه‌ران، عاقیبه‌ت گه‌یشته‌و ته‌و کاته‌ کوری مه‌ره‌یه‌م به‌بیستنی ده‌نگی خۆی، به‌بی ئیراده‌ که‌وته‌ ترسه‌وه، هاواری ده‌کرد: ((خانی من، وهره‌ نزیکت، په‌نه‌ان مه‌به، ئیستا شه‌و داها‌تووه‌ که‌س تۆ نابینی، خۆت ئاشکراکه‌. هه‌ناسه‌ی خۆی راگرت له‌ چاره‌پروانیدا مایه‌وه، شتی جگه‌ له‌ ده‌نگی جاویدانه‌ی شه‌و نه‌بوو، که‌ به‌ نه‌رمی و نارامییه‌وه به‌رز ده‌بۆوه‌ هه‌واوه، زنجیرو کلۆو سه‌گ و مه‌گه‌زه‌کان ئاخیان هه‌لده‌کیشا، له‌ دوورتریکه‌وه، سه‌گان ته‌و شتانه‌ی که‌ چاوی مرۆف‌نایانبینی له‌تاریکیدا ده‌حه‌پین، سه‌ری بۆ پێشه‌وه‌ درێژ کرد، دلنیا‌بوو که‌ که‌سی له‌ژێر دره‌ختی سه‌رونیانیا زودا رووبه‌رووی ته‌و وه‌ستاوه‌. ئیستا به‌ ئاوازیکی نارام و پارانه‌وه‌ نامیژ که‌ له‌ هه‌ولتی فریودانی مرۆقیکی غه‌یبی بوو، زه‌مه‌مه‌ی کرد: ((خاتوونی من، خاتوونی من)) له‌ چاره‌پروانیدا مایه‌وه، نه‌ده‌له‌رزی، ئاره‌قه‌ی له‌بن هه‌نگل و برۆکانی هه‌لده‌رژا له‌ حالیکدا به‌دیقه‌ت گویتی ده‌گرت، دام، له‌یه‌ک ساتدا خه‌یالی کرده‌وه که‌ دووباره‌ له‌ ده‌روونی تاریکیه‌وه‌ گویتی له‌ ده‌نگی خه‌نده‌ییکی نه‌رم ده‌بی، ساتیکی تر بینی هه‌وا به‌ شپۆه‌ی گه‌رده‌لول پێچی خوارد، به‌رجه‌سته‌ بوو بوو به‌ جه‌سته‌یی، که‌به‌ر له‌ به‌رجه‌سته‌ بوون، په‌راگه‌نده‌بوو ون بوو. کوری می‌رئ به‌ هه‌ولتیکی زۆروه‌ خه‌ریکی کاری ته‌فسووناوی هه‌وا‌ی تاریک بوو، ئیستا هاواری نه‌ده‌کرد، ده‌پارایه‌وه، چۆکی دابوو له‌ژێر داری سه‌رونیادا به‌چاره‌پروانی و تاوانه‌وه سه‌ری هه‌لده‌کیشا، به‌رده‌کان ته‌ژنۆیان هه‌وپیکردبوو، خۆی ده‌خزانده‌ جپوه، پالی دایه

قه‌دی دره‌ختی سه‌رونیانیا زودا چاره‌کانی داخست، ته‌و کاته‌ بی ته‌وه‌ی نارامی خۆی له‌ده‌ستیدا یا هاواری بی‌نیته‌ به‌رخۆی، له‌ناو چاره‌کانی خۆیدا ته‌وی بینی، ته‌و به‌و جو‌ره‌ی که‌ چاره‌پروانی بوو نه‌هات، ته‌و چاره‌پروان بوو دایکی بی‌چاره‌ی ده‌ستبه‌سه‌رو نه‌فرت له‌سه‌ر لی‌بو ببینی، به‌لام ئیستا ته‌وه‌ چی بوو؟ له‌حالیکدا ده‌له‌رزی هی‌دی هی‌دی چاوانی کرده‌وه، به‌ده‌نی وه‌حشی ژنی‌ک سه‌رتاپا غه‌رقی چه‌کی گه‌وره‌ی زیوین له‌به‌ر چاویدا بریقه‌ی ده‌دایه‌وه، به‌لام سه‌ری بازبوو، به‌چاوانی زه‌ردو ده‌نوویکی چه‌ماوه، پارچه‌ گۆشتی‌کی له‌ده‌م گرتبوو، به‌نارامی و بی ره‌حمییه‌وه سه‌یری کوری می‌رئ ده‌کرد. کریست به‌زه‌مه‌مه‌ کردنه‌وه‌ گوتی: ((به‌و جو‌ره‌ی که‌ چاره‌پروان بووم نه‌هاتی، تۆ دایکم نیت... ره‌حم بکه‌و قسه‌یه‌کم له‌گه‌لدا بکه‌، بلی تۆ کی‌ی؟)) پرس‌ی و چاره‌پروان مایه‌وه، دووباره‌ پرس‌ی، جگه‌ له‌بریقه‌ی زه‌ردرنگی چاوانی خر هی‌چ شتیکی دیکه‌ نه‌بوو له‌ تاریکیدا، به‌لام له‌ پریکا کوری می‌رئ تی‌گه‌یشته‌، هاواری کرد: ((نه‌فرت!)) به‌سه‌ر رووخساریه‌وه‌ که‌وته‌ سه‌ر زه‌وی.

ههلبژارد كه زيږينترين و بهنرخترين قهږاسه‌ى هه‌بوو، وشتروانه‌كه‌يان نارد تا به زووترين كات شو بهيښى، سه‌ره‌ږاى ته‌يكردنې ريگاييكي دوورو دريښو ترسناك، دلنيابوون كه به گه‌يشتن به مه‌جده‌ل، جه‌سته‌يي ده‌دوژنه‌وه كه هيزيان پى ددها، به‌لام شو جه‌سته‌يان نه‌دوژبيږوه، له‌بهر نه‌مه‌ خاوون وشتريان ره‌وان كرد، له‌ هه‌وشه‌ى مالى مه‌جده‌ليه ريږيان به‌ستا‌بوو، ئيستا به‌چاوى داخراوه‌وه له‌ چاوه‌روانيدا دانيشتيبوون، ده‌نگى زه‌نگوله‌كان هيدى تر دله‌واتر ده‌بوو، به‌ نه‌زه‌رى كورې ميږى، وه‌ك چوون خنده‌ييكي نه‌رمو غه‌لغه‌له‌ى شو له‌ ميانى كوښتانه‌وه ده‌هاتن و به‌ نه‌وازشه‌وه بانگيان ده‌كرد، به‌م جوړه‌ نارام نارام به‌ په‌يگيرى ده‌نگى ته‌فسوناوى زه‌نگوله‌كان دووباره كه‌وته‌ خه‌وه‌وه، خه‌وى ده‌بينى، وا به‌ديار ده‌كه‌وت كه‌ دونيا مه‌زراييكي سه‌وزو پر له‌ شكوفه‌يه و خودا شوانكيه‌ييكي پيست زه‌يتونييه، به‌ دوو شاخى تازه هه‌لكه‌وته له‌ كه‌نار ناوى نه‌مباروه دانيشتوهو شمخال ده‌ژنه‌ى.

كورې ميږى هيچ كات له‌ ژيانى خوې ده‌نگيكي دلرپيڼ و ته‌فسوناوى نه‌بيستبوو. له‌ كاتيكا شوانكيه‌ خوداى ده‌لاوانده‌وه خاك بست بست ده‌له‌رزى و ده‌كه‌وته‌ جولته‌و خرډه‌بوو، روحي وه‌بهر ده‌هات، ناسكه‌ جوانه‌كان له‌ گه‌ل به‌رانه‌كان له‌ پرپكا مه‌زرايان داپوشي، خودا لارېږوهو سه‌يرى ناوى كرد، ناوى نه‌نبار پر ماسى بوو، چاوى كرده دره‌خته‌كانه‌وه، لقه‌كان رهنگيان گوراو بوون به‌ چنه‌ند مه‌ليكي چه‌ه‌چه‌ه‌ چر، موزيقي شمشال ژهن پر بوو له‌ جووش و خروش، دوو مه‌گه‌ز به‌ گه‌وره‌يي دوو مرؤقه‌ له‌ زوى هاتنه‌ ده‌ره‌وه، له‌ ناو گياى به‌هاريده‌ كه‌وتنه‌ ناو باوه‌شى يه‌كتره‌وه، له‌سه‌ريكي مه‌زراه‌ تا نه‌وسه‌ر گلور ده‌بوونه‌وه، جووت جووت، له‌يه‌ك ده‌بوونه‌وه و سه‌ر له‌ نوي جووت ده‌بوونه‌وه، وه‌قيحانه‌ پنده‌كه‌نين، تيزيان به‌ شوانكيه‌ ده‌كردو هيسه‌ هيسيان ده‌كرد، شوانكيه‌ شمشالي خوې له‌ دم كرده‌وهو سه‌يرى كرده جووته‌ بي‌شهرم و وه‌قيحه‌كه‌وه، له‌ پرپكا سه‌برى ته‌واو بوو، شوانكيه‌ له‌ ژير پاژنه‌ى پييه‌وه به‌زه‌ريه‌ييكي وردوخاش كه‌رو له‌ هيكه‌وه، ناسكه‌كان، مه‌له‌كان، دره‌خته‌كان، شوو خه‌لك و ژن، به‌يه‌كه‌وه نووساو وونبون نه‌مان، كورې ميږى به‌هاوارى له‌ خه‌و رابوو، به‌لام له‌ هه‌مان ساتدا بي‌دارى، چاوى كه‌وت به‌ به‌دنه‌ى به‌يه‌كه‌وه‌نوساوى پياوو ژنى كه‌ له‌ ده‌رگاييكي تاريخى كه‌مه‌رگايده بو خواره‌وه ده‌خزين .

به‌شى هه‌فته‌م

ناسمان له‌ به‌رزايى سه‌رى نه‌وه‌وه له‌ دره‌وشانه‌وه دابوو، له‌ حاله‌تيكدا له‌ خواره‌وه زه‌وى به‌ به‌ردو دركيه‌وه پييه‌كانى نه‌ويان بريندار ده‌كرد، بازووى خوې دريښو كرده‌وه، به‌ شله‌ژاوى هه‌وليدده‌او ده‌ينالاند، وه‌ك بلتي ته‌واوى زه‌وى خاچى بى به‌ سه‌ريه‌وه له‌ خاچ ده‌درا.

تاريخى له‌ گه‌ل هاورپياني وردو درشتى خويه‌وه- نه‌ستيره‌و بالدارو شه‌وگه‌رد- به‌سه‌ر به‌رزايى سه‌ريه‌وه راده‌بردن، له‌ هه‌موو لايه‌كدا سه‌گان له‌ ناو مه‌لوكاندا لوره‌ لوريان بوو، پاسدارى سه‌رو سامانى خاوه‌نه‌كانى خوږيان ده‌كرد، ساردبوو، كريست ده‌له‌رزى، بو ساتى خه‌و نه‌وى فرانده‌ گه‌ردشگاييكي گه‌رمى سه‌ر زه‌مينيكي دوور دوور بوو به‌ ريښانده‌رى شو، به‌لام يه‌كسه‌ر دووباره نه‌وى هينايه‌وه سه‌ر زه‌وى و سه‌ر تاويره‌كانه‌وه.

ده‌مه‌ده‌مى نيوه‌ شه‌و، ده‌نگدانه‌وه‌ى گوڼه‌وازي زه‌نگوله‌كان له‌ خواره‌وه‌ى داميني گردولكه‌يي ده‌كه‌وته‌ به‌ر گوڼى، له‌ دوايانه‌وه، نه‌واى خه‌مبارى حوشتره‌وانى، ده‌نگى قسه‌ ده‌هات، كه‌سيك ناخى هه‌لده‌كيښا، نه‌واييكي روشن و تازه‌ى ژنى كه‌ له‌ ناو دلنى تاريخىدا خونچه‌ى ده‌كرد، به‌لام جاريكي دى هه‌ر زوو ريگه‌ كپ بووه، به‌سه‌ر وشترپكه‌وه، جيازي زيږينى مه‌جده‌ليه له‌ شه‌و رته‌ ده‌بوو گريان رووخسارى كيتلابوو نارايشى گوناكانى بپوونه‌ گول، بازرگانه‌ پولداره‌كان له‌ چووار گوشه‌ى جيهانه‌وه ده‌هاتن، به‌ نه‌دوژينه‌وه‌ى شو له‌ ناو چال يا مال له‌ ميانى وشتره‌كان، وشترپكيان

- كهواته زهلكاوى دهرهونى من هه مان ئه وه به وه پۆخلى دهرهونم هه مانه.

قامچيه كهى له كه مه ر كرده وه، ته نپۆشى خسته ژيتر پيكانيه وه، بى ئه وهى قسه بى بكات، به بى ره همى دهستى كرد به قامچى ليئدانى ران و پشت و ته به ش، خويىن بازرقه ي كرد و په رشى سه ر رووخسارى بوو، هه ستى پيكرده ئارامى گرت، سپي ده ده داها ت، ئه ستيره كان تاريبوون، زه مه ره رير چوه ناو ئيسقانه كانيه وه، سه رو به سه ر بالاى سه ربه وه پر بوو له با ل و ئاواز، روانيه دهره وه ره، هه وا خالى بوو، له رۆشنابى رۆژدا - نه فره تى - باز به سه ربه وه سه ر له نو ئى له به ر چا و ون بوو، له به ر خو كه وه ته ئه نديشه وه "ده بى دوور كه وه وه، ده بى بو خپاريزى له مه جده ل رابكه م و مر دووشو ر بيبات، تا به ر له كه يشتن به بيبان و ناشتنى خو م له ديتر رانا وه ستم، له وى جه ستم ده كوژم ده يكه م به رو ج" ناو له پى ده ستى دانا يه سه ر ته نى كو نينه ي دره ختى سه رو نيا زنيا زو لا و انديه وه، هه ستى كرد كه رو جى دره خته كه له ره كه وه هه لده چى و تا به ر زترين و ناسك ترين لق په رشو بلا و ده بيتته وه، به زه مزه مه كرده وه گو تى: خوا ئاكا دارت بى خوشك م، دو ينى شه وه له په ناى تو بو خو م رووره ش بووم، مبه و ره. "به م قسه يه، مان دوو مر دوو وي راي خه يالى ئازار به خش له گر ده كه وه سه ره روو ر بوو. كه يشته ري ئه سللى، ده شتايى بي دار ده بوو، يه كه مين تيشكى خو ره تا و به سه ر جو خينه كانه وه هه لات، به چه وه گو تى: "نابى بچه ناو مه جده له وه ده ترسم" وه ستا تا پر يار يدات بو كه يشتن به در يا چه ده بى بو كام رى پروات؟ يه كه مين ري گاي لاي راسته وهى گرت، ده يزانى مه جده ل ده كه وي ته لاي چه پ و در يا چه ش له لاي راست، به دل نيا ييه وه چوه پيش. ده رو يى و زه يني شى په ري شان بوو، له مه جده ليه به ره و لاي خودا را يده كردو له خا چه وه بو به هه شت و له دا يك و باوك بو سه ر زه مينه دوور و مر وژه جور او جو ره كان، سپى، زه رد، ره ش، سه ره راي تي په ر نه كرده م ره زى سرا بيل، له زه مانى مندالى ناو كو خته ي قو زى باوكى چا وه كانى دا خست و زه ينى شه وه كه و چو ن بازيكى كه وى به زه نكي زي رينى و ها وارى خو شحالى، له سه ر زه مينيكه وه بو سه ر زه مينى، له ئوقيانوسى بو ئوقيانوسى هه لغرى بوو، له جه سته ي خافل بوو بوو، له قابلى جه سته دا را يده كردو به ره و لاي تاسمان سه ره هه لده گه را، شه وه ته نها ئاره زووى شه بوو.

رپى ده برى، جاده پيچاوپيچ به ناو ميستانه كاندا ره تده بوو، دووباره سه برى ده كردو ده كه يشته زه يتونستان، كورى مي رى به شي وه يه كه ري ئه ده برى وه كو شه و كه سه ي به دواى ئاويكى ره وان يا ناوازي خه مناك و يه كنه واى وشتران كه وتبى.

ته وارى شه و سه فره بو شه وه كه خه ون وابوو، به ده گمه ن به زه مين ده كه وت، پييه كانى شه و، نه خشه ي مر و يى شه و، پاژنه و پينج ئه نگو ستى به ئارامى له خاك ده نا. دره خته كانى زه يتوون، لقه پر كه كانى خو يان راده ته كان دو به خي ره اتنى شه ويان ده كرد، هيشووى ترى دهره وشايه وه. به قه دى مي وه لئو اسرا بوون و ده كه يشتنه سه ر زه وى، شه و كچانه ي كه به شالى سپى و لولا قى سفته وه به ژيتر هه تا وى سو تينه ر دا تي ده په رين، به گه رمى سه لا ويان لي ده كرد، جار جار كه له جاده وه هيج ري بو ارى نه ده بوو له سه ر جاده كه، ده نكي پييه سه نكي نه كان دووباره له دوا وه ده بي سترا، جيلوه و جه لالى ره نكي بر نوزى ده په ريه هه وا وه دووباره ون ده بوو، سه داى خه نده ي هه رماسى دي سان به سه ر سه ربه وه ده ته قيه وه، به لام كورى مي رى هه ميشه سه برو ئارامى ده كو نجان ده خو يه وه، شه و خه ريك بوو ده كه يشته رزگارى، هه ر زو و در يا چه ي رووبه رووى خو ي ده ديت و پاشان له پشت نا وه شينه كانه وه، كه وه كو هيلانه ي شاهين له مي انى ته خته به رده سو ره كانه وه هه لئو اسرا بوو.

ري گاي ده برى و زه ينى هه لده فرى، به لام له پر يكا به هه راسا نيه وه وه ستا، له وى، له به ر چا وى شه و له گو يى سا يه بان داري ژي ترى دره خته كانى خو رما مه جده ل به رفه بوو بوو، زه ينى پاشه كشه ي كرد به لام پييه كانى به پي چه وانه ي ئير اده ي به هه نكا وى دل نيا شه وى به ره و لاي گو شه گير گاي عه ترا وى مه جده ليه ي كچه مامى ري نما ده كرد. به وه حشه ته وه زه مزه مه ي بو مالى كرد كه مه حكوم به ئا گرى دو زه خ بوو ((نا نامه وى بر و م، نامه وى بر و م)) هه لو ئى دا تا ري گه ي خو ي بگو رى به لام جه سته ي كه وه كه سه گي كى شكا رى له جي ي خو ي وه ستا بوو بو ئى ده كرد. سه ره پي چى كرد

جار يكى دى بر يارى دا له وى دوور كه وي ته وه، به لام ته كانى نه دا ده يتوانى ماله خا و ين و به دو ي قسل سپى كرا و و بيره ئا وى كو نينه و لي سو ارى مه رمه رى بي نى.

سه گه كان ده يانلوران دو مريشكه كان قده قديان بوو، ژنه كان پيده كه نين، وشتره باركراوه كان له كه نار بيري ناوه وه ته ژنويان دابوو، كاويژيان ده كرد.

سه دايبكي دلته وازی له دهروونی خویدا بیست که دهیگوت: "دهبی تهو بیینم.. دهبی تهو بیینم، پیوسته، خوا منی راکیشاوه ته تیره، به لئ خودا نه زهینی من تا تهو بیینم، بکه و مه سهر ده ستو پییه کانی و داوای لیبور دنی لی بکه م، که مته رخه می له منه" بهر له چوونه ناو دپرو له بهر کردنی جلی سپی دهبی داوای لیبور دنی لهو بکه م دهنا رزگار بوون مه حاله، خودا وه ندا سوپاسگوزارم که منت هیناوه ته شوینی که خوّم نه مده ویست".

ههستی به شادی ده کرد، به توند کردنی که مهربه نندی، دهستی کرد به چوونه خواره وه بو مه جدل، میگه لی وشتران له ده ورو بهری بیره تاودا به سهر ورگیانه وه راکشاپوون، خواردنیان ته واو کرد بوو به باری سهر شانی خوینانه وه له سه ره خوو سه بورانه کاویژیان ده کرد، دیاربوو که له سهر زه مینسی دووری عه تراویه وه راده هاتن، چوونکه ته واری ناوچه که بونی عه تری ددها، کریست له که ناری بیره که دا وه ستا، ژنیکی پیر که ناوی هه لده کیشا، جامیکی بۆلای تهو گرتو ته ویش نۆشی کرد، دهیویست بپرسی نایا میری له ماله، به لام شهرمی کرد، له بهر خووه که وته نه ندیشه وه: "خودا وه ند منی بو لای مالی تهو په لکیش کردوه، باوهرم ههیه به دلنیا بییه وه که تهو له ماله وهیه".

له کوچه ییکی سیبه رداره وه که وته ری، غه ریبه ییکی زور له شار بوون، هه ندیک کراسیکی دریزی چۆلنشینه کانیان له بهرا بوو.. هه ندیکیان شالی کشمیری گرانبه های هیندی، ده رگایکی بچووک کرایه وه، ژنیکی خه پله به سمیلکی مشکینی هاته ده ره وه، به دیتنی تهو یه کسه ر که وته خه نده وه، به ده نگیکی بهرز گوتی: "باشه باشه، چاو م روشن نه جار توش ده ته وی بجیته ته وافی زیاره تگاوه؟" له میانی قاقاوخه نده وه ده رگه ی داخست.

کورپی میری له شهرمان سوور هه لگه را، به لام دلی خوئی دایه وه، ((حه تمه ن ده بی بکه و مه سهر پییه کانی و داوای لی بووردن و به خشش بکه م)) پییه کانی خوئی توند تر هه لئنا، ماله که له بهری دی بوو به هه نارستان ییکی چووه که له ده ره درابوو، باشی به بیر ده هاته وه ده رگا ته که له نگه یه کی سه وز ره نگ بوو، نه خشی دووماری تیکه نه نگلوزا، یه کیکیان ره شو ته ویتریان سپی ده پرازانده وه، کاری یه کی له عاشقه کانی مه جدله یه بوو، چۆلنشینی، به سهر ده رگا وه مارمیلکه ییکی زهردی گه وه هه بوو که به پییه کراوه کانیه وه وه کو ته وه ی له خاچ درایی وابوو. کریست ون بوو، پاشا کشته ی کردو گه راوه ته شوینه ی دهستی لی پیکرد بوو، شهرمی ده کرد نیشانه ی ماله که بگری، نزیکه نیوه رو بوو له ژیر سایه ی دار زهیتونی وه ستا تا هه ناسه ی تازه بکاته وه، بازرگانیکی ده وله مهن دو نه جیب زاده تیپه ری، ریشیکی کورت و چاوانیکی مه رناسای و بادامی نه نگوستیله ی زور..

کورپی میری به دایه وه که وته ری، له وکاته ی که له دوا ی ته ودا ده رویش ت، قه دو قه واری نه جیب و شالی چاک و که شمیری تهوی ستایش کرد که به وینه ی مه ل و گولی شکوفه کرد وه چنرابوو سه رشانی داپۆشی بوو... له گه ل خوئی که وته نه دیشه وه (دلنیام یه کی له فریشته کانی خودایه که بو ریپیشاندانی من هاتۆته خواره وه، نه جیب زاده یه کی غه ریبه خزین له کوچه پریچ و په نا کانه وه بو پییشه وه ده چوون، هه ر زوو له وه سه وزایه له گه ل تهو مارانه ی تیك نه نگلوزابوون، سه رنجی تهویان راکیشا، بیره ژنیك له ده ره وه به سهر میژیکه وه دانیشتبوو، مه قه له ییکی پر له ره ژووی داگیرساو له بهر پیی بوو، قرژالی سوور ده کرده وه، له که نار مه قه له وه، تو کودو هه بوو، له ناوه وه دوو پشتته دهستی دارین و نوکی کوتراوی تیا بوو فولفولی به سه ریا ده په رشی و دهیفرۆشت، نه جیب زاده ی گه نج لاریبوه، سکه ییکی نو قه یی دا به پریژن، چووه ژووره وه، کورپی میری له دوا ی ته وه وه چووه ژووره وه، چووار بازرگان به ریزه له سهر به رده فه رشه که وه له حه وشه دانیشتبوو، دوو بیره میرد به پوله ک و نینوکی خه نه لی داره وه وه دوو جهوان به ریش و سمیلی موشکین چاویان دوور بیوه ده رگای بچووک و کورتیله ی ژووری میری وه، ده رگا داخرا بوو، جار جار هه واری خه نده یی یان جیره جیری ته خته ی خه وه له ژووره وه ده هات، خودا په رسته کات یه کسه ر قسه ی خو یان

برپی و به هانکه هانکهوه جییان دهگۆرپهوه، کاتیکی زۆر بهر لهتۆ رۆشیتبوو، درهنگ هاتنی ئەوان که له حەوشه روونیشتبوون، پیرو جحیل بێ سەبر بوو بوون، نه جیب زادهی گهنجی هیندی له نۆبه دانیشتی و کورپی میڕئیش له پشت سهری ئەوهوه دارههناڕیکی مهزنی پر میوه له ناوهندی حەوشه کهدا بوو، دوو درهختی سهرونیازنیازی به ههیهت له دوولای دهگادا بالایان کردبوو، یه کێکیان نێره له قه دێکی راست قامهتی شمشیرۆ ئەوی تر میننه به لقو پۆپی پانو فراوان، له داره ههناکه که قه فەزی سه به تهیه که هه لئاسراو، له ناو قه فەزه که کهه وێکی پهرو بال جوانو بو سهرهوه و خوارهوه هه لده به زیهوه و دندوکی له داری قه فەزه که ده داو قاقبه قاقبی ده کرد، خودا په رسته کان خورمایان له بهر شالیان ده رده هیناو له ده میان دهن، بو بوغۆش کردنی ده میشیان کاکله گوژیان ده خوارد، یه کتریان به قسه گرتبوو تا کات به سه ر بهرن، سه ریان وه رسووراندو سه لامیان له نه جیب زاده کرد، سه یریکی نه فته تباریان کرده کورپی میڕئێ کۆنه پۆش، پیره میڕدی که له ریزی یه کهم دانیشتبوو، ناخی هه لکیشاو گوتی: (شه هاده تیکی بالاتر له شه هاده تی من نیه، لییره به ره و رووی به هه شتم و ده رگا به رووم داخواه)،

گه نجه خرخال زێرینه که پیکه نی (کاری من گواستنه وه و بار کردنی داو و ده رمانه له فراته وه بو ده ریای گه و ره)

ئهو که وه چرنوک سوورهی پیش ده مان ده بینێ؟ ئاره زوومه به فولفول و دارچین له میڕئێ بکرم و بینیمه ناو قه فه سیکی زێرین له گه ل خۆمی بهم له بهر ئەمه دۆستانی شه هوه ت په رستی من، له ئە نجامدا کاری خۆتان خیرا بکن، ئە وه دوا هه مین ماچه که وه به رتان ده که وێ.

پیره میڕدی دووه قسه ی پێ بری و گوتی: (سو پاست ده کهم، ئاگرین میزاج خیرا و ره بالام) ئە و ریشیکی سپی عه تر لی دراوی هه بوو، ناوله پی جوانو ئە شرافی ئە وه به خه نه رهنگی گرتبوو، ((گوفتاری تۆ ئە مرۆ که یه مه زه و فلفل و دارچین پر ده کاته وه)).

نه جیب زاده پیلوه کانی هینا بووه خواره وه، به ششی لای سه ره وه ی به ده نی، له سه ره خو بو پیش و پاش ده چوو، لیوه کانی ده تگوت به گوتنی پارانه وه ییک له چرین دابوو، بهر له

چونه ناو به هه شت له روودا چوو بووه ناو بینه سستیکی قولله وه، قاقبه قاقبی که وو و جیره جیری ناو ژووری ده بیست و دهنگی پیره ژنیش که که ناری ده رگای مه قه له ی به قرژالی زیندوو پر ده کردو یه که یانی له ره ژووی داگیر ساودا ده برده خواره وه، نه جیب زاده له کاتی کهدا که بێ هه سستی جه سته ی گرتبووه خو، له جیهانی بێ هه ستیدا ئە ندیشه ی ده کرد: ئە وه به هه شته، ئە مه خه ونیکی قولله که پێی ده لێن ژیان، خه ونیک که به هه شتی تیا ده بینن، به هه شتیکی دیکه له نیوان دانییه، ئیستا ده تاوم هه لسه وه و برۆم چونکه پیوستم به له زه ته ی زیاتر نییه."

پیاویک به جلیکی سه وزی درێژه وه، له به رده م ئە وه دانیشتبوو، ئە ژنۆی خۆی له ودا و پیکه نی ((شازاده ی هیند خودای تۆ ده رباره ی هه موو ئە وانه چی ده لیت؟

- گه نجه که به کردنه وه ی چاوی پرسی کام؟

- لییره له پیش چاوی تۆ: پیاوان، ژنان، قرژالو ئە فین.

- ده لیت هه موو شت خه ونه.

پیره میڕدیکی ریش سپی که ته سبیحی با ده دا، به زیه ناو قسه کانی و گوتی: ((له بهر ئە وه کورانی نازای من، ئاگادار بن که بیدار نه بنه وه))

ده رگا بچوو که که کرایه وه، چۆل نشینه که چوو ده ره وه، به چاوانی هه لساوی، هیدی هیدی ده هاته پیش و لچو لئوی ده لسته وه.

پیره میڕدی که نۆبه تی بوو، یه که سه ر به چاپوکی گه نجیکی بیست ساله له جیوه هه لبه زیه وه، خوات له گه ل با پیره ره حمان پێ بکه و زوو ته واری که به لام پیره میرد به بێ خه یال که مه ره بندی خۆی کرده وه بو لای ژووره که چوو، کاتی قسه کردن نه بوو، چوو ژووره وه و ده رگای له دوا ی خۆی دا جوت کردو کلوم دا، یان به حه سوودیه وه سه یری چۆل نشینه که یان ده کردو که سه ی جورته تی قسه کردنی نه بوو، هه ستیان ده کرد که ئە وه به سه ر قایغیکه وه دانیشتوو وه له ده ریا قولله کانه وه سه ولێ لی ده دا، له راستیدا ئە مریش ئە وه بوو که ئە سلهن سه یریکی ئە وانی نه کرد، به ده رگای حەوشه ره تبوو، گه شته ده روازه، شه نسێ هه بوو که نه که وته سه ر مه قه له ی پیریزن، عاقیبه ت له

میانی کوچه و کۆلانه پێچاوپێچه کان ون بوو، لهو کاته دا پیاوه خهپله جل سهوزه که به مه بهستی ریکه خستنی بیرۆکه لیکه له پچراوه کانیا ن له ژیر ئاسمانی سافدا دهستی کرد به قسه کردن له باره ی شیرو ده ریاکان و جهزیره دووره کانی مه رجانی.

زه مان تیده په ری، جارنا جار دهنگی ئارام کهوتنه خواری دانه دانه ی ته سبیخ ی کاره بایی ده بیسترا، ته واری چاوه کان جاریکی دی برانه لای ده رگا بچووه که هوه، پیره میژد زۆری به سه ر چوو.

نه جیب زاده هیندی که قیت بووه، ئه وانی دی به سه ر سوورمانه وه گه رانه وه، بو هه لسا بووه؟ نه یده ویست قسه یی بلیت؟

ده یویست بره و؟ خوشحال بوو، روو خساری بریقه ی ده دایه وه، نوریکی گونجاو له گۆناکانی ده دره وشایه وه، شالی که شمیری به توندی له خو ی پێچا، دهستی به سه ردل و لیه کانی داناو خوا حافیزی کرد، سیبه ری له ئاستانه ی ده رگا دا خزی و رده بوو، گه نجه خرخال زێرینه که گوتی: "بیدار بووه" هه ولای دا پیکه نی، به لام ترسیکی غه ریب به سه ر هه موویان دا زال بوو، به په له وه به شله ژاوی دهستی کرد به قسه کردن ده رباره ی سوو و زیان و نرخ به هه رمینی بازاری کۆیله فرۆشی له قوسته تینییه و شام، به لام هه ر زوو ناراسته ی قسه کانیا ن گۆریه سه ر قسه کردنی بی په رده ده رباره ی ژن و کوران و زمانی ده رهینا و دهستی کرد به لستنه وه ی له چو لیتی خو ی.

کورپی میژ به زه مزه مه کردنه وه گوتی: ((خودایه، ئاخ خودایه، سه بیرکه منت هاویشتۆته کینده ری؟ ناو چ هه وشه یی؟ دانیشتن له گه ل چ جو ره جانگیکی مرۆشان؟ خودایه ئیدی ئه وه گه وره ترین ره زیلیه، توانای به رگه گرتنیم پی به خشه))

زیاره تکه ره ان برسیان بوو، یه کی له وان هاواری کرد، پیریژن چوو ژووره وه، له میانی چووار نه فه ردا نان و قرژال و نانی شیرینی گۆشتی دابه ش کردو تونگه یی شه رابی خورمای هینا، پیا ن له سه ر پی دانا، خوار دنیان به سه ر دامه نیانه وه دانا شه ویلا گه کانی خسته ده نگه وه. یه کی له وان که که یفی خو ش بوو، پیستی قرژالیک ی

گه وره ی بو لای ده رگا هاویشت و هاواری کرد ((ئاها ی باوه گه وره، زووتر ته وایکه ته واری روژی مه گره)). دایانه قاقای پیکه نی.

کورپی میژ دووباره کهوته زه مزه مه وه: ((خودایه ئاخ خودایه هیژم پی به خشه تا گه یشتنی نۆبه تم بووه ستم.

پیره میژدی که عه تری له ریشی دابوو، به داخه وه بوو بو ئه وه، رووی له وه کردو گوتی: ((ئاها ی تو کورپی نازه نینم، برسی و تینوت نییه، وه ره ئیره لوقمه یی بخۆ گیانت پی ده به خشی))

پیاوه زه به للاحه که جل سه وزه که له کاتی کدا پیده که نی، پیدا چوو گوتی: ((به لای منالیژگه باشت وایه شتی بخۆی کاتی که نۆبه تی تو بیت، نامانه وی بیته مایه ی سه رشۆری ئیمه، کورپی میژ له شه رمان سوو ره لگه را و هیچی نه گوت.

پیره میژ له کاتی کدا، بن ردینی خو ی له ورده پارچه خۆرا که کان پاک ده کرده وه گوتی: ((ئه وه ش یه کیکی دی ناو خه ونه، به لای سویندم به بلیزبوی پیروژ که له خه وندایه، ئه وه ش وه کو ئه وی دیکه ئیستا هه لده ستیته وه وه ده روات، ئیستا ده بینیت)).

کورپی میژ به وه حشه ته وه سه یری ده ورو به ری کرد، نه کا نه جیب زاده ی هیندی له سه ر هه ق بی؟ نه کا هه موو ئه وانه —هه وشه، دار هه نار، مه قه له، که وه، خه لکان جگه له خه ونیک هیچی تر نه بن؟ ره نگه هه تا ئیستاش له ژیر دره ختی سه رو نیان نیاز دا دانیشتی و خه ون بیینی، رووی له لای ده روازه ده کرد، وه ک بلیی له گه راندابوو به دوا ی کۆمه گ، هاوسه فه ری سه رباز ئاسای خو ی دیت که به بی هه ره که ت له که نار دره ختی سه رو نیان نیازی نیره وه ستا وه تا بن لوتی چه کدار بوو، ئیستا بو یه که مین جاره به بینینی ئه وه هه ست به نارامی و ئاسایش ده کات.

پیره میژد به هه ناسه برکیسه، هاته ده ره وه، پیاوه زه به للاح و جل سه وزه که چوو ژووره وه، چه ند سه عاتی ک دوا ی ئه وه نۆبه تی گه نجه خرخال زێرینه که هات، پاش ئه وه پیره میژده ته سبیخ له ده سته که، کورپی میژ ئیستا که به ته نها مایه وه له چاوه روانیدا دانیشتن. خۆره تاو له حاله تی ئاوابوون دابوو، دوو پارچه هه ور له ناو ئاسمان دا مه له ی

دهکرد، له غهرق بوون لهزیت و هستان، دانه دانهای زیړینی ورده بهفری سهر درهختان کهوته سهر زوی و رووخساری مرۆقه کانهوه.

پیره میړد هاته دهرهوه، بۆ ساتی له ناستانهی دهرگادا وهستا، چاوو لوتو لیوی ئاولیتکاوی پاک کردهوه، پاشان بهشانه دابه زیوه کانی بهرهو لای حهوشه کهوته ری.

کوړی میړی هه لسا یه وه ورووی کرده لای درهختی سهرونیا نیازی نییرهوه، هاوسه فهره کهشی پیی خوی بهرز کردهوه و نامادهی کهوتنه داوی نهو بوو، دهیه ویست له گهل هاوسه فهره کهی قسه بکات، تکا بکات له دهرهوهی دهرگا که مینیته وه، بهو بللی که دللی ده خوازی به تنها مینیته وه، بلیت که رانه کات، به لام دهیزانی قسه کانی به با دهچی. له بهر نه مه خاموش مایه وه به توند کردنی که مهربندی خوی سهری هه لپی و سهری ناسمانی کرد، دوو دل بوو به لام دهنگیکی زیر له ناو ژورور دا به تووره یه وه گوتی: "نه گهر که سیکی دیکه هیه با بیته ژوروره" دهنگی مهجده لیه بوو، به هینانه بهری ته واوی هیزی خوی وه چوه پیشه وه، دهرگا نیوهی کرابووه، له کاتیکدا ده لرزی چوه ژوروره وه.

مهجده لیه رووت و قووت و ئاره قواوی به سهر پشته وه دریتژ بوو بوو، پرچی به رهشی شه به قهوه به سهر سه رینه وه پهرشوبلا و بوو بووه، بازوو کانی خستبووه ژیر سه ریه وه، رووی له دیوار بوو باویشکی ددها، پیشاندانی هیزی زوری خوی له گهل پیساوان له شه پیوری سه حه ره وه تا ئیستا نای بۆ نه هیشتبووه، له موی پرچ، نینوک و بهش بهشی جهستهی دا بونی ته واوی میلله تانی لی دهاته دهرهوه، ناسه واوی گهزه بازوو گهردهن و مه که کانی داپوشی بوو.

کوړی میړی سهری له بهر خونا، له ناوهندی ژورور وهستا بوو، قودره تی چوونه پیشه وهی نه بوو، مهجده لیه به بی حه ره کهت له چاوه روانی دا مابووه رووی له دیوار بوو به لام له پشتی سهری خوی وه دهنگی خره خری پیساوانی نه ده بیست، کهس جلی له بهر نه ده کرده وه، هه تا دهنگی هه ناسهش نه ده هات به وه حشه ته وه رووخساری وهرگیړا، یه که سهر قیژاندی، چنگی له وه پپچه که گیر کردو خوی پی داپوشی، له کاتیکدا لیوو چاوانی خوی به ناو له پی داپوشی بوو، هاواری کرد

((تۆ... تۆ!))

– مه رهیم لیم ببوره

مهجده لیه خه نده پیکی زیرو دلبرینداره کهی سهردا، وه ک بللی تازی رووخساری له حاله تی پارچه پارچه بووندا بوو، دوباره ی کرده وه ((میړی له من ببوره میړی به له بهر کردنی جیپوشه کهی به سهر نه ژنوکانی هه لبه زیه وه دانیش، مستی خوی بهرز کرده وه، ((دولبه ری ره عنای من، کهواته بللی به لگه ی هاتنه ژورره وه بۆ حهوشه ی بۆ نه وه بوو که تیکه لاوی عاشقانم بی و گالته م پی بکه ی؟ تابیته ماله کهم خواتر سنا کهت بینیته سهر پیخه فه گهرمه کهم؟ دۆستی من، تۆ به هه له داچووی، دهرباره ی خودا کهت، نهوم ناوی، پیشتر دلتم شکاوه، مهجده لیه دهینالاندو له هه ماخالدا قسه ی ده کردو سینهی پر له رقو قینی له و دیو دۆشه گپوشه که یه وه بهرزو نه وی ده بووه ((نهو دلمی شکانده، دلتم شکاوه)) دوو دلۆپ نه شک له ناو چاوه کانیدا کو بوونه وه به سهر برژانگه دریتزه کانیه وه قه تیس ما.

– میړی کفر مه که من ده بی سهرزه نشت بکریم نه ک خودا بویه هاتووم، ده مه وی داوای لیوردن له تۆ بکه م، به لام مهجده لیه ته قیه وه ((تۆ خودا کهت له یه ک جانگن، وه کو یه کن، یه کنه فهرن و ناتوام له یه کتریتان جیا بکه مهو، جار جاره شه وانه بیر له وه ده که مه وه که نه فرته له وه سه عاته بی، رووخساری تۆ له میانی تاریکیدا به دیار ده که وی، کاتی که ده بینم تۆ گوزهرده کهی هه ی نه فرته له وه سه عاته، هه ست ده که م نه وه خودایه که راسته وخۆ بۆ لای من دیت)) مستی خوی بۆ هه وا بلند کرده وه هاواری کرد: ((له گهل خوادا حه وسه له م مه به، لیتره له بهرچاوم و ونه، نامه وی تۆ ببینم، تنها تاکه په ناییکی دلده ره وه بۆ من هیه

– چلکاو! تنها یه ک کلیسا هیه که بۆ په رستن بچمه ناویه وه و خۆم پاک که مه وه – چلکاو –

میړی – گوئی له من بگره، لیگه ری باقسه بکه م، نه وه ننده له ناو مییدی مه چووه خواره وه، به وردی بۆ نه مه یه که هاتووم خوشکم تا تۆ له و چلکاو دهر بهینم، من

گوناهيكي زۆرم كرده، وا له ريمه بۆ بيابان تا كه فاره تي شه گوناھانه بدهمهوه، به لئي ميړي، گوناھيكي زور، به لام بدهختي تو زياتر له هه موويان قورسايي دهخاته سهر ته ستوي منهوه.

- ميړي نينو كه تيزه كاني درنده ناسا بۆ لاي ميواني ناخوانده وهشانده، وهك بليني ديه ويست گوناكاني خوي هه لپاچي و قيژاندي ((كام بدهختي؟ زوريش خوشبه ختم، پيوستيشم له دل سوزي حه زره تي پيروزي تو نييه، خوم بۆ خوم دهجه نكم ته نيا خوم داواي هيچ يارمه تيبك له خه لگ و خوا يا هه رماسه كان ناكم دهجه نكم تا خوم نه جات بدم و شه كار هه ده كه م)).

- له چي و له چ كه سي خوت نه جات ددهي؟

- خه يالت ناسوده بي كه خوم له زه لكاو نه جات نادم، خوا له به ره كه تي كه م ناكات، ته واوي توميدي من ليره يه له ري، رزگاري من له و چلكاويه.

- چلكاو...

- به لئي قه وزه زار، نه ننگ وييسي شه نوينه، شه جهسته ي من كه پر له گازه به ناره قه و ليكاوي دم، ته واوي دونيا ئالوده بووه! شه چاوه مهر ناسايه ت به مجوره ماوي سهر منهوه، ون به، ترسنوك، نامه وي ليره بيت، قيژم له تويه نه كه ي دهست له من بدهي! بۆ فه راموش كردني پياويك و بۆ نه جاتداني خوم جهسته ي خوم ته تسليمي هه موو پياوه كان كردوه!

كوړي ميړي سهر ي دابه زانده، به ده ننگيكي كزه وه دووباره ي كردوه ((كه مته رخه مي له منه)) كه مته ربه ندي كه هيشتا خويناوي بوو، به توندي چه سپانده ((ليم ببووره، كه مته رخه مي له منه، به لام پاشان سزاكه ي ددهمه وه)).

خنده ييكي وه حشي دووباره له گه رووي ژنه ده ربه ري، به سه دا ييكي كزه وه گوتي: ((خه ريكي به ميهره بانويه باعه باعه ده كه ي، كه ... كه مته رخه مي له منه.. كه مته رخه م منم خوشكم، نه جات ددهم)) نه جانم نا تو ناته وي وه كو پياوي سهرت به رز كه يته وه دان به راستي بنييت تو ته مه ناي جهستم ده كه يته له جياتي شه وي

داواي بكه يته چوونكه جوړه تي شه وه ت نييه، روحي من سهرزه نشته ده كه ي و ده لئي كه گوايه ناره زووي نه جات دانيت هه يه، شاخ كام روح، شه ي خه ناوي؟ روحي ژن جهسته ي شه وه، توش شه وه ده زاني، به لام شه هاهمه ت نييه كه شه روحي له بازووه كانته بگريته و ماچي كه يته، ماچي كه يته و نه جاتي بده يته، به داخه وه م بۆ حالي تو قيژم له تويه.

گه نجه كه كه له شه رمان وهك گول سور هه لگه رابوو، هاواي كرد ((حهوت هه رماس چوته ناو تووه هه ي ...، حهوت هه رماس، به لئي هه ق به باوكه بيچاره كه ت بو)).

مه جده لييه كه وته له رزه وه، له تووره ييان پرچي كلافه كردو به رشته ييكي ناوري شمي رهنك قرمزي به ستايه وه، بۆ ماوه يه كه قسه ي نه هينا يه سهر زار، به لام عاقيبه ت ليوه كاني جولا ((كوړي ميړي هه فته هه رماس نييه، هه فته برينه، شه وه بزانه كه ژن ناسكيكي ميينه ي برينه داره. شه ناژه له ي كه هيچ له زه تيبكي ديكي نييه جگه له لسته وه ي زامه كاني خوي نه بي))، چاوه كاني پر فرميسك بوو يه كسه فرميسكه كاني خوي به ناو له پاك كردوه، شه كاته وه كو توپ ته فيه وه ((بوچي هاتوويته ئيره وه؟ چيت له گياني من ده وي؟ ون به. پياوه گه نجه كه پيه كه نزيكتر كه وته وه ((ميړي نيا هه ولده ده ي زه مانئ وه بير خوت به ينيته وه كه هيشتا منالتيكي بچوك بوين)).

"من له بيرم نه ماوه! تو چ جوړه بوونه وه ريكي، هه تا ئيستاش، هه له ق و به له قان ده لئي؟ ده بي شهرم له خوت بكه يته وه! تو هيچ كاتي شه هاهمه تي شه وه نه بووه وه كو پياوي به سهر پيه كاني خوت بوهستي و پشت به خه لكي تر نه بهستي، شه گهر دهست له لولدان له ناو دهست و پيي دا يكت هه لگرتوه شه وه ئيستا ده ته وي دهست له ناو دهست و پيي من يا خودا لول بده ي، ناتواني به سهر پيه كاني خوت بوهستي، چوونكه ده ترسيت، جوړه ت ناكه ي سه يري قولايي روح يا جهسته ي خوت بكه يته، چوونكه ده ترسيت، ئيستا كه ناره زوته بچيه بيابان تا خوت بشاريته وه، تا لموزت له ناو زيخو چه و به يته خواره وه، چوونكه ده ترسي، ده ترسي! به بدهختي بيچاره، قيژم له تويه، به داخه وه م بۆ تو، هه ر كات تو وه بير خوم ده ينيته وه، دل م ريشه ريشه ده بي.

مهجدهليه زياتر له وه نهيتوانی بهردهوام بښتو دهستی به گريه کردن کرد، له گهل شه وهش که چاوانی خيراخيږا پاک ده کرده وه، فرميسکه کان وږپرای سووراووسپياوی رووخساری هله د خزينه خواره وه ده سماله کهيان پيس ده کرد. پياوه جحيله که هستی به نازاری کرد له ناو دلیدا: ناخ چی ده بوو نه گهر ته نها دهيتوانی ترسی خودا له گیانیدا هله لږيږی و میږی له باوهش بگریتو فرميسکه کانی پاک کاته وه، پرچی بلاوښتته وه، دللی وه ده ست بهیننی، شه کاته له گهل خوی هله لږگريتو بږوات، به پراستی نه گهر پياو بوايه ده بوايه هه مان شه کاره بکات بؤ نه جات دانی شه وه، شه ژنه بؤ روژوو په رستو حيسابی بؤ کهس نه ده کرد، له بهر شه مه ته نها ریی نه جات شه وه بوو، که له سهر ته خته خه وهی ده بهیننی، دهستی بگریو بهيه که وه بچنه گونديکی دووره وه، زه ماوه ند بکه، کوزو منال وه بهر بهینن، وه کو هه مو مروفتیک شادی بکه نو رنج بدن، به لئ ته نها هه مان شه ريگه هه يه.

ښستا که شه و دامه نی خوی به رفره ده کرد، له دووره وه گه واله کان ده ياننه پرا ند، تيشکيکی هه و ره تريشقه له کلا وروژنه وه دره وشا يه وه ناو ژوور، رووخساری شينی هه لگه پراوی میږی روژن کردنه پردهی هه و ره تريشقه ييکی له دواړایي نزيکتر بيست، ناسمان به کزالودی دابه زی له نزيک زهوی قه راری گرت له نا کاو مان دوو بوو نيکی له پرا ده به دهر که و ته گیانيه وه شه ژنوی که و ت، چو و ارميخه کی دانسته سهر زهوی بونی هیلنح هینه ری مشک و نار ه قه و بزنی نیری که و ته بهر لوت، ناو له پی نايه سهر گه روی و تا سهر هه لته گه پږی، دهنگی میږی له تاریکیدا بيست ((روت وه رگيږه، ده مه وی قيت ببه وه و چرا روژن کرده وه، به لام روتم)).

گه نجه که به نارامی گوتی: ((ده مه وی بږوم)) به هینانه بهری ته و اوی هیزی خوی وه که و ته سهر پی، به لام میږی خوی له گور ه نه برد، ((سه یری هه وشه که بکه، نه گهر هیشتا که سی له و ییبه ده ست به سهری بکه))

گه نجه که ده رگای کرده وه و سهری ده هینا، هه و تاریک بوو بوو، دلویه ی درشتی په رشو بلا و بسوی سهر گه لای دار هه نار ده که و ته خواره وه، ناسمان خوی هاویشته بووه سهر زه و یه وه، له ثانی دابه زین بوو، پیره ژن مه قه له ی دا گرساوی به ده ست گرت بوو،

له ناو هه وشه دا له ژیر دره ختی سه رو نیان نیازی نیروه خوی په نا دابوو، دلویه ی درشت خیراتر دهستی کرد به هه لږژان، گه نجه که به خیرایی ده رگه ی داخست و گوتی: ((هیچ کهس نییبه)) توفانه که خه ریک بوو کاره ساتی ده خولقاند.

مهجدهليه له و کاته دا له ناو نوین هاته دره وه به خوو به شالینکی په شیننی گه رمه وه که به وینه ی شیرو ناسک چنرا بوو شه روژه سپیده له لایه ن یه کیکی حه به شی کرابووه دیاری بؤ شه، خوی دا پو شی. گه رمای گیانه خشی شاله که له رزینکی پر له له زه ته ی به خشی به شانه کانی، که و ته سهر پاژنه ی پییه وه و چرا ی له بزما ری دیوار کرده وه. گه نجه که به دهنگیکه تاسوقه وه دو یاره ی کرده وه ((که سیک لیږه نییبه))

- پیريژن له کو ییبه

- له ژیر دره ختی سه رو نیان نیازدا توفانینی که به پراستیبه.

میږی بالی بؤ ناو هه وشه کرده وه، ناگری مه قه له که ی له تاریکیدا بینی و نزيک بؤ وه، له کاتیکدا هیمای بؤ کیلونی دره گا ده کرد و گوتی: ((دایه گه و ره نعومی، مه قه له و قرژاله کانت هه لگه و بچوره وه ماله وه، درگا داده خه م، بؤ شه مشه و به سه)). پیريژن به خاتری له ده ست دانی مو شته ری هه کانی شه و شه وه خه مبار بوو، به مننه مننه وه گوتی: ((عه شقه که ت له ژوره وه یه ها؟))

مهجدهليه وه لامي دایه وه ((به لئ ښستا بږو))

پیريژن به مننه مننه وه هه لسا يه وه سهر پی و کهل و په لی خوی کوز کرده وه، به پدوی بی دانی که و ته مننه مننه وه ((عاشقی شله ژاوت عه جبه پارچه ييکه))، به لام میږی که به په له بوو پالیدا دره وه و درگای داخست، ناسمان ده می کرده وه باران وه کو سولا وکه ده رژایه ناو هه وشه وه.

دروست وه کو شه و کاتانه ی که منال بوو به دیتنی یه که مین بارانی پایزی هاواریکی خوشحالی سهر دا، کاتی که چووه ژوره وه، جلی ته پ بوو بوو، گه نجه که له ناوه ندی ژورر به بی پریار وه ستا بوو، نه یده زانی بږوات یا مینیت، کامیان ښرا ده ی خودا وه ندی بووه؟ ښیره ناسایی و گهر م بوو، هه تا له بونی هیلنجه یین راهات بوو، له دره وه سهر ماو

با بو، کهسی له مهجدهلی نهدهناسی و کفر ناحوم دوور بوو، برپات بمینی، رۆحی وهکو پاندۆلی بۆ پێش و پاش هاتوچۆی دهکرد.

– ((کریست باران وهکو سیلاو دیتته خوارهوه، گرۆت لهگهڵ دهکهم که نهپرۆکه هیچت نهخوارهوه، کۆمهکم بکه تا ئاگر ههنگیرسیتم و خۆراک دروست بکه)) دهنگی وهک دهنگی دایک نهرم و دلکیش بوو.

گهخه که له کاتیکا بهرهو لای دهرگا گهراپۆوه گوتی: ((دهمهوی برۆم)) مهجدهلیه وهکو فهرماندهری گوتی: ((تۆ له ههمان جی دهمینیتتهوه و بهیهکهوه خواردن دهخۆین، نهکا ئه و کاره مایهی ختوکه بیت بۆ تۆ؟ نهکا لهوه بترسی که خۆراک خواردن لهگهڵ بهدیک ئالودهت بکا!))

گهخه که داروپهردوی له گۆشهی ژورهکهوه هیناو له کهنار چوارچێوهی بهردی سۆپاکه لار بۆوه، ئاگری کردهوه، دلی مهجدهلیه ئارامی گرتبوو به بزهی سههر لیوهوه قاپیکی پر له ئاو کردو داینایه سههر ئاگر، لهو کیسهی که به دیوار ههلواسرابوو دوو مشت لویای – چاو بولبولی – ههنگرت و له ئاوهکهی کرد، ئه و کاته لهبهردهم ئاگر نهژنۆی داو گوتی ههلهخت، له دهرهوهدا بهنداوهکانی ئاسمان ببونهوه.

– کریست له منت پرسی که ئایا زهمانی مندالیمان که بهیهکهوه یاریمان دهکرد وهبیرم دیتتهوه؟

بهلام پیاوه گهخه که وهکو مهجدهلیه لهبهردهم ئاگر دانیشتبوو، چاوی بریپوهه ئاگر مهلی زهینی بۆ دوور ههلهدهفری، ههستی دهکرد وهک بلینی بهر له هههوان گهیشتهته دیرهوه، کراسی سپی لهبههر کردهوه له خهلوتهی بیاباندا کهوتۆته گهپران و سووران و وشکاییهوه دلێشی ماسییکی رهنگ سووری سادهدل و خۆشحاله، که له ئاوه قول و ئارامهکانی خودادا مهله دهکات، له دهرهوه، جیهان لهبهریهک دهرشینی، دهررونی ئه و ئارامی و ئهقین و ئاسایش بوو.

دهنگی له تهنیشتییهوه دووباره گوتی: ((کریست له منت پرسی که ئاخۆ زهمانی منالی خۆمان که بهیهکهوه یاریمان دهکرد وهبیرم دیتتهوه؟)).

تهبهشی به شهوق دانهوهی رۆشنایی مهشخهلهکان، وهکو ئاسنی داغکراو دهرهوشایهوه، بهلام جحیله که له بیابان نقوم بوو بوو، نهیدهبیست، ژنه دووباره گوتی: " کریست تۆ سی سالان بووی و من یهک سال له تۆ گهورهتر بووم سی پهیزه که له دهرگای مالی تيمه کۆتایی دههات، من عادهتم کردبوو که له دواهمین پهیزه دابنیشم و سهیری تۆ بکه، چه ندين ساعات ههولت دهدا تا له پهیزه یه کهم سههرکهویت، بهردهبوویتتهوه، دووباره قیت دهبوویهوه، من ههتا نهنگوستی بچووکم بۆ کۆمهگی تۆ بهرز نهده کردهوه، دهمیست بۆ لای من بییت، بهلام دهباوه یه کهم جار رهنجیکی زۆرت بکیشایه، وهبیرت دیتتهوه؟

یهکی له ههوت ههرماسهکانی ناو بوونی ئه و سیخورمه ی لیدهدا تا ئه و پیاوه قسه بکات و تووشی وهسهسهی بکات...

– دواي چه ندين ساعات ئهن ئاخیری دهتوانی به پهیزه یه کهم ههنگه پتی، پاشان ههولت دهدا به پهیزه دووه و پاشان به سیههه ههنگه پتی، له ههمان جیدا که من به بی حههههت دانیشتبووم چاوهروانیم دهکردی... و پاشان).

– گهخه که راجفری و دهستهکانی هینایه پیتشه وههوارای کرد ((بهسه مهچوهه پیتشتر، بهلام رووخساری ژنه دهرهوشایهوه دههیرواند، مهشخهلهکان ئهبرۆو لیو چه ناگه و گهرووی رووتی ئهویان دهلستهوه، مشت گهلائی درهختی گاری ههنگرت، هاویشتییه ناو ئاگرهوه و ئاخی ههنگیشا.

– پاشان دهستم دهگرتی، بهلی کریست... دهستم دهگرتی، دهچوینه ژورهوه و بهسهر تاویره بهردهکانی ههوشهوه رادهکشاین، بنی پیی خۆمان بهیهک و دهه نووساند، ههستمان دهکرد که گهرمایی لهشمان تیکه له بهیهک دهبوو، له پیوه دهگهیشته ران و له رانهوه دهگهیشته کهمه رمانهوه، پاشان چاوانمان دادهخت و...

گهخه که دووباره هوارای کرد ((بهسیکه)) و دهستی بلند کرد تا دهمی بگری بهلام خۆپاریزی کرد، دهترسا لهوهی که دهستی به لیوی بکهوی.

ژنه شاهینکی هه‌لکیشا، ده‌نگی خوئی تا سه‌رحه‌دی زه‌مزه‌مه کز کردبوو به‌ردوام بوو: ((هیچ کاتی له ته‌واوی عومری خووم گه‌رمایی وام هه‌ست پینه‌کرد بوو)) توژی وه‌ستاو پاشان پیداوو ((کریست هه‌مان شه‌و گه‌رمییه‌یه که‌له‌و کاته‌وه تا شه‌مژکه له ده‌روونی پیاواندا به‌شوینیدا ده‌گه‌ریم به‌لام نه‌مدوژیوه‌ته‌وه))

گه‌نجه‌که رووخساری خوئی له میانی شه‌ژنوکانی په‌نهان کرد به‌زه‌مزه‌مه‌کردنه‌وه گوتی: ((ئه‌دونیا ... ئه‌دونیا .. فریام که‌وه)).

بیده‌نگی ژووری گه‌رم و نارامبه‌خش جگه له بلقه بلقی لژیایی ناو قاپه‌که و گزه‌گری ئاگر له‌و کاته‌دا که به‌داری سوتاو ده‌که‌وت، هیچ شتیکی دیکه شه‌و بیده‌نگیه‌ی نه‌ده‌شکاند، له ده‌روه، ئاوی به‌خوڕ له‌گه‌ل گوره‌ی ناسمان ده‌هاته خواره‌وه، رانه‌کانی لیک ده‌کرده‌وه زه‌ق زه‌ق پیده‌که‌نی، مه‌جده‌لیه که ئیستا جورته‌ی رووبه‌روبوونه‌وه‌ی شه‌وی نه‌بوو پرسی: ((کریست بیر له چ شتی ده‌که‌یته‌وه؟

کریست به‌ده‌نگی کز، وه‌لامی دایه‌وه: بیر له خودا ده‌که‌مه‌وه، خودا .. ئه‌دونیا))

له کاتی که قسه‌ی ده‌کرد، له به‌سه‌ر زمان هیئانی ناوی خودا له‌م ماله‌دا داوای لیبوردنی ده‌کرد، مه‌جده‌لیه له جیوه قیت بووه له میانی سوپاو ده‌رگا، ده‌ستی کرد بو سه‌روه‌چوون و هاتنه خواره‌وه، خه‌شیمیکی سه‌رکیش له زه‌ینیدا ده‌جوشا، له‌به‌رخۆ که‌وته ئه‌ندیشه‌وه ((خودا گه‌وره‌ترین دوژمنی مرۆقه، به‌لئ خودا. ده‌ست له فزولی هه‌لناگری، شه‌رانگیژو هه‌سوده، ناهیلێت که‌سێک خۆشحال بیت))

له پشتی ده‌رگا وه‌ستاو گوێکانی تیژ کرد، ناسمان نه‌عه‌ته‌ی بوو، گه‌رده‌لولی هه‌لسابوو دره‌خته‌کانی هه‌ناری له هه‌وشه‌دا وا به‌یه‌ک داده‌کوتا ده‌تگوت هه‌ر ئیستی وردوخاش ده‌بن.

گوتی: ((باران توژی وه‌ستاوه))

گه‌نجه‌که له کاتی که هه‌لده‌ستا به‌وه‌وه گوتی: ((من ده‌رۆم)).

((یه‌که‌جار شیف بخۆ تا گیانت بیته‌به‌ر، له‌وشه‌وه ره‌ش و بارانییه ده‌ته‌وی بو کوی بچیت؟))

سفره‌ی له دیوار کرده‌وه له ناوه‌ندی ژووردا پانی کرده‌وه، تیکه‌له‌ی گوشت و لژیایی به‌سه‌ر ئاگره‌وه هه‌لگرت، ده‌رگه‌ی ره‌فه‌ی کرده‌وه دوو نانی جوین و دوو کاسه‌ی چه‌لاوی گوشت و خواردنی هیئایه ده‌روه، گوتی: ((به‌ناوی خودا، شه‌و شیقه به‌ده شه‌ی جانگی په‌رستن، شه‌گه‌ر حالت تیکناچرژێ فه‌رموو بیخۆ))

گه‌نجه‌که برسی بوو به‌بی به‌فپوژدانی کات ده‌ستی بو لای خواردن ره‌پیش کرد، ژنه خه‌ندیکی نازنامیزی کردو به پسه‌پسه‌وه گوتی:

–هه‌روا به‌بی خویندنی دوعا خواردن ده‌خوئی؟ چاتر نه‌بو یه‌که‌جار شوکری خودا جی به‌جی بکه‌یت به خاتری شه‌وه‌ی که به‌دکاری نان و لژییات ده‌داتی؟ لوقمه له گه‌روی کریست گه‌ری خواردو گوتی: ((میرێ بو له من بیژاری؟ بۆسه‌رت له‌به‌ر سه‌رم ده‌نی ی؟ ته‌ماشاکه شه‌مشه‌و نان ده‌خووم له‌گه‌ل تو به‌شی ده‌که‌م، دو‌باره بووینه‌وه دوستی یه‌کتزی، رابردو به‌سه‌ر چووه، لیم ببوره، هه‌ر له‌به‌ر شه‌مه‌یه که هاتوومه‌ته لای تو)).

–نالە‌وزاری مه‌که بیخۆ شه‌و قسانه چیه‌ ده‌یکه‌یت هه‌ی ناسه‌لامه‌ت، تو پیاوی.

ده‌ستی به‌رز کرده‌وه و نانه‌که‌ی کرده دوو پارچه، به‌خه‌نده‌وه گوتی: ((سوپاسی خودا ده‌که‌ین به‌خاتری شه‌وه‌ی که نان و لژیای خراپه‌کاری ... میوانانی پارێزکاری بو دنیا ناردوه.

شه‌وان له به‌رامبه‌ر یه‌کتزی له‌ژیر نوری چرادا دانیشتبوون، زیاتر له‌وه هیچیان نه‌گوت. هه‌ردوکیان برسی بوون، هه‌ردوکیان به‌رگه‌ی ئازاریکی زوریان له‌مژکه‌دا گرتبوو، خواردنیان ده‌خوارد تا هیژو گوریان وه‌به‌ر بیته‌وه، باران کپی کردبوو، خه‌شی ناسمان داگیرسابووه، زه‌وی ئاوس بوو بوو، هیچ ده‌نگی جگه له سه‌دای خه‌نده‌ی جۆگه‌له‌کان که به شادمانیه‌وه له‌به‌ر درێژی کوچه‌کانه‌وه سه‌ره‌و ژیر ده‌بوونه‌وه نه‌بوو، شه‌وان ده‌ستیان له خواردن کیشایه‌وه، له ناو ره‌فه‌که‌وه قومه شه‌رابیکیشی لی بوو، خواردیان به‌وه‌وه چه‌ند ده‌نکه خورماییکی گه‌ییویشیان وه‌ک مه‌زه

بهسهردا خوارد، ههردوکیان بۆ ماوهیهك بیدهنگ بوون، سهیری ناگریان دهکرد که له حالتی خامۆش بوون دابوو، هاوړی له گهڼ مهشخه له کانی میرا زهینیان بهرز دهبووه دههاته خوارهوو ده کهوته سه ماوه.

ههوا سارد بوو، گه نجه که هه لسا یه وه سه پر پی، بری داری هاویشته ناو ناگره که وه مهجده لیه مشتیککی تری گه لای دار گاری هاویشته سه، بۆنی عه تر ژووری پر کرد، به ره لای ده رگا چوو کردیه وه، بابی هه لیده کرد، هه وره کان په رت و بلا بوو یونه وه، دوو ته ستیره ی پر جریوه تازه له ژیر باره وه هاتبوونه ده ره وه نوریان هه لده پشانده چه وشه ی ده ره وه.

گه نجه که دوباره دوو دل له ناوه ندی ژوور وه ستابوو، پرسى ((هیشتا باران دى))؟ به لام مهجده لیه وه لامی نه دایه وه، هه سیریککی کرده وه، له یه خدان دا سه پۆشیک و داپۆشیککی په شینی گه وره ی که دیاری مه عشوقه کانی بوون، هینایه ده ره وه وه له به رده م سۆپاکه وه هاویشته سه ر جی.

تۆ له هه مان ته جیه ده خه وی، له م ته م نیوه شه وه به م هه وایه سارد و باو بۆرانه دا ده ته وی بۆ کوئ بچی؟ له سه رمان ده مری، له هه مان جیدا له که نار ناگر ده نووی.

گه نجه که کهوته له رزه وه ((هه ر لیره!))

مهجده لیه وه لامی دایه وه ((نه کا بترسی؟ خه یالت ره حه ت بی کۆتری بی گوناھی من، کارم به تۆ نییه، نازنازی من مه ترسه، توشی وه سه وه ت ناکه م لی گه ری با ده ستی به پاکیزه بیت نه که ویت)).

داروپه ردوئیککی زیاتری خسته ناو ناگرو فتیلی چراکه ی کز کرد ((خه وی خۆش بیینی به یانی هه ردوو کمان کاریککی زۆرمان له پیشه تۆ دووباره ده که ویه ریگاوه تا به دوای رزگاری خۆتدا بکه ویت و منیش بچه ریگاییکی دیکه ی تایبه ت به خۆم، منیش به دوای رزگاری دا ده گه ریم، هه ر که سه و به ریگای خۆی.

هیچ کاتی یه کتر نادۆزینه وه.. شه و به خیر...

مهجده لیه ته کاته خۆی هاویشته سه ر دۆشه گه و سه ری له سه رین برده خواره وه، شه و ته وای شه وی، بۆ شه وی به ر له گریان و ناله بگریت گازی له لیغه که ی ده گرت، ده ترسا نه وه کا جه وانمه رده که که له که ناری شاگردا خه وتبوو، له بیستنی دهنگی ته و بترسیت و را بکات، به دریتزایی شه و گوئی له هه ناسه ی ته و گرتبوو که وه که هه ناسه ی مندالی و ابو به سه ر سینه ی دایکیه وه، به تارامی و شاخ هه لکیشانی نه رمه وه له ده روونی خۆیا ده گریاو وه که دایکی لایلیه ی بۆ ده کرد.

سه پیده ده می رۆژی دوایی له میانی پیلوه نیوه کراوه کانیدا سهیری کرد و ته وی بیینی بیدار بۆته وه، که مه ربه ندی چه رمینی خۆی به توندی له ده وره ی که مه ری خۆی به ستاو ده رگای کرده وه، له وی وه ستا، ده یه ویست بروات، به لام له هه مان کاتدا، نه یده ویست، گه رایه وه سه ریککی کرده ته خته ی خه وو به دوو دلیه وه هه نگاوئیککی بۆ لای هه لینا، له ناو ژووردا هیشتا ته و او رۆشن نه بوو بۆوه، لار بۆوه وه که بلئی گه ره کی بوو به دوای ژنه که دا بگه ری و ده ستی لیدا، ده ستی چه پی خۆی نابوو ژیر که مه ربه وه به ده ستی راستی چه نه گه و ده می داپۆشی بوو.

ژنه به بی حه ره که ت به سه ر پشته وه راکشابوو قزی مه مکی رووتی ته وی داپۆشی بوو، له میانی پیلوه کانیدا سهیری ته وی ده کرد و ته وای به ده نی ده له رزی، لیوه کانی جولان: ((میرئ..)). به لام به بیستنی دهنگی خۆی هه راسان بوو، به پازیک خۆی گه یانده ئاستانه ی ده رگا، به په له چه وشه ی بری و کیلۆنی ده رگای کرده وه..

ته وکاته میژی له کاتی کدا لیفی به سه را فری ده دا ده ستی کرد به گریان.

- شهوانه له جیهانی به خهون بوودا بینیم که چه‌ند بایئکی چووار لایه‌نه‌ی ناسمان له به‌رزایی دهریای گه‌ورده‌دا هه‌لیکرد، چووار وه‌حشی زه‌به‌للاح له ناو دهریادا هاتنه دهره‌وه که هیچیان به یه‌کتر نه‌ده‌چوون، یه‌که‌میان وه‌کو شیر بوو بآلی بازانی هه‌بوو، سه‌یرم کرد تا باله‌کانی لی‌ک کرده‌وه‌وه له زه‌وی به‌رز بو‌وه‌وه وه‌کو مرۆف‌به‌سه‌ر پییه‌کانی خۆی وه‌ستاو قه‌راری گرت، دلی مرۆقی له سینهدا دانرا، پاشان وه‌حشی دووهم هاته دهره‌وه که وه‌ک هرس وابوو، به‌ویان گوت راپه‌ره‌وه گۆشتی‌کی زۆر بخۆ، پاشان سه‌یرم کردو تا دوابی وه‌حشی سیه‌هم وه‌کو پلنگ وابوو که چووار بآلی بالنده‌ی به‌سه‌ر پشته‌وه بوو، نه‌وه‌حشه چووار سه‌ری هه‌بوو که سه‌لته‌نه‌تی به‌وه‌حشی بوو،

شاگرد که‌وتسه شله‌ژان و له‌خویندنه‌وه وه‌ستا، ئیدی دهنگی ئاخ‌ی عابیدو کشان و هه‌ل‌چوونی نینۆکه‌کانی به‌سه‌ر ته‌خته‌وه نه‌ده‌بیسترا، هه‌تا دهنگی هه‌ناسه‌شی نه‌ده‌بیسترا، نه‌کا مردبی؟ ئیستا که‌ نه‌وه‌چه‌ندین رۆژه که‌ خۆی له‌خواردن بیه‌ری کردبوو، له‌ده‌ست خودا تووره‌بوو ده‌یه‌ویست بری‌ت، نه‌وه‌بابه‌ته بو‌پراکان رۆشن بوو که‌ نه‌وه‌ده‌بخوازی بری‌ت. هه‌تا رۆحی له‌ژیر باری جه‌سته‌دا رزگاری بی‌ت، سوکیال بی‌ت به‌ره‌وه ناسمان په‌رگری‌ت تا خودا بدۆزیته‌وه، شکایه‌تی له‌ده‌ست خودا هه‌بوو، ده‌بویه شکایه‌تی خۆی له‌کاتی دیتنی نه‌ودا به‌رز بکاته‌وه. به‌لام تۆزو گه‌ردی له‌ش ببوو په‌رده‌ی ته‌به‌شی گیانی نه‌وه‌وه، بریاری دا ده‌ست به‌سه‌ر له‌شی خۆیدا بگری‌وه له‌ناو گۆردا ره‌های بکات تا (یه‌واکیم) ی‌ه‌قیقی بتوانی به‌ره‌وه ناسمان په‌رگری‌وه په‌ریشانی خۆی به‌خودا بلیت نه‌وه وه‌زیفه‌ی بوو، مه‌گه‌ر نا نه‌دی نه‌وه یه‌کی له‌باوکانی سراپیل نه‌بوو خه‌لکی ده‌میان هه‌بوو به‌لام دهنگیان نه‌بوو.

نه‌یاندته‌وانی رووبه‌رووی خودا بوه‌ستو و ئازاری خۆیان بگری‌نه‌وه به‌لام یه‌واکیم ده‌یتوانی چاره‌ی دیکه‌ی نه‌بوو.

(شاگرد) به‌ره‌وه لای نه‌وه‌گه‌راپه‌وه‌وه سه‌یری کرد، سه‌ری عابید که‌ وه‌کو په‌ره‌داریکی کرم لی‌دراو کون کون بوو هه‌تاوه‌به‌رۆژو بوون هیشک و بریشکیان کردبووه، له‌ژیر مه‌شخه‌لی مؤمدا به‌شپوه‌ییکی عه‌جیب له‌وه‌که‌لله‌سه‌ره به‌باران شوراوانه‌ی ناژه‌له سه‌ره‌تاییه‌کان ده‌چوو که‌ جاره‌جاره کاروانچیان له‌بیاباندا رووبه‌روویان ده‌بوونه‌وه،

به‌شی هه‌شته‌م

دیره‌که له‌بیاباندا له‌پشت دهریایچه‌ی گن‌سارته‌وه بوو، به‌سووره به‌رد دروست کرابوو، له‌ناوه‌ندی به‌رده زله‌کانه‌وه سوورایی شاراوه‌بوو، نیوه‌شه‌وه بوو، له‌ناسماندا سیلاوتاسا باران ده‌هاته خواره‌وه، که‌میتیارو گورگ و چه‌قه‌ل لوره‌لوریان بوو، جوته‌شیری که‌ له‌ده‌ست بروسک و هه‌وره‌تریشقه‌ی یه‌ک له‌دوای یه‌ک شیت و هار بوو بوون، ده‌یاننه‌پاند، دیره‌که که‌ له‌تاریکی نه‌نگوسته‌چاودا روو چوو بووه خواره‌وه، چه‌رمه‌به‌ندی هه‌وره‌تریشقه‌ی به‌سه‌ر گه‌رده‌وه ده‌ژهنرا...

وه‌ک بلتی خودای کیوی - گور - قامچی خۆی ده‌وه‌شاند، ره‌به‌نه‌کان له‌حوجره‌کانیان که‌وتنه سوژده‌وه، به‌پارانه‌وه داویان له‌نه‌دۆنیا ده‌کرد که‌ دووباره زه‌مین نغرو نه‌کاته‌وه، نه‌دی نه‌وه‌واده‌ی به‌ه‌زه‌تی نوح نه‌دابوو؟ مه‌گه‌ر په‌لکه‌زیرپینه‌ی به‌ناونیشانی دۆستایه‌تی له‌ناسماندا نه‌خشانده‌بوو، له‌نیوان حوجره‌کاندا ته‌نها حوجره‌ی - عابید - روناک بوو، -یه‌واکیم- عابید خۆی په‌یکه‌ریکی ئیسقان ئاساو ریشیکی سپی په‌رش و بلاوو بازووی خاچ ئاساو چاوانی داخراو به‌هه‌ناسه‌برکیوه، به‌سه‌ر ته‌ختیکی به‌ره‌زه‌وه که‌ له‌داری سه‌رونیاز بوو له‌په‌ته‌وی چراییکی هه‌فت لقه دانیشتیوو گویی له‌یۆحه‌ننا راگرتبوو، شاگردی جیحیل له‌که‌ناری کتیب‌گه‌ره‌وه وه‌ستاوه‌وه قسه‌کانی دانیال پیغه‌مبه‌ر بوو نه‌وه‌خوینیته‌وه:

دهبی چ سروشتیکی وه بهر هاتی، چه ندین جار ناسمان و بنی دۆزه بخ بۆ ئه و کرابیتته وه! زهینی په یژهی یاکوب بو، که ته واری ترسو و تومییدی سراپیلی پیاپیا سه رکه وتبوو هاتبووه خواره وه، عابید به کردنه وهی چاوانی یۆحه نای بینی له بهرده میا وه ستاوه و رنگی وه کو مردوان سپی هه لگه پاره، له رونایی قه ندیلدا موی یۆحه ننا تازه رسته ی گۆناکانی به ته واری پاکیزه گی خۆیه وه ده دره وشایه وه، چاوه کانی که قوول ببوون تژی خه م بوون، چه هره ی عه بوسی عابید گه ش بوو، ئه و گه نجبه جوانه ی که له چنگی زوبه دی پیری باوکی فراندبوو هینابوویه ئیره وه تا وه قفی خودای بکات، ئه و خودی نه رم و نیان و درنده خوویی و لیوانی خامۆش و چاوانی که تیربوونی نه بوو هه روه ها رووخۆشی و هۆشی تیزی ئه وی خۆشده ویست، له بهرخۆ که وته نه ندیشه وه:

"رۆژی دی ئه و کورپه له گه ل خودا قسه ده کات، هه موو ئه و شتانه ی من نه متوانی نه نجامی بده م ئه و نه نجامی ده دات، دوو دانه برینیش که به سه ر شامه وه هه یتیم ده بیتته بان، له ده ورانی ژیانم دا به رزنه بوومه وه ناسمان، به لām ئه وه ما ئه و سه رکه وتنه له به رزبوونه وه یدا بۆ ناسمان وه ده ست ده هیئنی."

ئه و کورپه یان جارێکیان له گه ل باوک و دایکی هاتبووه دیره وه، جیژنه ی پسح بوو، عابید که له خانه واده ی دووری زوبه دی بوو، به رووخۆشی ئه وانی قبول کردو به سه ر ته ختی خۆیه وه داینیشاندن، یۆحه ننا ئه و دهم نزیکه ی شانزه سالی بوو، له هه مان کاتدا که به سه ر خۆراکه وه لار ببۆوه وه یخوارد هه ستی کرد که چاوی عابید له پیستی سه ری بۆته وه، ئیسقانه کانی فری داوه، له لای درزی که لله سه ری ره تی کردوه و گه یشتۆته میشکیه وه، به وه حشه ته وه سه ری به رز کردوه وه دوو نیگای له میانی هه وادا به سه ر میزی تایبه تی مه راسیمی جه ژنی - پسح - پیک گه یشتن.

هه ر له و زه مانه به دواوه، قایغه کانی ماسیگری و ده ریاچه ی گنسارت بۆ ئه و فراوان نه بوو، ئاخیکی هه لکیشاو که وته لیکدانه وه، تا ئه وه ی که رۆژێکیان سپیده زوبه دی پیر هه وسه له ی نه ما و هاواری کرد ((هه واست لای ماسی گرتن نییه، لای خودایه، یاللا پرۆ دیره وه، من دوو کورم هه یه خودا وه ند ئیراده ی له سه ر بوو که ئه و دوو کورپه ی له گه لدا به ش بکه م، زۆر باشه، ئیستا دابه شی ده که ین و خه یالمان ره حه ت ده که ین)).

عابید سه یری کورپه که ی کرد که له به رده میا وه ستا بوو، برپاری دابوو سه رزه نشتی بکات، به لām به سه یر کردنی ئه وه وه ته به شی گه ش هه لگه رپا، پرسی ((کورم، بۆ له خویندن وه ستای؟ قسه کانت به نیوه چلی جی هیشت؟ مرۆف نابی ئه و کاره بکات، ئه و پیغه مبه رتیکه حورمه ت گرتنی په یامبه ران ئه رکه)).

رووخساری کورپه وه ک گول سوور هه لگه رپا، جارێکی دی کتیپی چه رمینی به سه ر کتیپگره وه کرده وه که وته خویندنه وه ..

- پاش ئه مه، سه یری خه ونه کانی شه وم کرد، ئیستا وه حشی چواره م که ترسناک و به هه بیه ت بوو زۆر به هیز بوو، ددانی زلی ناسنینی هه بوو، پاشا وه که ی ده خواردو پارچه پرچه ی ده کردو به پیکانی خۆی وردوخاشی ده کرد، له وه حشه کانی دیکه نه ده چوو ده قۆچی هه بوو، عابید هاواری کرد ((زۆرتر مه رۆ .. به سه)).

- کورپه که له به ر هاوار کردن که وتبووه وه حشه ته وه، نووشته ی ی پیرۆزی ناو ده ستی که وته سه ر به ردریژه که وه، هه لپگرتنه وه و لیوی خۆی له سه ر داناو ماچی کرد. ئه و کاته رۆیشت و له گۆشه ییکه وه وه ستا و چاوی برپه مه ولاکه یه وه، عابید که ئیستا که نینۆکه کانی له ته خته ی دانیشتن بردبووه خواره وه، هاواری ده کرد ((ئه ی دانیال ته واری پێشبینیه کانی تۆ هاته دی، هه ر چوار و وه حشی هیرشیان کردۆته سه ر ئیمه، ئه و شی ره به باله باز ناسا کانی هات و ئیمه ی هه لدری هرسی که گۆشتی که لیمیه کان ده خوات، هات و ئیمه ی خوارد، پلنگ ی چوار سه ر له رۆژه لانت و رۆژئاوا و باکوورو باشوور ئیمه ی داوه ته به ر قه پ، درنده ی نه نگینی ددان ناسنینی ده قۆچ ئیستا له به رزایی ئیمه وه دانیشتووه، هیشتا نه هاتووه، هیشتا راینه کردوه، ته واری بێشه رمی و ترسی که پێشبینیت کردبوو بینیریته سو راغمان ئه ی په روه ردا گار ناردت و سو پاست ده که ین.

به لām پێشبینی شتی باشیشت کردبوو، بۆ ئه و انت ره وانه نه کرد؟ بۆ کاتی که پیی ئه وان له میاندا یه قرچۆک ده بی؟ موسیبه ته کانت به ده ستیکی کراوه به ئیمه به خشیبووه، ئیستاش نیعمه ته کانی خۆت سه خاوه تمه ندانه بۆ ئیمه هه رزان فرۆش که! ئه و کورپه مرۆقه ی که تۆ واده ت به ئیمه داوه بینیریت له کوئییه؟ .. یۆحه ننا بخوینه وه!))

کوپره که له گۆشه کهوه وهستا بوو کتیبه کهی له ژیر ههنگلی نابوو، بۆ لای کتیبگره که چوو دووباره دهستی کرد به خویندنه وه، به لām دهنگی وهک دهنگی مهولای خۆی ئیستا که توورپه توندبوو:

– ته ماشای خهونی شهوام کرد ئیستا که وهکو کوپی مرۆف له گهل ههوری ناسمان هات و گهیشته لای رۆژانی قه دیم و شهویان بۆ لای هینا سه لته نهت و جیلوه و مه له کوتیان به و دا ته وای میلله تان و مرۆف به زمانی جیا جیا که وتنه خزمه تی شه وه وه سه لته نه تی شه و جاویدانییه، هیچکاتی دیمای بۆ نییه، مه له کوتی شه هه میشه و بهرده وامه.

عابید که ئیدی یاری بهرگه گرتنی نه بوو، به سه ر ته خته وه بهرز بۆ وه ههنگاو یکی هه لئنا و پاشان ههنگاو یکی دیکه، ساتمه ی کرد، زۆری نه مابوو بکه ویتته خواره وه، به لām پینشه دهستی کرد ناوله پی دهستی به توندی به سه ر نووشته ی پیروز داگرت و بالانسی خۆی وه دهست هینایه وه،

_ ((شه کوپه مرۆقه ی که واده ت به ئیمه دابوو له کوپیه؟ مه گه ر قه ولت به ئیمه نه دا؟ ناتوانی ئینکاری بکه یت. لیره نووسراوه!)) دهستی خۆی به توورپه ییه وه له هه مان کاتدا له رووی شادیه وه کوتایه سه ر نووشته وه: هه رلیریه، نووسراوه، یۆحه ننا دووباره بخوینه وه))، به لām عابید نه یده توانی له چاره وروانی دا بپینته وه، به ر له وه ی که شاگرد هه لی دهست پیکردنی په یدا بکات. نووشته ی گرت و له ژیر نورد گرت و به بی سه یرکردن، به هاواریکی پیروزمه ندانه دهستی کرد به خویندنه وه " سه لته نه ت جه لال و مه له کوت به و دراوه، ته وای میلله تان و مرۆف به زمانی جیا جیا له خزمه تی شه و دابوون، سه لته نه تی شه و جاویدانییه، هیچکاتی کۆتایی نییه، مه له کوتی شه هه میشه ییه)).

شه کاته کتیبی به سه ر کتیبگره وه ره ها کرد و له په نجه ره وه روانیه تاریکی دهره وه. له کاتی که ده پروانیه تاریکه شه وو هاواری کرد ((که واته شه کوپی مرۆقه له کوپیه؟ شه ئیدی هی تۆ نییه، چونکه واده ی شه وه ت به ئیمه داوه، شه هی ئیمه یه، یا لالا بلی له کوپیه؟ بۆ سه لته نه ت و جه لال مه له کوتی پیناده ی تا خه لکی تۆ، خه لکی سرا ییل،

فه رمانپه وایه تی ته وای جیهان بکات؟ هه روا دهروانینه ناسمان و چاومان له ری کردۆته وه ماوینه ته وه، گه رده نی ئیمه وشک بۆته وه، که ی که ی؟ بۆ شه وه نده رایده کیشی، ئیمه باش ده زانین که یه ک ساتی تۆ هه زار سالی مرۆقه، زۆر باشه به لām شه گه ر شه ی په روه ردگار تۆ دادگه ر بیت شه وه زه مانه به پپوانه ی مرۆف ده پیوی نه ک به پپوانه ی خۆت، مانای عه داله ت شه وه یه)).

به لای دهرگاوه که وته ری، به لām شه ژنۆکانی خاویۆه وهستا، دهسته کانی بۆ پینشه و هاویشت، وهک بلی ده یه ویست به لانسی خۆی بیاریزی، کوپیزگه رای کرد تا یارمه تی بدات، به لām عابید توورپه بوو به هیمای سه ر نه یهیشت، به وه ره ینانی ته واری هیزو توانایه وه خۆی گه یانده په نجه ره وه، پشتی به دیواردا سه ری تا شه جپیه ی که ده یتوانی درپۆه کرده وه سه یری دهره وه کرد، شه وه زه نگ بوو، هه وره تریشقه، ئیستا که که متر هه لده به زیه وه، به لām ناوه کان هیشتا له لابه لای تاویره به رده کانه وه که له که ناری دپیدا قه راریان گرتبوو به گوورپه وه دههاتنه خواره وه هه رکاتی که هه وره تریشقه داده به زیه سه ر کاکتوسه کان و دیاری ده دا که به ده وری خۆیاندا ده سوورپین، به شیوه ی مرۆقی نه خۆش که وپرای مۆره کانی بازووی که بۆ ناسمان بهرز بوو بۆه، ماهیه تی خۆیان ده گووری،

عابید به جهسته و رۆحی له هه لچوون دابوو گوپی راده گرت، له وان دووره وه لوره لوری وه حشیه کانی بیابان دههات، ناژله له کان برسی بوون، ترس دایگرتبوون، له نزیکتر، به سه سه ری شه وان هه، ناژله ی له میانی ئاگرو تۆزوبادا، هه راو زه نای ده کرد، له تاریکیدا دههاته پینشه وه، عابید گوپی ده دایه دهنگی بیابان، له هه مان حالدا له پپیکا له بهر خۆی له رزی و گه رایه وه، بوونه وه ریکی نادیار هاتبووه ناو حوجه که یه وه، حه وته وان هه ی چرا به شیوه ییکی تیکچرژاو جریوه جریویان بوو، له ناستانه ی خامۆشی دا قه راریان گرت، تاری نۆ ژتی روباب که به بی سوود له گۆشه یی که وتبوو، وه حشیانه که وته له رزه وه، وهک بلی دهستی نادیار له روی توورپه یه وه دهستی هاویشتۆته سه ریان و ده یه ویست له جپوه یان هه لته کین، به ده نی عابید که وته له رزه وه، به نارامی له کاتی که سه یری دهره و به ری ده کرد، گوتی: ((یۆحه ننا وه ره ئیره نزیک

(من)). کورپیژگه که به چاپوکی له جیوه په‌ری و هاته نزیك و گوتی: ((ته‌مرکه باوکه)) که‌وته سهر ئەژنۆکانی خۆی تا سوژده‌ی بۆ بیات.

– یۆحه‌ننا پرۆ ره‌به‌نه‌کان بانگ بکه، به‌ر له کۆچ ده‌بۆ شتی به‌وان بلیم.

– به‌ر له کۆچ باوکه؟

کورپه که‌وته له‌رزوه، دوباتی گه‌وره‌ی ره‌ش که له پشته پیره‌می‌رده‌وه و یکه‌ده‌که‌وتن، به‌رچاوی که‌وتبوو، عابید گوتی: ((من ده‌پۆم)) ده‌نگی وه‌ک بلیسی له پریکا له پشته‌وه‌ی که‌ناریکی دیکه‌وه ده‌هات ((من به‌سه‌رچوویمه، جریوه‌ی بلیسه‌که‌و جیابونه‌وه‌یت له فتیله‌که نه‌بینی؟ ده‌نگی له‌رینه‌وه‌ی دیوانه‌ناسای تاری روبابت گوی لێ نه‌بوو؟ یۆحه‌ننا، من ته‌واو بوویمه، په‌له‌که ره‌به‌نه‌کان بانگ بکه ده‌مه‌وی قسه‌یان له‌گه‌لدا بکه‌م.

کورپله سهری دانه‌واندو ون بوو، عابید له نیوه‌ندی حوجره‌داو له ژیر قه‌ندیلی هه‌وت لقا له جیوه مایه‌وه، ده‌یتوانی ئازادانه به‌ بۆ ترس له بیستن رازی دلێ خۆی بلیت، ده‌یزانی خوداوه‌ند رووبه‌پرووی وه‌ستاوه،

– وادیتم.. وادیتم.. بۆ دیتیته ژووره‌که‌م؟ بۆ هه‌ولده‌ده‌ی چراکان خامۆش که‌ی و ده‌ته‌وی روبابه‌که وردو خاش بکه‌ی و من ده‌ستگیر بکه‌یت؟ وادیتم نه‌ک ته‌نها به‌ خواستی تۆ، به‌لکه‌ به‌ خواستی خۆم، وادیتم، چه‌ند ستوونیکم له ده‌ست دایه که‌ گازنده‌ی خه‌لکه‌ کافه، ده‌مه‌وی تۆ ببینم و قسه‌ت له‌گه‌لدا بکه‌م، ده‌زانم گوی راناگری، یا لانی که‌م واخۆت ده‌نوینی، به‌لام ته‌وه‌نده ئەلقه‌که له ده‌رگا ده‌ده‌م تا ده‌رگام به‌پودا بکه‌یته‌وه، ته‌گه‌ر ده‌رگه نه‌که‌یته‌وه (هیچ که‌س لی‌ره نییه تا گویی له ده‌نگم بۆ، له‌به‌ر ته‌مه ئازادانه قسه ده‌که‌م)

ده‌یشکیتم تۆ درنده خووی و مرۆقی توندخووت خۆش ده‌وی، ته‌نها بۆ ته‌وان وه‌کو کورپانی خۆت ده‌په‌یقی، تا ئیستا ئی‌مه گریاوین، که‌وتوینه‌ته سهر خاکت و گوتومانه ((خواست خواستی تۆیه)) به‌لام په‌روه‌رگا زیا‌تر له‌وه ناتاوین به‌رگه بگرین؟ شاخ

ده‌بی تا چه‌ند له چاوه‌پروانی دا بێنینه‌وه؟ تۆ درنده خووی، مرۆقی درنده خووت خۆش ده‌وی، ئی‌مه ده‌بینه درنده‌خو، ئیستا خواست خواستی ئی‌مه‌یه.

عابید له کاتی‌کا قسه‌ی ده‌کرد، گوئی‌کانی تیژ کردبوو تا شه‌وه‌ی که له هه‌وادا بوو ببیستی، هه‌وره‌تری‌شقه به‌به‌رده‌وامی و له رۆژه‌لاته‌وه ده‌هات، مه‌شخه‌له‌کان یه‌کرپیز له به‌رزایی سهری سپی پیره‌می‌رده‌وه ده‌سووتان.

عابید له بیده‌نگیدا به‌ چاوه‌پروانی مایه‌وه، ماوه‌یه‌ک ئارامی گرت تا مه‌شخه‌له‌کان بکه‌ونه جریوه‌و روبرار دووباره بکه‌ویته ده‌نگه‌وه، هیچ روینه‌دا! سهری راته‌کاندوبه‌زه‌مه‌کردنه‌وه گوتی: جه‌سته‌ی مرۆق نه‌فره‌تییه، شه‌وه‌ جه‌سته‌یه‌یه که هه‌میشه ده‌بیته په‌رده‌ی رۆحی، شه‌وه له دیتن و بیستنی شتی نادیار ببه‌ش ده‌کات، شه‌وه په‌روه‌رگا گیانم لێ بستینه‌وه، ده‌مه‌وی توانای وه‌ستان له‌به‌رابه‌ر تۆدا به‌بۆ پشت دانه دیوار په‌یدا بکه‌م، تا شه‌وه کاته‌ی که قسه له‌گه‌ل من ده‌که‌ی گویم له ده‌نگت بۆ!))

له هه‌مان کاتدا، ده‌رگای حوجره‌ی بۆ سه‌روسه‌داوه کراوه ره‌به‌نه‌کان له ناوه‌خت بیداربوو بوونه‌وه به‌ جلی سپی هاتبوونه ناو قیتاره‌که‌وه وه‌کو تارمایی رووبه‌پرووی دیوار وه‌ستان و له چاوه‌پروانیدا مانه‌وه، وشه‌کانی کۆتایی عابیدیان ببیستبوو، هه‌ناسه‌یان له گه‌رو گیر ببوو، به‌ یه‌کتیان ده‌گوت، پیره‌می‌رد قسه‌ی له‌گه‌ل خودا کرد، خودا سه‌رزه‌نشتی ده‌کات، هه‌ر ئیستا که هه‌وره‌تری‌شقه به‌سه‌رمانا داده‌به‌زی))

به‌م قسه‌یه به‌ترس و له‌رزوه رووبه‌پرووی دیوار وه‌ستان.

عابید سه‌یری دوور دووری ده‌کرد، چاوه‌کانی له شوینیکی دیکه بوون، نه‌یانده‌دیت، شاگرده‌که نزیك که‌وته‌وه که‌وته سوژده‌وه ((باوه شه‌وان هاتوون)) به‌ ئارامی قسه‌ی ده‌کرد تا نه‌بادا هه‌راسانی بکات. عابید ده‌نگی به‌رده‌سته‌که‌ی خۆی ببیست. گه‌رایه‌وه ره‌به‌نه‌کانی بینی، له کاتی‌کا به‌ یقارو دلناییه‌وه به‌پیدا ده‌پۆیشت، جه‌سته‌ی گیانه‌لای راست کردبووه، له ناوه‌ندی حوجره‌دا به‌ره‌و لای ته‌خته‌که که‌وته‌پری، به‌ پیش می‌زیکی کورتدا سه‌ره‌لگه‌پراو وه‌ستا، قاپی چه‌رمین ته‌ورات که له

ناو بازووبه ندى بوو، كرايه وه، شاگرد به خيړايي بروسكه خوځى گهياند، بهر له وهى بكه وپته خواره وه و بى حورمه تى پى بگرى، خوځى توند كرد، عابيد دهستى دريژ كرد گوچانى قهفته عاجى تاييه تى خوځى كه له كه نار ته خته كه وه بوو گرتنه دهست، به ههست كردن به هيژيكي تازه، سهري بو سهروه وه هه لپړى و چاوى بريه لاي نهو ره به نانهى كه رووبه پروى ديوار به ريژه وه ستابوون، واى گوت:

-تهى ره به نه كان، ده مهوى چوند وشه يه كه دوا وشه كانى منن بو ئيوه بجه مه روو، گوپتان بكه نه وه، نه گهر كه سى له ئيوه خه وتووه، با ئيره جى بهيلى، شه وهى كه ده مهوى بيخه مه سهر زمان سه خته، ته واوى ترسو و توميدى ئيوه ده بى رابن و گوپيان تيژ كه نه وه تا وه لامى من بده نه وه.

باوكه هه به كوك پيرترين يا وهى عابيد گوتى: ((عابيدى پيروزى ئيمه سه راپا گوپن)). دهستى دانايه سهر سينه.

-تهى ره به نه كان، دوا وشه كام نه وانن. چوونكه ديقه تى ته واوتان نييه، به زمانى نمايش قسه له گهل ئيوه ده كه م.

باوكه هه به كوك، دوباره ي كرده وه ((عابيدى پيروز ئيمه سه راپا گوپن)).

عابيد سهري دابه زانند به دهنگيكي ناسك گوتى:

((سه ره تا باله كان هاتن و نه وسا فريسته " قسه ي خوځى برى و ره به نه كانى تاك تاك خسته ژير نيگاو، پاشان سهري ته كاندا، " بو تاوا به ده مى كراوه سه يري من ده كه ن؟ باوكه هه به كوك تو ده ست بلند كردو ليتوت جولاند، سكالآت هه يه؟

ره به ن ده ست به سينه وه گوتى: ((تهى عابيدى پيروز تو گوتت سه ره تا باله كان هاتن و نه وسا فريسته)) ئيمه ناگامان له وتهى تاوا نه بووه له كتيبى پيروز)).

-باوكه هه به كوك چون ده توانيت ناگادارى شه ووشانه بيت؟ نه فسوس! زهينى تو هيشتا تيروتاريه، گوفتارى په يامبه ران له بهرچاو ده كه نه وه و شتى جگه له پيت نابين، پيته كان چى تيايه و ده توانن بن به چ په يامى. شه وان ناسنى ره شى زيندانن،

له و شوينه ي كه روچ هاوار ده كات و خه فه ده بى، له ميانى پيت و هيلكارى و ده وروبه رو شيرازه روچ نازادانه ده سوورپى و من له گه ليا ده سوورپم شه و په يامه گه وريه بو ئيوه ده هينم، ره به نه كان، سه ره تا بال بوو هاتن شه و كات فريسته، باوكه هه به كوك دوپاره ده مى كرده وه: ((عابيدى پيروز، زهينى ئيمه له مه شخه لى خاموش بوو ده چيت هه ليا نگرسي نه تا بتوانن بچينه ناو نمايش و ببين)).

-باوكه هه به كوك، سه ره تا شه زوو بو نازادى بوو، نازادى بوونى نه بوو، به لام له پريكا له قولايى كويله تيدا، مرؤقى ده ست به زنجير به ستراو وهك بلىي هه روه كو بال بوينه به خيړايي رايته كاندوه، پاشان يه كيكي ديكه و يه كيكي ديكه عاقبته ت ته واوى خه لك.

دهنگه پرسيار كره كان به به خته وه ري هه وه دهنگيان دايه وه ((خه لكى سراييل))؟

-به لى ره به نه كان، خه لكى سراييل! شه ساته ي كه ده يگوزه ري نين، ساتيكي گه وروه مه ترسيداره، تاسوق بو نازادى واهه لده قرچى، باله كان وه حشيانه ويك ده كه ون، رزگار كره له حالى هاتن دايه! به لى ره به نه كان رزگار كره خه ريكه ديت، بو- سه ير بكن، وا بيرده كه نه وه كه ناخو شه و فريسته ي نازاديه له چ رسكاوه؟ له خا كه رايي و چا كه ي خودا؟ له شه قينى شه و؟ عه داله تى شه و؟ نا شه و فريسته يه له سه برو سه رسه ختى و كيشمه كيش و جوړى مرؤف هيوين بووه.

باوكه هه به كوك جوړته تيدا به رخوځى و په لپى گرت " عابيدى پيروز ئيوه وه زيفيه ييكي مه زن و بار يكي سه نكين له سه ر شانى مرؤف داده نين، يانى شه ونده به وه دلنياييت."

به لام عابيد په لپه كه ي به هه نند هه لسه گرت، شه ش هه واسى لاي كريستيانو بوو، هاوارى كرد: ((تهو يه كى له كوراني ئيمه يه له بهر هه مان شه وه يه كه كتيبى پيروز به ((كورى مرؤف)) قسه ي له گهل ده كات هاوخه و بوونى هه زاران مه ردو ژنى سراييلى، نه وه له دواى نه وه بوچى بووه؟ تايا بو شه بووه كه كه فه ليان ليك بسوون و دريژى و پانى رانيان ختوكه بده ن؟ نه خيړ، ته واوى هه زاران ماچ بو به وجوده يئانى كريست پيوست بووه)).

عابید گۆپالتی له تهخته که ده داو بهردهوام بوو ((ئهی ره به نه کان، ئاگادار بن. ئهو له وانیه له نیوه پۆ بیته، له وانیه له نیوه نندی شه ودا بیته، هه میسه له حاله تی ئاماده باشیدا بن، هه مامی کرده وه و برسی، بیدار، وای له نیوه، ئه گهر ئهو نیوه به پۆخلی و تیرو خه وهه ببینی)).

ره به نه کان وه کو میگه لی مه ر به یه ک وه نووسا بوون، جورته تی سهر بلند کردنیان نه بوو، هه ستیان ده کرد که له جانگی سهری عابیدا مه شخه لی ده رپه رپوه هیرش ده کاته سهر ئه وانیه وه.

عابید که له سه ره مه رگدا بوو له کاتی کا کاتی کا ده هاته خواره وه به هه نگاوی توند به ره وه میگه لی وه حشی ره به نه کان چوه پیتش، گۆپاله که ی به رز کرده وه به که یه که ی له مس کردن، هاواری کرد ((ره به نه کان ئاگادارین، ئه گهر ئاگری ئاره زوو تاسوق ی نیوه ساتی خاموش بی، باله کان دووباره ده بنه وه زنجیر، گوئی قولاغ بن،، بجه ننگ، مه شخه لی رۆح تان شه وو رۆژ به داگیرسای راگرن، ته وه ره کان بوه شینن، باله کان تیرو که ن، من ئیدی رۆیشتووم، به په له م تا له گه ل خودا قسه بکه م، من رۆیشتووم، دوا هه مین وشه کام ئه وانن "ته وه ره کان بوه شینن! باله کان ئاماده که ن!". له پرتیکا هه ناسه ی گیرا، گۆچانی له ده ست که وته خواره وه، پیره میرد به بی سه روسه دا به ئارامی و نه رمیه وه که وته سهر ئه ژنۆکانی و به ئارامی به سه ره به ردریژه که وه خزی، شاگرد هاواری کرد و په له ی کرده کۆمه گی مه ولا که ی ره به نه کان له جیی خۆیانیه وه که وتنه هه ره که ت، سه ریان دانه وانند، عابیدیان دانایه سه ره به رده کان و چرای هه وت لقه یان هینایه خواره وه، له که نار رووخساری شین و بی جولیه ئه ویان دانا، ردینی دهره وشایه وه، کراسی سپی کرایه وه، جلی کۆن و زبری ئهو به سنجا قی تیژی ناسنین که سیننه و ته نکیشی خویینی پیره میردیان دا پۆشی بوو، وه دیار خست، باوکه هه به کوک دهستی دانایه سهر دلای عابید ((ته واوی کرده))

یه کیکی دیکه گوتی: واده ی ره هابوونی هاتوه. سیهه میان به زمه مه کردنه وه گوتی: ((دوو دۆست له یه ک بوونه ته وه، گه راونه ته وه ماله کانی خۆیان جهسته بو خا ک و رۆح بو خودا))

به لام له کاتی کا ئه وان له گه ل یه ک قسه یان ده کرد و ئاویان گهرم ده کرد بو شورینی، عابید چاوی کرده وه، ره به نه کان به وه حشه ته وه پاشه کشه یان کرد که وتنه روانینی شه وه وه، رووخساری بریقیه ده دایه وه، دهستی لاوازو نینۆکی درییژی ده جولان، چاوه کانی به خه والوییه وه به هه واوه دوورابوو، باوکه هه به کوک، که وته سهر ئه ژنۆ دووباره دهستی له سه ر دلای دانا، به رازکاریه وه گوتی: ((دلای لیته دا، نه مردوه)) روه ی له شاگرد کرد که به سه ره پییه کانی پیره میردا که وتبوو ماچی ده کردن: (رابه یۆحه نا خۆشبه زترین وشتر بگه ره بو هینانی شه معونی پیر بچۆ ناصیره، خاخام داوو ده رمانی ده کات. په له که .. شه هه وا وا روونا ک ده بیته وه، رۆژ له حاله تی هه لاتن دابوو، هه وره کان په راگه نده ببوون، زهوی تازه باران خواردوو تیر ببوو، دهره وشایه وه به سپاسه وه سه یری ئاسمانی ده کرد، دوو قوش سینیه ئاسمانیان شه ق ده کرد به ده وری دیره وه ده سوورانه وه تا په روبا لیان وشک بیته وه، شاگرد له کاتی کا ته شکی له گۆنکانی ده سه رپه وه، به ره و لای ته ویله رۆیی توند رۆترین وشتری هه لبا ژارد، وشتری کی تولاز، باریک، ئه ستی ریه یی که به تو یلیه وه بوو، ناچاری چۆ کدادانی کرد، شه کاته سوورابۆ وه هۆق هۆق که وته گریانیه وه.

وشتر له جیی خۆی هه لسا وه ستا، شه کاته به هه نگاوی درییژ درییژ به ره و ناصیره تی ی ته قانند، پرته وی سپیدان به سه ره ده ریاچه ی (گنسارت) هه لده هات و ئاوی له نوری سپیدان دهره وشایه وه، لیوا ره کانی له به ر ئاسه واری بارانی دوینی شه و گالود بوو بوون و دوورتر ئاویکی سه وزو به ده وری درزی سپی شیرئ، چارۆگه ی قایغی ماسیگری بوو بوونه وه تا خشکه بکه ن، هه ندئ له قایغه کان له پیشت له ئاوه کراوه کاند بوون، ماسیگری دهستی پیگردبوو، مه لی باران به نه واری سپی و گو ل ره نگیان به شادومانیه وه به سه ره ئاوی له رزیوه وه وه رکه وتبوون، قه ره قازه کان به سه ره ته خته تا وی ره کانه وه وه ستابوون، چاوی خرکه له یان برپیوه ده ریاچه وه تا له و کاته ی که ماسی بو هه لبه زین و دابه زین له میانی که فی ئاوه وه سهر ئا و ده که ون به حسابیان رابگه ن.

له رۆخانهی لیواردا، کفرناحوم که تا مه‌غزی ئیسقانی تهر بوو بوو، بیدار ده‌بۆوه، که له‌شیران ئاوی سه‌رپه‌ری خۆیان راته‌کاند، که ره‌کان ده‌زهرپین و گۆلکه‌کان به ئارامی بۆرانیدیان و تیکه‌ل بهو ده‌نگه‌ ناهه‌مه‌نگه، گفتوگۆی ماناداری مرۆقت، ئاسایش و شادی ده‌به‌خشیه‌ هه‌واوه.

ده‌دوازه‌ ماسیگر له په‌ناگای که‌ناریکی چۆلکراودا، پینی درێژیان له تاوێره‌ به‌رد گیر کردبوو له کاتیکیدا تۆره‌کانیان به ئارامی و کارامه‌بیه‌وه راده‌کیشا، خه‌ریکی گۆرانی گوتن بوون، له بالائی سه‌ری ئه‌وانه‌وه، زوبه‌دی پیر، سه‌رۆکی چه‌نه‌بازوو حه‌وت خه‌تیاں وه‌ستابوو، وا خۆی ده‌رده‌خست که هه‌موو ئه‌وانی وه‌کو کورپۆ خۆی خۆشه‌ده‌وین و سه‌باره‌ت به‌وان خاوه‌ن دێکی میه‌ره‌بانه، به‌لام ئه‌مانی لی بپری بوون، به‌رۆژانه‌ کاریان ده‌کردو پیره‌می‌ردی چه‌نه‌باز نه‌یده‌هیشت یه‌ک ساتیش هه‌ناسه‌ تازه‌که‌نه‌وه.

زه‌نگۆله‌کان که‌وتنه‌ ئاوازه‌وه، می‌گه‌لی له‌مه‌رپوزن به‌ره‌و که‌نار تاویان دا سه‌گه‌کان ده‌ورپین، نه‌فه‌ری فیکه‌ییکی کیشا، ماسیگره‌کان بۆ ته‌ماشاکردن ئاورپیان دایه‌وه، به‌لام زوبه‌دی پیر بۆ پێشه‌وه رایکردو به‌توورپه‌بیه‌وه گوتی: ((فیلیپ و قه‌وم و خزمانیه‌تی .. ئیمه‌ ده‌بی به‌ کاره‌کانی خۆمان رابگه‌ین)).

خۆی کنده‌که‌ی که‌وته‌ ده‌ست و وای نیشاندا کۆمه‌گیان ده‌کات، ماسیگره‌کان ده‌ماو‌ده‌م بۆ گوند سه‌ره‌و ژیر ده‌بوونه‌وه، تۆره‌کانیان له کۆل ناو ژنه‌کانیان دانانی پێویستی‌ه‌کانی رۆژانه‌یان له‌سه‌رسه‌ردانا به‌دوای ئه‌وانه‌وه ده‌چوون، کورانی له‌به‌ر هه‌تاو سووتاو، سه‌وله‌کانیان توند گرتبوو، سه‌ولیان لێده‌دا، به‌لێدانی دووسی سه‌ول ده‌هه‌ستان و قه‌پیان له‌و نانه‌ وشکه‌ده‌دا که له ده‌ستیاندا بوو، فیلیپ له رامانکردنی تاوێره‌ به‌ردی قه‌راری گرتبوو فیته‌ی لێده‌دا، دلی ده‌بخوازی گالته‌و گه‌پ بکات: به‌لام زوبه‌دی پیر به‌ مچوو‌مۆری ده‌ستی له‌سه‌ر ده‌م داناو هاواری کرد: " فیلیپ ده‌ست له ئیمه‌ هه‌لگره‌ ئیمه‌ کارمان زۆره، خوا له‌لاییکی دیکه‌ رزقت بداتی" ئه‌وکاته به‌ساردیه‌وه پشتی تیکرد، به‌چه‌وه گوتی: ((ده‌فنی که‌ با بجیتته‌ سو‌راغی یونسه‌وه له‌وی تۆر هه‌لده‌دا، کورپه‌ ئیمه‌ کارمان زۆره))

جاریکی دیکه‌ یه‌کێک له کنده‌که‌کانی گرت و ده‌ستی به‌پراکیشان کرد، زفرینگیکی قورمزی جه‌سته‌ی مه‌له‌وانانی که ده‌ماو ده‌م نزیك ده‌بوونه‌وه به‌ چوار چاو ده‌پشکنی.

به‌لام له‌م کاته‌ دا که ده‌یانویست تۆره‌که‌ بۆ سه‌ره‌وه هه‌لبکیشن و دیسان ماسیه‌کان هه‌لپێژنه‌ که‌ناره‌وه، ده‌نگی وزه‌وزیکی خه‌مه‌نگیزی له‌ دووره‌وه بیست، که له سه‌راسه‌ری ده‌شتاییکه‌دا بلاو ده‌بۆوه، له‌گه‌ل زه‌نایی که له سه‌روودی پرسه‌ ده‌چوو هاوچووت بوو، زوبه‌دی پیر گویچه‌کی زلو پرموی تیژ کرد تا رووتر گویی له سه‌داکه بیست، مرۆقه‌کان هه‌له‌که‌یان قۆسته‌وه‌وه ده‌ستیان له‌ کار کیشایه‌وه. زوبه‌دی پرسی: ((کورپه‌ ده‌بی چی رویدایی؟ سه‌روودی پرسه‌یه، ژنان خه‌ریکن شیوه‌ن ده‌کن؟)) ماسیگریکی پیر وه‌لامی دایه‌وه ((مرۆقیکی گه‌وره‌ وه‌فاتی کردوه، سه‌رۆک، خوداوه‌ند ته‌مه‌نیکی درێژ به‌خشی به‌تو)) به‌لام زوبه‌دی پیر پشتری چوو‌بووه به‌رزایی تاوێره‌به‌ردی، چاوانی درنده‌خوی به‌ ده‌شتاییدا وه‌رسووراندا، له‌وی پیاوان و ژنانی دی که به‌ لای رایانده‌کردو به‌رده‌بوونه‌وه سه‌ر زوی دووباره‌ هه‌لده‌ستانه‌وه‌وه سه‌روودی پرسه‌یان ده‌چپی، له ته‌واوی دیدا هه‌راو زه‌ناو گه‌ره‌لاوژه‌ که‌وتبه‌ ئاراوه، ژنان شیوه‌نه‌وه راده‌بردن، به‌لام له‌ دواي ئه‌وانه‌وه پیاوان به‌ بێده‌نگی ده‌رۆیشتن بۆ سه‌ر زوی لار بووبوونه‌وه.

زوبه‌دی هاواری کرده‌ سه‌ریان ((چی رویداوه؟ بۆ کوی ده‌رۆن؟ بۆ ئه‌و ژنانه‌ ده‌گرین؟))، به‌لام ئه‌وان به‌ په‌له‌ له‌ته‌ک زوبه‌دی راده‌بردن بی ئه‌وه‌ی وه‌لامی بده‌نه‌وه، به‌ره‌و لای جۆخینان رایانده‌کرد، زوبه‌دی به‌ هه‌له‌شقه‌انی ده‌ست هاواری کرد: ((ناهای بۆ کوی ده‌چیت؟ کی‌ مردوه؟)) پیاویکی چوارشانه‌ که هانکه‌هانکی بوو وه‌ستاو له وه‌لامدا گوتی: ((گه‌نم)).

– وه‌کو پیاو قسه‌ بکه‌ به‌من ده‌لێن زوبه‌دی پیر، که‌س له‌گه‌ل مندا فشه‌بازی ناکات، کی‌ مردوه؟ ئه‌و هات و هاواری که له هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌هات وه‌لامی دایه‌وه، ((گه‌نم، جۆ، نا!)) زوبه‌دی پیر که سه‌رسام بوو بوو، به‌سه‌ر جیی خۆیه‌وه وشک هه‌لگه‌را، به‌لام له پریکا به‌ زیلله‌یی که به‌ پشتی خۆیا کیشابووی، تیگه‌یی بوو، له‌به‌رخۆ که‌وته‌ زه‌مه‌مه‌وه ((ناها، جۆخینه‌کان لافاو بردو‌نیه‌تی باشه‌ لێگه‌ری با

هه‌زاره‌كان شكايهت بکه‌ن، په‌یوه‌ندی به‌ منه‌وه‌ نییه‌)) ئیستا که‌ هاوار له‌ سه‌رتاسه‌ری ده‌شت ده‌نگی ده‌دایه‌وه‌، ته‌واوی دانیش‌توانی دی‌ هه‌ل‌پ‌ژا‌بوونه‌ ده‌ره‌وه‌، ژنان خ‌زبان به‌سه‌ر ج‌وخیناندا ده‌دا، له‌ ناو گل‌و لیتاودا ده‌گه‌وزین، ته‌واوی هه‌ولیان شه‌وه‌ بوو که‌ شه‌وه‌ گه‌م ج‌ویه‌ی که‌وتبوه‌ ناو چال‌و چۆله‌کان کۆکه‌نه‌وه‌، بازووی شه‌وانه‌ی له‌گه‌ل زوبه‌دی بوون شل بوو هاتنه‌ خواره‌وه‌، ه‌یزی راک‌یشانی تۆره‌کانیان له‌ ده‌ست دابوو، زوبه‌دی به‌ بینینی ده‌ستی بیکارو چاوانی که‌ ده‌یان‌وانیه‌ ده‌شتایی وه‌کو شه‌سپه‌ند به‌سه‌ر ئاگردا هه‌لبه‌زیه‌وه‌، به‌سه‌ر به‌رده‌که‌وه‌ دابه‌زی و هاواری کرد ((بگه‌رپ‌نه‌وه‌ سه‌ر کارت‌ان، یال‌لا تۆره‌کان راک‌یشن)) جارێکی دیکه‌ کنه‌دی گرت‌ه‌ ده‌ست و وا خ‌وی نواند که‌ رابده‌کیشی، ((سوپاس بۆ خوا که‌ ئیمه‌ ماسی‌گرین و جوتیار نین، په‌یامبه‌ر به‌خ‌زه‌هات، ماسیه‌کان مه‌له‌وانیک‌ن شایسته‌ن و غه‌رق نابن، ((دوو دووتا چوارتا)) فیلیپ می‌گه‌لی ره‌ها کردبوو له‌ به‌ردیکه‌وه‌ ده‌په‌ریه‌ به‌ردیکه‌ی دیکه‌، هه‌زی لی بوو قسه‌ بکات، له‌ به‌رده‌م ماسی‌گره‌کان به‌دیار که‌وت و هاواری کرد ((کورپ‌نه‌ تۆفانیکی نووی بۆ خاتری خودا ده‌ست له‌ کار هه‌ل‌گرن و وهرن قسان بکه‌ین، کۆتایی دونیا هاتوه‌! یه‌که‌ یه‌که‌ موسیبه‌ته‌کان بژمی‌ین! پ‌یری ئومیدی گه‌وره‌ی زۆر ئیمه‌ —جان‌باز— یان له‌ خاچ دا، دوینی خودا به‌ندازی ئاسمانی کرده‌وه‌ شه‌وه‌ش دروست له‌و کاته‌ی که‌ ج‌وخینه‌کان پ‌ر گه‌م بوون، نامان به‌لاش چوو، هه‌مان چه‌ند کاتیکی به‌ر له‌ ئیستا یه‌کی له‌ مه‌ره‌کانی من زاو به‌رخ‌یکه‌ی دووسه‌ری ه‌ینا، من ده‌ل‌یم دیمه‌ی دونیا هاتوه‌، بۆ خاتری خوا ده‌ست له‌ کار هه‌ل‌گرن و وهرن باقسه‌ بکه‌ین. به‌لام زوبه‌دی پ‌یر که‌ خوینی خ‌وی ده‌خواره‌وه‌، هاواری کرد ((فیلپ بۆ ل‌یره‌ ده‌فن نابی و نا‌پ‌ویی و له‌ ئیمه‌ ناگه‌رپ‌ی مه‌گه‌رنابینی که‌ ئیمه‌ کارمان هه‌یه‌، ئیمه‌ ماسی‌گرین و تۆ شوان، جوتیاران ده‌بی گل‌ه‌یی بکه‌ن، په‌یوه‌ندی به‌ ئیمه‌ چیه‌؟ یال‌لا کورپ‌نه‌ بگه‌رپ‌نه‌وه‌ سه‌ر کارت‌ان.

شوان زمانی به‌ سکالا کرده‌وه‌ ((زوبه‌دی تۆ سگت به‌ جوتیاران ناسوتی که‌ له‌ برسان وا ته‌له‌ف ده‌بن؟ شه‌ی شه‌وانیش س‌راییلی نین و برای ئیمه‌ نین، ئیمه‌ یه‌که‌ دره‌ختین و رۆشنه‌ که‌ جوتیاران وه‌کو ریشه‌ی دره‌خت، شه‌گه‌ر شه‌وان وشک بکه‌ن هه‌موو ئیمه‌ش وشک ده‌بینه‌وه‌، زوبه‌دی شتیکی دیکه‌، شه‌گه‌ر کریست ب‌یت و له‌ هه‌مان بگه‌ره‌وه‌ به‌رده‌دا

ئیمه‌ مردوو بین چ که‌سی بۆ نه‌جاتدان ده‌دۆزیته‌وه‌؟ یال‌لا وه‌لامی من بده‌وه‌. زوبه‌دی پ‌یر له‌ توور‌ه‌بیان پ‌روخالی ده‌بۆوه‌، ئاگرت له‌ لوتی ده‌گرت و به‌شیوه‌ییکی هه‌تی ده‌ته‌قی ((بۆخاتری خوا ده‌ست له‌سه‌ری ئیمه‌ هه‌ل‌گه‌ره‌و بگه‌رپ‌یوه‌ لای قه‌وم وقیله‌ت، نامه‌وی من سه‌باره‌ت به‌ کریستی موژده‌ه‌ین شتی بیستم، ده‌ر‌شیمه‌وه‌و یه‌کیکیش د‌یت له‌ خاچ ده‌ری و یه‌کیکی دی دی و شه‌ویش له‌ خاچ ده‌ری، مه‌گه‌ر نازانی شه‌ندریاس چ په‌یامیکی بۆ یونس‌ی باوکی ه‌ینابوو؟ واد‌یت‌ه‌ به‌رچاو بۆ هه‌رکوییه‌که‌ بچ‌یت و له‌هه‌ر کوییه‌که‌ بوه‌ستی خاچی ده‌دۆزیه‌وه‌، چاله‌ ره‌شه‌کان و له‌ کریستی موژده‌ه‌یندا شه‌پۆل ده‌ه‌ن... ئیدی بۆ هه‌وت پ‌شتی‌شمان به‌سه‌، به‌بی شه‌وان کاروبارمان باش به‌رپ‌یوه‌ ده‌چ‌یت، شه‌وان شتی نین جگه‌ له‌ مایه‌ی ده‌رده‌سه‌ری، ئیستا پ‌رۆ که‌می په‌ن‌یرم بۆ به‌ینه‌، تا‌پ‌ر به‌و تاوه‌یه‌ ماسیت بده‌می، مامه‌له‌ی پایا پای، شه‌وه‌ پ‌یی ده‌ل‌ین کریست پ‌یکه‌نی و گه‌رایه‌وه‌ لای شه‌وانه‌ی ز‌رکوره‌کانی: ((کوره‌ ئازاکانی من بچ‌ول‌یه‌وه‌ تا به‌ل‌کو بتوانین ئاگر داگیرس‌ینین و مه‌نجه‌لی ماسی بارکه‌ین سه‌یرکه‌ن خۆره‌تاو مه‌تریک سه‌ره‌له‌گه‌راوه‌و ئیمه‌ کاریک‌مان نه‌ کرده‌)) به‌لام فیلیپ بۆ گه‌یشتن به‌ می‌گه‌له‌که‌ی ه‌یشتا پ‌یی له‌سه‌ر پ‌ی هه‌ل‌نه‌گرتبوو، که‌ وه‌ستا که‌ریک‌ باریکی ل‌ینرابوو تا گوێکانی خه‌ریک بوو بکه‌وی، به‌سه‌ر ر‌ینگایه‌کی باریکه‌وه‌ که‌ که‌ناری ده‌ریا ده‌گر‌یت‌ه‌ خۆ به‌دیار که‌وت، له‌ دوايه‌وه‌ نه‌ناس‌یکه‌ی پ‌ی خواست به‌ کراسی کراوه‌و ر‌یش‌یکه‌ی سوورو داریکی دوو لقی له‌ ده‌ست گرتبوو سیخورمه‌ی له‌ ئاژه‌له‌که‌ ده‌دا، له‌ په‌له‌دا بوو.

شوانه‌ که‌ له‌ هه‌مان ج‌یدا وه‌ستا‌بوو گوتی: ((سه‌یرکه‌، وا ب‌یرده‌که‌مه‌وه‌ که‌ شه‌وه‌ موو هه‌رماسییه‌ یه‌هودای شه‌سخه‌ریوتی بی، کردووه‌ به‌ د‌یه‌هات گه‌ری سه‌رله‌نووی ده‌ستی پ‌یکرده‌وه‌ تا ولاغان نال‌ بکات و کول‌ینگ دروست بکات، وهرن با بزانی چ‌ی له‌بن سه‌ریه‌؟

زوبه‌دی پ‌یر به‌زه‌مه‌کردنه‌وه‌ گوتی: ((هه‌ی مردوو شۆر رووخساری بیات که‌یفم به‌ سه‌رو مووی نایه‌ت، بیستومه‌ قابیلی باوکه‌ گه‌ره‌شی، هه‌مان جۆر ر‌یشی هه‌بوو.

فیلیپ گوتی: ((ئەو مرۆڤە فەلەكزەدیە لە بیابانی ئەدومیە دا هاتۆتە دنیاو، لەوی هیشتاكەش كە هیشتایە، گەردشگە شێرانە، كەواتە باشتر وایە سەری لەبەر سەری نەنێن)).

فیلیپ ئەو كاتە دوو ئەنگووستی خۆی لە دەم ناو فیکەییکی بۆ كەرسوارەكە كێشاو بانگی كرد ((یەهودا سەلام، بە دیتنت خۆشحالم كەمێ وەرە ئەوبەرە تا بتوانین تۆ باشتر ببینن)) ریش سوور تفی روکردو جۆینی پێدان، كەیفی بەو شوانە نەدەهات، هەروا بەزوبەدی پیریش، دەیهویست تیکەلیان نەبیت، بەلام چ دەبوا بكری ئاسنگەرئ بوو پێویستیان پێ دەبی، لەبەر ئەمە نزیک بۆوه فیلیپ پرسى ((وەزعی خەلكی ئەو دییانەى سەر ریگا چۆنە؟ لەوی لەو دەشتە چ خەبەرە؟

ریش سوور بەراکیشا كلكی كەر، رایگرتو بەخەندینیكى وشك وەلامی دایەو (وەزەكە بە پێى مورادە، خوداوەند میهرەبانترینی میهرەبانانە، بەلئ ئەو خەلكی خۆی خۆش دەوی، لە ناصرەدا پەيامبەران لە خاچ دەداو لیرەش لە دەشت تۆفان دەنێرئو نان لە دەستی خەلك دەردینئ، گویتان لە دەنگی شیوەن نییە ژنان بۆ گەم سەردولكە دەلێن وەك بلینى كورانی خۆیان لە دەست داوه زوبەدی كەلەبەر فەلەج بوونی كاری ئەو رۆژەى دلئ توند بوو بوو، بەپەلپ گرتنەو گوتی: ((هەموو كارەكانى خودا لە رووی بەرژەوئەندییەو، هەر كاری ئەتەجم بدات بە باوەرى من وپروشانئ نایەتەدى، كاتئ هەموو غەرق دەبن تەنھا من بە سەلامەتى دەردەچم ئەو خودایە كە من لە باوەشى پاراستنى خۆى دەكات، بە ئیو دەلیم من ئیمانم هەیه ((دوو دووتا، چوارتا)) بە بیستنى ئەو ووشانە، ریش سوور تەواو لەبیری كرد كە یەك لوقمە نانئ نەمرئ و نەزئ چۆن دابین دەكات و ناچار بوو بۆ وەدەست هینانئ بژئو پشت بە هەریەك لەو مرۆڤانە ببەستئ، بەبئ شەرم كردن گوتی: ((زوبەدى تۆ ئیماندارئ تەنھا بۆ ئەوئ كە خودای گەورە جیئ گەرم و نەرمئ پێدان تە كاروبارت بە خێرو خۆشى بروات، حەزرتئ عالی پینح قایغت لەبەر دەستەو پەنجانە فەرى ماسیگرت هەیه كە وەكو كۆیلە رەفتاریان لەگەلدا دەكەیت، هەر ئەوەندە خواردنیا دەدەیتئ كە بتوانئ كارت بۆ بكەن و لە برسان نەمرن، بەدریژابئ ئەو ماوەیە وجودئ باشئ

جەنابعالئ سندوقچەو گەنج و وركت پیر دەكەیت، پاشان دەستت بۆ ئاسمان بەرز دەكەیتەو و دەلئیت ((خودا عادیلە و من باوەرم پێیەتى، دنیا قەشەنگە، ئومیدەوارم هیچ كاتئ نەگۆرئ!))

بۆ ئەو جانبازە ناپرسی كە چەند رۆژئیک لەمەوبەر لە خاچ درا، ناپرسی كە ئەو هەولیدەدا تا ئیمە نازاد بكات، ئەو جوتیارانەى كە خودای یەكشەو زەخیرەى گەمئ تەواوئ سالی لە چنگ فراندن، هەر بە هەمان شیوئ لیان پیرسە، هەمان ئیستاكە لە ناوگلو لیتەدا لول دەخۆن دانە دانە گەم كۆدەكەنەو دەگرین، بۆ لە من ناپرسی؟ من دئ بە دئ دەرۆم نازاری سراییل دەبینم و دەبیستم، تاكەى... تاكەى؟ زوبەدى تۆ هیچ كاتئ ئەوەت لە خۆت پرسىو...؟))

پیرەمێرد وەلامی دایەو ((راستیت بوئ، من باوەرم بە پرچ و موی سوور نییە، تۆ لە جانگی قابیلی كە برای خۆى كوشت، دۆستى من، برۆ ون بە، حەزم لئ نییە قسە لەگەل هئ وەكو تۆ بكەم)). بەم قسەیه پشتم لەو كرد، ریش سووردارئ دولقەى لە ملی كەر برده خوارو، ئاژەل سەرى بەرز كردهو و لەناو قەراسەى برده خوارو تئ تەقاندو كەوتە رێو.

یەهودا بەزیمارو گوتی: ((مشەخۆرى پیری نەترس، کریست دیت تا هەموو شتئ ریکبخات)). بەگەیشتم بە دەوروبەرى بەردەكان گەرایەو و هاواری كرد: ((لە هەلئیکى دیکە سەبارەت بەم بابەتە دووبارە لەگەل یەك قسە دەكەین ((لە دیمایدان کریست رۆژئ هەر دیت، مەگەر وانیه؟ بەلئ، پاشان هەر خۆى پیس و چەپەلەكان دەخاتە شوپینئ خۆیان، مرۆڤئ بە ئیمانئ وەكو تۆ كەم نین! بەدیداری قیامت)).

زوبەدى وەلامی دایەو ((ریش سوور برۆ بە جەهەننەم)). عاقیبەت كونالکەكانئ تۆر بەدیار كەوت پیر لە ماسئ سەر زێرین و شاماسئ سوور بوو، فیلیپ لە میانئ ئەو دوو وەستابوو نەیدەتوانئ لایەنگرئ یەكێکیان بیست ئەوئ كە یەهودا گوتبوی حەقیقەت بوو لە رووی شەهامەتەو بوو، ئەو شوانە هەموو دەمئ خواستبوو هەمان ئەو ووشانەى یەهودا بەروو پۆخلی پیرەمێرد پیرئینئ، یا لە كەللەى دا بیانباتە خوارو، بەلام هیچ كاتئ شەهامەتى ئەوئ نەبوو. ئەو كلك برآوه،

زهمینداریکه که لله گه وره بوو ته که ته کی شه و له و پرگایانه ی که فیلیپ بزنو مه ره کانی لی ده له و پراند هی شه و بوون، چون دهیتوانی هیرش بکاته سه ری مروقت یا ده بی شیت بی یا قاره مانو فیلیپ هیچیان نه بوو، ته نه قسه ی قه له و قه له وی ده کردو زماندریژی ده کرد، هیچ کاتیکیش له بیری نه ده کرد که شتیکی تیا بهیلته وه. له بهر شه له کاتیکدا که شه دوو شه ره چه قیان بوو، شه بیدنگ مابوه مه حبوبو دوو دل له که ناری و هستا بوو، ماسیگره کان تو ره کانیان راکیشابوه نیو قایغ، شه ویش له گه له شه واندا لار بووه، له هه لرژنتی ماسی بو ناو سه به ته کان کومه گی ده کردن، هه تا زوبه دیش تا که مری له ناو ئار بوو، خه لکه که ماسیه کانی رینمای ده کرد، له هه مان شه و بگره و به ده یه دا له پرینکا دنگی ریش سووره که له تا و پره به ردیکی به رام بهر دنگی دایه وه ناها ی زوبه دی، زوبه دی پیر خوی له که پیدا جاریکی دی ده نگه که خرؤشا ((ناهای زوبه دی، گوئی بگره له ناموژگاری منو یه عقوبی کورپت به پی.)). پیره میرد به پهریشانی هاواری کرد (یا قوب) تا شه جیبه ی که په یوه ست بوو، به کوری بچوو کتری تازه کار له کار تراز ابوو، شه وی له ده ست چوو بوو. نه یه ده خوازی شه ویش له ده ست بدات، کورپکی دیکه ی نه بوو، بو کاره کانی پیویستی به بوو، به نیگه رانیه وه یه هودای بانگ کرد ((ردین سووری نه فرته ی، له باره ی یاقوبه وه چیت هیه بلتی؟

له رییدا بینیم که له گه له سه لیبسازدا لیک نریک بوونه وه، له گه له یه کدا چاکوچونیان ده کرد

– کافر کام سه لیبساز؟ رونتر قسه بکه؟

– کورپ دارتاش، هه مان شه وی که له ناصیره خاچ دروست ده کاتو پیغه مبه ران له خاچ ده دا، ئیدی زور دره نگه! زوبه دی پیری بیچاره، یاقوبیش له ده ست چوو، تو دوو کورپت هه بوو یه کیکیان خودا له چنگی فراندی شه وی دیکه هه رماس. زوبه دی پیر ده می به ش بوو بووه هه لسا یه سه ر پی ((ماسییکه یه ره نده له ئاودا هه لبه زیه وه، به سه ر سه ریه وه، په ری گرت، شه وکاته بازی دایه ناو ئاوو داو ون بوو. پیره میرد به ترسه وه که وته چه وه گوئی: "نیشانه ییکی به د، نیشانه ییکی به د! واته کورپ من وه کو شه ماسییه په رنده وازم لیدینی و له ژیر ئاوه قوله کاند اوون ده بی؟ شه و کاته

رووی له فیلیپ کردو گوئی: ((بالنده ماسیت بینی؟ هه رچی له و دونیا رووده دات بی مانا نییه، بلتی بزائم شه وه چ ماناییکی هه یه، ئیوه شوانه کان.)).

– باوکه زوبه دی، شه گهر به رخ بوا یه خو پشتیم ده بینی، ده متوانی شتی بلیم به لام من سه ره ده ره له ماسی ده رناکه م.

فیلیپ تووره بوو، چونکه به پیچه وانه وه یه هودا شه هاهمه تی نه بوو، که وه کو پیای قسه بکات ((ده بی بچمه سو راغی میگه له وه)). گوپالی شوانی نایه سه ر شان و له به ردیکه وه بازی ده دا سه ر به ردی و خوی گه یانده یه هودا و بانگی کرد:

– سه برکه برا، ده مه وی قسه ت له گه له بکه م.

ردین سوور بی شه وه ی که ئاور بداته وه وه لامی دایه وه ((ترسنوک پرؤ سو راغی مه ره کانت، ده ست تیکه له کردن له نیشی پیان بو تو نه هاتووه، به برا بانگم مه که من برای تو نیم.))

– ده لیم سه برکه، شتی هیه ده بی پیستی بلیم، تووره مه به. یه هودا وه ستاو به قیزه وه سه ریری شه وی کرد ((بو قسه ت له لامه وه تا کاف نه کرد؟ بو لیستی ده ترسیی؟ کاتی که ده زانی چی رووده دا، چ که سی و دیت و ریت له کو ییه، هیشتا هه ره ده بی پرسی؟ ره نگه ئیستاش بوئی شتیکت نه کرد بی، وه لی منالیچکه به زووی پاشای یه هود دیت و وای به حالی ترسنوکان، فیلیپ به پارانه وه گوئی: ((یه هودا، زیاترم بو باس بکه، هه رچه ند ده توانی سه ری من بکوته وه، به و دارده ست ته له ناو سه رم بده تا که می عیزه تی نه فسم بیته ناو، ئیدی له ده ست شه ترسه هه میشه ییه بیزار بووم، یه هودا له سه رخو نریک بووه و بازووی شه وی توند گرت.)) (فیلیپ شه وه له ناخی ده وه ی ده لینی یا قسه ی بو شم بو ده که ی؟

– وا ده لیم هه له بووم، شه مرؤ بیز له خو م ده که مه وه، وه ره پی شه وه ریم نیشانده، من ئاماده م.

ردین سوور سه ریری ده وره بیری کردو ده نگی کز کرد ((ئاماده ی کوشنتی؟))

-کوشتنی مرۆف.

-ئاساییه، بۆ وا بیرت کردوه که مه‌ر بکوژی؟))

-هیشتا مرۆفم نه‌کوشتوه، به‌لام ده‌توانم ئه‌و کاره بگرمه ئه‌ستۆ، به‌لێ گومانم نییه، مانگی پیشوو یه‌ک گام به‌ته‌نھا به‌زه‌وی داداو سه‌رم بری.

-کوشتنی مرۆف ئاسانتره، له‌گه‌ڵ مندا وه‌ره. فیلیپ له‌رزى، په‌نجه‌ی وه‌خه‌به‌ر هاتبوو، به‌ته‌به‌شێکی ترسناکه‌وه‌ پرسى ((تۆ یه‌کێ له‌وانى - یه‌کێ له‌جانبازه‌کانی؟ هه‌والێکی زۆری له‌باره‌ی ئه‌و - براهیه‌تیه - بیستبوو، ناویان له‌وان نابوو، جه‌نگاوه‌رانی پیروژ هه‌رکه‌سى ده‌ستیان بگه‌یشتبایی، ده‌یانکوشت: له‌کیوی - هیرمون - بگره‌ تا ده‌ریای مردوو هه‌تا بیابانی (ئه‌دومیه)، به‌باریه‌و کوندرو خه‌نجهر چه‌کدار بوون ده‌چوونه‌ ده‌رووبه‌رو جاریان ده‌دا: ((له‌ به‌رابه‌ر گاواران سه‌ر دامه‌نوینن، ئیمه‌ ته‌نھا یه‌ک خودامان هه‌یه: ئه‌دونیای، هه‌ر یه‌هودی که‌ سه‌رپێچی له‌ یاسای پیروژ بکات و له‌گه‌ڵ دۆژمنانی خودای ئیمه‌ واتا رۆحیه‌کان پێکه‌نی، با قسه‌ بکات یا کاربکات بیکوژن، لییده‌ن، بیکوژن، ریگا بۆ په‌رینه‌وه‌ی کریست پاک که‌نه‌وه، دونیای له‌ پیسی پاک کردوه، بوارگا ئاماده‌ که‌ن ئه‌و خه‌ریکه‌ وادیت)) به‌رۆژی رۆشن بێ ئه‌وه‌ی مه‌شورته‌ له‌گه‌ڵ که‌س دا بکه‌ن و جگه‌ له‌ خۆیان ده‌چنه‌ ناو شارو دێهاته‌کان تا - سه‌دوکیه‌ک - یا خائینیکی رۆمی خۆنخۆر بکوژن، زه‌ویداره‌کان، کاهینه‌کان و سه‌رۆکی کاهینان له‌ به‌رده‌میاندا ده‌له‌رزین، شیت و هار بوو بوون له‌ ده‌ست ته‌وانه‌وه، ئاخه‌ر هه‌ر ته‌وانه‌ بوون ئاشوبیان ده‌نایه‌وه‌ و سه‌ربازانی رۆمیان ده‌فراند، ته‌نجامه‌که‌ی وا ده‌بوو که‌ له‌ مه‌ودایه‌کی ده‌ست نیشانکراودا کوشت و کوشتاریان ده‌خسته‌ ئاراوه‌ و جۆگه‌له‌ی خۆینی یه‌هودیان هه‌لده‌رشت. فیلیپ به‌ زه‌مه‌مه‌وه‌ گوتی: ((تۆ یه‌کیکی له‌وان - یه‌کێ له‌ گیانبازه‌کان؟: ردین سوور له‌ کاتی‌کا به‌ تیزه‌وه‌ پیده‌که‌نی و پرسى ((دۆستی ئازای من ده‌ترسی؟ مه‌ترسه. ئیمه‌ پیاو کوژنن فیلیپ، ئیمه‌ له‌ پیناوی ئازادی ده‌جه‌نگین تا خودای خۆمان و رۆحمان ئازاد بکه‌ین، راپه‌ره، ئه‌و ساته‌ گه‌یشتوه‌ که‌ تۆش بتوانی پیشانی دنیای بده‌ی که‌ بۆ خۆت پیاوی، وه‌دوام که‌وه)).

به‌لام فیلیپ چاوی له‌زه‌وی دووری و له‌وه‌ی که‌ به‌شوروشه‌وقه‌وه‌ ده‌رباره‌ی ئه‌و بابه‌ته‌ قسه‌ی له‌گه‌ڵ یه‌هودا کردوه، هه‌ستی به‌په‌شیمانی ده‌کردو له‌به‌رخۆ که‌وته‌ ته‌ندیشه‌وه ((قسه‌کانی ردین سوور جوانن، دانیشتن له‌گه‌ڵ دۆست و خواردن و خواردنه‌وه‌ و سه‌نگین کردنی قسه‌و باسو و گوتنی (واوا ده‌که‌ین) له‌زه‌ت به‌خشن، به‌لام فیلیپ هه‌واست کۆکه‌وه‌ له‌مه‌ زیاتر نه‌رۆی ده‌نا خۆت ده‌خه‌یته‌ ناو ته‌له‌وه، یه‌هودا به‌سه‌ریا لار بۆوه‌ و شپۆه‌ی قسه‌کردنی گۆری چه‌نگالی سه‌نگینی ئه‌و ئیستا که‌ شانی فیلیپی به‌نه‌رمی له‌ مس ده‌کردو ده‌یلاوانده‌وه ((مه‌گه‌ر ژیانی مرۆف چیه‌ نرخی چه‌نده؟ ته‌گه‌ر ئازاد نه‌بێ.. هیچه، ئیمه‌ بۆ ئازادی ده‌جه‌نگین وه‌دوای ئیمه‌ بکه‌وه. فیلیپ بیده‌نگ بوو، چ ده‌بوو ته‌گه‌ر بیتوانیایه‌ دوور چووبا! به‌لام یه‌هودا به‌جۆریکی خراپ شانی گرتبوو ((که‌واته‌ دوای ئیمه‌ که‌وه، تۆ پیاوی، بریار بده، خه‌نجهرت پێیه))

- به‌لێ

- هه‌میشه‌ خه‌نجهر له‌ژێر کراست بێ، له‌وانه‌یه‌ هه‌موو ده‌قیقه‌یی پێویستت پێی به‌، برام وا خه‌ریکه‌ ده‌چینه‌ ناو رۆژه‌ سه‌خته‌کانه‌وه، ده‌نگی پێی سوکبال که‌ نزیکتر و نزیکتر ده‌بیته‌وه‌ نابیستی؟ ده‌نگی پێی کریسته، ده‌بێ ریگاگان به‌رووی ته‌وانه‌ کراوه‌ بن، خه‌نجهر له‌ نانی شه‌و واجیب تره، نه‌لیره‌وه‌ باش سه‌یری من بکه‌! یه‌هودا، کراسی کردوه، له‌ به‌غه‌ڵ پێستی ره‌شی سینه‌ی خه‌نجهریکی دوتیغی روت بریقه‌ی دایه‌وه.

- ته‌گه‌ر به‌ خاتری یاقوب، کوری زوبه‌دی که‌له‌پوک نه‌بوا هه‌مان ته‌مه‌رۆکه‌ ته‌م خه‌نجهره‌م له‌ دلێ یه‌ک خائین ده‌برده‌ خواره‌وه، دوو رۆژ به‌ر له‌ جیه‌یشتنی ناصیره‌ ته‌نجومه‌نی - براهیه‌تی - ته‌وی به‌ مه‌رگ مه‌حکوم کرد.

- چ که‌سی؟

- له‌ تیرو پشکدا ناوی من ده‌رچوو...

فیلیپ دووباره‌ پرسى ((چ که‌سی؟ ترس دایگرتبوو..

ردین سوور به‌شپۆه‌ییکی ناگه‌هانی وه‌لامی دایه‌وه: ((ته‌وه‌ په‌یوه‌سته‌ به‌خۆم، ده‌ست له‌ کاروباری ئیمه‌ وه‌رمه‌ده.

یهودا سهیری دهوروبه ری کرد، ئەو کاتە لار بوو و فیلیپی گرت.

- گوئیکانی خۆت باش بکەو، فیلیپ سەیرکە چی دەلێم، یەك وشە لە قسەکانم لای کەسیک نەدرکێتی، دەنا کارت تەواو، ئیستا لەسەر ریگام بەرەو بیابان، دەچمە دێر، رەبەنەکان داوایان لێکردوم چەند شتیکیان بۆدروست بکەم، سێ چووار رۆژی دی بێرەو رەت دەم ئەو قسانە یەك لەگەڵ یەك رەدویدەلمان کرد، لە میشتک دا بە چاکی هەلگێڕو وەرگێڕی بکە، مۆری بێدەنگی لە لێوت بدە، ئەو رازە بۆ کەس ناشکرا نەکە، تەنھا خۆت بریار بدە، ئەگەر پیاوەتیت چەسپار گەیشتیە بریارێکی دروست، ئەوا نەخشە ی کوشتنت بۆ ناشکرا دەکەم.

- کوشتنی چ کەسی، من دەیناسم. یەهودا بە بەرز کردنەوێ دەستە قەبەکانی وەلامی دایەو (ئەوئەندە پەلە مەکە، تۆ هیشتا نەهاتوویتە ریزی (برایەتی) خودا حافیز، تا ئیستا مەرفۆقیکی بێ وێ بوو، هیچ کەس بایەخی بەو نەدەدا کە مردووی یا زیندووی، منیش هەروا بووم.

مەرفۆقیکی بێ وێ - تا ئەو رۆژە ی پەییوئەدیم بە ئەنجومەنی برایەتی کرد، لەو کاتەو تا ئیستا، بوومەتە مەرفۆقیکی دیکە، بوومەتە پیاو، ئیدی ئەو یەهودە رەدین سوورو ئەو ئاسنگەرەنیم کە وەك گە بەدەم و لێوی ناشیرنەو بەسەختی کارم دەکردو هەموو هزر و ویرم لای پێکردنەوێ و وورگ و دووگ و پوزی کریتی بوو. ئیستا من بۆ ئامانجێکی گەرە کار دەکەم، گویت لێیە؟ بۆ ئامانجێکی گەرە.. کەسی کە بۆ ئامانجێکی گەرە کار بکات، هەتا ئەگەر پەستترینی خەلکان بێت، گەرە دەبێ، تیگەیشتی؟ زیاتر لە مە شتیکم نییه بۆ تۆی بلێم، خوا ئاگادارت بێت)). بەم قسەیه نەقیزە ی ژەنیە کەرەکە ی و بۆ لای بیابان بەرپێکەوت بوو، فیلیپ بەتەنھا لەگەڵ خۆی مایەو، خۆی هاریشتە سەر گوپالەکە ی، تا گەیشتن بە ئەوبەری تاوێرە بەردەکانەو و ن بوو سهیری یەهودای کرد لەبەر خۆ کەوتە ئەندێشە ((ئەو رەدین سووره قسە ی چاک دەکات وەکو مەرفۆقیکی پیروژ، هابیت لێیە؟ لەوانەیه تۆزی ستایشی خۆی بکات لە قسە کردنیا، وەلی گوێ قەرداری کییه؟ مادەمەکی قسە لەمیاندا بێ، هەموو شتی بە

چاکی و خۆشی دەگوزەرێ، بەلام کاتی کار دیتە میانەو.. فیلیپ ی بیچارە، ئاگادار بە بیر لە مەرەکانت بکەرەو، ئەو کارە کەمی فیکری دەوێ، باشتر وایە کارت بە کاریهوه نەبێ و سەبر بکە ی کەچی روودەدات)).

ئەوکاتە گۆپالی شوانی خستە سەرشان و دەنگی زەنگولی بز و مەرەکانی بیست بە فیکە کیشانەو بۆ لای ئەوان رایکرد.

لە هەمان ئەو بگرەو بەردەیدە بوو، زپکوپرەکانی زوبەدی ئاگریان داگیرساندبوو، ئاویان بەسەر نابوو، کە ئاوەکە جۆشیدا ماسی پوله کە دارو سەدەف و دویشکی دەریایی، یەك دور دانەش بەرپووی دەریاییان هاریشتە ناویهوه، بۆ ئەوێ خۆراکە کە بۆنی دەریای لێ بێ، بەردێکی خەزەداریشیان هاریشتە ناو شتەکانەو، ماسیگرە برسێهەکان بە دەوری قاپ ئەلقەیان بەستابوو، بە بێ تاقەتی لە چاوەروانیدا دانیشتبوون، لەسەرەخۆ لە میانی خۆیان گفتوگۆیان دەکرد، پیرترینی ئەوانە بۆ لای تەنیشتی لار بوو ((دیتت ئاسنگەر چۆن چۆنی رووبەرپووی وەستا، سەبرت هەبێ، ئەو رۆژە دیت کە هەزاران سەر هەلگەرپین و دەولەمەندەکان بن هەلگەرپین مانای عەدالەت هەمان ئەو شتەیه)).

یەکیکی دیکە کە هەر لە دەورانی جەوانیەو بەولا هەمووی برسێهەتی چەشتبوو وەلامی دایهوه ((بیر دەکەیتەو و روداوی روودات، بیر دەکەیتەو کە روودانی لەمچۆرە رووداوه لە سەر زەمین هەبێ.

پیرەمێرد وەلامی دایهوه ((خودایی هیه، مەگەر وانیه؟ بەلێ خودایی هیهو عادیلە، دروستە؟ ئەگەر خودایە دەبێ عادیلش بێت، وانیه؟ ئەو عادیلە، لەبەر ئەمە دەبینی کە رووداویکی و روودەدات، کورەکە ی، زوبەدی کە ئاگاداری قسەکانی ئەوان بوو نیهتی پیسی پەیدا کردبوو گوتی: ((ئاهای ئەو چ هەلەق و مەلەقان دەچن؟ ئیو تەنھا نیگەرانی کارتەن و خودا بە حالی خۆی لێگەرپین، ئەو باشتر لە ئیو دەزانی چ کاری دەکات)) یە کەسەر هەموویان بێدەنگ بوون ماسیگری پیر هەستایهوه سەرپێ، کەوچکی دارینی هەلگرت و خواردنەکە ی تێکدا.

بەشى نۆپەم

لە ھەمان سەعاتى كە زېرکورانى زوبەدى پىر تۆرپان دەھايىشتە سەر شانيان، پرتەرى سپىدەدەمان دەكەوتە سەر دەرياچەو ھەو ھەو ئاۋە زولالەيەو ھەو كە دەتگوت تازە لە دەستى خالىقىەو ھەو داچكاۋە، كورپى مېرى ھاۋرى لەگەل ياكوب، كورپى گەورەترى زوبەدى، رېسى دەبېرى، ئەوان پېشتەر مەجدەليان لە دواى خۇيان جى ھېشتېو، جارناجار بۇ ساتى دەوستان تا دللى ئەو ژنانە بدەنەو ھەو كە لەبەر خاترى ئەو گەغەى لە دەستيان چوو بوو شىوہنيان دەکرد، پاشان بەقسە کردنەو، بەردەواميان بە رېگەى خۇياندا، توفان ياكوبىشى گرفتار کردبوو، شەوى لە مەجدەل گوزەراندىبوو، لە مالى دوستى مابۆو ھەو بەر لە دەركەوتنى سەحەر ھەستا بۆو ھەو تا سەرلەنوى بکەو پتە سەفەرى خۇيەو.

ياكوب لە نيۋە رەنگى شىنى سپىدەدا، بە نېو ليتاۋدا خۇي پەلكيش دەکردو نېگەرانى گەيشتن بە دەرياچەى گنسارت بوو، ئاسەۋارى تەلخو ناخۇشىي كە لە (ناصيرە) بىنى بووى پېشتەر لە بوونى ئەودا سېرپۆو، جانبازى لە خاچدراۋ بوو، يادگارتيكى دوورو جارتىكى دېكە قايغەكانى ماسيگري و نادەمىەكانى باوكى، كارى رۆژانە زەينى ئەوى داگرتبوو، پېسى بەسەر ئەو چالو چۆلەندە ھەلدەگرت كە ئاۋى باران ۋەبەرى ھېنابوون، ئاۋ لە درەختە نيۋە خەندانو نيۋە گريانەكانەو دەچكايەو، ئاسمان لە بەرزايى سەرى ئەودا پىدەكەنى، بالئندەكان بېداردەبوونەو، رۆژتيكى

شكۆمەند بوو، بەلام بەزىادبوونى روناكى دەيتوانى بىنى كە لافاۋ چ رۆژتيكى بەسەر جۇخىنەكانەو ھېناۋە، كەلەكەى گەئەو جۆ لە خەرمانگاكاندا پىر لە ئاۋ بوو بوون، يەكەمىن گروپى جوتيساران لەگەل ژنەكانيانەو، ھەلپۇبوونەو نەو مەزراكانو سەردولكەى پرسەيان سەردەدا، ياكوب لە ناكاو كورپى مېرى بىنى كە لەگەل دوو پىرېژن لار بوونەتەو سەر خەرمانگاۋە. گۇپالەكەى توند گرتە دەستو جوينىدا، ناصيرە لەگەل خاچو - جانباز - ي لە خاچ دراۋ دووبارە لە زەينىدا گيانى ۋەبەرھات، ئىستا سەلبىساز كە ھاۋرى دەگەل ژنان بۇ گەغەى لە دەست چوو، شىنو زارى دەكات! رۆحى ياكوب زىرو ناھەماھەنگ بوو، چەنەبازى و بېرەجى لە باۋەكەى بە ميرات ۋەرگرتبۆ مابۆو، ھىچ لە سالومەى دايكى نەدەچوو، كە ژتيكى پاك سىرەت بوو، ھەرۋەھا دلتيكى باشو خۇشەويستى يۆخەنناى براشى نەبوو، لە كاتيكا داردەستى خۇي بە توندى لە مشتيدا گرتبوو، بە تورپەيەو بە لاي خەرمانگادا بۇ پېشەو چوو، دروست لە ھەمان ساتدا كورپى مېرى كە فرمېسك لە گۇناكانىدا دەھاتە خوارەو، لە جىۋە ھەلسايەو ھەو تا بگەرپتەو ھەو جادەكەو، دوو ژنى پىر دەستى ئەويان گرتبوو، بە ماچو پارانەو نەياندەھيشت لە جىۋە تەكان بخوات، لە دۆزىنەو ۋەشى لەبار بۆ دلدانەو ۋەى ئەوان كى دەيتوانى بەم رېرەو نەناسراۋە كۆستىكى بەرابەر بەيىتەو؟ لە كاتيكا لە سەرەخۇي دەستەكانى خۇي لە دەستى پىرېژنەكان دەردەھېنا، ھەمىشە بەۋانى دەگوت ((گريە مەكەن.. گريە مەكەن.. من دەگەرپتەو)) ياكوب كە لەسەرسامياندا دەمى بەش بېو، لە رۆيشتندا ديسان ۋەستا، ئەشك لە چاۋانى سەلبىسازدا ئەلقەى بەستابوو، بريقەى دەدايەو، بۇ ساتى سەيرى ئاسمانى بەرزى گولرەنگيان دەکردو ساتىكى تىرىش سەيرى زەمىن، خەلكە قامەت چەمبەو كە بەناۋ قورپو ليتەدا ھەلدەخىن و شىوہنيان دەکرد، ياكوب بەزەمزمە کردنەو گوتى: ((ۋاتە ئەمە ھەمان سەلبىسازە؟)) شلەژانى خۇي لادابە لايەك ((لە تەبەشى ئەودا ۋەكو تەبەشى ئەلباس پېغەمبەر نور دەگەشپتەو))

كورپى مېرى ئىستاكە پېنى نابوۋە شىرازەى خەرمانگاۋە، ياكوبى ديت بە نونىشانى سەلام دەستى بەسەر دلپەو ھەو دانا.

کوری زوبه‌دی به ئاوازیکی شیرین گوتی: ((کوری می‌ری ئوغرت خیر)) و به‌رله‌وه‌ی شه‌وه‌ی دی بتوانی وه‌لامی داته‌وه، هه‌ندی شتی تری خسته سهر قسه‌که‌ی ((له‌گه‌ل یه‌ک برۆین، ری دریتزه و هاوسه‌فهری پی‌ده‌وی ئه‌مر ده‌کات)) کوری می‌ری بۆ خۆی دووباره‌ی کرده‌وه ((پری دریتزه و هاوسه‌فهری پی‌ده‌وی))، به‌لام ئه‌ندی‌شه‌ی خۆی نه‌خسته سه‌رزمان و گوتی: ((برۆین)) له‌گه‌ل یه‌ک له‌ جاده‌ی پانی کفر ناحوم که‌وتنه‌پری، ماوه‌یه‌ک بی قسه ره‌تبوو، شیوه‌نی ژنان له‌ خه‌رمانگا‌کاندا به‌رز ده‌بۆه، پیره‌می‌رده‌کان خۆیان هاویشتبوه سهر گۆپال و سه‌یری ئه‌و گه‌مه‌یان ده‌کرد که له‌ ناو ئاودا به‌ تاراج چوو، جوتیاران به‌ ته‌به‌شی گرژیان‌ه‌وه، به‌بی حه‌ره‌که‌ت له‌ ناوه‌ندی مه‌زرای دروینه‌کراوی خۆیاندا وه‌ستابوون هه‌ندیکیان بی‌ده‌نگ مابوونه‌وه و هه‌ندیکیان کفریان ده‌کرد و جوتیاران ره‌وان ده‌کرد، کوری می‌ری به‌ هه‌لکێشانی ئاخ‌ گوتی: ((چ ده‌بوو ئه‌گه‌ر ته‌نها یه‌ک مرۆف هێزی به‌رگه‌گرتنی برسیه‌تی هه‌بی تاسه‌رحه‌دی مه‌رگ، تا مرۆف له‌به‌ر برسیه‌تی ته‌له‌ف نه‌بی))

یاکوب به‌گۆشه‌ی چاویه‌وه سه‌یری ئه‌وی کرد، به‌ تیزه‌وه وای نیشاندا که ((ئه‌گه‌ر بتوانیایه‌ بیت به‌ گه‌م تا خه‌لکان بتخۆن و نه‌جاتیان بی ئه‌و کاره‌ت ده‌کرد؟))

چاوی شاهین سیفه‌ت و لیوانی ته‌ستور شوژی یاکوب له‌رزی، وه‌لامی دایه‌وه، ((من!)) کوری مه‌ره‌یه‌م بی‌ده‌نگ بوو، ئه‌ویدی گرت هه‌ خۆ به‌ بۆله‌وه گوتی: ((بۆ من له‌ناو بچم، ئه‌وه خودا بوو که لافاوی نارد من چ گونا‌هیکم هه‌یه؟ وه‌حشیا نه‌ سه‌یری ئاسمانی کردو پی‌داچوو ((خودا ئه‌م کاره‌ی بۆ کرد؟ خه‌لک چییان کردبوو؟ که تیناگه‌م ئه‌ی تۆ چۆن کوری می‌ری؟))

((برا که‌م مه‌پرسه، گونا‌هیان هه‌یه، تاچه‌ند رۆژی پێش منیش پرسیارم ده‌کرد، به‌لام ئیستا من تیده‌گه‌م، ئه‌وه هه‌مان (ماری) بوو که یه‌که‌مین مه‌خلوقی ریه‌ده‌ده‌کردو خودا ئه‌وانی له‌ به‌هشت فری دایه‌ ده‌روه

– مه‌به‌ستت له‌مه‌دا چیه‌؟

– پرسیار

– کوری زوبه‌دی ((تیناگه‌م، خیرا رۆی. ئیدی بۆ هاوسه‌فه‌ری دانووی له‌گه‌ل کوری می‌ری ناکۆلی، وشه‌کانی قورس ده‌بوون و به‌رگه‌گرتنی بی‌ده‌نگه‌کانی له‌ قسه‌کانی سه‌خت تر بوون، ئیستا که ئه‌وان گه‌یشتنه سهر به‌رزایی کۆلتیکه‌وه له‌ ده‌شتاییدا، ئاوی بریقه‌داری گنسارت له‌ دووره‌وه به‌دیار که‌وت، که‌شتیه‌کان گه‌یشتبوونه ده‌ریاچه‌وه ماسیگرێ ده‌ستی پیکردبوو، هه‌تا و هه‌ک دزیکه‌ی خۆیناوی له‌ بیاباندا سه‌ری هه‌لکێشا، که‌ناری ده‌ریاچه‌ی شاری بازرگاری و سه‌روه‌مه‌ند به‌ ته‌واوی سپی‌ده‌یه‌وه ده‌ره‌وشایه‌وه. یاکوب قایغه‌کانی خۆی له‌ دووره‌وه دیت زه‌ینی پر له‌ ماسی بوو، گه‌رپایه‌وه لای هاوسه‌فه‌ری ناچۆری و گوتی: ((کوری می‌ری بۆ کوێ ده‌چیت؟ سه‌یر که‌ کفرناحوم له‌وێه))

کوری می‌ری سه‌ری لار کرده‌وه وه‌لامی نه‌دایه‌وه، شه‌رمی ده‌کرد بلی که‌به‌ره‌و لای دیر ده‌چم تابمه‌ مرۆقیکی پاک و پیرۆز، یاکوب به‌ هه‌لپه‌ینی سه‌ریه‌وه زه‌ق زه‌ق که‌وته روانینی ئه‌وه‌وه، له‌په‌رکا ئه‌ندی‌شه‌یه‌کی هه‌رماسی ختووره‌ی کرده‌ زه‌ینه‌وه، به‌توره‌یه‌یه‌وه پرسسی ((وای به‌چاک ده‌زانی قسه‌یی نه‌که‌ی، وانیه‌یه‌؟ خه‌ریکی ده‌یشاریته‌وه، دروسته‌؟)) ده‌ستی هاویشته ژیر چه‌ناگه‌ی هاوسه‌فه‌ری خۆی و سه‌ری ئه‌وی به‌رز کرده‌وه، ((سه‌یری چاوه‌کانی من بکه‌ بلی بزائم کی تۆی ره‌وانه‌ کرده‌وه؟)) کوری می‌ری ئه‌هیکی هه‌لکێشا و که‌وته زه‌مه‌مه‌وه ((نازائم نازائم ره‌نگه‌ خودا له‌وانه‌شه‌...)). دوو دل بوو، ترس و به‌سه‌ریدا زال بوو، وشه له‌ گه‌رووی گه‌ری خوارد، راست نه‌کات که له‌لایه‌ن هه‌رماسه‌وه ناردرا بیت؟

خه‌نده‌ییکی وشک و تیکه‌ل به‌ بی‌زکرنه‌وه له‌ لیوه‌کانی یاکوب که‌وته هه‌لبه‌زینه‌وه، بازووه‌کانی ئه‌وی توندگرت و به‌زبری رایته‌کاند به‌ نه‌رمی هاواری کرد، ((یوزباشی، یوزباشی دۆستت هه‌مانه‌ که تۆی ناردوه)) به‌لی خۆی بوو، حه‌مه‌ن یوزباشی ئه‌وی به‌ناونیشانی جاسوس ناردبوو، جانبازه‌ نوێکان، کێوو سه‌حرایان پر کردبوو، ئه‌وان به‌ره‌و دێهاته‌کان سه‌ره‌وژیر ده‌بوونه‌وه، به‌دزیه‌وه په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل خه‌لک دروست ده‌کردو ده‌رباره‌ی تۆله‌و ئازادی له‌گه‌لیاندا قسه‌یان ده‌کرد، یوزباشی خۆینخۆری ناصیره جاسوسی زیرکری یه‌هودی بۆ دێهات ره‌وانه‌ کردبوو، هه‌مان سه‌لیبساز

یه کیکه لهوان. یاکوب بهر قهوه کریستی له خوئی به دوور کرد، له کاتیکیدا که دهنگی خوئی کز کردبوو، گوتی: ((کوړې نه جار، گوئی بگره، له هه مان شه و جییه دا ریگه مان له یهک جیا ده بیته وه، له وانه یه تۆ ناگاهیت له مهبهستی خوئی نه بیت، به لآم من ناگادارم، زور چاکه، نیستی برۆ، به لآم شه و دوا جار نابی که من ده بیستی یا سه بارهت به من شتی ده بیستی، بیچاره بۆ هه لایی که من رابکیشی به دوات ده کهوم، وای به حالت! زیاتر له وه قسم نییه، به لآم شه و هت له من پی بی، شه ریبه رهی هه لبتباردوه، گیانت به سه لامه تی لیی دهرناچی!)) شه و کاته بی شه و هی دهستی بۆ خواحافیزی دریژ کات، به په له سه ره و ژیر بۆوه، زړ کوړانی زوبه دی، مه نجه لی مسینیان به سه ر ناگره وه هه لگر تبوو به ده وریا هه لقه یان به ستابوو، یه که مین نه فسر که که وچکی دارینی نایه ناو مه نجه ل خودی پیره میرد بوو، که و ره ترین ماسی هه لبتباردو خه ریکی خواردنی بوو، به لآم پیره میردترین که سی گروه که دهستی هیئا پی شه وه و تا له خواردنی بکات "له بیرمان کرد سپاسی خودا بکهین"

زوبه دی پیر، له کاتیکیدا لوقمه که هی ده جووی، که وچکی دارینی به زر کردوه که و ته سوپاسگوزاری خودای سراپیل، تا نه وه کانی که لیمیان په و ره رش بکات و تا که یشتنی روژی خودا تواناو بهر که گرتن به وان به خشیت، روژی که دوژمنانیان په رش و بلا و ده بنه وه، روژی که ته و او میله تان له پیشگای سراپیلی به خاک دادراو سوژده بهن. روژی که ته و او خودایانی سه ر به ئاستانه ی شه دژنیای نه رم و نیان شه و ده په رستن، ((شه ی په و ره دگار له بهر شه مه یه که ده خوین، له بهر شه مه یه که ژن ده هیتن و منال و بهر دینین، هه ر بۆ شه وه یه که ده ژین- هه موو له بهر خاتری تۆ--)) له گه ل شه قسم یه دا ماسیه که هی درشت به لوقمه قورتدا.

له هه مان کاتدا که ئاغاو کارگر خواردن ده خوین، له ززهت له و میوه یه یه که زه همه تیان بۆ کیشاون، چاویان بریپووه ده ریچه ی دایکیان که سه رچاوه ی پرستیان بوو، له پریتکا یاکوب تووړه و قوراوی له بهر چاوی شه وان به دیار که و ت.

ماسیگره کان جییان بۆ کردوه و زوبه دی پیر که که یفی خوئی بوو هاواری کرد: ((به خیر بیی به خت له گه ل تۆ یاره، دانیشه و بخۆ... خه بهری تازه چییه؟

وه لآم نه هات، کوړه له که نار باوکی چوکی داو دهستی بۆ لای مه نجه له که دریژ نه کرد که بۆنیکی خوئی بوخاری لی بهر زده بۆوه، زوبه دی پیر به ترس و له رزه وه سه ری و هرسوورانو سهیری شه وی کرد، شه و کوړه مه رناساو که م قسه یه ی باش دهناسی و له سه رو سه برده ی شه و ناگادار بوو لیی دهرتسا، پرسی ((مه گه ر برسیت نییه؟ شه و چ سه رو پۆته لاکه په یادت کردوه؟ شه و جاریکی دی له گه ل کی شه رت کردوه؟

یاکوب به تووړه ییه وه وه لآمی دایه وه ((له گه ل خوداو هه رماس و مرۆقه کان، برسیم نییه)).

زوبه دی به خوئی گوت ((نه فرت له هه رماس، هاتوه نه هیلی یه لوقمه ی خوئی له گه روومان بچیتته خواره وه)). به لآم به به سه ر زمانه یانی شه و قسانه خودپاریزی کرد تا خوئی ته نگ نه بی بابه ته که ی گوړی- به میهره بانیه وه دهستی له شه ژنوی کوړه که ی داو به چاو هه لته کانه وه گوتی: ((هه ی به د فیتره ت شه و له ریگا له گه ل کی قسه ت کردوه؟))

یاکوب ((ئاوا که واته ئیمه جاسوسمان هه یه؟ کی به ئیوه ی گوت؟ من له گه ل که سی قسم نه کرده!))

به م قسه یه هه ستایه وه سه ری و چووه لای ده ریچه، چوکی له ئاو برده خواره وه و دم وچاوی شوشت، شه و کاته به ره و لای گروه که گه رایه وه، به لآم به دیتنی سه روپۆته لاکگی خه ندانی شه وان که ده یاغواردو پیده که نین، وه کو تۆپ ته قینه وه: ((ئیوه ده خوین و ده خوینه وه له ناصیره شه وانی دیکه له پیئاری ئیوه له خاچ ده درین!)) ئیدی نه یوانی بهر که ی سه روپۆته لاکگی شه وان بگری به بۆله بۆله وه بۆ لای دی که و ته ریگا وه. زوبه دی پیر سهیری پشتی سه ری شه وی ده کردو له کاتیکیدا سه ری خوئی هه لده ته کاندو گوتی: ((کوړه کانم وه ک درکی ناو چاوی منن، یه کیکیان زیاد له پیوست نه رم و نیان زاهیدو خواپه رست بوو. شه ویتیش زیاد له شه ندازه که لله شه ق، به هه ر شوینی داپروات، یا بوهستی جارو جه نجال ده خاته ئاراه، درک... هیچ یه کیکیان نه بوونه مرۆقیکی دروست و حیسانی، یه کیان تۆزی نه رم که به پیچه وانه ی سروشت و خوو، جارئ میهره بان و جارئ سه گیکگی هار، نیوه ی هه رماس و نیوه ی فریشته- به کورتی..

یەك مەزقە!) بە ھەلكیشانی ئاخى، ماسى سەر زىرى فراندە دەمى تا كامى تالى قورت بدات و ئاودىوى بكات، گوتى: ((سوپاس بۆ خودا كە ماسى سەر زىرىن و ئەو دەرياچانەى كە زاین دەى ئەوان و خوداى كە دەرياچە كانى خەلق كەردە)) پىرەمىردى گروپە كە گوتى: ((تۆ كەوا دەلىتى كەواتە يونسى پىر چى بلىت؟ بىنەواىەى ھەموو رۆزى عەسران بەسەر تاویرە بەردى دادەنىشى. سەیرى لای ئورشەلىم دەكات و بۆ ئەندریاسى كورپى ئەشك ھەلدەپىژى، ئەندریاس یەكى لە ھەمان ئەو سەر گەرمانەن، دەلىن پىغەمبەرىكى كەشفكردوو ھەموو جىگایى بە دواى ئەوا دەكەوتە رى، جگە لە كلۆ ھەنگوین ھىچى دىكە ناخوات، خەلكى دەگرن و دەياغخەنە رووبارى ئۆردن و تا لە بەقسەى خۆيان گوناھەكانیان بشۆنەو)).

زوبەدى دەخالەتى كەرد و گوتى: ((بە ئىمەيان گوتوو كورتان ھەبى تا وەزعتان باش بى، ئەو گۆزىم بەدەرى، بەراى من ھىشتا ھەندى شەراپى تىايە دەمەوى حالىم بىتەو جى، دەنگى ھەنگاوى سەنگىن و سست رۆيشتنى بەسەر گاشە بەردەكانەو بىست وای بەدیار دەخست كە ئاژەلىكى زەبەللاخ بە توورەبىيەو نەزىك دەكەوتەو، زوبەدى پىر ئاورپىكى داىەو بە دەنگىكى بەرز گوتى: ((صەفات ھىنا يونسى نازەن)) ردىنى بەشەراب بووى پاك كەردەو بەرپىژەو لە جىتو ھەلساىەو، شەرمى كەرد دابنىشى، ((لەگەل كورەكام دانىشتوووم خەرىكىن ميوانداری خۆمان بەماسى سەرزىرپىن دەكەين، فەرموو، ماسى بخۆو قسەمان بۆ بكە، ئەدى خەبەرى كورەكەت-ئەندریاسى پىرۆز-چىيە؟ ماسىگىرىكى پىر لە پىشياندا بەدیاركەوت، كورت و چوارشانەبوو، پىلاوى لەپى نەبوو ھەتاو ئەوى كەردبوو كەباب، چاوانى كزو تىر بوو، كەللەبىكى گەورە كە موى سپى و ئالۆز داىپۆشى بوو پىستى وەكو پولەكەى ماسى لىھاتبوو، بۆ پىشەو لار بۆو، تاك تاكى ئەوانى خستە ژىر نەزەرى خۆیەو بەدواى كەسیدە دەگەرا.

زوبەدى پرسى ((باوكە يونس بە دواى كى دەگەپى؟ وەكو ئەو كە زۆر ماندووبى و نەتەوى قسە بكەیت؟)) چاوى برپە پى و ردىن و قزى يونس: پىرەو بوو لە ئىسقانى ماسى خەزەى دەریایی، لىئوى ئەستوو رو قاش قاشى وەكو لىئوى ماسى دەكرانەو ھەو

دادەخران و دەنگیان نەبوو .. زوبەدى ویستی لەبنەو پىكەنى كەناگەھان ترسىكى بەسەردا زال بوو، بەدحالىبوونىكى گەمژەلانە بەزەینیدا رەتبوو، بە ھەراسانىەو دەستەكانى بۆ پىشەو دەرىژ كەرد، وەك بلىتى دەیەویست يونسى پىر زیاتر نەزىك نەكەوى، لە كاتىكدا بەسەر پىيەكانیەو ھەلدەبەزىەو ھاوارى كەرد:

((قسە بكە نەكا يونس پىغەمبەر بىت؟ ئەو ھەموو ماوەیە لەگەل ئىمەبوو بىت خۆشت شاردۆتەو؟ بەناوى ئەدویناوە سویندت دەدەم كەقسە بكەى، بىستووومە جارپىكان ئەوعاىدەى دىر دەبارەى ئەو ماسىەى كە يونس پىغەمبەرى بە ياكپارچەبى قورت داوہ قسەى دەكەرد و پاشان ساغ و سەلامەت ئەوى ھىنابووە سەرەو: خەزەى دەریایی بەموى سەرو سىنەى وەنووسا بوو، ردىنى پىرەو بوو لە فەرخە قىژال، لەدل نەگرى بەلام مەرج دەكەم كە ئەگەر لەناو ردىنت بگەپىم، قىژال دەدۆزمەو.

ماسىگرەكان قاقا پىدەكەنن، بەلام زوبەدى بە وەحشەتى لە چاوەكانى، سەیرى دۆستە كوئىنەكەى خۆى دەكەرد، بەوى گوت:

((ئەى مەردى خودا قسەبكە تۆ يونس ی پىغەمبەرنىت؟))

يونسى پىر بە ھىماى رەت كەردنەو سەرى راتەكاند، بەبىرى نەدەھات كە ماسى قورتى دابى؟ بەمخالەو رەنگبوو دواى سەلەھای ساڻ خەبات لەگەل ماسى لەكى دەیتوانى وەبىرى بىتەو. زوبەدى پىر بە زەمرەمە كەردنەو گوتى (خۆیەتى ... خۆیەتى) چاوىشى لەلاىكەو بۆلاى دەسوورا، وەك بلىتى دەبخوازی رىگەى راكەردن بدۆزىتەو، دەیزانى كە پەيامبەران مرۆقى رەنگاوپەنگ بوونەو كە نەدەبوو پىشتیان پى بىستى، لەھەواو دەریا لە ئاگر و ن دەبوون، پاشان لە كاتىكى چاوەروان نەكراودا، بە جىلوەبى سەوز دەبوون، مەگەر ئەلیاس بەسواری ئاگر بەرزەبووبۆو ئاسمان؟ لەگەل ئەمەش ھىشتا زىندوو بوو سەلتەنەتى دەكەرد، جىاوازی نەبوو دەچووئە كام لووتكەى كوستان لەوى لەبەر دەمت بوو، ھەمان ئەو ھەش دەبارەى - خنوخ - راستە: ئەو جاويدانەبوو، ئىستاش يونسى پەيامبەر، زوبەدى بە خۆى گوت: ((خۆى لە گىلى دەدا، واخۆى دەنوئى كە ماسىگىرىكەو دەبىتە باوكە پەترۆس و ئەندریاس، چاكتر واىە بە مېھەبەنى رەفتارى لەگەل بكەیت، ئەو پەيامبەرانە

بوونەوهرى غەجىبو غەرىب كەللەپەرەقن، ئەگەر حەواست كۆنەكەيتەو دەكەويتە دەردەسەرىيەو)) لەبەر ئەمە بە ئاوازىكى شىرىن گوتى:

- ھاوسىيى ئازىم باوكە يونس ئايا بەدواى كەسىدا دەگەرپىي؟ ياكوبت دەوى؟ لە ناصىرە گەراپەو، بەلام وادەهاتە بەرچاوكە ماندوو بىو چوو گوند ئەگەر لەهەوالى كورەكەت پەترۆس دەپرسى، گوتى: زۆرباشەو سوپاس بو خوا حالى باشەو نىگەرانييەك لەمیاندا نىيە، سەلامەتەو زوو دىتەو، لەناخەو سالاوى هەيە، گوتى لە منە، يونس؟ هېمايەك بكە لەگەل ئەودا بەگەرمى قسەى دەكرد دەستى لەشانی چەرم ئاساى دەدا، كى دەيزانى هەموو شتى دەبى، ئەو ماسىگرە كەللوپەكە رەنگە يونسى پەيامبەر بى، لەبەر ئەمە باشتربوو كە حەواست جەم بى، يونسى پىر كورپوو بووبۆو، لەناو مەنجدە يەك دووپشكى دەرياي دەرهیناوى يەكپارچە نايە دەمىيەو، خەرىكى جويىنى بو، ئەوكاتە بەمقەمقەو گوتى: ((من دەپۆم)) و پششى لەوان كرد، جارپىكى دىكەش تاویرەبەردەكان كەوتنە قرچە قرچەو، مەلىكى دەريايى هاتە سەر سەرىيەو، بالەكانى لىكداو ساتى وەستا، وەك بلىيى چاوى بەقرژالى مووى ناو سەرى ماسىگر كەوتبى، لە رووداوى لە روى ترسەو كەوتە قازوقىژەو دووركەوتەو زوبەدى پىر گوتى (كورپىنە ئاگاداربن مەرج دەكەم يونسى پەيامبەرە ئىستا كە پەترۆس لىرە نىيە، باشتر وايە كە دوو نەفەر لە ئىو بەچىتە كۆمەگى ئەو، دەنا خودا دەزانى چىمان بەسەردىت. دوو ماسىگرى زەبەللاح لە جىو قىت بوونەو نىو بە شوخى ونيو بەترسەو، ئەويان خستە بەر قسەو ((زوبەدى تۆ بەرپرسى ئەنجامى ئەوكارەى، پەيامبەرە ئاژەلى وەحشىن، وەهەرەها بەبى خەبەر دەم دەكەنەو مەرۆف دەخەنە ژىر ددانىانەو ! باوبى برۆين خودا حافىز)) زوبەدى سەرى رازى بوونى نا بە سىنە، چاك لەگەل ئەو پەيامبەرە خىوابو، ئىستا روى لە زپ كورەكانى دىكەى كرو گوتى ((كورپىنە خۆتان شاد نىشان بەدەن و بەشادومانى پى هەلگرن سەبەتەكانتان پى ماسى بكەن و بۆلاى دى بكەونە رى، بەلام حەواستان جەم بكەن)).

جووتياران مەرۆقى مەكربازن وەكو ماسىگران بى فاك و فىك نىن، ئىمە بەندەى تاييەتى خوداين، تا ئەوئەندەى كە دەتوانن ماسى كەمتر بەدەن و گەمى زياتر وەرگرن

(هەتا ئەگەر هى پارسالىش بىت) روون و شەرابو مرىشك و كەرويشكىش وەرگرن، حەواستان كۆكەنەو (دوو دووتا چوارتا)

زپكورەكان لە جىو قىت بوونەو دەستيان كرد بەپركردنى سەبەتەكان . لەدوورەو لەپشت تاویر بەردەكاتەو، نەفەرپىكى وشترسوار بە دياركەوت، زوبەدى پىر دەستى خستەسەر چاوى و سەبرى كرد، بە دەنگىكى بەرز گوتى: ((ناهاى كورپىنە وەرەنە ئىرەو و سەبرىكەن، واپىرناكەنەو يارۆ كورپى من بى؟

سوارەكە بە سەر زىخى نەرمدا رادەبردو لەوان نزيك كەوتەو، ماسىگرەكان بەيەك دەنگ ھاواريان كرد ((خۆيەتى، خۆيەتى، چاوتان روون)) سوارەكە بەبەردەوامى ئەواندا رەت دەبوو، بو سەلام كردن دەستى راستى راتەكاند، باوكە پىرەكە ھاوارى كرد (يۆخەننا بو ئەوئەندە بە پەلەى؟ ئوغرت خىر دەقىقەيى بوستە بتىبنم) .

- عابىد لە حالى مەرگدايە ،كاتم نىە .

- چى بوو

- نايەوى خۆراك بخوات، دەيەوى بىت

- بو.... بو ..

-بەلام قسەكانى سوار لە هەوا گوم بوو ...

زوبەدى پىر كۆخەيىكى كرد، بو ساتى كەوتە ئەندىشەو ئەوكاتە سەرى راتەكاندو گوتى: (خودايە ئىمە لە ئافەتى بە پىرۆزكردن پىارپىزە)) كورپى مىرى سەبرى سەرەوژووربوونەو ياكوبى كرد كە بە هەنگاوى توورە بەرەو كفرناروم رۆيشت، بە پى و وەك خاچ ودلى پى دەردەو خۆى ھاويشتە سەر زەوى.

بو ئەو كە بەمجۆرە شەيداي خۆشەويستى و هەبوونى دۆست بوو، ئەو هەموو رقو قىنەى لەناودلى مەرۆفدا بىدار دەكردەو؟ كەمتەرخەمى لە خۆى بوو، خودا و خەلك كەمتەرخەم نەبوون، بو بەم هەموو دلرەقىيە رەفتارى دەكرد، بو رىگايىكى هەلدەبژاردو ئىستا كەش، شەهامەتى ئەو نىيە تاكۆتايى بىپىوى؟ ئەو ترسنۆكىكى

به دريژايي بياباندا تيده په پيښ، ناوړې شم وداوود د هرمانو عاچو رهنګه کږيله ی ژنو بياويشيان به که شتي رهنګا وره ننگ بار کړد بې.

کاروانه که له قه تاره ييکي ريکوييکدا ريی د ه پري، وا به ديار ده که وت که پاپاني بږ نييه، کورې ميړي له به رخو که وت ه نديشه وه، ((تهو خه لکه چ سه روه وت و سامانيکي هيه!)) له کږتايي کاروان دا بازرگانيکي رديښ ره شي ده وله مهنه به خږي و گواره ييکي زيړينه وه که جليکي سه وزو چا دريکي سپي له به ردا بوو به ديار که وت.

و شتره کان به نازو فيزه وه به به رده مي ته ودا ره تده بوو، له پريکا هاته زهيني که ته وان له مه جده ل ده وه ستن، له به رخو گوتي: ((د هرگای مائي مه جده ليه رږو شو و کراويه، ته وان ده چنه ماله که ی ته وه وه، مه جده ليه ده بي تو نه جات بده م – نو ه چي ده بوو ته گهر بمتواني به تو نه جات بده م ته ی مه جده ليه، ناتوانم قه ومي سراييل نه جات بده م، من په يام بهر نيم، ته گهر ليو بکه مه وه نازانم چي بليم، خودا وه نند ليو ه کاني مني به پشکوي سووتينهر پيروز نه کرد، هه وره تريشه ی دانه به زانده ده روونم تا ناگر بگرم و ديوانه ناسا راکه مه خيابانو هاوارا بکه م، دده موي وشه کان له خودي ته وين، من و وشه کان کوجا مه رجه با، من ته نها دده م ده که مه وه تهو قسه ده کا نا په يام بهر نيم، من مروقيکي ناسايي زياتر نيم، که له هه موو شتي ده ترسي. مه جده ليه ناتوانم تو له ناو نويني شهرم به يئمه ده ره وه، بويه ده چمه بيابان، ده چمه ديتر تا دوعات بږ بکه م، پارانه وه هه موو تواناي منه، ده گيرنه وه له کاتي جه نګه کان، مووسا هه ميشه ده ستي بږ ناسمان دريژ ده کرد/ کوراني سراييل سه رکه وتن، هه رکه ده ستي ته وان ماندوو ده بوو ده يان ه يئنايه خواره وه، شکستيان ده خوارد، مه جده ليه بږ خاتري تو ده سته کام رږو شوو به ره و ناسمان به رز ده که مه وه)).

سه يري به رزايي کرد تا بزاني خږه تاو که ی ديه وي تاوا بې، ديه ويست شه وان به رده وامي به سه فه ري خږي بدات، تابتواني له کفرنا حوم- رت ببي، به بي ته وه ی که سي بيبيني، تهو کاته به ده وري ده ریا بسوورپته وه و بجيته ناو بيابان، بږ گه يشتن تا ده ات دلې بي تا قه وت بي تا قه وت تر ده بوو، له کاتيکا ديسان ناخي هه لده کيشا له به رخو قسه ی ده کرد:

((ناخ چي ده بوو ته گهر بمتواني به به سه ر ناودا بږ و راهه و خږ به سه ر ده ریا چه دا بږ يشت بام))

مارمي لکه که هيشتا له به ر خږه تاودا به گاشه به رده که وه نووسا بوو، په روانه کان پوپه يان گرتبوو، له ده رووني رږوشناييدا ون بوو بوون، ميرووله کان کاري هه لگرتن و گواستنه وه ی خه رمانيان دريژه پيده دا، ده يانکيشايه ناو عه مباره کانيان، به په له ده چوونه مه زراو به باريکي تازه ده گه پانه وه، خږه تاو ناماده ی تاوا بوون بوو، ريږواران که م بوونه وه، سي به ره کان دريژ ده بوونه وه، عه سر ده که وه ته سه ر دره خت و خاکه وه و زيړاو ده کردن، له ده ریا چه تاو له هه لچوون ي ته واو بوو، له چاوليکدانې ته به شي خږي ده گږي، سوور ده بوو، ده بوو به په رهنګي وه نه وشه يي، تاريک ده بوو، ته ستيره ييکي گه وره له تاقی ناسمانی شيواندا هه لواسرا بوو، کورې ميړي له به رخو که وت ه نديشه وه، ((هه ر ئيستا شه و ده گات، هه ر ئيستا کچي ره شپوش ي خودا له گه ل کارواني ته ستيره کانيدا له تږزي ريږه ده گهن)) به ر له وه ی ته ستيره کان هه لي ده رکه وتنيان بږ په خسي تا ناسمان داپوشن، زهيني ته ويان داپوشي.

بږ ده ستيري کړدي سه فه ر خږي ناماده ده کرد، ده نګي بږقيکي له پشتي خږي بيست، ريږواري ته وي بانگ کرد، گه رايه وه و له رږوشنايي که مه رهنګي تاوا بووندا، ناگاداري که سي بوو که هيماي بږ لاي ته و ده کرد، له به رزاييه وه ده هاته خواره وه، کږله باريکي گه وره ی به شانیه وه بوو، له کاتيکا، هه وليده دا سه روسه کوتي ريږواره که له ژير باردا بناسيت، له به رخو گوتي: ((ده بي کي بي؟)) تهو رووخساره رهنګ په ريوو رديښ کورته و که م مووه تهو لولاقه باريک و چه ماوه ی پيشتری له شويي ديوه، له پريکا هاواري کرد ((ته وه تږي توماس؟ دوو باره ده ستي به ديوره يي کرد وه؟)) دوه ره گه ري مه کربازو خيل، به هه ناسه برکيه وه، له به رده م تهو وه ستابوو، کږله باري دابه زانده سه ر زه وي، ناره قه ی نيوچاواني پر له که و پيس و چاواني وردو لچي خږي سپره وه، چاواني که به سه ماي دوو فاقه ی خږيه وه تويان له به رزه خي بي پرياره وه قه راره ده دا، نه تده زاني که خوشحالن، يا تيزبازي ده کن، کورې ميړي، توماسي زياد له حه د خږشده ويست، زور جار ده بينرا له کاتي گه پانه وه له ديوره يي به بوق له په ري

شالیهوه به که نار کاریگه ی شه ودا ره تده بوو، کۆله باری خۆی داده نایه سهر میزو دهر باره ی شه و شتانه ی که بینیبوی دهستی به قسان ده کرد. پیده که نی و گالتسه ی به خه لک ده کرد، نه باورپی به خودای سراپیل هه بوو نه به خوداییکی دیکه، ده یگوت ((خوداکانی ئیمه گالتسه مان پیده که ن و تیز به ئیمه ده که ن تا ناچارمان که ن منالائی خۆمان بکهینه قوربانی نه وانسه وه، تا بخوریان بو بسووتینین و به دهنگی بهرز سرودی جوانی نه وان بچرین)). کورپی میړی گویی له و ده گرت و دلای پر تازاری توژی تارامده بووه، شه و مرۆقه نوکته بازه ی په سند ده کرد، که سه ره پای ته وای هه ژاری و ته وای کۆیله تی و فه لاکه ت نه ژادیشی به داوو دهرمانی پیکه نین و لووگیه وه به سه ره هه ژاری و کۆیله تیدا زال ده بوو، توّماسی دیوره شه، کورپی میړی خۆش ده ویست، به ناوی مه پیکه ی بی گوناوه ناخۆش که به باعه باعه وه به دوا ی خودا ده گه را تا له پشتی سیبهریه وه خۆی په نهان کات، سهیری شه و ده کرد، به ره ها کردنی خه نده وه، پیی ده گوت ((تۆ مه پیکه ی، کورپی میړی. به لآم گورگیکیشته له دهر وون دایه که تاره زووی خواردنی توّیه تی))

شه وکاته له ژیر کراسه کهیدا مشتی خورمای له گه ل هه نارو سیوێک دهر ده هیئا که له باخیکه دزی بوو پیشکه شه ده کرد، به تازه کردنه وه ی هه ناسه وه گوتی:

به دیتنت خۆش حالم، خودا توّی خۆشه وه ی، توّغرت خیر؟

کریست له کاتیکا هیما ی بو دهریاچه ده کرد وه لآمی دیه وه ((بوّدی؟))

- له م حاله ته دا به بینینی توّ دووباره خۆش حالم، یاللا بگه رپوه.

- بوّ؟ خودا..

به لآم توّماس وه کو توّپ ته قیه وه: ((وه ره له هه قی من لوتفی بکه و دووباره دهر باره ی خودا داد قسه مه که، شه و هیچ سنورو مه رز ناسی، ته وای عومرت بو شه ملا شه ملا دهر پویت تا بگه ی به و، به لآم شه و مرۆقه سو بجانی کۆتایی نیه، له بهر شه مه فه رامۆشی بکه و له ناو کاری ئیمه دا قاتی مه که. گوی بگه ره له من، لیتره ئیمه ده بی له گه ل خه لک سه ره کارمان هه بی، له گه ل مرۆقی نارپیک و فیلباز، یه که مینی

هه موان ده بی ناگاداری شه و یه هودیه ردین سووره بی، بهر له جیه ی شتنی ناصیره بینیم له گه ل دایکی جانبازی له خاچدراودا په پسسی ده کرد، پاشانیش له گه ل باراباس و دووسی کهس له هاوړییانی خه نجه ره به دهستی له شه و مه نی (برایه تی) دا، بیستم که ناوی توّیان ده هیئا له بهر شه مه ناگادار به کورپی میړی، نه چیه دیر.

به لآم کریست سه ری هیئا یه خواره وه و گوتی: ((هه موو بوونه وهریکه ی زیندوو له ده ست خودایه، هه ره شه و که بریار ده دا که ده یه و ی کی نه جات بدات و کی برینیی، چی له ده ست ئیمه دیت؟ من دهر پۆم و تومیده وارم خودا یارمه تیم بدات)) توّماس به تووره بیسه وه هاواری کرد ((تۆ دهر پۆیی؟ به لآم هه مان ئیستا که وا خه ریکن قسه ده که یین، یه هودا به خۆی و خه نجه ری ژیر کراسی له ناو دیره، تۆ خه نجه رت پییه؟))

کورپی میړی که وته له رزه وه ((نه چی له خه نجه ره بکه م؟))

توّماس پیکه نی و به مننه منه وه گوتی: ((شه ی مه ر.. شه ی مه ر.. شه ی مه ر)). کۆله باری هه لگرت ((خودا حافیز.. هه ره جوّ مه یلته وامن پیته ده لیم بگه رپوه و تۆ ده لیتی ((ده رپۆم)) زۆر باشه، برۆ، شه وکاته ئیدی زۆر دره نگ بووه، له قه له خۆت ده)). هه لته کاندنی چاوی لۆچو وردیله ی له کاتیکا فیکه ی لیته دا، بینیه سه ره به رزاییه که وه سه ره و ژیر بووه وه.

شه و به تاسو و قه وه، دامه نی خۆی راده خست، زه ی تاریک ده بوو دهریاچه ون ده بوو، یه که مین چراکان له کفرناحوم داگیرسان، بالداری رۆژ سه ری خۆیان له ژیر بال نابوو که و تبه ونه خه وه وه، مه لانی شه و بیدار بوو بوونه وه و بو راوشکار ده چوون، کورپی میړی که وته شه ندیشه وه:

((کاتیکی پرۆزه، کاتیکی باشه بو به ریکه وتن، کهس نامبیتی بویه باشتره برۆین)) که وته وه یادی قسه کانی توّماس و به زه مزه مه کردنه وه گوتی: ((تیراده ی خودا هه رچیه ک بیته.. هه مان شه وه ده بی، شه گه ره شه و خودایه من بو پیشه وه راده دا تا بکوژی خۆم بدۆزمه وه، له بهر شه مه لیگه رپین هه رچی زوه با برۆم تا بکوژریم، لانی که م ده توانم شه وه شه نجام بده م شه نجامیشی ده ده م)). گه رپایه وه و سهیری دواوه ی کرد،

به هاوسه فهره نادیاره کهی خۆی گوت ((بکه وینه ری)). به ره و لای دهریاچه کهوته ری. شه و پکی دلنه وازو گهرم و غناک بوو، بایپکی نهرم له لای باشووره وه هه لیده کرد کفرناحوم بۆنی گولتی یاسه مین و ماسی ددها، زوبه دی پیرله هه وشه ی ماله وه دا له ژیر داربادام دا له گه ل سالومه ی ژنی دانیشتبوو، تیشتیان ته و او کردبوو خه ریکی گه پبازی بوون له ماییدا، یاکوبی کورپان به سهر دۆشه گه وه خۆی هه لگیرو وه رگیرو ده کرد، جانبازی له خاچدراو، ههروه ها سته میکی تازه به له ناو بردنی گه نم که خودا به ره وای ده زانی له هه قی خه لک، کورپی میرو که خۆی به ناو و نیشانی جاسوس فرۆشتبوو، شه و شتانه له تان و پۆی زهینی دا هه لنیشتووون و دلپان پر له توورپه یی کردبوو، شه و بیروکانه خه ویان له چاوی فراندبوو. له دهره وه شدا چه نه بازیه کانی باوکی به هه مان نه نداز توورپه یی ده کرد، له کاتیکا له توورپه ییان ده کولا هه لبه زیه وه سهر پییه کانی و چوو ناو هه وشه که وه و به ره و ئاستانه ی دهرگا چوو.

دایکی به نیگه رانییه وه بانگی کرد ((بو کوی ده چی؟))

یاکوب به بۆله بۆله وه گوتی: ((ده چه لای دهریاچه تا هه وای تازه هه لمژم)) و له تاریکیدا ون بوو، زوبه دی پیر سهری راته کاندو به ئاخ هه لکیشانه وه گوتی: ((ژنی، ئیدی دهوروزه مان گۆراوه، شه و رۆژانه جه وانه کان سهری خویان لی به لایه، له هه و ده فرن، به لām ناتوانن زۆر له هه وادا بینه وه، دووباره نوقمی ناو دهریا دهن و سهر له نوێ ده ست پیده که نه وه. شه وانه سهریاکی شه قلیان له ده ست داوه، ده لپنی نا، سهریری یۆحه ننا ی خۆشه ویستت بکه، دهره رمون ((من ده چه دیره وه)). نوێژ، رۆژ، خودا، قایغی ماسیگری زۆر به ته سکی دپته بهرچاوی- جینی ته نگه، ئیستاش شه وه ش شه وی تر، یاکوب، که وام بیرده کرده وه زه رپه یه ک شه قلی له که لله دایه، شه وه ت له من پی بی: شه ویش عه شقی به ری دایته سهری، نه تبینی شه مشه و چۆن ده کولا و ناماده ی ته قینه وه بوو، مال بو شه و زۆر ته نگ ده هاته بهرچاوی، عه بیی نییه، په یه وندی به مننه وه نییه، وه لی کی ئاگای له که شتی و پیاهه کام ده بی؟ ئایا هه موو ره نجم به باده چی؟ ژنی من دل و ده ماغم نییه که می شه راب و مه ززم بو بهینه تا بیمه وه سهرخۆ)).

سالومه ی پیر خۆی له که ری دا: میردی پیری به نه ندازه بیکی ته و او شه رابی نۆشی بوو، هه ولیدا بابه تی قسه بگۆری و گوتی: ((شه وان گه نجن، نیگه ران مه به، جه وانی وه کو ئاره قه وایه زۆر زوو سارد ده بیته وه)).

- ژنه به خودا تو راست ده که ی، عه جه ب می شکیکت هه یه! بو من لیتره دانیشم و دهرده سهری بگرم؟ خۆیه تی: شه وان گه نجن و گه نجی تی وه کو ئاره قه ی توند زوو سارد ده بیته وه. گه نجی تی نه خۆشییه که نامینی، منیش کاتی گه نج بووم، جو شم ده هینا و له سهر ته خته وه خۆم هه لگیرو وه رگیرو ده کرد، وام بیر کرده وه به دوا ی خودا دا ده گه ریم، به لām له واقیع دا وانه بوو به لکو به دوا ی ژنی دا ده گه ریم، به دوا ی تو سالومه! ژم هینا و ئارام بوومه وه، کورپه کانی منیش هه مان کارده که ن، له بهر شه مه هه ر بیری لی مه که مه وه، من ئیستا قانیع بووم، ژنه که می مه ززه و شه رابم بو بهینه، سالومه ی ئازیز ده مه و ی به سه لامه تی تو ی نۆش بکه م. له هاوسیتی شه وانه دا یونس ی پیر ته نها و ته نها له کوخته که ی دانیشتبوو له ژیر رونا هی چرادا، تو ره کانی خۆی چاک ده کرده وه، شه و تو پری چاک ده کرده وه، به لām بیرو هۆشی لای ژنه که ی نه بوو، که سالی پیشتر له هه مان شه و شه وه خته کوچی دوا یی کردبوو، یا لای کورپی نیوه شیتته که ی شه ندریاس، یا کورپه که ی دیکه ی په ترۆس، شه و که لله که ره که مه یخانه کانی ناصیره ی خستبووه ژیر پییه کانی، پیره باوکی خۆی سپارد بووه شه مانه تی خودا وه تا هه ر خۆی ته نها له گه ل ماسییه کانی دا ده ست و په نجه نهرم کات، نه خیر، شه و بیری له وشه کانی زوبه دی ده کرده وه له ژیر هاواری شه لته ژان کاری ده کرد، ره نگه له واقیعه دا شه و یونس پیغه مبه ر بی، سهریری ده ست و پی و رانه کانی خۆی کرد، هه مووی پر له پوله که ی ماسی بوو، هه تا هه ناسه و ئاره قه ی له شیشی بۆنی ماسی لیده هات، ئیستاش وه بیری هاته وه که دوینی له کاتیکا به یادی ژنه که ی ده گریا گریانه که شی بۆنی ماسی ددها، زوبه دی پیری فیلباز له باره ی قرۆاله کان راستی ده گوت: جارو ناجار له ناو ردینیدا به کیک هه لده به زیه وه، ره نگه یونس پیغه مبه ری، ئاخ له بهر هه ندی بوو که دل و ده ماغی قسه کردنی نه بوو، ده بوا یه به مه قاش قسه ی له ده می دهر بهینین، هه میشه له کاتی رۆیشتن به سهر زه وی وشکدا پیی ده خزی و ساته ی ده کرد، به لām کاتی که خۆی ده هاویشته دهریاچه وه چ که یفیکی ده بوو، چه ند هه ستی به ئارامی ده کرد! ئاوی بهرز

ده کردهوه سەر سینهی و دهیلاواندهوه و دهیلستهوه، له گوێکانیدا غه‌لغه‌له‌ی ده‌کردو له گه‌لێا قسه‌ی ده‌کردو ئه‌ویش هه‌روه‌ک ماسی به‌ بێ قسه‌ وه‌لامی ئاوی ده‌دایه‌وه بلقه‌بلقی له‌ده‌م ده‌هاته‌ ده‌روه‌..

له‌به‌رخۆیا گوئی: ((به‌بێ گومان من یونس پیغه‌مبه‌رم، دووباره‌ زیندوو بوومه‌ته‌وه، ماسی سەر له‌ نوێ منی رشاندۆته‌وه، به‌لام ئه‌جاره‌ که‌می ته‌قل له‌ که‌لله‌م دا هه‌یه، پیغه‌مبه‌راهه‌یه‌که‌م له‌ شوینی خۆی، به‌لام واخۆم ده‌نوینم که‌ ماسیگرم، شتی به‌که‌سیک ناڵیم، هه‌زم لی نییه‌ سەر له‌ نوێ خۆم باویمه‌ ناو ده‌رده‌سه‌ریه‌کانه‌وه)) خاتری ئه‌و هوشیاره‌ بزه‌ییکی له‌ رازی بوون به‌سەر لیوه‌کانیا نه‌خشی به‌ستا، له‌به‌ر خۆ که‌وته‌ ئه‌ندیشه‌وه: ((چه‌ند قشت هاتومه‌ته‌ به‌ر کاره‌وه‌.. ته‌ماشاکه‌ ئیستا چه‌ند ساڵه‌ که‌ هیچ که‌س هه‌تا خۆشم، بۆنی ئه‌و بابه‌ته‌م نه‌کردوه، تا ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌و زوبه‌دییه‌ ناجسنه‌ په‌ی به‌ کاری من برد، به‌هه‌ر جوړی بێ مه‌منوئم چاوی منی کرده‌وه)).

که‌ل وپه‌لی له‌ ناو ژووری کوخته‌که‌یدا به‌ر هه‌لاکرد، به‌رازی بوونه‌وه ده‌ستی لی‌کخشاندا، دۆلابچه‌ییکی کرده‌وه گۆزه‌ی شه‌رابی هینایه‌ ده‌روه‌، گه‌رووی چۆکه‌و پوله‌که‌یی خۆشی ته‌ر کرد، له‌ حالیکه‌ قاقا پیده‌که‌نی و ده‌ستی کرد به‌ نۆشین. له‌ کاتی‌که‌ دوو پیره‌می‌رد به‌رازه‌مه‌ندییه‌وه له‌ (کفرناحوم) شه‌رابیان ده‌نۆشی، کوپی می‌ری به‌ درێژایی که‌ناری ده‌ریاچه‌ غه‌رقی ئه‌ندیشه‌ بوو بوو سه‌فه‌ری ده‌کرد، ته‌نها‌ی ته‌نها نه‌بوو، له‌ پشتی سه‌ری خۆیه‌وه له‌ناو هه‌وشه‌ی مه‌جده‌لیه‌ ده‌نگی ویککه‌وتنی به‌رده‌چه‌گلی ده‌بیست، بازرگانه‌کان تازه‌ له‌ که‌شتی خۆیان دابه‌زین و به‌سه‌ر تاویره‌ به‌رده‌کانه‌وه دانیشتون، ئه‌وان به‌ ئارامی قسه‌یان له‌گه‌ل یه‌کتر ده‌کرد، له‌ کاتی‌که‌دا که‌ چاوه‌روانی نۆزه‌ی خۆیان بوون، خورماو قه‌ژالی سوورکراوه‌یان ده‌خوارد، له‌دێردا ره‌به‌نه‌کان عابیدیان له‌ ناوه‌ندی ژوور هه‌واندبوو، شه‌ونخوینانده‌کرد،

عابید هیشتا هه‌ناسه‌ی هه‌لده‌کێشا، چاوانی که‌وتوو بپری بووه‌ ده‌رگاوه، رووخساری له‌روا‌زی شپه‌زه‌بوو، وه‌ک بلیی هه‌لیده‌دا شتیکی گوئی لی بێ.

ره‌به‌نه‌کان سه‌یریان ده‌کردو له‌ میانی خۆیان په‌سه‌سیان بوو.

-هه‌ولیده‌دا بیستی که‌ ئایا خاخام له‌ ناصیره‌وه نه‌گه‌یشتوه تا چاره‌سه‌ری بکات.

-هه‌ولیده‌دا بیستی که‌ ئایا باله‌ ره‌شه‌کانی عیسرائیل نزیك ناکه‌وێته‌وه.

-هه‌ولیده‌دا گوئی له‌ ده‌نگی پییه‌کانی کریست بیست

ئه‌وان زه‌مه‌ریان ده‌کردو سه‌یری ئه‌ویان ده‌کرد، رۆحی هه‌موو یه‌کی له‌و کاته‌ی شه‌ودا ئاماده‌بوو تا پییه‌کانی په‌رجو به‌ ئازیزی راگری، گوێکانی خۆیان تیژ کردبوو، به‌لام جگه‌ له‌ ده‌نگی لی‌دانی سه‌نگینی چه‌کوش به‌سه‌ر بزماره‌وه هیچ ده‌نگی‌کی دیکه‌یان نه‌ده‌بیست، له‌ گۆشه‌ییکی دووری هه‌وشه‌وه، یه‌هودا ئاگری رۆشن ده‌کرده‌وه و هاوکات ده‌گه‌ل شه‌ودا کاری ده‌کرد.

بهشی دهیهم

له گۆشهییکی دوور هه لکه وتهمی ناصیره دا، میتریی ژنی یوسف، له کوختهی چووکه لهی خۆیدا دانیشتبوو، چرا روشن بوو، ده رگاش کراوه بوو، نهو خورییه که رسترا بوو، هه لیکردوه سه ر ته شی، بریاری دابوو که بۆ گه ران و سووران به دوای کوره که ییدا گونده که تهی بکات، خوری ده رست، به لام ناگای له خۆ نه بوو، زهینی بی که سو و بی تومیدی به سه ر مه زراکاندا راده برد، مه جده لو کفرناحومی ده پیشکنی، به ده وری ده ریاجه ی گنساتدا ده گه رپاو ده سوورا، نهو دووباره رایکردبوو، جارێکی دی خوداوه ند نه قیزه ی تیژنه ی بوو، میتریی له خۆی پرسی ((نایا خودا ره حم به و ناکات؟ نایا خودا ره حم به من ناکات مه گه ر ئیمه کوفرائی نیعمه تمان کردوه؟ نایا نهو شادی و عیززه ته ی که خودا واده ی به ئیمه ده دا نه و به بوو؟ نه ی په روه رده گار بۆ واتکرد گۆپالی یوسف پیشکوی و ناچارت کردم که له گه ل پیره میردی زه ماوه ند بکه م؟ بۆچی هه وره تریشقه ی خۆت دابه زانده و نه م کوره خه و ناویه ت له ناو ره حمی من دانا؟ له ته واری نهو ماوه ییه که سکم په ر بوو، هاوسه یکان ده هاتن و ریزیان لیده نام، ده یانگوت: ((میتریی خوداوه ند له ناو هه موو ژنانی دونیا تاجی که رامه ته ی به ته و به خشیوه)).

من پیشکۆتم، دره ختی بادام بووم و شکۆفه باران بووم، رییاره بازرگانه کان ده یانپرسی: ((نهو بادامه په ر شکۆفه یه کییه؟)) و کاروانی خۆیان راده گرت و له وشتره کان

داده به زین و کۆشیان په ر له دیاری ده کردم، به لام له پرینکا بایی هه لیکردو بی گه لاو به ره م مامه وه، بازووه کام به سه ر مه مکه وشکه وه بووه کاندای شوپ کرده وه، په روه رده گار خواستی تو هاته دی: تو ناچارت کردم که پیشکۆیم، تو وه ک باهه لت کردو گه لای گۆله کان هه لوه رین، خوداوه ند نایا دووباره تومیدی پیشکۆتم هه یه؟ کوره که شی سه به ینه ی رۆژی دوایی له خۆی پرسی ((نایا تومیدی نه وه هه یه دلیم دووباره ئارام بگریته وه؟)) نهو به ده وری ده ریاجه دا سوورا بۆوه، ئیستا دیریکی له میانی تاویزه به ردی ره نگ سووردا له به رابه ری خۆیا دیت، ((به هه مان شیوه که بۆ پیشه وه ده رۆم و له دیر به نزیك ده که ومه وه، دلیم توندترو توندتر ده بی بۆ؟ نه ی خوداوه ند نه کا ریگه ی راستم نه گرتیته به ر؟ مه گه ر نه وه نییه من بۆلای گۆشه گیرگای پیروژ راده کیشی؟ که واته بۆ ری له پیشده ستیم و شادکردنی دلیم ده گرت؟))

دوو ره به نی سپیپۆش له که نار ده رگای گه وره به دیارکه وتن، چونه سه ر تاویزه به ردی و چاویان بریه لای کفرناحوم، یه کی له وان که قه مبه ریکی نیوه شیت بوو، گوتی: ((هیشتا هیه نیشانه یی به رچاو ناکه وی)).

نه ویت که سه رو پۆته لاکینی فیلتاسای هه بوو ده می کۆسه ناسای ده گه یشته بناگوتی گوتی: ((تا گه یشتنی نه وان، ره حمه تی ده نارده گروم - تو برۆ، تا به دیارکه وتنی سه رو که لله ی وشتر، من له هه مان جیدا پاس ده که م)).

قه مبه ره که شادومان بوو، له کاتی که به سه ر به رده که وه هه لده خزیه خواره وه و گوتی: ((زۆرباشه من ده رۆم و ته ماشای ده که م تا ده مرئ)) کوری میتریی به دوو دلیه وه له ئاستانه ی دیردا وه ستابوو، دلیشی وه ک ناقوسی له له رین و جوله دابوو، بجیته ژووره وه یا نه چیته ژووره وه؟ دیمه نی دیره که خر بوو به رده ریژ کرابوو، هه تا تا که دره ختیکی سه وزو گۆلی یا په رهنده یی هه وشه که ی نه رازاند بۆوه.

ته نها هه رمیی پرکای کیوی ده ورانده وری جوان کردبوو، له ده وری به ری نهو گۆشه گیرگایه خرپو بی سۆزه دا، به رد دانرابوو، ناو به رده کان وه کو گۆر هه لکه نرابوون، کوری میتریی له خۆی پرسی: ((نایا مه له کوتی ئاسمان نه وه یه؟ نایا نه مه شوینی که که تیایا دلی مرۆف هیه و ده بیته وه؟))

سهیری کردو دیسان سهیری کرد، نهیده توانی بریار بدات که له دهروازه دا رهتبی، دوو سهگی رهشی میگهل له گۆشه بیکی دهره وه له به زین و دهستیان کرد به پیوه پینی، قه مهوری به له نگاز له تازه هاتوه که تاگادار بووه به فیکه یی سهگه کانی نارام کرده، پاشان گه رایه وه تا سهراپای به سهه بکاته وه، وا دههاته به دیدی که چاوانی گه نجه که پر له نازاری، جلی بهری ههژارانه بوو، خوینی له پییه کانی دههات، سگی به حالتی ئه سووتا.

- به خیری بری برا کام با توئی هاویشته ته ئه م بیابانه وه؟

کورپی میړی به دهنگیکی قول و بیتومید وه لآمی دایه وه ((خودا))

ره به نه که ترسا، هیچکات نه بیستبوو که ناوی خودا به م جوړه وه حشه ته وه له لیوی که سی بیته دهره وه، بازووه کانی شۆر کرده وه هیچی نه گوت.

تازه هاتوه که، دواي مانه وه بیکی کورت به رده وام بوو له قسه:

هاتووم عابید بینم)).

- ده توانی بیینی به لآم ئه تو نابی، چ کاریکت به وه هیه؟

- نازانم ... خه ونم دیوه ... له ناصیره وه دیم.

راهیبه که به نیوه دیوانه بییه وه به خه نده وه گوتی: ((خه ون))

- خه ونیکی وه حشه تنک، باوکه، له وه زه مانه وه تاییستا دلّم نارامی به خۆه نه بیینیوه، عابید پیروژه، خودا وه ندره راقه کردنی زمانی مه لو خه ونی فییری ئه وه کرده، له بهر هه ندییه که هاتووم.

کورپی میړی، هیچکاتی نه هاتبووه زهینی بیته ئه وه دیره وه تا لیکنده وه ئه وه خه ونه ی له عابید بوئی، که له کاتی دروست کردنی خاچ دیووی: ئه م تاقیب کردنه ترسناکه ی خه ونه که ی و بو پیشه وه تاودانی ردین سوور له پیشه وه وه کورته بالاگان خۆیان و نامیری ئه شکه نجه دانیان. به لآم ئیستا که له ئاستانه ی دهرگا به دوو دلّی وه ستاوه له پرینکا ئه م خه ونه وه ک بروسک په ریبه زهینییه وه، تووشی ترسو ته شه ر بوو

((خۆیه تی... له به رخاتری خه ون هاتووم، خودا وه ندره ئه وه خه ونه ی نارده وه تا ریگه به من نیشان بدات و عابید رازی ئه وه خه ونه بو من ناشکرا ده کات.

ره به نه که گوتی: ((عابید له سه ره مه رگدایه برا تو درهنگ هاتی بگه پروه)) کورپی میړی وه لآمی دایه وه ((خودا فه رمانی به من داوه که بیّم، ئایا ئه وه توانای ئه وه ی هیه گالته به رۆله کانی خۆی بکات؟)) ره به نه که قاقا پیکه نی، له دونیادا هه موو رهنگیکی بیینی بوو، چاوانی ئا و له خودا ناخواته وه.

- مه گه ر نه ئیستا که ئه وه په روه رده گاره؟ له بهر ئه مه هه رچییه که به وه ی ئه نجامی ده دا، ئه گه ر توانای هه لپاچینی سته می نه بیته چۆن چۆنی دهیتیوانی تواناداریکی به رز بیته؟

ره به نه که دهستی له پشتی تازه هاتوه که داو مه بهستی بوو بیلا وینیته وه، به لآم په نجه کانی ئه وه سه نگین بوو گه نجه که ی ئازاردا و گوتی: ((زۆر باشه نیگه ران مه به بفرموو وه ره ژوره وه، من خانه خویم)) له گه ل یه که چوونه حه وشه ی دیر، بایی هه لی کردوو، چه وی سه ر به ردریژی تی کللول ده دا، په رده ی گه رده لول هه تاوی له خۆی ده پیچا، هه وا تاریک ده بوو، له ناوه ندی حه وشه بیریکی وشک ده می کرد بووه، جارن پر ئا و ده بوو، به لآم ئیستا پر بووه له لیم، دوو مارمی لکه دهر په ریینه دهره وه، تا له لیواری وشک و کۆنینه ی بیردا خۆیان گرم که نه وه.

حوجه که ی عابید کرابووه، ره به نه که بازووی میوانی خۆی گرت ((هه ر لی ره وه چاوه روانبه تا مۆله ت له برایان وه رده گرم.. ته کان نه خۆی)).

دهست به سینه وه چووه ژوره وه، سه گان له دوولای ژوروی عابید وه رکه و تبون، ملیان دریژ کردبوو، بو نیان هه لده کیشا و به خه مه وه واقه واقیان بوو...

عابیدیان به لای پییدا له ناوه ندی حوجه که وه دریژ دریژ خه وانده بوو، له دهوری ئه وه دا ره به نه کان له چاوه روانیدا بوون، خه وه کوتکه یان دهرده وه، شه ویداری بی تاقه تی کردبوون، کابرای له سه ره مه رگ به ته به شی هه لچوو چاوانی کراوه وه چاری پرپیوه راره وه که، قه ندیله حه وت لقه که له که نار روو خساریدا بوون سه ره هه لگه رانیکی

دره‌شاهه هه‌نیه‌و چاوانی هه‌رگیز ناتیرو لوتی بازناساو، لیوانی شینو رهنگ په‌ریو و ریشی سپی دریتیژی که ده‌گه‌یشته که‌مه‌ری و سینه‌ی روت و ئیسقانی شه‌وی داده‌پوشی، ره‌به‌نه‌کان داری تی‌که‌ل به‌گه‌لای وشکه گولی سووریان به‌سه‌ر ره‌ژووی داگیرساودا هه‌لژشته ناو سو‌پاییکی گلین، فه‌زا تژی عه‌تر بوو بوو ره‌به‌ن هاته ژووره‌وه، هژی چونه ژووره‌وی له‌بیر کردو له ئاستانه‌ی ده‌رگادا له میانی سه‌گه‌کاندا ده‌سته‌و شه‌ژنۆ دانیشته. خۆره‌تاو ئیستاکه ده‌رگای له‌به‌رده‌ست بوو، هه‌ولیده‌دا تا به‌چوننه ژووره‌وه به‌ناو ده‌رگادا پی‌یه‌کانی عابید نه‌وازش بکات، کوری می‌ری له‌ده‌روه له چاوه‌روانیدا وه‌ستابوو، ده‌نگی جگه له ناله‌ی سه‌گان له دوورو زه‌ربه‌ی بالانس‌ی و له‌سه‌رخۆی چه‌کۆش به‌سه‌ر بزماره‌وه هیچی دیکه نه‌بوو.

میوان هه‌ر چاوه‌روان بوو، روژ ده‌چووه پی‌شه‌وه، شه‌ویان ته‌واو له‌بیر کردبوو، له شه‌ودا شه‌ونم که‌وتبوو، به‌لام ئیستاکه شه‌و له ده‌روه‌ی حووجه وه‌ستاهه، گه‌رمای گیانه‌خشی خۆره‌تاوی سپیدانی هه‌تا ناو موخی ئیسقانی هه‌ست پی‌ده‌کرد. له پرپیکا بیده‌نگی به ده‌نگی ره‌به‌نی که به‌سه‌ر به‌رده‌وه خه‌ریکی پاسه‌وانی بوو شکا ((وادین، وادین)).

ره‌به‌نه‌کان له‌ناو حووجه‌ی عابید راجفرین و بیداربوونه‌وه و رایانکرده ده‌روه‌وه عابیدیان تا‌ک و ته‌نها به‌جیه‌یشت، کوری می‌ری دل‌ی خۆی دایه‌وه دوو هه‌نگاو چووه پی‌شه‌وه له ئاستانه‌ی ده‌رگادا وه‌ستا، له‌ناو حووجه‌که‌دا ئارامیی و مه‌رگی جاویدانه بوو، پی‌ی ناسک و رهنگ په‌ریوه‌ی عابید له پرت‌ه‌وی هه‌تاودا ده‌رده‌وشایه‌وه، هه‌نگی له نزیك بنمیچ دا وزه‌ی بوو، مه‌گه‌زیکی ره‌شی مووینی به‌ده‌وری قه‌ندیل ده‌سوورایه‌وه به‌سه‌ماوه له لقی بۆ لقی هه‌لده‌به‌زیه‌وه، وه‌ک بلی‌ی له کاری هه‌لبژاردنی خۆله‌میشدانی شه‌ودا بوو له‌پرپیکا عابید ته‌کانیکی داخۆ، به‌وه‌به‌رخۆه‌ینانی ته‌واوی هینزی خۆیه‌وه، سه‌ری خۆی بلند کرده‌وه به‌جاریک چاوانی له گلینه‌دا ده‌ره‌په‌ری و ده‌می کراوه، کونه‌کانی لوتی هه‌وايان هه‌لمژی، کوری می‌ری به‌عه‌لامه‌تی سه‌لاژ ده‌ستی نایه‌ سه‌ر دل‌ی و توپلی، لیوانی عابید جولان ((تۆ هاتووی... تۆ هاتووی... تۆ هاتووی)) هاتووی)) زه‌مه‌مه‌که‌ی شه‌وه‌نده‌ شاراوه‌بوو که کوری می‌ری گویی لی نه‌بوو، به‌لام

بزه‌ییك که گوزارشتی له سوپاسیك ده‌کرد وه‌سف نه‌ده‌کرا له رووخساری زبرو ره‌نجیده‌ی عابید پشکوت، یه‌کسه‌ر چاوه‌کانی داخست، په‌ری لوتی به‌بی‌جوله‌ مانه‌وه، ده‌می داخرا دوو ده‌ستی خاچناسا به‌سه‌ر سینه‌یه‌وه قه‌راری گرتبوو یه‌کیکیان به‌لای راست و شه‌ویدی به‌لای چه‌پدا خزی و به‌سه‌ر زه‌ویه‌وه ئارامی گرت، له هه‌مان شه‌م بگه‌ره به‌رده‌یه‌دا دوو وشتر له هه‌وشه‌دا چۆکیان دابوو، ره‌به‌نه‌کان بۆ پی‌شه‌وه رایانکرد، تا یارمه‌تی خاخام بدن له دابه‌زیندا.

به‌رده‌سته‌که‌ی عابید به‌شیوه‌ییکی شه‌لژانته‌میزه‌وه گوتی: ((نایا زیندوه... هیشتا زیندوه؟))

باوکه هه‌به‌کوک وه‌لامی دایه‌وه ((هیشتا هه‌ناسه هه‌لده‌کیشی)) هه‌موو شتی ده‌بینی و ده‌بیستی، به‌لام قسه‌ ناکات)).

سه‌ره‌تا خاخام چووه ژووره‌وه به‌دوای شه‌وه‌وه به‌رده‌سته‌که‌ی خۆی و جانتایه‌کی گرانبه‌های که پر بوو له داووده‌رمان و گیاده‌رمان و ره‌مل و قیبله‌نۆما، سه‌گه ره‌شه‌کان که کلیان نابوو ناوگه‌لۆزیان، هه‌تا سه‌ریشیان وه‌رنه‌سووراند، ملیان به‌سه‌ر زه‌مینه‌وه دریت کردبوو، وه‌ک مرۆف به‌خه‌مه‌وه واقه‌واقیان بوو.

خاخام گویی له ده‌نگیان بوو سه‌ری خۆی راته‌کاند، له‌به‌ر خۆ گوتی: ((زۆر دره‌نگ گه‌یشتم))، به‌لام قسه‌ییکی نه‌کرد، به‌سه‌ر له‌شیان لار بۆوه ده‌ستی له‌سه‌ر دل‌ی دانا به‌زه‌مزمه‌کردنه‌وه گوتی: ((زۆر دره‌نگ گه‌یشتم... باوکان خوا عومری دریت به‌ ئیوه‌به‌خشی، ره‌به‌نه‌کان به‌گریانه‌وه لاریونه‌وه و هه‌ریه‌که به پی‌ی خزمه‌تی خۆی و به پی‌ی ریوره‌سم جه‌سته‌ی عابیدیان ماچ کرد: باوکه هه‌به‌کۆک چاوی و ره‌به‌نه‌کانی دیکه قژو ده‌ستی و به‌رده‌سته‌کانیش پی‌ی، یه‌کی له‌وانیش گۆچانه‌که‌ی عابیدی به‌سه‌ر شوینی خالیه‌وه هه‌لگرت و له که‌نار ته‌رمی پیرۆزدا داینا.

خاخامی پیر چۆکی داو سه‌یری شه‌وی ده‌کرد و نه‌یده‌توانی چاوی لی هه‌لگری، شه‌و خه‌نده پیرۆزمه‌نده چی بوو؟ شه‌و دره‌وشانه‌وه رازناسایه‌ی ده‌وریه‌ری چاوانی داخراوی

چ ماناییکی هه بوو؟ خۆره تاو، خۆره تاوی جاویدانی، کهوته سهر شه و رووخساره و لهوی مایه وه، شه و خۆره تاوه چی بوو؟

سهیری دهووبهیری کرد، ره به نه کان هیشتا، به سهر چۆکه وه ریزیان له خوالیخۆشبوو دهن، یۆحه ننا لئوی به پیتی عابید نوسابوو ده گریا، خاخامی پیر نیگای له ره به نیکه وه ده خزانده سهر ره به نیکی دیکه وه ک بلینی شه وان ده خاته باری پرسیاره وه، له پریکا چاوی به کورپی میبری کهوت که له گۆشه ییکی دواوهی حوجره به بی جولوه و ئارام وه ستاوه و خاچناسا دهستی ناوه ته سهر سینه یه وه، به لام رووخساری هه مان بزهی ئارام و پیروزمه ندانهی گرتبووه خۆ، خاخام به ترسه وه له گه ل خۆی کهوته زه مزمه ((شه یه هوی سه بابوت شه شه دونیا، تو هیچ کات له به وه سه وه کردنی دلّم ناوهستی ئیستا یازای زه ینمه تا تیبه گم و بریار بدهم.

روژی دواهی خۆره تاو توورپه و خویناوی، که تۆفانیکی رهش ده و رانده وری گرتبوو، له میان زبده لیمه وه هه لده به زیه ده ره وه، باییکی ئاگراوی له روژه له لاتسه وه له بیاباندا هه لسا، دنیا تاریک بوو، ههر دوو سه گی ره شی دیر هه ولیاندا بوهرن، به لام ده میان پر له چه و بوو بینه نگ بوون، وشتره به زه وی نووسا وه کان، چاوانیان داخست و له چاوه روانیدا مانه وه.

ره به نه کان که به یه کتر زنجیر بووبون، هیدی هیدی و پر بو پیشه وه ده رویشتن و هه ولیان ددها به رنه بنه وه سهر زه وی، له کاتی که به یه که وه به قه ره په ستیه ته رمی عابیدیان توند گرتبوو، نه وه کا با له ده ستیان پرفینی بو پیشه وه ده چون تا به خاکی بسپیرن.

بیابان له شه پۆلدا بوو، وه کو ده ریا سهر هه لده گه را و ده که وته خواره وه. یۆحه ننا له کاتی که پشته به دیوار دابوو به زه مزمه کردنه وه گوتی: ((بای بیابانه، هه ناسه ی یه هوه، هه موو گه لاییکی سه وز سه یس ده کات، هه موو سه رچاوه یی وشک ده کات، ده می مرۆق پر له لیم ده کا.. ئیمه ته نها ته رمی پیروژ له چال ده نیین و شه پۆلی چه و دایده پۆشی.

شه و ساته ی که شه وان به ئاستانه ی دیردا رهت ده بوون، ئاسنگه ریکی ردین سوور خۆی و چه کوشی سه رشانی، له میانی لافاوی لیمدا، رهش و زه به للاح هه لسا یه وه سه ری بۆساتی سهیری کردن، به لام یه کسه ر له نیو زیخ و لمدا ونبوو، کورپی زه به دی، شه و نا شوناسه ی له میانی لافا و دابینی، به ترسه وه خۆی به بازووی هاو پریکه ی وه نووساند به ئارامی پرسی ((کی بوو؟ شه وت نه بیینی؟)) کورپی میبری وه لامی نه دایه وه و که وته شه ندیشه وه ((خوا هه موو شتی ری که ده خات، دروست به هه مان شیوه که خۆی ده یه وی سه یر که چۆن چۆنی من و یه هودای لیره پیک گه یانده وه، که شوینی که زه وی کوتایی لیه دیت، شه ی خودا وه ند له م حالته دا لیگه ری خواستی تو بیته دی)).

شه وان، بو پیشه وه لاریونه وه، بو پیش ده چون و بییه کانیان له چه وی سوتینه ر دا ده برده خواره وه، هه ولیان ددها که ده م و لوتیان به جلی به ریان بگرن، به لام لیمی نه رم پیشتر جیتی خۆی له گه رویانا گرتبوو... له پریکا با ریشمه ی له ده ست باو که هه به کوکی فراند، شه وی هه لخراند و به زه ویدادا، ره به نه کان که خۆلی چر نابینای کردبوون، به سه ریا ره تبون بیابان فیکه ی بوو، به رده کان جرینگه جرینگیان بوو، هه به کوکی پیر هاواریکی زبری سه ردا، به لام که س گوپی له ده نگه نه بوو، کورپی میبری له به رخۆ گوتی ((بو نابی هه ناسه ی یه هوه شنه ییکی فینک بی له ده ریای گه وره وه بو ئیمه بی، ده یویست شه م پرسیاره له هاو پریکه ی پرسی، به لام ده می نه کرده وه ((بو نابی بای یه هوه بیره وشکه کان پر ئا و بکات؟)).

ئایا شه مه یان دووره له قودره تی یه هوه که گه لای سه وزی خۆش بو و میهره بان بی بو خه لک؟

ئاخ شه گه ر نه فه ری ته نها یه که نه فه ر ده بوو سو راغی بکا و بیتوانیا یه لئی نریک بیته وه و بکه ویتسه سه ری بییه کانی، به رله وه ی بیته وه خۆله میش باسی ئازاری مرۆق و ئازاری خاک و گه لای سه وزی کردبا؟)) یه هودا هیشتا له راره وی حوجره ییکی تاریکدا وه ستا بوو که ره به نه کان به ناوی کارگه وه له به رده ستیان دانابوو، له کاتی که له به ر زۆر پریکه نین شه قی ده برد، ری و ره سمی به خاک سپاردنی سه یر ده کرد، خلیسکی ده برد و به هه وا ده که وت، بو ساتی ون بوو، ساتیکی دیکه به دیار که وته وه، شه و که سه ی بیینی

بوو که به‌دوایه‌وه بوو چاوه ره‌شه‌کانی له خۆشیاندا بریقه‌ی ده‌دایه‌وه، که‌وته زه‌مه‌مه‌وه ((خودای س‌راییل گه‌وره‌یه، چه‌ند چاک هه‌موو شتی ریک‌ده‌خات، خائینه‌که‌ی دوورست له ژیر خه‌نجه‌ره‌که‌مه‌وه داناه، ((له‌کاتی‌کا له خۆش‌حالیان سمیلی باده‌دا، چووه ژووره‌وه، حوجره تاریک بوو، به‌لام له‌ناو ئاگردانیکی بچووک له‌سوچیندا، ره‌ژووی داگیرساو توند له‌حالی داگیرساندا بوو، ره‌به‌نی قه‌مبوری نیوه شیت و نیوه عاقل ئاگردانی خۆش ده‌کرد. ئاسنگه‌ر که‌یفی خۆش بوو، گوتی (ئاهای باوکه یه‌ربوکام و شه‌وه هه‌مان بایه که پی‌ی ده‌لێی بای خودا من خۆشم ده‌وی، زۆر خۆشم ده‌وی، شه‌گه‌ر له جی‌ی خودادا بوام به هه‌مان جو‌ر هه‌لم ده‌کرد)).

ره‌به‌نه‌که به‌خنده‌وه گوتی: ((من بام هه‌ر هه‌لم نه‌ده‌کرد بی‌ تاقه‌ت بووم، ده‌ستی له خۆش‌کردنی ئاگر کیشایه‌وه تا ناره‌قه‌ی توپ‌ل و ملی بس‌ریته‌وه. یه‌هودا لێی نزیك که‌وته‌وه پرسى ((باوکه یه‌ربوکام، لوتفیکى پی‌ی ده‌که‌ی؟ دوینی گه‌نجی به‌ ردینیکى کورت و ره‌ش به‌ناوی می‌وان هاته ناو دیره‌وه، نیوشیتى وه‌کو خۆت جه‌ناب عالی، پی‌لاوی له‌پی‌ نه‌بوو، ده‌سه‌لێکی به‌خالی سوور سووره‌وه به‌سه‌ره‌وه بوو)).

ره‌به‌نه‌که بايئیکى به‌ غه‌بابه‌ی دا‌کرد و گوتی: ((من یه‌که‌مین که‌س بوم که شه‌وم بینى، به‌لام گه‌وجیکى ته‌واوه دروست وه‌کو شه‌وانی دیکه‌ی دینه‌ ئیره‌وه، ده‌لێت له‌ناصره‌وه هاتووم خه‌ونیکم دیوه، تا عایید بینى- دلغانی خوی به‌رکه‌وی- تا رازی شه‌وه‌نهی بۆ بکاته‌وه)).

- باشه گوی بگه‌ر، شه‌گه‌ر هه‌لم نه‌کرد بی‌ جه‌ناب عالی میواندري ده‌که‌ی، هه‌رکاتی که‌سی دیت، مه‌گه‌ر ئیوه نین که حوجره‌ی ده‌خه‌نه به‌رده‌ست و خواردن و خۆراکی پی‌ده‌ده‌ن..?

له‌م باره‌وه گو‌مانت نه‌بی، وادیته به‌رچاو کاریکی دیکه به‌ من نا‌کری، بۆیه منیان کردۆته خانه‌خوی، ده‌شۆم گه‌سک لێده‌ده‌م و خواردن ده‌ده‌م به‌میوانان.

- زۆر جار چاکه شه‌مشه و جیگه‌ی له‌ژووری من بۆ راخه، من ناتوانم به‌ ته‌نها بجه‌وم، (یه‌ربوکام) چۆن ده‌توانم بۆت روون که‌مه‌وه؟ من کابوسم هه‌یه، هه‌رماس دیته

سۆراغم و تووشی وه‌سوه‌سه‌م ده‌کات، ده‌ترسم گرفتاری عه‌زایی دۆزه‌خ م، به‌لام هه‌رکه هه‌ناسه‌ی ئاده‌میزادی له ته‌که‌مه‌وه هه‌ست پی‌ده‌که‌م، ئارام ده‌مه‌وه، شه‌و کاره‌ بکه، دیاریه‌کت پی‌ده‌به‌خشم، مقه‌ستیکى موچنینت ده‌ده‌می تا ردینت پی‌ چاکه‌یت، ده‌توانی ردینى ره‌به‌نانیش چاک بکه‌ی و په‌شی و شترانیش هه‌لپاچی، ئیدی که‌س تو به‌بی ده‌سه‌لات ناداته قه‌لم، باشه گویت له‌منه؟

- ده‌ی مقه‌سته‌که‌م بدی.

ئاسنگه‌ر ناو جانتای گه‌راو مقه‌ستیکى گه‌وره‌ی ژه‌نگاوی هی‌نایه‌ ده‌ره‌وه، ره‌به‌نه‌که له‌ده‌ستی فراندو نایه به‌ر رو‌ناهی، کردیه‌وه و دا‌بخست، (شاگه‌شکه ببوو) غه‌رقى سه‌رسامی بوو، به‌زه‌مه‌مه‌ کردنه‌وه گوتی: ((خوداوه‌ندا تو گه‌وره‌یت و کاره‌کانت سه‌رسام شه‌نگیژه)) یه‌هودا له کاتی‌کا شه‌وی به‌زبری‌هه‌ راده‌ته‌کاند تابیته‌وه خۆی و گوتی: ((باشه چی ده‌لێی؟))

ره‌به‌ن وه‌لامی دایه‌وه: ((شه‌مشه‌وه له‌حوجره‌ی تو ده‌بی)) به‌مه‌ست له‌ ده‌سته‌یه‌وه چووه ده‌ره‌وه.

شه‌وان ئیدی گه‌را‌بوونه‌وه، نه‌یانتوانی بوو زۆر دوور برۆن، چونکه بای یه‌هوه شه‌وانی راپیچ دابوو به‌زه‌مینى دادابوون، قۆلتیکیان دۆزیبۆوه، ته‌رمه‌که‌یان هاو‌یشتبوو ناو قۆلتیکه‌وه باوکه هه‌به‌کۆکیان بۆ خویندنی نوێژی مردوان بانگ کردبوو به‌لام شه‌ویان نه‌دۆزیبۆوه، خا‌مامی پی‌ری ناصیره به‌سه‌ر لی‌واری قۆلته‌که‌وه لار بوو بۆوه و بانگیکی به‌رزى بۆ جه‌سته‌ی خال و بی‌ روحى شه‌وا کرد: ((تو خاکی و ده‌گه‌رپیته‌وه خاک، روخ له‌ ده‌روونی تو‌دا هه‌لقه‌پوه، ئیدی پی‌ویستی به‌ تو‌ نییه، وه‌زیفه‌ی خوات شه‌نجامدا، شه‌ی له‌ش تو وه‌زیفه‌ت به‌شه‌نجام گه‌یاند، یارای روخت کرد تا دابه‌زیته‌ خا‌کدانى غوربه‌ته‌وه چه‌ند سپی‌ده‌یه‌که به‌سه‌ر به‌ردو چه‌ودا ری بکات، گو‌ناه بکات هه‌ست به‌ ئازار بکات، بۆ به‌هه‌شت، سه‌ر زه‌مینى باوکی، بۆ خودا، باوکی، بی‌ سه‌برو بی‌قه‌راری بکات، شه‌ی له‌ش، عایید ئیدی پی‌ویستی به‌تۆنییه: له‌گه‌ل خاک بیه‌ به‌یه‌ک)) هه‌مان کات که‌ خا‌خام قسه‌ی ده‌کرد، کاتی لیمی نه‌رم ته‌رمى عاییدی دا‌پۆشی بوو، رووخسارو ریش و

دهسته كان كه وتبوونه ژير توژو خاکه وه، گه رده لولولى ليم به رزبووه و ربه نه كان به په له پاشه كشيان كرد.

له هه مان ده ماندا كه خانه خوژي نيوه شيت، مقه سته كه ي قه پانده و ناسنگه رى جى هيت، ربه نه نابينا بووه كان، به ليو قاش قاش و ژيرهنگلى و رشاه وه په ناي ناو دير بون، هه به كوژي پريان له ريگه ي گه رانه وده له كاتيكا نيوه له شى داپوش رابوو، له گه ل خوژا هينابووه. خاخمى پير چاوان و دم و ملي خوژي به پارچه يه كى ته ر پاك كرده وه به سهر زوى و له به رده م شويني خالي عابيدا ده سته و ته ژنو دانيشت، له كلاور و ژنه ي ده رگاي كلوم دراودا ده يتوانى دنگى هه ناسه كانى يه هوه كه دونياى تاواند بووه و نه يه شت بوو بيسي، په يام به ران به كوژه و له پانتايي زه ينيدا له په رستاگايي كه وه بو په رستاگايي كي ديكه ده رويشتن، له هه واي ناگراوى دابوو كه بانگى خودايان ده كرد، به نزيك كه وتنه وه ي (يه هوه ي سه باويوت) ده بي سوواتانى ليو چاوى ناوه هايان هه ست پيكرابايه! به زه مزه مه وه گوتى: ((هه لبه ته! خودا وه ند بايى كي قامچى ژنه و جيلوه ي هه وره تريشقه يه نه وه ده زانم، نه و ياخيكي غه رقى شكوفه نييه، دلى مرؤف گه لايى كي سه وزه: خودا لقى نه و لولده داو په ژمورده ي ده كات. چى له ده ست نييمه ديت؟ له ره فتارى نييمه وه سه باره ت به وه وه چ هونه رى له ده ست نييمه ديت تا به يانكردى ناسايى بي؟

ته گه ر به رخي قوربانى پيشكه ش به و بكه ين هاوار ده كات ((نه وانم ناويت، كوژتم ناوى، ته نها مه زامير ده توانى برسبه تيم بره وينيته وه)) ته گه ر ده مان بو خويندنه وه ي مه زاميره كان بكرتته وه، هاوار ده كات " من وشه م ناوى، شتى جگه له گوشتى به رخ، گوشتى كور، ته نها گوشتى كور ده توانى برسبه تيم بره وينيته وه)).

خاخمى پير ناخيكي هه لكيشا له باره ي خودا وه كه وته نه نديشه وه، نه وى تووره و بيتاقه ت كرد بوو، به دواى سوچى ده گه را تا رابكشى، ربه نه كان له به ر نه وه ي شه و بيدار بوون بو خه و هيلاك بوو بوون، هه ريه ك رايكرد بووه سوچيكي ژوره كانيان تاسه ربه سه رين بكه ن و بجه سيته وه و عابيد له خه و ببينن، روحي عابيد چل روژان له سهر دير ده سووريتته وه، سهر له يه ك يه كى ژوره كان هه لده كيشى، تا كارى ربه نه كانى خوژي

بخاته ژير چاويه وه و رينمايان بكات، جار جاره ش سه رزه نشتيان بكات، له به ر نه مه نه وان پاليان داوه تا بجه سيته وه و عابيديش له خه وندا ببينن، خاخمى پير گه رايه وه و سه رى ده وروبه رى خوژي كرد كه سيكي نه بينى، له ژوره كه دا جگه له دوو سه گى ره ش كه سيكي ديكه نه بوو، نه و سه گانه ي كه هاتبوونه ژوره وه و به سهر به رديژوه وه وهر كه تبون، خه مبارانه شوينه خاليه كه ي عابيدان بوون ده كرد، بايى كي تووره له ده رگاي دده، نه و يش گه ركه ي بوو بيتته ژوره وه، به لام له كاتى كه خاخم له كه نار سه گه كانه وه ناماده ي راکشان بوو، چاوى به كورى ميرو كهوت كه به بي جووله له سوچيكي وه وده ستاوه و سه رى نه و ده كات، يه كسه ر خه و له پيلوه خه والوه كانيه وه ره ويه وه، به په ري شانه يه وه هه لسا يه وه به هيماي سهر داواى له برازاكه ي كرد نزيك بيتته وه، وا به ديار ده كهوت گه نجه كه له چاوه روانى بانگ كرد نييه وه وده ستايى، به خه ندييكي ته لخه وه به سهر ليوه كانيه وه نزيك كه وته وه، خاخم گوتى: ((كريست دانيشه ده مه وى قسه ت له گه لدا بكه م))

گه نجه كه وه لامى دايه وه ((سه راپام گوپيه، له به رابه ريا چو كيدا ((مامه شه معون منيش ده مه وى له گه ل توذا قسه بكه م))

- لي ره به دواى چيه وه ي؟ دايكت به دواى توذا هه موو گونده كان ده گه رى و ده سوورى و شيوه ن ده كات.

- نه وه به دواى مندا ده گه رى، من به دواى خودادا ده گه ريم، نييمه قه ت يه كتر نابيينه وه.

- تو دلره قى، هيچ كاتى به وجوره ي كه شايسته ي مرؤشه باوك و دايكت خوژ نه ويستوه.

- با شتريش، دلى من چ پشكوپيكي سووتينه ره، هه ركه س نزيك بيتته وه ده يسووتيني، خاخم له كاتيكا سه رى هينابووه پيش تا سه رى كورى ميرو بكات، گوتى: ((چيت به سهر هاتوه، به مجوره قسه ده كه ي؟ له چيت كه مه؟))

چاوانی گه نجه که ته شکالود بوو ((کوړم، دهر دیکي په نها که وتوتته گیانته وه. دانیبیابنی و خوت بجه سینده وه، نازاریکی په نهان له ناخی.)).

گه نجه که قسه ی تهوی بپری ((یسه ک نازار؟)) خه نده یکی ته لڅ سه راسه ری رووخساری راگرت ((نه یسه ک... زور!)) دهنگی دل وروشیننه ری تم هاواره، خاخمی ترساند، دهستی دانایه سر چوکی گه نجه کهو دلی دایه وه، به نهرمی گوتی: ((کوړم من گوی ده گرم، نازاره کانی خوت هه لپړه، له دلی خوت دهریان بهینه، تاریکی په روره شگای تهو نازارانه یه، به لام روشنایی به لای گیانیه، شهرمن و هه راسان مه به قسه بکه)) به لام کوړی میړی نهیده زانی چو ن دهست پیبکات و چی بللی ((چ شتی له دلیا بهیلینه وهو دان به چ شتی بنی تا نارام بیته وه، مه جده لیه، حهوت گوناهی گه ووره، خاچ و له خاچدراو، هه مووی به ناخدا راده بردن، برینه کانی دهر وونی تهویان ده کولانده وه، خاخم به به هاواریکی خاموشی روانیه وه سهیری تهوی ده کردو ته ژنوی تهوی ده لوانده وه، عاقیبهت به دهنگیکی وردو نهرم گوتی: ((کوړم ناتوانی...؟))

- نا مامه شه معون... ناتوانم

خاخم به دهنگی که نیستا نارامترو نهرمتر بوو پرسی ((نه کا وه سوه سه ییکی زور دوره ی دابی؟

گه نجه که به ترسه وه وه لای دایه وه ((زور، زور))

خاخم به هه لکیشانی ناخیک گوتی: ((کوړم منیش کاتی گهنج بووم زورم نازار ده کیشا، خودا ته شکه نجهی ددهام و تاقی ده کردمه وه، دروست به هه مان شیوه که .. ناگای له تویه، ده یخوازی بو ماوه یه ک ماوه و پله ی بهر گه گرتنی من بیینی، منیش وه سوه سه ی زورم هه بوو، هه ندی له وه سوه سه کان، ته وانسه ی که شیوه ییکی ترسی هه بوو، منیان نه دهر ترساند، به لام له وه سوه سه کانی ته هلی پر له نازو نه وازش ده ترسام، وه ک چو ن که ده یزانی، هاتمه تم دیره وه تا نارامی بدو زمه وه، تهو کاره ی که تو کردت، به لام خودا له چاودیری کردم دهستی نه کیشایه وه له هه مان جیدا بوو که چه نگالی کردم... وه سوه سه ییکی له شیوه ی ژنیکی نارده سو راغم ته فسوس که له م

وه سوه سه یه توانییم له دهست داو به زیم. له م کاته وه تا نیستا - رهنجه خواستی خوا بووی، رهنجه له بهر هه ندی بی که ته شکه نجهی ددهام، به للی له م کاته وه تا وه کو نیستا نارام گرتووه و خوداش، تیمه ی له گهل یه کتر ناشت کردوه نیستا که دوستی یه کترین... به هه مان شیوه کوړی خو م تو ش ناشتی له گهل خودا بکه و چاره سه ری ده دوزیه وه))

کوړی میړی سه ری راته کاندو به زه مزه مه وه گوتی: ((وابزاتم به م ساده گیوه چاره سه ری نادو زمه وه)) بیده نگ مایه وه و خاخم هیچی نه گوت: هه ردو کیان به توندی هه ناسه یان هه لکیشا. گه نجه که له کاتی کدا له جیوه هه لسا یه وه، گوتی: ((نازاتم له کوپوه دهست پیبکه م؟ هیچ کات دهست پیبکه م، من زور شهرم ده که م!))

به لام خاخم بازووی گه نجه که ی به توندی گرت و نه یه یشت هه لسیته وه به ته مرکردنه وه گوتی: قیت مه به وه، نهری، شهرمیش وه سوه سه ییکه به سه ریدا زال به، بوه سته، ده مه وی چه ند پرسیا ری له تو بکه م، من پرسیار ده که م تو به حه وسه له وه وه لایمان ده دیته وه، بو هاتوته دیره وه؟

- تا خو م نه جات بده م

تا خوت نه جات بده ی؟ له دهست چ شتی؟ له دهست چ که سی؟

- له دهست خودا

خاخم به په ری شانیه وه پرسی - له دهست خودا؟

- تهو هه میشه به دوامه وه بووه، په نجه کانی خو ی له سه رم، له دل م، له دهر ووم بردوته خواره وه... هه ولده دا پالم پیوه بنی...

- بو کوی؟

- بو ته لان

- کام ته لان

- ته لانی خوئی، پیتم ده لئی که راپهروم بلیتم، به لآم نایا من ده توانم چی بلیتم؟ هاوارم کرده سهری ((به حالی خووم لیتمگه ری هیچم نییه بو وتن))، به لآم سهریچی کرد پیتمگوت ((ناها... سهریچی ده که ی زور چاکه منیش نیشانت ددهم، کاری ده کهم که له من بیزار بیت، شه کاته وازم لیتمنی)). له بهر شه که وتومه ته ناو گهرداوی ته واری گوناهاه کانه وه.

- خاхам هاواری کرد ((گهرداوی ته واری گوناهاه کانی که ده کری...))؟

به لآم کوپه گه نجه که نه بییست، تووره بی و بازار له دونیا و شه شتانه ی که تیایه تی شه ی بی خه بهر کرد بوو.

- بو منی هه لبژارد؟ نایا شه په رده ی سهر سینهم هه لئاگریت، تا له رازی ده روونم وه ناگابیته وه؟ ته واری ماره کانی دونیا له وئی به سه ماو کیفه کیفه وه که پکه یان کرد، ته واری گوناهاه کان و... بهر زتر له هه موو... قسه له گه رووی گیری خوارد، له گوتن وهستا، ثاره قه له کونه موی سهریه وه هه لده رژا.

خاхам به نهرمی پرسی ((وو... بالاتر له هه موو...))؟

کریست له کاتیکدا سهری بلند کرد بووه گوتی: ((مه جدلیه، مه جدلیه)).

- په ننگ له رووخساری خاхам په ری بوو.

- هه مووی خه تایی من بوو که شه راکینشرایه نیو شه ریگه یه وه، کاتی که زیاتر له منالیکی بچوک نه بووم، چووم بو لای، له ززه تی له ش ریتمایی کردم- به لئی دانی پیاده نیتم، خاхам شه گهر ده ته وئی وه حشته وجودت دابگریت، گوی بگره، شه کاته رهنگه له سئی سال زیاترم نه بووم، له وکاته کهس له مال نه ده بوو من به دزیه وه ده چوومه شه وئی، دهستی مه جدلیه م ده گرت، جلیم له بهر داده کهنده، به سهر زه ویه وه راده کشاین، له کاتیکا قچی رووتان به سهریه که وه دا ده چه سپاند، چند به له ززه ت بوو، چ گوناهیکی له ززه ت به خش بوو، له زه مانه وه به دوا مه جدلیه گومرپوو، ئیدی نه دیده توانی به بی پیاویک، به بی پیاوه کان بژیت.

سهیری خاخامی پهیری کرد، به لآم خاخام سهری له میانی شه ژنوکانی نابوو قسه ی نه ده کرد، کوپی میری که سینهی ده کوتایه وه هاواری کرد ((خه تایی منه خه تایی منه!)) دوی ساتی به رده وام بوو له قسه و گوتی: ((شه یکاش ههر شه بوایه، خاخام، له کاتی منالیه وه تا ئیستا نه ته نها دیوی زینام له قولایی بووندا شارده ته وه، به لکو دیوی غروریش، هه تا له کاتی که زور بچوک بووم به زه حهت ده متوانی ریکه وم، به سهر دیواردا ده رژیستم بو شه وهی نه که وم خووم به وه وه ده نووساند، هه تا شه کاته ش هاوارم ده کرد- شاخ چ جه ساره تیک بوو... جه ساره ت، خودایه)) خودایه بکه به خودا... بکه به خودا)) رژیکیان هی شوکی گهره ی تریم له ده ست بوو ژنیکی قهره ج تیده په ری هاته لای من، دهسته و شه ژنوک دانیشته دهستی گرتم گوتی: ((شه ترییه بده به من تا سهیری به ختت کهم)) تریکه م به ودا لار بووه و ناو له پی بینی، هاواری کرد ((شاخ شاخ خاچ ده بینم... خاچو شه ستیره)) شه کاته پیکه نی و پیداجوو: تو ده بیته پاشای یه هود)) و رژیشت.

به لآم من باهروم به قسه ی شه کرد پر بووم له بای غرور، له زه مانه وه تا ئیستا مامه شمعون، ته واری دژاوم، تو یه کهمین کهسی که ناگاداری رازی من ده بیت، تا ئیستا لای هیچ کهس دانم پیانه ناوه له و رژه وه به دوا من هه موو شتیکم له ده ست دا)) بو ساتی بیدهنگ ماوه، شه کات هاواری کرد: ((من لوسیقه رم)).

خاخام سهری له میانی شه ژنوکانی خوئی بهر زکرده وه دهستی له سهر ده می گه نجه که داناو به شه مرکردنه وه گوتی: ((بیدهنگ به!))

گه نجه که به داگیرسانه وه گوتی: ((نه من بیدهنگ نامم، ئیستا دهستم پیکردوه، به لآم زور درهنگی به سهر دا چووه، من بیدهنگ نامم، من دروژنیکی مونافیقم، له سیبه ری خووشم ده ترسم، هیچکات راستی ناخه مه سهر زمانم شه هامه تی شه وه م نییه، کاتی که ژنی ده بینم سوور هه لده گهریم و سهرم له بهر خووم ده نیتم، به لآم چاوه کاتم تژی ده بن له هه وهس، هیچکاتی دهستم بو تالان و کوشتن بهر ز ناکه مه وه... نه که له بهر شه ی که نامه وئی، به لکو له بهر شه ویه که ده ترسم، ده مه وئی له بهر اهر دایکم و یوزباشی و خودا سهریچی بکه م... به لآم ده ترسم... به لئی ده ترسم، شه گهر سهیری ده روونم که ی ترس

دەبىنى، بەلنى كەرويشكىكى لەرزىو لە دەروونى داكەوتوو، ترس نەك شتىكى دىكە، باوك و دايك خودام ترسه)).

خاخام دەستى گەنجەكە لە دەستى خۆى گرت تا ئارامى كاتەو، بەلام جەستەى كرىست لەبەر گرولگپە دەلەرزى، خاخام گوتى: ((كورم، مەترسه، ھەرچەند دىوى دەروونمان زۆتر بى بە ھەمان ئەندازە شەنسمان دەبى ئەگەر بيانگۆزىنەو بەفريشته، فريشته ناويكە كە دەبەخشىنە ئەو دىوانەى تۆبە دەكەن، لەبەر ئەو باوەرت ھەبى... وەلى ھەزم لىيە تەنھا يەك پرسیارت لى بكەم كە ئايا تا ئىستا لەگەل ژنى نووستوى؟

گەنجەكە بە ئارامىەو ھەو گوتى: ((نەخىر))

ھىچ مەيلىكىشت بۆ ئەم كارە نىيە؟

گەنجەكە سوور ھەلگەرا ((مەيلە ھەيە)) ئەو قەسەيەى ئەوئەندە لەسەر خۆ كرد كە خاخام نەيىست، بەلام يەكسەر راجفرى، وەك بلىي تازە بىدار بوو بۆو ھەو ھاواری كرد ((نەخىر مەيلە نىيە.. مەيلە نىيە)).

خاخام كە چارەسەرىكى دىكەى بۆ گەنجەكە نەدۆزىيۆو، گوتى: ((بۆ نە؟)) ئەو بە ئازموون فىر بوو ئەوانەى كە جنۆكە دەستيان لى دەوئەشىنى، بەجوين ھاوارو دەست لەسەر دەمەو بۆ لای ئەو دەھاتن و شكايەتيان ھەبوو لەو ھەو دۇنيا بۆ ئەوان زۆر بچوكە، ھەركە ژنيان دەھينا دۇنيا بۆ ئەوان بچوك نەبوو، دەبوونە خواو ن مالو ئارام دەبوونەو.

گەنجەكە بە ئاوازيكى دلتيايەو ھەو گوتى: ((بۆ من بەس نىيە، شتىكى گەرەترم گەرەكە، خاخام بەسەرسامىەو پرسى ((بۆ تۆ بەس نىيە؟ كەواتە چىت دەوى؟ مەجدەليەى خۆويست و كەفەل بەرز لەبەرامبەر زەينى ئەودا رەتبوو، سىنەى روت و قوت بوو، چاوو لىو گۆناكانى شەلالى سوورو سپا بوو، پىدەكەنى و ددانەكانى لەبەر نوری خۆرەتاو دەبريقانەو، بەلام وەك چۆن كە لەبەرابەريا، دەسوورايەو، گۆرا.. زۆر بوو، كورپى مېرى ئەوسا دەرياچەيىكى بينى كە لە دەرياچەى گنسارت

دەچوو لە دەوريا ھەزاران ژن وميردو ھەزاران مەجدەليە خۆيان و رووخسارى شاديان بەرزبوونەو ھە ئاسمان، خۆرەتاو لەوانى دەداو ئەوان دەدرەوشانەو، بەلام نا خۆرەتاو نەبوو، خودى ئەو بوو كرىستى ناصرى، بەسەرو رووخسارى ئەواندا لاربۆو، تۆى شكۆو جىلوەى كردبوون، ئەو ھەو جىلوەى رووخسارى خۆشحالى بوو، ئارەزوبوو يا رزگارى؟ نەيدەتونی دەست نيشانى بكات، بەلام ھەرچىەك بووبى، شكۆو جىلوە بوو...

خاخام پرسى ((بىر لە چى دەكەيتەو؟ بۆ وەلام نەدەيتەو...؟

پياوگەنجەكە، لەناكاو پەريە ناو قەسەكانى خاخام و پرسى

((مامە شەمعون تۆ باوەرت بەخەون ھەيە؟ من كە خۆم باوەرم ھەيە، باوەرم بەشتىكى دىكە نىيە، شەوى لە خەونم بينى كە دوزمنانى ناديار منيان لە سەرونيازيكى وشك بەستايەو، چەند تىرىكى رەنگ سوورى درىژ لە تەواوى لەشدا چوو بوو خوارەو ھەو خوين بازرقەى دەكرد. تاجىكى لە دركيان لەسەر سەرمەو ھەو دانابوو، لە ميانى دركەكان چەند وشەيىكى ئاگرين نەخشيان بەستابوو ((كافرى پىرۆز)) مامە شەمعون من كافرى پىرۆزم؟ لەبەر ئەمە باشتر وايە شتىكى دىكە لە من نەپرسى دەنا دەست بە كفرگۆيى دەكەم)).

خاخام لەكاتىكا دووبارەدەستى ئەوى گرتبوو بەئارامى گوتى: ((ياللا فەرزەندە دەست پىبەكە، كفر گۆيىت دەست پىبەكەو خۆت رزگار كە.

دىوى لە دەرووندايە ھاوار دەكات ((تۆ كورپى نەچارنيت، تۆ كورپى داود شای تۆ مرۆف نيت تۆ ھەمان- كورپى مرۆف- يت كە دانيال پىشبينى كردبوو، لەو ھەو زياتر، تۆ كورپى خودايت.. لەو ھەو زياتر.. خودى خوداى !

خاخام گوتى رادەگرت.. لاربۆو ھەرزە كەوتە جەستەى لەرولاوازي، لىوى قاش قاشى گەنجەكە ئالودەى كەف بوو بوو، زمان بە مەلاشوى نووسابوو.. نەيدەتوانى ئىدى قەسە بكات، دەيتوانى ئىدى چىە بە خودا بلى؟ ئەو ھەو شتىكى گوتبوو، ھەستى دەكرد دلى وشك بۆتەو لە كاتىكا دەستى لە ناو دەستى خاخام دەھينا... ھەلسايەو،

ئەو كاتە بەرەو لای پیرەمێرد گەرایەو بەتەوسەو پرسی ((پرسیاری دیکەت نییە؟ پیرەمێرد کە هەستی کرد تەواوی هێزی ئەو لە لەشی دا هەلپژاوەتە سەر زەویەو لە ناو چوو، وەلامی دایەو: ((نەخێر) بەدریژایی ژيانی دێویکی زۆری لە دەمی خەلکان هینابوو دەروە، ئەوانە ی کە جنۆکە دەستی لی وەشان دبوون لەوپەری دویاوە دەهاتن تا چاکیان بکاتەو، بەلام دێوی ئەوان بچووک بوو بە دەست نەدەگیران، دێوی مەرگ، دێوی توورەبی، دێوی نەخۆشی .. بەلام ئیستا چۆن دەیتوانی لەگەڵ دێویکی وادا دەست و پەنجە نەرم بکات؟

لەدروەدا بای یەهوە هیشتا لاجانگی دەرگای دەکتیەو هەوئیدەدا بێتە ژوورەو، نەچەقەلی بەسەر زەویەو بوو، نەقەلی بە ناسمانەو، تەواوی بوونەوەرە زیندەکان لە ترسان سەری خۆیان لەبن بالیان بردبوو خوارەو لە چاوەروانیدا وەرکەوتبوون تا خەشی خودا بەرز بێتەو.

بەشی یازدەم

کۆری مێرێ پشتی بەدیوارداو چاوەکانی داخست، زەینی وەکو ژەر تال بوو، خاخام کە جاریکی دیکە سەری نابوو ناو ئەژنۆکانی، غەرقی بێکردنەو بوو لە بارە ی دۆزەخ و دێو دلی مرۆق... نەخێر دۆزەخ لەگەڵ دێوکانی لە قولایی زەویدا نەبوون، دۆزەخ لەسینە ی مرۆقدا یە، لەسینەدایە، لەگەڵ خودا پەرستترین و راستترین خەلکان، خودا گەرداویکی بەهێماکراو، مرۆقیش، خاخامی پیر زاتی نەدەکرد دەرگای دلی بکاتەو تا ببینی کەچی لە ناخدا شاردراو تەو.

بۆ ماوە یەك قسە ی نەکرد، بێدەنگییکی قوول فەرمانێ وابوو، هەتا هەردوو سەگە رەشە کەش چوونە خەو، لەپرسەدا ماندوو بوون، لەپریکا دەنگی کیفە کیفیکی دڵنەواز لە حەوشەدا بەرگویی کەوت، (یەربوکامی) نیو دێوانە بوو لە شادیان هەلدەبەزیەو، یە کەمەین کەسی بوو کە گویی لە دەنگە کە بوو، بای یەهوەش لەگەڵ دەنگی کیفە کیفە کە هاویری بوو، رەبەنی دێوانە هەر کاتی ئەم دەنگە ی بەرگویی کەوتبا، لەخۆشالیان هەلدەبەزیەو، خۆرەتاو لە کاری ئاوابووندا بوو، بەلام تەواوی حەوشە کە هیشتا غەرقی رۆشنایی بوو، رەبەنە کە بەسەر بەردفەرشی نزیک بیرەئاو و شکە کەو چاوی بە ماریکی نەخشەدار کەوتبوو، نەخشییکی رەش و زەرد، کەمەلی بەرز کردەو و زمانی دەخسە لەرزەو دەیکیفاند، (یەربوکام) لەژیانی دا هیچ کاتی نەواییکی فریو دەرتی لەو ششالە نەبیستوو، جارنایار لەرژانی هاوین دا ئەو کاتە ی کە خەوی بەژنیکەو دەبینی، واهاتە بەرچاوی وەکو ئەو ماره دەهات کە بەسەر ئەو حەسیرە ی ئەو بەسەریا خەوتبوو زمانی لەگویی دەناو کیفە کیفی بوو....

ئەمەشەو جارىڭكى دى _ يەربوكام _ لەژوورى خۆى دەريەرى بوو، بە ھەپس كردنى ھەناسەى لەسینەدا لە مار نزيك بۆو، مار شمشالى لیدەداوو سەيرى دەکرد، ئەویش دەستى کرد بە شمشال ژنى و ھەستى کرد كە گەرماى وجودى مار بە لەشى ئەودا رەت بوو، ئەو كاتە لەسەر خۆ مارەكانى ديكە لە بىرە ئاوى وشك و يا لە دەوروبەرى كاكئوسەكانەو دەخزینە دەروە، يەككىيان بەكلاوئىكى شين و يەكئىك بەكلاوى سەوزو دووشاخەو ئەوانى ديكە بەكلاوى زەردو خالخال و رەش بەخېرايى وەك ئاو بۆ پيشەو دەخزین، گەيشتنە يەكەمىن مارو بەيەكەو نووسان، خۆيان لە يەكتر ھەلئسوى. . يەكترىان دەلستەو، ھيشو تریى لە چەشنى مار لە ناوئەندى ھەوشەو ھەلئاسرابوو، (يەربوكام) دەمى كەردەو ھاوئىشكى دا، لەبەر خۆ كەوتە ئەندىشەو ((ئەوھيان پەيوەندى سېكسىيە ژنو مېرد بەمۆرە ئاويژان دەبن، لەبەر ھەندىيە كە خودا ئىمەى لە بەھەشت دەركرد)).

خاخام چەند دەنگىكى فریویازى بیست، سەرى خۆى بەرز كەردەو ھەلئخست و لەبەر خۆیا گوتى: باى ئاگراوى خودا ھەلئدەكا، لە ميانى شەرىكى وادا، مارەكان جووت دەبن... خودا ھەناسە ھەلئدەكئىشى و دەيوئى دۇنيا لە مەشخەلى ھەناسەكانى خۆیەو بەكا بە خۆلەمیش، سەيرى مارەكانیش بەكە بۆ ئەشقبازى ھاتوونەتە دەروە، بۆ ساتى زەينى پیرەمېرد تووشى وەسەسە بوو بەسەر گەردانى مایەو. بەلام لە پېرپىكا لەبەر خۆ لەرزى و كەوتە ئەندىشەو ((ھەموو شتى لە ئانى خودایە، ھەموو شتى دوو مانای ھەيە: يەكيان ئاشكراو ئەوئتر پەنھان، خەلكى رەشۆك تەنھا دەرك بەمانا ئاشكراكەى دەكات، دەلئین: ((ئەو ماریكە)) و زەينيان دوورتر لەو ناروات، بەلام زەينى كە غەرقى خودایە، دەچىتە پشتنى بەرھەستەكانەو مانای ناديار دەدۆزیتەو، ئەو مارانە كە ئەمپۆكە لە بەردەم دەرگاى ئەم حوجرەيەدا دەريەرىن، دروست دواى دان پيانانەكانى كورپى مېرى دەستيان بەكیفە كیف کرد، بەدئليايیەو دەلئیم ھەلگى مانای قول و شاراوەن. . دەبى ئەو مانايە چى بى؟ خۆى بەلولدراوى ھاوئىشتە سەر زەوى و لاجانگەكانى دەكوتايەو، دەبى ئەو مانايە چى بى؟ ئارەقەيىكى سارد بەسەر رووخسارى ھەتاوئسووتى ھاتە خواریو، جار جارە بەتیلەى

چاوى سەيرىكى دەكردە گەنجەكەو، جارئىكئىش بەدەمى بەش و چاوانى داخراوئەو بە دىقەت گوتى لەمارەكان دەگرت، ئەو چ مانايىكى ھەبوو.

ئەو زمانى پەرەندەكانى لە گەورە جادوگەر و رابەرى پيشترى خۆى (يوزاپت) فېر بوو، لەكاتى كە ئەو ھاتبوو دەروە عابید لەوى بوو و بينويیەتى، دەيتوانى زمانى پەرەسێلكەو كۆترو بازەكان راڤە بكات، يوزاپت قسەى پیدابوو كە زمانى مارەكانىشى فېرى ئەو بكات، بەلام ئەجەل مۆلەتى پى نەدابوو، بەمەرگى خۆى ئەم رازەى بردبوو گۆرەو، بېگومان ئەو مارانەئەمشەو ھەلگى پەيامىك بوون، بەلام ئەو پەيامە چى بى؟ خاخام دووبارە دانىشت سەرى لەناو دەستەكانى دانا، مېشكى كاس بوو پېچى دەخوارد ئاخى ھەلئدەكئىشا ھەستى دەكرد ھەورە تریشەيىكى سپى و رەشى دەروونى ھەور ریشمەى زەينى رادەكئىشى، ئەو مانايە چى بوو؟ ئەو پەيامە چى بوو؟ لەپېرپىكا ھاوارى لە دەروونى ھەستا، لەسەر زەوى قیت بۆو، گۆپالى عابیدی لە دەست گرت و خۆى بەسەر دادا.

بەدەنگىكى كز گوتى: كرىست دلت چۆنە؟

بەلام گەنجەكە نەبيست، ئەو نوقمى جەزبەيىكى وا بوو كە وەسەف نەدەكرا، ئىمشەو دواى ئەو ھەموو سالى، شەوى كەبىرى دابوو دانى پىابنى و رازى دل بختە سەر زمان، بۆ يەكەمىن جار بوو كە بوئى سەيرى رەشيتى دلى بكات و ئەو مارانە يەك يەك دەست نیشان بكات كە لە دەروونىا دەيانكىفاند. ھەرمارەو ناوئىكى پېبەخشین، بەم ناونانە وا بەديار دەكەوت كە لەدەروونىا دەردەھاتن و نازاديان دەكرد.

پیرەمېرد دووبارە پرسى ((كرىست دلت چۆنە؟)) خۆ ئىستا ئارامى گرتووە؟)) لاربۆو دەستى ئەوى گرتە دەست بەنەمى گوتى: ((وەرە)) ئەنگوستى لەسەر لئو داناو دەرگاى كەردەو، دەستى كرىستى گرتبوو، لەگەل يەك بە ئاستانەى دەرگادا رەت بوون، مارەكان بى شەرمانە بەيەكەو نووسابوون، لە ميانى گەرداوى ئاگرينى لىم و چەو بەرزبووونەو سەر كللك و سەمايان دەكرد. جار جارە لەبەر زۆر ماندوو بوون لەجیو ھەلجولە دەوئەستا. كورپى مېرى بە بينىنى ئەوان پاشەكشەى کرد، بەلام خاخام دەستى ئەوى كوشى و گۆپالى بەرزكردەو دەستى لە لئوى ھيشو مارشيوەكەى دا،

له کاتیځا گه ځه که سهیری ده کرد بزهی ده هاتی، به نارامی گوتی: ((بینه، رایانکرد))

((بزانه هست ناکه ی باری دلّت سوک بووه؟ نهوانه له ناو دلّی تووه رایانکرد)).

کورپی میړی به چاوانی له خانه دهرپه پوی یه که مجار سهیری خاخمی کرد که بزهی بؤ نهو ده کردو پاشان سهیری ماره کانی کرد که به سه ماوه به رهو بیره ناوه وشکه که وه دهرپویشتن، دهستی دانایه سهر دلّی و هستی کرد کۆتری دلّی له خویشانا بالده گری.

خاخم که دووباره دهستی نهوی له دهست گرتبوو، گوتی: ((باشوايه بگه پینه وه)) نهو کاته سهیری کورپی میړی کرد دوو چاری شله ژان بوو، له بهر خو گوتی: ((نهوه په رجویکه، ژيانی نهو کورپه که ئیستا رووبه پرووم وه ستاوه جگه له په رجویکه هیچی دیکه نییه)). بؤ ساتی ویستی دهست له سهر سهری کریست دانی و پیروزی بکات، ساتیکی تریش بریاریده دا لاریته وه پییه کانی ماچ بکات، به لام دانی به خو یا گرت، تا ئیستا خودا چه ندین جارو جار فریوی دابوو، هه رکات ده بیست که په یامبه ری له کیوه وه سه رهو ژور بۆته وه یا له بیابان هاتوه دهیگوت ((نهوه ئیدی ده بی کریستیانو بی))، به لام خودا هه موو جارئ نهوی فریو دداو دلّی خاخم که ناماده ی په روپو بوو په ژمورده ده بوو و خونچه ی نه ده کرد، بؤیه ده په نگایه وه، له گه ل خو یه وه گوتی: ((ده بی یه که مجار نهو تا قی بکه مه وه، نهو مارانه که خه ریکی قوتدانی بوون، ئیستا رایانکردوه، وجودی نهویان له ژهنگی پیسی پاک کردۆته وه، ئیستا توانای نهوی هیه که هه لسیته وه سه ری و له گه ل خه لکان قسه بکات.. نهو کاته پیده که وم ده رگا کرایه وه (یه ربوکام) خو ی و سینیی تیشتن که بؤ دوو میوان بوو، بریتی بوو له نانی جوو زهیتوون و شیر هاته ژور وه، رووی له کریست کردو گوتی: ((ته مشه و جینگاییکم له ژورویکی دیکه راخستوه تا هاو ده مت هه بی، به لام زهینی میوانه کان له مونیایه نه بوو، ناگایان له قسه ی (یه ربوکام) نه بوو، دهنگی ماره کان له بنی بیره وه دووباره بهرگوی که وت، نهوان شمالیان ده ژهنی و له هه له هیان بوو.

رهبه نه کان به خنده بیکی لوس گوتیان ((وا زه ماوه نند ده کهن، بای خودا هه لده کا نهو به لا به گیان گرتوانه واهیمه بیکیان نییه و زه ماوه نند ده کهن)) سهیری پیره میردی کردو

چاویکی هه لته کاند، به لام پیره میرد لوقمه ی برده ده می و دهستی به جوین کرد، نهو دهیه ویست گیانی و به ریبت به گۆرینه وه ی نان و زهیتوون و شیر به هوش بتوانیت قسه له گه ل میړی بکات.

بابه قه مبور سهیری نهوانی ده کردو هه سه له ی له سهر نه ماو نه وی جیهیشت.

نه م دووه رووبه پرووی یه کتر دنیشتبون و له بیده نگیدا خوار دنیان ده خوارد، حوجه تاریک بوو، چوار پایه و شوینی عاییدو دار کتیب له گه ل کتیبی کراوه ی دانیال پیغه مبه به سه ریوه بوو له تاریکیدا ده دره وشایه وه، فه زای حوجه هیشتا بونی دلاویزی بخوری ددا، له ده روه دا با نارامی گرتبوو. له هه مان کاتدا خاخم گوتی: بایه که دابه زیوه نه ماوه

گه ځه که وه لامی نه دایه وه له بهر خو گوتی: ((نهوان رویشتون، نهوان رویشتون، ماره کان له ده رووندا رایانکرد، رهنگه نهوه دروست خواستی خودایی، رهنگه به هه مان به لگه بووی که خودا منی هینایته بیابان تا شفام بدات نهو هه لیکرد، ماره کان گوئیان له دهنگی بوو، له ده رووندا خزین و رایانکرد سوپاس بؤ خودا)). دوا ی سهر فی خوړاک، خاخم دهستی بهرز کرده وه شوکری خودای کردو نهو کاته رووی له هاو ده مه که ی کرد، ((زهینت له کوپیه کریست؟ من خاخمی ناصیره م، دهنگم ده بیستی؟))

گه ځه که به راجفرینیکه وه له دنیای جهزیه هاته وه ده ره وه گوتی: ((به لئ مامه شه معون))

- زه مانی موژدهین هاتوه، رو لّم .. ناماده ی؟

کریست له بهر خو له رزی و پرسی ((ناماده؟ ناماده بؤچی؟

- خو ت باشده زانی، بؤ له من ده پرسی؟ ناماده یی بؤ هه لسانه وه قسه کردن.

- له گه ل کی

- له گه ل مرؤف

- چى بلىم؟

- نىگه ران مەبە، تۆ تەنھا دەمت بىكەرەو، خودا هيچى دىكەى لە تۆ ناوى. مرۆقت خۆش دەوى؟

- نازانم خەلك دەبىنم دلّم بۇيان دەسووتى تەنھا ئەو

- ئەو بەسە كورم، بەسە، رابەو لەگەل ئەوان قسەبىكەو ئەو كاتە لەوانەيە ئازارى تۆ زياد بى بەلام ئازارى ئەوان هيور دەبىتتەو

- پەنگە ھەر بۆ ئەو بەى كە خودا منى بۆ جىھان ناردووە باوكە تۆ لەكى دەزانی؟

- نازانم، كەس شىتىكى بەمن نەگوتە، بەلام وپراى ئەو ھەموو حالەتەش، دەكرى، من نىشانەم بىنيو، ئەو كات كە منال بووى، كەمى خۆلت ھەلگرت و مەلىكت دروست كرد، لە بە ھەمان كاتدا كە دەتلاواندەو قسەت لەگەل دەكرد، وەك بلىى بالى دەركرد بەپراكردن لە دەستى تۆدا كەوتە فرىن، لەوانەيە كە ئەو مەلە قورپنە رۆحى مرۆف بى، بەلى كورم كرىست- رۆحى مرۆف لە دەستى تۆيە.

- گەنجە كە لەجى ھەلسايەو دەرگای بەدەقەت كەردەو، سەرى بردە درەو گوى راکرت، عاقىبەت مارەكان بىدەنگ بووبوون، بەخۆشحالەو بەرەو لای خاخام گەپايەو ((باوكە پىرۆزم بىكەو شىتىكى دىكەم پى مەلى، ھەموو شىتىكت گوت، زىاتر لەمە بەرگەى بىستەن ناگرم، دواى وەستانىكى كورت لەسەر قسەكانى رۆشىت و گوتى: ((مامە شەمعون، من ماندووم دەمەوى بچمە سەر جىگاوە، ھەندى جار خودا بەشەو دىت روداوەكانى رۆژ يەكالادەكاتەو.. مامە شەمعون بەچاكى بچەو)) خانەخوى لەدەرەو چاوەروان بوو، گوتى: ((با برۆين پىت نىشان بەدم كە شوىنى تۆم لەكوى راخستووە.. كورەگيان ناوت چىيە؟

- كورپى نەجار

- ناوى من (يەربوكام) ە بەمن دەلین براى بى مىشك و قەمبور بەلام تەقەى سەرم دى، من ھەواسم لای بەرداشەو وەكو مشك ئەو پەلكە وشكەى كە خودا بەمنى داوہ دەجووم.

- كام پەلكى وشك...؟

- قەمبور بەخەندەو گوتى: گەلۇرگيان، تىناگەى؟ رۆحم، لەگەل تەواوبوونى كارم ((راستى شەو بەخىز، خەوى خۆش خۆش بىنى- ئىزرائىل دىو دەست بە جوینی من دەكات)) تۆزى وەستا، دەرگا فسقلیە كورتىلەكەى كەردەو ((سوچى دواوہى لاچەپ جىگای تۆيە؟)) لە حالىكدا قاقا پىدەكەنى و ئەوى پالدايە نار ژوور ((باش بچەو، كورەگيان، خەوى خۆش خۆش بىنە، ھەراسان مەبە، خەون بەژنەو دەبىنى، ھەواى دىر واى دەوى)) لە كاتىكا لەبەر زۆر پىكەنن خەرىك بوو شەقى دەبرد، دەرگەى بەدەنگىكى بروسك ئاسا داخست.

كورپى مپرى لە شوینی خۆى بزماركوت بوو، تارىكە، سەرەتا ھىچ شىتىكى جىاوازی ھەست پىنەكرد، بەلام ھىدى ھىدى دىوارەكانى نىوەرپوون كە بە سپىاوى قسل سپى بووبووە، بەدىاركەوت، شەربەيى لە قەلەشتى دىوار دەدرەوشايەو، دووچارى كپەدار لە سوچىكەو لەودا دوورابوو، لەسەرخۆو كورمال بۆ پىشەو دەچوو پىنى لە ھەسىرى لولنەدراو گىر كەرد وەستا، لە ھەمان كاتدا دووچارو تاقىبيان دەكرد، كورپى مپرى سەلاوى لە ھاودەمى كەرد بەلام كەسى وەلامى نەدايەو.

يەھودا خۆى وابەدىارخست كە لولى خواردو، لە كاتىكا چەنەگەى ھاویشتبووەسەر ئەژنۆكانى، دەنگى ھەناسەى سەنگىنى ئەو لە حوجرەدا دەنگى دەدايەو، پىشتى بەدىوار دابوو سەبرى كورپى مپرى دەكرد، لە دەروونى خۆى زەمزەمەى دەكرد ((وەرە... وەرە... وەرە... وەرە، خەنجەرى لە ناو مشتى خۆيا دەكوشى، لەبەرخۆ بىرى دەكردەو نزیك بوونەو كورپى مپرى دەپىواندو زەمزەمەى (وەرە... وەرە... وەرە) دەكرد و ئەوى رادەكىشايە سەر تەلەو، زەينى ئەو گەپايەو زادگاو دىى -خريوت- كە لە دەوروبەرى ئەدومىيە بوو، شىوہى بەتەلەو كەردنى كرىست ئەوى دەخستەو يادى شىوہى بەتەلەو كەردنى چەقەل و كەرويشك و كەو لە لايەن مامە جادوگەرەكەى، مامى

بهسەر زه مینهوه راده کیشا، چاوی دهگیرساوی دهپریه نیچیرهوه و دهنگی هیسه هیسی پر له تاسوق و پارانهوه و دهستووری سهر ددها (وهره، وهره، وهره) ئاژدهله که به کسهه گیژدهبوو بهسهری کهچ و هه ناسه سواریهوه بهره و لای ئه و ده مهی که هیسه هیسی بوو دهستی ده کرد به خزین...

له پریکا یه هودا دهستی به هیسه هیسی کرد. سه رهتا ئارام و نه رم پاشان له پریکا به هیژترو وه حشیانه و هه راسانکه تر بوو.

کورپی میړی که سهری بهسهر سه رینی هه سانه وه کردبوو، به وه حشه ته وه له جیوه راپه ری، کی له ته که ئه وه وه بوو؟ کی بوو هیسه هیسی بوو؟ عه تری هه ناسه ی ئاژده لئیکی له فه زادا به رلوت که وت و تیگه یشت، به ئارامی پرسی:

- یه هودا براکه م ئه وه تۆی؟

یه هودا له کاتیکا به توورپه یی پیی له زه وی ده کوتا و نه راندی ((هه ی له خاچ ده را!)) گه نجه که قسه ی خۆی دووباره کرده وه ((برام یه هودا، له خاچده ر زیاتر له خاچدراو ئازار ده کیشی))

ردین سوور که له توورپه ییاندا ده پیچرایه وه ناو خۆی هاواری کرد ((بوو برایانم و گیانبازه کان و دایکانی له خاچ درا و سویندم خواردوه که تۆ بکوژم، به خیری پیی سه لیبساز، هیسه هیسم کردو تۆ هاتی)) قیت بووه سهر پییه کانی و ده رگای جووت کردو گه راپیه وه سوچه که وه، دووباره خۆی هه لکورمانده وه، رووی له کریست کردو گوتی:

- گویت لی بوو چیم گوت؟ دایی به غه ربیم مه زانه و خۆت ئاماده که.

- من ئاماده م

- هاوار مه که یاللا زووبه، تا هه وا تاریکه و ده مه وی برۆم.

- براکه م یه هودا خۆشحالم به دیدارت، من ئاماده م، ئه وه تۆ نه بووی که هیسه هیست بوو، خودابوو- و من ئاماده م ئه وه به میه ره بان ی خۆیه وه هه موو شتیکی ته رتیب

کرده، تۆ دروست له کاتی خۆی هاتی، برام یه هودا.. هه میشه دلتم سوک و بی بیسییه، ئیستا ده توانم له پیشگای خودایی حازر بم، ماندوو بووم له ده ست و په نجه نه رم کردن له گه ل ئه و، هه روا له ژیانیش، گه رده م له بهر دهستی تۆ داده نیم.. یه هودا من ئاماده م، ئاسنگه ر نه رراندی و برۆکانی ویسک نایه وه، ئه و ئه سلهن هه ر خۆشی به راستی نه فره تی هه بوو، ئه گه ر ده ست بو لای گه ردن ی درپژ بکات، که وه ک گه رده نی به رخ وایه، بی داکۆکی، سارد بوو بووه، ئه و داکۆکی و شه ری ته نه ته نه ی ده ویست، له م حالته دا دوا ی به جۆش هاتی خویین.

کوشتن ئاوه ها سزاواری مرۆقی واقیعی و پاداشتی به ویژدانانه یه بوو زۆرانبازی، له کۆتایی داده هات. کورپی میړی هیشتا خۆی و ملی درپژ کردوو ئاماده بوو، به لام ئاسنگه ر به دهستی زلو زه به للاحی خۆیه وه، ئه وی پالی پیوه نا و نه راندی: ((بوو داکۆکی ناکه ییت؟ تۆ چ جۆر مرۆقیکی؟ قیت به وه زۆرانبازی بکه))

برام یه هودا، من ئاره زویکی وام نییه، بوو داکۆکی بکه م، خواستی تۆ خواستی منه، دلنیا به که خواستی خوداشه، له هه مان ئه و ساته ی که من هاتمه ئه م دیره وه تۆش هاتی، من گه یشتمه دیر دلتم له پیسی و پۆخلی پاک بووه، خۆم ئاماده ی کوژران کرد، تۆ خه نجه رت ده ست داوه تی و له م سوچه په نه هانبوه خۆت ئاماده ی کوشتن کرده، ده رگا کراوه من هاتمه ژوورده و، چ نیشانه ییکی ترت ده وی برام یه هودا)).

به لام ئاسنگه ر لیوی له لیو نه کرده وه، سمپله کانی خۆی له ری شیتایه تیه وه ده قرتاند، خویین به ری چاوی گرتبوو، میشکی ده جۆشا، عاقیبه ت نه رراندی ((بوو خاچ دروست ده که ی؟)) جوانه رده که سهری له به رخۆ نا، ئه وه رازی ئه و بوو، چۆن ده توانی بیدرکینی و ئاشکرای بکات؟ ئاسنگه ر چۆن ده ی توانی باوه ر به و خه ونانه بکات که خودا بوو ئه و جه وان هه رده ی دابه زانده بوو، یا به و ده نگانه ی که له خه لوه تی خۆیدا ده ییست، یا به و په نجان هه ی له سهری قولاب ده بوون ئاره زووی ئه وه یان هه بوو بوو ئاسمانی هه لکیشن.

ئاخىر چۆن موقاۋەمەتى خۆى لەبەراپەر ھەلگىشەنى بۆ ئاسمان، لە يەھودا بگەيەنى؟
لەرۆوى ئاۋومىدېيەۋە گوناھى مانەۋەى كوردبەو بەسەر زەۋى، بە پەشيمانىيەۋە گوتى:
(برام يەھودا، ناتوانم بۆت روون كەمەۋە ببورە ناتوانم))

ئاسننگەر جىيى خۆى گۆپرى تا بتوانى رووخسارى گەنجەكە لە تاريكىدا باشتر دەست
نیشان بكات، بەمكۆرپەۋە سەپرى رووخسارى دەكرد، ئەو كاتە لەسەر خۆ بۆ دواۋە
گەپرايەۋە، دووبارە پشتى بەدېۋاردا، لە خۆى پرسى ((ئەۋە ئىدى چ جۆرە مەرۆقىكە؟
تى ناگەم، سەپىم پى دى ھەر ماس رىنمايى دەكات يا خودا؟ لە ھەردوو حالەتدا
بەخاترجەمى رىنمايى دەكەن، ئەو موقاۋەمەت ناكات، كە ئەۋە خۆى گەۋرەترين
موقاۋەمەتە، من ناتوانم بەرخ بكوژم.. مەرۆق ئا، بەلام بەرخ نا، ھاۋارى كرد ((تۆ
ترسنۆكى ..ھەى بېچارەى بەلەنگاز، ھەى سەگ سەرو بچمت بخوات. كۆپى مېرئى بە
زەمەمەۋە گوتى: ((خودا دەتوانى)) ئاسننگەر خەنجەرى لە مەشت ۋەرسووراندر
لەپىرارداندا ساردبۆۋە دەستەۋەستان بو، بۆ ساتى خەيالى كرد، كە تريفەيىكى
نورانى لە تاريكىدا بەسەر رووى سوورفلەۋەۋەۋى گەنجەكەدا دەجىۋىنى، ۋەحشەت
سەراپاي داگرتو بەندى دەستى شل بۆ، بە كۆپى مېرئى گوت ((لەۋانەيە من
مەرۆقىكى كەركەللە بىم، بەلام تىدەگەم، قسەبەكە تۆ كۆپى؟ چىت دەۋى. خەلكى
كىي؟ ئەۋە داستانانەى كە لە ھەموو شوپىنى دەربارەى تۆ دەگىرنەۋە، گۆپالى شكۆفە
كردۋە، كۆپەى ھەۋرەتريفشە، ئەۋە ھېرشانەى كىنە كە لە كاتى بەپىدارپۆشتن دېنە
سۆراغت، ئەۋە دەنگانەى كە لە تاريكى دەيىستى.. پىم بلئى رازى تۆ چىيە؟

بۆ كى؟ بەزەيىت بەكىدا دېتەۋە؟ بەخۆت، بە ھەزارى ۋەفەلكەتى خۆت؟ يا رەنگە
دلت بە حالى سرايىل بسووتى؟ ياللا بلئى، بۆ سرايىلە؟ دەمەۋى ھەمان ئەۋە بلئى؟
ھەمان ئەۋە، نەك شتىكى دىكە؟ ئايا ئەۋە ئازارى سرايىلە كەتۆتە گىانتەۋە..

- ئازارى مەرۆق.. برام يەھودا..

مەرۆق فەرامۆش كە، يۆنانىيەكان كە ئەۋە ھەموو سالە كوشتارى ئىمە دەكەن..
مەرۆقن.. نەفرەتيان لىيى.. رومىيەكانىش مەرۆقن! ئىستەش كوشتارى ئىمە دەكەن ۋە
پەرستگاۋ خوداكانمان پىس دەكەن.

لەۋانە گەپرى، دەبى بۆ سرايىل بى، جگە لەۋەى ھەموو شتى دوور فرېدە.

- بەلام من بۆ چەقەلەكان، برام يەھودا بۆ پەرەسلىكەكان ۋە گىياش ھەست بە
مىھەربانى دەكەم

- ھا... ھا بۆ مېرولەكان؟

- بەلئى بۆ مېرولەكانىش ھەموو شتى لە ئانى خودادايە، كاتى بەسەر مېرولەيەك
لاردەمەۋە، لە ديدگاي رەش ۋە بريفەداريان، رووخسارى خودا دەيىنم

- لەم حالەتەدا ئەى من چى كۆپى دارتاش؟

- لەۋىش لە قولايى دا رووخسارى خودا دەيىنم.

- لە مەرگ ناترسى

- بۆ بترسم برام يەھودا؟ مەرگ درەگايى نىيە داخرى، مەرگ درەگايىكە دەكرېتەۋە،
دەكرېتەۋە مەرۆق دەچىتە ژوررەۋە.

- بۆ كۆي؟

- بۆ ناوسىنەى خودا.

يەھودا لە رووى شلەزانەۋە، ئاخىكى ھەلگىشە، لەبەر خۆ گوتى: ((ھىچ لەگەل ئەۋە
مەرۆقە ناكرى، چوونكە ترسى لە مەرگ نىيە)) چەنەگەى نايە ناۋ لەپى ۋە سەپرى
كرىستى كردو ھەۋلى دا بگاتە برپارى، لە ئەنجامدا گوتى:

- ئەگەر تۆ نەكوژم دەتەۋى چ بگەى؟

- نازانم. ھەرچىكە خودا بىھەۋى.. مەيلىم ھەيە راپەرم ۋە لەگەل مەرۆق قسە بگەم.

- چىيان پى دەلئى؟

- برام يەھودا، چۆن پىشېبىنى ئەۋە لە من دەكەى كە بزائم؟ من دەم دەكەمەۋە
خودا قسە دەكات. تريفەى رۆشنايى بەسەر گەردى سەرى گەنجەكەۋە نورانىتر دەبو،

رووخساری خه مگین و نازارچه شته ی وهك چۆن هه وره تریشقه دهرده وشایه وه، چاوانی درشت و رهشی شه و به جوانییکی وه سف نه کردنی یه هودای ده خسته شه فسونه وه .. ردین سوور ههستی به شله ژان کردو چاوانی هیئایه خوار وه، له به رخۆ گوتی: ته گهر دلنیام که هاتۆته سوورای سراییلیه کان و به قسه کانی دلنی شه وان ده داته وه هیرش بکه نه سهر رۆمیه کان شهوا نایکوژم))

که نجه که پرسى: برام یه هودا، ماته لی چیت؟ رهنگه خودا تو ی بو کوشتنی من ناردی؟، رهنگه ئیراده ی خودا په یوه ندی به شتیکی دیکه وه هه بی، شتی که بو تو ش ره وان نییه، تو سهیری من ده که ی وه هه ول ده ده ی بزانی چ شتی که؟ من ناماده م بکوژیم و هه رواش ناماده ی زیندوو مانه وه م، بریاریده)) .

یه هودا به دل مرییه وه وه لامی دایه وه: ((په له به خهرج مه ده، شه و درپژه، ئیمه کاتمان زۆره)) به لام دوا ی وه ستانیکی که م به قینیکی شیتامیزه وه هاواری کرد ((مرؤف بی شه وه ی خو ی بجاته دهرده سه رییه وه ناتوانی هه تا قسه ش له گه ل تو بکات، من شتی ده پرسم تو شتیکی دیکه وه لام ده دیته وه، سه رم له کارت دهرناچی، پیش شه وه ی تو ببینم گو ی له تو رابگرم .. دل و زهینم له ئیستا دلنیاتر بوو سهرت بو لایه که ی تر وه رسوورینه و بجه وه، ده مه وی ته نه اام تابتوانم شه وه مه موه هه رس بکه م و بزائم چی ده که م؟ دوا ی گوتنی شه و شان به شپرزه بییه وه بۆلای دیوار گه رییه وه .

کورپی میړی به سه ر هه سپره وه به نارامی راکشاو دهسته کانی وهك خاچ به سه رییه که وه دانا له به رخۆ که وته نه ندیشه وه ((ههر شه وه ی که خودا ده یه وی، هه ره مان ده بی)) به دلنیایه وه چاوانی به سه ر یه که وه نا، له کونی تا ویره به ردی که ربه پرووی شه و بوو، کونده په پوی هاته دهر وه، هه رکه بیینی تو زوبای خودا ته واو بوو به بی هه روا وه وریا بو پیش و پاشه وه هه لقری، شه و کاته به هه وه وه هاوجوتی خو ی بانگ کرد .. ((شه زیم وه ره، خودا رۆبش تو وه، ئیمه جار یکی دی به سه لامه تی هه لسا ینه وه)) له وان ه ی سه ره وه دا، له ترۆپکی کلا و رۆژنه ی حوجه که وه شه ستیره باران بوو، کورپی میړی چاوه کانی کرده وه به دیتنی شه وان شاد بوو، شه وان له سه رخۆ ده جولان و ون بوون و شه ستیره کانی دیکه هه لده هاتن .. چه ندین سه عات به دوا ی یه کدا راده بردن یه هودا که

هیشتا به سه ر هه سپره وه چوار میچکی لیئی دانیشتبوو خو ی وه رده سووراندا، جارنا جار به هه ناسه پرکیۆ زه مزه مه وه هه لده ستایه وه تا ده می دهرگا دهرۆبشت و دووباره ده گه پایه وه، کورپی میړی، به چاوانی نیوه داخراوی سهیری ده کردو له چاوه پروانیدا مایه وه، له به رخۆ گوتی:

((ههر شه وه ی که خودا ده یه وی هه مانه که ده بی)) له چاوه روانی مایه وه، چه ندین سه عات رابردن، وشتره میینه ک له ته ویله ی نزیک حوجه که ی شه واندا ده بییلاند، رهنگه خه ونی به گورگی یا شیر ی بینبی، شه ستیره گه وره و تازه دهرکه وتوو کانی ئاسمانی خۆره لات، به تو ره یی و خۆشه وه سه ره لده گه ران و وه کو له شکر یی که وتبوون. له پر یکا که له شیر له قولایی تاریکیدا خویندی، یه هودا له چی وه، هه ستاوه به هه نگاویکی درپژ خو ی گه یانده دهرگا وه .

دهرگای به زبرییه وه کرده وه، له دوا ی خو ی دا بخته وه، دهنگی پیی په تی که به قورسی ده کوترایه سه ر به درپژه کانه وه گه یشته گو ی شه و کاته کورپی میړی سه ری وه رسووراندا و هاوسه فه ری وه فاداری خو ی بیینی که له نار تاریکیدا به هوشیار ییکی ته واوه وه له سوچی که وه راست وه ستاوه و به وی گوت: لییم ببوره .. خوشکم زه ماننی موژده هیئ هیشتا نه هاتوو ه .

شوشتنی پییه مووینه کانی خویان بوون و خویان ناماده ده کرد بچنه ناو راووکه که وه و تری بکو تنه وه. هه تا تهوانه ی باخیان بچوک بوو، هه لبه ته به شه راهی خویان وه لادنا، هه موو سالی ده یانبرده مالی زوبه دی تا له کارته ی بدهن و دهسته قی که به سوود و هرگرتن له راووک و هریده گرت، گوزو و جلیکانه کانی شه راهی پر ده کرد له هه مان کاتدا به سهر سه کوی به رزه وه داده نیشت، داریکی گه وره و قه له مبریکی له دهست ده گرت، ژماره ی سه به ته کانی به سهر داره که وه نیشان ده کرد، به لام باخه وانه کانیش له زهینی خویان ناگاداری ژماره ی سه به ته کان ده بوون، تا نه بادا دوی دوو رۆژ فیلیان لی بکری چونکه زوبه دی پیر مرۆقیکی فیل باز بوو، هیچ کهس پشتی پی نه ده به ستا، هه موو چوارچاو چاودیریان ده کرد. په نجه ره ی ژووره وه ی مالی که ده پروانیه هه وشه وه، کرابووه، سالومه ی پیره خانی مال به سهر ته ختیکی کورتیله وه راکشابوو، به مجوره دهردی ته ژنوو جومگه کانی دیکه ی خوی فه راموش کردبوو، هه لبه ته له گه نیتیدا زور جوان و به دلداو بوو، خوی و نیسقانی وردو بالای زراف و پیستی زهیتونی و چاوانی درشتی - له نه ژادیکی خوش جسن بوو - سی دیهاتی کفرناحوم و مه جدهل و - بیت صه دا - که وتبووه مملانیوه ..

سی داخواییکه له هه رسی ته و دیهاتانه وه و له یه ک کاتدا هاتبوونه سو راغی باوکیه وه، که که شتیداریکی ده له مهنه ند بوو، له گه ل دوستایکی زور باری وشتر و سه به ته ی پر وه چوو بوون، پیره میدی حیسابگر له زهینی خویدا جهسته و رۆح و سه روسامانی هه ریه ک له وانی سووک و سه نگین کردبوو زوبه دی هه لباردبوو، سالومه ش هه رچونی بی به زوبه دی رازی بوو، به لام نیستاکه ته و کچه منالکاره پیربووه و گه ردشی رۆژگار جوانیه که ی له بین بردبوو، جاروناجار له کاتی جه ژنی گرینگ گرینگدا، میدره بونیات به هیزه که ی که هیشتا هه ر شه هوانی بوو، شه وانه ده چوووه مالی بیوه ژنان و دهستی به سه ره گوئیاندا.

به لام ته مرۆکه رووخساری سالومه ی پیر له خوشیاندا ده بریقیتته وه کوره خوشه ویسته که ی یوحه ننا، رۆژی پیشت له دیره وه هاتبوو، ته و له راستی دا رهنگیهریو له رولاواز بووه، په رست و به رۆژو بوون وردو خاشی کردبوو، له به رته مه

بهشی دوازدههههه

ته مرۆکه باهۆزیکی گه رم و نمناک ده بووه هوی ته وه ی که چه ند شه پۆلیکی گه وره له ده ریچه ی (گنسارت) دا هه لبه چی، پاییز هاتنی خوی راگه یانده زهوی بونی گه لاو میوو تری ترشه وه بووی لیده هات، ژنان و پیاوان له گزنگی سه هه ره وه له کفرناحومدا هه لپژابوونه ده ره وه، رهزه کانی تری نومی شکوو جیلوه بوو بوون، هی شووی تری به دانه پر ناوه کانی چاوه پروان بوون تری چه نه کان بین و بیانچن، کچانی جیل که تری ناسا ده ره وه شان وه، هه ریه که یان هی شووی ته و اوای ترییان خواردبوو رووخساریان پر شیر بوو بوو، جه وانه ردانی سووتاو له بهر ناگری شه هوه ته به دزیه وه سه یری ته و نافره تانه یان ده کرد که له کاتی رینی تریدا دلیرانه تاویانده دا، دهنگی قاقای پیکه نین له ره زدا ده گه یشته گو، کچان هیواش هیواش، له شه رم که وتبون، مه ته لیان له سه ر کوره کان هه لده دا، کوره کانیش ناگرای تر نزیک ده که وتنه وه، هه رماسی ناگری بنکا له ناو ره زدا به هه لبه زودا به زینه وه ژنانی نوچه ده داو ده ورره ی پر له قاقا ده کردن.

کوخته ی لادیانیه ی قورو فراوانی زوبه دی پیر چوارتاقه والا بوو، وه ک لانه ی هه نگ تژی وزه وزبوو، راووکه که له لای چه پی هه وشه که وه بوو، پیاوانی گه نج سه به ته ی پر له ترییان که له ره زدا ده ره ینا هه لیانده رشته ناویه وه، چوار ئاده می زه به للاح؛ فیلیپ، یاکوب، په ترۆس، ناتانیل ی پینه دۆزی دی که له وشتریکی بیگوناوه ده چوو، خه ریکی

سالومه نهیده هیشت دلّی ته‌نگ بی‌و نهیده هیشت پروات، شه‌راب و خوارکی پی‌ده‌داو تا دووباره گیانی وه‌بریتته‌وه و لیوی گولّ بگری، له‌بهر خوّ ده‌یگوت: ((خودا باشه و نیمه لیّی ده‌پارپینه‌وه، به‌لیّی شه‌و چاکه به‌لام نابی رازی بیت که خوینی کورانی نیمه بخوریت، رۆزو نوپیش به‌شیوه‌ییکی مام ناوه‌ندی بوّ مرؤف باشه بوّ خوداش، بویه ده‌بی له‌گه‌لّ یه‌که به‌شیوه‌ییکی ناقلا‌نه بگه‌نه‌یه‌که)) به‌تاسوقه‌وه سه‌یری ده‌رگای ده‌کرد، چاوه‌روانی یۆحه‌ننا بوو له‌ره‌زدا بگه‌ریتته‌وه، یه‌هودای ردین سوور بیّ هه‌رواوه‌وریا خه‌ریکی کاری خوئی بوو، چه‌کوشی خوئی هاویشته سه‌رشان و که‌ژی به‌ده‌وری جلیکانه‌وه ده‌ئالاند، که له لای راسته‌وه له‌وت ده‌روانی، ته‌به‌شی پرمه‌کرو عه‌بوس بوو، که له لای چه‌په‌وه‌ش سه‌یرت ده‌کرد، ته‌به‌شی نار‌ه‌حت و خه‌مگین بوو. له‌و رۆژه‌وه که وه‌ک دزی له دیره‌وه رایکردبوو، چه‌ند کاتیکی به‌سه‌را ره‌تیبوو، له‌و ماوه‌یه‌دا، له دئییه‌که‌وه بوّ دئییه‌که‌و چووبوو تا جلیکانه‌کانی شه‌راب راست و ریست بکات، ده‌چوه‌ه ماله‌کانه‌وه و کاری ده‌کردو گویی له قسان راده‌گرت و کردارو گوفتاری هه‌موو که‌سیکی له‌زه‌ینی خویدا تو‌مار ده‌کرد تا بیگه‌یه‌نیتته‌وه نه‌نجومه‌نی (برایه‌تی) وه، وه‌لیّی شه‌و ریش سوورو که‌له‌شیری جه‌نگیه له‌کوی و شه‌و ریش سوورو بی‌ده‌نگیه له‌کوی؟ هه‌ر له‌و رۆژه‌وه‌ی دیری جیه‌یشتبوو له‌و ده‌سته چووبوو شه‌و ده‌سته.

زوبه‌دی پیر به‌سه‌ریا هاواری کرد ((یه‌هودای نه‌سخه‌ریوتی نه‌فره‌تی، ده‌مت بکه‌وه، له‌و چ بیرکردنه‌وه‌یه‌ک‌دا‌ی - دوو دووتا چوارتا - هیشتا شه‌وت نه‌کردۆته که‌لله‌ته‌وه؟ ده‌مت بکه‌وه، هه‌ی نالۆتی، شتی بلّی، ئیستا کاتی تری رینه، فشه‌ی پیناکری، له‌رۆژیکی وه‌کو شه‌مپۆدا، هه‌موو سه‌رخۆشن هه‌تا بزنه ره‌شه عه‌بوسیه‌کانیش)).

فیلیپ تاویدایه‌ه ناو قسه‌کانی زوبه‌دی گوتی: ((له‌ریگه‌ی لامه‌ده، چۆته دیره‌وه، وابه‌دیارده‌که‌وی که جلی ره‌به‌نی له‌بهر ده‌کات، مه‌گه‌ر نه‌تیبستوه هه‌رماس پیرده‌بی ده‌بیته ره‌بن))

یه‌هودا ئاوری دایه‌وه و سه‌یریکی ژه‌ه‌رالوودی کرده فیلیپ به‌لام هیچی نه‌گوت، قیزی له‌و بوو، شه‌و پیاو نه‌بوو، زانیکی بیّ کاربوو، زۆربلیکی به‌راستی بوو، ته‌واو له‌هه‌مان ساتی کۆتاییدا له‌ترسان خوئی پیس کردبوو سه‌ریچی کردبوو له‌وه‌ی بجیته

ناو نه‌نجومه‌نی برایه‌تی، به‌هانه‌که‌ی شه‌وه بوو که ((من بزئم هه‌یه، چۆن ده‌توانم به‌ره‌للایان بکه‌م)). زوبه‌دی پیر که‌وته به‌بنی لی‌وه‌یه‌وه که‌وته خه‌نده‌و گه‌راپه‌وه لای ریش سووره‌که هاواریکرد ((شه‌ی بیچاره، ئاگات له‌ خو بیّ، ره‌به‌نایه‌تی نه‌خۆشیکی درمی، ئاگات له‌ خو بیّ نه‌په‌ریتته‌وه، کورپی خوّم من به‌باریکی مووه‌وه له‌ ده‌ستی رامکرد، پیره‌ خاتوونی من، که خودایه هه‌ر زیندوو بیّ، نه‌خۆش که‌وت، کوره به‌نازه‌که‌ی وه‌ئاگاهات ده‌ره‌ی گیا ده‌رمانی له‌ ته‌که‌ عابیده‌وه ته‌واو کرد، بویه گه‌راپه‌وه مالّ تا دایکی چاره‌سه‌ر بکات، چ رۆژی بوو که گوتم ئیدی شه‌و لیره‌ ناروات، ئاخ‌ر بجیته کیتده‌ری؟ خو شیت نیبه له‌وی له‌ دیمایدا برسیتی هه‌یه، تینویتی هه‌یه و خودا، خودا له‌هه‌موو شوینیکه‌وه‌یه، له‌بهر شه‌مه‌ بۆچی مرؤف به‌دوای خودا بجیته بیابان؟ یه‌هودای نه‌سخه‌ریوتی توّ ده‌لیّی چی؟

به‌لام ریش سوور چه‌کوشه‌که‌ی خوئی ده‌له‌رانده‌وه‌وه وه‌لامی نه‌دایه‌وه، ده‌یتوانی چی به‌و بلّی؟ هه‌موو شتی به‌ پیی ویستی شه‌و سه‌گه پیسه‌ بوو، له‌کی تیده‌گه‌یشته که‌ ئازاری که‌سیکی دیکه‌ چیه‌ی؟ هه‌تا خودا که‌به‌یه‌که‌ تیه‌چاوی هه‌موو شه‌وانی دیکه له‌ لاپه‌رده‌ی رۆژگار له‌ناو ده‌بات، مۆله‌تی شه‌و به‌رازه‌نجه‌ زێر په‌رسته‌ی ده‌داو نه‌یده‌هیشت یه‌که‌ موی سه‌ریشی که‌م بیّ، له‌ زستاندا وه‌کو دۆشه‌گی خوری دایده‌پۆشی و له‌ هاویندا وه‌که‌ تانی فینک.

بوّ؟ مه‌گه‌رچی له‌و بینی بوو ئایا شه‌و پیره‌ لوقمه‌هه‌رامه له‌خه‌می سراپیل دایه‌؟ هه‌تا په‌نجه‌ش بوّ یارمه‌تیدانی سراپیل به‌رز ناکاته‌وه، شه‌و تاوانکارانی رۆمی خویش ده‌ویستن، چوونکه پاسداریان له‌ سه‌روسامانی ده‌کرد، ده‌یگوت ((خوا بیانپاریزی، شه‌وان ئاسایش ده‌پاریزن، شه‌گه‌ر شه‌وانه نه‌بوونایه، بیّ سه‌روپاکان هه‌لده‌رژانه سه‌رمان و ته‌واوی مۆلک و شه‌ملاکیان به‌تاراج ده‌بردین)) به‌لام شه‌ی هه‌رام لوقمه‌ی پیر، له‌ کۆتاییدا زه‌مانی مۆژده‌هین هه‌ر ده‌گات، هه‌رچه‌یه‌که‌ که‌ خودا له‌ بی‌ری ده‌کات و به‌بیّ شه‌نجامی ره‌های ده‌کات، گیانبازان له‌ بی‌ریان ده‌بی و شه‌نجامی ده‌دن، یه‌هودا سه‌برت

هه‌بێ، لیوت له لیو مه‌که‌وه، سه‌ه‌رت هه‌بێ، رۆژی یه‌هوه‌ی سه‌با‌یوت ده‌گات! چاوانی فه‌یرۆزی خۆی هه‌لپ‌ری و سه‌یری زویه‌دی کرد، که له‌ناو راووکه‌که‌وه^١ بوو.

وای هاته‌ به‌رچاو که‌ شه‌و به‌سه‌ر پشتشه‌وه مه‌له‌خوینی خۆی ده‌کات و رووخساری غه‌رقی بزه‌بوو.

له‌ هه‌مان کاتدا چوار ئاده‌می زل و زه‌به‌لاح پێیه‌کانی خۆیان پاک کرده‌وه و په‌رینه‌ ناو راووک، له‌کاتی‌کا تا چۆکیان چووبونه‌ خواره‌وه، چیلکه‌ی تری به‌ردینیان و ده‌ده‌نووسا. جار‌جاره‌ ده‌ستیان له‌ناو ده‌ستی یه‌که‌تر ده‌ناو سه‌مایان ده‌کرد، جار‌یکیش هه‌ریه‌که‌ له‌وان هاواریان ده‌کرد و به‌ته‌نهایی به‌رز هه‌لده‌گه‌ران، بۆنی شیله‌ی تری ناو ده‌ستیان مه‌ستی کرد‌بوون، داستانه‌که‌ له‌هه‌مان شه‌و جێیه‌ کۆتایی ده‌هات. وه‌ک چۆن سه‌یری لای ده‌رگای کراوه‌ی به‌رده‌م ره‌زه‌که‌یان ده‌کرد کچانیان ده‌دیت که‌ بۆ رینی تری لار‌بوونه‌ته‌وه سم‌تیان ده‌رپه‌ریوه‌و مه‌مه‌که‌کانیان وه‌کو هیشوی تری به‌سه‌ر گه‌لا‌ی می‌وه‌وه شۆرده‌بوونه‌وه، تری‌کوشه‌کان تری شه‌وانیان ده‌دی و خوین له‌ده‌ماره‌کانیان جۆشیده‌دا، ئیره‌ خۆ راووک نه‌بوو، زه‌وی و ره‌زیش نه‌بوو، به‌لکو به‌هه‌شت بوو، یه‌هوه‌ی پیریش خۆی و داریکی درێژ و قه‌له‌م برپه‌که‌ی به‌سه‌ر سه‌کۆوه دانیشتبوو نیشانگوزاری قه‌رده‌کانی سه‌باره‌ت به‌هه‌ریه‌که‌ له‌وان ده‌کرد، باشه‌ هه‌رکه‌سی چه‌ند سه‌به‌ته‌ تری هیناوه‌ تا بۆ دوسه‌به‌ی که‌ ده‌مری بزائم چه‌ند گۆزه‌ شه‌رابی پی بده‌م چه‌ند گۆزه‌ شه‌راب، چه‌ند مه‌نجه‌ل خواردن، چه‌ند ژن!

په‌ترۆس بی پێشه‌کی گوتی: ((به‌شه‌ره‌فم قه‌سه‌م ته‌گه‌ر خودا له‌ هه‌مان ساتدا ده‌هات و به‌منی ده‌گوت ((ناه‌ای په‌ترۆس په‌ترۆس گچکه‌لانه‌که‌ی من شه‌م‌پۆ ته‌واو به‌که‌یفم، شتی له‌ من داوا بکه‌ تا نه‌نجامی بده‌م بۆت، چیت ده‌وی؟ ته‌گه‌ر شه‌وه‌ له‌ من ده‌پرسیت، وه‌لام ده‌دایه‌وه: ((کوشینی تری^{*}))، شه‌ی خودا کوشینی تری تا هه‌تایه‌)) زویه‌دی به‌بی شه‌ده‌بیه‌وه‌ پرسى ((خواردنه‌وه‌ی شه‌رابیش وانیه‌ گه‌مه‌ل؟))

^١ راووک: شه‌و ته‌شته‌ گه‌وره‌یه‌به‌ که‌ تری تیدا ده‌کوشن.

* کوشینی تری، هه‌لبه‌ت شه‌وان به‌ پێ ده‌یان‌شێلا، به‌لام من کوشینم له‌جیاتی پێشێل به‌کاره‌یتاوه‌.

—نه‌ له‌ بنی ده‌وه‌ ده‌لیم ته‌نها کوشینی تری.

په‌ترۆس پێینه‌ده‌که‌نی، رووخساری جیدی بوو، بۆ ساتی ده‌ستی له‌کار کیشایه‌وه‌و له‌به‌ر هه‌تاو راکشا، لای سه‌ره‌وه‌ی رووت بوو، به‌سه‌ر ده‌یه‌وه‌ ماسیه‌کی ره‌شی گه‌وره‌ کوترا‌بوو، هونه‌رمه‌ندی که‌ پێشتر زیندانی بوو، له‌رینگه‌ی سووتانه‌وه‌ وا کارامه‌ ناو سینه‌ی پر‌مووی ئالۆزی په‌ترۆسی کوتی بوو که‌ مرۆف‌ وای خه‌یاڵ ده‌کر کلک ده‌له‌قینی، به‌خۆش‌حالی‌یه‌ سه‌مای ده‌کرد، له‌ سه‌ره‌وه‌ی ماسی له‌نگه‌رگابوو به‌ چوار ده‌ستی یه‌که‌ترپرو له‌ هه‌رده‌ستی قولابی هه‌بوو.

به‌لام فیلیپ که‌وته‌ یادی بزنه‌کانی، شه‌و هه‌زی لی نه‌بوو زه‌وی بکیلی و ئاگادری ره‌زی یا تری بکو‌تیتشه‌وه، به‌ته‌وسه‌وه‌ گوتی: ((په‌ترۆس توخودا کاریکی دیکه‌ بۆخۆت په‌یدا بکه‌، کوشینی تری تاهه‌تایی چ کاریکه‌؟ ته‌گه‌ر من له‌ جیی تو بوام له‌ خوام ده‌خوازی که‌ ته‌واوی ئاسمان و زه‌وی بکاته‌ مه‌زرایه‌کی سه‌وزی پر له‌ مه‌رپوزن شه‌وکاته‌ مه‌رو بزنه‌کام ده‌دۆشی و شیرری ره‌وانی کویست‌انیم دروست ده‌کرد، شیرده‌بووه‌ رووباریکی روون و ره‌وان، که‌ ده‌گه‌یشه‌ته‌ ده‌شت ده‌ریاچه‌ییکی دروست ده‌کر تا بیچاره‌کان بیخۆنه‌وه‌. هه‌موو شه‌وی هه‌موومان کۆده‌بوینه‌وه، هه‌موو شه‌وانه‌کان له‌گه‌ل خودا، ئاگرێکمان ده‌کرده‌وه، به‌رخیکمان سوور ده‌کرده‌وه‌و ده‌مانگوت مانای به‌هه‌شت هه‌ر شه‌وه‌یه‌))

یه‌هودا به‌زیماره‌وه‌ گوتی: ((هه‌ی سه‌گ بتخوات، که‌رکه‌لله‌)) و نیگایینی وه‌حشیانه‌ی دیکه‌ی کرده‌ فیلیپ، نه‌وجه‌وانه‌کان، روت و مووین، به‌له‌نگ ره‌نگییه‌وه‌ ده‌چوونه‌ حه‌وشه‌و ده‌هاتنه‌ ده‌ره‌وه، شه‌وان به‌ بیستنی شه‌و باس خواسانه‌وه‌ که‌ په‌یوه‌ندیان به‌ یه‌که‌وه‌ نه‌بوو پێده‌که‌نین، له‌ ده‌روونی خۆشیان به‌ هه‌شتیکیان هه‌بوو، به‌لام دانیان پیا نه‌ده‌نا که‌ شه‌و به‌هه‌شته‌ چیبیه‌، سه‌به‌تی پریان هه‌لده‌رشته‌ ناو راووکه‌وه، هه‌تا خۆت ده‌جولانده‌وه، خۆیان ده‌گه‌یانده‌ ده‌رگاوه‌ تا خۆیان بگه‌یه‌ننه‌ ترپرنه‌ زیبارووخساره‌کانه‌وه، زویه‌دی لیوه‌کانی لیک‌کرده‌وه‌ تا شه‌کری بشکینی، به‌لام به‌ده‌می کراوه‌وه‌ له‌ شوینی خۆیدا مایه‌وه، میوانیکی بیگانه‌ له‌ ده‌می ده‌رگادا به‌دیارکه‌وت، گوپی له‌ قسه‌ی شه‌وان ده‌گرت، جلیکی له‌ پیستی بز له‌به‌ر دابوو، که‌ له‌میلیه‌وه‌ هه‌لواسرا‌بوو، پێپه‌تی بوو، پرچی ئالۆزابوو رووخساری وه‌کو گۆگرد

زهر دبوو، چاوه کانی درشت و رهش و ناگرین بوو، پیسه کانی له کوتانه وه و هستان، زوبه دی پیر شه کره کهی نه شکاند، هه موو بۆلای دهرگا گه رانه وه، شه جهسته ی که جولایه وه له ناستانه ی دهرگادا چ که سی بوو؟ پیکه نین وهستا، سالومه ی پیر له په نجه ره وه به دیار کهوت سه یرتکی کردو له پرتیکا هاواری کرد: ((ناندریاسه.. زوبه دی هاواری کرد ((خودای گه وره، ناندریاس! ته ماشا بچمی بکه نه کا له دونیای مردوانه وه بیی؟ رهنگه هه ره له سه ره ریت دابی..؟))

په ترۆس له ناو راوو که که دهر په ری و دهستی برا که ی له دهستی خۆی گرت بی شه وه ی قسه بی بکات، به شه شق و ترسه وه که وته سه یر کردنی، شاخ خودایه شه وه شه ناندریاس بوو، هه مان قاره مانی جحیل، شه که له کیویه ناو داره که له کارو بازیدا پیشینه ی له هه مووان رفاند بوو، شا شه وه هه مان شه ناندریاس بوو که ده ستگیرانی قه شه نگرتین کچی دی-موکتابی- بوو، کچه و پیرای باوکی شه وی خودا با یکتی وه حشه تناکی هه لکردو له دهریاجه غه رق بوو بوو، ناندریاس له و په ری بی ئومیدیه وه دی به جیه یشتبوو تا خۆی به ده ست و پی به ستراویه وه ته سلیمی خودا بکات، له گه ل خویا گوتبووی ((کهس نازانی، شه گه ر بچمه دوا ی خودا وه شایه ت له گه ل شه ودا بیدۆزه وه)) له پرودا به دوا ی ده ستگیراندا ده گه را نه ک خودا. په ترۆس به ترسه وه له وی روانی بوو، شکل و شه مایلی شه وی وه بیر هاتبو وه که ته سلیمی خودای کردبوو، ئیستا سه یر که که خودا شه وی به چ سه رو پۆته لاکینه وه بو شه وه گه راند بو وه. زوبه دی پیر به سه ره په ترۆسه وه هاواری کردبوو، ((ناها نه کا به در یژایی رۆژ به وه ی لیسی مور بیتنه وه؟ لیسی گه ری با بیته ژور ره وه، له وی له وانه یه با یی هه لکا و بی کاته نه خشی زه وی، وه ره ژور ره وه کورم، کورم ناندریاس خۆت لار که وه تر ی هه لگره و بیخۆ، سو یاس بو خوا نانی شمان هه یه، بخۆ تا که می ره نگت بیته وه بهر. چونکه شه گه ر پیره باوکی بیچاره ت تو به هه مان سه رو پۆته لاکه وه ببینی له بهر نازاری گیانی دووباره خۆی له ناو سکی ماسیدا ده شاریته وه. به لآم ناندریاس بازووی ئیسقانی خۆی به زر کرده وه هاواری کرده سه ریان ((ئیوه شه رم له خۆتان نا که نه وه؟ له خودا ناترسن؟ وا دونیا خراپ ده بی ئیوه شه لیتره تر ی ده کوشن و پی ده که نن؟)). زوبه دی پیر به زه مزه مه کردنه وه گوتی: ((خودا مان پاریزی، شه وا یه کینکی دیکه ش هاتوه به سه رمانه وه گران ده فرۆشی)) به تو وره بییه وه

رووی له شه ندریاس کردو گوتی: ((تۆش ده ست له ئیمه هه لئاگری؟ باشه ئیدی ته واو گویمان له فه رمایشته کانی تو بوو، فه رمایشتی تو هه مان شه وه یه که په یام به ره ئاوه مؤرکرا وه کان زۆرباشن باشتر وایه به وان بلینی ئا هه نگیکی تر ساز بکه ن. شه وان ده فه رمون کۆتایی دونیا گه یشتوه، گۆره کان، دهر وونیان ده که نه وه، مردو وه کان دینه دهر وه، ده فه رمون که خودا داده به زی.

- (به دهر که وتنی دو وه م)- تا بگاته حیساب کاریه کان، شه کاته وای له ئیمه، هه مووی درۆیه.. درۆ! گویی لی رامه گرن کورینه بگه رینه وه سه ر کارت و تر ی بکوشن، کور ی یونس نه پران دی ((تۆیه بکه ن، تۆیه بکه ن!)) خۆی له با وه شی برا که ی دهر هیئا و له نا وه ندی حه وشدا راست روو به پرووی زوبه دی وه ستا شه نگوستی به لای ناسماندا به زر کرده وه کرد. زوبه دی گوتی: (ناندریاس به خاتری سه لامه تی خۆت دانیشه، بخۆ، که می شه راب بنۆشه، وه ره وه سه ر شه قل، گچکه لانه که، بزانه چۆن برسیه تی تو ی به ری شیتایه تی دا برد وه)). کور ی یونس وه لآمی دایه وه: ((زوبه دی ژیا نیکی خۆش تو ی به ری دیوانه گی دا برد وه، به لآم زه وی له ژیر پی تدا دم ده کاته وه، خودا زه مین له زر ه بی تکه، شه شه شقه، که شتییه کان و خۆشت و شه ور گه ستو وره ت قورت ده دات!) ((شه و ناگری گرتبوو، چاوانی ده سو وران دن و به سه یر کردنه یه ک یه کی شه وان هاواری ده کرد، ((به ره له وه ی شیله ی تر ی بی تته شه راب دونیا کۆتایی دیت، که زیه کانتان در یژ که ن، خۆله می ش به سه ر تانا که ن، سینه تان بکو تنه وه هاوار بکه ن ((من گونا هم کرد وه)). زه وی یه ک دره خته و رزی بو وه کریستیانو وا خه ری که به خۆی و ته وره که ی دیت ^(□).

یه هودا له چه کوش لی دان وه ستا، لیوی سه ره وه ی بو دوا وه چوو بوو، ددانه تیژه کانی له نووری خۆره تا ودا ده بر یقانه وه، به لآم زوبه دی ئیدی نه ی توانی دان به خویا بگری و هاواری کرد ((په ترۆس له راهی خودا لی یگه ری و لی ره ی به ره دهر وه، ئیمه کارو ژیمان هه یه ((وادی وادی)) جاری ناگری له ده ستدایه، جاری ده فته ری و ئیستا- پاشان چی؟ یه ک ته پشو، بو ده ست له ئیمه هه لئاگرن، شه ی فیلبازان، فه ریو ده رانی مرۆفد؟ شه

□ تیشه به مانای ته پشو دیت، به لآم پیما یه مه به ستی ته وره.

دونيایه هیچ عهیبی نییه، هه‌مانه که من ده‌یلیم، کورینه تریکان بکوشن، خه‌یالتان ته‌خت بی)). په‌ترۆس به نهرمی شانەکانی براكه‌ی لاوانده‌وه و ئارامی کرده‌وه، به‌نهرمی به‌وی گوت: ((ئارام به‌ره‌وه، ئارام به‌ره‌وه، هاوار مه‌که برا، هاوارمه‌که، سه‌فه‌ر ماندووی کردوی، با بچینه مال تۆزۆ بجه‌سیته‌وه و باوکیشم به دیتنی تۆ دلّی ئارام ده‌گرۆ)) ده‌ستی براكه‌ی گرتو له‌سه‌رخۆ به‌دیقه‌ت ری پی نیشاندا، وه‌ک بلّی نابینایی، ئه‌وان له‌کوچه‌یه‌کی ته‌نگ دا سه‌ره‌له‌گه‌ران و وونبون. زوبه‌دی پیر بزه‌یّکی به‌بنی لیویه‌وه ده‌کرد ((ئاخ یونس ی به‌له‌نگاز.. په‌یامبه‌ر-ئهی پیره ماسیه بیچاره‌که‌ی من! ته‌گه‌ر ته‌واوی دویا به‌من بدن، ئاماده‌نیم بیه جی تۆ)).

وه‌لّی ئیستا نۆبه‌تی سالومه‌ی پیر بوو ده‌م بکاته‌وه. ئه‌و هیشتا هه‌ستی ده‌کرد که چاوانی درشتی ئاندیریاس به‌گیانیا هه‌لّواسراوه‌وه ده‌یسوتی، له‌کاتی‌کدا که‌زی سپی خۆی راته‌کاند گوتی: ((زوبه‌دی ئاگاداری قسه‌کانت به‌ئهی گوناهاکاری پیر، فریشته‌یی به‌سه‌ر سه‌رمانه‌وه‌یه‌وه نامه‌ی کاری ئیمه‌ ده‌نوسیت، سزای تانه‌ لیدانه‌کانت ده‌چیژی)) یا‌کوب که تا ئیستا ده‌می لیکنه‌کردبووه، گوتی: ((هه‌ق لای دایکه‌، تۆش به‌خاتری یۆحه‌ننا له‌ئازار دابووی، به‌رای من هیشتا له‌مه‌ترسیدی رزگارت نه‌بووه، سه‌به‌تداره‌کان به‌منیان گوتووه له‌رینی تریدا کۆمه‌کی ناکات، له‌گه‌ل ژنان دانیشتووه ده‌رباره‌ی خوداو رۆژو رۆحی جاویدانی قسه‌ ده‌کات، باوکه‌ ته‌گه‌ر ته‌واوی دویا به‌من بدن، منیش ئاماده‌نیم له‌جی تۆ م)). به‌شکیه‌وه پیکه‌نی، نه‌یده‌توانی برای ته‌مه‌له‌و نازنازی ئه‌و هه‌رس بکات، به‌تووره‌یه‌وه ده‌ستی کرد به‌تری کوشین، خوین هیرشی کردبووه ناو که‌له‌ی زلی زوبه‌دیوه، به‌نۆبه‌ی خۆی ئه‌ویش نه‌یده‌توانی له‌کوپی گه‌وره‌ی بگات- زۆربه‌یه‌که ده‌چوون، ته‌گه‌ر دروست له‌هه‌مان ساتدا، می‌ری ژنی یوسف ی ناصری، که پشتی به‌بازووی یۆحه‌ننا دابوو، له‌ده‌می ده‌رگا به‌ده‌ر نه‌ده‌که‌وت، هه‌له‌بته‌ شه‌رپکی سه‌خت روویده‌دا. پیه‌ وردیله‌کانی له‌به‌ر کاریگه‌ریتی سه‌فه‌ری دووردریژی خویناوی و گه‌ردالوود بوو، ئیستا چه‌ند رۆژی بوو که مال و کاشانه‌ی جیه‌یشتبوو، به‌گریه‌ و نالینه‌وه له‌گوندی بۆ گوندی، به‌دوای کوپی به‌دبه‌ختی که‌وتبووه گه‌ران و سوورانه‌وه. خودا ئه‌قلی کوپی ئه‌وی دزیبوو، له‌رپی مرۆف دوورکه‌وتبووه، دایکه‌ به‌ئاخ هه‌لکیشانه‌وه سه‌روودی مه‌رگی ئه‌وی که

هیشتا زیندوو بوو سه‌ردابوو، ده‌گه‌یشته‌ هه‌رکویه‌که‌وه، سو‌راغی ئه‌وی ده‌کرد، ((ئه‌و بالا‌به‌رزو پی په‌تی بوو، کراسیکی شینی له‌به‌ردا بوو که‌مه‌ربه‌ندیکی چه‌رمینی ره‌شی له‌که‌مه‌ردابوو، که‌سیکی وات نه‌بینیوه؟)) که‌سی ئه‌وی نه‌دیوه، ئه‌وه کوپی بچووی زوبه‌دی بوو که ناوینشانی کریستی دابوو می‌ری‌وه: ((غهرگه‌ییکی سپی پۆشیوه له‌حالی سوژده‌ دایه)). یۆحه‌ننا که دلّی به‌ژنه سووتا بوو، هه‌موو شتیکی ئاشکرا کردبوو، ئیستا له‌کاتی‌کا که ته‌کیه‌ی به‌بازووی ئه‌ودا بوو، چوووه ناو هه‌وشه‌ی زوبه‌دیوه تا به‌ر له‌رۆیشتن بۆ بیابان هه‌ندی بجه‌سیته‌وه. سالومه‌ی پیر به‌جیلوه‌وه هه‌لسایه‌وه گوتی: ((می‌ری نازیز به‌خیری . . فه‌رموو وه‌ره ژوره‌وه))

می‌ری چه‌فیه‌که‌ی خۆی هه‌لکیشایه‌ سه‌ر برۆکانی و سه‌ری له‌به‌رخۆنا به‌چاوانی که ده‌یروانیه سه‌ر زوبه‌وه به‌هه‌وشه‌دا رته‌ بوو، ده‌سته‌کانی دۆسته‌که‌ی که‌زی سپی ئه‌وی له‌ده‌ست گرتبوو که‌وته گریانه‌وه.

سالومه‌ی پیر گوتی: ((کچم گریان بۆتۆ گوناهایکی گه‌وره‌یه)) می‌ری به‌سه‌ر ته‌خته‌وه دانیشاندو خۆشی له‌که‌ناریا دانیشت. ((کوهره‌که‌ت ئیستا که له‌من و ته‌مانه، ئه‌و له‌ژیر بنمیچی پیرزادایه)) می‌ری به‌ناخیکه‌وه وه‌لامی دایه‌وه ((سالومه‌ ده‌ردی دایک سه‌نگینه هه‌مووی یه‌ک کوپی به‌من به‌خشی ئه‌ویشی کوپی که‌مایه‌ی نه‌نگیه)).

زوبه‌دی پیر گله‌یی و زاری می‌ری بیست ((ته‌گه‌ر نه‌بوویتایه به‌ره‌سه‌ستی به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی پیاویکی خراب نه‌بوو))

به‌سه‌ر سه‌کۆه هاته‌ خواره‌وه تا دلّی بداته‌وه و گوتی: ((می‌ری له‌به‌ر خاتری گه‌نجیته‌ی، هه‌ر بیریشی لی مه‌که‌وه، به‌سه‌رده‌چی، گه‌نجیته‌ی خودا به‌ره‌که‌تی پیدات وه‌کو شه‌رابه، وه‌لّی مه‌ستی شه‌راب هه‌ر زوو له‌سه‌رمان ده‌په‌ری، به‌بۆ جوتکه‌ هاویشتنی زیاد ده‌که‌وینه ژیر کۆپه‌رانه‌وه، می‌ری مه‌ستی له‌سه‌ری کوپی تۆش ده‌په‌ری، هه‌مان ئه‌و کوپی خۆم که هه‌ر ئیستا له‌به‌رده‌مت وه‌ستاه، له‌به‌ر چاو بگه‌ر، وا خه‌ریکه مه‌ستی له‌سه‌ری ده‌په‌ری)) یۆحه‌ننا ره‌نگاوهرنگ هه‌لگه‌را، به‌لام قسه‌ییکی نه‌خسته سه‌ر زمان، چوووه ژوره‌وه تا جامی ئاوی ساردو بری هه‌نجیری گه‌ییو بۆ میوان به‌یته‌ی، دوو ژن له‌که‌ناری یه‌ک دانیشتبوون و سه‌ریان له‌به‌ریه‌که نابوو،

قسه‌یان له‌بارهی کوره‌که‌یه‌وه ده‌کرد که رفاندبووی، شه‌وان به‌چریه قسه‌یان ده‌کرد، نه‌بادا پی‌اوان گوئی‌ان لی‌یی و شه‌وانیش بی‌نه ناوه‌وه و له‌ززه‌تی قوولتی ژنانه که دهد به‌وانی به‌خشیی بوو له دست بدن.

—سالومه، کوره‌که‌ت به‌منی گوت که شه‌وه همیشه نویژ ده‌کات و شه‌ونده ده‌چیته سوژده‌وه دست و شه‌ژنوکانی غاراوه، شه‌روا یۆحه‌ننا ده‌لیت که شه‌وه خواردن ناخوات و خه‌ریکه ده‌تاویته‌وه، شه‌روه‌ها ئالوده‌ی بالی بووه به‌ئاسمانه‌وه، مه‌علومه شه‌تا له خواردنه‌وه‌ی ئاویش خۆپاریزی ده‌کات تا فریشته‌کان بی‌ینی، سالومه شه‌وه ئازاره به‌کوی ده‌گات؟ شه‌تا خاخامی مامیشی نه‌یتوانی چاره‌سه‌ری بکات، بی‌ری لی بکه‌وه تاوه‌کو ئیستا خاخام چه‌ندین که‌سی چاک کردۆته‌وه که جنۆکه ده‌ستی لی وه‌شانوون، سالومه بو خودا نه‌فره‌تی له‌من کردوه، مه‌گه‌ر چیم له‌وه کردوه؟ سه‌ری کرده سه‌ر شه‌ژنۆی دۆسته پیره‌که‌ی و که‌وته گریانه‌وه. یۆحه‌ننا خۆی و جامی پر له ئاوو پی‌نج شه‌ش دانه شه‌غیر به‌سه‌ر گه‌لا شه‌غیره‌وه به‌دیارکه‌وت، له کاتی‌کا شه‌غیره‌کانی داده‌نایه کۆشی شه‌وه‌وه گوتی: ((مه‌گری، نوریکی پی‌رۆز به‌ده‌وری رووخساری کوره‌که‌ته‌وه شه‌پۆلده‌دا، شه‌موو که‌سی ناتوانی شه‌م نوره بی‌ینی، به‌لام من شه‌ویکیان بی‌نیم. دیتم شه‌وی ده‌لسته‌وه و ده‌بخوارد، شه‌راسان بووم، دوا‌ی مه‌رگی عابید باوکه شه‌به‌کوک شه‌موو شه‌وی شه‌وی له شه‌وندا ده‌دیت، ده‌لیت شه‌موو شه‌وی ده‌ستی کوره‌که‌ت ده‌گری و له ژووری بو ژووریکی تری ده‌بات و به شه‌نگوست هیما بو شه‌وه ده‌کات، قسه‌ییکی نه‌کرد، به‌لام بزه‌ی ده‌هاتی و به شه‌نگوست هیمای بو ده‌کرد، له شه‌غامدا باوکه شه‌به‌کوک به‌ترسه‌وه له‌ناو نویژ ده‌رپه‌ری بوو ره‌به‌نه‌کانی بی‌نبار کردبووه، شه‌وان به‌یه‌که‌وه شه‌ولیاندا که رازی شه‌وه خه‌ونه بکه‌نه‌وه: عابید چی ده‌ویست به‌وان بلیت، بو شه‌وه هیمای بو می‌وانی تازه‌ی شه‌وان ده‌کرد؟ له پریکا پی‌ری شه‌وه رۆژه‌ی که شه‌ویم جیه‌یشت، خودا زه‌ینی ره‌به‌نه‌کانی روناک کرده‌وه و په‌رده‌یان له‌سه رازی شه‌وه خه‌ونه شه‌لگرت.

کابرای مردوو به‌وانی ده‌گوت که کوری تو بکه‌نه عابید، ته‌واوی ره‌به‌نه‌کان به‌بی له ده‌ستدانی کات چوونه سو‌راغی کوره‌که‌ت و دۆزیانه‌وه، که‌وتنه سه‌ری‌یکانی شه‌وه

هاواریان کرد که ((ویستی خودا له سه‌ر شه‌وه‌یه تو بیته عابیدی شه‌م دیره))، به‌لام کوره‌که‌ت ره‌تی کرده‌وه ((نه...نه شه‌وه ریگه‌ی من نییه، من شایسته‌ی شه‌وه‌نیم، لی‌ره ده‌رۆم)) ده‌نگی سه‌ری‌یچی کردنی شه‌وم له کاتی نیوه‌رۆ دروست شه‌مان ساتی که دیرم جیه‌یشت ده‌بیست، ره‌به‌نه‌کان شه‌ره‌شه‌یان ده‌کرد که شه‌وه له حوچه زیندانی ده‌که‌ن، پاسه‌وانی له‌به‌ر ده‌رگا داده‌نن تا نه‌هیلن رابکات.

سالومه‌ی پیر که رووخساری چوورچ و لۆچی بریقه‌ی ده‌دایه‌وه گوتی: ((می‌ری، پی‌رۆزه، شه‌ی دایکی خۆشه‌خت، خودا‌وند به‌سه‌ر ره‌جمی تو شه‌وه لی‌کردوه و تو شه‌تا شه‌وه‌ش ده‌ست نیشان ناکه‌یت!)) ژنی که خودا خۆشیویستوه، سه‌ری خۆی که شه‌رگیز هی‌ور نه‌ده‌بووه راته‌کاندو به‌بنی لی‌ویه‌وه گوتی: ((نامه‌وی کورم پی‌رۆز بی، شه‌زم لی‌یه وه‌کو شه‌موو شه‌لکی ترسی، شه‌زم لی‌یه ژن به‌ینی و بی‌ته خاوه‌نی شه‌وه، ریگه‌ی خودا شه‌وه‌یه)).

یۆحه‌ننا وه‌ک بلتی شه‌رمی له سکا‌لا‌کردن ده‌کرد به‌نه‌رمی گوتی: ((شه‌وه ریگه‌ی مرۆقه شه‌ویتر ریگه‌ی خودایه، شه‌مان شه‌وه ری‌یه‌ی که کوری تو به‌دوا‌ی که‌وتوه)) ده‌نگی منه‌منه‌وه خنده له لای ره‌زه‌کانه‌وه گه‌یشته گوی، دوو نه‌فه‌ر له سه‌به‌تداره گه‌نجه‌کان، به شه‌لچوونه‌وه هاتنه شه‌وه‌وه، له کاتی‌کا له‌به‌ر زۆری پی‌که‌نین خه‌ریک بوو شه‌قیان ده‌بردو هاواریان کرد ((شه‌ری‌بینه شه‌به‌ریکی خراپ، به‌راستی یاخی بوونی له مه‌جده‌لیه به‌ریابووه، شه‌لک به‌ردی شه‌لگرتوه‌وه که‌وتونه‌ته دوا‌ی په‌ری ده‌ریایی خۆیان و به‌ر‌دبارانی ده‌که‌ن)).

تری‌چنه‌کان دوو‌باره له سه‌ما که‌وتن و هاواریان کرد ((کورپینه کام په‌ری ده‌ریایی؟ مه‌جده‌لیه؟))

—به‌لی مه‌جده‌لیه که خودا به‌ره‌که‌تی پی به‌خشی، دوو وراغ سوار که به‌وی رته‌ده‌بوون شه‌به‌ریان هی‌نابوو.

شه‌وان گوتیان باراباسی سه‌رکرده‌ی دزان، شه‌موو شه‌لکی ترساندوه و خستۆته له‌رزه‌وه، دوتنی ناصیره‌ی جیه‌یشتوه که شه‌مه‌یه مه‌جده‌لی ئابلۆقه داوه، زوبه‌دی به‌نه‌راندنه‌وه

گوتی: ((ئەو شەشمان یەکیکی دیکە، دەلیت جانبازەو سەراپیل نەجات دەدات، بەلێ لەسەر و بچمت رادیارە! حەرەم لوقمە ی پۆخل! ئومیدەوارم لە ئاگری دۆزەخ دا سوور ببیتەو، باشە پاشان؟

پاشان دەمە دەمی رۆژاوا دەچیتە لای مائی مەجدەلیەو دەبینی حەوشە پەر لە خەلکە، ژنکۆکە دەرکراوە کە رۆژی شەممەش کارو کاسبی دەکرد، ئەو هەموو بی پەر واییە بۆ باراباس گران بوو، خەنجەری لە ژێر کراس دەریناوەو هێرش دەکاتە ژوورەو، بازەرگانان شمشیر هەلدەکیشتن و هاوسەیکانیش هەلدەپژێنە هەمان شوین و دەکەونە ناو یە کتری، لە جەنگە کە سەر دەکەون دوو نەفەر لە خەلکی ئیمە بریندار دەبن، بازەرگانان سواری و شتر دەبن و تێدەتە قینن و رادەکەن، باراباس دەرگا دەشکینێ تا مەجدەلیە بگەیهنیتە سزای کارو کردەو کانی خۆی، بەلام دەبینی مەلە کە لە قەفەز فریو، هەموو خەلکی دێ بۆ بەدوا کەوتنی ئەو دەبنە هەرەز کارو بەلام هەر زوو هەوا تاریک دادی و شانسی دۆزینەو هە لەبێن دەچی، رۆژی درایی هەموو لە لای کۆدەبنەو دەست دەکەن بە گەرەن و سووران، لە ئەنجامدا شوونی هەلدەگرن، دیارە بەسەر لیمەو بەدوای شوین پێ ئەو دەگەرین تێدەگەن کە بۆلای کفرناحوم چوو.

فیلیپ لە کاتی کدا زمانی بەسەر لەچی شوێرەو بووی بز ناسایدا دەردەهینا گوتی: ((کۆرینە ئەگەر ئەو بیست، نور عەلا نوردەبی، هەمان ئەو یە کە مان کە مەبوو کە بەهەشتە کە مان کەمەل بیست، حەرەمان فەرماوێش کردبوو، دلتیام کە بە بینینی ئەو خۆش حال دەبین)) ناتانیلی ساویلکە کە ردینسی هەلدەپشافت گوتی: ((شەموانیش ئاشە کە ی هەر دەگەر)) وەبیری دەهاتەو کە چۆن جارێکیان لە شەممەدا حەمامی کردبوو، جلی نوێی پۆشی بوو سەروریشی خۆی چاک کردبوو، ئەو کاتە وەسەسە ی خۆشوتنی هاتبوو سۆراغی و دەستی ئەو لە دەست گرتبوو، لەگەڵ یە ک چوو بوون و تەوافی مەجدەلیەیان کردبوو، زستان بوو وەزعی کاسبیش کە ساد بوو، ناتانیلیش تەوای شەممە خۆی تەنھا لە ئاش مابوو و گەمی لێدەکرد، بزهییکی رازی بوون بەسەر لێو کانییدا نەخشی بەستا. راستیت بوو، گوناھییکی گەرەبوو، بەلێ گوناھییکی گەرەو، بەلام باشە ئیمە پشت بەخودا دەبەستین و خۆشی عەفو دەبەخشی، ئارام،

هەژارو بیچارە یە ژنی نەهیناوە، ناتانیل بەسەر بانەو تە شام دادەنیشیت، بۆ گوندینیان دەست بەندو بۆ شوانان کلاشی دروستدەکرد چ دەورانێکی لەزەتەخش بوو! یە کجار بەدریژایی ژبانی بەسەر هەر شتی کەو سێ چوار تە کبیری لێدابوو وەکو پیاوی بۆ خۆی کەیفی کردبوو، شەممەش بوو پالەوان، بە هەمان شیو کە گوتمان، خوداوەند خۆشی لەو جۆرە کارانە دەگات و دەبوری. بەلام زوبەدی پیر سەگرمە کانی تیکچەراندو بەزیمارەو گوتی: ((دەردەسەر... دەردەسەر، ئەوان هەمیشە دەیانەوی شەر و دەعوای خۆیان بەیننە ئێرەو، یە کە بچار پەیا مەرەکان، پاشان بەدەکان، یا ماسیگرە عوریانەکان و ئیستاش باراباس - بەینی من و خودا بیتام بوو - رووی لە ترێرەکان کردو گوتی: ((ئێو کۆرە باشەکان ناگاتان لە کاری خۆتان بی)).

لەناو مالتیدا سالومە ی پیر و میڕی ژنی یوسف گویان لە هەوالە کە بوو، سەیری یە کتریان کرد بی ئەو ی قسەیی بکەن، سەریان هینایە خوارەو، یە هودا چە کوشی خۆی دانایە سەر زەوی، بەلای دەروازە داچوو، پشتی بە چوارچیو دەرگادا، هەموو شتیکی بیست بوو لە میشکی خۆی داگرتبوو، لە کاتی رویشتن بۆ لای دەروازە کە سەیریکی وەحشیانە ی کردە زوبەدی. یە هودا لە دەرگادا وەستاو گویی رادیرا، چەند دەنگییکی بیست و چەرە گەرەلوو لێکی بینی کە هەلێ کردبوو، پیاوان رایان دەکرد، ژنان بە قیژەو هواریان دەکرد، ((بیگرن... بیگرن)) بەر لەو ی کە زوبەدی هەلێ بۆ پرەخسی لەسە کۆدا بیتە خوارەو یا پیاو کانی بتوانن لە راووکدا بیتە دەروە، مەجدەلیە بەجلی پارە پارە زمانی شوێرەو بووی هاتە حەوشەو بەر بوو سەر پییە کانی سالومە ی پیر، هاواری کرد ((کۆمەگ... کۆمەگ.. وادین)) سالومە ی پیر سگی بەحالی ئەو مرۆقە گوناھکارە سووتا، لە جێو بەرزبوو، پەنجەرە ی داخست بە کۆرە کە ی گوت، دەرگای جووت گالە دەو گوتی: ((بەسەر زەویەو درێژبەو خۆت حەشاردە)) میڕی، ژنی یوسف، بۆ پی شەو لار بوو، بەهاو دلی و هەراسانیەو سەیری ئەو ژنە گومرایی کرد، کەسی جگە لە ژنانی پاک نازانی کە پاکی چەند خۆکە، بەلام لە هەمان کاتدا میڕی ئەسەفی بۆ حالی ئەو خوار، وای هاتە بەرچاو ئەو بەدەنە گوناهاوی و جانەو رییکی وەحشی و مووین و مەترسیدارە، ئەو کاتە ی کە کۆرە کە ی بیست سالەبوو، ئەو جانەو رە کەم مابوو برفیانی، بەلام ئەو لە مەوای

موئیکه وه رایکردبوو، میړئ څاخیکې هه لکیشاوه له بهر څو گوتی: ((به لئې نه و له دست
نه و ژنه رایکرد .. څه یې چوڼ له چنگی خودا...؟)) سالومه یې پیر دهستی له سر رووی
گهرم و سوتینه ری مه جده لیه داناو به میهره بانیه وه پرسی: (کچم بؤ ده گرت؟).

مه جده لیه وه لآمی دایه وه: ((نامه وئ بمرم .. حزم له ژبانه .. نامه وئ بمرم))

ژنی یوسف دهستی دریژکرد، نیدی له و نه د ترساو رقی لینه ده بؤوه، له کاتیکه دهستی
له و دده گوتی: ((مه جده لیه خودا پاریزگاری له تو دکات .. تو نامری، مه جده لیه به
بروسکې له چوانییه وه پرسی ((میړئ تو له کوی ده زانی؟))

دایکی کریست به دلتیاییه وه وه لآمی دایه وه:

مه جده لیه .. خودا وند مؤلته تی تویه ی به نیمه داوه.

به لآم له هه مان کاتدا که هم سی ژنه قسه بیان ده کردو څا زارو دهر د څه وانی
یه کده خست، هاواره کانی ((وادین .. وادین .. څه وان گه یشتن!)) له رزدا پیچی
خوارده وه، بهر له وهی زوبه دی هه لی څه وهی بؤ پرده خسی له سه کوزه دابه زئ، پیاوه زلو
زه به للاحه هه لچووه کان له بهر دهر گادا به دیار که وتن و باراباس، شه لآلی څاره قه
به نه ریته وه له بهر دهرگا هه نگاوی نا، ((ناهای زوبه دی به مؤلته یا بی مؤلته نیمه
وه ژور ده که وین - به ناوی خودای سراپیل)). به گوتنی هم ووشانه بهر له وهی که
خاوه نمالی پیر بتوانی دهم بکاته وه باراباس به ته کانی دهرگای له جیوه هه لکه ندر
که زی مه جده لیه ی گرت چنگ. له کاتیکه څه وهی به لای دهرگادا راده کیشا، به نه پرده وه
گوتی: ((په تیاره بؤ دهره وه)) له هه مان څه وه کاتده خه لکی مه جده ل گه یشتن،
مه جده لیه یان گرت، به رزیان کرده وه، له میانی راکیش و ډاکیش و پیکه نین هی نایانه
چالیکې نریک دهریاچه و هاویشتیانه ناویه وه څه وه کاته ژن و پیاو پهرش بوون و کوشیان
پر له بهر د کرد، له هه مان هم سه یین و بهینه دا سالومه ی پیر سه ره پای څا زاری
گیانکیشی څوی که هه یبوو، به سه ر میزه وه هه لسا یه وه به پراکیش راکیش څوی
که یانده حوشه که وه تا سه رکونه ی میړده که ی بکات و هاواری کرد ((تو ده بی

له شه رمان بتاویته وه، چوڼ لیده گهرې کومه لئې بی سه روپا پی بنیته ماله که ت و ژنی
که داوای به زه یی له تو کرد له دهستی تو دهر به یین)).

سالومه څه وه کاته رووی له لای یاکوب ی کورې کرد که به درو دلپه وه له ناو نندی
حوشه که دا وه ستابوو.

-تو ش هه مان کوی باوکتی شه رم ناکه ی؟ ده ته وئ څوت چاکه یته وه؟ تو ده ته وئ
هه موو کاره کان به خودا بسپیږی؟ یا لالا زوبه دی بپرو څه و ژنه بیاریزه، ته واوی دی
هه لپژاونه ته سه ری و ده یانه وئ بی کوژن، به لئې ته واوی دی، شه ر میان به څوی.
کورده که ی وه لآمی دایه وه: ((نارام به دایه هه ر ئیستا ده چم)). څه وه له ته واوی دنیادا
له هیچ که سی نه د ترسا جگه له دایکی، هه ر کاتی که دایکی به تو پرده ییه وه هی رشی
ده کرده سه ری وه ترس ته واوی وجودی څه و دی داگرت، چوونکه هه ستی ده کرد څه و
دهنگه وه حشیه دهنگی څه و نییه، به لکو دهنگی کونینه و پر توندوتولئ قه ومی
سراپیله. یاکوب گه راپیه وه، به هیمای سه ری گوتیه هاوړپیکانی - فیلیپ، ناتانیل -
((بابرین)) به دهرانده وری جه لیکانه کانی شه راب به دوا ی یه هودا گه را به لآم څا سن گهر
ون بوو بوو ...

مه جده لیه قیژه و هاواری بوو، خویناوی و مالین که و تبو وه سوچیکی چاله وه
بازووه کانی دانا بووه سه رسه ری وه تا به ردی پی نه که وئ، ژنان و پیاوان کاری څویان
راها کردبوو به دهری چاله که وه څه لقه یان دابوو ...

پیده که نین سه به تداروتی چنه کان، له ته واوی ره زه کانی دهر به ردا ده ستیان له کار
هه لگرتبوو خه ریک بوو ده گه یشتن، کورپان به تاسوقی دیتنی حالته تی خویناوی و
نیوه روتی څه و له شه ناوداره وه بوون و کچانیش به خاتری څه وهی که نه فره تیان له و ژنه
بوو ئیره بیان پی دهر د، بؤ، چوونکه مه زه ی هه موو پیاوانی ده چه شت و څه وانیس له
بیبه شبوونیکې ته واودا بوون، باراباس به هیمای وه ستان دهستی بؤ سه ره وه برد،
ده یه ویست برپاره که جیه جی بکات و به ردباران ده ست پیکات، له هه مان ساتدا
یاکوب ناماده بوو ده ستی کرد به پیشه روی کردن بؤ لای جانبازی سه روکی دزان، به لآم
فیلیپ به توندی بازووی گرت و گوتی: ((بؤ کوی دهری؟ نیمه شه به مجوره بچین؟ نیمه

که له په نجهی دهست زیتر نین، له بهرامبهر ته وای خه لگی دی د ده توانین چی بکه یین؟ به لآم دهنگی وه حشی دایک له گوئیکانی یاکوب دا دهنگیده دایه وه، هاواری کرد: ((ناهای باراباس، شهی مرۆشکوژ، دیاره هاتویته دیکه ی تیمه مرۆش بکوژی، زور باشه، واز له ژن بهیینه، تیمه خویمان دهرباره ی شهوه وه حوکم دده یین، ریش سپیانی مه جده ل و کفرناحوم ههروه ها خاخامی ناصیره دین و دهرباره ی شهو بریارده دن شهوه یاسایه.

زوبه دی پیر که به خوژی و خوترمه ی سه نگینی گه یشتبوو، هاته ناوقسه کانی کورده که ی و گوئی: ((ههق به کورپی منه، دروست ده لیت، یاسا ناوه هایه، باراباس له شی قه به و زبه للاحی خستنه جو له وه و راسته وخۆ له بهر ابره یان وهستا هاواری کرد ((ریش سپیه کانی دی بهرتیل بن و زوبه دیش ههروا، پشت به وان نابه ستم، یاسا منم، نه گهر که سی له ئیوه زات دهکات با بیته مهیدان و هیزی خوژی تاقی بکاته وه. خه لگی مه جده ل و کفرناحوم له ژن و پیوا به دهوری باراباس ئاپوره یان کرد، خوین بهرچاوی گرتبوو، یهک فهوج کور که هه موویان چه کداربوون به بهرده قانی گه یشتبوونه شهویکه وه. فیلیپ بازووی ناتانیل ی گرت و بو دواوی کیشاوه، بو لای یاکوب گه رایه وه گوئی: ((کورپی زوبه دی، نه گهر مهردی خوژ برۆ پیشه وه، تیمه له شوینی خویمان ناجولین مه گهر لیمان تیکچوه؟))

- ترسنۆکینه .. شهرم ناکهن.

- ناوه لالا خوژ برۆ.

یاکوب رووی له لای باوکی کرد، به لآم شهو کوخی و گوئی: ((من پیره میردیکم)) باراباس له کاتیکا قاقا پیده که نی گوئی: ((ها چی بو؟)) سالومه ی پیر که خوژی دابوو بهر بازووی کور به چوو که که یه وه گه یشت، له دواوی شهوان میردی ژنی یوسف، به چاوانی به فرمیسه که وه دههات، یاکوب گه رایه وه و دایکی بینی که وته له رزه وه، مرۆشکوژیکی ترسناکیان له بهر ده میابوو، ههروه ها ئاپوره ی تووره هه لگه پراوی گوندینیان بوون و له دوا ییشه وه دایکی بوو، وه حشی و خاموش. باراباس که قوئی بو سهروه برد دوباره که وته نه عه رته وه ((چی بو؟)) کورپی زوبه دی له بهر خو که وته

زه مزه مه وه ((سهریان شوپ ناکهم)) چوو به پیشه وه و باراباسیش به کسه ر بو لای هات. برای بچوکی که هه ولیده دا بازووی دایکی بهردا تا بجیتته کۆمه گیسه وه، گوئی: ((نیستا دهیکوژی)) به لآم دایکی شهوی پاشه کسه پی کردو گوئی: ((تو ئارام بگره ده خالهت مه که)). به لآم دروست له هه مان ساتدا که دوو خنیمه که ده یانویست تیکبالتین له شیرازه ی دهریاوه هاواریکی شهفینته نگیز بهر گوئی کهوت ((خودا وهند وا خه ریکه دیت)) گه نجیکی هه تا وه سووت له بهرده م شهواندا کهوته هه لبه زودابه زه وه، به هه ناسه برپرکیوه دهستی راده ته کاندو هاواری ده کرد ((وا خه ریکه خودا دیت)) هه موو به دهوری گه نجیله که شهلقه یان بهستا و هاواریان کرد (کی خه ریکه دی.. کی؟) گه نجیله که وه لآمی دایه وه (خودا وهند) روی له پشتی خوژی به لای بیاباندا کرد: ((خودا وهند.. شهوانیش)). هه مو گه رانه وه، خوژه تاو له ناوا بووندابوو گهرما پاشه کسه ی ده کرد، پیوا ی خه ریک بوو له که ناری دهریاچه وه بو سهروه دههات، وه کو ره به نی دیری، سهرا پای سپی پۆشی بوو، گوئه ژاله کانی که نار شوینی باردانانی دهریاچه غه رقی گوئ بوون، پیوا وه کراس سپیه که دهستی دریش کردو گوئه ژاله ییکی قورمزی چنی نایه نیوان لیوه کانیسه وه، دوومه لی دهریایی که به سه ر تاویره بهر دیکه وه دههاتن و ده چوون، چوونه که ناریکه وه تا شهو بپه ریتسه وه، سالومه ی پیر سه ری سپی پرچی خوژی هه لپری بوئی هه وای کرد له کورده که ی پرسی: ((شهوه کییه خه ریکه دیت.. با گوپراوه.

کورده که ی وه لآمی دایه وه ((دایه ئارام به وه، وا نیستا پیده که وم، وا بیر ده که مه وه که خوژی بی)).

- کی؟

- هه شتی مه ئی.

- شهی شهوانه ی له دوا یه وهن کین؟ وای خودای گه وره یهک فهوج سه ر باز به دوا یه وه راده که ن.

– دایه ئهوانه فهقیرو فوقه رانه که هیئشوی هه لژاوی باخه کان ده چنن، ئهوانه سه ربا ز نهین مه ترسه .

– له پراستیدا ئه وه بوو کۆنه پۆشیکی زۆر به دوای ئه وه وه بوون، له فه و جی سه ربا ز ده چوون، ئه وان یه کسه ر له ژن و پیاو و مندا ل خۆیان به کیسه و سه به ته وه په رشوبلاوی ره زه رنراوه کان بوو بوون و که وتبوونه گه ران و سوورانه وه، هه موو سالی له کاتی هه لگرتنه وه ی به ره ه می ره زه کانی تری و زه ی توون و جۆخینه کان، ژماره ییکی زۆر له گه دا برسیه کان له ته وای شوینه کانی – جه لیل – وه کو کلۆمسکه هه لده رژین، گه نم و تری و زه ی تونی که خاوه ن زه ویه کانی به حوکمی شه ریعه تی موسا بو هه ژاره کانی جی دیلن کۆده بنه وه . پیاوه سپی پۆشه که له پریکا له جی خۆی وه ستا، دیداری ئاپۆره که هه راسانی کردبوو، له به رخۆ گوتی: ((ده بی لیره برۆم، ئه وه دونیای مرۆقه کانه من ده بی برۆم، ده بی بگه ریمه وه بیابان. شوینی که خودا له ویه)). جاریکی دیکه ش سه رنویشتی به تاله مویک به سترابۆوه، به کام رییدا بروات بو پیشه وه یا پاشه وه؟ هه موو ئهوانه ی که له دورو به ری چاله که وه ئه لقه یان به ستابوو، سهیری ئهویان ده کرد، یاکوب و باراباس به قۆلی به ره زه وه بوویان هیشتا که له به رامبه ر یه کتری دا وه ستابوون، هه تا مه جده لیه ش سه ری به رز کرده وه گوپی قولاغ کرد، ئه و بیده نگیه نیشانه ی چی بوو؟ مه رگ یا ژیان؟ بایه که گۆرابوو، له پریکا له شوینی خۆی هه لسا یه وه، بازووه کانی خۆی به رز کرده وه هاواری کرد ((یارمه تی!)) پیاوه سپی پۆشه که گوپی له ده نگه که بوو ناسیه وه و که وته له ره زه وه، به زه مزه مه کردنه وه گوتی: ((مه جده لیه .. مه جده لیه! ده بی نه جاتی بده م)) له کاتی کا بازووه کانی کردبووه به خیرایی به ره و لای ئاپۆره که چوو. هه رچه ند زیاتر له ئاپۆره که نزیک ده که وته وه هه سستی به چاوانی تووروه و خه شین و شکه نجه بارو تاریکی سه رو پۆته لاکی ئه وان ده کرد، دلی به جۆشتر ده بوو بوونی سه باره ت به هاودلی و ئه فین ده کولا، له به رخۆ گوتی: ((خه لکه کان ئه وانه ن، هه موو برای یه کترن، به لام نازانن، له به ره هه ندیه که ئازار ده کیشن، ئه گه ر بیانزانییا چ جه ژن و شادیه ک به ریاده بوو، چۆن یه کتریان له باوه ش ده کردو یه کتریان ماچ ده کرد، چ به خته وه ریبه ک ده بوو!)) له ئه نجامدا گه یشت، چووه سه ر تاویره به ردیکه وه، بازووه کانی بۆلای چه پ و راست دریش ده کرد، ته نها یه ک وشه، یه ک وشه ی شادی

خولقی و پیرۆزمه ند له قولایی گیانیه وه هه لبه زیه ده ره وه ((برایان)) خه لکه که به سه رسامیه وه سهیری یه کتریان ده کرد، که سی وه لامی نه دایه وه هاواری پیرۆزمه ند دووباره دهنگی دایه وه ((برایان دلخۆشم به دیداری نیوه)). باراباس به هه لگرتنی گاشه به ردی له سه ر زه ویه وه وه لامی دایه وه ((خاچ دروستکه ر ئیمه به دیتنی تو دلخۆش نین)). که سی به هاواریکی دلبرینه داره وه گووی (کورم) میری بو پیشه وه تاویدا و کوره که ی له باوه شگرت .. پینکه نی و گریا، ئه وی لاوانده وه، به لام ئه و بی ئه وه ی قسه یی بکات بازووه کانی دایکی له ده وری خۆی کرده وه بۆلای باراباس چووه پیشه وه و گوتی: ((باراباس ی برام به دیداری تو خۆشنووم من دۆستی کم و په یامیکی شادی به خشم پییه)). باراباس نه پرانندی ((نزیکت مه که وه)) خۆی دایه پیش مه جده لیه تا له به رچاوان وونی بکات، به لام ئه و دهنگی مه عبودی خۆی بیست و هه لسا یه وه سه ری، قیزانندی ((کریست.. یارمه تی)) کریست به هه نگاوی خۆی گه یانده چاله که وه، مه جده لیه چنگی له تاویره به رده کان گیر کردو به هۆی په نجه و نینه که کانی خه ریکی سه ره هه لگه ران بوو. کریست لاریووه و ده سستی دریش کرد، مه جده لیه ده سستی ئه وی گرت، سه رکه وت و به خرۆشان و خویناویه وه که وته سه ر زه وی باراباس بو پیشه وه تاویدا و پینی له سه ر پشتی ئه و دانا، له کاتی کا به ری ده سستی بو سه ره وه ده برد و نه پرانندی ((ئه و هی منه و ده مه وی بیکوژم، حورمه تی شه موانی نه گرتوه، مه رگ بو ئه و!)) خه لکه که دلیان توندبوو بو تا نه وه کا قوربانیه که یان رابکات به نۆبه ی خۆیان هاواریان کرد ((مه رگ بو ئه و .. مه رگ بو ئه و)) زوبه دیش به دیتنی کۆنه پۆشانی زۆره وه که به ده وری تازه ها تووه که ئه لقه یان به ستابوو بیگومان که لله ی خۆیان به ته قیده ی سه د تایه ک قاز پر کردبوو هاواری کرد ((مه رگ بو ئه و!)) وای به حالی ئیمه ئه گه ر گه دا برسیه کان ریشمه یان پیسی، به خوترمه کوتینی زه ویه وه دووباره هاواری کرد ((مه رگ بو ئه و)) کریست به ری بازووی به ره زه وه بووی باراباسی گرت به ده نگیکی ئارام و خه مگین گوتی: ((باراباس، تو خۆت هیچ کاتی یه ک له فه رمایشته کانی خودات له ژیر پی نه ناوه؟ له ته وای ژیانته دزیت نه کرده؟ که سیکت نه کوشتوه، زینات نه کرده، درۆیه کت نه کرده؟))

ئەو كاتە رووی لە ئاپۆرە پەر خۆشەكە كەردو یەك یەك سەیری كەردنی و گوتی: ((لە میانی ئیویدا ئەو كەسە كە گوناھێکی نەكردو بە یەكەمین بەرداوەشپێتی)) ئاپۆرە خەلكەكە لە جێو جێ هەلبەزێو، یەك یەكی ئەوان پێیان لەپاش نا لە هەولتی ئەویدا بوون كە لە شەپەرپی ئەو تیژ نیگایە كە قوولایی یادگاری و ئەندامەكانی ئەوانی دەپشكنی رابكەن، پیاوان تەواوی ئەو درۆیانەیان كە بەدریژایی ژيانی خۆیان كەردبوویان هینایەو سەر زمان، تەواوی ئەو ستەمانەیان كە لە هەقی ئەوانی دیکەدا ئەنجامیان داووە لەگەڵ ژنانی تر هاوئاوەش بووون، وەبیرخۆیان هینایەو ئەزان چەفیهەكانی خۆیان هەلكێشایە سەر رووخسارو بەردەكانیان فری دا، زوبەدی كە هەستی دەكرد هەر ئیستا ئەو ئۆباشە لە مەیدانەكەدا سەردەكەوی، توورەبوو، جارێکی دیکەش كریست رووی لە میترێ كەردو یەك یەكی ئەوانی سەیر كەرد. نیگایی كە تا قولایی دیدەكانیان دەچوو خوارەو. . .

– لە نیوان ئیویدا ئەو كەسە كە گوناھی نەكردو بە یەكەمین بەردی خۆی راوەشپێتی! زوبەدی پیر گوتی: ((من. . . باراباس بەردێكم بەدەری، ئەوێ كە حیسابی پاكە لە موحاسەبە بێباكە، من یەكەمین بەرد رادەوێشپێم. باراباس خۆشحال بوو، بەردەكەمی بەودا خۆی چوو سوچێكەو، زوبەدی بەسەرسەری مەجدەلیەو وەستا، بەردی گرتە مشت و سوو و سەنگینی دەكرد، تا بەدروستی لەسەری بدات، مەجدەلیە لە كەنار پێی كریست دا خۆی گەرمۆلە كەردو بێدەنگ بوو، هەستی دەكرد لێرەو ترسیکی لە مەرگ نییە.

كۆنەپۆشەكان توورەبوون و سەیری زوبەدی پیریان كەردو یەك یەكی ئەوان كە لە هەموویان لاوازتر بوو خۆی هاوئیشته پێشەو، هاواری كەرد ((ئاهای زوبەدی خۆت دەزانی كە خودایی هەیه، دەستت و شك دەكاتەو. . . ناترسیی؟ بێر لە رابردووكەو، بزانه هیچ كاتی هەقی هەژارانت هەلنەقورتاندو؟ هیچ كاتی لە ژياندا نەبووێ هۆی ئەوێ رەزی هەتیوێ بە هەراج بچی؟ هیچ كاتی شەوانە پێت نەناوەتە مائی بێوێژنی؟ گوناھكاری پیر وەك چۆن كە گویی رادەگرت، هەستی بە كێشی بەردەكە كەرد لە ناو دەستیدا و زۆرترو زۆرتەر گران دەبی بەلام بەسەر خۆیدا نەدەهینا، لە پریكە هاواری

كەردو بازووێكانی بەبی ویستی خۆی بۆ خوارەو شۆرپوونەو بەبی سوود كەوت، گاشە بەردەكە لە مشتی گلۆریووەو كەوتە سەر پێی و ئەنگوستی شكاند.

كۆنەپۆشەكان هاواری شادیان سەردا ((پەر جو. . . پەر جو! مەجدەلیە بی گوناھە)) باراباس لە توورەپێیان شپت بوو، رووخساری خوریکەئاسای وەكو ئاگر سووربوو، بۆلای كورپی میترێ بازیکیدا، دەستی بەرز كەردووەو زللهییکی پیاكێشا، بەلام كریست بە ئارامی لایەكەمی دیکەمی رووخساری گرتو گوتی: ((برام باراباس زللهیه كیش لەم لایە بە)) . . .

دەستی باراباس شل بوو، چاوانی لە گلێنە دەریەپین، ئەوێ ئیدی چ جۆرە مرۆفێكە. . . تارمایی مرۆفە یا هەرماس؟ مات و مەبھوت پێی بۆ پاشەو ناو روانیە كریست.

كورپی میترێ دووبارە ئەوی خستە شلەژانەو ((برام باراباس زللهیه كیش لە لایەكەمی تری روومەتم بە)) لەم سەین و بەینەدا، یەھودا لە ژێر سایە دارەنجیری كە تەواوی ئەو ماوێه وەستا بوو سەیری دەكرد هاتە دەرەو، ئەو هەموو شتیکی بینی بوو بەلام قسەمی نەكەردبوو، كوشتنی یا نەكوشتنی مەجدەلیە بۆ ئەو سویدیکی نەبوو، خۆشحال بوو كە دەییست باراباس و كۆنەپۆشەكان رووبەرۆوی زوبەدی وەستا و گوناھەكانی بەروویا هەلنەشاخین، لەو كاتەدا كریستی لە كەنار دەریادا بەجلی سپی بینی بوو، دلێ كەوتبوو خورپەو، بەتیژكەردنی گۆیکانی بەزەمزەمە كەردنەو گوتبوو: ((ئیستا مەعلوم دەبی ئەو كێیە، كاری چییەو پەيامی چییە؟)) بەلام هەمان سەرەتا. . . هەمان وشەمی بەرایی (براكان) خۆش نەبوو لەچەشەیدا، دەم و چاوی گرتبوو، لەبەر خۆ كەوتە زیمارەو ((هیششتاش یەك دەنكە ئەقل نەچۆتە ناو كەللەیهو، نە، ئیمە هەموومان برا نین، سرايیلیەكان و رومیەكان برا نین، هەتا سرايیلیەكانیش لە میانی خۆیاندا برانین، (سەدوقیەكان) كە خودایان دەفرۆشتە رومیەكان، كوێخوا كە كاری قەیسەری رۆمی دادەپۆشی برابانی ئیمە نین، نە، كورپی نەجار، كاری خۆت بە خراب دەست پێكەردو، ئاگاداریه))، بەلام بەدیتنی كریست كە لایەكەمی تری رووخساری خۆی بەبی توورەپێی و بەمیهرەبانیەكی سەرووی مرۆیی گرتبوو، ترسو جودی داگرت، بەسەر خۆیا هاواری كەرد ((ئەوێ ئیدی چ جۆر مرۆفێكە؟ ئەو. . . راگرتنی لایەكەمی

دیکه‌ی رووخساری، تهنه‌ی یه‌ک فریشته ده‌توانی‌ شه‌کاره بکات، تهنه‌ی فریشته، یا...
 یا سه‌گی)) به‌بازی‌ خۆی‌ گه‌یاند‌ه باراباس که‌ خه‌ریکی‌ شالا‌ویردن بوو بۆ سه‌ر
 کورپه‌که‌ی می‌رئ، به‌ده‌نگی‌کی‌ کزه‌وه گوتی: ((ده‌ستی لی‌ مه‌ده، یا‌للا لی‌ره برۆ))
 باراباس به‌سه‌ر سامیه‌وه سه‌یری یه‌هودای کرد، شه‌وان شه‌ندامی یه‌ک شه‌نجومه‌نی
 برابه‌تی بوون.. به‌تایه‌ت له‌گه‌ل یه‌کتر چه‌ندین جار چوونه‌ته گونده‌کانه‌وه، شه‌وانه‌یان
 کوشتووه که‌ خه‌یانه‌تیا‌ن له‌ سراپیل کردووه و ئیستا... .

به‌زه‌مه‌وه گوتی: ((تۆش یه‌هودا..تۆ؟)) باراباس له‌ جیی خۆی ته‌کانی خوارد،
 یه‌هودا له‌ شه‌نجومه‌نی برابه‌تی دا بالا‌ده‌ست بوو، نه‌یده‌توانی سه‌ری‌چی شه‌و بکات،
 به‌لام له‌ لایه‌کی دیکه‌وه عیززه‌تی نه‌فسی نه‌یده‌هیشت له‌جیوه ته‌کان بجات. ردین
 سوور جارێکی دیکه‌ به‌ شه‌مر کردنه‌وه گوتی: ((برۆ)) سه‌رکرده‌ی دزان سه‌ری
 له‌به‌رخۆنا و سه‌یریکی وه‌حشیانه‌ی کرده کورپ می‌رئ و به‌زه‌مه‌وه له‌ کاتی‌کا مشتی
 خۆی کردبووه گری گوتی: ((ناتوانی خۆت له‌ چنگم قورتاربه‌کیت، دیسان یه‌کتری
 ده‌بیننه‌وه)). شه‌و کاته به‌لای خه‌لکی ژیر فه‌رمانی خۆیدا گه‌راپه‌وه به‌مه‌یلیکی
 که‌مه‌وه ده‌ستوری پیدان ((یا‌للا با برۆین))

به‌شی‌ سێزده‌هه‌م

خۆره‌تاو خه‌ریک بوو سه‌ری له‌ یه‌خه‌ی ئاسۆدا ده‌برده خواره‌وه، گه‌رمایی رۆژ دابه‌زی
 بوو با پاشه‌کشی ده‌کرد، ده‌ریاچه به‌ره‌نگی شین و ئالتونی ده‌بریا‌یه‌وه، چه‌ند
 له‌قله‌قی‌ک که‌ تیربوونیان به‌سه‌ر تاویره به‌رده‌کانه‌وه به‌سه‌ر یه‌ک قاچ وه‌ستابوون و
 چاویان بریبووه ئاوی ده‌ریاوه، کۆنه‌پۆشه‌کان چاویان بریبووه کورپ می‌رئ‌وه‌وه له
 چاوه‌روانیدا وه‌ستابوون، نه‌یاند‌ه‌ویست له‌وی برۆن، ئایا شه‌وان چاوه‌روانی چی بوون؟
 برسیه‌تی و روت و قوتی خۆیان له‌بیر کردبوو، هه‌روه‌ها ناپاکی خاوه‌ن مولکه‌کانیان،
 شه‌وانه‌ی که‌ فه‌رامۆش و سه‌ری‌چیان کردبوو له‌ به‌جیه‌شتنی چه‌ند چیلکه‌ ترییی له
 ره‌زه‌کان بۆ ده‌م شیرینکردنی هه‌ژاره‌کان، شه‌وان له‌ سپیده‌وه له‌ ره‌زی بۆ ره‌زی
 چووبوون و سه‌به‌ته‌کانیشیان هه‌ر خالی بوو، هه‌مان شه‌م جه‌ریانه‌ش له‌ دروینه‌ی
 گونده‌کان روویدا‌بوو، له‌ مه‌زرایی بۆ مه‌زرایی چوو بوون و جه‌واله‌کانیشیان خالی بوو،
 هه‌موو شه‌وی مناله‌کانیان به‌ده‌می به‌شه‌وه‌بوویان له‌ چاوه‌روانی شه‌واندا داده‌نیشتن،
 به‌لام ئیستی‌که به‌جی شه‌وه‌ی بۆیه‌تی و چۆنیه‌تی و شه‌وه‌ بزانن، وا به‌دیارد‌ه‌که‌وی
 سه‌به‌ته‌کانیان پره‌، سه‌یری پیاوه سپی پۆشه‌که‌یان ده‌کرد که‌ له‌ به‌رابه‌ریانه‌وه
 وه‌ستابوو نه‌یاند‌ه‌توانی دل‌یان له‌ هه‌لکه‌نن و جیی به‌ی‌لن، له‌ چاوه‌روانیدا ما‌بوونه‌وه و
 خۆشیا‌ن نه‌یاند‌ه‌زانی له‌ چاوه‌روانی چیدان، کورپ می‌رئ به‌نیگای خۆی وه‌لامی نیگای
 شه‌وانی ده‌دایه‌وه، شه‌ویش له‌ چاوه‌روانیدا راوه‌ستابوو، هه‌ستی ده‌کرد که‌ هه‌موو شه‌و
 گیانانه به‌ گه‌رده‌نی شه‌وه‌وه هه‌ل‌واسراون، چیا‌ن له‌ ده‌ویست؟ به‌دوای چ شتی‌که‌وه

بوون؟ ئەو كە هيچى نەبوو، دەيتوانى چ بەوان بدات، سەيرى ئەوانى دەكردو دووباره سەيرى دەكردنەو، بۆ ساتى شەهامەتى خۆى لە دەستداو ويستى دووباره رابكات، بەلام شەرم رىي لىگرت، بەسەر سەرى مەجدەليەو كە بە پىيەكانى ئەووە نووسابوو، چى روويدا؟ چۆن دەيتوانى ئەو هەموو چاوانەى كە بەتاسووقەو دەيانروانيپە ئەووە، هيور بكاتەو رەها بكات؟ بەلام بۆ كۆى؟ خودا لە هەموو لايە كدا هەيە، رستەى لوتفى خودايى هاوئىشترابوو سەر گەردنيەو، هەر شوئىنيك كە وويستباى دەبەردە ئەويكەو، لوتفى ئەو نەك قودرەتى ئەو، قودرەتى هەموو تواناى ئەو، كورپى ميئرئ ئىستا كە ئەو خاكە مالى ئەو، مالىكى ديكەى نەبوو، هەستى دەكرد ئەو مرۆفانە بيبانى ئەو بوون، بيبانىكى ديكەى نەبوو. لەكاتىكا سەرى خۆى كەچكردبوو، خۆى تەسليمى عيناىەتى خودا كەردبوو بەزەمەمەو گوتى: ((خودايە خواست، خواستى تۆيە)) لەميانى كۆنەپۆشەكان، پىرەميەردى هەلسايەو سەرىپۆ گوتى: ((كورپى ميئرئ ئىمە برسيمانە، بەلام نامان لە تۆ ناوى، تۆش وەكو ئىمە هەژارى، دەمت بكەو و شەيىكى خۆشەويست نامىزمان بۆ بلى و ئىمە تير دەبين)).

پىاويكى گەنج زاتى داىە بەرخۆو گوتى: ((زولم فشارىكى زۆرى بۆ هيئاوين، دلئى ئىمە زياتر لەو تواناى بەرگەگرتنى زولمى نىيە، تۆ گوتت وشەيەكى مەحەبەت نامىزت هيئاو، ئەو وشەيەمان پى بلى و دادويەكسانيمان بۆ بهيئە)). كورپى ميئرئ سەيرى خەلكەكەى كرد، گوئى لە دەنگى نازادى و برسەيتى بوو ناوى حەقىقى خۆى بۆ يەكەمىن جار بيست، كە چەند سال بوو لە چاوەروانى ئەو دەنگەدا رونيشتبوو، هەمان ئەو دەنگەى كە ئىستا بەناو بانگى دەكات، بەبازوى كراووە روى لە خەلك كەردو گوتى: ((برايمان با برۆين)) يەكجار وەك بلىي ئەوانيش سالاى سالاى لەچاوەروانى ئەم بانگەشەيەدا دانىشتبوون و ناوى حەقىقى خۆيان بۆ يەكەمىن جار بيست، دلئان پىر بوو لە خۆشى و هاواريان كرد: ((بەناوى خودا با برۆين)) كورپى ميئرئ لە پىشەووە ئەوانەى ديكە لەوینەى يەك لەش بەدواى ئەودا چوون، لە كەنار بەندەرى دەرياچەكەدا، گردۆلكەيەكى چالدار بوو، سەرەپاى گەرماى ئاگراوى هاوين كە بەدرىژاى رۆژى بەسەريا دادەبارى، هيشتا بە رەنگىكى سەوزووە رۆشن بوو، ئىستا لە هەواى دلنەوازی ئاوابوندا كە پىر لە گولە حاجيلەو پوونگى كىوى بوو، بەرزايى

گەردەكە وادەهاتە بەرچاوى زەمانى پەرسنگاى بپەرستان بوو، چوونكە چەند پارچەيىكى هەلكەنراو تاتەكە هيشتا لە شوئىنى خۆى مابۆو، ئەو ماسيگرانەى شەوانە لە دەرياچەدا ماسيگرىيان دەكرد، بەردەوام تارمايىكى سەوزيان دەبينى كەبەسەر بەردى مەرەپەو دە دانىشتوو، هەتا يونس شەويكىيان بيستبووى كە بەردەكە دەگريت، ئىستا ئەوان بۆلاى هەمان ئەو گەردەو دەپۆن وەك بلىي لە جيهانىكى كپو بىدەنگدا بەرپەدەكەون، كورپى ميئرئ لە پىشەووە خانەوادەى گەورە هەژارانش لەدواو...

سالومەى پىر رووى لە كورپە بچووكترەكەى كردو گوتى: ((دەستى من بگرە، ئىمەش دەپۆين)) پاشان دەستى ميئرئى گرتو گوتى: ((ميئرئ مەگرى، مەگەر ئەو نوورپەت لەگەردى رووخسارى كورپەكەت نەبينى؟))

دايكەكە خەريك بوو هۆرپۆر دەگرىا وەلامى داىەو ((من كورم نىيە، من كورم نىيە، تەواوى ئەو كۆنەپۆشانە كورپان هەيەو من كورم نىيە)) بەگرىەو زارەو بۆ لاي گەردەو كەوتەپى، ئەو ئىستا كە گومانىكى بۆنەمابوو، كورپەكەى بۆ هەميشە ئەوى بەجى هيشتبوو، لەو كاتەو كە تاوى دابوو تا لە باوەشى بگريت تا لەگەل خۆى بۆ مالىي بەرپتەو، بەسەرساميەو سەيرى داىكى كەردبوو، وەك بلىي نەيدەناسى، لەو كاتەش گوتبووى: ((من داىكتم بەلام ئەو)) دەستى دەرهيئاو ئەوى لەخۆى دوور خستبوو.

زوبەدى پىر ژنەكەى خۆى بينى كە وىراى ئاپۆرەكە بۆلاى گەردەكە دەچى، بە پرتەبوولەو گۆپالەكەى دەست داى و رووى لە ياكوب و هاوړپىيانى كورپەكەى فيليپ و ناتانيل كردو هيماى بۆ ئاپۆرە پىر لە هەراو هەلچوونەكە كرد:

((ئەوانە گورگى برسەين! نەفرەت لە هەمويان بيست، باشتراى بەسەريانا هاوار بكەين، نەوەكا ئىمە لەجى مەر بگرن و قورتمان بدن، دەكەوينە دواى يەكترىەو، وەلى فەرامۆش نەكەن، بەلام ئەو كورپەى ناشى بايى ميئرئ هەرچيەكى ويست بەوان بلىن، ئىمە ئەو بەتان و تەشەرەو بانگ دەكەين، گوئتان لىيە؟ نەوەكا لىگەرپىن كە دەست هەلئىي، ياللا هەموو لەگەل يەك بۆ پىشەو بەچىن... پەلەكەن)) بەگوتنى ئەو ووشانەو، بەسستى و لاغىيىكى شەلەو، ئەويش دەستى كرد بەسەر هەلگەران بۆ

گرده‌کوهه، دروست له هه‌مان ساتدا، دوو کوپي یونس به‌دیارکه‌وتن، په‌ترۆس بازووی براکه‌ی گرتبوو به‌نهرمی و ئارامیییه‌وه قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کرد، تا نه‌بادا تووڤه‌ی بکات، به‌لام ته‌وی تر له شله‌ژاندا بوو، چاوی پرییوه وه‌ه‌لکانه‌ی که وه‌کو کلۆمسکه‌ سه‌ر هه‌لده‌گه‌ران و پیاهه‌ سپی پۆشه‌که که سه‌ر قافله‌یان بوو. په‌ترۆس، له‌یه‌هودای پرسى که هیشتا له کوچه‌دا وه‌ستابوو توانای بریارى نه‌بوو ((ته‌وان کیتین؟ بۆ کوئ ده‌چن؟))
ردین سوور به‌ ئاوازیکی تیز ئامیزه‌وه گوتی: ((کوپي میڤرئ‌ه))

– و ته‌و فه‌وجه‌ی که به‌دواپه‌وه‌ن؟

– هه‌ژاره‌کانن که هی‌شوه تری هه‌لژاوه‌کانی دواى تریڤرنی کۆده‌که‌نه‌وه، ته‌وانه به‌یه‌ک نیگا عاشقی سینه‌ی پاره‌پاره‌ی ته‌و بووینه، وا بیرده‌که‌مه‌وه ده‌یه‌وی قسه‌ بۆ ته‌وان بکات))

– ده‌توانی چی بلی؟ ته‌و که ناتوانی هه‌تا یه‌ک به‌سته یۆنجه له میانى دووکه‌ر دابه‌ش بکات.

یه‌هودا شانە‌کانی راته‌کاندو به‌زمه‌مه‌ه کردنه‌وه گوتی: ((ده‌بیینین)) ته‌ویش ده‌ستی کرد به‌ سه‌ره‌ه‌لگه‌ران به‌ گرده‌کوهه، دوو ژنی ره‌ش پیست، ماندوو مردوو، له‌په‌ز ده‌گه‌رانه‌وه، هه‌ریه‌که‌وه سه‌به‌ته‌ییکی گه‌وره‌یان له تری به‌سه‌رسه‌ره‌وه بوو، هه‌سوودیان به‌له‌گه‌ل یه‌کبونی ته‌وانی دیکه‌دا بردبوو بریاریان دا بۆ کات به‌سه‌ربردن خۆیان بگه‌یه‌ننه‌ ته‌وانه‌وه، به‌م بریاره‌وه، بۆ دواوه که‌وتنه‌ ریگاوه. یونسى پیر، توڤ به‌سه‌ر شانە‌وه، خۆی بۆلای کوخته‌که‌ی ده‌کی‌شایه‌وه، برسى بوو، بۆ گه‌یشتن په‌له‌ی بوو، که کورپه‌کانی و ئاپۆره‌که‌ی بینى به‌سه‌ر گرده‌کوهه هه‌لده‌گه‌رپین، به‌ده‌می کراوه‌وه وه‌ستا چاوانی خړکه‌له‌وه ماسى ناسایی بریه‌ ته‌وانه‌وه، بیری له هه‌یچ نه‌ده‌کروه، له خۆی نه‌پرسی که کئ مردوووه کئ زه‌ماوه‌ندی کردوو، یاخود ته‌و هه‌موو هه‌لکه‌ بۆ کوئ ده‌پوات، ته‌و بیری له هه‌یچ نه‌ده‌کروه، ته‌و ته‌نها به‌ده‌می کراوه‌وه رامابوو، زوبه‌دی بانگی ته‌وی کرد: ((وه‌ره یونس په‌یامبه‌رى ماسى با برۆین میوانداربه، وادیاره زه‌ماوه‌ند ده‌کا وه‌ره با برۆین خۆش بگوزه‌ریین)).

یونس لیوه قه‌به‌کانی خسته‌ جووله، ده‌یویست شه‌کری بشکیننی، به‌لام رای خۆی گوڤی، بۆ جی‌خۆش‌کردنی کوپي سه‌رپشتی شانە‌کانی راته‌کاند، به‌ هه‌نگاوی سه‌نگین بۆلای کوخته‌که‌ی که‌وته‌پي، دواى ماوه‌یه‌ک، که له ته‌نجامدا له کوخته‌که‌یه‌وه نزیك ده‌که‌وته‌وه، زه‌ینی له دواى ده‌ردی زایین له ته‌نجامدا زه‌ینی باره‌که‌ی داناو زا، به‌ زمه‌مه‌کردنه‌وه گوتی: ((زوبه‌دی که‌رکه‌لله برۆ ونبه)) ته‌و کاته به‌ له‌قه‌ ده‌رگای کرده‌وه. کاتئ که زوبه‌دی و هاوڤیکانی گه‌یشتنه به‌رزایی گرده‌کوهه، کریست به‌سه‌ر تاته‌که‌وه چوارمیچک لییدانیشت، هیشتا ده‌می نه‌کردبووه، وابه‌دیارکه‌وت که چاوه‌پوانی ته‌وان بوو، گه‌داییکی زۆر رووبه‌رووی بوون، پیاهه‌کان چوارمیچک به‌سه‌ر زه‌ویه‌وه دانیشتن، ژنان له پشته‌وه وه‌ستابوون و سه‌یری ته‌ویان ده‌کرد، خۆره‌تاو دابه‌زی بوو، به‌لام کیوی (هه‌به‌رون) له لای باکوردا هیشتا هه‌تاوی له تروپکی خۆی راگرتبوو مؤلته‌تی راکردنی نه‌ده‌دا، کریست، به‌و ده‌ستانه‌ی که خاچناسا به‌سه‌ر سینه‌ی دانابوون، سه‌یری جه‌نگی نیوان نوورو زوله‌تی ده‌کرد، جارناجار له‌سه‌رخۆ نیگای ده‌کرده لای رووخساره‌ی هه‌لکه‌که‌وه، ته‌و رووخسارانە‌ی که راسته‌وخۆ به‌ره‌و لای ته‌و وه‌رسووڤابوون، برسیتی، ته‌و رووخساره‌ پیر چین و چرکانه‌ خه‌مگین و هه‌لته‌کاو، ته‌و چاوانه‌ی که ده‌یانوانیه‌ ته‌وه‌وه به‌ مه‌لامه‌ت باریه‌وه سه‌یری ده‌کردن، وه‌ک بلیسی ئامانجی سه‌رزهنشتی ته‌و بوون.

هه‌ر به‌ دیتنی زوبه‌دی و هاوڤییانی هه‌لسایه‌وه گوتی: ((به‌خیرین)) هه‌موو به‌ده‌وری مندا کۆبینه‌وه‌من ده‌نگم ته‌وه‌نده به‌رزنییه، ده‌مه‌وی قسه‌تان بۆ بکه‌م)) زوبه‌دی به‌ناونیشانی ته‌وی که ریش سپی دیکه‌ بوو له پیش هه‌مووان که‌وته‌ ریوه، خۆی وا کورمانده سه‌ر به‌رزایی به‌ردی‌که‌وه له لای راستیه‌وه هه‌ردوو کورپه‌که‌ی و هه‌روه‌ها فیلیپ و ناتانیل بوون، له لای چه‌پیه‌وه‌ش په‌ترۆس و ئاندریاس، سالومه‌ی پیرو میڤرئ‌ی ژنی یوسف له پاشتر له میانى ژنه‌کانه‌وه راوه‌ستابوون، میڤرئ‌ه‌که‌ی دیکه‌.

– میڤرئ‌ له که‌نار پییه‌کانی کریستدا که‌وتبوو سه‌ر زه‌ویه‌وه، رووخساری خۆی له میانى ته‌ژنۆکانی دا شارده‌بووه، یه‌هودا له ژیر دره‌ختی کاژئ ته‌شکه‌نجه‌ چه‌شتوودا که با هه‌لیسۆڤاندبووه ناویه‌که‌وه بۆ لایه‌ک لاریوو بووه، له چاوه‌پوانی دا دانیشتبوو

چاوه شینه کانی له میانی که لینی کاژده که وه هک خه نجه ره له کوری میړی دا ده چوونه خواره وه. کریست به نهینیه وه له رزی، له هه ول و ته قه لادابوو بۆ دۆزینه وه ی شه هامت، نه وه ساتی بوو، که ساله های سال له گه یشتنی ده ترسا، نه وه زمانه تازه گه یشتبوو، خودا سه رکه وتبوو به زۆرو هیزه وه نه وه بۆ شوینی که خوئی ده یخوازی - روو به رووی مرۆقه کان - هینا بوو، تا ناچاری بکات یان به قسه بۆ بکات، ئیستا نه وه دهیتوانی چی به وان بیژی؟ توژی شادی ژبانی نه وه له زهینیدا دره وشایه وه، نه وه کاته خه مه بی ژمیژه کانی: پيشپرکی له گه لا خودا، ته وای نه وه شتانه ی که له سه رگه ردا نیه کانی بونی بووی، کیوه کان، گول و په رنده کان، نه وه شوانانه ی که مه ریکی په رته وازه یان به سه ر شانه کانی خو یانه وه هه لده گرت، نه وه ماسیگرانه ی که توژی خو یان بۆ راوکردنی ماسی ده خسته ناوه وه، جوتیارانی که زهویان تو ددها، دروینه یان ده کرد، گه فیان شه نه با ده کرد، نه وسا به ره مه میان بۆ ماله کان یان ده برده وه، ناسمان و زه مین ناوه ناوه له ناو زهینی دا ده کرانه وه و داده خران، هه مووی په رجوی خودا بوون و نه یده زانی کامیان هه لپیژی، ده یخوازی هه مووان ناشکرا بکات تا نه وانیه که داناسه کنین بیانسه کنینی، نه وه دونیایه ی که بۆ نه و ناشکرا بووو، چیرۆکی په ریه کان خودابوو، پر له شازاده و نه فسانه بوو، دروست وه کو نه و چیرۆکه ی که وا دایه گه وره ی بۆ ده گپرایه و تا له گریه بکه وی، خودا له هه یوانی ناسمان لاریوه و نه و چیرۆکه ی بۆ مرۆقه کانی ده گپرایه وه. بزه ییکی هاتی و بازوه کانی کرده وه، به ده نگیککی له رزۆک گوتی: ((براکان براکان، له من ده بورن، که به زمان ی نمونه قسه بۆ ئیوه ده کم، من مرۆقیکی ساده و عامی و هه ژارو بچووکم وه کو ئیوه، یه ک سینه قسه م پییه، به لام زهینم هیژی گپرایه وه نه وانیه نییه. ده مم ده که مه وه بی نه وه ی خو م مه وی، وشه وه کو چیرۆک دره په ره ی، برایام له من ده بورن، به لام به زمانی نمونه قسه تان بۆ ده کم خه لک هاواریان کرد ((کوری میړی ئیمه سه راپا گۆیین)) کریست جاریکی دی ده می کرده وه:

- جوتیار بۆ تو دانی زهوی چووه دره وه، چوونکه زهوی تو ددها، دانه یه ک له م تو وه که که وه ته سه ر زهوی بالنده ره کان هاتن و خواردیان، دانه ییکی دیکه له م تو وه که وه ته سه ر به رده لانه وه هیچ خاکیکی نه دۆزیه وه تا به سه ریا نه شوفا بکات و وشک هه لگه را، دانه ی سیه م له میانی درک و دال دا رژاو درک و دال شین بوون و نه ویان شارده وه، له

نه بخامدا دانه یه کی دیکه که وه ته سه ر خاکیکی میه ره بان، ره گو رپیشه ی گرت و گه لا و به ره مه می هاویشته و په روپی کرد و گه نم بووه دادو قوتی مرۆق، هه ریه که له میانی ئیوه که گوئی راده گری با بیبستی.

هه موو بیده نگ بوون به واق ورمای سهری یه کتریان ده کرد، به لام زوبه دی پیر که بۆ به هانه یه ک ده گه را تا جاروجه بخال بخاته ئاراه، گوتی: ((به داخه وه م، به لام تینه گه یشتم، سوپاس بۆ خوا من گویم هه یه ده بیستم، به لام تیناگه م، ده ته وی چی بلیی؟ ناتوانی ناشکراتر مه به سته که ت پییکی؟ خه نده ییکی گالته ئامیزی کرد و به غروره وه ده سستی به رپیشی سپی خوئی داهینا و پاشان گوتی: ((یا نه کا هه ر خو ت به سوتفه نه و جوتیاره بیت؟))

کریست به فروته نیه وه وه لامی دایه وه ((به لئ من جوتیارم)) زوبه دی پیر به گۆپال کوتکردنی زهوی به ده ریخت: ((خوا بمانپاریزی، هه لبه ت دیاره ئیمه ش به ردودرک و مه زراین، که تو تووی تیا بلا و ده که یته وه، ها؟)).

کوری میړی به ده ده نگیککی نه رم وه لامی دایه وه ((به هه مان شیوه)) ئاندریاس گوئی تیژکردبوو گوئی قولاغ کرد، به هه مان شیوه که سهیری کریستی ده کرد دلئ وه کو ئاژهلئیکی وه حشی به دیواری سینیه ده که وت، له یه که مین دیداری یه حیای پاکشوردا له که ناری ئوردن تووشی هه مان حال بوو، یه حیا پیستی ئاژهلانی له خوئی وه ریپچاو خۆره تاو ئازاری ددها، نوئیژ، شه ونوئیژی، برسیه تی واهه وتبووه گیانیه وه که له ودا جگه له دووچاوی هیولا، دوو کلپه ی داگیرساو - گه روئی که هاواری ده کرد ((تۆبه بکه ن... تۆبه بکه ن)) هیچی دیکه ی نه مابوو، له و کاته ی که هاواری ده کرد: شه پۆلئیکی مه زن و گه وره له ئوردنه وه هه لده ستا، کاروان ده وه ستا، وشتره کان توانای به ره و پیشه وه چوونیان نه ده ما، ئیستاش له روو به رووی نه واهه که ی دی بوو که بزه ی ده کرد و ده نگی ئارام و شه پۆلئیه ی بوو، مه لیکی مه بهوت بوو بۆ یه که مین جار بوو ده یه ویست بکه ویته چه چه وه، دلئ نه ندریاس له میانی کریست و یه حیادا بۆ پیش و پاش ده چوو بالیده گرت و ته واو واقعی ورمابوو.

هیدی هیدی، یۆحه ننا له تهك باوكی دوور ده كهوته وه و له کریست نزیك ده بووه چه ند ههنگاوێك له گهڵ کریستی نیوان نه بوو، كه زوبه دی شهوی بینی بوو زیاتر له جارن توورپه تروو، شهو له دهست په یامبهره درۆزنه كان، دلای پر خۆین بوو بوو، په یامبهره تازه كان، هه موو رۆژیکی سال، به سه ر زهویه وه ده جۆشان باری زهویان ده هاویشته سه رپشت و هه ریهك له وان وهك بلینی به له یهك گهیشتنیکی پیشتر دروست کراو تاویان ده دایه سه رخواهن مولك و كاهین و پادشاکان، شهوی كه له م دونیا توندو تۆل و باش بوایه گه ره کیان بوو بی بونیاتی كه ن، شهو ئیستاش چاوم روون كورپی پی په تی میړی!

زوبه دی له بهر خو گوتی: ((باشتر وایه هه ر ئیستا كه گه نچ و ته ردهسته گه ردهنی بشكینم)) بو هه لسانه وه به نیشانه ی هاندان گه رایه وه تا بزانی شه وانێ دیکه چی ده لێن. یاکوبی كورپه گه وهری خو ی بینی كه سه گرمه كانی خو ی تیکچرژاندوه، به لام نهیده زانی ئایا له بهر په ریشانیه یاتوورپه ی، ژنه كه ی خو ی بینی كه ئیستا هاتۆته پیشه وه و چاره كانی له شهك ده سپرته وه، نیکگای خو ی هاویشته لای كۆنه پۆشان، به بینینی شه وان زهنده قی چوو، شهو هه موو گه دابرسیانه به ده می كراوه وه كو بیچووه مه له كان كه دایکیان خۆراکیان پێده دا چاویان بریووه كری میړی وه، له بهر خو كه وته زه مزه مه كرده وه ((هه ی سه گ هه رچی گه دا برسیه كانه بخوات)) شه و كاته به خو ی گوت ((باشتر وایه بیدهنگ بم شه گینا ده كه ومه درده سه ریه وه)) ده نگێکی نه رم و خه مه نگیز به رگۆی كه وت، كه سی كه له بهر پی ی کریستدا رو نیشته بوو، دهستی به قه سه كردن كرده بوو، شه وان هه ی كه له دواوه دانیشته بوون، هه لسانه وه تا ببینن كییه، كورپی بچووكی زوبه دی بوو، هیدی هیدی بو لای پییه كانی کریست خزی بوو، ئیستا وا شه قسه ده كات.

- تۆ جوتیاری و ئیمه ش به رده كان، درك و دال و مه زراكان، به لام چ تۆویكت له دهست دایه؟ رووخساری تازه موو لیها تووی گری گرتبوو، چاوانی رهش و بادامی شه و نازارمه ندانه ده پروانیه شه وه، به دهنی سپی و خزینی به هه لچوونه وه سه ر هه لگه رابوو له چاوه روانیدا مابۆوه، کریست به مه بهستی بیستنی قسه ی شه و لاریۆوه، وهك چۆن

گویی دابووه دلای خو ی له هه ولێ شهوی كه قسه ییکی له بار بدۆزیته وه، قسه ییکی ساده و ئاسایی و ناودار، چه ند دانه ییکی ئاره قه ی سپی به سه ر چه هه ریه وه هه لئیشته بوو، كورپی زوبه دی به هه لچوونه وه پرسبیاری خو ی دووباره كرده وه، ((چ تۆویكت له دهست دایه؟)) کریست به یه كجار شیواو شه ق و ره ق وه ستا و بازووه كانی كرده وه بو لای ئاپۆره كه لاریۆوه هاواری له قولایی گیانیدا په روپۆی كرد ((یه كتریتان خو ش بوئ- یه كتریان خو ش بوئ)).

به گوتنی شه قسه یه ههستی كرد كه له پرێكا دلای خالی بوو، به خهسته پروپی كه وته سه ر تاته كه وه رازونیاز كه وته سه رپی، خه لکی كه وتنه زه ناوه، زۆرانیك له وان سه ریان راته كاندو هه ندیک پیكه یین، پیره میړدی كه گویی گران بوو گوتی: ((چی گوت))

- گوتی: ده بی یه كتریمان خو ش بوئ؟ پیره میړد كه خه ريك بوو توورپه بی گوتی: ((ناتوانی، شه و كه سه ی له برسان خه ريكه ته له ف ده بی، ناتوانی كه سیکی وركا پرپی خو شبوئ، شه وان هه ی قوربانی ده دن ناتوانن جه نلادیان خو ش بوئ، ناكړی باشتر وایه بچیته ماله وه)). یه هودا پشته به داركاژدا بوو به توورپه ییه وه دهستی به ردینی قورمزی خو ی داده یینا به زه مزه مه كرده وه گوتی: ((ئاوا كورپی نه جار؟ شهو هه مان شه و شته یه كه هاتووی به ئیمه ی بلینی؟ شهو هه مان په یامی سه رسامه یینه كه بو ئیمه ت هیناوه؟ داوا له ئیمه ده كه ی كه رۆمیه كانمان خو شبوئ، وابیرت كرده وه ئیمه به هه مان شیوه كه لایه كه ی تری رووخسارت راده گری، گه ردمان ده گرین و ده لێین: برای نازیز لوتفن من بكۆژه؟!.

کریست شه و زه مزه مه یه ی بیست، رووخساریکی عه بوس و چاوانی سه ریکی بی رهنگی بینی و تیگه یشت، ته لخی تاوی دایه رووخساریه وه، به وه به ره یینانی ته واوی هیزی خو یه وه هه لسا یه وه به ده نگێکی مكوړانه و پارانه وه ئامیژ دووباره ی كرده وه (یه كتریتان خو ش بوئ، یه كتریتان خو ش بوئ، خودا مه حه به ته، منیش وام بیرده كرده وه كه شه و وه حشییه، منیش وام بیرده كرده وه كه كپوه كان به هیما ی دهستی شه و ده بن به دوو كه ل و مرۆقه كان له بین ده چن، له دیردا خو م په نهان كرد تا رابكه م، كه وتمه سوژده وه له چاوه روانی دا مامه وه، به خو م ده گوت ((ئیستا كه شه و دی، ئیستا شه و وه كو هه وره تریشقه داده به زی)). رۆژیکیان سپیده شه و هات وهك چۆن شنه ییکی فینك به سه ر

مندا هه‌لیکرد و گوتی: ((کورم هه‌لسه‌وه)) من هه‌لسامه‌وه. من هاتووم وا لی‌هرم)). ده‌سته‌کانی خاچناسا به‌سه‌ریه‌که‌وه دانا تا که‌مه‌ری لاریبۆوه، وه‌ک بلتی رێرو نه‌وازش له‌وانه‌ی رووبه‌رووی ده‌نی، زوبه‌دی پیر له‌ کاتی‌کا گۆپاله‌که‌ی له‌ ده‌ستیدا ده‌کوشی، کۆخه‌ییکی کردو تفیکی ه‌اویشت، به‌ تووره‌ییه‌وه که‌وته زه‌مه‌مه‌وه. ((خودا هه‌روه‌ک شنه‌ییکی فینک! چابولوس برۆ بۆ دۆزه‌خ)) کورپی می‌ری له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی به‌رده‌وام بوو، ئەو ئیستا که‌ له‌سه‌ر به‌رده‌که‌وه دابه‌زی بوو، چووه ناو خه‌لکه‌که‌وه، به‌ پارانه‌وه‌و ئامیژه‌وه سه‌یری به‌که‌یه‌که‌ی ئەوانی ده‌کرد، ده‌چووه خواره‌وه‌و ده‌هاته سه‌ره‌وه‌و بازووه‌کانی بۆ ئاسمان ده‌کرده‌وه، ده‌یگوت ((ئهو باوکی ئیمه‌بوو، ئەو هیچ ده‌ردی‌ک بێ چاره‌سه‌ری و برینی‌ک به‌ بێ تیمار ره‌ها ناکات، به‌و ئەندازه‌ی که‌ له‌ دنیادا ئازارو برسیه‌تی بکیشین، به‌هه‌مان ئەندازه‌و زیاتریش له‌به‌هه‌شت تیر ده‌بین)) ماندوو بوو، گه‌رایه‌وه لای سه‌رتاته‌که‌و دانیش.

هاواری هه‌ستا ((وه‌ختی که‌ من مردم بوون و نه‌بوونی به‌هه‌شت وه‌ک به‌که‌))، به‌لام کریست له‌ خودا غه‌رق بوو، نه‌ییست.

ئیستا ئەو هاواری کرد ((خۆزگه‌م به‌ ئەوانه‌ی که‌ برسی و تینووی عه‌داله‌تن)) له‌ ناو برسیه‌ زۆره‌کانه‌وه یه‌کێ تاویدایه‌ ناو قسه‌کانی ئەوو گوتی: ((عه‌داله‌ت به‌س نییه‌.. ئیمه‌ ئامان ده‌وی)). کریست به‌ هه‌لکیشانی ناخیکه‌وه گوتی: ((نایش.. نایش، خۆزگه‌ به‌و که‌سانه‌ی که‌ برسی و تینووی عه‌داله‌تن، چونکه‌ ئەوان تیرده‌بن، خۆزگه‌م به‌ خه‌مگینه‌کان، چونکه‌ ئەوان به‌هێز ده‌بن، خۆزگه‌ بۆ هه‌زاران، مه‌زلۆمان، بۆ ئەوانه، بۆ ئیویه، ئیوه ئە‌ی هه‌زارو خودان سه‌برو مه‌زلومه‌کان که‌ خودا مه‌له‌کو‌تی ئاسمانی ئاماده‌کرده‌وه)).

دوو ژنی پێست‌ه‌ش که‌ ه‌یشتا سه‌به‌ته‌کانی خۆیان به‌سه‌ر سه‌ریانه‌وه بوو، به‌خیرایی سه‌یری یه‌کتریان کرد، بێ ئەوه‌ی وشه‌یی بجه‌نه‌ سه‌ر زمان، سه‌به‌ته‌کانیان ه‌ینایه‌ خواره‌وه، یه‌کیان له‌ لای چه‌پ و ئەویتر له‌لای راست ده‌ستیان کرد به‌دابه‌شکردنی تری به‌ناو هه‌زاره‌کاندا، مه‌جده‌لیه‌ که‌له‌به‌ر پیتی کریست که‌وتبوو، ه‌یشتا جورته‌تی

نه‌ده‌کرد سه‌ری به‌رزکاته‌وه، به‌لام جارجاره‌ به‌شیوه‌ییکی نه‌ینی پێه‌کانی مامۆستای ماچ ده‌کرد که‌ له‌ قژی نوقوم بیون.

کاسه‌ی سه‌بری یاکوب پرپووبوو، که‌وته سه‌رپی و ئەوی ی جیه‌یشت، ئاندریاس تووره‌بووبوو، خۆی له‌ چه‌نگی براکه‌ی ره‌ها کردو رۆیشت و به‌ره‌و رومی کریست وه‌ستا. هاواری کرد ((هه‌مان ئیستاکی له‌ رووباری ئوردون، له‌ یه‌هودا دیمه‌وه، له‌وی په‌یامبه‌ری بانگه‌شه‌ی ئەوه ده‌کات که‌ ((مرۆف ئاگره‌زه‌نه‌و منیش ئاگر، من هاتووم تا زه‌وی له‌ پۆخلی بتاشم و رۆحی مرۆف له‌ ژه‌نگه‌و ژال پاک که‌مه‌وه تا کریستیانو بیت)).

تۆ ئە‌ی کورپی نه‌جار تۆش وه‌عزی ئەشق ده‌ده‌ی! بۆ نیگایی ناکه‌یته‌ ده‌وره‌به‌رت؟ هه‌موو شوینی پره‌ له‌ درۆزن و ئاده‌م کوژو دز، هه‌موو ریاکارن- هه‌زارو دوله‌مه‌ند، زالم و مه‌زلۆم، کاتیبان و فه‌ریسیان- هه‌موو هه‌موو، منیش درۆزنم، منیش ریاکارم براکه‌م په‌ترۆسیش، زوبه‌دی، به‌خۆی و ئەو ورگه‌ گه‌وره‌ی به‌هه‌مان شیوه، ئەویش گوئی له‌ عه‌شق ده‌بێ، پیر له‌ قایغه‌کان و مرۆقه‌کانی خۆی ده‌کاته‌وه، ئیستا باشه‌ ئە‌ی چۆن تا ده‌توانی ئاوی تری له‌ راوک بدزیت)). زوبه‌دی پیر، به‌بیستنی ئەو وشانه‌وه، تووره‌بوو، پشت مله‌ خه‌پله‌که‌ی وه‌کو ئاگر سووربووه، ده‌ماری هه‌لسا، گۆپاله‌که‌ی به‌رز کرده‌وه ه‌یرشی برده‌ سه‌ر ئاندریاس، به‌لام سالومه‌ بازووی ئەوی له‌ کاتی خۆیا گرت و به‌نه‌رمی پێیگوت: ((شه‌رمه‌ت به‌خۆی.. شه‌رمه‌ت به‌خۆی.. یاللا به‌رێکه‌وه، بۆ ماله‌وه‌ بگه‌رێینه‌وه.

به‌ هاواریکی به‌رز به‌شیوه‌یه‌ک که‌ هه‌موو بییست زوبه‌دی گوتی: ((هیچ گه‌داییکی بێ سه‌رو پی لی‌ره‌ له‌ ناو مولکی من ناتوانی ده‌ست هه‌لبێری)). له‌ کاتی‌کا له‌ تووره‌یان لی‌وی که‌فی کردبوو، بۆلای کورپی می‌ری گه‌رایه‌وه و هاواری کرد ((تۆش کورپی دارتاش تۆ بۆ من ده‌وری کریستی موژده‌هین مه‌نۆینه، وای به‌د به‌حاله‌ت بی‌چاره، تۆش له‌ کۆتایییدا وه‌کو ئەوانی دیکه‌ به‌ خاچ هه‌لده‌واسرێ، ئەو جووره‌ گرفتانه‌ت فه‌رامۆش ده‌که‌ی، به‌لام من دل‌م بۆ مرۆقیکی بێ که‌لکی وه‌ک تۆ ناسووتی، دل‌م به‌و دایکه‌ به‌دبه‌خته‌ت ده‌سووتی که‌ تۆ کورپی تاقانه‌ی ئەوی)).

هيمای کرد بۆ لای مـيرئ، که خۆی له زهمین کوتابوو سهري ده کوتايه بهردئ. بهلام توورپهیی پیره مـيرد هـيشتا نه نيشبۆوه، گۆپالئ له زهوی ده داو هاواری ده کرد: ((دهم له شه قين وهر ده دا، به لئ هه موو بۆ پيشه وه، ئيوه هه موو بران له بهر ته مه فه رموو هه رچيت ده وئ هه لئگره، مال بئ خاونه، به لام چۆن ده توانين دوژمنی خۆمان خۆش بوئ، مه گهر ده کرى که گه دايبکم خۆشبوئ له دهره وئ مالى مندا ديت و ده چئ و دئ بۆ شکاندنئ ده رگا و تالانکردنئ من لئده دا؟ ده م له شه ق وهر ده دا، توخودا نه و که لله پوکه بن به راستئ به راستئ خودا له باوکی شه و رۆميانه بو ريت گيره م با کافر بن، هه رچيه ک بن خۆ نيزاميان ريکخستوه. گوفتارى زوبه دئ به ربه رچئ برسايئکئ زۆرى وروژاندا، به هاواری توورپه و توند هيرشيان کرده سه ر زوبه دئ، يه هودا به يه ک هه لئقۆزينه وه له ژير کاژه وه خۆی گه يانده ئاپۆره که. سالومه ي پير زهنده قئ چوو، ده ستئ له سه ر ده مئ مـيرده که ي داناو بي دننگئ کرد، شه و کاته رووئ له لای ئاپۆره که کرد، که وه کو لافاوى خرۆش و ترس تا ده هات نزيکت زوبونه وه گوئئ: ((رۆله کانم قسه ي شه و به هه ند هه لمه گرن، له توورپه ييان شتئک ده لئت، به لام مه به ستئکئ دیکه ي هه يه)) سالومه هه روه ها به هيمای سه ر بانگئ کو په که ي کرد که له به ر پئئ کريستدا به ئارامئ و خۆش حالئيه وه دانيشتبوو گوئئ: ((وه ره کو روم. هه وا تاريکه)) کو په که ي وه لامئ دايه وه ((دايه ده مه وئ ليره بمئمه وه)) مـيرئ خۆی به سه ر به رده وه به رز کرده وه، شه شکئ چاوانئ پاک کرده وه به هه نگاوى له رزۆکه وه به ره و لای کو په که ي چوو تا له گه ل خۆی بۆ مالئئ به رتته وه، دايبکئ به دبه ختئ هه م له به ر فيداى مه حبه ته ئ هه ژاران له کو په که ي ترسابوو، هه م له به ر هه ره شه کانی ريش سپيه سه ر و تمه نده کان، وه ک چۆن که ده رۆيشت جارئ به م و جارئ به وانئ ده گوت ((داواى کۆمه کتان ده کم که گوئله قسه ي شه و نه گرن، نه خۆشه، نه خۆش.

به ترسو له رزه وه له کو په که ي وه نزيك كه وته وه، ئيستاكئ شه و خۆی و دهسته خاچناساكانئ وه ستابوو، چاوى بريبووه ده رياچه وه، مـيرئ به نه رمئ گوئئ: ((رۆله م، وه ره، وه ره تا بچينه وه مالئه وه)) کريست ده نگه که ي بيست، گه رايه وه به سه ر ساميه وه سه يري شه وئ کرد وه ک بلئئ پرسی شه م ژنه کئيه؟ مـيرئ له کاتئکا ده ستئ له ده وري که مه ري شه و نابوو دووباره ي کرده وه ((وه ره کو روم وه ره کو روم، بۆ وا سه يرم ده که ي؟

مه گهر من ناناسئ؟ من دايبکم، وه ره براكانت له ناصيره له چاوه روانئ تو دانو باوکی پيرت...)). کو په سه ري هه لته كاندو به ئارامئ گوئئ: ((كام دايبك ... كام دايبك؟ دايبك براكانم لئره ن)) له کاتئکا ده ستئ هه لپري بوو، هيمای بۆ ئاپۆره ي کۆنه پۆشو ژنه کانيان ده کرد، به توورپه ييه وه سه يري يه هوداى قژ سوورى ده کرد که به خامۆشى له به رابه ر دره ختئ کاژه وه وه ستابوو. ((و. باوكم)). شه نگوستئ بۆ لای ئاسمان به رز کرده وه ((باوكم خودايه)) چاوه کانی شه و قوربانئيه به خت ره شه ي هه وه ره تريشقه ي خودا پر له فرمئسك بوو ((هيج دايبكئ بيچاره تر له من له ته واوى دونيادا نييه؟ من يه ک کو روم هه بوو، .. يه ک شه و يش ئيست...)).

سالومه ي پير شه و هاواره دلته زينئيه بيست، مـيرده که ي ره ها کردو گه رايه وه داوه بۆ لای مـيرئ هات و ده ستئ گرت، به لام مـيرئ سه رپئچئ کردو دووباره رووئ له کو په که ي کردو هاواری کرد ((نايه يت؟ شه وه داوه مئ جار ه که به تۆ ده لئيم وه ره!) له چاوه روانئ دا وه ستا، کو په بي دنه نگ بوو، سه ر له نوئ ديسان روئ له لای ده رياچه کرده وه...

- له نه فره ئئ دايبك ناترسئ؟

کو په بئ شه وئ ئاو ردا ته وه وه لامئ دايه وه: ((من له هيج شتئ ناترسم، له هيج شتئ جگه له خودا)) توورپه ي په ربه رووخسارى مـيرئ وه، مشتئ خۆی به رز کرده وه هه تا بۆ نه فرين کردن ده مئ کرده وه، به لام سالومه ي پير له کاتئ خۆی ده ستئ دانا يه سه ر لئو و گوئئ: ((شه م کاره مه که)) شه و کات ده ستئ نا يه که مه ري مـيرئ و به زۆرى شه وئ راکئشايه داوى خۆيه وه ((کچم، مـيرئ، وه ره، وه ره، با پرۆين، ده مه وئ شتئ به تۆ بلئيم)). هه ردوو ژن له گردۆلکه که وه به ره و کفرناحوم سه ره و ژيربونه وه، زوبه دئ پيرئ توورپه له پيشه وه ده رۆيشت، به گۆپاله که ي ده ستئ سه ري درکه کانی ده په راند، سالومه له گه ل مـيرئ قسه ي ده کرد ((کچم مـيرئ بۆ ده گريت؟ مه گهر شه وانئ نه بينئ؟)) مـيرئ به سه رساميه وه سه يري شه وئ کرد فرمئسکئ خۆی قوتدا، پرسئ ((چ شتئ؟)) له کاتئکا شه و قسه ي ده کرد، چه ند بالئئکئ شين، هه زاران بالئ شينت له داوى شه وه نه بينئ؟ مـيرئ سوئند ده خۆم که له شکرئ فريشته کان بوو، به لام

میرئ له رووی ناومیدیهوه سهری خوئی ته کانداو به زیمارهوه گوتی: ((من هیچم نه بینی.. هیچ شتی)). شه کاته دواي وه ستانیکی کورت دریژهی به قسه کانی خویداو گوتی: ((سالومه فرشته کان چ بازاریکی من دهرمان ده کهن؟ من کورپو نه وهم دهوی... کورپو نه وه.. نه که فریشته کان))، به لام چاوه کانی سالومه ی پیر پر له بالی شین بوو، له کاتیکا دهستی هیئابووه پی شهوه، دهستی دایه سینهی میرئ و چرپانده گوی میړئ- وه ک بلئی رازیکی گه وره بو شه ده لیت- ((میرئ تو پیرۆز بویت)) ((میوه ی ره می تو بوته موفه ره)) به لام میرئ هرگیز دانه ده کوهت.. سهری ته کانداو له دواوه دهریشت و ده گریا. له هه مان شه سهرین و به ندا، کونه پوشان به تووره ییه وه به دهروری کریست نه لقه یان به ستا، شه وان هه ره شه یان ده کردو گوپالیان له زوی ده کوتاو سه به ته کانی خالی خویمان له هه وادا ده سووراند، هاواریان ده کرد ((مه رگ بو سهروه تمه ندان، قوربانی قسه ت بین، کورپو میرئ مه رگ بو ده وله مهنه ندان. کریست به ناومیدی بازووه کانی خوئی ته کانداو هاواری کرد: ((من شه وهم نه گوت، من شه وهم نه گوت، گوتم، برایان، شه فین))، به لام مسکینه کان که له بهر کاریگه ریستی برسیه تی شیت و هاربوو بوون، چوئن ده یان توانی گوی بگرن، شه وان ده خرۆشان: ((هه ق لای ناندریاسه، یه که بچار ناگرو کولینگ پاشان شه شق)) ناندریاس که له که ناری کریست وه ستابوو، شه وهی بیست، به لام سهری له لاکی خوئی بردبووه خواره وه وه لامی نه دایه وه، له بهر خو ده بگوت ((هه ر کاتی ئوستاد له بیابان قسه ی ده کرد، وشه کانی شه وه کو به رد به سه ر سهری مرۆف ده هاته خواره وه، شه وان شته و په ت ده کرد، به لام شه و پیاهوی له که ناریا وه ستا بوو، وشه کانی وه کونان له میانی خه لک دابه شه ده کرد. هه ق لای کی بوو؟ کام ریگا، به ریگه ی زوری یاریگه ی موحه به ت کو تایی به رزگاری جیهان دیت؟ ناندریاس له کاتیکا شه و بیرۆکانه ی له می شکی خویدا کاویژ ده کرد، ههستی به دوو ده ست کرد به سه ر سهری خویدا، کریست هاته نزیک تر و به نه رمی ناو له پی دهسته کانی دانایه سه ر سهری شه وه وه، شه نگوستی ئارموش ئاسای واکشابوون که له بهر کاریگه ریستی ویکه وتن به هه رشتی، له باوه شیان ده گرت، ئیستا شه و په نجانه هه لکشابوونه سه ر ته وای سهری ناندریاسه وه، ناندریاس ته کانی نه ده خوارد، ههستی کرد که که لله ی سهری شهقی برده وه شه هدی به پاکي و سافی

ههنگوین له شه قاره کانه وه هه لده ریژتیه ژووره وه له می شکیدا ده چکیته وه ده گاته ده م و گه رده ن و ملیه وه، له ویشه وه بو هه ناری سه ره وژیژ ده بیته وه له بنی پیدا گه لاله ده بی، ته وای جهسته ی تیر ده بی، لیوی نه ده بزوات، چی ده بوو که شه و ده ستانه هیچ کاتی به سه ر سهریه وه لانه چی، ئیستاکی دواي شه و هه موو هه وله، عاقیبه ت ههستی به ئاسایش و ئارامی دهرونی کرد. توژی دوورتر، فیلیپ و ناتانیل، وه ک دوو دوستی که جیابوونه وه یان نییه. له گه ل یه که له گتوگوډا بوون.. پینه ده زی له نده هور ده یگوت: ((شه وم خو شه وه ی، وشه کانی ده لئی شیری ههنگوینه، سه رزه نشتم مه که کاتی که گویم له و راده گرت، له و لیوی خو م ده لسته وه. شوان رایه کی دیکه ی هه بوو، ((من شه وم خو ش ناوی، گو فتار و کرداری یه که نییه، هاوار ده کات ((شه فین.. شه فین!)) له و لاشه وه خاچ دروست ده کات و له خاچ ده دات)).

– فیلیپ، لیگه ری با به تو بلیم که ئیدی شه وه ی چوو چوو، ده بی شه و قوناخه قوناخی خاچ تیپه ری نی، ئیستا شه و قوناخه ی تیپه رانده وه ریی خودای گرتوته بهر فیلیپ پیله ی له سه ر قسه ی خوئی ده کرد ((من کارم ده وی، بزنه کامم پسکه یان گرتوه. شه گه ر شه وان ی پیرو ز کرد و چاکبوونه وه شه وه باوه ر به و ده هیتم، دهنه خوئی و سندوقباره کانی بچه هه مانجی که خو ت ده زانی، بو سه رت راده ته کینی؟ باشه شه گه ر ده یه وی دویا رزگار بکات باشتروایه یه که بچار له بزنه کانی منه وه ده ست پیبکات)).

په رده ی شه و، ده ریچه و ره زو روو خساری مرۆقه کانی داپۆشی، هه رسی گه وره له ئاسمان به دیار که وت، له ئاسوی رۆژه لاتسه وه شه ستیره ییکی سوور هه روه کو دلۆپه شه رابی له به رزایی بیابانه وه هه لواسرابوو. کریست له پریکا ههستی به ماندرویی و برسیه تی کرد، گه ره کی بوو ته نها بیست، خه لکی که م که م که و ته وه یادی ریی گه رانه وه و ماله کان و مناله بچوو که کانی خویمان، که له چاوه پروانی شه واندا بوون. نیگه رانی رۆژانه ی دووباره بووه شه وان سه نگی هه لگه را، روودای ئیمرو که له هه وره تریشه یی ده چوو، خویمان سپارده دهستی شه م هه وره تریشه وه، به لام ئیستا به رزبوته وه و چه رخی پیویستی رۆژانه یان دووباره شه وان ی له چه نگال گرتسه وه، تاک تاک و له گه ل یه که وه کو په یان شکینان ده ده په رین.

خه مباری کریستی داگرت، به سهر بهرده مه پمپه پیه که وه راکشا، هیچ که سی دهستی خوی به ناونیشانی خودا حافیزی بزیه رز نه کرده وه، هیچ که سی دوبراره برسیه تی و هه بوونی شوینی بۆ شه وی رۆژی تیا بکه نه وه پرسیار پیکان لی نه کرد، روی له لای زولمه تی شه و کردو له گوپی له چهند ههنگاو پیکه به په له بوو که داده که وی، شه و کاته ئیدی دهنگی، له پریکا بیده هنگی هه موو شوینیکی داگرت، سهری هه لپری، که سی نه بوو، سهیری ده وریه ری کرد تاریکی بوو، جگه له شه ستیره کانی ئاسمان، له ده ورونیا شتی نه بوو جگه له ماندوو بوون برسیه تی، دهیتوانی بۆ کوئی پروات؟ شه لقه له ده رگای کام کوخته بکوتی؟ دووباره به سهر زویه وه چۆره ناو خودی خوی، ههستی به سه رزه نشو ئازار ده کر، له به رخۆ که و ته زه مزه مه وه: ((هه تا ریویه کانیش لانه یه کیان هیه تیا یا بجه ون، من لانه شم نییه)) چاوه کانی داخست، سه رما رهندانه و پرای شه و هاتبوو، ده له رزی، له پریکا له پشت به ردی مه پمپه پیه وه سه دای ناله و پاشان گریانیکی به دزیه وه بیست، به کردنه وی چاوه کانی ژنیکی بینی، که له تاریکیدا بۆ لای شه و ده خزی، کاتی که گه یشته نزیکه وه، شه لقه ی که زیه کانی کرده وه، پیه کانی که به رد برینداریان کردبوو پاک کرده وه، له بۆنی عه تردا ژنه که ی ناسییه وه. له کاتیکی دهستی له سهر سهری گهرم و عه تراوی شه و داده نا گوتی: ((خوشکم مه جده لیه، خوشکم مه جده لیه، بگه ریوه ماله وه ت، چیتز گونا ه مه که)). مه جده لیه به ماچ کردنی پیه کانی گوتی: ((برام کریست مۆله تم به دری تا ده می مه رگ به دوا ی سیبه ری تۆ بکه وم، ئیستا ده زام که شه فین چ ماناییکی هیه)) کریست قسه ی خوی دووباره کرده وه ((بگه ریوه کوخته که ت، به هاتنی کاتی مۆزده هین دیمه سؤراغیه وه))

- کورم ده مه وی له به ریپی تۆدا بمر

- مه جده لیه هه سه له ت هه بی، سه عاتی مۆزده هین ده گات، ئیستا نه گه یشتوه، به گه یشتنی دیمه سؤراغت، ئیستا برۆ.

ژنه ده یه ویست په لپ بکری، به لām دووباره دهنگی شه وی بیست شه و جاره به ته نکیده وه ((برۆ!)) مه جده لیه دهستی کرد به دابه زین به سه رته په وه، سه دای ههنگاوه سوکه کانی شه و بۆ ساتی ده که و ته بهر گوی، به لām پاشان ورده ورده دهنگه که برآ ئیدی

شتی جگه له بۆنی عه تر له جینی شه وه نه ما، به لām شنه بای شه و هه لی کردو شه و عه تره شی له گه ل خۆیدا برد، کوری میری ئیستا شه و ته نه بایه، له به رزایی شه وه وه خودا بوو، خوی و چه ره ی شه به نوی شه وی که شه ستیره ی تیا دا په رش و بلا و کرد بۆ وه. کریست گوئی کانی خوی قولاغ کرد، وه ک بلیی ده یه ویست دهنگیکی گوی لیبی له م زولمه ته ئاوتیه به شه ستیره کانه وه، چاوی له ری ماوه، هیچ دهنگی نه بوو، ویستی زمانی بکاته وه و له و نادیاریه پیرسی ((شه ی په ره و ردا گار ئیا له من رازیت؟ به لām زاتی نه کرد، گه ره کی بوو قسه ی زۆر له گه ل خودای نابینراو بکات، به لām زاتی نه کرد، له و سکوته له نکا وه دا که شه وی گرتبوه خۆیه وه ترسابوو.

له کاتیکی له به رخۆ ده له رزی به خوی گوت ((هه لبه ته خودا له من رازی نییه، به لām په ره و ردا گار چ که سی موسته حقی سه رزه نشته؟ چه ندین جار به تۆم گوتوه من ناتوام قسه بکه م، به لām تۆ منت زیاتر زیاتر بۆ پیشه وه رادا، جاری به خه نده جاری به تووره یی، شه مرۆ به یانیش له دیردا، شه و کاته ی که ره به نه کان به دوا وه م بوون تا بکه نه عابید- هه رچه نده که شایان نیم- و ته واری ده رگا کانیان کلۆم دابوو تار له راکردنم بگرن تۆ ده رگاییکی دا پۆشراوی بچووکت نیشاندام، په نجه کانت حسته ناو قژم و منت هاویشته ئیره و به رده م شه و ئاپۆریه، فرمانت به مندا ((قسه بکه! زه مانی مۆزده به خش گه یشتوه)). به لām من به توندی لیوه کام خسته سه ری هک و شتیکم نه گوت، تۆ هاوارت کردو من شتیکم نه گوت عاقیبه ت کاسه ی سه برت پرپوو، تاوت دایه پیشه وه و ده مت کردمه وه، من ده مم نه کرده وه، تۆ به زۆری کردته وه، ده مم به و شیوه ی که شیوه ی تۆ له گه ل په یامبه رانه نه ک له گه ل پشکوی سوتینه ر که به ههنگوینی پیروژت کرد من قسه م کرد، دلّم تووره بوو منت ناچار کرد هاوار بکه م ((خودا ئاگره)) به لی دروست وه کو په یامبه ری پاکشۆرت.

- ((خودا ئاگره .. شه و وادیت. شه ی مرۆقانی بی یاسا، بی عه داله ت، بی نه جابه ت خۆتان له کوئی ده شارنه وه؟ شه و دیت)). به لی دلّم منی ناچار کرد، که وا هاوارم بکه م ((عه شق عه شق)) به زه مزه مه وه گوتی: ((خودایه، خودا وه ند، ناتوام له گه ل تۆدا ده ستو به خه م، شه مشه و چه کم داده نیم، خواستی تۆیه)).

به گوتنی ئەو ووشانە هەستی بە ئارامی کرد، وەك پەرەندەییکی خەوالۆ سەری لەبەر پەری بالەکانی نا، چاوەکانی داخست و خەوت، هەرزوو بیدرەنگ وای هاتە بەرچاو کە سیوی لە ژیر کراسی دا هاتە دەرەوە، دولەتی کرد، ناوکه کەمی لی دەرھینان لە بەرامبەر خۆیدا چاندی، یەكسەر پشکوت، لە میانی زویدا سەری دەرھینا، قەدی گرت لقو پۆی کردو گۆلی دا پاشان گۆلەکان بوون بە میووە سەدان سیوی سوور...

بەردەکان بەیەك کەوتن، دەنگی پیتی پیاوی کەوتە بەر گوی، خەو لەسەری کریست پەری، پیلۆکانی کردەو، بینی نەفەری لەبەردەمیا وەستاو، خۆشحال بوو کە ئیدی بەتەنھا نییە، بە ئارامی و بە زمانی بی زمانی بەخیرھاتنیکی گەرمی ئامادەبوونی ئەو پیاوی کرد، میوانی شەوگەر هاتە پیش و چۆکی دا گوتی: ((هەلبەت برسیتە، بۆ تۆ نان و هەنگوینم هیناوە)).

برام تۆکیی؟

– ئاندریاس کوری یونس.

– ئەوان هەموویان منیان جی هیشت، بەلی دروستە کە من برسیم، چۆنە برام، کەتۆ کەوتیە یادی منەو و نان و هەنگوین و ماسیت بۆ هیناوم – نیعەتەکانی خودا؟ هیچ کەموکوڕپەك جگە لە قسەییکی میهرەبان شتیکی دیکە نییە.

ئاندریاس گوتی: ((ئەویشت بۆ دەهینم)).

تاریکی هیزی بەدلی ئەو دەدا، کریست ئاگای لە دەستی لەرزانی گەنجە کە نەبوو، هەرەها ئەو دوو دلۆپە فرمیسکە سەر گۆنا بێرەنگەکانی ئەوی نەبینی، کریست لە کاتیکی دەستی بەلای ئەودا گرتبوو پێدەکەنی و گوتی: ((یەكەمی ئەو، یەكەم قسەمی میهرەبان))

کوری یونس بەزەمزەمە کردنەو گوتی:

((ئەمی ئوستادی رەببانی من)). لاریۆو و پێیەکانی ئەوی ماچ کرد.

بەشی چوار دەم

زمان نە لە مەزرایی دەچی تا بتوانین بەدار ئەندازە بگرین و نە لە دەریایی دەچیت تا بتوانین رووبەرە کە بە مەتر بیوین، زمان خورپەمی دلە، ئەو دەستگیرانییە چەند درێژە کیشا، رۆژان و مانگان و سالان؟ کوری میری، سەرخۆش و میهرەبان بوو، بەقسەمی باشی سەرزمانی لە گوندیکەووە بۆ گوندی، لە کیتی بۆ کوی یا بە قایغ لە کەناری دەریاچەیی بۆ کەناری دەریاچەییکی دیکە دەچوو، وەکو زاوا، جلیکی سپی لەبەر دابوو، هەرکە پیتی هەلەدەگرت و هەر زەمینی کە بەسەریدا چوو بوو گۆلباران دەبوو، لەو کاتانەمی کەسەیری درەختەکانی دەکرد، پەر لە شکۆفە دەبوون، لەو ساتەمی کە پیتی دەنایە ناو کەشتییکی ماسیگری بایتیکی لەبار چارۆگەمی پەر دەکرد، خەلک گویی لی رادەگرت و گللی وجودیان دەبوو بەبال، لەتەواوی ئەو ماوہیەمی کە ئەو دەستگیرانییە درێژەمی دەکیشا، ئەگەر بەردیکت هەلەدەگرت خودات لەژیریا دەدزێو، ئەگەر ئەلقەپەکت لە دەرگا کوتابا، خودا ئەوی بە رووتا دەکردەو، ئەگەر سەیری چاوانی دۆست یا دۆزمنت دەکرد خودات دەبینی کە لە گلینەمی چاو دانیشتوو و بەرووتا پێدەکەنی. فەریسیەکان بە تورپەمی سەریان رادەتەکاند، چاویان لە چاوی ئەو دەناو بەسەرزەنشست کردنەو دەیانگوت ((یەحیای پاکشۆر رۆژو دەگریت و دەگریت، ئەو دەترسینی و پێناکەنی، بەلام تۆ لە هەرکوی کە زەماوەند هەیه، پیشی هەموو خەلک ئامادە دەبی، لەگەل ئەوانی ترا دەخۆی و دەخۆیتەو و پێدەکەنی هەمان چەند کاتی لەمەوبەر لە مەراسیمی زەماوەندی لە کانا شەرمەت نەدەکرد لەگەل کچە جاحیلەکان پێدەکەنی، کی بیستویەتی پیغەمبەر پێکەنی و

سه ما بکات؟))، به لآم ٺه به بزهيئکوه دهیگوت: برايآم فهريسيه کان من په يامبه ر (نيم، من زاوام)). فهريسيه کان کفري ده بوون و له کاتيکا خه ريکي هه يتوهوتي دادراني يه خه خويان ده بوون ده يانگوت ((زاوا؟!))

- به لآي برايآم زاوام، بوون له من، به لآم ريگاييکي ديکهم بو روونکرده نه نييه بو ٺيوه.

کريست ٺه و کاته رووي له هاوپتيکاني يوخه ننا، ٺاندرياس، يه هو داو ماسيگرو ريئجبه ره کان ده کرد، که شيئت و شهيداي رووخساري دولبه ري ٺه و بو بوون، کاري خويان به په له جيده هيشت، هاتبوون تا گوئي بده نه قسه کاني ٺه و وه، ٺناني که خويان و منالي شيره خوړه ي باوه شيانه وه هاتبوون، به ديارده که وت و به ٺه واني ده گوت:

((مادامه کي زاوا له مياني ٺيوه يه، شادي و هه لپه رکي بکه ن. روژاني دي که ٺيوه هه تييوه بيوه ده بن، به لآم پشتتان به باوک به ست، سه يري مه لي ٺاسمانان بکه ن، چاو بخه نه سه ر گوله کاني سه ر زه وي، ٺه وانه نه ده پټسن و نه ده چنن، به لآم کاک شاهي ده تواني خوي به شکومه ندي و گه وره ييه وه به وان برازينيټه وه؟ ٺه نديشه ي له شي خوي ده کات که چ بخوات و چ بخواته وه و چ له به ر بکات، جهسته ي ٺيوه خاکه و ده گه پټه وه بو خاک، ديقته تي خوتان بده نه مه له کوتي ٺاسمان و روحي جاويداني خوتان)). يه هو دا گوئي له و راده گرت و سه گرمه کاني تيکده چرزان، ٺه و له قه يدي مه له کوتي ٺاسمان نه بو، هو ش و فيکري په يوه ست بو به مه له کوتي زه وي، ٺه و يش نه ک ته و او ي زه وي، به لکو ته نها سه ر زه ميني سراييل، که له مرؤقو به رد دروست کرابوو، نه له روژو هور، رويميه کان ٺه و رويميه به ربه رو کافرانه، ٺه و سه ر زه مينه يان پيلاقه کوت کرد بوو، سه ره تا ده بوايه ٺه وانه ده رکړينه ده ره وه، ٺه و کاته ده توانين نيگه راني مه له کوتي ٺاسمان بين. کريست له ته وره يي يه هو دا به خه به ر بوو، له لؤچه کاني تويلي بيرؤکه ي په نه اني ٺه وي ده خوئينده وه، به پيکه نينه وه به وي ده گوت:

((برام يه هو دا، برام، ٺاسمان و زه مين يه کن، به رد و هه وریش، مه له کوتي ٺاسمان له هه و انييه له ده رووني ٺيمه دا يه، ده رووني دلآمان، من ده ربه ري ٺه و قسه ده که م، ده ربه ري دل، دلټ بگوروه و ٺاسمان و زه وي يه کتر له باوه ش ده که ن، سراييليه کان و روميه کان يه کتر له باوه ش ده که ن و ده بن به يه که))، به لآم ردین سوور ته وره يي خوي له دلدا راده گرت،

ده ربه ري ٺه وه راده ماو خوي ناچار ده کرد که سه بو ر بيټ و له چاوه پروانيدا مينيټه وه، له به رخو زه مزه مه ي ده کرد ((ٺه و نازاني ده ربه ري چي قسه ده کات، ٺه و له دوني اي خه يالي خوي دا ده ٺيټ، بچووکترين هاگايي له رو داوه کاني ده وره ري خوي نييه، دلآم له حاليکا ده گورپي که جيه اني ده وره به ر م بگورپي، ته نها له حالته تي ٺاراميم وه به رد يټ که رويميه کان له سه ر زه وي سراييل ده خزن، روژتيکيان کور ي جحيټري زوبه دي، رووي له کريست کرد و گوتي: ((مه ولام لي م ببوره، به لآم به وه گه يشتم که ناتوانم يه هو دام خو ش بو، هه رکاتي له و نزيک ده مه وه هي زي تاريخي له به ده نيا وه کو هه زاران سوژني ورد ده رده په رن و بريندارم ده که ن، چه ند روژي له مه و به ر، له کاتي خورا و ابووندا، فريشته ييکي ره شم بيني که شتيکي ده چرپانده گوئي ٺه و وه، ده زاني چي ده گوت، کريست به هه لکيشاني ناخ گوتي: ((ده توانم ته خميني بکه م که ٺه و چي ده گوت)).

- تو خدا چي ده گوت. من ده ترسم.

- له کاتي خوي تيده گه ي، هيشتا خو شم به دروستي نازانم.

- بو ٺه و له گه ل خوت ده به ي؟ بو مؤلته ت ده ده ي که شه ورؤژ به دواي ته وه بي؟، بو هه رکاتي که قسه له گه ل ٺه و ده که ي، ده نگت ميه ره بانتره له و کاته ي له گه ل ٺيمه قسه ده که يټ؟

- يوخه ننا برام، ده بي و اب ي، ٺه و پټويستي زياتري به مه حبه ت هه يه. ٺاندرياس دلي به ٺوستادي نو ي به ستايه وه، روژ به روژ بو ٺه و دونيا ده گورا، دلنه و ازتر ده بوو: دونيا نا.. ٺيدي دلي ٺه و. خواردن و پيکه نين گونا ه نه بوو، زه وي له ٺير پييه کاني دا توندر ده بوو، ٺاسمان وه ک باو کي به سه ري دا لاريو وه، روژي خودا ٺيدي روژي ته وره بوون و قامچي نه بوو، به لکو روژي خه رمان هه لگرته وه و ته ري چني و زه ما وه نند و هه لپه رکي بوو: رابوونه وه ي هه ميشه يي پاکيزه يي زه وي بوو، هه موو سپيده يه که نه وازشي بوو، له هه رده رکه و تنيکي خو ره ته وادا خودا وه نند واده ي خوي به سه ر بنه ماي راگرتني دونيا له ناو له پي قودسي خوي نو ي ده کرده وه، به رابردني روژان، ٺاندرياس ٺارامي ده بو وه، واده ي خو شه ويستي له گه ل خه نده و خو راک ده به ستاو گونا کاني سوور ده بو وه، شه وانه له کاتي نيوه رو، که له ٺير دره خته وه خو راکي لم ده دا، يا له و کاتانه ي

که هاوړپیکانی داوہ تیان دہ کردو کریست به شیوہیہ کی ناسایی نانہ کہی پیروژ دہ کردو دابہ شی دہ کرد، ناندریاس شو نانہی دہ خواردو دہ زگای ہہرس کردنیشی یہ کسہر دہیکردہ عہ شقو خہندہ، بہ لآم جاروناجار لہوکاتہی کہدہکوتہوہ یادی خانہوادہو ہاوپیکانی، ناخی ہلڈہ کیشا، روژتیکیان لہ کاتیکا چاوہکانی بو دوور ہہتہر کردبو، لہ کریستی پرسی ((چی بہسہر یونسو زوبہدی دیت؟)) وہک بلئی شو شو دوو پیرہمیردہ لہوپہری دونیا دابن ((شوہی یاکوبو پترؤس چو؟ شووان لہ کین، لہ چ دہوروبہریکہوہ ئیستی نازار دہکیشن؟)) کریست بہ بزہییکہوہ ولآمی دابہوہ ((ہہموویان دہدوژینہوہ، ہہریہک لہوانیش بہدوای ئیمہدا دہگہرین، ناندریاس خہمگین مہبہ، حوشہی باوک شوہندہ فراوانہ کہ ہہموو جییان تیا دہبیٹہوہ)) روژتیکیان عہسر کریست چوہ ناو (بیٹ صیدا) منالان لقہکانی زہیتوونو گہلای خورمایان بہدہست گرتبو بہراکردنہوہ دہچوونہ پیشوازی، دہرگاگان کرانہوہ، ژنان ہاتنہ دہرہوہ، کاری خویمان بہرہلا کردبو کہوتنہ دوا شوہوہ، تا قسہی چاکیان گوئی لی بی، کوران، دایک باوکی نہخوشی خویمان لہ پشتی دہکردن نہوہکان دہستی باوہ گہورہی کوپری خویمان دہگرت، پیوانی زلبازو جنوکہ لیدراوہکانیان بہدوا خویمان رادہکیشا بہدوا شوہدا رایان دہکرد تا دہست بہسہری شووان دابہینسی و شہفایان بی بہخشی. شو قہزا شو روژہ ریکہوتی کاتی بو کہ کواماسی دیوہرہ بہ ناو دیہاتہکانہوہ دہستی بہ گہرانو سوران کردبو، لہ حالیکا لہ ژیر باری غریلہو، شانہو کہل وپہلی نارایش، بازنی پرونزی، گوارہی نوقرہی بہلادادہات، کہرہنای خوئی دہژنہو کہلو پہلی خوئی جار دہدا، کریست شوہوی بینسی، لہ پریکا باییک بہسہر تواماسدا ہلکیرد، ئیدی تواماس بیورہ ہہمان شو تواماسہ چوچاوہنبوو، یہک تہرازوی دارتاشی لہدہست گرتبو لہکیشوہری دوورہوہ خہلکی دہورہیانداہو، کارگہران بہردو چیمہنتویان دہکیشاہوہ، بناغہی ہہرستگاییکگی گہورہیان دادہرشت، ستوونہکانی لہمہرہرپوو، بہناونیشانی کارفہرما خوئی و ترازوہکانی بو شو ملو شوہلا رایدہکرد کاری شوہوانی دہرخاند، کریست چاوی و ہرسوراند، تواماسیش لہ پریکا خوئی لہگہل شوہوانی دیکہو کہلو پہلہکانیہوہ لہبہرابہر کریست دوژینہوہ، چاوہ وردو لہوچہکانی خوئی ہلرسوراند. کریست دہستی لہسہر سہری داناو گوئی: ((تواماس

وہرہ لہگہل من کہلوپہلی دیکہت پیدہم، زیرو زیوہری روخ: شوکاتہ دہچیہ دہوری دونیاو کہلو پہلی تازہی خوئی جار دہدہو لہ میانی مروژدا دابہشیان دہکہیت.

– دیوہری حیسابگر بہخہندہوہ گوئی: ((وای بہ چاکدہزائم یہکہمجار شوہوانہ بفرؤشم، پاشان نارام دہگرم بزائم چ دیتہ پیش، دہنگی خوئی بہرزکردہوہ دووجار دہستی کرد بہ جار دانی، شانہ، غریلہو کہلوپہلی رازاندنہوہ، یہکی لہ ردین سپیہ دہولہمہندہکانی دی کہ ستہمکارو نانہجیب بو، لہ دہرگای مالی خوئی و ہستاو بہ بزوزی و ہشتاوی دہپروانہ شو ٹاپوہیہی کہ نریک دہبوہ، منالیکی زور لہ پیشہوہ رایاندہکردو گہلای خورماو لقی زہیتوونیان لہ دہست دابو لہ ہہوادا رایاندہتہکاند، لہ دہرگاگانیان دہداو ہاوریان دہکرد ((وادیت.. وادیت کوری داو وادیت)). لہ پشتیانہوہ پیای دہہات جلیکی سپی لہبہردابوو، قزی شوژر بوہبوہ سہرشانی، بہ نارامی و بزہوہ دہستہکانی بہراست و چہپ دریز دہکرد، وہک بلئی مالہکانی پیروژ دہکرد، مہردان و ژنانی کہ لہ پشت شوہوہ رایاندہکرد بو شوہوی دہستی خویمان بگہیہنہ دہستی شو، لہگہل یہکتریدا پیشپرکییان بو، تا قودرہت و پیروزی و دہدہست بہینن، توژی دوورتر، گروہی نابیناکان و نہخوشہکان دہہاتن، دہرگا بہردہوام دہکرانہوہو خہلکی تازہ دہگہیشتن، ریش سپی دیکہ کہوتہ شلہژانہوہ، لہ کاتیکا دہستہکانی توند گرتبوہ دوولای دہرگاوہ تا نہبادا ٹاپوہری خہلک برژینہ مالہکہیہوہو سہروسامانی بہ تاراج بہن. پرسی: ((ئیدی شوہ کیبہ؟))

– یہکی و ہستاو ولآمی شوہوی دابہوہ ((پہیامبہری تازہیہ، شوہانیا، شو سپی پوشہی کہبہرہو روی خوئی دہبینسی، ژیان لہدہستیک و مہرگی لہ دہستیکدایہ، ہہرچونی گہرک بی دابہشیان دہکات، کہسیکی کہسہ ئہلفیکی بہسہ، شوہانیا، باش خوئی لہگہلیا ریکخہ)).

– شوہانیا ی پی لہ بیستنی شو قسہیہ ترسا، نازاریکی زور روخی سہنگین دہکرد، زور جارن لہ خہو رادہپہری و ہہولو ہہراسان بی تاکہتی دہکرد، لہ کابوسہکانی خویدا وا بہدیاردہکہوت تا گہردہنی لہ مہشخہلی دوزخ چوتہ خواروہوہ سوور دہبیٹہوہ، رہنگہ شو پیاوہ ببیتہ شو چاکبوونہوہی، لہبہر خو گوئی: ((شو جیہانہ

لهسەر بناغەى جادووسىحر دامەزراوە، ئەو پىاوەش جادوگەرئىكە، واباشە دەستورى راخستنى سفرە بىدەم، واچاكە ماىه گوزارىهك بكەم بۆ ئەوئى خواردىنى بىدەمئى، لهوانەىه پەرچوبهك بكات.

-بەم پرپيارە، چووه ناو رىنگاو دەستى بە نىشانەى سلاو دانايە سەر دلى، گوتى: ((كوپى داوود، من ئەنانايى پىرم، گوناھكارئى، تۆ مرۆقئىكى پىرۆزى، بىستم دەتەوئى پى بنىتە ئەم دئىه، دەستورمدا سفرە راخەن تا لە مالى مندا شام بخۆيت، تكا دەكەم، بفرموو پىت لەسەرچاوى من دانئى، وەك چۆن كە بۆ هەمووان مەعلومە، پىاوه پىرۆزەكان بۆ خاترى ئىمەى گوناھكاران دئىنە ئەم دىناىه، مالى منىش تىنورى پىرۆزەكردە)).

-كرىست وەستا ((ئەنانيا گوفتارى تۆ ماىهى خۆشئوودى منە خۆشحال دەبم كە لە خزمەتى تۆ دابم)). چووه ناو مالى دەولەمەندى دئىه كەو، كۆيلەكان سفرەيان لەهەوشەدا پان كردهووه سەرىنيان هئىنا، كرىست دانىشت لە هەردوو لای ئەودا يوھەنناو ئاندرىاسو يەھوداوتۆماسىش كە بەخاترى خواردن خۆيان بەناونىشانى يەكئى لە حىوارىهكان لەقەلەم دابوو دانىشتن، خاوەن مالى پىر رووبەرۆوى ئەوان دانىشت، ئەو لەو بىرۆكەىه دابوو كە بە نەرمە فىل بابەتى قسە بگۆرئىتەووه سەر خەونە ئاشوفتەكانىه وەو داوا لە جادوگەربكات كابوسەكانى پىه رپئى، خواردن و دوو قەرابە شەرابى هئىنابوو، خەلك لە دەرەوئى دەرگاوه وەستابوون، سەبرى خواردن و قسەكردى ئەوانيان دەكرد لە بارەى خوداوتۆ و هەواو رەزەكان، بەتەواوبوونى خواردن و شەراب كۆيلەكان مەسىنەو لەگەننىان هئىنا، ميوانەكان دەستيان شوشت و ئامادەى هەلسان بوون، لئىرەبوو كاسەى سەبرى ئەنانيا پىر، لەبەر خۆ گوتى: ((خەرجى شامم لەسەر دەستى خۆمدا تا ئەو پىاوانى واكىرەش بخۆن و بىخۆنەووه، ئىستا دەبئى هەقى ئەوانە بدات.

- گوتى: ((ئوستاد من كابوسم هەىه تۆش جادوگەرئىكى گەورەى من هەرچىم لە دەست هات بۆ ئىبوم كرد. ئىستا نۆبەتى تۆىه جەنابى پىرۆز كە كارئىكم بۆ بكەيت رەھمئى بەمن بكەو كابوسەكانم لئى بەدوورخەرەووه، دەلئىن تۆ بەزمانى نمونە قسە

دەكەيت و جادووىى دەكەيت، لەبەر ئەمە، مەسەلئىكم بۆ بئىژە. ماناى شاراوئى مەسەل تئىدەگەم و چاك دەبەووه، دىنا لەسەر بناغەى سىحر و جادووه، لەم حالەتدا كارى سىحركارىت دەست پىبەكە، كرىست بزەبئىكى هاتئى و روانىه چاوەكانى پىرەمئىرد، يەكەمجار نەبوو كە شەوئىلاكى درندە لە پشت گەردنى خەپلەو چاوانى دودوزەنى و رگنەكان دەبىنى، بەدئىتى ئەوان دەلەرئى، ئەوانە تالانىان دەكرد، سەمايان دەكرد، ئەجندە بازىان دەكرد قەت لەو ئەندىشە نەبوون كەوا خەرىكە لە دۆزەخ دەسووتئىن، تەنھا لە چەند كاتئىكى كەمدا لە خەو كە چاويان دەكردەووه دەيانىنى، كرىست سەبرى كابراى پىرى و رگنى كرد: سەبرى لەشى، چاوانى ترساو جارئىكى دى حەقىقەتى وجودى ئەو پىاوه بوو بە چىرۆك گوتى: ئەنانيا گۆيكانت بكەووه پەنجەرەى دلت بكەووه دەمەوئى قسە بكەم))

- گۆيكانم كردهووه، پەنجەرەى دلت كردهووه، سوپاس بۆ خودا گۆي دەگرم.

- ئەنانيا، كەسئىكى دەولەمەندبوو، زالم و نانەجىب بوو، دەبخوارد و دەخواردەووه ئەرغەوان و كەتانى لەبەر دەكرد، هەتا بە قەد گەلاىهكى سەوزىشى نەدەداىه ئەلىعازرى هاوسئى كە لەسەرمان دەلەرئى، ئەلىعازر بە دەچوو تا بەو پارچەو پورچەى كە لە خوانى ئەو دەولەمەندە هەلدەرژا خۆى تىربكات، بەلام كۆيلەكان فرئىيان دەداىه دەرەووه، لەبەردەرگا دادەنىشت سەگەكان دەهاتن برىنى ئەويان دەلستەووه، ئەوكاتە ئەجەلى وادەهات و هەردوو كيان مردن. يەكيان كەوتە ناو ئاگرى دۆزەخ ئەوئىترىان جئى خۆى لە باوھشى ئىبراھىم گرت. رۆژئىكىان پىاوه دەولەمەندەكە سەرى بەرز كردهووه ئەلىعازرى هاوسئى كە بە تاسوق و خەندەووه لە باوھشى ئىبراھىم جئى هەىه، ئەوكاتە بە بانگئىكى بەرز گوتى: ((ئەى باوكى من ئىبراھىم، ئەلىعازر بنئىرە خوارەووه تا بەسەرى ئەنگوستى تەرى خۆى زمانى من فئىنك كاتەووه چوونكە من لەناو ئەو ئاگرە وا دەمە كەباب))، بەلام ئىبراھىم وەلامئى داىهەووه ((ئەو رۆژانە وەبىرخۆت بەئىنەووه كە دەتخواردو دەتخواردەووه لەزەتت لە خوانى سەرزەمىن وەردەگرت، لە كاتئىكا ئەو برسى و سەرمای بوو، ئايا شتئىكت

بهقده گه لای سهوزیش بهو ددها؟ ئیستا نۆبهتی شهوه، که لهززهت وهرگری و تۆش تا ههتا له ئاگر بسووتی.

کریست ئاخیکی هه لکیشاو بیدهنگ بوو، شه نانیای پیر بهدهمی کراوهی دووباره وهستاو چاوهروانی پاشاوهی مهسهله که بوو، لیوه کانی وشک و گهروی قاش قاش بووبوو، به چاوانی پارانه وه نامیز روانیه کریست بهدهنگیکی لهززیو پرسی: ((ته و او بوو پاشاوهی نییه))

یه هودابه خهندهوه گوتی: (سزای خۆی بوو، ههر کهسی لهم دونیایه دا زیاد بخواو زیاد بنۆشی، له دۆزه خدا هه مووی دههینتتهوه، بهلام کورپه گه نجهته کهی زوبه دی بهسه سینهی کریستوه لاریبۆوه به ئارامی گوتی: مهولای من، ئیمهت فیرکردوه که دژومنانمان ببه خشین، به ئیمهت گوتوه، که دۆژمنی خۆمان خۆشبووی، له کاتیکا ههفت سهه وههفتاو ههفت جار خراپه ی له گه ل ئیمه کردوه، ههفت سهه وههفتاو ههفت جار له گه ل شهو چاکه مان کردوه، ئیوه گوتتان که شهوه ته نهها ریگاییکه بتوانین بهم هۆیه وه نه فرهت له جیهان بکهین، بهلام ئیستا .. ئایا خودا وهند توانایی لیبور دنی نییه؟

ردین سوور له کاتیکا نیگاییکی تیز نامیزی کرده شه نانیای پیر و گوتی:

- خودا عاديله.

یۆحه ننا به په لپ گرتنه وه گوتی: خودا وهند چاکه ییکی ره هایه، خاوهن مائی پیر ته ته له ی زمانه وه گوتی: و اتا هیچ ئومیدی نییه؟ ئایا مهسهل ته و او بووه.

تۆماس له جیوه هه لسا یه وه هه نگاویکی بو پیش ناو وهستاو به تیز نامیزه وه گوتی: ((نه خیر شه رباب هیشتا ته و او نه بووه.

- رۆله، قسه بکه .. دوعات بو ده کهم.

- تۆماس گوتی: ناوی شهو مرۆقه دهوله مهنده شه نانیایه بهسته ی که لوپه له کانی هه لگرت و خۆی گه یانده کوچه و له گه ل هاوسیکانی که وته خهنده وه. خوین هیرشه کرده سهه لاجانگه کانی ریش سپی دی، چاوه کانی، وه کو هه تاو له حالته تی ئا و او بوندا

تاریک هه لگه را، کریست دهستی بهرز کرده وه به قژی ئالۆزی یا وه ره خۆشه ویسته که ی داهینا: یۆحه ننا، هه موو گویان هه یه و بیستیان، هه موو هۆشیان هه یه و قه زاوه تیان کرد: شهوان گوتیان خودا عاديله و نه یاتوانی دوورتر له وه بپۆن، بهلام تۆش دلته هه یه و گوتت شهوه دروسته که خودا عاديله، بهلام شه مه بهس نییه، شهو چاکه ییکی ره هاشه. ((شهو مهسه له یه وه ک چۆن که هه یه ته و اونیه ده بی پایانیکی دیکه ی هه بی)).

- گه نجه که گوتی: مهولای من له من ببوره، بهلام دلته منیش به هه مان شیوه گه و اهیدا، به خۆم گوت ((وامرۆق خه لک عه فو ده کات مه گه رده بی خودا عه فونه کات، نا هه رگیز ناکری، شهو مهسه له یه کوفریکی گه وره یه و ناتوانی وه ک چۆن هه یه و ابی، ده بی پایانیکی دیکه ی هه بی.

کریست به بزوه گوتی: ((یۆحه ننا ی خۆشه ویست، پایانیکی دیکه ی هه یه، شه نانیای گوی بگره دلته پر ده بی له دلنیایه وه گوی بگرن، تۆکه له هه وه شه یته و تۆو هاوسیکان که له کوچه دا خه ریکی خه نده ی، خودانه که ته نهها عاديله و هه رواش که چاکه به ته نهها چاک نییه باوکیشه، له و کاته دا ئیلیازر گوفتاری ئیبراهیمت بیست ئاخیکی هه لکیشا، له زهینی خۆیدا خودای به ره و پرووی گوتاری کرده وه: ((خودا وهندا مرۆق چۆن ده توانی له به هه شت به خته وهری له کاتیکا ده زانی که نه فه ری هه یه تاهه تایه له ئاگر ده سووتی خودایا ... نه ویش شادکه، تا منیش شادبم، له عه زابی ره ها که تا منیش له عه زاب ره هابم، دهنه منیش هه ست به مه شخه ئی ئاگر ده کهم))، خودا گوتی له بیرۆکه ی شهو بوو شادومان بوو فه رموی ((ئیلیازری خۆشه ویست، برۆ خواره وه دهستی شهو تینووه بگره کانیه کانی من هه رگیز وشک نابنه وه، شهو بهینه ئیره وه تاخۆی شاد کات و خۆت بهو شادکه یته)).

ئیلیازر پرسی: ((تاهه تایه؟ خودا وه لاهمی دایه وه ((به لای تاهه تایه)) کریست بی شه وه ی قسه ییکی دیکه بکات، هه لسا یه وه سه ری، شهو زه ی گرتبووه خۆ، خه لکی په رشو بلا و بوو بوونه وه، پیوا و و ژنان به پارانه وه گه رانه وه کوخته که ی ویرانی خۆیان دلایان تیربوو بوو له خۆیان ده پرسی: ((ئایا وشه ده توانی مرۆق تیر بکات؟)) به لای ده توانی شهو کاته ی که قسه باش بی، کریست دهستی بو خودا حافیزی به ره و خاوهن

مائی پیر دریش کر د، به لآم ئه نانايا كه وته سه رپئی و به زه مزه مه كرده وه گوتی: ((مه ولای من لیم ببوره)) و كه وته گریانه وه.

هه مان شه و له ژیر دار زهیتونه كاندا كه بۆ خه و ئاسورده بووبوون یه هودا چوره سوؤراغی كورپی میړئ، نه ییده توانی خوئی ئارام كاته وه، ده بوايه ئه و ببینی و قسه ی له گه لا بكات، تا له كاتی قسه هه ردوو ده ستیان بكردایه وه و شتیکیان بۆ یه كتری ته واو روژن بكردایه. له و كاته ی كه له مائی ئه و ئه نانايا جانیدا، خو شحال بوو به عه زابی ئه و ده و له مه نده له دۆزه خ هاواری كردبوو ((سزای خوئی بوو)) کریست به دزیه وه به تیله ی چاری بۆ ماوه ییكی دریش سهیری ئه و ی كرد بوو، وه ك بلیی سه رزه نشتی ده كات، ئه و نیگایه هیشتاش ئه و ئازارده دا، له بهر ئه وه واجیب بوو حیساباتی خویان له گه ل یه كه ته سفیه بكن، یه هودا هه زی له گوفتاری نیوه په زو نیگا به دزی كردبوو.

کریست گوتی: ((به خیری چاره پروانت بووم))

ردین سوور بی پیشه کی گوتی: ((كورپی میړئ، من له گه ل ئه وانی دیکه جورنام، من پاکیزه یی و خو شه ویستی.. یو حه ننام نییه، وه كو ئاندریا خه یالیکی ئاشوفته نیم تا زهینم وه كو هه لكردن با بگۆرم، من جانه وه ریکی وه حشی و قبولی خو به دهسته وه دان ناکه م، دایکم بهر له وه ی كه بکه و پته قه به لی نیکاحی كه سی منی هینايه دونیاو فری دایه بیابانه وه، له و جییه ی كه شیري گورگم خوارد، من زه برو نه جیب بووم هه رگیز وه رنه چه رخام، هه ر كه سیكم خو ش بوئ ده به خاکی ژیری پی، له هه ر كه سیكیش بیزار بم ده یكوژم)).

یه هودا كه قسه ی ده كرد دهنگی درتر ده بوو، چاره كانی له تاریکیدا بریقه ی ده دایه وه، کریست دهستی به سه سه ری ئه ودا هینا تا ئازامی بکاته وه، به لآم ئه و دهسته ئارامیه خشه ی رادا، له حالیکدا وشه كانی خوئی سوکو و سه نگی^{*} ده كرد، به مجوره بهر ده وامی به قسه داو هه تا كه سیكم كه خو شه و ی له حاله تیکا بیینم له ریگه ی راست لایداوه، ده توانم بیکوژم..

* هه لده سه نگان

-برام یه هودا ریگه ی راست کامه یه؟

-رزگار بوونی سراپیل.

-کریست چاره كانی داخست و وه لآمی نه دایه وه، ئه و دوو مه شخه له ی كه له تاریکیدا به و كه و تبوو، ده یسو تاند، هه رواش وشه كانی یه هودا؟ بۆ ته نها سراپیل؟ مه گه ر هه موو ئیمه برانین؟ ردین سوور له چاره پروانی وه لآمدا مایه وه، به لآم كورپی میړئ لیوی بۆ قسه نه كرده وه، یه هودا بازووی ئه و ی گرت و رایته كاند، وه ك بلیی ده یه و ی بیداری بکاته وه.. پرسى ((تیده گه ی چیم گوت؟))

-کریست وه لآمی دایه وه ((به لئ تیگه یشتم)) و چاره كانی كرده وه.

-من رك و راست و بی پیچ و په نا له گه ل تۆ قسه ده كه م چوونكه ده مه و ی بزانی كه من کیتم و چیم ده و ی، تاتۆش بتوانی وه لآمی من بده یته وه، مه یلت لییه له گه ل تۆ بیتم یانه؟ ده مه و ی ئه مه بزاتم..

-یه هودا برام له تۆم ده و ی كه له گه ل من بییت.

- و.. تۆش ده بی لیگه رپی من ئازادانه قسه بکه م و په لپ بگرم؟

کاتی كه ده لئی به لئ، من بلیم، نه، لیگه رپی هه موو شتی بلیم، تا دوو دلیه كه له زهینتدا نه مینی، له وانیه هه ركه سکی دی به ده مه یکی كراوه وه گوئ له تۆراگریت، به لآم من یه كینکی وه هانیم من كۆیله نیم.. مرۆقیکی ئازادم

- به لآم یه هودا ئازادی هه مان ئه و شته یه كه من ده مه و ی.

یه هودا به توره بییه وه دهستی له شانی کریست کیشایه وه، مشتییکی کوتایه قه دی دره ختی زهیتونه كه، له کاتیکا رووبه پرووی کریست وه ستاو به نه فره ته وه سهیری ئه و ی ده كرد به زه مزه مه كرده وه گوتی: له هه مان ئه و شوپنه دا ریگه ی ئیمه لیک ده بیته وه، یه كه م جار ده بی جهسته له دهستی رۆمیه كان رزگاری بییت پاشان رۆح له گوناه، ریگه ئه وه یه، ده توانی ئه وه بگریته بهر؟ خانه له سه قفه وه بۆ خواری دروست نابی له بناغه وه بۆ سه ره وه دروست ده بییت.

- یه هودا بناغه رۆحه.

- بناغه جهسته یه، ده بی لیره دهست پیبکه ی کورپی میړی، ناگادار به جاریکم گوتووو دوهم جارو دهیلیمه وه ناگادار به. شه ریگه یه ی من دهیلیم تو بیگره بهر، بو وایر ده که یته وه که من له گهل تو دیم؟ باشتر وایه بزانی بوته وه یه که ریت نیشاننده دم.

- تاندریاس له بن دارزه ی تونه که ی ته کیان بوو، له خه ودا گفتموگۆکه ی بیست و بیدار بووه، به دیقه ت گوپی راگرت، که وته هاگایی له قسه ی ئوستاد و دهنگه که ی تر که زیرو پر له تو وره یی بوو وهک چو ن ئاسکیکی تر ساو که وته له رزه وه، نه کا خه لکی درهنگه شه وان هاتین و ئازاری ئوستاد بدن، تاندریاس ده یزانی که شه بو هه رکوی رۆیشتا له دوای شه وان هه وه پیاوان و ژنانیکی زورو بووری موسکیته کان به دوای داده هاتن که خو شیان ده ویست، به هه مان نه ندازه ش ردین سپی و ده وله مه ندان که رقیان لی ده بووه و هه زیان ده کرد بروخی، نه کا شه تاوانکارانه و ژماره یی شه و باش و خوترمه به ده ستیان بو ئازاردانی شه و ناردی؟ له تاریکیدا بو هه رچوار لای دهنگه کان خزی، به لام ردین سوور دهنگی خزیی که وته بهرگوی و به سه ر شه ژنوکانی بهر ز بووه و بانگی کرد ((کی لیره یه؟)).

- تاندریاس وه لامی دهنگه که ی دایه وه ((یه هودا منم تاندریاس))

- کورپی یونس بگه رتیه، بگه رتیه سه رجیت ئیمه کاری تایه تیمان هه یه.

- کریستش گوتی: (تاندریاس رۆله پرۆبجه وه)

ئیسنا یه هودا دهنگی کز کرده وه، کریست هه ناسه ی سه نگینی شه ی له رووخساری خوی هه ست پیکرد. وه بیرخۆت بهیته وه که له بیاباندا شه م رازم بو ئاشکرا کردی که شه نجومه نی برایه تی میان کردۆته مه ئموری کوشتنی تو، به لام له دوا ساتدا باوه ری خۆم گۆری، خه نه رم نایه وه ناو کالان، وهک دزی سپیده سه حه ر له دیر رامکرد.

- یه هودا برام، بو باوه رت گۆری؟ من ناماده بووم

- ویستم چاوه ری بکه م

- چاوه پروانی بوچی؟

یه هودا بو ساتی بیدهنگ مایه وه، شه وکاته له پریکا گوتی: ((بو شه وه ی بزانی که تو هه مان که سی که سراییل چاوه پروانیه تی؟)) کریست له بهر خۆله رزی، پشتی دایه قه دی درختی زهیتونه وه، ته واری به دهنی ده له رزی.

یه هودا له کاتیکا برۆکانی له هیکرا ئاره قه ی لی نیش، پاکی ده کرده وه، هاوای کرد ((نامه وی له م کاره په له بکه م ورزگار کهر بکوژم نه شه وم ناوی)) وهک بلیتی که سی قرتقرتۆکی گرتبی و بیخنکیتی، قیژاندی ((تیده گه ی؟ .. له وه ده گه ی؟)) هه ناسه ییکی هه لکتیشا و به رده وام بو ((به خۆم گوت رهنگه شه و خۆشی شه وه نازانی چاکتر وایه سه بر بگرم و لیگه ریم چه ند سپیده ییکی دیکه بمینمه وه، لیگه ریم زیندوو بمینیتسه وه تا بزانی چی ده کاو چی ده لی، له حاله تیکا شه و که سه نه بی که چاوه پروانی ده که ین هه میسه کاتیکی ته واه هه یه بو رزگار بوون له شه ریه وه، شه و شتیك بوو که به خۆم گوت، له بهر هندی لیگه رام به زیندوو ی بمینیتسه وه، خوین به ری چاوی گرتبوو به نه نگوستی گه وره خۆلی له پیی ده کرده وه، له پریکا بازووی کریستی گرت، دهنگی درونائومیدانه بو: ((نازانی ناو له تو بنیم چی؟ کورپی میړی؟ کورپی نه جار؟ ده زانی که هیشتا نازانی تو کیی؟ خۆشت نازانی، هه ر دوو کمان ده بی شه وه لامه که شف بکه ین و ئارامی وه ده ست بهینین، شه و سوورگومیه ناتوانی به رده وام بی، چاوه وانی تر مه که شه وان مه رتاسا به دوات ده که ون، به و ژنانه غه رپا مه به که هه یچ کاریک شه نجام ناده ن جگه له فرمیسک رژاندن و ستایشی تو. هه رچی که بن شه وانه ژن، دلین هه یه، شه قلیان نییه، له بهر شه وه شه وان به که لکی ئیمه نایه ن شه وه ئیمه دوونه فه رین ده بی که شفی بکه ین که تو کیی، شه وه ی که شه و کلپه یه ت له گیانی به ربوو، خودای سراییله یا هه رماس، ده بی شه و کاره بکه ین.. ده بی)). ته واری به دهنی کریست که وتبوو له رزه وه ((برام یه هودا، ده بی چ بکری؟ چو ن ده توانین وه لام بدوزینه وه؟ یارمه تیم بده))

- ریگایی هه یه

- چو ن؟

- بچینە سۆراغی یەحیای پاکشۆر ئەو دەتوانی پیمان بلیت، هاوار دەکات ((ئەو خەریکە دیت!)) کەتۆ دەبینی بەو دەکەوی کەتایا تۆ ئەویت یاخود نا، چاکتر وایە برۆم، هەم دەمارەکانی تۆ ئارام دەبنەو، منیش ئەوێ دەمەوی رۆندەکەمەو.

کریست چوو دەریای ئەندیشەییکی قولەو، چەند جار ئەم دلتوندییه کەوتبەو گیانیەو، بەدەمی کەف کردوویەو بێ شلەژان سەری نابوو ناستانەیی خوداوە، لەو حالەتەدا خەلکی وایان دەهاتەبەر زەین کە ئەو خووی گرتوو و یاخود لەسەریداو و بەو حەشەتەو رادەکات، بەلام ئەو لە ئاسمانی حەوتەم بوو، زەینی لەتەختەبەندی لەش رەهاو بوو عروجی کردو ئەلقەیی لە دەرگای خودا کوتیو و پرسیبوو ((من کیتم؟ بۆ لە دایک بووم؟ بۆ نەجاتدانی دنیا دەبی چی بکەم؟ کورتترینی ئەم رێیە کامەییە؟ لەوانەییە مەرگی من بیت؟))

سەری بلتد کرد، یەهود بەسەریا لاریۆو گوتی: ((برام یەهودا لە کەنار مندا راکشی، خوداوەند لە هەیتەتی خەون دیت و ئیمە دەبات)) خوا یاریی بەیانی سپیدە دەکەوینە رێ و دەچینە سۆراغی پەيامبەری یەهودیە، هەرچیەک کە خواستی خودایی هەر ئەو دەبی، من نامادەم))

یەهوا گوتی: ((منیش نامادەم)) لە کەناریە کدا راکشان لە روودا هەردووکیان زۆر ماندوو بوون، چونکە یەکسەر کەوتنە خەووە، سپیدە رۆژی دوایی، ئاندریاس کە زووتر لە هەموویان بیدار بوو بۆو، ئەوانی لەو بەواوەش یەکتەری بینی کە چوونەتە خەویکی قولەو.

خۆرەتاو کەوتە سەر دەریاچەو، جەانی رۆشن کردو، ریش سوور کەوتە پێشەو و کریست لەگەڵ هاوڕێیانی وەفاداری خۆی، یۆحەننا ئاندریاسیش، لە دوای ئەووە، تۆماس کە هیشتا کەلوپەلی فرۆشتنی پێبوو، لەدی مایەو، ئەو دیوەرە رەند کە هەولیدەدا هەردوولای مەسەلەکە بە چاکی هەلسەنگیئە لەبەر خۆ گوتی: ((حەزم لە قسە کۆری میترێ، باشە هەزاران کاتی کە ریکی رەحمت هەلەدەقۆرینن تا هەتایە

دەخۆن و دەخۆنەو. تا ئێرە مەسەلەکە باشە بەلام لە هەمان کاتدا، سەیرکە لەو دنیاوە چیمان بەسەردی، ئەم تۆماسی دەستەپاچە، حەواست کۆکەرەو، خۆت بە هیچ یەک لەم دوو جێیە پابەند مەکە، بۆ دلتیاکردنی خاتر باشت وایە سەبەتی خۆت بە دوو جۆر شت پڕکەیتەو: بەسەر سەبەتی شانەو کەلوپەلی رازاندەو، لەژێر ژیری ژێرەو، مەلە کوتی ئاسمان بۆ موشتەریەکانی تاکی بالا.

خەندەییکی مەراییی کرد، بەستەکەیی دووبارە نایەو کۆلی سپیدە کە لە شیبەر بانگدانێ کەرەنای خۆی لێداو لەناو کوچەو کۆلانەکانی - بیث صەیدا - کەوتە جار دانهو.

لە هەمان کاتدا لە کفرناحوم، پەترۆس و یاکوب یش بیدار بوو بونەو تا تۆرەکان بچەنە ناو قایغەکانەو، تۆرەکان لە بەرماسی پەنگاوی بوو، دوو ماسیگر لەو کاتەیی کە تۆرپیان پڕ لە ماسی دەبوو، هەستیان بە شادومانی دەکرد، بەلام ئەمەو کە حەواسیان لە جینگاییکی دیکە بوو قسەیان نەدەکرد، ئەوانە لەروودا ئارام بوو بوون، بەلام لەناو دەروونیان هەراوزەنا بوو، جاری لەگەڵ سەرنویشت دەجەنگین کە نەو لە دوای نەو ئەوانی پایەندی ئەو دەریاچەییە کردبوو، جاری لەگەڵ زەینی خۆیان، دەکەوتنە قۆچانی و کە حیسابگر بوو نەیدەهیشت دلیان پەروبال بگری، ئەوان لەبەر خۆ بانگەشەیان دەکرد ((ئاخر ئەو ژیانە چ جۆرە ژینیکیە! هەر تۆر باوی، ماسی بگر، بخۆ، بچەو، هەموو رۆژیکی خودا دووبارە ئەو ژیانە مردارە بەرەسەر - هەموو رۆژی هەموو سالی، تەواوی تەمەن، ئاخر تاکەیی .. تاکەیی؟ بەمجۆرە دەمانەوی بمرین؟)) ئەوان تا ئیستا لەمبارەو ئەندیشەیی هیچیان نەکردبوو، دلیان هەمیشە بێ دەغدەغەبوو رینگەیی سوننەتی خۆیان بینگلەیی گرتبوو بەر، باوانیان، باوە گەرەکان و ئەسلافەکانیان پشتاوپشت ناو هەا ژیا بوون لە دەرووبەری هەمان دەریاچەو لەگەڵ ماسیدا دەست و پەنجەیان نەرم کردبوو، پاشان رۆژیکیان دەستی قەبەیی خۆیان لەسەر یەک دادەناو دەمردن، منالو ئەوێ ئەوان بە هەمان رێدا دەپۆششتن، ئەو دوونەفرە پەترۆس و یاکوب، تا ئیستا بەبێ گلەیی و گازاندە لەگەڵ جۆری ژیانی خۆیان باش راها تیبوون، بەلام لە پڕیکا لەم دوایانەدا دەرووبەریان تەنگ بوو بۆو، خەریک بوو دەخنکان. ئیستاکێ روویان لە ئاسۆییکی دووربوو، لەپشتی ئەم دەریاچەو، بەلام

بۆكۆي؟ بەرەو لای چ شتی؟ خۆشیان نەیان دەزانای، تەنھا ئەوەیان دەزانای كەواخەریكە دەخنكین.

وەك بلیتی ئەو هەموو ئازارە بەس نەبێ، هەموو رۆژی رییواران خۆیان و هەوالی تازە دەهاتن، مردووەكان زیندوو دەبوونەو، ئیفلجەكان بەرپیدا دەڕۆیشتن، كۆیرەكان دەیانبینی، رییواران لەم دوو ماسیگرەیان دەپرسی ((ئەو پەيامبەرە كێیە؟ براهەكەى تۆیان لەگەڵدایە، كەواتە تۆ دەبێ بزانی، خەبەرمان هەیه كە ئەو كورپی نەجاری ناصیرە نییە، كورپی داوود، تۆبە راست دەزانای؟)) بەلام پەتروۆس و یاكوب شانیان هەلئەتەكاندو دووبارە لار دەبوونەو سەر تۆرەكانیان، حەزبان دەكرد بگڕین تا ئارام ببنەو، جارێ دواى رۆیشتنی رییواركان پەتروۆس رووی لە هاوئەكەى كردو پرسى ((ياكوب تۆ باوەر بەم پەرچوانە دەكەى؟)) كورپە چەنەبازەكەى زوبەدى وەلامى دایەو (تۆرەكان راکیشەو هەناسەبەرى) بە تەكانى تۆرەكەى پى نزیكتر كردهو، ئەمەرد (دەلێن پەيامبەرى تازە لە (بیث صەیدا)دا لە مالى ئەنانيا ئەو پیرە لەئیمە نانى خواردو، هەرکە لیبوونەتەو دەستیان شوشتوو بەناو ئاوى كە كۆیلەكان دەیاننەتەن لە ئەنانيا نزیك دەبیتەو شتیكى دەچرپینیتە گۆبى و یەكسەر پیرەمێرد جیبەجى دەبى و دەكەوتتە گریانەو دەستدەكات بەدابەشکردنى سەرو سامانى لەمیانى هەژاراندا. پەتروۆس كە جارێكى دیکە لە پشتى ئاسۆ دوورەكانەو ون بووبوو پرسى ((چى چرپانده گۆبى؟))

پەیتونەوانەكە بەخەندەو گوتى: ((ئاخ ئەگەر دەمزانى وەكو چەكوش دەمكوتایە گۆبى پولدارەكان تا هەژارەكان هەلى هەناسەهەلكیشانیان هەبێ)) پاشان بەرپێكەوتوو هاواری كرد ((خوداحافیز سەرکەوتووبن))

پەتروۆس رووی لە هاوئەكەى كرد تا شتی بلى، بەلام یەكسەر بپروای گۆرپى، ئاخەر دەیتوانى چى بلى؟ دیسان قسە؟ دەبوايە چەندىك قسە بگات؟ لەسەرى خۆیدا تا كارى خۆى رەها بكارو بۆ هەمیشە لێرەو بەدووركەوتتەو بەلێ دەبوايە ئەم كارە بكات! كوختەكەى یونس ئیستاكى بۆ ئەو تەنگ بوو، ئەو گومیکلە ئاوە، دەریاچەى گنسارت، لەبەرخۆ كەوتە زەمزمەمەو (ئەو هەمان نەكرده ژيان، لێرە دەروم).

ياكوب بەرەو لای ئەو گەراپەو، پرسى ((سەبارەت بەچى منەمن دەكەى؟ داكەسى))

پەتروۆس ولامى دایەو: هیچ بابە، بەتوورەپییەو دەستى كرد بە راکیشانى تۆرەكەو. . . لە هەمان ساتدا قەلاقەتى یەهوذا بەسەر بەرزایى گەردۆلكە سەوزەكەو بەدیاركەوت كە کریست بۆ یەكەمین جار لەو قسەى لەگەڵ خەلك كەردبوو، گۆبالیكى كەچ وقەرەجى لەدەست دابوو، كەلەسەر رێگادا لە داربەرۆتى كۆبى كەردبوو، لە كاتىكا رێى دەبرى، سى هاوڕێى دیکە لەپشت ئەو بەدیاركەوتن، بەهەناسەبەركیو، بۆ ساتى بەسەرگەردۆلكەو وەستا تا سەبرى بكاتە دونیای ژێر پێیەو، دەریاچە بەخۆشحالیەو دەرهوشایەو، خۆرەتاو دەیلواندەو ئەو پێدەكەنى، قایغەكانى ماسیگرى و پەروانەى سووروسپى لەناو ئاودابوون، لەسەرەو ئەواندا چەند ماسیگرێكى بالدارو مەلى دەریایى لە فەرىن دابوون، لەوان دوورەو، كفرنحوم وزەوزەى بوو، خۆرەتاو سەر هەلگەراپوو، رۆژ لەو پەرى جیلووى خۆى دابوو،

ئاندریاس لە كاتىكا هیمای بۆ كەنارى دەریا دەكرد بۆ ئەو شوینەى كەبراكەى تۆرى لى رادەكیشا گوتى: ((سەیركە پەتروۆس لەو پێیە. یۆحەننا ئاخىكى هەلكیشا گوتى: ((ياكوبیش، ئەوان هیشتاكەش ناتوانن دل لە دونیا هەلكەن و دەست لە دونیا بەردەن)) کریست بەزەو گوتى: ((هاوسەفەرى خۆشەویست، ئاخ هەلمەكیشە هەموو لێرە راکشێن و بەسینەو، من دەچمە خوارەو دەیاننەم)). پاشان بەهەنگاوى خیارو چاپوك دەستى كرد بەدابەزین لە گەردۆلكەكەو، یۆحەننا لە كاتىكا ستایشى ئەوى دەكرد لەبەرخۆ گوتى: ((لە فریشتەپێى دەچیت، شتی جگە لە دووبال هیچ لە فریشتە كەمتر نییە، کریست بەپێ هەلئانى بەسەر بەردیكەو بۆ بەردیكى دى بۆ خوارەو دەچوو، كاتى گەیشتە كەنار هەنگاوەكانى خۆى سست كرد، لەو ماسیگرانەى كەبەسەر تۆرەو لاریبوونەو نزیك كەوتەو، لەدواى ئەوانەو وەستا، بۆماوەبى ئەوى ئەو تەكانى بخوات كەوتە روانینی ئەوانەو، سەبرى ئەوانى دەكرد زەینى خالى بوو لە ئەندیشە بەلام هەستى دەكرد دەروونى وشك بۆتەو، هیژىك لە دەروونى ئەو دا خەرىكى راکردنە، هەموو شتی سوکەلە بووبوو پياسەى لە هەوا كرد، وەك هەورى بەسەر دەریاچەو مەلەوانى دەكردو پياسەى لەهەو دا دەكرد. دووماسیگرەكەش

سوکه له بوون و له هه وادا پیاسه یان ده کرد تۆریش له گه له شه و شتانه ی که تیای بوو ماهیه تی گۆرا: ئیدی شه و تۆره نه بوو، شه وان ئیدی ماسی نه بوون به لکو هه زاران مرۆقی خۆش حال و بوون له پریکا دوو ماسیگره که به سه سه ری خۆیان هه ستیان به غه رییی و دلنه وازیك کرد، له جیوه قیت بوونه وه به ترسه وه گه رانه وه، له پشت شه وانه وه، کریست به ئارامی و بی جووله وه ستابوو ته ماشای ده کردن، په ترۆس هاواریکی به رزی کرد ((مه ولای لیمان ببوره)).

- یۆ په ترۆس؟ مه گه ر چیت کردوه که لیت ببورم

په ترۆس به زه مزه مه کردنه وه گوتی: ((هیچ شتی)) و له پریکا هاته به رو گوتی: ((ئاخر شه وهش ناوی ژیا نه؟ پییه وه تووشی نه زۆکی بووه!))

یاکوب گوتی: ((منیش هه روا))، تۆری به زه وی دادا.

کریست دهستی بۆلای شه وان درێژکرد و گوتی: ((وهرن وهرن ئیوه ده که مه شوانی مرۆقه کان)). دهستی هه ریبه کی له وانانی گرت هه ست و له ناوه ندیان قه راری گرت ((چاکتروایه برۆین)).

په ترۆس که که وت بووه یادی یونسی پیر پرسی ((خودا حافیزی له باو کم نه که م؟))

- په ترۆس شه سلنه سه ییری دو او هه که، ئیمه کاتمان نییه، چاکتروایه برۆین.

- یاکوب وه ستاو گوتی: ((بۆکوی؟))

- بۆده پرسی؟ پرسیاریکی بی پرسیار. وهره یاکوب!

یونسی پیر له هه مان کاتدا خه ریکی چیشته لینان بوو، به سه ره مه قه له که وه لاریۆه، چاره وانی په ترۆسی کورپی بوو، تابه لکو له سه ره ریگه وه بگات و دانیشن و له گه له یه ک نان بخۆن، ئیستا ته نها یه ک کور که خودا بیپاریزی بۆ شه و ما بۆه، په ترۆس کورپیکی ئاقل و کارگیڤه کی باش بوو، پیره میرد فاتیهی بۆ شه ویتری ئاندریاس - خویندبوو، شه و به دوا ی شه و فیلبازو شه و فیلباز ده که وت و باوکی ته مه ندراری خۆی جیده هیشت تا خۆی و تۆره کان چاک کاته وه رووبه روی باو قایغ بیته وه و چیشته لینی و ئاگای له مال

بیت، هه ره له و کاته وه ی که ژنی مردبوو، له گه له شه و هه رماسه ی مالدا له جه نگو جیدال دابوو، یونس له به رخۆ که وته شه ندیشه وه. ((به لام په ترۆس که دوعای خیری من رینمایي شه و بی پشتی به پشتی منداوه هیزی دلیم پیده به خشی)) چیشته که ی تام کرد، ئاماده بوو بوو، سه ییریکی کرده خۆره تاو، ده مه ده می نیوه برۆبوو، له به رخۆ گوتی: ((برسیمه به لام ناخۆم تا شه و دیته وه))

دهسته کانی نایه سه ریبه ک و چاو له پری مایه وه. تۆزی دوورتر ده رگای مالی زویه دی کرابۆه، هه وشه پیر له سه به ت و گۆزه بوو، ده زگای عه رق سازی له سوچیکی هه وشه که وه بوو، شه وان رۆژان کاتی دروست کردنی عه ره ق بوو له پیستی تری و شه و چیلکانه ی که له ناو راوو کدا ده مایه وه، ده رده هیترایه ده ره وه، له به ره شه مه مال بۆنی شه لکۆلی لیده هات، زویه دی پیرو ژنه که ی خه ریك بوون له ژیر دارمیو شامیان ده خوارد، زویه دی پیر به پدووی بی ددانی تا شه و شوینه ی که ده پتوانی خۆراکی ورد ده کرد و قسه ی له باره ی فراوان کردنی کاروباری خۆی ده کرد، ماوه یه ک بوو چاوی برپیوه کوخته که ی ناومی هاوسی دیوار به دیواری خۆی، قه ردار ی شه و بوو نه یده توانی قه رده که ی بداته وه، به فه زلی خودا له هه فته ی ئاینده دا زویه دی خانوه که ی ده خسته هه رپراجه وه، سه له هابوو که شه ره زووی بوو دیواری نیوان دوو خانوه که خراب بکات و هه وشه که فراوان بکات، راوکیکی هه بوو به لام ده یه ویست ده سگایینی کوشینی زهیتوونیشی هه بی تا ته واوی دی بۆ گرتنی رۆنی زهیتوون بی نه لای شه و و بتوانی ده سته ق وهرگری و گۆزه کانی به درێژایی سال پیر له رۆنی زهیتوون بیت، به لام راوکه که ی له کی داده نا؟ به هه رنرخۆ بوایه ده بو خانوه که له ده ست ناوم ده ره یینی.

سالومه ی پیر گوفتاری شه وی بیست، به لام زهینی که وته سه ره یۆحه ننا ی کوره خۆشه ویسته که ی، تابزانی ئیستا که له کوی یه و شه هه نگوینه چ بووه له لیوه کانی په یامبه ره تازه که ده چکایه وه؟ هه زی ده کرد جاریکی دی شه وی بینیاو قسه کانی بیستی، جاریکی دی خودای ده خسته ناو دللی مرۆقه وه، له به رخۆ که وته شه ندیشه وه ((کورم کاریکی چاکی کرد، شه و ریگایینی دروستی گرت به ره من دوعای خیری بۆ ده که م)) که وته یادی خه ونه که ی چه ند رۆژی له مه و به ره، که ده رگای کرده وه و

له‌دوای خۆی دایخسته‌وه، ته‌واوی راووك و سه‌ندوقه پره‌كاني به‌ره‌لاكردو تا بكه‌وتته
دوای په‌يامبه‌ره تازه‌كه‌وه له‌به‌رخۆ گوتی: ((به پيپه‌تی و برسپه‌تیه‌وه به‌دوايه‌وه رامکرد
بۆ یه‌كه‌مین جاره له‌ته‌مه‌نم ده‌ركم به‌مانای خۆشبه‌ختی كرد)) زوبه‌دی پیر كه
داكه‌وتنی چاره‌كاني ژنه‌كه‌ی خۆی دی، گوتی: ((گویت له‌منه؟ حه‌واست له‌كوپیه؟))

سالومه وه‌لامی دایه‌وه: ((خه‌ریكه گوی ده‌گرم)). وا روانیه شه‌وه وه‌ك بلیتی پيشتی
نه‌یدیتبی، له‌هه‌مان كاتدا چه‌ند ده‌نگی‌کی ناشنای به‌رگویی كه‌وت و سه‌ری به‌رز
كرده‌وه و هاواری ((شه‌وانن)) به‌دیتنی كابرایی سپیپۆش كه‌دوو كورپی شه‌وه له‌كه‌لیا
رۆیشته‌بون رایكرد ده‌رگای مال و پاروشی له‌ده‌میدا بوو، هاواری كرد ((ناهای
كورپینه، ئۆغر به‌خیر؟ ئا وا به‌ده‌رگای مالی مندا رت ده‌بن؟ بوه‌ستن، په‌ترۆس له
كاتیكا له‌كه‌ل شه‌وانی دیکه بۆ پيیشه‌وه ده‌چوو وه‌لامی دایه‌وه ((زوبه‌دی به‌دوای
كارێكدا ده‌چین))

— چ كاری؟

په‌ترۆس گوتی: ((كارێکی زۆر ناديارو خه‌ریك كار)) كه‌وته خه‌نده‌وه.

چاره‌كاني پیره‌می‌رد له‌گلینه ده‌رپه‌رین له‌كاتیكا لوقمه‌كه‌ی بی جوین قورتدا هاواری
هه‌لسا ((تۆش یاكوب))؟ به‌گه‌روی تلۆقیوی چوو ژووره‌وه و كه‌وته روانینی
ژنه‌كه‌یه‌وه، ژنه‌كه‌ی سه‌ری راته‌كاندو گوتی: ((زوبه‌د مال‌لایبی له‌كوپه‌كانت بکه، شه‌وه
شه‌وانی له‌ئیمه‌ سه‌نده‌وه)) پیره‌می‌رد كه‌مه‌نگ بووبوو گوتی: ((ياكوپیش))؟ به‌لام شه‌وه
زه‌ره‌ ته‌قلیکی له‌می‌شك دابووناكري))؟ سالومه قسه‌ی كرد. ئاخ ده‌یتوانی چی به‌وه
بلیت؟

شه‌وه كه‌ شعوری نه‌بوو، له‌سه‌ر سفره هه‌لسا و له‌ده‌رگا وه‌ستا. شه‌وه كۆمه‌له
به‌خته‌وه‌ره‌ی بینی كه‌ شه‌وه شارپی هه‌مایونیان گرتوه‌ته‌به‌ر كه‌ له‌ئوردنه‌وه به
ئورشه‌لیم كۆتایی دیت، ده‌ستی پیری خۆی به‌رز كردوه به‌ئارامی به‌شپۆه‌یی كه
می‌رده‌كه‌ی نه‌یبیسی گوتی: ((دوعای خیری من رینمای ریتان بی))

هاوسه‌فه‌ره‌كان له‌ریی چوونه ده‌ره‌وه‌ی دی دا رووبه‌رووی فیلیپ بوونه‌وه كه
مه‌ره‌كاني له‌كه‌ناریکی ده‌ریاچه‌وه ده‌له‌وه‌راندا. شه‌وه چوو بووه سه‌ره‌به‌ردیكه‌وه خۆی
هاویشته‌بووه سه‌ر گۆپاله‌كه‌ی، بۆ پيیشه‌وه لار بووبۆوه تاسیبه‌ری خۆی كه‌ شه‌پۆلیکی
ره‌ش بوو به‌سه‌ر ئاوی شین و سه‌وزی ده‌ریاچه‌وه ستایش بکات، به‌بیستنی
سه‌روسه‌دای تلوه‌به‌رده‌كاني رینگا قامه‌تی خۆی قیت كرده‌وه ریبواره‌كاني ناسی و
هاواری كرد: ((ناهای من لی‌ره‌م ئۆغر به‌خیر؟ ئاندریاس وه‌لامی دایه‌وه: ((ده‌چینه
مه‌له‌كوتی ئاسمان تۆ دیتی؟ ئاندریاس ته‌ماشابکه وه‌كو مرۆف قسه بکه شه‌گه‌ر بۆ
زه‌ماوه‌ند ده‌چیته مه‌جده‌ل منیش له‌گه‌لتا دیم ئاخ ناتانیل داوه‌تی كرده‌وم بۆ
بزازكه‌ی ژنده‌هیتی. ياكوب بانگی لی هه‌لسا ((له‌مه‌جده‌ل دوورتر ناچیت؟)) فیلیپ
وه‌لامی دایه‌وه ((من مه‌رم هه‌یه، ده‌توانم له‌كوپیان به‌ره‌لاكهم؟))

كريست بی شه‌وه‌ی بگه‌رپته‌وه گوتی: ((له‌ناو ده‌سته‌كاني خودا))

- ده‌بنه خۆراکی گورگ

یۆحه‌ننا به‌هاواریکی به‌رز گوتی: ((لی‌گه‌ری باوایان لی بی، شوانه به‌خۆی گوت ((وای
خودای میه‌ره‌بان شه‌وه خه‌لكه ته‌واو شیت بوینه)). بۆ كۆكردنه‌وه‌ی می‌گه‌له‌كه‌ی
فیکه‌ییکی لیدا.

هاوسه‌فه‌ره‌كان بۆ پيیشه‌وه ده‌چوون، یه‌هوداخۆی و گۆپالی خواروخچی له‌پيیشه‌وه
ده‌رپيشت بۆ گه‌یشتن په‌له‌ی بوو، شه‌وانی دی شادبوو، هه‌روه‌ك تبه‌شیشه‌ فیکه‌یان
لیده‌دا شه‌وه كه‌ بۆ پيیشه‌وه ده‌چوون، پیده‌كه‌نی و له‌پيیشه‌وه‌دا ده‌جولا نیگه‌رانی گه‌یشتن
بوو)).

په‌ترۆس به‌ئارامی لیی پرسی ((یه‌هود به‌من بلی شه‌وه بۆ كوی ده‌چین، خه‌یال‌م ره‌حه‌ت
بکه)).

نیوه‌ی رووخساری ردین سوور پیکه‌نیناوی بوو ((مه‌له‌كوتی ئاسمان))
- بۆخاتری خوا ده‌ست له‌شۆخی هه‌لگه‌ره‌ بلی بۆ كوی ده‌چین، ده‌ترسیم له‌ئوستاد

بپرسم

په تروس دهستی به موی خۆله میښی خۆی داهیناو گوتی: ((تا..هه، سی رۆژ پیاده رۆپی! ته گهر ده مزانی سۆله کهم و گۆپاله کهم لوقمه یی نان و مه تاره کهی شه راجم له گه ل خۆم هه لده گرت)).

ته و جاره ته و اوای چه هره دی رډین سوور پیکه نیناوی بوو گوتی: ((شاخ په ترۆسی بیچاره ئیستا تۆپه که له سووراندایه ناتوانی رایگری و مالاوایی بکهی له سۆله و نان و شه راب و گۆپاله کهت، په ترۆس مه گهر نازانی دونیامان رها کرده. زه وی و ده ریامان به رلا کرده و ده چینه ئاسمان)). پاشان سه ری له گوئی په ترۆس ناو پیدا چوو گوتی: ((هیشتاش هه ل ماوه بگه رپوه)). په ترۆس گوتی: ((ئیستا چۆن ده توانم بگه رپیمه وه، بازووه کانی کرده وه هه لیسوورانده هه ر چوواراوه، وه ک بلیتی هه پس بووه و تووشی خه فه قان بووه، هیمای کرده ده ریاچه و قایغ و ماسیگره کانی کفرناحوم گوتی: ((هه موو ته وانه ئیستاکی له به رچاومدا بی جیلوه)).

رډین سوور به راته کاندنی سه ری زلیه وه وه لآمی دایه وه ((رژایم، باشه له م حاله ته دا خۆت مه گرختنه و لیگه ری با برۆین)).

به شی بازدهم

سه ره تا سه گه کانی دی بۆنیان کردو ده ستیان به چه چه پ کرد، ته وه نده ی نه برد منالان به جار دانه وه رایان کرده مه جدله، ((ته و وادیت.. خه ریکه وادیت))

- دانیشتوانی دی به کردنه وه ی ده رگاوه پرسیان ((منالینه، کی؟))

- په یامبه ری تازه

ژنه جحیل و پیره کان رژانه ئاستانه ی ده رگاوه، پیوان کاریان رها کردو نه خۆشه کان له خۆش حالیان خه نی بوون و خۆیان ئاماده ده کرد بینه ده ره وه تا ده ست بگه یه ننه ته وه وه، ته و پیشتری له ده رووبه ری ده ریاچه ی گنسارت ناوبانگیکی ده ر کرد بوو، به هره و هیزی ته و له لایه ن نابیناکان و ئیفلیجه کان که له سه رده ستی ته و چاک ببوونه وه دی به دی بلا و ببۆوه.

- دهستی به چاوه تاریکه کانم داهیناو رۆشناییم بینی.

هه رکه پیی گوتم داردهستی ژیر هه نگلم فریډم دهستم به سه ما کرد.

- یه ک ئۆردو هه رماس وجودیان ده خواردم، ته و دهستی خۆی به رز کرده وه و فه رمانی پیدان: ((ونبن و برۆنه ناو جهسته ی به رازه کانه وه)) ته وان بی دره نگو به جووتکه هاویشتنه وه له ده روونم هاتنه ده ره وه و چوونه ناو به رازه کان که له که ناردا ده له وه ران، به رازه کان شیت بوون، سواری سه رملی یه کترده بوون و خۆیان ده هاویشته ناو ئاوو ده خنکان. مه جدله یه به بیستنی خه به ری خۆش له کوخته کهی هاته ده ره وه، له و رۆژه وه ی که کورپی میری فه رمانی پیدا بوو بگه رپیمه وه ماله که ی و چیت گونا ه نه کات، ده م ده رگا هه تاوی لینه دابوو، ته و گریابوو ژه نگی رۆحی خۆی به ته شک سپی کرد بووه،

ههولئى دابوو بۆشهوى رابردوو له پانتايى زهينى خۆيدا پاك بکاتهوه، هه مووشتى - شهرم، شادوماني، شهوويدارى بسپيرتته دهسى فهرامۆشى و جهستهيهكى پاکيزه ديكه له داىك ببى. چهند روژى يه کهم سهرى له زهوى کوتابوو دهينالاند، بهلام جارجاره که نارام دهبووه، نازارى نه دهما كابوسه کانى ون دهبوون. ئيستاکى هه مووشهوى کريستى له خهون دهيينى که هاتوه، وهکو پياوى ده رگاي ماله کهى ئهو دهکاتهوه له هوشه دا له ژير دارى پر شکوفه هه ناردا داده نيشى، له ريگه يئىكى دووره ههاتبوو، ماندوو توژاوى بوو، مرؤف نازاريان دابوو، هه مووشه سران مهجده ليه ئاوى گهرم دهکردو پييه موقه دهسه کانى ئهوى ده شوشت، پاشان به په خشان کردنى قژى خوئى ئهوى وشک ده کردهوه، ئهو دهحه سايهوه، بزهى دههاتى و گهپى له گهله مهجده ليه دهکرد، هيچ کاتى گوفتارى ئهوى له بير نه دهما، بهلام کاتى که بهيانى له خه و راده بوو، به شادى و سهرخوشيهوه دههاتوده چوو. له چهند روژانئىكى دواييدا به دهنگيى نزم و ردهوه به شيويهى که هاوسى کانى ئاگايان لى نه بى، وهکو درهنگه شهويان دهستى دهکرد به گورانى چرپى، ئيستاکى که به هوى سهروسه داي منالان ئاگادارى هاتنى ئهو بوو، ههلبه زيهوه ههواو چه فیه کهى به شيويه يئى که به ستا که رووخسارى ماچاوى داپوشى، ته نهها دوو چاوى درشت و رهشى دياربوو، ده رگاي گاله دا په لى کرد له پيشواى کردنى.

- ته مرؤکه عه سر ههراو زه نايى له دى به ربابوو، کچه جيئه له کان زيرو زيوى خويان له بهر کردبوو، خه ريکى ناماده کردنى مه شخه له بوون بۆ جهژنى زه ماوه نند، زه ماوه ندى برازاي ناتانيل بوو، ئه ویش وهکو مامى پينه دۆز بوو، مرؤف يئى خه پله و رهنگ قاوه بى بوو، لؤقيى خوترمه ئاسۆ هه بوو، منالئى تازه پيگه ييوو بوو، بوو که که له ژير په رده يئى ئه ستووور دابوو، ته نهها چاوه کانى و گواره گه وره و نوقره يه کانى له ژيره وه دياربوو، به سهر کورسيه کى به رزه وه له مالى خوئى دانيشتوو، چاوه روانى جه نايى ميوانه کان و کچه کانى دى بوو خويان و مه شخه له کانينان، ئهو به هه مان شيوه چاوى له رى گريه سته که بوو تا کتیبى پيرۆز بکاته وه و گريه سته ماره کردن دهست پيى بکات، له لايه کى ديكه شه وه چاوه روانى ئه وه بوو هه موو برۆن، ئهو له گهله ميئرده خوترمه لوته کهى ميئيتته وه.

ناتانيل هاوارى کرد ((واخه ريکه ديت)) گوئى له مناله کان بوو ده رپه رپه ده ره وه تا دۆسته کانى داوه تى مه راسيى زه ماوه نند بکات، ئهوانى له که نار بيره وه له ده روزه ي هاتنه ژووره وه ديكه دۆزیه وه، که بۆ شکاندى تينه تيان ئاويان ده خوارده وه. مهجده ليه له که نار کريست چۆكى دا، پييه کانى ئهوى شوشت، ئيستا به قژى وشكى ده کرده وه، ناتانيل گوئى: ((ئه مشه و زه ماوه ندى برازامه، گه وره مان بکه و ته شريف بيته بۆ زه ماوه نند، به يه که وه ئهو شه رابه ده خوينه وه که تر يکه يم له هاوينى ئه مسالدا له مالى زوبه دى کوشيوه.

له کاتيى رووى له کريست ده کرد پيئاچوو گوئى: ((كوپى ميئرى)) زۆرمان سه باره ت به ته قديسى تووه بيستوه ئهو شانازيه مان پى به خشه، زاوى تازه پيرۆز که تا بۆ گه وره بى سراييل منداليان ده سه که وى.

کريست له جيوه هه لسايه وه وه لامي دايه وه ((شادى مرؤفه کانى ئيمه خو شحال ده کا، هاوسه فه ران با برۆين)) ده ستى مهجده ليه ي گرت و به رزى کرده وه گوئى: ((ميئرى به دوامان که وه)) کريست به شادى و سهرخوشى بۆ پيشه وه ده چوو، ئهو حه زى له جه ژنو شادى بوو، عاشقى رووخسارى بريقه دارو گه شاره ي مرؤف بوو، که يفى به ديتنى زه ماوه ندى جه وانان و گه ش راگرتنى سوپه ي مال دههات، له کاتيى به ره وه مه راسيى زه ماوه نند ده چوو، له به رخۆ که وته ئه نديشه وه ((گياکان، سوسکه کان، مه له کان، ئاژه له کان، مرؤفه کان، هه موويان پيرۆزن، هه موو تافه ريده ي خودان، ژيانى ئه وان چ به ره يه کيان هه يه جگه له وه ي بۆ ته کرىمى خودا وه نند نه بى؟ که واته ليگه رى دوعا بکه م که تا خودا خودا يه تى ده کات به زيندووبى ميئمه وه)). ئهو کچانه ي که تازه له گه رماو هاتبوونه ده ره وه، له پيشه وه به جلى سپيان له ده ره وه ي ده رگاي داخراو و رازا وه وه وه ستابوون، ئه وان مه شخه ليان له ده ست گرتبوو، ئاوازي ديرييه ي جه ژنى زه ماوه نديان ده چرپى، ئهو ئاوازه له ستايشى بووک بوو، زاويان مه ته له باران ده کرد. له خواى ده خوازي که پى بيئته ئه م جه ژنه و ره گه له ئهوانى ديكه بکه ويئ، جه ژنى زه ماوه ندى له شه ره ف ئه نجام دابوو، سراييليه ي زه ماوه ندى ده کرد، دوو که س که ئه مشه وه ده که وته باوه شى يه کتريه وه له وان هه بوو تووى کريستيانو گريساز که ن. کچان بۆ کوشتنى کات گورانيان ده چرپى، زاوا دوا که وتبوو، ئه وان چاوه روانى ئه و بوون تا ده رگابکاته وه و

مه‌راسیم ده‌ست پیبکات، به‌لام له هه‌مان کاتدا که شه‌وان گۆزانیان ده‌گوت، کریستو داروده‌سته‌که‌ی ئاماده‌بوون، پاکیزه‌کان گه‌رانه‌وه، به‌دیتنی مه‌جده‌لیه ئاوازیان یه‌کجاری بری و شه‌وان به‌ره‌نگو رووی سووتای خۆیان پاشه‌کشه‌یان کرد، له‌ناو ئاپۆره‌ی پاکیزه‌کان چ ده‌کات؟ کیتخوای پییری دی له کوی بوو تا ری له‌و بگری؟ جه‌ژنی زه‌ماوه‌ند بی حورمه‌ت بوو! ژنانی شوو کردوش گه‌رانه‌وه‌و به‌تووره‌یی سه‌یری شه‌ویان کرد، له‌میانی ئاپۆره‌ی میوانانی سه‌پسکه‌ر که خانه‌داری به‌پیز بوو له‌ده‌ره‌وه‌ی ده‌رگای داخراو شه‌وانیش له‌ چاوه‌روانیدا وه‌ستابوون، جونبوو جۆش که‌وتسه ئاراوه، به‌لام مه‌جده‌لیه چه‌شنی مه‌شخه‌لیکی داگیرساو له‌ دره‌وشانه‌وه‌دابوو، له‌ ته‌ک کریستوه وه‌ستا هه‌ستی ده‌کرد که‌رۆجی دووباره پاک بۆته‌وه‌و لیوه‌کانی ماچ نه‌کراوه، له‌ پرێکا ئاپۆره‌که‌ ریی کرده‌وه کیتخوای دی که‌ پیره‌مێردیکی وردیله‌و نه‌ندام وشکیله‌بوو، وه‌کو بورجی زه‌هره‌مار به‌ره‌و مه‌جده‌لیه ده‌هات، به‌ گۆپاله‌که‌ی له‌ویداو به‌ هیمای سه‌ر داوای لیکرد شه‌وی جیبه‌لی. کریست ته‌ماشای ژه‌هراوی خه‌لکی به‌سه‌ر ده‌ست و رووخسارو سینه‌ی خۆی هه‌ستپیکرد، جه‌سته‌ی ئاگری گرت، وه‌ک بلیی هه‌زاران هه‌زار درکی تیده‌چی. سه‌یری کویخای پیرو خانمانی به‌پیزو پیوانی روو ترشو و پاکیزه‌ پهری‌شانه‌کانی کردو ئاخى هه‌لکیشا: تاکه‌ی چاوی مرۆقه‌کان به‌نا‌بینایی ده‌می‌نیتته‌وه‌و نازانن که هه‌موویان برای یه‌کن؟))

زه‌مه‌که‌ زیادبوو بوو، یه‌که‌مین هه‌ره‌شه له‌ تاریکیدا ده‌نگی دایه‌وه، ناتانیل به‌ره‌و کریست چوو قسه‌ی له‌گه‌لدا بکات، به‌لام ئوستاد به‌ ئارامی شه‌وی وه‌لاناو له‌ میانی ئاپۆره‌که‌دا ریی خۆی کرده‌وه هیشتا له‌ که‌چه‌کان نزیک که‌وته‌وه، مه‌شخه‌له‌کان که‌وتنه‌وه داگیرسان، ری بۆ تپیه‌رپینی شه‌و کرایه‌وه، له‌ ناوه‌ندی شه‌واندا وه‌ستاو ده‌ستی به‌رز کرده‌وه ((خوشکه‌کام شه‌ی پاکیزه‌کان، خوداوه‌ند ده‌ستی دایه‌ لیوه‌کام و قسه‌ییکی خۆشه‌ویستی ئامیزی دانایه سه‌ریانه‌وه، له‌و شه‌وه‌ پیرۆزه‌ی زه‌ماوه‌ند ده‌یکه‌م به‌دیاری بۆئیه، خوشکام شه‌ی پاکیزه‌کان گویکانتان بکه‌نه‌وه په‌نجه‌ره‌ی دلتان بکه‌نه‌وه و ئیه‌وش براکام ئارام بن که‌ من ده‌مه‌وی قسه‌تان له‌گه‌ل بکه‌م. هه‌موو به‌ناپه‌حه‌تی گه‌رانه‌وه، له‌ ده‌نگی شه‌وه‌و پیکه‌وتن که‌ تووره‌یه‌و ژنان گومانیان کرد که‌ خه‌مگینه هه‌یچ که‌س قسه‌ی نه‌ده‌کرد، له‌حه‌وشه‌ی مالد ده‌نگی به‌ریتمی مؤسیقا زانانی کویر ده‌گه‌یشته

گوی، کریست ده‌ستی به‌رز کرده‌وه ((خوشکام شه‌ی پاکیزه‌کان، ده‌زانن ئاسمان له‌چی ده‌چی؟ وه‌کو جه‌ژنی زه‌ماوه‌ند وایه خودا زاوایه‌و رۆجی مرۆفیش بووک، له‌ ئاسماندا جه‌ژنی زه‌ماوه‌ند به‌ریاده‌یی و ته‌واوی مرۆقه‌کان داوه‌ت ده‌کرین، برایام لیام بیرون، به‌لام خوداوه‌ند به‌مجۆره قسه له‌گه‌ل من ده‌کات، به‌ مه‌سه‌له‌یه ئیستاکی قسه له‌گه‌ل من ده‌کات))

-بریار بوو له‌دی دا جه‌ژنی زه‌ماوه‌ند به‌ریایی، ده‌ پاکیزه مه‌شخه‌لی خۆیان بۆ پیتشوازی زاوا هه‌لگیرساندو چوونه ده‌ره‌وه، پینج له‌وان دانا بوون، به‌قاپی خۆیان رۆنیان له‌گه‌ل خۆیاندا برد، پینجی تر نادان بوون روونی زیادیان له‌گه‌ل خۆیان نه‌برد بوو، شه‌وان له‌ ده‌ره‌وه‌ی مالتی زاوا وه‌ستان و چاویان له‌ری بوو، به‌لام هاتنی زاوا دوکه‌وت، شه‌وان خه‌والبوون و خه‌وتن، نیوه‌شه‌و بانگی به‌رزپوه ((ئیستا زاوا دیت خیراکه‌ن له‌ پیتشوازیکردنی)) ته‌واوی پاکیزه‌کان له‌جی وه هه‌لسان تا زه‌یت له‌چرایان بکه‌ن، چونکه‌ چراکان له‌مالتی خامۆشی بووندا بوون. به‌لام پینج پاکیزه‌ی نادان رۆنیان نه‌بوو به‌پینج پاکیزه داناکانیان گوت (خوشکان که‌می روون به‌ ئیمه‌ بدنه‌ و اخه‌ریکه مه‌شخه‌لی ئیمه خامۆش ده‌بی)) به‌لام دانایان له‌ وه‌لامدا گوتیان ئیمه بۆ ئیه‌و رۆمان هه‌لته‌گرتوه، برۆن بری په‌یدا بکه‌ن)) له‌ کاتیکا پاکیزه نادانه‌کان بۆ دۆزینه‌وه‌ی رۆن په‌له‌یان ده‌کرد، زاوا گه‌یشت پاکیزه داناکان له‌گه‌ل شه‌ودا چوونه ژووره‌وه‌و ده‌رگا داخرا، پاش ماوه‌یه‌ک شه‌و پاکیزه نادانایانه گه‌رانه‌وه، مه‌شخه‌له‌کانیان هیشتا هه‌رگه‌ش بوو، له‌ ده‌رگیان داو هاواریان کردو پارانه‌وه ((ده‌رگامان لی بکه‌نه‌وه)) به‌لام له‌ ژووره‌وه، پاکیزه داناکان پیده‌که‌ن و وه‌لامی شه‌وانیان دایه‌وه ((سزای ئیه‌و هه‌ر شه‌وه‌یه، ئیستا ده‌رگا داخراوه‌و برۆن!))، به‌لام شه‌وان فرمیسیکیان هه‌لده‌رشت و گریه‌و زاریان ده‌کرد ((ده‌رگا بکه‌نه‌وه، ده‌رگا بکه‌نه‌وه)). پاشان کریست له‌ قسه‌کردن وه‌ستا، جاریکی دیکه‌ش کویخوای پیرو میوانان و کابانه به‌پیزه‌کان و پاکیزه مه‌شخه‌ل به‌ده‌سته‌کانی به‌سه‌ر کرده‌وه و بزه‌ییکی کرد. ناتانیل که‌ به‌ده‌می کراوه‌وه گویی ده‌گرت و گوتی: ((پاشان؟)) زه‌ینی ساده‌و ته‌مبه‌لی شه‌و که‌وتبووه جونبوشه‌وه ((شه‌ی پاشان، شه‌نجام چی بوو؟ کریست له‌ کاتیکا چاوانی درشت و ته‌فسونای خۆی برپیه‌وه شه‌وه‌وه، پرسى ((ناتانیل شه‌گه‌ر تو له‌ جینی زاوا بوای، چیت ده‌کرد؟)) ناتانیل بیده‌نگ مایه‌وه، له‌ زه‌ینی خۆیدا هیشتا نه‌ندیشه‌ییکی

دروست له ودهی که ده بو چي بکات نه بوو، بؤساتی بیری کرده وه لییده دان، چوونکه بهیه قینی دهرگا داخرابوو، یاسا وای پیویست کرده، به لآم بؤ ساتیکی دیکه دلئی به حالی ئه وان ده سو و تاو له به رخؤ دهیگوت ((مؤله تی به وان ددها تا بینه ژوروه وه)) کریست دووباره پرسى ((ناتانیل ئه گهر تۆ له جیی زاوا بوای چیت ده کرد؟)) هییدی هییدی و به رده و ام چاوانی پارانه وه نامیزو رووخساری بئی غه لوغه شى پینسه دؤزی ده لاوانده وه. ناتانیل به دهنگیکی کپ به شیوه یی که کوئخای دئی ناگای لی نه بی وه لآمی دایه وه ((دهرگام ده کرده وه)) ئه و ئیدی توانای رووبه روو بوونه وهی له گهل چاوانی کورئ میترئى له ده ست دابوو، کریست به خو شحالی گوتی: ((ناتانیل پیروزیایی له تۆ ده که م)) ده ستی بؤ پیشه وه دریژ کرد وه ک بلئی پیروزی بکات.

له هه مان ساتدا، هه رچه ند که هیشتا زیندوو، ده چیت به هه شت، زاوا دروست به هه مان شیوه یی که گوتت، وابکه، نۆکه رانی بانگ کرد تا دهرگا بکه نه وه، بانگی سه ردا ((ئه وه زه ما وه نده لیگه رپین با هه موو بخۆن، بخۆنه وه دلئیان شاد بی، دهرگا بؤ پاکیزه ناداناکان بکه نه وه، که زۆریان راکرده وه)). ئه شک له چاوانی مه جده لیه دا ریچکه ی به ستا ((ئاخ چى ده بوو ئه گهر ده متوانی ده می که ئه و وشانه ی لی ده چکیته وه، ماچباران بکه م!)) ناتانیل قه ندی له دل ده تاوا وه وه ک بلئی پیشتری چۆته به هه شت، به لآم کوئخای دئی ئه و بورجه زه هره ماره گوچانی خو ی به رز کرده وه، دهنگیکی گوئکاسکه ر له هه وادا دهنگی دایه وه ((کورئ میترئ تۆ به پیچه وانه ی شه ریعت کارده که ی)) کریست به ئارامی وه لآمی دایه وه ((شه ریعت به پیچه وانه ی دلئ من کار ده کات)) کریست هیشتا خه ریک بوو قسه ی ده کرد که زاوا ی هه مام کرده و عه تراوی به باقه گوئیکی سه وزی سه رقتی گلوازه ی هاته ژوروه وه، به چه ند گلاسی که یفی کۆک کرده بوو، لووتی ده بریقابه وه، به زه ربه یی دهرگه ی کرده وه، میوانان له دوا ی ئه وه وه رژانه ژوروه وه، کریستش له کاتیکا ده ستی مه جده لیه ی گرتبوو هاته ژوروه وه، په ترؤس به دهنگیکی کپ له یۆحه ننای پرسى ((پاکیزه نادانه کان کامه یانن و پاکیزه داناکان کامه ن؟ چى له و مه سه له یه تیگه یشتی؟

کورئ زوبه دی وه لآمی دایه وه ((ئه وه یه که خودا باوکی ئیمه یه)) گریبه ندساز گه یشت مه راسیمی ماره کردنی جیبه جی کرد، دوا ی ئه مه زاوا هاته ناوه ندی هه وشه که وه و

میوانه کان سه فیان به ست، ماچیان کردو ئاره زووی ئه وه یان کرد کورئیکیان ببی که سراپیل له کۆلیتی رزگار بکات، به یه که وه که وتنه گۆرانی، میوانه کان که وتنه نۆش و هه لپه رکپوه، کریست و هاوړپیکانی به شداری ئه و کاره یان کرد، چه ند سه عاتیکی تیپه ری به هه لکشانی مانگ، سه فه ریان ده ست پیکرد، ئیستاکی پاییزه به لآم گه رمای رۆژ دانه به زیوو، سه فه رکردن له فینکایی نمناکی شه ی دلدا چه سپ بووو .

رووخساریان به ره و سراپیل بوو بؤ پیشته وه ده چون، ئه وان مه ست بوو بوون و هه موو شتی جیلوه ییکی گۆراوی هه بوو، چاوه کانیان وه کو رۆح سوکبال بوو بوون، به پیی بالداره وه به رپدا ده رۆیشتن: ئوردن له لای چه بیان بوو، له لای راستیان ده ستایی (زبولون) که له ژیر مانگدا به هه رمینی به ره هه م و خاکه را خه وتبوو، دوا ی به جیپه یانی وه زیفه یی که خودا وه ند چه ندین سه ده کرد بوو یه ئه مانه تی ئه ستۆی ئه وه وه که گه نم به به رزایی مرؤف سه ره له گه رپینی و دره ختی میوه له گه ل تری و دره ختی زه بیتوون له گه ل زه بیتون بگوئینی، ئه مسالیش ماندوو رازی بوو، ئیستا ئه و وه ک چۆن دایکی که تازه منالی بووی ماندوو رازی و ئاسوده بوو بوو، په ترؤس چه ندین جار دهیگوت ((برایان چه ند مایه ی خو شحالیه)) شادی ئه و له و ریگایه داو شه وانه و سه فای پیکه وه بوون بئی کۆتایی بوو ((نایا ئه وه راستی هه یه؟ نه کا جادوو مان لیکرابی؟ به و حاله ته یی که ئیستا تیا یام، غه ربی گۆرانی گوتتم کرده دهنه شه ق ده به م. کریست بانگی کرد ((هه موو به یه که وه)) له پیشته وه ی ئه وان ده رۆیشت سه ری به رز کرده وه و پیشتی هه مووان ده ستی پیکرد، دهنگی کزبوو، به لآم دلنه وازو پر له هه ست بوو، لای راست و چه پی ئه و سه دای ئاهه نگ نامیزو ئارامی یۆحه ننا و ئاندریاس بوو، بؤ ماوه یه ک ئه م سی سه دا به رزه ی میلؤدی دلخۆشکه ری خو یان له فه زا ره ها ده کرد، دهنگه کان ئه وه نده پر له هه نگوین بوون که دلئ خالی ده بوو، له به ره خو ده تگوت ((ناتوانن وابه رده و ام بن ئه و هه موو شه هده به یه قین ئه وان گیشو نا ره حه ت ده کات)) به لآم دهنگه کان له کانیککی قوله وه ده جو شایه بالا وه، هه رکاتی کۆتایی دهنگه که داد به زه ی دووباره ده ستیان پی ده کرده وه، هه ر له پرپیکاچ له زه ته یی چ قودره تی! زیل و به می دهنگی په ترؤس و یاکوب یه هودا، سه نگی و پیروزمه ندو پرله قودره ت هه وای ده له رزانندو هه موو به یه که وه، هه ربه که و به

و بهر هیئانی هیزی دهنگی خۆی، هاواری زهبور- زهسوری ته ره ب تهنگیزی سفری پیرۆز
یان بهره و گومیزی فهلهك سهردا:

وای كه هیچ شتی چاكتر و بهسهفاتر نییه

لهسهفهرا بریاان لهگهله كتریدا

له رۆنیکی موقهدهس دهچیت

كهلهپیشی هاروون دهچكیتتهوه

وهكو شهونگی-حهرمون-ه

كه بهسهرا كیوی سههیوندا دهباری

تا لهوی خودا تاههتایی بهره كهت و زیندهگی خۆی دهنیری

چهنده سهعاتیک رته بوو، تهستییهكان ون بوون، خۆرهتاو بهرزبووه به جیهیشتنی خاکی
(جهلیل) چوونه ناو سامیرای خاکی ره شهوه، یههودا له جوله وهستا، پینشینیازی كرد:
باشتر وایه ئاقارمان بگۆرین، ئیره سهرزهمینی ئیلحدادو نهفرت لیكراوه، باشتر وایه كه له
پردی ئوردن بهپهینهوه و بهكه نارێکی دیکه دا برۆین، پهیههندی دروست كردن لهگهله
خهلكانی كه شهریعت دهخه نه ژیر پینان گونا هه، خودای ئهوان پیسه، نان و ناویشیان،
دایکم به منی گوت: لوقمه ییکی نانی سامیرا لوقمه ی گۆشتی بهرازه، باشتر وایه
ئاقارمان بگۆرین)). بهلام کریست بهئارامی دهستی یههودای گرت و پیکهوه
بهردهوامیان بهپیدا، پیی گوت ((برام یههودا لهو کاته ی که مرۆقی پاک دهست دهاته
دهستی مرۆقی ناپاک، ئه و مرۆقه شه پاک دهپیتتهوه، په لپ مهگره، ئیمه بو خاتری
ئهوان، بو خاتری گونا هکاران هاتووین، زاهیدی پینشیان، چ پیوستیان به ئیمه ههیه؟
ئیره له سامیرا قسه ییکی گهرم له وانه یه مرۆقی نه جات بدات، یههودا، قسه ی گهرم،
کرداری باش، بزهی که بهرووی سامیراییک که تیده په ری.. تیده گه ی؟)) یههودا
نیگاییکی به دزی کرده دهور بهر تا دلنیابی که ئهوانی دیکه ناییسن، له سه ره خو گوتی:
((رێگه ی دورست ئه و نه یه، بهلام سهیر ده کم تا بگه مه زاهیدی وه حشی، ئه و فه تو
دهدات، کۆن بو بوو، تا ئه و کاته بۆ ههر جیههك ده رۆی برۆ، ههر جیههك حهزت لییه بیکه،
تۆ ئازاد ناکه)) گۆپاله که ی نایه سهر کۆل و خۆی به ته نهها که وته رێگاوه.

ئهوانی دیکه، که به پیدای ده رۆیشتن له گهله یهك قسه یان ده کرد، کریست بو ئهوان ده رباری
عیشق و باوک و مه له کوتی ئاسمان قسه ی ده کرد، ئه و روونی ده کرد وه که پاکیزه
نادانه کان کامانه و پاکیزه دانا کان کامانه، مه شخه له کان چ بوون، رۆنه که چ شتی،
زاوا چ که سیکه و بۆچی پاکیزه نادانه کان نه ههر به ته نهها وه کو دانا یان چوونه
ناو ماله که، به لکو ته نهها که سانی بوون که پیی ماندووی خۆیان له لایه ن نۆکه رانه وه
شوشته بوو، کاتی که چوار هاو ده مانی گویان راگرتبوو، زهینیان فراوان ده بوو،
له ته وای قسه کان ده گه یشت و دلنیاده بوو نیستا گونا هه بو ئهوان له پاکیزه نادانه کان
ده چوو، که به مه شخه لی خامۆشه وه وه ستان و له به رابه ر ده رگای خودا دا ئه شک ده رپژن و
ده پارینه وه. ئهوان وهك چۆن رینان ته ی ده کرد ئاسمان له به رزایی سه ری ئه وانه وه
هه وراوی هه لگه را زه ی تارو تیره بوو، هه روا بو نی بارانی لی ده هات، له بناری گیزیم-
ی کیوی پیرۆزی باوانیان گه یشته یه که مین دی، له به نه ی ده روازه ی چوونه ژووره وه ی دی
بیری دیرینه ی یاکوبی لی بوو که به دارخورما و قامیشه لان ده وره درابوو، له هه مان ئه و
جیهه دابوو که هه مان ئه و سالاری هۆزه، خۆی و مه ره کانی هاتبوو بو ئاوه له کیشان، له
که نار به ر دیکه وه بیره که و ئه و گوریه سه دیرینه ی که نه وه له دوا ی نه وه ده ستیان پیدا
هیئابوو زری بو بوو، کریست هه ستی به ماندو بوون کرد، به رده کان پینان بری بوو
خوینیان لی هه لده فیچقا، گوتی: ((من هه ر ئیره ده میئمه وه، ئیه برۆنه ژووره وه له
ده رگا کان بدهن، مرۆقیکی باش په ی داده بی که لوقمه یی نان وه کو سه ده قه بدات به
ئیه، ژنیکیش بو لای بیره که دی و بو ئیمه ئا وه لده کیشی تا بیخۆینه وه، پشت
به خودا و مرۆقیش به ستن. هه ر پینج نه فه ر به ریکه وتن، به لام له میان رییدا یه هودا
باوه ری خۆی گۆری و گوتی: ((من نایمه ناو دی پیس، لیوم له نانی پیس نادهم،
هه ر لیره له ژیره وه داره هنجیره ده میئمه وه و چاره روانی ئیه ده م)).

له هه مان کاتدا کریست له سیبه ری قامیشه لانه کاندا راکشا، تینوو بوو، به لام بیرکی
قوول بوو، چۆن ده ی توانی ئا و بخوا ته وه؟ سه ری لار کرده وه زهینی خۆی سپارده دهستی
ئه ندیشه کانه وه. له به رده می ئه ودا هیچ گرفتگی له میان نه بوو، چاوی کزیوو،
ماندو و ده بوو، ئه ژنۆکانی ده چه مینه وه توانای کیشان ریوحی نه بوو، بیچاره ده بوو، به لام
بیدره نگ خودا شنه ییکی فیئک و نه رمی هه لکرد، دووباره چاره کانی گروتینیان

تیگهوت، هه‌لده‌ستایه‌وه به‌رده‌وامی به ریی خۆی ددها، تاکه‌ی؟ تاده‌می مه‌رگ؟ تا نه‌و لای مه‌رگ؟ له‌کاتیکا ده‌رباره‌ی خودای گه‌وره‌و مرۆڤ له‌ئەندێ‌شە دابوو، قامیشه‌لانه‌کان که‌وتنه‌ بزواته‌وه، ژنیکی گه‌نج که‌ گواره‌ی له‌ گوێ‌دابوو و‌گۆزه‌بیکی له‌ سه‌سه‌ریبوو نزیك بیر که‌وته‌وه‌و گۆزه‌که‌ی نایه‌ سه‌ر لیوی بیر، کریست له‌میانی قامیشه‌لانه‌وه‌ بینی که‌ نه‌و گوریسیکی له‌ده‌ستدایه‌وه‌ له‌ ده‌ولکی به‌ستاو ره‌وانه‌ی ناویری کرد، ئاوی هه‌لکیشاو گۆزه‌که‌ی پر کرد، تینویه‌تی کریست زیادی کرد، له‌کاتیکا له‌نیوان قامیشه‌لان هاته‌ ده‌ره‌وه‌ گوتی: ((ئه‌ی ژن که‌می ئاوم بده‌ری)) ژنه‌ هه‌راسان بوو کریست گوتی: ((مه‌ترسه‌ من مرۆڤیکی شه‌ره‌فمه‌ندم تینوو‌مه‌، که‌می ئاوم بده‌ری)).

ژنه‌ گه‌جکه‌ وه‌لامی دایه‌وه‌ ((چۆن که‌ تو خه‌لکی جه‌لیلی به‌م شیوه‌ که‌ له‌جالت به‌دیار ده‌که‌وی، داوای ئاو له‌ منی سامیرایی ده‌که‌ی؟

- نه‌گه‌ر ده‌زانی که‌ چ که‌سی به‌تۆ ده‌لێت - ئه‌ی ژن توژی ئاوم بده‌ری- ده‌که‌ویته‌ سه‌ر پییه‌کانی و داوات لێ‌ده‌کرد که‌ هه‌تاهه‌تاییت پی به‌خشی بۆ ئاو خواردنه‌وه‌ی. ژنه‌ هاروه‌هاج بووبوو، ((تۆ گوریسو ده‌ولکت پی نییه‌و بیریش قوولنه‌، چۆن ده‌توانی ئاو هه‌لکیشی و بیده‌یته‌ من بۆ خواردنه‌وه‌، کریست وه‌لامی دایه‌وه‌ ((نه‌و که‌سه‌ی که‌ ئاوی ئه‌م بیره‌ ده‌خواته‌وه‌، دووباره‌ تینوو ده‌بیته‌وه‌، به‌لام که‌سی که‌ نه‌و ئاوه‌ی من به‌وی ده‌ده‌م تا بینۆشی ئه‌به‌د تینوی نابێ ئه‌وکاته‌ ژنه‌ گوتی: ((ئه‌ی ئاغا له‌م ئاوه‌م پی بیه‌خشه‌ تا بۆ ئه‌به‌د تینوم نه‌بی ئیدی هه‌موو رۆژی بۆ هیئانی ئاو بیمه‌ ئیروکانه‌وه‌.

کریست گوتی: ((برۆ می‌رده‌که‌ت بانگکه‌)).

قوربان من می‌ردم نییه‌.

- که‌ ده‌لێی ((من می‌ردم نییه‌)) راسته‌ چوونکه‌ تا ئیستا پینج می‌ردت هه‌بووه‌، ئه‌وه‌که‌سه‌ی که‌ حالێ حازر له‌گه‌ل تۆدایه‌ می‌ردت نییه‌. ژنه‌که‌ له‌ستایشدا بوو پرسى ((ئاغا تۆ په‌یامبه‌ری؟ ئاگات له‌ هه‌مووشتی هه‌یه‌؟ کریست بزهیکی هاتی)) (ته‌گه‌ر مه‌یلت هه‌یه‌ شتی له‌من پرسی ئازادانه‌ قسه‌بکه‌))

- به‌لی ئاغا شتی هه‌یه‌ که‌ مه‌یلم هه‌یه‌ وه‌لامی نه‌وم پی بلێی، تا ئیستا باوکانی ئیمه‌ له‌وه‌کیوه‌ پیرۆزه‌ی -گی‌رزیم- خودایان په‌رستوه‌، ئیستا ئیوه‌ په‌یامبه‌ران ده‌لێن که‌ ئیمه‌ ده‌بی ته‌نها له‌ ئورشه‌لیم خودا بپه‌رستین، کامیان راسته‌؟ له‌کوی خودا ده‌دۆزێته‌وه‌؟ بۆ من روونی که‌وه‌.

- کریست سه‌ری خۆی هیئایه‌ خواره‌وه‌و شتیکی نه‌گوت، نه‌و ژنه‌ گوناهاکه‌ره‌ که‌ به‌دوای خودا ده‌گه‌رێ و ئازاری ددها، له‌ ناخه‌وه‌ را کاری کرده‌ سه‌ردلی کریست، له‌به‌ر خاتری نه‌و له‌گه‌ل خۆی که‌وته‌ گه‌توگۆوه‌، تا چه‌ند وشه‌بیکی له‌بار بۆ ئارام کردنی نه‌و بدۆزێته‌وه‌، له‌په‌رینکا سه‌ری به‌رزکرده‌وه‌ رووخساری دره‌خشایه‌وه‌. ئه‌ی ژن نه‌وه‌ی که‌ ده‌یلیم جیی له‌ قولایی گیانت بکه‌وه‌، رۆژی دی پیشتر نه‌و رۆژه‌ گه‌یشته‌وه‌، که‌ مرۆڤ نه‌له‌م کیوه‌ نه‌له‌ ئورشه‌لیم ستایشی خودا ناکات، خودا رۆحه‌، رۆحیش ده‌بی ته‌نها له‌ رۆحدا ستایش بکری.

ژنه‌ هی‌دمه‌ی گرت، بۆ پیشه‌وه‌ لاریۆوه‌ له‌رووی نیگه‌رانیه‌وه‌ رووی کرده‌ کریستوه‌، له‌سه‌رخۆ به‌ده‌نگیکی له‌رزیه‌وه‌ پرسى ((نه‌کاتو... نه‌کا تۆ هه‌مان که‌سی بیت که‌ له‌ چاره‌پروانی ئه‌وداین؟))

-له‌ چاره‌پروانی چ که‌سی‌کدان؟

- تۆ خۆت ده‌زانی، بۆ له‌منت ده‌وی که‌ ناوی بینمه‌ سه‌رزمان، لێ‌وه‌کانی من گوناهاکارن.

کریست سه‌ری له‌یه‌خه‌ی برده‌ خواره‌وه‌، وه‌ک بلێی گوێ له‌دلی راده‌گرێ و له‌ چاره‌پروانی‌دایه‌، بۆ نه‌وه‌ی وه‌لام له‌ دلی وه‌ریگری، ژنه‌ به‌لاریبونه‌وه‌ به‌سه‌ریا به‌تاسوقه‌وه‌ چاره‌پروانی ده‌کرد، به‌لام له‌ هه‌مان حالدا که‌ ئه‌م دوو به‌په‌ریشانی له‌ناو بیده‌نگیدا له‌ جیوه‌ وه‌ستاوبون، چه‌ند ده‌نگیکی خوشحال ده‌بیسترا، هه‌واریه‌کان، له‌کاتیکا سه‌ره‌که‌وتوانه‌ نایان له‌ هه‌وادا راده‌ته‌کاند به‌دیارکه‌وتن، کاتی که‌ ئوستادیان له‌گه‌ل ژنیکی نه‌ناس دیت وه‌ستان، کریست به‌ دیتنی ئه‌وان شادومان بوو، بۆ؟ چوونکه‌ له‌وه‌لامدانه‌وه‌ی پرسیا‌ری سه‌سووره‌یه‌نه‌ری نه‌و ژنه‌ رزگاری بوو، به‌ هیئامی سه‌ر داوای له‌ هاوڕیکانی کرد نزیك ببنه‌وه‌، بانگی کرد. ((وه‌رن نه‌و ژنه‌ باشه‌ هاتوه‌، خوا نه‌وی ناردوه‌ تا ئاومان بۆ هه‌لکیشی، به‌لام یه‌هودا چوه‌ سووچی‌که‌وه‌ تا له‌شه‌ری پیس بوون

بهو ژنه سامیراییه له ناماندایی، ژنه گۆزه‌که‌ی لارکرده‌وهو تینوه‌کان ناویان خوارده‌وه، دووباره گۆزه‌که‌ی پرکردو به کارامه‌یی داینایه سه‌ری و به‌بیرکردنه‌وهو نارامیییه‌وه به‌رهو لای گونده‌که که‌وته‌پری.

په‌ترۆس پرسى ((مه‌ولای من شهو ژنه کی بوو؟ وا له‌گه‌ل یه‌کتر قسه‌تان ده‌کرد وه‌ک بلیی ساله‌های ساله‌یه‌کتر ده‌ناسن)).

کریست له وه‌لامدا گوتی: ((شهو یه‌کی له خوشکه‌کانم بوو، داوای تاوم لیکرد، چوونکه تینوو بوومو تینویتی شهو بوو که نه‌ما.

په‌ترۆس له کاتی‌کا که‌لله‌ی زلی خوئی ده‌خوراند گوتی: - تیناگه‌م - کریست به‌لواندنه‌وه‌ی قزی خۆله‌میشینی دۆسته‌که‌ی وه‌لامی دایه‌وه:

- چ قه‌یدیه، په‌له‌مه‌که، له‌کاتی خوئی تیده‌گه‌ی، هیوا هیواش له‌حالی حازر برسیم، باشتروایه شتی بخۆین)).

- شهوان له‌ژیر دارخورمادا خه‌وتن، ناندریاس ده‌ستی کرد به‌گپانه‌وه‌ی داستانی چوونه ناو گوندو داواکردنی سه‌ده‌قه ((له‌ده‌رگای ماله‌کانمان ده‌دا، به‌لام هۆیه‌هایان لیده‌کردین و سه‌ریان له‌دوو ده‌ناین، له‌ته‌نجامدا له‌به‌ره‌ی دیدا، پیره‌ژنیکسی وردیله‌ده‌رگای نیوه‌کرده‌وه، خواره‌وه‌وه سه‌ره‌وه‌ی کوچه‌ی به‌دقیقه‌ت ته‌ماشاکرد، هیچ که‌سیک دیارنه‌بوو، له‌درزی ده‌رگاوه نانیکی به‌ئیمه‌داو یه‌کسه‌ر ده‌رگای داخست، نانه‌که‌مان قه‌پاندو یه‌کسه‌ر تیمان ته‌قاند)).

- په‌ترۆس گوتی: ((شه‌رمه‌زاریه که‌ناوی شهو پیره‌ژنه نازانین، له‌خودا ده‌خوایین که‌له‌بیری نه‌کات)).

کریست پینکه‌نی و گوتی: ((په‌ترۆس نیگه‌ران مه‌به، خوداوه‌ند ناوی شهو ده‌زانئ)) شه‌وکاته نانی له‌ده‌ست گرت، پیروزی کرد، سوپاس بو خوا شه‌وژنه‌ی مه‌ئموکرد تا نان بگه‌یه‌نیتته شه‌وانه‌وه، شه‌وکاته نانیان بو شه‌ش پارچه‌ی گه‌وره به‌ژماره‌ی هه‌ریه‌کیکیان دابه‌شکرد، به‌لام یه‌هودا به‌شی خوئی به‌گۆپاله‌که‌ی فریدا پشته‌وه، رووی وه‌رگپراو گوتی: من نانی سامیرا ناخۆم. من گوشتی به‌راز ناخۆم. کریست له‌گه‌لیا بلی و مه‌لیی نه‌کرد، ده‌یزانی دلی یه‌هودا سه‌خته‌وه نه‌رم کردنی پیویستی به‌زمان هه‌یه، زمانی

مه‌هاره‌ت و خۆشه‌ویستی مرۆف، به‌وانی دیکه‌ی گوت ((باخه‌ریکی خواردن بین، نانی سامیرا وه‌کو هه‌موو نانه‌کانی تر خۆشه‌زه بوو، شه‌وان به‌ته‌واوی هه‌زه‌وه خواردیان، چوونکه ماندوو‌بوون خه‌وتن، به‌لام یه‌هودا به‌بیداری مایه‌وه، به‌گۆپاله‌که‌ی ده‌ستی کرد به‌کوئینه‌وه‌ی زه‌وی، له‌به‌رخۆ که‌وته شه‌ندیشه ((برسیتی باشتره له‌شه‌رم)). شه‌م شه‌ندیشه‌یه نارامی کرده‌وه.

یه‌که‌مین دلۆپه‌ی باران دای به‌سه‌ر قامیشه‌لانه‌کانه‌وه، شه‌وانه‌ی چوو‌بوونه خه‌و هه‌لسانه‌وه، به‌لام له‌کاتی‌کا که شه‌وان خه‌ریکی دۆزینه‌وه‌ی شه‌شکه‌وتیک بوون تا خۆیان لی‌په‌ناده‌ن باییک به‌لای باکووره‌وه هه‌لسا و هه‌وره‌کانی رادا. ئاسمان روژن بووه، شه‌وان رییان گرت به‌ر.

شه‌وه‌غیرانه‌ی که‌به‌سه‌ر دره‌خته‌کانه‌وه ما‌بوون، له‌هه‌وای شی‌داردا بریقه‌یان ده‌دایه‌وه، دره‌ختی هه‌نار پرله‌میوه بوو، هاوسه‌فه‌ره‌کان گه‌یشتن، بری هه‌ناریان رنی و چه‌شه‌ی خۆیان گوپی، جوتیاران سه‌ری خۆیان له‌زه‌وی قیت کرده‌وه به‌سه‌رسامیه‌وه: - شه‌وه چیان ده‌کرد؟ بو خۆیان له‌خه‌لکی سامیرا داوه؟

نانیان ده‌خۆن و میوه له‌دره‌خته‌کانیان ده‌چنن؟ باشتروایه هه‌رچه‌ند زووتری چاره‌یان بزکهن! پیره‌می‌ردی نه‌یتوانی به‌رگه‌ی شه‌م بابه‌ته بگری.

له‌باخه‌که‌ی خوئی هاته‌ده‌ره‌وه‌وه به‌ره‌وه‌ی رووی شه‌وان وه‌ستا، هاواری کرد، ((ناه‌ای جه‌لیلیه‌کان، شه‌ریعه‌تی چه‌رامی ئیوه، له‌وسه‌ر زه‌ویه پیروژه که ئیستاک ئیوه به‌سه‌ریا داده‌پۆن، بی حورمه‌تی له‌گه‌ل ده‌کات، له‌م حاله‌ته‌دا ئیوه به‌سه‌ر خاکی ئیمه‌وه چی ده‌کهن؟

په‌ترۆس وه‌لامی دایه‌وه ((ئیمه‌ ئاره‌زووی زیاره‌تکردنی ئورشه‌لیمان هه‌یه)) و رووبه‌رووی پیره‌می‌رد وه‌ستا و سینه‌تی خوئی کرده‌ سپه‌ر.

پیره‌می‌رد نه‌پراندی ((کافرینه، ئیوه ده‌بی شه‌مان شه‌و جییه زیاره‌ت بکهن، هه‌مان کیوی -گیزیم- که خودا پیی پیا‌ناوه، مه‌گه‌ر کتیبی ئاسمانیتان نه‌خویندۆته‌وه؟ هه‌مان شه‌و جییه له‌بناری -گیزیم- له ژیر دره‌خته‌کانی به‌روودا، که خودا بو ئیبراهیمی ئاشکرا کرد، کیوو ده‌شتاییه‌کان له‌م سه‌ره‌وه بو شه‌وسه‌ر، هه‌رله کیوی-حبرون- وه‌ تا -

ئەدومىيە - و سەرزەھى - (مىدىيەن) ى نىشان دابوو گوتى: ((ئىستا ئەو سەرزەھىيە موزدەھىنە، سەرزەھىيە كە شەھىد شىرى لى دەتكى، وادەم دابوو كە بىكەم بە دىيارى بۆتۆ پابەندەم بە وادەى خۆم)) ئەوان دەستىيان نايە ناودەستى يەكتر پەيمانىان ئىمزا كرد، گویتان لىيە، جەللىيەكان؟ كىيى تاسمان ئاوەھا دەلئىت، لەبەر ئەمە، ھەركەسى ئارەزوى زىيارەتى ھەيە دەبى زىيارەتكارى ئەم سەر زەمىنە پىرۆزە بىت ئەك ئورشەلیم كە پەيامبەرانى دەكوشت!))

كرىست بە دەنگىكى ئارام گوتى: ((پىرەمىرد ھەموو سەرزەھىيە پىرۆزە، خودا لە ھەموو شوپىنى ھەيەو ئىمە ھەموو براين)).

پىرەمىرد لەرووى سەرسامىيەو ھەپرايەو ھە (سامىرايى و جەللىيە كانىش؟)

بەللى سامىرايى و جەللىيە كانىش و خەلكى يەھودىيەش .. ھەموويان!

پىرەمىرد لە كاتىكا دەستى بەرپىشى خۆى داھىنا و نوقمى دەرياي قوللى ئەندىشە بوو كرىستى بەسەر دەكردەو ھە پرسى ((خودا ھەرماسىش؟))

ئەو بەدەنگىكى ورد قسەى دەكرد، نەبادا ھىزى ناديار بىيىستن.

وھشەت كرىستى داگرت، ھىچكاتى بەدرىزايى ژيانى، رووبەرپووى ئەم پرسىيارە نەبووبۆو، كە ئايا رەھمەتى خوداوەند ئەوئەند گشتگىرە كە ھەتا لىبورردەيى (لوسىفر) ىش بگرتتەو ھە دووبارە لەمەلەكوتى تاسماندا پىشوازي لى بگرتت؟

وھلامى دايەو ھە ((پىرەمىرد نازانم... نازانم، من مرۆقىيەم و روم لە مرۆقە، ئەولاي مرۆقە پەيوەندى بە قودرەتى خوداوەيە))

پىرەمىرد شتىكى نەگوت، لە كاتىكا ھىشتا دەستى بەرپىشى خۆيا دادەھىنئىت ھەر مەلەى لە دەرياي ئەندىشەدا دەكرد.

سەيرى پىشپەھى ئەو دوونەفەرە غەربىيەى دەكرد كە لە ژىر درەختەكانەو ھە ونبوون.

شەوپاشكا، بايىكى سارد ھەللىكرد، ئەوان ئەشكەوتىكيان دۆزىھەو كرىيان بە پەناگەو بەمەبەستى گەرم بوونەو سەريان لە دلى يەكتر بردە خوارەو، نىوہى نانىيان خوارد، رىش سوور چوو ھەدەرەو، دارى كۆكردەو ھە ئاگرىكى داگىرساند، ھاوسەفەرەكانى

گىانيان و بەرھاتەو، ئەلقەوار لە كاتىكا سەيرى مەشخەلىيان دەكرد و نانى خۆيان دەخوارد.

فیکەى با، لورەى چەقلان، دەنگى ھەورە تریشقەى دوور، دەگەيشتە گوئیان، لە قەلەشتى ناو ئەشكەوتدا، ئەستىرەبى خەرىك بوو لە تاسماندا دەبىنرا، بەلام ھەرزوو ھەورەكان گەيشتن و دايپۆشپن، ھاوسەفەرەن، چاوانيان داخست، سەرى خۆيان بەسەر شانى يەكترىھەو نا، يۆھننا بەدزى خەركەى پەشمىنى خۆى بە كرىست دادا ھەموو سەريان لەبەردلى يەكتر ناو ھەك ئەو بالئەندەى بەشەو دەفرن چوونە خەو ھە.

رۆژى دوايى چوونە ناو يەھودىيەو، ئەوان ئاگادارى گۆرانى وردەوردەى درەختەكان بوون، ئىستاكى ئەسپىندارەكان بە گەلانى زەردەو ھەپرايەو سەفيان بەستابوو، كەبەرى پىر لەمىو ھە دارى سەرووى كۆنەسالىش، زەوى چەقىن بەيارو زىر بوو، ھەتا ئەو جوتيارانەى كەلە ئاستانەى دەرگا نەوى و تارىكەكان و دەدەردەكەوتن لەبەردە چەخماخ ھىوئى بووون، جارناجار، گوئىكى كىسوى شىن بە خاكەپايى و يقارەو ھەمىيانى بەردەكاندا بەدياردەكەوتن، جارجارەش لەتەنيايى پىر بىدەنگىدا، لەناو دۆلىكى قولدا كەوى دەپخوئىند، كرىست بە بىستنى دەنگى كەو لەبەرخۆ گوتى: ((ھەتمەن قومە ئاويكى دۆزىوئەو ھە بۆ خوارنەو ھە)) ھەستى بەسپىنەى ئەو مەلەكرد لەناو دەستەكانىدا، شادومان بوو.

بەزىكتر كەوتنەو ھە لە ئورشەلیم، ئەو سەرزەھىيە درىندەخوتر دەبوو، خوداش دەگۆرا، لەوجى زەويە ھەك چۆن لە جەللىل پىنەدەكەنى و خودا خۆشى ھەك چۆن دىھاتىەكان و خەلكان لەبەردى چەخماخ دروست بووون.

لە سامىرادا تاسمان لانى كەم بۆ ساتى ھەوللىدابوو تا بارانى بنىرئ و زەوى تىراو بكات، لىر ئاسن داغ بوو، لەو دۆلە قوللەدا ھاوسەفەرەكان بە ھانكە ھانك دەپۆشپن.

بەھاتنى شەو، چەند رىزە گۆزىكى گەورەيان بىنى كەلەناو بەردەكان ھەلكەنرابوون، لەتەواوى رەشىتى خۆيان دەبرىقانەو ھە، ھەزاران تەن لەباوانيان لەناو ئەم گۆرانەو ھە لەيەكتردا ون بوون و سەر لەنوى ببونەو بەرد، ئەوان لەناو گۆرە خالىەكاندا پەنایان داو راکشان و زووتر خەوتن تا رۆژى دواى (كوبراك) بچنە ناو شارى پىرۆزەو ھە.

کریست تهنه نه فهری بوو که خه و نه چوه چاوانیه وه، نهوله ناو گۆره کانه وه کهوته گهردش و گوی قولاغی شه و کرد، دلئی ناارام بوو، له ناخیا چهنده دهنگیکی لالو شیوه نیکی گه وه هه بوو، وه ک بلئی هه زاران مرؤف تووشی به لا بوینه و هاوارده کهن، له ده مه ده می نیوه شه ودا با راوه ستاو شه و نارامی گرت، شه کاته له و تاریکیه دا دهنگیکی دلته زین هه وای شه ق کرد، سه ره تا بیرى کرده وه که چه قه لئى برسیه تی، به لام دواى به ترسه وه پیکه وت که دلئى خوئیه تی، له به رخؤ که وته زه مزه مه وه:

((خودای میهره بان، شه وه کییه له ده روغم دا هاوار ده کات؟ شه وه کییه ده گریته؟))

ماندوو مردوو شه ویش چوه ناو گۆرپیکه وه، ده سته کانی خاچاسا نایه سه ریه ک وخؤی سپارده ده سته ره همه تی خودا وه ندییه وه،

له کاتی سه حه ردا خه ونیکی بینى، وا دیاریده دا که له گه ل..... دایه وه هه ر دوو کیان نارام و بیده نگ به سه ر شارپکی گه وه وه به سه ر بانه کانه وه هه لده فرن، به گه یشتنه که ناری شار، درا ده رگا ده کرایه وه وه پیره میردیکى زجه سته به دیارده که وت، ریشپکی دریشی هه بوو، چاوه شینه کانی وه ک شه ستیره ده بریقانه وه، قۆله کانی به رز کرده وه بازوه کانی به قور داپوشرابوو، که سه ری به رز کرده وه، شه وانى به سه ر سه ری خوئیه وه له فریندا ده بینى، هاوار ده کات ((بوه سن، ده مه وئى شتیکتان پئى بلیم)). شه وان ده وه ستن.

- پیره میرد بلئى.. ئیمه گوی ده گرین.

- کریستیانو که سیکه که عاشقی ته وای دنیایه، کریستیانو که سیکه که ده مریت، چونکه عاشقی هه موو جیهانه.

مه جده لیه ده پرسى: (هه مان پیره میرد؟) به تووره ییه وه هاوار ده کات: ((شه وه بو تو بهس نییه؟)) مه جده لیه ده پرسى ((مۆله تمان پیده دهیت بیینه ناو کارگه ی تووه؟))

- نه مه گه ر نایینی ده سته کانی من به قور داپوشراوه؟ له ناو کارگه دا خه ریکی دروست کردنى کریستیانوم.

کریست راجفری و بیداربووه، جه سته ی به راستی بیکیش بوو، هه سته ده کرد له فریندایه، روژ ده رکه وت، هاوسه فه ره کان پیشتری هه لسا بوون و له ریگه ی ئورشه لیم دا چاوه کانیان له به ردیکه وه هه لده به زیه وه سه ر به ردی، ته یار بوون و نیگه رانی گه یشتن بوون، شه وان

رییان تهیده کرد، به لام کینوی رو به پرویان وابه دیارده که وت که دوورتر ده بیته وه ری دوورتر دوورتر ده بیته وه.

په ترؤس به ناو میدی گوتی: ((وابیرده که مه وه که قهت ناگه ینه ئورشه لیم، چیمان به سه رها تووه؟ مه گه ر نایینی شار دوورتر دوورتر ده بیته وه، کریست وه لامی شه ی دایه وه ((نزیکترو نزیکترو ده بیته وه، په ترؤس ئازا به، بو دۆزینه وه ی ئورشه لیم ئیمه یه ههنگاو هه لده گرین و شه ویش ههنگاوی بو دۆزینه وه ی ئیمه، وه ک چۆن کریستیانو))

یهودا له پرپیکا ئاوری دایه وه وه پرسى - کریستیانو؟- کریست به ده دهنگیکی قول گوتی: ((کریستیانو و اخه ریکه دیت، برام یه هودا، تو ده بی بزانی که ئایا ئیمه له کۆرپه وپکی دروست داین بو دۆزینه وه ی شه و یانا؟ شه گه ر کرداری باش و گه وه هیمهت له ئیمه سه ره له بدا، شه گه ر قسه ی خو شه ویست ئامیر به سه ر زماناندا بیته، کریست ههنگاوی خیراتر هه لدیته و نزیکترو ده بیته وه. چونکه شه گه ر دروستکار نه بین و مایه ی شه ر بین و له هه موو شتی بترسین، کریستیانو پشتمان تیده کاو دوورتر ده بیته وه، برایان، کریستیانوی ئورشه لیم له حالته تی بزواتن دایه، ئورشه لیم به په له یه و ئیمه ش وه رن خیراتر جووله بکه یین و بی دۆزینه وه، پشت به ستن به خودا و رو حی جاویدانه ی مرؤف، به م دلگه رمیه وه، ههنگاوه کانی خیراتر کرد، یه هودا دووباره بو پیشه وه ده چوو، ئیستا ته وای روو خساری خو شحال بوو، به خو ی ده گوت ((شه و چاک قسه ده کات، هه ق لای کورپ میره، خاخامی پریش شه وه ی له به ر گویمان ده خویند: ((رزگاری په یوه سته به خودی ئیمه وه، شه گه ر ده ست له سه ر ده ست دابنپین سه ر زه مینی ئسرائیل ئازاد ناییت شه گه ر هه موو چه ک هه لگرین ئازاد ده بین)) له برؤ ئاگراویه کانیدا که شوپشوپ ئاره قه ی هه لده رشت، رهنگه ته وای خه لک بی؟ یه که مین جار بوو که شه م بیرۆکیه هه اتبووه زه یینییه وه هه سته به شله ژان کرد چه نندین جار و جار له خو ی پرسى بوو: ((ئایا کریستیانو ده توانی ته وای خه لک بیته؟ باشه له م حالته دا چ پیویستییه کمان هه یه به م هه موو په یامبه ره درۆزانه؟ بو ده بی ناخی شه شکه نجه دارمان کویر کویرانه به دوا ی کریستا بگه ری؟ دۆزیه وه، خه لک کریستیانون، من، تو، هه ریه ک له ئیمه ته نها کاری که ده بی بیکه یین شه وه یه چه ک هه لگرین))

دووباره بهردهوام بوو له پيشپه‌وی كردندا، گۆپاله‌كه‌ی له هه‌وادا هه‌لده‌سووراندا، له حاله‌كه‌دا به‌م فیکره تازوه هه‌روه‌كو گۆپاله‌كه‌ی یاری ده‌کرد، له پریكا هاواری ده‌کرد، له رووبه‌روویا ئورشه‌لیمی پیرۆز، جوان وسپیی و مه‌غرور به‌سه‌ر کیوی دوو لوتکه‌وه بریقه‌ی ده‌دایه‌وه، به هه‌وسه‌فه‌ره‌کانی دیکه‌ی که له‌دوای شه‌وه‌وه ده‌هاتن نه‌گوت، ده‌یویست تا شه‌و شویته‌ی که ده‌کرێ خۆی به ته‌نه‌ی له‌ززه‌ت له‌م دیمه‌نه وه‌رگرێ، ته‌لاره‌کان، بورجه‌کان، ده‌رگا‌کانی ته‌لار له بیللیه‌ی چاوه‌شینه‌کانیدا ده‌ره‌وشانه‌وه‌و له ناوه‌ندی له ناو باوه‌شی پاراستنی خودا، په‌رستگایی بوو، هه‌موو زی‌پرو دره‌ختی سه‌رونیانیا‌زوو مه‌رمه‌ر.

په‌ترۆس به خۆش ئاوازیه‌وه پيشنیاری کرد:

((وه‌رن تا به‌یه‌که‌وه سرودی (جوانی خاتوونه‌کانمان) بچرین، ئاماده‌بن ئیستا به‌یه‌که‌وه))

هه‌ر پینچ نه‌فه‌ر له‌به‌ر گه‌ردی کریست ده‌ستیان کرد به سه‌ماکردن که بی جوله له سه‌نته‌ردا وه‌ستا‌بوو، سرودی پیرۆزیان ده‌ست پیکرد.

شه‌وکاته‌ی که بانگیان کردم:

((رابه تا بچینه مائی خوا))

به‌خه‌به‌ر بووم

ئیستا شه‌ی ئورشه‌لیم هاتومه‌ته پيشگاهت

شه‌ی ئورشه‌لیم که قه‌لایه‌کی سه‌خت و ستوارت هه‌یه

با له‌ناو بورجه به‌هیزه‌کانت سولح و سه‌فا

به‌رقه‌رار بی

به‌خته‌وه‌ریش له‌ناو ته‌لاره‌کانت

بو خاتری براو هه‌وسه‌فه‌ره‌کانم

با هه‌ر له ناشتی و ئارامیدا بیت شه‌ی ئورشه‌لیم.

هه وشه ی فراوانی په رستگا پراو پړېوو له خوین، هه موو روژی چندين مينگه ل ده کرانه نه زرو ده کوژرانه وه، شاری پیرۆز بونی گه نیوی گوشت و سه رگین و قشپیلی لیده هات، دهنگی که په نا له هه وای پیرۆزدا دهنگی ده دایه وه، خه لکی زوریان ده خواردو زوریان ده خوارده وه و روچیان سه نگین ده بوو، روژی یه که م به خویندنه وه ی مه زامیرو په رستن و پارانه وه به سه ر ده چوو، یه هوه که نه ده بینرا به شادومانی پیپی ده نایه ناو خیمه کانه وه. ده که وته جیژن و خو شیه وه، له گه ل مه یخانه چیه کانی مه یخانه ی جیلوه داری خو ی له نزیك ده روازه ی داود دیخواردو ده یخوارده وه، شایسته ی شه ونیه که لیوی تهرنه کات و دهستی به ریش دانه هیئی، به لام به ده ست پیگردنی روژی دوهم و سییه می خواردنی گوشت و شه راب خو شخوبی خه لک به رزده بووه، ئیدی شوخی بی تام خه نده ی بیهوده دهستی پیگرد، پیوان و ژنان به وه قاحت له روژی رو شندا له گه ل یه ک جووت ده بوون: سه ره تا له ناو خیمه کان و پاشان له ریگا کان و به سه ر سه وزه زاره کانه وه، سو زانیه ته رو خاسه کانی ئور شه لیم به حوت جو ر سو وراو و سپیاو شه لال به رو نی عه تراوی به دیار که و تن، جووتیاران و ماسیگرانی ساده دل که له و په ری سه رزه وی که نعه انه وه ده هاتن تا پیرۆزترین پیرۆز به رستین و ستایشی بکه یین، ده که و تنه ناو باو هشی به شه زمون و سه رسام ده بوون، شه وان له خه ویشا نه یانینی بوو که ماچی ده توانی هونه ریکی واو مه زه بیکی وا بگریته خو.

کریست به حه بسکردنی هه ناسه له سینه ی خویدا به په له پړۆزی و تووره به ناو شه قامه کان، که مه سته نا ئاقله کان به سه ر زه ویه وه ده خزین و گلور ده بوونه وه، بونی گه نیو و پوخلی و پیکه نینی کریست تووشی هیلنجی ده کرد، هیپی ده کرده هاوسه فهره کانی ((زووتر... زووتر)) و به بازوی راستی له که مه ری یو حه نناو بازوی چه پی له که مه ری ئاندریاس ده چوه پی شه وه، به لام په ترۆس ده مبه دم ده وه ستا، چاوی ده که و ت به زیاره تکه رانی جه لیل و شه وانیش پیاله ی شه راب و پارچه گوشت پیکیان پی شکه ش ده کرد، له گه ل یه ک خه ریکی خو شی و باشی ده بوون، یه هو دای بانگ ده کرد و یاکویش ده هات، شه وان نه یانده ویست هیچ به هانه بیك بو گلوه گازانده کردن بده نه ده ست دۆسته کانیان، به لام سی نه فهر له پی شه وه له په له دابوون و ده مبه دم هاواریان ده کرده شه وان ی دواکه و تبوون و ناچار یان ده کردن که بکه ونه ریگاوه.

به شی شانزه هم

له ئور شه لیمی سه وزیو شدا، له شه قام و سه ریان و هه وشه مه یدانه کانیدا جه ژنیکی گه وره ی پاییزی بوو، خه لکی ئور شه لیم هه زاران خیمه یان له گه لای زه یتون و میو دارخورماو کاژو دره ختی سه رونیاز هه لدا بوو به پیپی فه رمانی خوی سرا ییل و به یادی شه وه ی که چل سالیك باوانیان له ژیر خیمه دا له بیاباندا ژیانیان به سه ر بر دیوو.

کاتی خه رمان هه لگر تنه وه و تریچنی ته و او بوو، دیماهی سال بوو خه لکی ته واری گونا هه کانی خو یان به ده وری گه رده نی نی ری قه له وه هه لواسی بوو به به رد باران کردنه وه سه ریان ره دووی نابو له بیابان به ره لایان کرد بوو،

ئیستا هه ستیان به ئارامی کی مه زن ده کرد، روچیان پاک بوو بووه و سالی تازه دهستی پیگرد بوو، خودا وه ند ده فته ری شه عمالی تازه ی کرد بووه، بو ماوه ی هه شت روژ له ژیر خیمه کاند سه وزه یان ده خواردو ده یخوارده وه و ستایشی خودای سرا ییلیان ده کرد که به ره که تی داوه به به ره هم ره زه کانیان، هه روه ها نیره بزنیکی شی ده نارد بو شه وه ی گه رده نیان له گونا هه کانیان ئازاد بکات گو زانیان ده چری.

شه ویش هه ر کریستی نیردراو بوو له لایه ن خودا وه، باری گونا هه کانی خه لکی ده گرت ه شه ستو، له بیابان له برسان له بیین ده چوو له گه ل شه ویشا گونا هی خه لک له بیین ده چوو.

په ترۆس که که یفی خوښ بوو، دسه نگرابه وه ((سوپاش بو خوداتان ناهیلن وه کو
مرۆق هه ناسه ییکی ره حهت هه لیکیشن، ته ماشاکه خو مان هاویشتوته ناو چ
دردسه رییکه وه؟))

یه هودا به راته کاندنی سه ری ده یگوت: ((په ترۆسی بیچاره ی من، ته واوی نه و ماوه یه
له کوئی بووی؟ خه یال ده که ی بو خو شگوزهرانی هاتینه ئیره؟ واخه یال ده که ی بو
زه ماوه ند بچین؟))

به لآم له کاتیکا نه وان به په له رییان ده بری ده نگیکی زیریان له یه که ی له خیمه کانه وه
بیست ((ناهای په ترۆس ی کوپی یونس نه ی جه لیلی بی مه عریفهت، ری و ره سمی
هاو رییه تی نه وه یه؟ مه گه ره له مه رگی نیمه بیزاری؟ یاللا و ره لیوت ته رکه)).

په ترۆس ده نگه که ی ناسیه وه وه دستا ((هیسی سیمونی که ییره وانی ی پیس و پوخل
خوشحالم که ده تبینم)).

په ترۆس رووی له هه ردوو هاو رییکانی خو ی ده کاو ده لیت ((کو ریینه نه مجاره ناتوام
قورتارم باشتر وایه بوهستم و لیوم ته رکه م، سیمون ئاره ق خو ریکی قه هاره، مه یخانه چی
مه یخانه ی جیلوه داری نزیک ده روازه ی داوده ده بی له دار بدری، هه قیه تی، به لآم
مرۆقیکی نازه نینه ده بی گه وه ی بکه ین و شانازی پیوه بکه ین))

راستی کاره که و ابو که سیمون مرۆقیکی پوخته بوو، له کاتی که نجیتیدا له
که ییره وان هاتوته ده ره وه مه یخانه ییکی کردوته وه، هه رکاتی په ترۆس ده هاته ئور شه لیم
یه کسه ره دچوو مه مالی نه و، دوو نه فه ره ده یانغوار دوو ده یانغوار ده وه، فشه و گالته یان
ده کرد، جار ی گریان ده گرت و جار ی شه ریان ده کرد، دوو باره ناشت ده بوونه وه و
که میکی تر شه رایبان ده خوار ده وه، نه و کاته په ترۆس خو ی له لیفیکی نه ستوردا
وه رد ه پیچا و به سه ره میزی که وه راده کشا و ده نووست، ئیستا سیمون له ژیر خیمه که یدا
که له گه لای میو دروست کرابوو، دانیشتوو قه رابه ییکی له ژیر بازوو پیاله ییکی
مسینیشی له ده ست دایه، بو خو ی خه ریک بو مه شروبی ده خوار ده وه.

دوو دۆسته که یه کتریان له باوه ش کوشی، هه ردوو کیان نیوه مه ست بوون و هه رییه که بو
نه وه ی دیکه و رایانده په رموه یه کتری که چاویان پر له نه شک ده بوو، دوا ی
کو تا هاتنی نه حوالپرسی و چاکو چونی سه ره تایی و به سه لامه تی سه ره له به رییه که نان،
سیمون ده ستی به پیکه نین کرد و گوتی ((مه رج ده که م بو دۆزینه وه ی ته عمید که وتویته
ری، کار یکی راست و دروست ده که ی، دوعای خیر بو هه مووتان ده که م، چه ند روژی
له مه و به ره خو م ئاوه مو ر (ته عمید)*) کرد و په شیمانیش نیم ته وا و ره زایه تبه خشه وه،
یه هودا ده یخوارد، به لآم مه شروبی نه ده خوار ده وه و گوتی ((ئاگات لییه باشتر بووی؟ نه و
دسته و یه خه ی شله ژانیتی که ره بوو

- وه لآم دۆستی من چ بلیم؟ سالاتیکه له ئا و دور که وتومه ته وه، په یوه ندیکی باشم
نییه له گه ل ئا و، بو شه راب دروست بویم، ئا و تاییه ته به بو قه کان، به لآم چه ند روژی
له مه به ره به خو م گوت: ((چ پیوست ده کات، با برۆین بو پاکشوری، هه مو واده چن،
هه لیه ته که له میانی نه وان هه ی که به هژی پاکشوری دوو باره له دایک ده بنه وه، چه ند
نه فه ریکیش هه یه شه راب ده خو نه وه، خو هه موویان ناتوانن که رین، له به ره مه
ده ستوام، له گه ل چه ند نه فه ری ئاشنایه تی بکه م و بیانکه مه مو شته ری تو پر، هه موویان
مه یخانه ی من له ده روازه ی داود ده ناسن)).

سه رتان نه یه شیمن، سه ره نجام رویشتم، په یام به ره جان هه ریکی وه حشییه، چو ن بو تان
بگپه مه وه؟ مه شخه لی ئا گر له لو تی ده رده هی نی، خودایا خو ت ره حم بکه ی،
جار یکیان گه رده نی گرت منی قه پانده نا و ئا و، من قیژاندم، نه و له خودا بی خه به ره،
که م ما بوو بمخنکی نی، وه لی هه رچونی بی زیندوو مام، له ئا و هاتمه ده ره وه و ئیستاش
له خزمه تی ئیوه م. یه هودا قسه ی خو ی دوو باره کرده وه ((ئاگات لییه باشتر بووی))

- به و شه رابه قه سه م مه رگ به راستی حالی هی نامه وه چی، هه ستم به ئارامی کرد،
پاکشور ده لیت له ده ست گونا هه کام ئاسووده م، به لآم به ینی خو مان بی ت واخه یال

* ته عمید: ناوه مۆز کردن، نه م وشه یه م له ئیزدییه کان و ده رگرتوو، که منالیان ده بی له ناوی هه لده کیشن و
ده لاین مۆزی ده که ین.

دهكهم لهدهست چرك و چهوری لهشم رزگاریم بوو، چونكه كه لهئاو هاتمه دهرهوه به نهاندازهی نهنگوستی رۆنی بهسهروهوه بوو، بهژیر لیوهیهوه پیکهنی، پیالهکهای پرکردو نوشی، پهترۆس و یاکویش نوشیان، دروباره پیالهکهای پر کرد رومی له یههودا کرد: ((تۆی ناسنگەر، مهشروب ناخۆیتهوه؟)) گه مژهل گیان، نهوه شهرا به نهک ناو))

ردین سوور به بو داوه بردنی پیاله که وهلامی دایهوه: ((من هیچ کاتی شهرا ناخۆمهوه)).

چاوانی سیمون دهرپه ری و بهدهنگیکی نهرم گوتی: ((تۆش یه کی لهوانی؟))

یههودا گوتی ((بهلی یه کی لهوام))

دوو ژن روویان هه لگرتبوو رهتبوون، ساتی وهستان و چاویان لهوان هه لته کاند، سیمون بهسه رسامیهوه گوتی: ((ژنیش نا؟)) یههودا به ناوازیکی وشک گوتی: ((نا))

سیمون که ئیدی نهیده توانی بهرگهی نهو بگریت، هاواری کرد ((بیچاره، باشه تۆ چ کار دهکهی؟ دهتوانی به من بلیی خودا بو شهرا و ژنی دروست کردوه؟ له بهر خاتری خۆی بو یا ئیمه؟

له هه مان ساتدا ناندریاس به راکه پراک هات و هاواری کرد: یا لالا زووبن، ئوستاد په له یه تی

مه یخانه چی پرسی: کام ئوستاد؟ هه مان نهوهی که سپی پۆش بوو، هه مان پیپه تیه که؟

به لام سی هاوسه فهره که پیشتری رۆیشتبون، سیمون مات و مه بهوت له دهره وهی خیمه کهی وه ستابوو، پیاله ییکی خالی له دهست بوو قهرا بهی له ژیر ههنگل دابوو سهیری نهوانی ده کردو سهری راده ته کاند، ((نهوهش ده بی پاکشۆریکی دیکه بیت، شیت و ویتیکی دیکه که تازه وه کو قارچک ده وین. چاکترایه به سه لامه تی نهو بخۆینه وه، هیوادارم خودا زهره نه قلیکی پیدات، له هه مان نه م سهین و بهینه دا بوو کریست و هاوسه فهره کانی گهیشتبونه گومه زی گهره ی په رستگا وه ستابوو، دهست و پی و ده می خۆیان شوشت تا بو زیاره تکردن بچنه ژوره وه، نیگاییکی خیرایان کرده

ژوره وه، ریزه ی کورسیه کان یهک له دوا ی یهک پرپوو له خه لک و ئاژه ل و - ستونی سپی و شینی مه رمه ری که میوو تریی زی پینی گرتبووه خۆ له هه موولایهک، سایه بان، خیمه، چه رخ، دارتاش، شهرا فرۆش، قه ساب، دهنگی هاوار، جوین و خنده له فهزا پیچی ده خواره وهو مالی خودا بوئی گهنیوی عهره قو پیسی و پۆخلی ده دا، کریست دهستی نایه سه ر لووت و ده میه وه، سهیری دهره وه ری خۆی کرد، به لام خودا له شوینی نه بوو، ((بیز له جه ژنی ئیوه ده که مه وه، بیزم له بوئی گهنیوی گولکه قه له وه کانی بزم ده کوژنه وه ده بیته وه، هیلنجم دیتی شه ری قال و قیلی سرودو که م که نه وه له سه رم)) نه وه ئیدی نه په یام به رو نه خودا به لکو دلی کریست بوو که تیکچرژا بوو بانگی ده کرد، له پرینکا سه ری گیژبوو، هه موو شتی ون بوو، ئاسمانه کان کرانه وه، فریشته ییکی قژ ئاگرین هاتمه خواره وه، به مه شخه ل و دوو که لی که له قژی سه ری هه لده سا، به سه ر به رزایی به ردیکی رهش له ناوه ندی سه حن دا قه راری گرت، نوکی شمشیری کرده لای په رستگای مه غرووو گومه زی زی پینی.

کریست به ملاو به ولادا هات، خۆی به بازووی ئاندریاس گرتوه، که چاوی کرده وه په رستگا و خه لکی پر بگره وه رده ی بینی، فریشته خۆی له بهر رۆشناییکی مه زن هه شاردا بوو، کریست دهستی خۆی بۆلای هاوسه فهره کانی درپژ کردو هاواری کرد: ((لیم ببورن، به لام ناتوانم هیزم وه به ربی، له خۆ ده چم و باشترا یه بچمه دهره وه)).

یاکوب گوتی ((بی زیاره تکردن))

کریست له وه لامدا گوتی ((یاکوب ئیمه له ناو دهروونی خۆماندا زیاره ت ده کهین، به دهنی هه ریبه که له ئیمه په رستگایه)). نه ویتیان به جی هیشت، یههودا له پیشه وه ده رۆیششت و گۆپاله کهی له زهوی ده دا، خه ریک بوو له بهر خۆ ده یگوت: ((نهو بهرگهی پۆخلی و خوین و هاوار ناگری، نهو کریستیانویی)).

فه رسیسیکی وه حشی به سه ر دوا په یژه ی په رستگا وه که وته سوژده وه، به مکوری وتاسوقه وه مه رمه ری ماچده کرد و فیغانی ده کرد، چه ند نووشته ییکی به ئایاتی وه حشه تناکی ته وراته وه به به نیکی ته ستور هاویشتبوه دهری گه رده ن و بازووه کانی، له بهر کاریگه ریتی سوژده کردنی به رده واما نه ژنوکانی وه کو نه ژنوی وشتر غارا بوون،

رووخسارو گهردهنو سینهنی به برینی سهرکراوه و ناسوور داپوشراپوو: هه موو کاتی که توفانی خودا لهزهوی ددها، چهند بهردیکی تیژی هه لده گرت و ده که وته گیانی خویهوه، ئاندریاس و یوحه ننا به خیرایی پیئشی کریستیان گرت تا شه و فهریسییه نه بیئیی، په ترۆس بۆلای یاکوب هات و سه ری له گوئی نا ((دهیناسی؟ یاکوب، کورپی گه وره ییوسفی نه جار، ته له سم و نوشته دهرۆشی، هه موو ده قیقعه یه که رۆحی هه رماسی دپته سۆراغیه وه و خۆی بهزهوی ددهو تا سه رحه دی مه رگ له سه رو سینهنی خۆی ددها)).

یاکوب پرسی ((ئوه هه مان که سی نییه که به دوا ی ئوستاد دا ده گهری؟

- چۆن؟ ده لیت که گوايه شه و مایه ی نهنگی خانه واده ی خویه تی.

شه وان له ده رگای زیریئیی په رستگادا چونه وه دره وه، به نیوان دۆلی - سیدرون - دا تیپه رپین، به ره ولای دهریای مردوو - که وتنه ریگه وه، له لای راستدا، شه وان به که ناری باغو زهیتونستانی - گیتسمانی - داپهت بوون، ئاسمان له سه ره وه ی سه ریاندا سپی و ئاگرناک بوو، گه بیشتنه کیوی زهیتونه وه، هه واه که مینک دلخۆشکه ربوو، له گه لائی دره خته کانی زهیتوندا نوور ده چکایه وه، ره وه ی قه لان سه ریان له دوا ی یه که نابوو، به ره و لای ئورشه لیم له جولله دابوون، ئاندریاس دهستی له که مه ری کریستدا وه رینتاو دهرباره ی ئوستادی پیشتری خۆی - پاکشور - قسه ی ده کرد.

- شه و نه لیاسیکی به راستی بوو، له کیوی که رمل دابه زی تا رۆحی مرۆ جاریکی دی به ئاگر چاره ساز بکات، شه ویکیان به چاوی خۆم بینیم که داشقه ی ئاگرین به ده وری سه رییا ده سوورایه وه، شه ویکی دیکه قه لیکم بینیی که ره ژویکی داگیرسای به ده نووکی خۆی گرتبوو، بۆ شه وی ده هیئا، ره ژویکیان زاتم هیئا به ره خۆو پرسیم ((تۆ کریستیانو نیت؟)) وا راجفری وه که بلایی پیی له مار نابیی، به ئاخیی وه لامی دایه وه: ((نا من گاییکم که هه و جار راده کیئیی، کریستیانو توخم و تویه ..

- ئاندریاس بۆ جیت هیشتن؟

- ده محوازی تۆوه که بدۆزمه وه.

- دۆزیته وه؟

- ئاندریاس دهستی کریستی له سه ر دلی خۆی داناو سوور هه لگه را، وه لامی دایه وه (به لئی) به لام و هیئدی قسه ی ده کرد که کریست نه بییستی.

به هه ناسه برکیوه، هیئواش هیئواش به ره و دهریای مردوو داده به زین، خۆره تاو ئاگری هه لده رپشته سه ر سه ری شه وانسه وه، له به ره و رووی شه وان کیوه کانی - موئاب - بوو . که واته له پشتی شه وانسه وه کیوه سپیه کانی شه دومیه بوو، جاده لۆفه ی ده کردو زیاترو زیاتر داده به زین، ده چونه ناو چالیکی قوولسه وه، هه موو هه ناسه یان له سیننه راگرت، له به رخۆ ده یانگوت: ((ئیمه به دۆزه خدا ده چینه خواره وه)) بۆنی قیرو گوگرد به ر لووتیان ده که وت.

رونایی نابینای کردبوون، به پیی بریندارو چاوانی سووتایان کویرانه بۆ پیئشه وه ده رۆیشتن، سه دای زهنگۆله یان ده هاته به رگوئی، دوو وشتر رهت بوون، وشتر نه که شه و سه رابانه ی که له گه رمایی سووتینه ردا ونده بن و نامینن.

کورپی جحیل تری زویه دی به زه مزه مه کردنه وه گوتی: ((من ده ترسم ئیره دۆزه خه)).

ئاندریاس وه لامی شه وی دایه وه ((نازابه مه گه ر نه تبیستوه به هه شت له ناو دلی دۆزه خدایه ؟

- به هه شت؟

- هه ر زوو ده بیینی

- عاقیبهت خۆره تاو سه ری خۆی برده چالذانی مه غریبه وه. کیوه کانی موئاب، رهنگ ئه رخه وانی وتیره هه لگه ران، کیوه کانی شه دومیه بۆربوون، بوونه مایه ی ئارامی چاوانی خه لکه که، له پرینکا له پیچی جاده وه جه ستوه نیگیان شادبوو، وه که بلایی پییان نایه ئاویکی فینکه وه، شه و چه مه نانه ی که به شیوه ییکی چاوه روانه کراو له به ر چاویان له میانی زیخو لیمدا فراوان بوو بوونه وه، شه و ئاوانه ی که خوره و قاقایان بوو شه و داره نارانه و شه و خانوه سپیانه سایه داری چی بوون؟ له پرینکا؟ هه واه پر بوو له بۆنی گولی سوورو یا سه میندا.

ئاندىيارس بەخۇشخالى ھاۋارى كرد: ((ئەرىجا)) شېرىنترىن خورماي دونىا و دلئەوازترىن گولئى سوورى ھەيە، ئەو گولائە ھەركاتى كەسىس دەبن تەنھا كارى كەدەبى بكرى ئەو ھەيە لەناو ئاويان بەيىنە خوارەو و دووبارە گەش دەبنەو، شەوئىكى ناگەھانى دامەنى خوى كردهو ھەكەمىن مەشخەل داگىرسابوو، كرىست كە بۆ لەزەت وەرگرتن لەم ساتە پىرۆزەدا ھەستابوو گوتى ((سەفەرگەردن، دانىشتن بۆ سەپىرگەردنى شەو، لەكاتى بالكىشاندا، گەيشتن بەدى، يەكەمىن مەشخەل داگىرساۋەكان و شتى بۆخواردن و نەبوونى شوئىنى بۆ خەوتن و ھەموو شتى لە دەستى كەرەمى خودا و بەباش زانىنى مرۆقەكان - بەراي من يەكەكە لە گەورەترىن و نىابەترىن لەزەتى دونىا. بۆنى غەربىيەكان بەرلووتى سەگەكانى دى كەوت و كەوتنە و ھەرىنەو، دەرگاكان كرانەو، ھاوسەفەرەكان بۆلاي دەرگاكان چوون لەدەرگاكاندا بە رووخوشىيەو ھەيە لوقمەنانىك و ھەنارى، لەھوى مەشتى تىرى يا زەيتونى تازە درا بەھوان، تەھواي ئەو سەدەقانە لەلايەن خودا و مرۆقەو پىشوازيان لىكرا، خزىنە گۆشەي باخىكەو ھەو خوارديان و بى چەندو چوون خەو ھەو، شەو ھەموو شەوئى لەخەونىاندا دەنگى وەرچەرخاوي بىابانىان دەبىست، كە ھەكو دەريا لايلايەي بۆ دەگردن.

بەلام كرىست لەخەوي خۇيدا گوتى لە دەنگى ئەو كەرەنایانە دەبوو كە ديوارەكانى ئەرىجايان دەرۇخاند.

دەمەدەمى نىوەرۆبوو، ھاوسەفەرەكان بەرەنگ و رووى پەرىپو و زمانى شوپرەو ھەبويا گەيشتنە دەرياي مەرودى نەفەرت لىكراو، ئەو ماسىيانەي كەبە ھەلرزانى زىي ئوردون دەھاتن ھەر كە دەگەيشتنە دەرياي مەرودو لەبىن دەچون، تەك و توك چەند دەرختىكى كورتىلە لە كەنارىيەو لەو ئىسكانە دەچون كە بەسەرىپو ھەستاون، ئا، خۆلەمىشى و توندو بى جوولە، ئەگەر زاھىد بواي بەسەر پا لار دەبوويەو، دەتتوانى ھەردو سۆزانييە رزىيەكەي سەدوم ئەمورە بىيىنى كە لە قولايى رەشى دەريادا يەكترىان لە باوھش گرتو، كرىست بەسەر بەرزايى بەردىكەو ھەستاو چاوي برپە دوورەو، داكشانىكى رەھابوو، زەمىن دەسووتا، كىئەكان دەتاوانەو، بازووي

ئەندىياسى گرت وپرسى ((بەھىاي پاكشور لە كوئىيە؟ من كەسى نايىنم .. ھىچ كەس ((

ئاندىياس ۋەلامى دايەو ((لەھوى لەپىشت قامىشەلئەو، رووبار ئارام ھىور دەبىتەو، ئا لە گولئى دەكات و پەيامبەر ئاۋەمور دەكات با بچىن بىدۆزىنەو، من رىيەكە شارەزام)).

- ئاندىياس تۆ ماندووي لاي ئەوانى دىكەبە من خۆم دەرۆم.

- ئاخەر ئەو ۋەحشىيە، لەگەلت دىم.

- ئاندىياس دەمەوي خۆم برۆم لىرەبە.

كرىست لە كاتىكا دلئى بەتوندى لىيدەدا، بەرەو قامىشەلئەن كەوتەرى، دەستى لەسەر دلئى خۆي دانو لاۋاندىيەو، تا ئارام بگىرت، رەبەكە تازەي قەلەكان لەبىباندا بەدپار كەوتن، كە بە پەلە بەرەو ئورشەلیم ھەلدەفرىن لەپىرىكا دەنگى پىپەلئانى چەند كەسىكى لەدواي خۆيەو ھەست، گەراپەو، يەھودابوو. ردىن سوور بە تىزخەندەبى گوتى ((لەبىرت چوو بانگم بكەي ئەو بەگىچەلترىن كاتە كە من دەمەوي لەگەلت داچم)).

كرىست گوتى "ۋەرە"

كرىست لە پىش و يەھودا لەپاش، بە ئارامى بۆ پىشەو دەچون، ئەوان قامىشەلئانى بەركەنار دەگرد و پىيەكانى خۆيان لە زەنەك و زەنوئىدا دەبەردە خورەو، لەپىرىكا ماريكى سىپى بەسەر بەرزايى بەردىكەو ھەلخزى و سەرۇگەردەنى بەرزكردەو، بەچاۋانى وردىلە و ئەفسونگەرى خۆيەو سەيرى ئەوانى كردو كەوتە ھىسەھىسەو نىوہى لەشى چەسپايە سەر بەردو نىوہكەي دى رەق و تەق ۋەستابوو، كرىست بۆ ساتى لەشوئىنى خۇيدا مايەو، دەستى خۆي بەمىيەرەباني بۆ مارەكە تەكاند، ۋەك بلئى بەخىرەتەنى دەكات، يەھودا گۆپالەكەي بەرزكردەو، بەلام كرىست نەبەپىشت و گوتى ((بىرام يەھودا ئازارى پى مەگەينە، ئەوئىش ۋەزىفەي خۆي ئەنجام دەدات، - بەپىوہدان)).

گهرما دادویتادی بوو، بای باشور کهله لای -دهریای مردوو- دا هه لیکرد، بۆنی لاشه ی گهنیوی له گه ل خۆیدا دههینا، کریست ئیستا دهیتوانی دهنگی درو وه حشی بیستی، جارناجار، چهند وشه ییکی دهناسیه وه ((ئاگر...تهور، درهختی مهزن)). شه کاته به دهنگیکی بهرزته وه: تۆبه بکه ن...ایه کسه ر ئاپریکی مهزن کهوتنه هاوارو فیغانه وه.

کریست له سه رخۆتر به فیله وه بو پيشه وه ده رۆیشت، وهك بلایی له شه کهوتی جانه وه ریکی وه حشی نزیک ده بوو، قامیشه لانه کانی وه لانا، هه مه مه مه زیادبوو، له پریکا بو ریگرتن له هاوار، لیوه کانی خۆی گهسته وه، بو شه له وییه، پیی نایه سه ر به ردیکه وه وهستا، کهوته سه ر ناوه کانی ئوردن، شه مرۆقیک بوو له گه ل کلۆیه ک، فریشته ییکی برسی بوو یا فریشته ییکی تۆله ستین؟ مرۆقه نه عه رت لیده ره کان به سه ر به رده کانه وه شه پۆلیان ده دا: حه به شیه کان به نینۆک و پیلوی رهنگراویان، کلدانیه کان به ئه لقه ی درشتی مسینی لووتیان، سرایلیه کان به خه تی ردینی چه وریان، پاکشۆر ده می که فی کردبوو، له کاتیکا بای باشور شه وی ده لهرزان، هاواری ده کرد ((تۆبه بکه ن... تۆبه بکه ن! یه هوه ی سه بایوت گوتیه تی ((له م رۆژه دا فه رمان به خۆره تاو ده دم، که تا نیوه رۆ ئاوابی، نوکه کانی هیلالی مانگ ده چنم)) و تۆوی تاریکی به ئاسمان و زه مین وه رده که م، پیکه نیننتان ده که مه گریان و گۆرانیه کانتان ده که م به سه ردولکه، من هه لده که م و ده ست و پی و لووت و گو ی و پرچی سه ری ئیوه هه لده رپۆینمه سه ر زه ویه وه))

یه هودا پییه کی بو پیش ناو بازووی کریستی گرت ((گویت لییه؟ سه یرکه کریستیانو به مجۆره قسه ده کات! شه کریستیانویه؟))

کریست وه لاهی دایه وه ((نه یه هودا برام! شه که سه ی که ته وری هه لگرتوه شه وه ری بو کریست ده کاته وه، واقسه ده کات، به لام کریستیانو نییه، خودی کریستیانو واقسه ناکا)). لاربۆوه، گه لاییکی سه وزی لیکرده وه و نایه ناو ددانه کانی.

ردین سوور به زه مزه مه کردنه وه گوتی: شه که سه ی که ری ده کاته وه کریستیانویه)) کریستی پال پیوه نا تا له میانی قامیشه لانه کان بیته ده ره وه و خۆی نیشان بدات،

شه کاته فه رمانده رانه گوتی: ((یاللا برۆ پيشه وه)) لیگه ری بابتبینی، شه قه زاوه ت ده کات)) کریست هاته پيشه وه، به دوودلیه وه دوو هه نگاری هه لئینا، ساتمه ی کرد، وهستا و چاوانی بریه په یامبه ر ته واری رۆحی بووبوه نیگا، که په یامبه ری به سه ر ده کرده وه، خزیه سه ر پییه کانی و سه ری ئاگرینی شه پاشان بالاتر، ته واری جه سته ی خسته ژیر نیگاوه، له پشت پاکشۆردا سوورایه وه، هه سته کرد که ته واری به ده نی له به رانه ر نیگای سوتینه ردا رووت ده بیته وه، تووره بوو، بو ده وروبه ر سووراو چاوه کانی خرو شاهین ئاسای نیوه داخستبوو تا باشتر بینی، شه گه نجه بیده نگ و بی جوله که به جلی سپی کییه واسه یری شه ده کات شه وی له شوینی دی بوو، به لام که ی و له کو ی؟ هه ولیدا وه یر خۆی به یینیته وه نه کا له خه ودا بیته؟ زۆر جار ان خه وی به سپی پۆشه کان ده دی.

خه وی ده بینی، شه وان هیچکات قسه یان له گه ل نه ده کرد، ته نها ده یانروانییه شه وو ده ستیان راده ته کاند، وهك بلایی سه لامی لیده کهن و مالاوایی لیده کهن، شه کاته که له شی ری سه حه ر ده یخویندو ده بوونه رۆشنایی و ون ده بوون.

له پریکا پاکشۆر که هیشتا رووی له لای شه و بوو هاواری کرد، وه یری هاتبۆوه که رۆژی دروست له کاتی نیوه رۆدا له که نار رووباریکدا راکشابوو، کتیبی شه عیا په یامبه ری که به سه ر پیستی بزنه وه نووسرابوو ده خوینده وه، یه کسه ر به ردوئاوو خه لک و قامیشه لان و رووبار نه مان، هه وار پر له ئاگر بوو وشه کانی شه عیا پیغه مبه ر وهك چۆن ده رگا کرایه وه، کریستیانو پیی نایه ده ره وه، وه یری هاته وه که شه جلی سپی له به ره وه جه سته ییکی ئیسقانی و سووتاو و پیخواست بوو، له هه مان کاتدا گه لاییکی سه وزی به ددان گرتبوو، چاوه کانی زاهید پرپوو له شه کی شه وق و خۆشحالی، له سه ر تاویره به رده که هاته خواره وه، له کاتیکا گه رده نی که چی خۆی بو پيشه وه هیئاوو، نزیک بۆوه، به ده نگی سامناکی خۆیه وه که ده لهرزی پرسی ((تۆ کینی؟))

کریست به ر له دانانی پییه ک گوتی ((من ناناسی؟) خۆشی ده نگی ده لهرزی، ده یزانی سه ر نویشتی شه په یوه سته به م وه لاهه ی شه .

پاکشور له بهر خو دهیگوت: ((خوځه تی)) دلنی به تو وره ییسه وه لیسی دده او نهیده توانی، زاتی نه ده کرد، پر یارب دات، جار یکی دی گهرده نی هیئایه وه پیشوه ((تو کیی؟))

کریست به دهنگیکی دلنه واز به لام گلهی نیامیز وهک بلینی سهرزه نشتی نه وه دکات ولامی دایه وه ((مه گهر کتیبی په یامبه رانت نه خویندو ته وه؟ نه شعیا چی ده لیت؟ نهی پیشه ننگ وه بیرت نایه ته وه؟))

زاهید به راز وه وه لامی دایه وه و گوتی: نه وه تو، تو؟ دهسته کانی له سهر شانی کریستدا داناو چاوه کانی نه وه ده پیشکنی، کریست به دوودلیه وه گوتی: ((من هاتوم)). نه وکاته له توانای هه ناسه دانی نه ماو نه یوانی به رده وام بی له قسه کردن، دووباره وهستا، وهک بلینی خهریکی بو پیش بردنی پی بی له هه ولو ته قه لا دابوو بزانی که نایا ده توانی، بی نه وهی بکه ویتته سهر زهویه وه هه نگاویکی دیکه هه لنگرت، په یامبه ری کیوی به سهریا لاریووه به خاموشی به سهریده کرده وه، تا نیستا وشه ی سهرسام نه نگیزترو سهر سوور هیئتری له وه وشانه ی که به سهر زمانی کریستدا دهات بهرگوی نه که وتوه.

کور میړی دووباره گوتی ((من هاتوم)). وا به نارامی قسه ی ده کرد هه تا یه هودا که له دوا ی نه وانه وه گوی قولاغ وهستا بوو نه ییست، نه و جار په یامبه راجفری، تیگه یی بوو، گوتی: ((چی؟)) مووی له شی زیت بووه.

قه لی به سهریانه وه ره تبوو، هاوار یکی زبر وهک هاواری غه رق بو ی که تانه له شتی بدا یا پیده که نی سهردا، پاکشور تو وره بوو، لاریووه تابه ردی هه لنگری و بولای نه وهی باوی، قه له که په ری هه لکیشا بوو رو یی بوو، به لام نه وه هیشتان به دوایدا ده گه را، خو شحالبو به لایردنی زه مان، بو، چونکه بهم هویسه وه که م که م زهینی نارامی ده گرت.. له کاتیکا له جیوه هه لده ستایه وه به نارامی گوتی: ((به خیر بی)) سهری کریستی کرد، به لام چاوه کانی پر له موحیبت بوو.

دلنی کریست دارما، نایا گو یچکه کانی زه نگیان ده ژهنی یا له حقیقه تدا په یامبه ر به خیر اتنی نه وهی کرد بوو؟ نه گهر نه وه حقیقه تی هه یه چه ند سهرسام و له زهت به خشو چه ند ترسناک بوو پاکشور سهری ده وره سهری خو ی کرد، چاوه کانی هه لسوورانده لای رووباری نوردن و قامیشه لان و خه لکه که وه، که به ناو زیلاقه وه نه ژنویان دابوو دانیان به گونا هه کانی خو یان دنا. باوه شی به قه له مروه ی خو ی کردو به په له مالاوایی کرد، نه وکاته رووی له کریست کردو گوتی ((نیستا کی ده توانم بروم)) کریست به دهنگی که لئی او مکورانه بوو وه لامی دایه وه ((نه ی پیشه ننگ نیستا کی نا یه که مجار ده بی من ناوه مؤر بکه یت)).

- من؟ نه ی خودا وه ند، تو که ده بی ناوه مؤری من بکه یت.

- نه وه نده بهرز قسه مه که، له وانه یه گو یستان له قسه ی نیمه بی، زه مانی ده رکه وتنی من هیشتا نه گه یشتوه، باشتر وایه بر وین.

یه هودا هه رچه ند هه ولیده دا بیستی، هیچی جگه له رازی سه ماو شادی نه نگیز نه بیست که وهک بلینی له به یه ک په یوه ستی دوو روویار هه لده ستا.

نه و ناپوره ی که هاتن له که ناردا ریبان کرده وه، به به دیار خستنی جلی سپی خو ی، نیستا که، نه وهی که ته نی نه وهی داپوشی بوو هه تاو بوو، چ که سی بوو؟ نه و پیاهوی که به بی دانپیانان به گونا هه کانی خو ی به مجوره جیلوه و دلنیاییه وه پی ده نیته ناو، چ که سی بوو؟ له گه ل پاکشور دا که له پیشه وه بوو، ری بی خو یان له ناو هه لپرژانی شیندا کرده وه، پاکشور چوه سهر نه وه به رده ی که سهری له ناو ده ریئنا بوو، کریست له کاتیکا ناو به دهنی تا ژیر چه نه ی گرت بوو، به سهر رو خانیه ی زیخو لیمی رووباردا له ته ک نه ودا وهستا له ساتیکا پاکشور ده ستی بو هه لپرژانی ناو و نه دای پرورز کردن به سهر رووخساری کریستدا به رز کرد بووه، خه لک هاواریان ده کرد، رووباری نوردن له پرپیکا له هه لپرژان وهستا بوو، ده ستی ماسی رهنگا و رهنگ له هه موو لایه کا به بالائی ناو هه لده گه ران، به دده وران ده وری کریسته وه ده ستیان به سه ما کرد، نه وان باله کانیان ده کرده وه داده خست و کلکیان راده ته کاند، مارماسی یکی مووین له هه یه ته پی ره میردی به لاولاوه و نه لالا بوو

له بنی رووباره وه ههلسایه وه و پشتی به قامیشه لآن داو به ده می کراوه و چاوانی ده پره پیری له بهر شادی و ترس روانیه شه وهی که له بهر هورپووی شه ودا ده گوزه را، خه لکی به دیتنی شه و سه سامییه، وشک هه لگه رابوون، زور له وان بو دا پووشینی چاویان به سه ره که ناره وه خویمان هاویشته بووه سه ره رووخساریان. شه وان هه که له جیتی خویمان ما بوونه وه له گهرمای زور به تیندا ده له رزین، یه کی له وان به دیتنی وه دره که وتنی پیره میردی- لاولا وپوش له قولایی ده ریا هاواری کرد (رپوچی ئوردن) و له خوچوو.

پاکشور، سه ده فی- چالئی- ی پر ئاو کرد و به دهستی له رزیویه وه دهستی کرد به هه لپشتنی ئاو به سه ره رووخساری کریسته وه، ((به ندهی خودا ئاوه مؤر کرا)) له دووباره کردنه وه وه ستا، نه یه ده زانی چ ناویکی لی بنی، گه راره تا له کریست پرسی به لام له کاتیکا خه لکی به سه ره پاژنه ی پییه کانی خویماندا وه ستابوون و له چاوه روانی بیستنی نا بوون، دهنگی چهند بالئی که له ئاسمان هاتنه خواره وه گه یشته گوئی، مه لیکی سپی بال- مهل یا یه کی له سه رافیمه کانی* یه هوه؟ به هه لفرینه وه هات و به سه ره سه ری پاکشوردا قهراری گرت، بو چهند ساتی بی جوله مایه وه، شه وکاته له پریکا سی جار له بهرزایی سه ری شه ودا سوورایه وه، سی باقه نوور له هه وادا دره وشایه وه وه مه له که هاواری کرد، وه ک بلئی تاوی نه پینی ئامیزی شه که بهر له مه هیه کاتی نه بیسترا بوو بانگه شه ده کا وابه دیار ده که وت که ئاسمانه کان وه لامی پرسیری خاموشی پاکشور ده ده نه وه.

ههراوزه نا له ناو ئاپوره ی خه لکدا پیچی خواره وه وه جیبه جی بو.

دهنگی ویک که وتنی باله کان وشه یان ده گه لدا بوو، دهنگی خودا؟ دهنگی مهل؟ بهر جوویکی عه جیب بوو کریست به هه موو گیانیه وه گوئی راگرتبوو تا بیستی، دلئی گه واهی ده دا که ناوی حه قیقی شه و ده خویندریته وه، به لام نه یه ده توانی بیگریت و بزانی چیه، شه وهی که ده بیست دهنگی هه لپژانی شه پۆل و بال، وشه

* سه رافیم: فریشته یه که گوایه بالی هه یه و سیمبولی سروشه.

تاله کانی دهروونی بوو، سه ری هه لپری مه له که له وپه ری بهرزایی ئاسمانه وه بالی کرده وه نوور له ناو نوور بوو. پاکشور که مانه وهی دیرینی له بیابان و گهرمه سیری سته مگه ردا ئاشنای خودای کرد بوو ته نها که سی بوو که تیگه یشت، له کاتیکا ده له رزی له بهر خو زه مزه مه ی ده کرد ((شه مرپۆ به ندهی خودا، کوپی خودا ئومیدی مرۆقاییه تی ئاوه مؤر کرا)) شه وکاته به سه ری شه نگوستی خوئی فه رمانی به ئاوی ئوردندا دووباره هه لپژئی. ریوره سی پیروژ کردن دیماهی هاتبوو.

پرسی: ((مه گهر ئه قین بهس نییه))

پاکشۆر به توور به بییه وه وه لآمی دایه وه: ((نه، دره خت رزی بووه، خودا وه نند منی بانگ کردو ته ورئیکی داده ستم و منیش وهرمگرت و له که نار ریشه کانی دره ختی ئه وم داناو وه زیفه م به ئه نجام گه یاند، ئیستا تۆ وه زیفه ی خۆت ئه نجام بده، ته ور هه لگره و بیوه شیئه)).

- ئه گهر ئاگر ده بووم، ده مسوتاند، ئه گهر دارشکین بووم ته ورم ده وه شاندا، به لام من دلئیکم و عاشقاتی ده که م.

- منیش خاوه ن دلئیکم، بۆیه ستم و قه باحه ت و نه نگیم گهر که نییه، چۆن ده توانی ستمه مگه رو قه بیح و نه نگیه کانت خۆشبوئی؟ زه به ی خۆت بوه شیئه، یه کی له گه وره ترین ئه رکی مرۆفـ توور به ییه. کریست به دلئیکی په لپینه وه گوتی: ((توور به یی؟ مه گهر هه موو برا نین؟)) پاکشۆر به تانه وه وه لآمی دایه وه: ((برام؟ وا بیر ده که یته وه که ئه شق ریگه ی خودایه، ئه شق؟ بیینه)).

دهستی مووین و ئیسقان ئاسای درئژکردو هیما ی کرده دریا ی مردوو، که بوئی لاشه ی گه نیوی ده داو گوتی: ((تۆ قه ت به رووی ئه و ده ریا به دا توور به بووی تا ئه و دوو سۆزانییه - سه دوم و ئه مور- له قولاییه که ییدا ببینی؟ خودا توور به بوو، ئاگری هاویشت، زه وی سه ره و ژوور کرد، خاک و شک هه لگه رابوو بوو به ده ریا و سه دوم و ئه مور ه ی قووت دا، ریگه ی خودا ئه وه به، به دوای دابچۆ، په یام به ران چ ده لئین؟ ((له رۆژی خودادا خوین له دار هه لده رژی، به ردی بناغه زیندووده بنه وه و راده بن و خاوه ن مال له ناو ده بن،)) رۆژی خودا له ریگه یه و خه ریکه ده گات، من یه که مین که س بووم ئاگادار بوومه وه. هاواریکم کرد، ته ورم ده ست داییی، له که ناری دونیام داناو بانگی تۆم کرد، بانگم کردی که بییت، هاتی و ئیستا من کۆچ ده که م)).

دهستی کریستی گرت و وه ک بلئیی ته ورئیکی سه نگینی له ناو دهستی ئه و داده نا، کریست ترسا و پاشه کشه ی کردو گوتی:

بهشی هه قده هه م

خۆره تاو وه کو شیړی له بیابان هاته ده ره وه، ده ستیکرد به کوتانه وه ی ده رگای ماله کانی سراپیل، له ته ک ته کی ماله کانی یه هودیان، نوێژی سپیدان به ره و خودای گه رده ن که شی که لیمیان په روبا لئ خۆی هه لکشاند،

((ئهی خودای ئیمه و خودای باوانی ئیمه، سوپاسی تۆ ده که یین، ئهی ئه و که سه ی زالو گه ره ی به سه ر هه موو شتیکا، ته نها تۆ ی یارو یاره ی ئیمه، تۆ جاویدانی، سوپاسی تۆ ده که یین که پشتیوانی ئیبراهیمی، چ که سی له قودره تدا ده توانی له گه ل تۆ بو رکابه ریتی رابیت، تۆ که مرۆفـ ده مرینی و دووباره زیندووی ده که یه وه و ره هایی ده به خشی؟ ئهی ره هابه خشی سراپیل، سوپاس بو تۆ، مادامه کی زیندوویین په له بکه و دوژمنانمان په راگه نده بکه و هه لگره له میاندا)). له کاتی ده رکه وتنی خۆر، کریست و یه حیای پاکشۆر به سه ره ردی که وه له ناو چالاییکی سه روی ئوردنه وه دانیشتبوون، ئه و شه وه و هه موو شه وی دونیایان له ناو دهستی خۆیاندا ده گرت و له کاری به یه که وه مه شوره تیان ده کرد، که چی لیبکه ن، جاری یه کی له دهستی ده گرت و جاری ته ویت، رووخساری یه کیکیان درو موکړ بوو، بازووه کانی وابۆ سه ره و خواره وه ده برد ده تگوت له راستیدا ته ورئیکی له ده ست گرتووه و دا یده به زینتی، رووخساری ته ویت ئارام و دوودل بوو چاوه کانی پر له به زه یی.

- تەمەننا لە تۆ دەكەم كە كەمىكى دىكە سەبر بگەيت، پەلە مەكە، من دەچمەوە
بىبابان تا لەگەل خودا قسە بكەم، دەنگى ئەو لەوى رونتەر دەبىستى.

- ھەرودە ھاش دەنگى ۋە سەسە، ئاگادارىبە ھەرماس بەنەزمىكى تەواوى ھىزەوە
لەكەمىندا رونىشتوو، ئەو بەچاكي ئاگادارە كە تۆ ئارەزووى گىيانى ئەوت ھەيە، ئەو
بەتەواوى ۋە حەشىگەرى ۋە تەواوى نەرم ۋە نىيانىيەو دەكەوئىتە رووبەرۆوى تۆو، ئاگادارىبە
بىبابان تۆى دەنگى نەرمى ۋە مەرگە.

- دۆستى من دەنگى نەرم ۋە مەرگ ناتوانى فرىوم بدات، پشت بە من ببەستە.

- دلتيام لەتۆ، واو ھىلا ئەگەر دلتيام نەبم لەتۆ، بىرۆ لەگەل ھەرماس قسە بكە، لەگەل
خوداش، بىرارىبە، ئەگەر تۆ ئەو كەسەى كە لە چاوەروانى ئەودا بووم، خودا ۋەند
پىشتەر بىرارى داو ۋە ناتوانى رابكەيت، ئەگەر ئەو پىش نەبى، باكم بە فەناى تۆ چىيە؟
بىرۆ پىشەوە تا بزائىم چ دەكەى، بەلام زووبە، ناتوانم دۇنيا بەحالى خۆى لىگەرئىم.

- ئەو كۆترە كۆلەكەيەى كە لەكاتى ئاوەمۆر كەردىندا، بەسەر سەرمەوە بالى لىكەدا
چى دەگوت؟

- كۆترە كۆلەكە نەبوو، ئەو رۆژە دەگات كە قسەيان بىستى، بەلام تا ئەو زەمانە،
ئەو وشانە ۋەك شمشىرى ھەلئاسراو بەسەر سەرتەوە دەبى.

كرىست ھەلسايەو ۋە دەستى بۆ پىشەو ۋە برد، لەكاتىكا دەنگى دەلەرزى ۋە گوتى :
(ئەى پىشەنگى خۆشەويست، خودا حافىز، رەنگە بۆ ھەمىشە بىت)) پاكشۆر
لئوھەكانى خۆى فشاردايە سەر لئوھەكانى كرىست، دەمى پشكۆيەكى سووتىنەرىو
لئوھەكانى كرىستى سووتاند، لەكاتىكا دەستە زەرىفەكانى كرىستى توند دەگوشى
گوتى: ((ئەو تۆى كە عاقىبەت رۆحى خۆمى پى دەسپىرم، ئەگەر تۆ ئەو كەسەى كە
لە چاوەروانى دابووم، داھەمىن رىنمايى من بىستە: ((چونكە گومانەكەم، ھىچ
كاتىكى دىكە تۆبەسەر ئەم سەر زەمىنەو ۋە نايىنەو)). كرىست بەلەرزىنەو ۋە كەوتە
زەمەمەو ۋە ((سەراپام گۆيە، ئەو رىنمايىانە چىن؟)).

- حالەتەكە بگۆرە، بازووەكانت بەھىزكە، دلتيام بگە پۆلايىن، بارى ژيانى تۆ
سەنگىنە، خويىن ۋە دىك لەتۆيلى تۆدا دەبىنم، بىرام، مەولام... بەرگە بگرە، ئازابە،
دو رىگە بەرپوتتا كراو تەو: رىگەى مرۆقە كە ھەموارەو رىگەى خودا كە
رۆدەچى ۋە دادەتەپى، رىگەى بەگرفت ھەلئىزىرە، مالاوا! لە فىراقدا خەمگىن مەبە،
ۋە زىفەى تۆ فرمىسك رشت نىە، ۋە زىفەى تۆ ۋە شاندىنە، بىوھشەنە دەستت نەلەرزى،
لەبىر نەكەى كە ھەردو رىگە، كچانى خودان، بەلام لەسەرتادا ئاگر لەدايك بوو، ئەو
كاتە ئەشق، لەبەر ئەمە باشترە بەئاگر دەست پىكەين، بۆ پىشەو، سەركەوتن يارو
ياو ۋەرت بى.

خۆرەتاو سوورھەلگەراپو، لەبىبابانى عەرەبستاندا كاروانى وشتر بەدىار كەوت،
پىشەرەوان زيارەتكەرى تازەبوون ۋە دەسالى رەنگاۋرەنگىيان لەسەرى تاشراويان پىچابو،
ھەندىكىان تەلئسى كەوان ۋە وئىنەيان پىوھبوو، كە لە ددانى بەراز دروست كرابو
بەملىيان شۆرپو بوو، ھەندىكىان خوداى برونزى بچووكيان ھەبو ھەندىكى دىكەيان
گەردەنبەندى بەرگەردەنيان ھەبو، كە لە ددانى دۆزمنەكانى خۆيان دروستيان
كردبوو، ئەوانە جانەو ۋە حەشى خۆرەلەت بوون، بۆ دۆزىنەو ۋە پاكشۆر ھاتبوون،
پاكشۆر بەدىتنى ئەوانەو ھەوارىكى دل ورشەنەرى سەردا ۋە بەسەر تاوئىرە بەردەكەو
بازى داىە خوارەو، وشترەكان بەسەر لىتاوى رووبارى ئوردندا چۆكياندا ۋە دەنگى بىبابان
بەدەنگدانەو ھىيىكى بى بەزەبىيانە دەگەيشتە بەرگوى: ((تۆبە بكەن، تۆبە بكەن، رۆژى
خودا گەيشتو ۋە)). لەھەمان كاتدا كرىست ھاوسەفەرەكانى خۆى دۆزىنەو، ئەوان بە
خاموشى ۋە خەمەدەو بەسەر كەنارى رووبارەو دانىشتبوون. چاوەروانى ئەويان
دەكرد، سى رۆژو سى شەو بوو ھەوالى لەو ۋە نەبوو، ئەو رۆژو شەوانەى كە پاكشۆر
دەستى لە كارى ئاوەمۆر كەردندا ھەلگرتبوو تا لەگەل ئەو قسە بكات، ھەردەيگوت ۋە
دەيگوتەو ۋە كرىستىش بەسەرى لارەو ۋە بووى گوتى دەدابى، ئەو ۋەى كە دەيگوت، ۋەكو
خەرتەل دادەبەزىە سەر گىيانى كرىستەو، ئەرى بەراستى بۆ يەكئىيان ئەو ۋەندە كۆي
بوو ئەوئىر ئەو ۋەندە خەمگىن؟ يەھودا توورپو توند، بۆ سەرەو ۋە خوارەو دەھاتودەچوو،
ئەو دوو سەريان لە بن گوتى يەكتر ناو قسەيان دەكرد، يەھودا گوتىكانى قولاغ
دەكرد، بەلام تەنھا دەنگى زەمەمە، زەمەمەيىكى توندى دەبىست كە لە ھەلئىزىنە

ئاو دەچوو، ردین سوور، شیتانە بەسەر بەردە کەوه هەڵدەخزی و جارێکی دیکە لەتاریکیدا ریگەیی تەبی دەکرد، لەبەر خۆ دەکەوتە زیمارەوه ((شەرمەزاری بۆمن، شەرمەزاری، کە ئەوانە رەها بکەم تا لە غیابی منەوه دەربارە سەراپیل بپار بەدەن، پاکشۆر دەبواوە سەنگینی رازی خۆی بەاویتە سەر ئەستۆی منەوه و تەورە کە بەمن بەخشیا، من تەنها کەسێکم کە هەست بە ئازاری سەراپیل دەکەم، منم کە توانای بەکارهێنانی تەورم هەیە، ئەو سەرەپۆیە، بە وەقاحەتەوه بانگ رادەدێری کە ئێمە هەموو براین، زالم و مەزلوم، سەراپیلەکان و رۆمیەکان و یۆنانیەکان، هەمی سەگ (هەموویان بخوات))^{*}. یەهودا لەپای بەردێک دور لە هەوسەفەرەکانی دانیشتبوو، دەبۆزی سەری تەنی ئەوان نەبی، بۆ ساتی چوو خەوهوه، وای هاتەبەرچاو کە دەنگی پاکشۆر چەند وشەییکی پەراگەندەو تیکچەرژاوی گوی لێدەبی، ((ناگر)) ((سەدوم و ئەمورده)) ((داوەشپنە)) لەخەو راپەری، بەلام بە بیداربوونەوه شتیکی نەبیست، جگە لە دەنگی مەل و شەوگەردو چەقلو زەمەمەهی رووباری ئوردن لەمیانی قامیشەلانی کەنەوه، بەرەو رووبارە کە چوو، سەری مەشخەلدارای خۆی لە ئاو بردەخوارەوه تا ناگرە کە دامرکینیتەوه، بەزەمەمە کردنەوه گوتی ((حەتمەن بەسەر بەردە کەوه دادەبەزی و ئەوکاتە سەرەرای مەیلی ئەو پەی بەرازی دەبەم.

لەبەر ئەمە کە کریست نزیك کەوتەوه، وەکو هەوسەفەرەکانی دیکە لەجێو هەلبەزێهوه، ئەوان بە شادومانیەوه پەلەیان کردە پیشوازی کردنی، دەستیان دانایە سەر شان و پشیتی و لاواندیانیەوه، چاوانی یۆحەننا پەر لە فرمیسک بوو، ئیستاکێ ناوەندی تویلی ئوستاد لۆچیکێ قولی تیکەوتبوو.

پەترۆس نەیتوانی خۆی راگریت، گوتی ((مەولای من بۆچی پاکشۆر شەوو رۆژ قسەیی لەگەڵ تۆدا دەکرد، چی بەتۆگوت؟ کە ئاوا خەمبار بوویت. رووخسارت گۆراوه؟

کریست وەلامی دایهوه ((کە ئەو کاتیکی زۆری نییە، هەموو ئێو لای ئەو بمیننەوهوه خۆتان مۆر بکەن، من دەپۆم)).

* لە دەقە فارسییە کەدا دەلیت: مردووشۆر بیانبات، بەلام لە کوردەواریدا دەلین: سەگ بیانخوات.

کۆرە گەنجترە کەیی زوبەدی دامەنی کریستی گرت هاواری کرد ((مەولای من بۆ کوی دەپۆی؟ ئێمەش لەگەڵ تۆدا دین)).

- خۆم بەتەنها دەچم بۆ بیابان، شوینیکە پێویستی بە هەوسەفەر نییە، دەچمە ئەویکەوه تا لەگەڵ خودا گفتوگۆ بکەم.

پەترۆس بە داپۆشینی دەم و چاوی خۆی گوتی: ((لەگەڵ خودا؟ کەواتە لەم حالەتەدا تۆ هیچکاتی ناگەریتەوه!))

کریست بە هەلکێشانی ئاخی گوتی ((من دەگەرپێمەوه، دەبی بگەرپێمەوه، دونیا بەتالە مویکەوه بەستراوتەوه، خوداوەند رینماییم دەکات و دەگەرپێمەوه)). هەواریهکان لە کاتیکی دەستیان بە دامینی ئەوهوه گرتبوو رەهایان نەدەکرد، هاواریان کرد ((چەند وەخت؟ دیسان چەند وەختی دیکە ون دەبی؟

بەلام کریست خۆی لەوان دوورخستەوه، بەخامۆشی و سەرزەنش ئامێزەوه سەیری ئەوانی کردو لەبەر خۆ گوتی ((مەرەکان.. مەرەکان.. سوپاسی خوا سەراپیل دەکەم کە من گورگم)).

- براین، ئەوکاتە کە خودا بیهویت دەگەرپێمەوه، مالاوا، لێرە چاوەروانی من بکەن، خوا ناگادارتان بیست)). براکان بەمات و مەبهوتی لەجێو وەستان، هییدی هییدی رویشت و ئەوانیش سەیری بیابانیان دەکرد.

ئەو ئیدی لەکاتی رویشتندا وەک بلێی هەڵدەفری، وەک جارێ بەرپیدا نەدەپۆشیت، وەک چۆن بەسەنگینی و بیرکردنەوه ریی تەبی دەکرد، لقه قامیشیکێ چنی، تا تەکیەیی پێبەدات، بەسەر پرده کەوانەییە کەوه داچوو، لەناوەندی وەستاو کەوتە روانینی خوارەوه، لەهەموو لایە کدا زیارەتکەرانی دی، کە لە هەلپۆزانی قورواوی رووباردا چوبوونە خوارەوه، رووخساری هەتاوەسووتیان لەشادیان بریقەیی دەدایهوه، لەبەر امبەر ئەوانەوه لە کەنار، ئەوانی دیکە هیشتا سینەیی خۆیان دەکووتایهوه، دانیان بە گوناھەکانی خۆیان دەناو چاوانی مەشخەلداریان پریوووه پاکشۆرەوه، تا نۆبەیان بگات و هیتمایان بۆ بکات بچنە ناخی ئاوی پیرۆزەوه، زاهیدی کیوی، لەکاتیکی تا

که مه‌ر له‌ئاودا چووبووه خواره‌وه، می‌گه‌لی خه‌لکی شه‌ست و شوده‌دا، ئاوه‌مۆری ده‌کردن، ئه‌و کاته توورپه‌و بۆ سۆز رایده‌دانه که‌نارو می‌گه‌لی دیکه ده‌هاتنه پێش، ردینی ره‌ش و نوک تیژو پرچی تیره‌ی که هیچکاتی مقه‌ستی به‌خۆوه نه‌بینی بوو، له‌هه‌تاودا بریقه‌ی ده‌دایه‌وه له‌ده‌می گه‌وره‌وه هه‌میشه کراوه‌یدا هاواری به‌رده‌وام به‌رزده‌بۆوه، کریست چاوی له‌خه‌لک و رووبارو ئه‌و ده‌وربه‌ره‌وه ده‌ریای مردو و کینه‌کانی عه‌ره‌به‌ستان وه‌رسووران‌دو بۆ پێشه‌وه لاریبۆوه، سیبه‌ری خۆی بینی که به‌هه‌ل‌پزانی ئاوه‌په‌ژێلی ده‌دا بۆلای ده‌ریای مردو ده‌چوو، له‌به‌رخۆ گوتی: ((دانیشتن له‌که‌ناری رووبارو ته‌ماشاکردنی هه‌لبه‌زینه‌وه‌ی ئاوه‌به‌ره‌وه ده‌ریا له‌گه‌ل دره‌خت و مه‌لو هه‌وا و شه‌وانه له‌کاتی گه‌شانه‌وه‌ی ئه‌ستیره‌کاندا له‌ناخی ده‌ریادا ره‌نگده‌ده‌نه‌وه‌وه هه‌ل‌ده‌رژین چ خه‌سه‌له‌تیکی هه‌یه! چه‌ند باش بوو ئه‌گه‌ر ده‌متوانی منیش هه‌ل‌پزێم و نیگه‌رانیم بۆ ئه‌م دونیایه‌وه که‌و خوره نه‌ده‌که‌وته گیانم)). به‌لام ئه‌و بیروکانه‌ی له‌خۆدا دوورکرده‌وه‌وه وه‌سوه‌سه‌ی له‌خۆدا په‌راند، به‌هه‌نگاوی خێرا له‌ پرده‌که دابه‌زی و له‌پشت به‌رده‌کانه‌وه ون بوو.

ردین سوور له‌که‌ناریکه‌وه وه‌ستابوو ئه‌وی خه‌ستبووه ژێر نیگای خۆیه‌وه، به‌ ونبوونی، قۆلی خۆی هه‌ل‌پری و به‌دوای که‌وت، دروست له‌و ساته‌ی که ئه‌و ده‌یویست به‌چپته ناو ده‌ریای بۆ پایانی زیخ و لمی بیابانه‌وه خۆی گه‌یانده ئه‌وو، بانگی کرد ((کۆری داود بوه‌سته بۆچی وا ره‌هام ده‌که‌ی؟))

کریست گه‌پرایه‌وه‌وه به‌خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانه‌وه گوتی: ((برام یه‌هودا زیاتر له‌وه مه‌یه پێشه‌وه ده‌بی ته‌نها بم)).

یه‌هودا که بۆ پێشه‌وه‌تر ده‌رپه‌شت گوتی: (ده‌مه‌وی له‌پازی تۆ خه‌به‌ردار بم)

- په‌له‌مه‌که له‌کاتی خۆی خه‌به‌ردارده‌بی، به‌لام هه‌مان ئه‌و قه‌ده‌ره که پیت ده‌لێم: خۆش‌حالبه هه‌موو شتی به‌پیتی ویست و خواسته.

- ئه‌وه بۆمن کافی نییه، برسیره‌تی گورگه به وشه ناره‌وه‌یته‌وه، له‌وانه‌یه تۆ ئه‌وه نه‌زانی، به‌لام من ده‌زانم

- ئه‌گه‌ره منت خۆشده‌وی، ده‌بی سه‌یر بکه‌یت، سه‌یری دره‌خته‌کان بکه‌یت ئه‌وان هیچ په‌له‌یه‌کیان بۆ گه‌بینی میوه‌کانیان نییه؟

ریش سوور له‌کاتیکیا نزیکتر ده‌که‌وته‌وه، به‌په‌له‌په‌وه گوتی:

((من دره‌خت نیم، من مرۆقم، واته شتی که په‌له‌یه‌تی، من پابه‌ندی یاسا‌کانی خۆم.

- یه‌هودا، یاسای خودا بۆ دره‌خت و مرۆق و ده‌کو یه‌که.

ریش سوور ددانی قه‌مسانه‌ سه‌ریه‌که و به‌ تانه‌وه پرسی: ((فه‌رموو ناوی ئه‌و یاسایه چییه؟))

- زه‌مان

یه‌هودا ئارامی گرت و مшти خۆی کوشی، به‌لام ئه‌و یاسایه‌ی قبول نه‌ده‌کرد، ئه‌و یاسایه زیاد له‌ ئه‌ندازه‌ سسته، له‌ حالێ ئه‌وه‌ی که ئه‌و هیچ هه‌ل‌یکه‌ی تایبه‌تی نه‌بوو تا له‌ ده‌ستی بدات، قولا‌یی و جودی ئه‌و یاسایکی دیکه‌ی له‌خۆدا شارده‌بۆوه که تایبه‌ت به‌خودی ئه‌و بوو جیاوازیبوو له‌گه‌ل یاسای زه‌مان، هاواری کرد: ((خودا سا‌له‌های سا‌ل به‌زیندوویی ده‌مینیته‌وه، ئه‌و جاویدانه‌یه له‌ به‌رئه‌مه ده‌توانی سه‌بر بکات و له‌چاوپروانیدا مینیته‌وه، به‌لام من مرۆقم شتیکم له‌ په‌له‌دایه، به‌ر له‌دیتنی ئه‌و شته‌ی که ته‌نها ئیستا له‌زه‌ینم دایه، نامه‌ویت بم، نه‌که ته‌نها ده‌بی ئه‌و شته‌ ببنیم، به‌لکه ده‌بی ده‌ستیشی لێبده‌م)).

کریست به‌ ته‌کاندنی ده‌ستی بۆ ئارام کردنه‌وه‌ی ئه‌و وه‌لامی دایه‌وه: ((ده‌بینی برام یه‌هودا ده‌بینی، ئه‌و ده‌بینی و ده‌ستیشی لێبده‌ده‌ی باوه‌رت بی، خودا حافیز، خودا له‌بیاباندا چاوه‌روانیم ده‌کا))

- من له‌گه‌ل تۆدا دیم

ردین سوور نه‌پراندی وه‌کو سه‌گ ی می‌گه‌ل که‌ده‌نگی خاوه‌نی خوئی بیستی، که‌لبه‌ی ده‌رخت و سه‌ری لارکرده‌وه و گه‌رایه‌وه، له‌کاتی‌کا له‌گه‌ل خوئی قسه‌ی ده‌کرد به‌ه‌نگاوی گران به‌سه‌ر پرده‌وه که‌وته‌ری، ئه‌و زه‌مانه‌ی وه‌بیرخوئی هی‌نایه‌وه که‌ باراباس و خودا بیپاریزی - و شو‌رش‌گی‌ره‌گانی دیکه‌ له‌ کی‌وه‌کان ده‌گه‌ران. چ فه‌زایه‌کی پر تووره‌یی و ئازادی بوو خودای سراپیل چ رابه‌ریکی شک‌ومه‌ندبوو بو شو‌رش‌گی‌ران، ئه‌و پی‌ویستی به‌ رابه‌ریکی وابوو، بو به‌دوای ئه‌و سه‌ره‌ر‌دیه‌ که‌وتوه که‌ له‌خوین ده‌ترسی و وه‌کو کچی‌کی جحیل هاوار ده‌کات: ((ئه‌شوق.. ئه‌شوق؟))، یه‌هودا له‌گه‌ل خوئی که‌وته نه‌ندی‌شه‌وه ((چاکتر وایه سه‌بر بکه‌م و بزائم له‌ بیاباندا چ شاکاریک له‌گه‌ل خویدا ده‌هینی؟))

کریست ئیستاکئی چۆته بیابانه‌وه، هه‌رچه‌ند زیاتر بو پیش ده‌چوو، زیاتر هه‌ستی ده‌کرد که‌ ده‌چیته ناو بی‌شه‌ی شی‌ره‌وه، له‌رزى به‌لام ئه‌و له‌رزه ترس نه‌بووه، به‌لکو له‌ززه‌تیکی نادیار و وه‌سف نه‌کراو بوو، خو‌ش‌حال بوو، به‌لام نه‌یده‌زانی بو؟ له‌پریکا له‌ خه‌ونی‌کا هاواری کرد که‌ له‌کاتی مندالی‌دا له‌و کاته‌ی به‌زه‌مه‌ت ده‌یتوانی ری‌که‌وی بی‌نی بووی، وا به‌دیارد ده‌که‌وت که‌ به‌ر له‌ هه‌زار سال ئه‌م خه‌ونه‌ی بی‌نیوه، ری‌ی که‌وتبووه ناو ئه‌شکه‌وتی‌که‌وه له‌وی شی‌ریکی می‌ینه‌ی دژی‌بووه که‌ بی‌چووی هه‌لینابوو شیری ده‌دایه بی‌چوه‌گانی، به‌بی‌نی ئه‌وه برسی بوویوو، راکشاو له‌گه‌ل به‌چکه‌شی‌ره‌کان ده‌ستی به‌مژین کرد، وا به‌ دیارد ده‌که‌وت که‌ پاشان هه‌موو چونه‌ ده‌ره‌وه و چونه‌ ناو چه‌مه‌تی‌که‌وه له‌ژیر هه‌تاودا ده‌ستی‌ان به‌یاری کرد، به‌لام له‌هه‌مان کاتدا می‌ری‌ی دایکی له‌خه‌ونه‌که‌ به‌دیارد که‌وت، کاتی‌ک ئه‌وی ده‌گه‌ل شی‌ره‌کان بی‌نی، هاواری کرد، ئه‌و بی‌داربووه به‌توره‌یی به‌سه‌ردایکیه‌وه که‌ له‌که‌ناریا خه‌وتبوو هاواری کردبوو، ((بو بی‌دارت کردمه‌وه؟ له‌گه‌ل براو دایک‌دا بووم!)) له‌به‌رخو که‌وته نه‌ندی‌شه‌وه، ((ئیستا ده‌زائم بو خو‌ش‌حالم، ده‌چمه‌ لای دایکم و لانه‌ی شی‌رو ئه‌شکه‌وتی ته‌نه‌ایی)). کیفه‌کیفی ئارامنه‌گرتوی مارانی بیست و بای گه‌رم و رۆحه‌ نادیاره‌کانی بیابان هاتوهاواریان بوو.

کریست لاری‌بووه و قسه‌ی له‌گه‌ل رۆحی خوئی کرد: ((ئه‌ی رۆحی من لی‌ره نیشانی ده‌ده‌ی که‌ تو ج‌ا‌و‌ید‌انی یا نا)) به‌بیستی ده‌نگی پی‌ی پشت خوئی گویکانی قولاغ کرد، گویی له‌ ده‌نگی ویک‌که‌وتنی ورده‌به‌رد بوو، که‌سی ئارام و دلنیا به‌ره‌و لای ئه‌و له‌جوله‌دابوو، له‌کاتی‌کا ده‌له‌رزى به‌خوئی گوت (ئه‌وم فه‌رامۆش کردبوو، ئه‌و منی فه‌رامۆش نه‌کردوو، له‌گه‌ل مندا دیت، دایکم له‌گه‌ل مندا دیت)). ئه‌و باش ده‌یزانی که‌ ئه‌وه نه‌فهرت بوو، به‌لام ئیستا ماوه‌یه‌ک بوو ناوی ئه‌وی جی‌هیشته‌بوو.

به‌رده‌وامی به‌رپیداو بیریشی له‌ شوینیکی دیکه‌ بوو، کۆتره کی‌وییه‌که‌ی وه‌بیر خوئی هی‌نایه‌وه، وا به‌دیارد ده‌که‌وت ئه‌و مه‌له کی‌وییه‌ی له‌ ناخیدا زیندانی کراوه، نه‌کا رۆحی ئه‌وبی، هه‌وای راگرتنی هه‌بوو؟ له‌وانه‌یه رایکردبی، رهنگه ئه‌و کۆتره کی‌وییه‌ که‌ له‌ته‌وای ماوه‌ی ئاوه‌مۆربوونی ئه‌ودا به‌ده‌وری سه‌ری ئه‌ودا سوورابووه، رۆحی بووی و نه‌ک په‌رنده‌یی یا فریشته‌یی، به‌لکو رۆحی خوئی.

وه‌لامی هه‌ر ئه‌وه‌بوو، دووباره به‌ ئارامی که‌وته ری‌وه، گویی له‌ ده‌نگی هه‌نگاوه‌کان ده‌بوو که‌ له‌دوایه‌وه به‌سه‌ر زخه‌وه هه‌ل‌ده‌نران، به‌لام ئیستاکئی دل ئارام بوو، لانی که‌م ده‌یتوانی به‌ویقاره‌وه به‌رگه‌ی هه‌موو شتی بگرت له‌به‌رخو که‌وته نه‌ندی‌شه‌وه.

((رۆحی مرۆف هه‌مووی تواناییه، ده‌توانی به‌ هه‌ر شی‌وه‌یی که‌ بی‌هوی وابیته به‌ر، له‌وساته‌دا مه‌لیک هات به‌سه‌ر به‌رزایی سه‌رمه‌وه که‌وته فرین)). به‌لام له‌ کاتی‌کا که‌ به‌ ئارامی ری‌ی ته‌ی ده‌کرد، له‌ هیکه‌وه هاواریکی کرد و وه‌ستا، زه‌ینی واخوره‌ی کردبوو که‌ له‌وانه‌یه کۆتره‌که له‌زه‌نکردن یاخود هه‌مه‌یه‌ی یا چه‌رخه‌له‌ی بایی زیاتر نه‌بووی، چونکه وه‌بیری هاته‌وه چۆن چۆنی به‌ده‌نی وه‌ک رۆحی‌کی نوورانی به‌رز که‌وتبووه دره‌وشانه‌وه، چۆن چۆنی هه‌رچی‌یه‌ک ویستبای گویی لی‌بی ده‌بیست، ته‌لاره‌کان له‌ ئاسمان دروست کرابوون، زه‌مه‌مه‌ی کرد ((خودایا خودایا ئیستا که‌ ته‌نھا ده‌م حقیقه‌تم پی‌ بلی، فریوم مه‌ده مانددو بووم ئه‌وه‌نده‌ی ده‌نگه‌کانی فه‌زا بیستم)). ئه‌و بو پی‌شه‌وه ده‌چوو خۆره‌تاویش له‌گه‌ل ئه‌ودا، عاقیبه‌ت خۆره‌تاو گه‌یشته‌ تۆقه‌له‌ی ئاسمان راسته‌وخۆ به‌سه‌ر سه‌ریه‌وه، پی‌یه‌کانی له‌ زیخ و لمی بیاباندا داغ ده‌بوو، سه‌یریکی ده‌روبه‌ری خوئی کرد تا سی‌به‌ری بدۆزیته‌وه، گویی له‌ ده‌نگی

چەند بالى بوو بەسەرسەريەو، رەدەقەلىكى بىنى كە بە پەلە بەرەو چالى دەچون كە چەند شتىكى رەش و گەنيو لەبەر هەتاو لەبەريەك ترازابوونى تياوو.

بەگرتنى لووتى خۆى نزيك كەوتەو، قەلەكان كەوتبونە سەر لاشەكەو خەريكى خواردى بوون، بەدەنگى نزيك كەوتنەو پىى مرۆقى، هەريەكەو خۆى و پارچەگۆشتى لە دەنووكيان بەتوورەيى ترسان و رايانكر، لەهەوادا دەسوورانەو بانگى نەهيشتنى شەپرى ئەم سەربارەيان دەكر، كرىست لارىو، وركى پارچە پارچە و پىستى رەش و قۆچى خالىچى و كورت و بەنى تەلەسى بەدەورى گەردەنى گەنيو كە بىنى لەبەر خۆ گوتى (بزن، بزنى پىرۆز كە گوناھەكانى خەلكى گرتۆتە ئەستۆ، دى بەدى و كىو بەكىو عاقىبەت تا بيايان بەدوای كەوتن و لىرە لەبىن چوو)

لارىو تە شويەى كە دەيتوانى، ناخى بيايانى هەلكەندو لاشەكەى داپۆشى گوتى (برام تۆ وەكو هەموو ناژەلىك بى گوناھو پاك بووى، بەلام مرۆقەكان ترسنۆكانە گوناھەكانى خۆيان هاويشته گەردەنى تۆ تۆيان كوشت، لە ناراميدا بونى خۆت فرپىدە، كىنە لە دل مەگرە لەوان، مرۆقەكان، ئەو مەخلوقاتە بى دەسلەلتانە، شەھامەتى ئەوەيان نەبوو تا خۆيان سزاي گوناھەكانى خۆيان وەرگرن، بارى گوناھەكانى خۆيان داوينە سەر بىگوناھان، برام تاوانى گوناھەكانيان وەپاشدە، مالاوا) رىى خۆى گرت، بەلام دواى كەمى، بەشلەژانەو لەرۆيشتندا وەستا، لە كاتىكا دەستى رادەتەكاند بانگى كرد (تا ئەو كاتەى كە دووبارە يەكترە دەبىنەو) قەلەكان دىوانەئاسا سەريان لەدونا، ئەو ئەوانى لەلاشەى خۆشەزە بىبەش كرد و ئىستا وەدواى دەكەوتن و چاوەروانى ئەوەبوون كە ئەو كەسەى دەبىتە لاشەو وركى پارچە پارچە بكەن و بىخۆن، چ هەقى ئەوەى هەبوو كە ئەو سەمە بەوان رەوا ببىنى؟ مەگەر خودا قەلەكانى بوخواردنى لاشە خەلق نەكردوو؟ لەبەر ئەو دەبى ئەو تۆلەكەى بداتەو.

ئەن ئاخىرى شەو لەحالى هاتن دابوو، ماندوو مردوو، بەسەر بەردىكەو وەكو خپرى گەرهى بەرداشىك بوو دەستەوئەژنۆ دانىشت كە لە گەرهى و خپرى وەكو بەرداشى

بوو بەچپەو گوتى: (ئىدى زياتر لەو بو پيشەو ناپۆم، ئەلپە بەسەر ئەم بەردەو سەنگەر دەگرم و خەبات دەكەم).

لەپرىكا لە ئاساندا تارىكى بو خوارەو هەلخى، لەخاك هەلساو زەمىنى داپۆشى، لەگەل تارىكىدا، پاى شەوئم كرايەو، ددانەكان لە بەر سەرما وىكدەكەوتن، خۆى لەكراسە سىپىيەكەى پىچاو چاوانى داخست، بەلام بەداخستنى چاوى ترس لىيدا، قەلەكانى وەبەرھاتەو، لورەى چەقەلە برسىيەكان لە هەموو لايەك دەبىسترا، هەستى كرد كە بيايان وەك جانەوهرىكى وەحشى لە دەروبەرى ئەودا لەگەراندايە بەدواى نىچىر، چاوەكانى دووبارەكردەو، ئاسمان ئەستىرەباران بوو، هەستى بە نارامى كرد لەبەر خۆ گوتى ((فرىشتهكان هاتونەتە دەروە تا هاوړپىيەتيم بكەن، ئەوان چەند نوورىكى شەش بالى كە لە دەرووبەرى تەختى خودادا سروود و گۆرانى دەچرن. بەلام ئەوئەندە دوورن ناتوانم گويم لە دەنگيان بى)). رووناكى زەينى ئەوى ئەستىرەباران كرد، برسەتى و سەرماى لەبەر كرد، ئەويش بوونەوهرىكى زىندوو بوو، شەھايىكى تىژ لەتارىكىدا سروودى بو خودا دەچرى، رۆحى ئەو فانۆسىكى بچوك بوو خوشكى بچوك كۆنەپۆشى فرىشتهكان بوو، بىرى بەردەوامى دۆزىنەو خودا ئەوى دلنياكرد، رۆحى خۆى بىنى كە دەگەل فرىشتهكان لە دەورانەورى تەختى خودا وەستاو، ئەو كاتە نارام بى ترس، چاوى خستە سەريەك و خەوت.

كە بىداربوو، رووى لە رۆژھەلات كرد و هەتاوى بىنى: كورەبىكى سوورەوەبووى بەرووتى بىنى كە لەبەرزايى بەردەلەئەكانەو دەھات، لەبەر خۆ كەوتە ئەندىشەو (رووخسارى خودايە) دەستى نايە سەرچاوى تا نەپروانیتى، بەچپەو گوتى (خودايە من جگە لە دەنگە زىخى هىچى دىكە نىم دەتوانى لەم بيايانەدا من ببىنى؟ دەنگە زىخىكم كە قسە دەكات و هەناسە هەلەكەشى و عەشق لەگەل تۆ دەكات. عاشقى تۆيە و (باوكە) بانگت دەكات، جگە لە ئەشق چەكىم پى نىيە، بەھەمان چەك هاتومەتە جەنگەو، يارمەتيم بدە. هەلسايەو بە قامىشەكەى دەستى بازنەبىكى بەدەورى ئەو بەردە كىشا كە بەسەريەو خەوتبوو، ئەوكاتە بەدەنگىكى بەرز بەشپۆهەى كە هيزە ناديارەكان لە كەمىنى ئەودابن گوتى: (ئەو جۆخىنە جى ناهىلم تا گويم لە

دهنگی خودا نه بی، وه لی ده بی بهرۆشنی بییستم، نهك به زیماری ناپایه دار یا چه چه هه یا به گه والته رازی نا ب، داوای لیده کهم که به رونا و ناشکرا، له گه ل مندا قسه بکات و به زمانی مرۆق له گه لم بدوئ و پیم بللی که چی له من دهوئ و من چیم له دهست دئ، تنهها نهو کاته نهو جوخینه جیده هیلم و ده گه ریمه وه لای مرۆق، نه گه فرمانی وایه یا نه گه خواستی نهو یه که من بمرم ده مرم، گه رده نم که چ ده کهم بو خواستی نهو، به لام ده بی ناگام له چۆنیته تی نهو بی، یا ههق! به رووخساری روو له هه تاو، به ره و بیابانی مه زن، به سه ره به رده وه چۆکیدا، چاوانی داخست، نهو بیروکانه ی که له ناصیره و مه جده ل کفرناحوم، دۆلی یا کوب و رووباری ئوردن له زه نینیدا ده چکایه وه، خوئی سه تنه ره هیز کردو که ره سته ی جهنگی پیدان، بو نه به رد خوئی ناماده ده کرد. به ملی دریت کردو و چاوانی داخراو، له خوئا رۆچوو، دهنگی خوورپه ی ئاو، خشه خشی قامیشه لانه کان و ناله ی ژنان ده گه یشته گوئ، له رووباری ئوردنه وه شه پۆل شه پۆل هاواری وه حشه ت و ئومیده کانی خه ون و خه یالی دووردریت به رزه دبووه، له زه نینیدا سه ره تا نهو سی شه وه ی که به سه ره تاویره به رده که وه له گه ل زاهیدی وه حشی به سه ری برده بوو قه دی قیت کرده وه، نه وان شه وان، به غه رقی چه که وه هیرشی کرده بیابان تا له که ناری نه ودا بیته ناو جهنگه وه. یه که مین شه و، وه ک چۆن کلۆیکی هه یولا به چاوان و بالی زه ردو سته م و پیشه و کلکی وه ک کلکی ده ریای مردوو پیتی سه وزی سه رپشتی به سه ره نه واهه لبه زیه وه، باله کانی به ته ورپه یی په رده ی هه وای هه لده درپ، کریست هاواریکی کردو ئاو ری دایه وه، پاکشۆر به بازووی ئیسقان ئاسای که له تاریکیکی شه وه زه نگدا به ره و ئورشه لیم هیما ی ده کرد له که ناریا وه ستا.

– سهیری بکه چی ده بینی؟

– هیچ شتی!

– هیچ شتی؟ له خوار رووی تووه ئورشه لیمی پیروژ، نهو سۆزانییه نایینی؟ به سه ره نه ژنۆی قه له وی رۆمه وه دانیشته وه پیده که نی، خودا هاوار ده کات ((نهوم ناوی)) ئایا ژنی نهو ژنی منه؟ نهوم ناوی))، منیش، وه ک سه گی له بهر پیی خودا، ده چه پم:

((نهوم ناوی)). له ده ور به ری بورج و دیواره کاندایه پۆم و پیی ده چه پم: دۆلچه .. دۆلچه!)).

قه لای نهو چوار ده رازه ی هه بوو که له که نار ده رازه ی یه که مدا برسیه تی دانیشته وه، له که نار دووه مدا ترس، له که نار سییه مدا سته م و که ناری چواره میش ده رازه ی باکور... نهنگی..... ده چه ژووره وه، له شه قامه کانیدا ده چه سه ره و خواره وه، ده گه مه دانیشته وانه کانی و به سه ریان ده که مه وه. رووخساریان بیینه: سی رووخساری خروخه پان زیاتر له نه ندازه تیره، سی هه زار رووخسار له برسیه تیدا ته کاو، مه گه ر دنیایه ک چۆن ون ده بوو، جاریکی دیکه سهیری رووخساریان بکه، ترس به سه ره رووخساره کاندایه لیشته وه، په رپه ی لووتیان ده له رزی بوئی رۆژی خودا ده که ن، سهیری ژنان بکه هه تا نه جیبتزینیان به نه یینییه وه سهیری کۆیله تی خوئیان ده که ن، زمان له ده م ده گین و هیما بو نهو ده کات که ((وه ره)) بنمیچی ته لاره کانیام هه لگرت، سهیره که، پاشا، ژنی براکه ی به سه ره نه ژنۆه داناوه ده ست به سه ره به دهنی رووتی نه ودا ده یینی، کتیبی پیروژ چی ده لی؟ ((نهو که سه ی سهیری جه سته ی رووتی ژنی برای بکات – مه رگا!)) نه وای زینا کاره پاشا نییه، به لکو نه وه منم منی زاهید که ده بی بکوژیم. بو؟ چونکه رۆژی خودا گه یشته وه!

کریست به دریتزایی نهو شه وه له که نار پییه کانی پاکشۆردا دانیشته و سهیری برسیه تی و ترس و سته می ده کرد، که له چوار ده رازه ی کراوه ی سراییلدا ده هاتوده چوو، به سه ره به رزایی سۆزانی پیروژدا وه کو هه وریکی پر له ته ورپه یی و ته رزه وه گه لاله ده بوون.

دووه مین شه و، پاکشۆر جاریکی دی ده سته ی لاوازی خوئی دریت کردو زه مان و مه کانی به یه ک هیما له نووردا بیینی،

– گوئ بگره ... چی ده بیستی

– هیچ شتی ناییستم

– هیچ شتی؟ دهنگی ته به هکاری هه مان نهو ژنه به دکاره که به وه قاحه ت چۆته ئاسمان و له که نار ده رگای مالی خودا ده چه پی، ناییستی؟ مه گه ره چه ویه ناو

ئورشلەيم؟ مەگەر كاهىنە واقواقىيەكان، كاهىنە گەورەكان، كاتىب و فەرىسيەكان نەبىنى كە پەرستگايان ئابلۇقە دابوو؟ ئىدى خودا تەمبەلى زەمىنى ناوى، ئەو ھەستاۋەتە، لە دامىنى كىۋەكانەۋە سەرەۋژىرپۇتەۋە، دىت. لەپىش ئەودا تورپەپى ھەيە، لەپىشت و پىشى ئەودا بەدكارى ئاسمان: ئاگر، جوزام و شىتى، ئەو پەرستگايە لە كۆيىيە؟ ياخود ستونە مەغرور و زىر نىشانەكان كەبەر ز دەبونەۋە ھاۋارى جاويدانى سەردا: دەبا بىتتە خۆلەمىش پەرستگايان، با بىتتە خۆلەمىش كاهىنەكانيان، كاهىنە گەورەكانى، كاتىب و فەرىسيەكان.

دەبا بىتتە خۆلەمىش تەلىسى پىرۋىزان و كۆنە ئاورىشمىيەكانيان و ئەلقەى زىرپىيان، ئورشلەيم لە كۆيىيە؟ چىرايىكى رۇشنىم ھەلگرتوۋە، لە كىۋەكانى لەتارىكىدا دەگەرپىم و دەسوورپىم، ھاۋار دەكەم ((ئورشلەيم ئورشلەيم!)) بەلام بەتەۋاۋى جىھىلراۋە، ھەتا قەلىكىش ۋەلام ناداتەۋە، قەلەكان خواردويانەۋە رۇشىتون، ھەتا ئەنۇنۇكام دەچمە ناۋ كەللەسەرو ئىسقانىەكان، فرمىسكەم لەچاۋدپىن، بەلام ئىسقانىەكان بەرگەناردەكەم و رەھايان دەكەم و پىدەكەم، لاردەبەۋە، درىترىن ئىسقان دەگرمەدەست شمشال دروست دەكەم و سرورودى جىلوۋجەلالى خودا دەژەم بەدرىژاۋى شەۋى دوۋم پاكشور لەتارىكى خودا ۋەستا، پىدەكەنى و جوزام و شىتى ستايش دەكرد، كرىست چۆكى پەيامبەرى گرت و پرسى ((ئايا ناتوانى رزگارى لەرپىگەى ئەشق و شادى و مېھرەۋە بەدىارى بۇ دۇنيا بەپىرىت؟)) پاكشور بى ئەۋەى بۇ سەيركردنى ئاور بداتەۋە، ۋەلامى دابوۋە: مەگەر كىبى پەيامبەرانت نەخوئىندۆتەۋە؟ رزگار كەر كەمەريان دەشكىنى، ددانەكانمان دەشكىنى، ئاگر پەرش دەكات و مەرزەكان دەسووتىنى، ھەموو ئەۋەش بۆيە ئەنجام دەدات تا زەۋى تۆ بدات، دىك و دال و گەلاۋ گەزنى لەرپىشەۋە دەردەھىنى چۈنكە ئەگەر دۇرۇزان و ستەمگەران و ناپاكان لەناۋنەبەيت چۈن دەتوانى دۇۋ نەنگى و ستەم لەسەر زەۋىدا لەناۋبەرى؟ زەۋى دەبى پالودە بىت، دەبى رەجمى پى بىرى، دەبى پالودە بىت و بۇ پەرشكردنى تۆۋى تازە شۆبىرپىتەۋە.

دوۋەمىن شەۋ رابرد كرىست ھىچى نەگوتبو، چاۋەروانى شەۋى سىھەم بو: رەنگە ئاۋازى پەيامبەر شىرىن بىت.

سىھەم شەۋ پاكشور بەشلەژانەۋە بەسەر بەردەۋە خۆى ھەلگىپرو ۋەرگىر كرد، بەبى پىكەنپىن و گفتم و گۆ، كرىستى لەروۋى نىگەرانبەۋە بەسەر دەكردەۋە، بازوو دەست و شانەكانى ئەۋى بەروانىن دەپشكىنى، ئەۋكاتە سەرى تەكاندو بىدەنگ ماىەۋە ھەۋاى بۆن دەكرد. لەپرتەۋى نوورى مانگدا، لە چاۋانى دەرپەرىۋىدا دەتوانى ئەۋە بىنىت، كە زەمان جارى سەۋز و جارى زەرد دەدرەۋشپىتەۋە و خۆيى تىكەل بەنارەقەى لە توۋىلى ھەتاۋدا بازرقەى دەدا، عاقىبەت سىپىدەدەمان رۇشنايى سىپى سەھەريان بەسەردا ھەلەتوۋ دەستى كرىستى گرت، سەيرى چاۋانى ئەۋى كردو رووخسارى تىكچىرژاند ((سەرەتا كە تۆم بىنى لەنىۋان قامىشەلەئەكاندا ھاتىيە دەردەۋە راستەۋخۇ بۆلى من ھاتى، دلم ۋەك دلى گۆپەر كەبى گەنج دەستى بەخورپە كرد، بىنىنى ساموئىل بەبىر خۆت بەپىنەۋە، كە داۋدى شوان چۈن بەدىتنى قىزى سوورو رووخسارى بى موى ئەۋ دلى لەخۇشياندا بالىگرت، منىش بەدىتنى تۆ ھەمان حالەم ھەبو، بەلام دل گۆشتە و گۆشتى خۇشەۋى من باۋەرم بەدل نىيە، دۆپىنى تۆم بەسەر كردەۋە، تۆم بۆن كرد ۋەك بلىنى بۆيە كەمىن جارى دەتپىنم، بەلام نەمتوانى بگەمە ئارامى، سەيرى دەستەكانتم كرد، ئەۋ دەستە دارشكىتەنە دەستى فرىادەرس نەبوون، زۆر بەلووتف و مېھرەبان بوون، چۈن دەتوانن تەۋر بىخەنە جىرەۋە، سەيرى چاۋەكانتم كرد: پىر لە ھاۋەردى مەزن، لەچاۋانى فرىادەرس نەدەچون، ھەستامەۋە ئاخىم ھەلگىشا بەزەمە كردنەۋە گۆم ((خودايە ئىمە سەر لەكارى تۆ دەرنەكەين تۆ تواناى ئەۋەت ھەيە كۆترى بىرى تا دۇنيا بسووتىنى و بىكات بە خۆلەمىش، ئىمە سەيرى ئاسمان دەكەين لە چاۋەروانى ھەۋەرپىشقىي، بازى، قەلى دابىن، بەلام تۆ كۆترى سىپىمان دەدەيتى، پرسىيار كردن و موكر بوون چ سوۋدى ھەيە؟ بەبەشمان رازىن)) ئەۋ كاتە بەكردنەۋە بازوۋەكانى و لە باۋەش كردنى كرىست شانى راست و چەپى ئەۋى ماچكردو گوتبى ((ئەگەر تۆ ئەۋ كەسە بى كە لە چاۋەروانى ئەۋ دابووم، بەۋ شىۋەپەى كە ئەندىشەم دەكرد و نەھاتى. كەۋاتە ئەۋ تەۋر ھەلنەگرتنەم و دانانى لەكەنار رىشەۋى دەرخت ھەموۋى بېھودەبو؟ ناكە ئەشقىش تواناى ھەلگرتنى تەۋرى ھەبى؟ بۇ ساتى لەگەل خۆى كەۋتە ئەندىشەۋە، لە ئەنجامدا بەبى لىۋىۋە گوتى ((ناتوانم قەزاۋەت بكەم، بى ئەۋەى شاھىدى ئەنجامى كارم، سەرم دەخەمە ژىر

روبهندی خاک، به لآم باکم به چیه سهرنویشتی من ئەمەیه : سهرنویشتیکی سەخت،
هەزم لێبەتی)).

دەستی کریستی کوشی بوو: ((خودات لەگەڵ بۆ، بۆ لە بیابان لەگەڵ خودا قسەبکە،
بە لآم هەرچەند دەتوانی زووتر بگەرێت، تا دنیا وەکو خۆی نەمیتیتەوه)) کریست
چاوەکانی کردەوه، رووباری ئوردن، پاکشۆرو مۆرکراوەکان، و شترەکان و نالەهێ خەلک،
هەموو وەک پونگ چوونە هەوا و ن بوون، ئیستا بیابان بەرەو رووی ئەو کراوەبوو،
خوڕەتاو سوور هەلگەراپوو دەیسوتاند، تاوێرە بەرەدەکان وەکو نان هەلەمیان لێ
هەلەدەستا، هەستی کرد کە برسێتی چەنگ لە دەروونی دەگرێ، بەسەر کردنیکی
بەردەکان بەبنی لێوێهەوه گوتی ((برسیمە، برسیمە)) ئەو نانەهێ کەوتەوه یاد کە
پیرێزە سامیراییە کە دابووی پێیان، چەند بەتام بوو، لە شیرینی هەنگوینی دەکرد،
کەوتە یادی هەنگوین، زەیتون و خورماوه، کە هەرکاتی بە گوندیکدا رادەبرد بەویان
دەدا، ئەو تیشته پیرۆزە نالیی کە لەگەڵ هاورپییانی خۆی لە کەنار دەریاچەیی –
گنسارت- دا خواریان؟ ماسیەکان، کە بەسەر ئاگرەوه هەلەدەگیران چەند خۆشبوو!
پاشان تری و هەنجیر و هەناری هاتە زەین و زیاتر ئازاریدا. گەر ووی وشک بوو تینویتی
قاش قاشی کردبوو، ئەری بەراستی چەند رووبار بە دنیا دا هەلەدەپێژن! تەواوی ئەو
ئاوانە لە بەردیکەوه بۆ بەردی لە سوچیکی خاکی سارییەوه بۆ سوچیکی دیکە
هەلەدەخزین و دەچنە ناو دەریای مردو و ن دەبن، ئەو هەتا دلوپیکیشی بۆ خواردنەوه
نییە، بێرۆکەهێ ئەو ئاوانە تینویتی ئەوی زیاتر کرد، هەستی بەسەرگێژی کرد،
چاوەکانی هەلەدەزۆقینەوه، هەرماسی مەکرباز لە شیوەی دوو کەرویشکی گەنج
لە ناخی زیخ و لیمی سووتینەردا هاتنە دەرەوه، بەسەر پاژنەهێ پێهەکانیان وەستان،
دەستیان کرد بە سەما، گەرانەوه، بەبینینی ئەمە تەرککەری دنیا هاورپیکی
خۆشحالی سەرداو بەرەو لای ئەو بۆ پیشەوه چوو. بەسەر ئەژنۆکانیدا هەلگەران و
چوونە سەرشان و هەلبەزینەوه، یەکیان وەک ئاوی فینک بوو ئەوێتر وەک نانی
عەتراوی، بە لآم لە هەمان حالدا کە ئەو بەتاسوقەوه دەستی درێژکرد تا بیانگری،
بەهەلبەزینیکەوه لە میاندا و ن بوون، چاوەکانی داخست کەوتە جەم و جوورکردنی
بیرۆکەکانی، کە برسێتی و تینویتی پەرش و بلاوی کردبوون، خودای خۆی هینایەوه

یاد، ئیدی برسی و تینووی نەبوو، کەوتە ئەندێشەهێ رزگاری دنیا: ((چ دەبوو ئەگەر
رۆژی خودا لەگەڵ عەشقدادەگەیشت! مەگەر خودا هەمووی تواناییکی نییە؟ کەواتە
دەست لە پەرچوو ناداو لاواندەوهی دلی مۆشک نایانپشکوینی، سەیرکە چۆن هەموو
سالی لە جەژنی – پوسح- دا قەدی وشکی درەختەکان، چەمەن و درکودالەکان
بەنازی پەنجەکانی ئەو سەوز دەبن، چ دەبوو کە رۆژی مۆشک چاوی بکاتەوه و خودی
خۆی بەشکۆفە کردوویی ببینیت؟)) بزەیی بەسەر لێوێهەکانی نەخشی بەستا، دنیا لە
ئاوینەهێ خەیلی گولباران بوو، پادشای زیناکارت مۆرکراپوو رۆحی پاک بووێوه،
هرویدیای ژنی براکەهێ بۆلای میردی خۆی روان کردبوو، کاهینە گەرەکان و
ورگەکان دەرگای سندوقچەکانی خۆیان کردبوو کالاکانی ناویان بەسەر هەزارەکاندا
دابەش کردبوو، هەزارەکانیش نازادانە هەناسەیان هەلەدەکێشا و دلیان لەبەر نەفەت و
حەسوودی ترس پاک کردبوو، کریست سەیری دەستەکانی خۆی کرد، ئەو تەورەهێ کە
پیشەنگ لە دەستی ئەوی نابوو، شکۆفەهێ کردبوو، ئیستاکێ لقیکی بادامی پیر
لەمیوهی لە دەست دابوو.

رۆژی بەو هەستەوه بەئارامی بەسەربرد، بەسەر بەردەوه راکشا و چووه خەوهوه، شەو،
تەواوی شەو دەنگی ئاوی هەلژا و سەمای کەرویشکە بچووکەکانی دەبیست، دوو
لووتی فەناک کە بۆنی ئەویان دەکرد، دەمەدەمی نیوێهەوه واهاتە بەرچاوی کە
چەقەلێکی برسی هاتۆتە بالائی سەریهوه بۆنی دەکات، ئایا ئەو لاشەیی نەبوو؟
جانەوهەرە کە بۆ ساتی دوو دل وەستا، کریست لە خەودا میهری بەو کرد، دلی دەپخوازی
کە سینەهێ بکاتەوه و خۆراکی پێیدا، بە لآم نەیکرد، گۆشتی خۆی بۆ مۆشک داناوو،
بەرلە سەحەر بێداربوو، تۆرێ لە ئەستێرە گەرەکان ئاسمانیان داپۆشی بوو، هەوا
کورکن و شین بوو، لەبەر خۆ کەوتە ئەندێشەوه ((لەم کاتەدا، کە لە شێرەکان
بێداردەبنەوه، دێیهەکان چاویان دەکەنەوه، پیاوان چاویان دەکەنەوه لە کلاوڕۆژنەهێ
بنمێچدا سەیری پرتەوی نوور دەکەن، منالە شێرەخۆرەکان بەنۆیەهێ خۆیان بێدار
دەبنەوه و دەزریکێن، دایکیان دین و مەمکە پیر شێرەکانی خۆیان لە دەمیان دەنێن)).
بۆ ساتی دنیا، هەموو خەلک، مائەکان، کە لە شێرەکان، منالان و دایکان، بەسەر
بیابانەوه شەپۆلیان دەدا، هەمووی لەشەوفی سوبجەگاھان و شەبادا سروشتە بوو بوون،

به لآم ٿيستاكڻي بهه لآتنن خور هه مويان هه لده مڙين وازهيني دونيا، خالي ده بو له دلتي خويا گوتي چ ده بو ته گهر ده متواني ته شه وغه بگه م به جاويداني، به لآم زهيني خودا گهر داويكي مهر موزه ته شقي ته ته لآتيكي سامناك، دروست لهو كاتهي كه ميوه ده دن، دارميوه كاني دونيا نيشانده داو له مياندا هه لآينده گريو دارميويكي دي پيشانده دا، وشه كاني پاكشوري هاته وه يادو كه سي چ ده زاني، له وانه يه ته شق ته وري له گه لدايي)). له بهر خو له رزي، رهنگي سووري وه حشي ژير خوره تاو كه به ته وري به تريفه يي له توڦان سه ره له گه رابو ده بچريواند، با هه ليكرد، بوني قپرو گوگرد ي بهر لوت كه وت، سه دوم ته مورده ته لاره كان، نمايشي ماله كان، فريوه كان، سوزانيه كانيان كه له قپرو چو بوونه خواره وه، كه وته بهر زهيني. نيراهيم هاواري كرديو ((خودايا رحم بگه، ته وانه مه سووتينه، مه گهر تو خيري ره ها نيت؟ له بهر ته مه ميه ره بانه ده رهق به وانه ي دروستت كر دون)) خودا له وه لآمي نيراهيمدا گوتيو ((من عاديلم ته واوي ته وانه ده سووتينم))

كه واته رييازي خودا وايه؟ له م حاله ته دا چ جه سووريكي، گهره يه بو دل، ته و پارچه نهرم ليتاوه كه راپه رتته سه رپي و هاوار بكات ((به س كه!)). له خوي پرسى ((وه زيفه چييه؟)) وه زيفه مان ته ويه كه چاومان له خاك بدوورين و له سه ر زهوي به داوي شوينپاي خودا بگه رين، بيحالي بگه ين، من چاو له خاك ده دورم شوين پي خودا له سه دوم ته مورده دايه و به چاكي ده بينم، ده رپاي مردو شوين پي خودايه، به هه لگرتني پي خوي ته لاره كان، نمايشي ماله كان، گونده كان، ته واوي سه دوم ته مورده غهرق بوون، جاريكي دي كه پي خوي داده ني و ئيدي ته واوي زهوي به پادشاكانو كاهينه گهره كان و فريسيه كان و سه دوقيه كان ده خزينه بنى ده رپاوه وه)) كريست بي ته وه خوي ناگاي ليبي ده ستى به هاوار كردن كرد، ته وري تيكه وتبوو، غافل بو له بي توانايي ته ژنو كاني خوي، هه وليدا هه لستيتته وه، پي نايه شوين پي خودا، به لآم به هه ناسه بر كپوه به سه ر زهويه وه هه لخي، به هه لپريني سه ر بو تاسان هاواري كرد: ((من ناتوام مه گهر ناييني؟ من ناتوام، بو چي من هه لده بزيري؟ من خوم له بهر ده رده هيئتم)) له كاتيكا كه هاواري ده كرد ناپوره ييكي ره شي به سه ر زيخه وه له وريوه وري خويا بيني، بزنيكي وا بو كه به دل و ريخوله ي هه لژاويه وه په لي له

هه وادا بو، به بيري هاته وه كه به سه ر بزنيكه وه لاريژه و رووخساري خوي له چاواني خوله مي شي ته وا بيني بو، به بني ليويه وه گوتي ((من تهو بزنه م، خودا ته وي ناره سه ر ري من تا نيشانم بدات من كيم و مه به ستم چييه؟))

له پريكا كه وته گريه ((هزم لي نييه، هزم لي نييه، هزم لي نييه به ته نها بم كومه گي بگه!)) ته و كاته له هه مان حالدا كه ته و سه ري نابوه يه خه وه ده گريا، شنه يي ده ستى به هه لگردن كرد، بوني گه نيوي قپرو لاشه ي له بين چوو عه تريكي دلاويزه پهرشي دونيا بو، دهنگي تاو خه نده و خرنگه ي بازي له دووره وي بيست، نزيك له پيله كان و ژير هه نكل و گهرووي هه ستى به شادي كرد، چاوه كاني كرده وه، به سه ر به رديكه وه له به رابه رپا، ماري چاو مه مكه كاني هه روه كو ژن بو، زماني خوي به سه ر ليوه كاني داده يئاو سه يري ته وي ده كرد، ته وه ي دونياي ته رك كرديو به ترسه وه پاشه كشه ي كرد، ماريو، ژن بو، يا هه رماسي حيله بازي بيابان؟ ماريكي وا خوي به ده وري دره ختي قه ده غه كراه وه پي چابو يه كه مين پياو و ژني ري به ده ركرديو، به ئاويزانووني ته وان گونا هه لدايك بو، سه دا ي خه نده و هاواري شيريني ژني كه وته به رگوي ((كوپي مي ري، دل م به حالت سووتا)) ((هزم لي نييه ته نها بم كومه كم بگه)) ره هه تم بو تو هيئاو هاتم، ده توانم چي بگه م؟

- من تو م ناوي، بانگت نه كردم، تو كيي؟

- روي تو م

- كريست گوتي ((روي من؟)) چاوه كاني له ترسان داخست

- به لي روي تو م، تو له ته نهايي ده ترسي، ئاده مي باپيره گهره شت هه مان ترسي هه بوو، ته و هاواري كرد، جه سته و روي به يه كگه يشتن، ژنه له ئيسقاني پشت هاته ده رده وه بو به هاوده مي.

- من تو م ناوي، ته و سيوه ي كه به ئاده مت به خشي له بيرمه هه روه ها ته و فريشته شمشير به ده سته كه شم له بيره.

- هه مان ئه و يادهوره يه ده بېتته هۆي دوردو هاوارتو ده بېتته مايه ي گومرا بوونت، ريگه ت پي نيشانده دم ده ستت بده من، مه گه پيوه بو رابردوو، هيچ شتي بانگ مه كه وه، بكه وه دواي كوړه وي مه كه كاڼم، جووتی من ئه وان به ته واوي شاره زاي ريگهن.

- تو ده ته وي به گوناھي له ززه تبارو دوزه خيش ري نمايم بكه ي، من نايه م، ريگه ي من ريگه ينيكي ديكه يه، مار به خنده ينيكي تيز ناميزه وه ددانه تيزو ژه راويه كاني نيشاندا، ((ئهي كرم تو ده ته وي شوين پيي خودا بكه وي، شوين پيي باز، تو كوري نه جار، ئاره زوو مه ندي كه باري گوناھه كاني نه وي بگريته ته ستو، گوناھه كاني خو ت به س نيبه؟ بيري ته وي كه وه زيفه ي تو نه جاتداني دونيايه، ته وه هه زار مايه ي جه سووري ده وي!))

كريست له كاتيكا ده له رزي و له به رخو گوتي: (هه ق لاي ته وه .. هه ق لاي ته وه، ئاره زوي نه جاتداني دنيا جه سووري و دلپريه)).

ماره كه چاره كاني بريقه ي ده دا يه وه به ئاوازيكي پر له كريشمه و نازه وه گوتي ((كوري مي روي ئازيز، ده مه وي رازيكت پي بليم)). وه كو ئا و به سهر به رده وه بو خواره وه هه لخری به زه رق و به رقه وه بولا ي ته و چووه پيش، گه يشته كه نار پييه كاني ته وه وه، به نه ژنويدا سه ره له گه را، خو ي جه مكردو به هه لبه زيني له ران و كه مه رو سينه يه وه سه ره له گه را و ته كيه ي به شانيدا، كريست، سه ره را ي مه يلي خو ي سه ري لار كرده وه تا قسه ي مار بيستي، مار به زماني خو ي گويي كريستي لسته وه، ده نكي ره زيني دين و دل بو له دووره ده هات: له جه ليل، له كه نار ده رياچه ي گنسارت.

- مه جده ليه مه جده ليه مه جده ليه

كريست به له رزيني نه ندا مه كانيه وه گوتي ((چي؟ چ په يوه ندي به مه جده ليه وه هيه؟))

مار فرمانده رانه گوتي ((ته و مه جده ليه يه كه ده بي نه جاتي بده ي، نه ك دنيا، دنيا له بير بكه، ته وه مه جده ليه يه كه ده بي نه جاتي بده ي)). كريست هه وليدا

ماره كه له خو ي به دوور كاته وه، به لام ته و سه ري بو پيشه وه هينا و به زمان گويي كريستي ده لسته وه ((جه سته ي ته و جوانه، فينك و نه زمونداره ته واوي ميلله تان به سه ر جه سته ي ته ودا ره ت بو يينه، به لان گريبه ندي تويان له ئاسمان به ستاوه، ته و بگره، خودا ژنو مي ردي دروست كرده وه تا وه كليل و قفل له گه ل يه ك جو ر بن، بيكه ره وه، منالائي تو له ده رووني ته ودا بي هه ست سهريان له به رد لي خو يان ناوه، له چاره رواني تو دا دانيشتون تا بي هه سته ي ته وان نه هيلي و بتوانن رابن و له هه تا ودا پي هه لگرن... گويت له گو فتار مه؟ سه ره له پره و هيما يي كم پي بده، ته زيزم، ته نها سه رت ته كان بده و هه مان ئيستا ژنه كه ت به سه ر ته خته خه ويكي نه ره مه و بو ده هينم...)

- ژني من؟

- به لي ژني تو، سه ير كه خودا چون چوني ئور شه ليمي سوزاني هينا، ميلله تان به سه ر ته ودا ره ت بو يينه، به لام خودا زه ما وه ندي له گه ل كرو نه جاتي دا، سه ير كه يه شوع ي په يام به ر چون له گه ل (گومه ري) به دي كچي (دوباليم) زه ما وه ندي كرد، به هه مان ته م ره وشه خوا فه رمانت پي ده دا تا له گه ل ژنت - ها و با وه ش بيت و نه جاتي بده يت.

ئيستاك ي ماره كه سينه ي رووت و فينكي و گه رده ني خو ي به سه ر سينه ي كريستدا فشار ده دا، به هه لخريني له سه رخو و حيله بازي خو يه وه به ده وريا لولده خوا، ره نكي روو خساري كريست په ري، چاواني خو ي دا خست و ي بيني كه به كه فه لي به رزه وه له كه نار ده رياچه ي گنسارت نازوفيز ده كات، ته وي بيني كه ده رواني ته رووباري ئوردن و ئاخ هه لده كي شي، مه جده ليه ده ستي دي ژر كردو به دوا يدا ده گه را، مناله كاني مه مكيان گرت بوو، يه ك هيما ي چا و به س بوو، كه ته و هه مو و به خته وه ريه ي له به ر پييدا هه لپي ژي، ده گوزا، خو ش به خت ده بوو، مرؤيه كي ترده بوو... ري ته وه بوو، ته وه! ده گه را يه وه ناصيره، ده گه را يه وه مالي دا يكي و له گه ل برا كانيدا ناشتي ده كرد، نه جاتداني دنيا ي خه لك بو مرؤ قايه تي شتي نه بوو، جگه له گه مژه لي گه نجيتي و شيتي، له سا يه ي عينا يه تي چاك ده بووه، ده گه را يه وه كار گه ي خو ي و جاريكي دي كه پيشه ي خو شه ويستي خو ي ده گرت ه وه ده ست، هه و جا رو

له‌لوگو تراری دروست ده‌کرد، منالّی ده‌بوو، ده‌بوو به‌گه‌وره‌ی مالنّی، جووتیاران ریژیان ده‌گرت، له‌کاتی رابردنی دا له‌به‌رده‌می هه‌لده‌ستانه‌وه، ته‌واوی هه‌فته‌کاری ده‌کردو رۆژانی شه‌مه به‌جلیکی خاوین که‌مه‌جده‌لیه له‌که‌تانو ئاوریشم بۆی دروست ده‌کردو به‌ده‌سمالّی گرانبه‌هاو نه‌لقه‌ی زی‌پینی نه‌نگوستی ده‌چووه که‌نیسه‌وه، له‌گه‌ل ردین سپیان له‌شوینّی داده‌نیشت، به‌ته‌واوی ئارامییه‌وه، به‌بئی جیاوازی گوئی له‌کاتبو فه‌ریسیه‌کانی نیوه‌شیت راده‌گرت، که‌چۆن به‌جۆش و خرۆش و ته‌بو له‌رزه‌وه له‌کاری شیکردنه‌وه و راقه‌کردنی کتیبی پیروژدا بوون. ژه‌هره‌خه‌نده‌ییکی ده‌کردو به‌هاودلیه‌وه سه‌یری ئه‌وانی ده‌کرد: خودایه‌ کاری ئه‌و خوداییانه ده‌گاته‌ کوی؟ له‌سه‌ره‌خۆ کتیبی پیروژی شی ده‌کرده‌وه و راقه‌ی ده‌کرد به‌یه‌قین ده‌گه‌نه ژن هیئنانو منالّ هه‌بوون و دروست کردنی لانکو له‌لوگو ترار. کریست چاوه‌کانی کرده‌وه و بیابانی دیت، خه‌به‌ری له‌ رۆژ نه‌بوو خۆره‌تاو ئیدی جاریکی دی بۆ لای ئاسۆ لار بوو، مار له‌ چاوه‌روانی دابوو، ئارام و فریودهر کیفه‌کیفی بوو، لایلاه‌ییکی نه‌رم و خه‌مبار هه‌لده‌پژایه‌ هه‌وا‌ی عه‌سرانه‌وه، ته‌واوی بیابان وه‌ک دایکی لانه‌کی ده‌ژنه‌ی و ده‌بجوولانه‌وه.

مار به‌عیشه‌وه کیفه‌کیفی کرد ((من چاوه‌روانم.. من چاوه‌روانم شه‌و نیمه‌ی داگرتوه، سه‌رمامه، بریاربده، هیما‌ییکم بده‌ری، ده‌رگا‌کانی به‌هه‌شت به‌رووتا ده‌کرینه‌وه، نه‌زیم بریاربده مه‌جده‌لیه چاوه‌روانه)).

کریستی وازه‌ینهر له‌دو‌نیا هه‌ستی کرد له‌ ترسان ئیفیلیج بووه، له‌ کاتیکی ده‌می ده‌کرده‌وه تا وشه‌ی (به‌لّی) ئه‌داکا، هه‌ستی کرد یه‌کی له‌سه‌ره‌وه ده‌یگری، به‌ترسه‌وه سه‌ری هه‌لپری و دوو چاوی له‌ فه‌زا بینی، ته‌نها دوو چاوی، وه‌ک ره‌شی شه‌وو دوو ئه‌برۆی سپی که‌ هه‌لده‌ته‌کین و هیما بۆ ئه‌و ده‌که‌ن ((نا..نا..نا!)) دلّی کریست له‌ خورپه‌ که‌وت، به‌نیگاییکی پارانه‌وه‌ئامیز سه‌یری به‌رزایی کرد، وه‌ک بلّی گه‌ره‌کی بوو هاوار بکات ((من بسپیتره‌ حالّی خۆم و مۆلّته‌م بده‌و تووره‌ مه‌به‌))، به‌لام چاوه‌کان تووره‌ ده‌بوون و ئه‌برۆکان هه‌ره‌شه‌ئامیز بۆ سه‌ره‌وه و خواره‌وه ده‌چوون، ئه‌و کاته کریست هاواری کرد ((نا..نا..نا)) دوو دلّۆپ فرمیسک له‌ چاوه‌کانیدا هاتنه‌ خواره‌وه،

یه‌کسه‌ر مار خۆی پیچایه‌وه و خۆی له‌و جیاکرده‌وه و به‌ هاواریکی خامۆش شه‌قی برد، بۆنی گه‌نیو له‌ هه‌وادا پیچی خواره‌وه

– کریست به‌سه‌ر رووخساریا که‌وته سه‌رخاک، دهم و لووت و چاوی پرله‌ خۆل بوون، زه‌ینی خالی بوو، به‌فه‌رامۆش کردنی برسیتی و تینسوتی وه‌ک بلّی ژن و رۆله‌کانی مردبن و ژیانی تووشی فه‌نابوو، له‌کاتیکی گازی له‌ زیخ و چه‌و ده‌گرت به‌زه‌مه‌کرده‌وه گوئی: خودایه‌، خوداوه‌ند، ئه‌ی باوکه‌ مه‌گه‌ر تو ره‌حمت نییه‌؟ خواست خواستی توّیه، چه‌ند جار تا ئیستا ئه‌م قسه‌یه‌م گوته‌وه، چه‌ند جاری دی ده‌لّیمه‌وه؟ به‌دریژی عومری خۆم به‌له‌رزو موکریه‌وه ده‌لّیمه‌وه- خواست خواستی توّیه))

به‌م حاله‌ته‌وه چووه خه‌وه‌وه، وه‌ک چۆن چاوانی جه‌سته‌ی چووه خه‌وه‌وه، چاوانی رۆحیشی کرایه‌وه، تارمایی ماریکی گه‌وره‌ی وه‌ک جه‌سته‌ی مرۆقی بینی که‌ له‌ مه‌رزی شه‌وه‌وه تا ئه‌و مه‌رزی شه‌و به‌سه‌ر زبجه‌وه درپژ بۆوه، له‌کاتیکی ده‌می قورمزی رۆشنی ئه‌و له‌که‌نار کریستدا بوو، راکشابوو، له‌به‌رابه‌ر ئه‌م ده‌مه‌ که‌ویکی له‌رزوو خۆش خه‌ت و خالی بیه‌وده هه‌ولیده‌دا تا باله‌کانی بکاته‌وه و رابکات، بۆ پیشه‌وه هه‌لده‌خزی و هاواری کزو کورتی سه‌ردا، له‌ ترسان په‌ره‌کانی قیت بووونه‌وه، مار به‌بئی جووله‌ به‌ده‌می کراوه چاوی بریبوو ئه‌وه‌وه، په‌له‌ی نه‌بوو دلّیابوو له‌ دابینکردنی خۆراکی خۆی، که‌وه‌که له‌سه‌رخۆ به‌ره‌وه ده‌می کراوه‌ی مار ده‌هاته پیش، کریست له‌ کاتیکی وه‌کو که‌و ده‌له‌رزی، بیده‌نگ وه‌ستابوو سه‌یری ده‌کرد، وه‌ک بلّی داوای کۆمه‌گی ده‌کرد، ئه‌وکاته له‌پریکا ملی درپژکردو چووه ژووره‌وه، دهم داخرا، کریست ده‌یتوانی که‌وه‌که بینی توپ ئاسا په‌رو گوشت، پینی یاقوتی هیندی هیندی هه‌لده‌خزیه‌ ناو ورگی ئه‌م درنده‌یه‌وه به‌ترسه‌وه له‌جیوه هه‌لبه‌زیه‌وه، بیابان که‌له‌که‌ییکی بوو له‌ شه‌پۆلی پف کردوو گوڵه‌نگ، خۆره‌تاو له‌ حالّی سه‌ره‌لگه‌پران دابوو، کریست که‌ جه‌سته‌ی ده‌له‌رزی به‌زه‌مه‌کرده‌وه گوئی:

((ئه‌و ئه‌ژدیهایه‌ خودایه‌و ئه‌م که‌وه‌ش...))

دەنگ لە گەر وویدا شکستی خوارد، توانای تەواوکردنی ئەندێشەیی نەبوو، بەلام لە دەروونی خۆیا گوتی: ((رۆحی مەرۆق... ئەو کەوێ رۆحی مەرۆقە)) چەندین سەعات بەنوقم بوون لەو ئەندێشەییەدا لە جیسی خۆیدا مایەو، خۆرتاوە بەرزبۆوێ ئاگری لەزێخو چەو بەردا، پێستی سەری کریستی کون کردو چووێ ژوورەو، مێشک و گەر و سینی قاش قاش کرد، گەدەو هەناوی وەک هێشووێ هەلژاوی تری چینی پاییزی بەهەلئاسراوی مایەو، نووکی ئەنگۆستەکانی شین هەلگەراوون، لەناخیا زمان وەکو خورپەیی دڵ بچووک بووێو وەکو مەرگی گەر و ئیدی برسی و تیئووی نەبوو، ئیدی ئارەزووی ژن و مندالی نەبوو، تەواوی رۆحی لە چاوانیدا لوللی خواردبوو، ئەوی دەدی، تەنها ئەو، بەلام دروست لەکاتی نیوێرژدا نیگای تاریک بوو، دنیا مەحوو بوو دەمی گەر و جیگای لە بوونیدا کرایەو، کە شەویلاگی خوارەوێ زەمین و شەویلاگی سەرەوێ ئاسمان بوو، بەلەرزینەوێ خۆی بۆلای دەمی کراوێو پەلکیش کرد، ملی بۆ پێشەوێ بردبوو....

رۆژان و شەوان وەکو درەوشانەوێ رەش و سپی هەرەتریشقە بەسەر دەچوو، نیوێشەوێ شیرێ هات و لەبەر ابەریا وەستا، بەغر و وەرەوێ کلکی رادەتەکاند، دەنگی وەکو دەنگی مەرۆق و ابوو، ((بەخێری بۆ لانی من، ئەو زاهیدی پیرۆزمەند، من دروود دەنیتم بۆ مەرۆقی کە بەسەر کەمینەیی فەزێلەت و شادی و لەزەتی بچووک زال دەبی. ئیمەش شتی سانامان خۆشناوی، ئیمە چاوەرپێنە شتی سەختەو، مەجدەلیە بۆ ئیمە بەس نییە، دەمانەوێ تەواوی زەمین بەژن بگرین ئەو زاوا، بووک ئاخی هەلکێشاو، مەشخەلی ئاسمان رۆشن بۆو، میوانان گەیشتن باپۆین

- تۆ کینی ...

- خۆت: شیرێ برسی ناو دڵ و دەروونی تۆ، کە شەوان لەکەنار ئاخویری مەرپان و مەلەکوئی ئەم دنیایە پیاسە دەکات و لەناو ئەم مەلەکوئەدا بازدان و خواردن سوک و سەنگینی دەکات، بەپەلە لەبابل بۆ ئورشەلیم، لە ئەسکەندەریە بۆ رۆما دەچم و هاوار دەکەم:

- ((من برسیم هەموو شتی هی منە)) سپێد دووبارە دیمەوێ ناو سینەت و لەوێ هەلگەتۆقیتم، شیرێ درێندە دەبێتە بەرخێک، رۆلی زاهید دەبینم، کە هەموویان مەیلی هێچیان نییە و بەدەنکە گەمی رازین، قومە ئاویکی خودایی و پاک و خۆش و ئامادە بەناوی ((باوک)) دەکەم بەلایلیە. بەلام لە پەناوی ناخی دلمدا شەرمەزارم، توورە دەم بەتاسووقەوێ لە چاوەرپێنەوێ هەلکێشانێ شەوێ پانتایی شەو تەو بکەم و پێشەوێ بکوتم بەسەر بابل و ئەسکەندەریە و رۆم و ئورشەلیم.

- من تۆ ناسم، من هێچ کاتی ئارەزووی مەلەکوئی ئەم جیهانەم نەبووێ مەلەکوئی ئاسمان بۆ من بەسە.

- وانییە دۆستی من، تۆ خۆت فریودەدە، بەس نییە، زاتی ئەوەت نییە سەیری ناخی قوولایی دلت بکە، تانم بدۆزیتەو... بۆ حەپ حەپ تەماشام دەکە و دەربارەیی من فیکری خراب دەکە؟ و ابێر دەکەیتەو کە من وەسوەسەم و نیرووی خەناس - م هاتووم تا گومرات بکەم؟ ئەو کەسەیی گۆشەگیریت هەلبێژاردوێ مێشک بۆش، چ قودرەتی دەتوانی وەسوەسەیی دەرەکی هەبی؟ تەنها لە دەرووندا قەلای گرتو، من قولترین دەنگی خودی خۆمی تۆم، من شیرێ دەروونت، تۆ خۆت لە پێستی بەرخێ وەرپێچاوە تا خەلکی بەرەو لای خۆت پەلکێشکە و هەلیاندری، بەیتر دی لە کاتی مندالی سێحریازە کلدانیە کە سەیری ناو لەپی کردی و گوتی ((چەندین ئەستێرە و خاچ بی ژمیر دەبینم، تۆ دەبیتە پاشا)) بۆ وا خۆت لە گێلی داو؟ تۆ شەو رۆژ ئەم بابەتە وەبیر خۆت دینیتەو. ئەو کورپی داو، رابە بچۆرە ناو مەلەکووت.

کریست بەسەری لارەوێ گویی راگرتبوو، کەم کەم دەنگە کەیی ناسیەو، هیدی هیدی وەبیری دەهاتەو کە زەمانیک ئەو دەنگەیی لە خەوندا بیستبوو: جارێکیان لە رۆژانی منالی کە یەهو دایلی دابوو، جارێکی دیکەش کە مایلی جی هێشتبوو چەندین شەو و رۆژ بە چەنگالی برسیەتی ناوگیانییەو چووبوو ناو مەزراو ئەو کاتە بەشەرمەزاری گەرابۆوێ مالهەو براکانی، سیمونی شەل و یاکوبی زوهدپیشە کە لە

دەرگا وهستا بوون و ئهويان بهستايه وه، ئهوكاته بوو كه بهراستي دهنگي نهپرهي شيريني له دهرووني خويدا بيستبو، هه مان چه ند روژي پيشتريش لهوكاتهي كه خاچي بو له دارداني ئه و جانبازه هه لگرتبو، به ره و رووي ئاپوره كه تيده پهري و ئه وان به نه فرته وه سه يريان ده كردي و له سه ر ري به دوور ده كه وتنه وه، شيريني دهرووني به هيزيني وا هه لبه زي بووه كه ئه وي كرده نه خشي سه ر زه وي. ئيستاكسي سه يري ئه م شه وه دريژه بكه كه وه كو نه پرره شير ناخي هاتوته ده ره وه و رو به رووي بوته وه! خو ي له وه هه لده سووي، ون ده بوو دووباره به ديارده كه وته وه، وهك بللي له دهرووني ئه وا ده چيته ژووو ديته ده ره وه، كلكي له و ده دا، كريست ههستي ده كرد كه وا دلتي زياترو زياتر تووره ده بي، له به رخو گوتي ((ههق لاي شيره، ئيدي بو حه فت پشتم به سه، له برسبوون و خاكه رايي و نمايشي لايه كه ي دي رووخسارم بو زيلله ليدان بيزار بووه، ئيدي له ستايشي ئه و خودايه ئاده مخره و ناوه يناني به باوكه باوكه تا ميهره بانتر بيت ته نگه تاو بووم. له نه فريني براكام، گرياني دايم، خه نده ي خه لك مان دوو بووم، به پيپه تي رويشتن و نه بووني شتي بو كرپيني شه ه دو شه راب و ژن كه له بازاردا ده يانينم، دوزينه وه ي شه هامت ته نها له كاتي خه ودا، ناچار كردني خودا بو هيناني ئه وانه بو من تا بتوانم هه واي خالي به چاوو باوه ش بگرم تولخامه وه، تووشي نه زوكي بووم، ده مه وي خواستي خو م به ششيري باوانم پرازينمه وه .. مه گه ر من كوري داود نيم؟ ده چه ناو مه له كوته وه ش، ههق لاي شيره، خواحافيزي بكه له ئه نديشه وه هه ورو ئاسمان به ردو خاك و له ش و مه له كوتي منه)) هه لسا يه وه، له شوينيكي وجوديدا قودره تي دوزيبووه تا هه لبه زي و خو ي به ششيريكي ناديار به هيز بكات و وهك شير به نريني.

هاتبوو، هاواري كرد ((بو پيشه وه)) به لام شير ون بوو، قاقاي خه نده ينيكي له به رزايي سه ريه وه بيست، دهنگي كه ده يگوت ((سه يركه)) هه وره تريشه بي شه وي شهق كردو چه سپاوو بي جو له وه ستا، ژير تاقاي ئاسمان شارينك بوو، به بورج و بارو خانه و ري و مه يدان و خه لك بوو ده ورو به ريشي ده ستايي و كي نوو ده ريا، بابل له لاي راست بوو، ئورشه ليم و ئه سه كه نده ريه ش له لاي چه پ، به دريژايي رووباريش رو م، جاريكي ديش ده نگه كه ي بيست ((سه يركه)) كريست سه ري به رزكرده وه فريشته ينيكي بال زه رد

به سه ر له ئاسمان كه وته خواره وه، سه داي شيوه ن ده هاته به رگوي، له چاريكي دانيشتوان خه لكي ده ستيان بو ئاسمان به رز كر دبووه، به لام ده ستيان كه وت: جوزام ئه واني خواروو ليوانييان كرده وه تا هاواري كو مه ك بكه ن. ليواني جوزام خواروويان كه وته خواره وه، شه قامه كان پر بوون له ده ست و لووت و دم.

له هه مان كاتدا كريست به ده سه ته به رزه كانيه وه هاواري كرد ((خودا وه ند ره حم به به شه ريه ت بكه!)) فريشته ي دووم به بالي ره نگاو ره نگ به سه ر دووي و گه رده ني له ئاسمان برده خواره وه، به يه كجار دهنگي خه نده له سه راسه ري زه وي دا پيي خوارده وه، جوزام گرتوه كان، شي ت و هار به ملاو به ولادا رايانده كردو ئه وانه ش كه ما بوونه وه له به ر زور پي كه نين شه قيان ده برد:

كريست له كاتيكا ده له رزي، گو يي خو ي گرت تا نه بيستي، ئه وكاته فريشته ي سيپه مي بال قورمزي وهك شه هايي له ئاسمان كه وته خواره وه، چوار چاوي ئاگرو چوار ستوني دوو كه له هه لسا، ئه ستيره كان له به ر نه بووني هه وا خاموش هه لگه ران، باينيكي سووك هه لي كردو دوو كه له كاني په رش و بلاو كرده وه، كريست سه يري كرد، زه وي بوو به چوار خو له ميش. ده نگ جاريكي دي دهنگي دا يه وه: ئه ي فه له كزه ده، مه له كوتي دونيا، كه ئاره زووي به مولك كرد ني ت هه يه، ئه وان ئه و سي فريشته خو شه ويسته ي من، جوزام و شي تي و ئاگرن، روژي خودا گه يشتوه - روژي من! روژي خو م)) هه وره تريشه به دوا گو پرهي گه وانه ون بوو، سه هر، به رووخساري رووچووي له زيخه وه، وابه ديار ده كه وت كه شه و كاتي ك كه به رد ي گلور كر دبووه، هاي هاي و گريه ي كر دبوو، چونكه چاوه كاني سووتابووه هه لسا بوو، سه يري ده ورو به ري خو ي كرد، نه كا ئه و زيخ و له بي كو تاييه روحي ئه و بي؟ بيابان خهريك بوو ده گوراو گياني وه به ر ده ات، دهنگي هاواري توند، خه نده ي تير ئاميزو گريه ده هاته گو ي، ئاژه لي بچووكي وه كو كه رويشك و سموره و راسو به چاوي وهك ياقوتيانه وه بو لاي ئه و هه لده به زينه وه، له به رخو گوتي : ((ئه وه شي تيه كه ئاره زووي گياني هه يه)) هاواريكي كردو ئاژه له كان ون بوون، فريشته يي كه مانگي هيلالي به گه رده نه وه هه لواسرابوو، ئه ستيره ينيكي

شادانی نیوان ئەبرۆکانی پێش چاوی ئەو دانیشته سەر زهوی و باله سهوزه کانی کردهوه.

کریست له بهرام بهر نووردا به پوانینه وه دهسته کانی خسته سەر چاره کانی وه، به پاره وه گوتی: ((ئهی فریشته ئهی فریشته)) فریشته که باله کانی خۆی کرده وه بزه ییکی هاتی ((من ناناسی؟ منت به بیر نایه ته وه؟))

- نا.. نا تۆ کێی؟ ئهی فریشته بۆ دواتر برۆ، نووری تۆ نابینای کردوم.

- له بیرته له رۆژانی منالیدا ئەو کاته که هیشتا نه تده توانی برۆی، خۆت به ده ده گای مالو دامه نی دایکت هه لده واسی تا نه که ویتته سەر زهوی، له ناخه وه هاوارت ده کرد ((خودایا، من بکه به خودا، خودایه بکه به خوا، خودایه بکه به خوا))

- ئەو کفره پیسه ت له بیره؟

- ئەو دهنگه ده روو نیه من بووم که ئەو کاته هاوارم ده کردو ئیستاش هاوار ده کم، به لām تۆ دهرسیی خۆت له که پری ده دهی، به لām ئیستا به وهی یا نه ته وهی، ده بی گوی له من بگری، زه مانى موژده هین گه یشتوه، بهر له وهی که له دایک بی تۆم له میانى ته واوی به شه ریته هه لپژاردوه، من له ناو ده روونی تۆ کار ده کم و ده دره وشیمه وه، تا گادارت ده که مه وه که نه که ویتته داوی که مینه ی فه زیله ت و شادی و خۆشیه بچوو که کانه وه، ئەو بیابانه ی تۆم په لکیشی ناوی کردوه، بیینه چۆن ئەو ژنه م ده رکرد، هاتن، ئەوانیشم ده رکرد، ئەوه من کردم نه ک تۆ، من تۆم بۆ سه رو نیشتیکی گرنگترو مه ترسیدارتر راگرتوه.

- گرنگترو مه ترسیدارتر؟

- له کاتی مندالی ناره زووی چیت ده کرد؟ بوون به خودا، که ده بیه خودا

- من من

- خۆت وه پاش مه ده، گریه و زاری مه که، تۆ پێشتر بوویتته خودا، تۆ بیر له وه ده که یته وه که ئەو کۆتره کێویه له رووباری ئوردن چی به تۆ گوت؟

- پیم بلێ ... بۆمن بلێ.

- تۆ کورپی منی، تۆ کورپی منی، ئەوه په یامی بوو که کۆتری کێوی بۆتی هینابوو، به لām ئەم کۆتره کێوی نه بوو جویرائیل بوو، له بهر ئەمه سه لام له تۆ ده کمه ئهی کورپ، ئهی ته نها کورپی خودا.

دووبال له سینهی کریستدا که وتنه شریخه وه، هه ستی به گه شان وه ی ئه ستی ره ییکی سیحری سه ریچکار کرد له میانى ئەبرۆکانیدا، هاواری له ده روونی هه لسا ((ئه دونیا.. منی مرۆق، فریشته، به نده ی تۆ نیم، من کورپی تۆم، من به سه ر ته خته وه داده نیشم تا داوه ری مردوو زیندوو ده کام بکه م، گۆی دونیا ده گرمه ده ستی راستم یاری پیده کمه، جیی من بکه وه تا دانیشم)). سه دای قاقای خه نده ییکی له فه زا بیست، کریست راجفری، فریشته ون بوو، هاواریکی جگه رسۆزی سه ردا - لوسیفر که وته سەر زیخه وه.

به ده نگیکی تیز ئامیزه وه گوتی ((دووباره به خزمه ت ده کم، رۆژی دووباره یه کتری ده بینینه وه.. هه زوو)).

کریست به روو خساری روو چووی له زیخدا هاواری کرد ((ئهی هه رماس هیچ کاتی.. هیچ کاتی... یه کتری نابینینه وه)).

ده نگه که دووباره گوتی ((هه زوو.. له هه مان جه زنی پوسح دا ئهی فه له کزه ده)) کریست ده ستی کرد به شین و زاری فرمیسه کانی به دلۆپی گه رم ده که وته سەر زیخ و چه وه وه ژه نگی رۆحی خۆی شوست و پاک کرده وه، ده مه ده می عه سر بایه کی فینک هه لیکرد، خۆره تاویکی نه رم و بۆر هه لپژایه سه ر کێوه کان، ئەو کاته کریست فه رمانیکی میه ره بانى گوی لیبوو ده ستیکی نادیار به سه ر شانیه وه و قه راری گرت.

- رابه رۆژی خودا گه یشتوه، په له که ئەم په یامه بگه یه نه مرۆقه کان ((من به دیار ده که وم))

یەك، سەریان لەدوای ئەو نابوو تا رینمایی بکەن بەرەو مەزقە، لە ناخی گەل و لیتەدا بازیدەداو پێیەکانی لە رەگورپیشە و لقی دار گیردەبوو، رینگە خۆی لە چالەکانەو لەدەداو لە پۆشنایی هەورەتریشقە هەناریکی لیکردەو، دەستی پەر لە یاقوت بوو گەرۆوی تازەبوو، یەکیکی دیکە رنی و دیسان یەکیکی دی و خواردی، دەستخۆشی لەو دەستە کرد کە چاندبووی، بە هیزیکێ تازە دووبارە کەوتە رێ، هەوا تاریک بوو، رۆژ بوو یا شەو؟ پێیەکانی لەبەر گەل سەنگین بوو، وا بەدیار دەکەوت کە لەگەل هەر پێیە کدا تەواوی دونیا هەلەدەگرێ، ناگەهان لە درەوشانەوی هەورەتریشقەیی، دێیەکی بچوکی بەسەر بەرزایی گردۆلکەییکەو هەبینی، مائە سپیەکانی ئاگر تیبەردەداو دووبارە خامۆش دەکردەو، دلی لە بەرشۆق کەوتە خورپە، مەزقە لەومالانە دانیشتبوو- برایان- و ئەو بە تاسوقی ساوی دەستی مەزقە بوو، هەناسە هەلکێشان لە هەوای مەزقە و خواردنی نان و خواردنەوی شەراب و گەتوگۆو کە چەندین سال بوو لە تاسوقی تەنهایی، کێو مەزراکانی دەنایە ژیر پێ و لەگەل مەل و ئازەلە کێوکان قسەیی کردبوو خۆی لە دیتنی مەزقە بەدوور گرتبوو بەلام ئیستا چەند خۆش بوو ئەگەر دەست ساو داتە دەستی مەزقەکان، پێیەکانی توندکردو دەستی کرد بە سەرەلەگەرێان بەسەر تاوێرە بەردەکانەو، لە کوێ تەنجامی دەگرت، لە کاتیکی سەرەلەگەرێا هەورەکان نەرم بوون و پارچەییەک لە ئاسمان بەدیارکەوت، خۆرەتاو بەهەمانحال کە ئاوا دەبوو، لە ئاسمان بەدیارکەوت، دەنگی کەلەشیری گوند، وەرپینی سەگەکان و ئەو ژنانەیی کە بەسەریانەکانیانەو بانگی یەکتریان دەکرد بیست ، لە دوو کەلکێشەکانەو دوو کەلکێکی شین بەرزبوو ئاسمان، بۆنی داری کرد کە لە حالەتی سوتاندا بوو.

لە کاتیکی بەکەناری یەکەمین مائە دیکەدا رەت دەبوو، بە بیستنی گەتوگۆی مەزقەکان، بەبنی لێویەو گوتی ((پەرۆز بێت تۆی مەزقە))

بەردو ئاوو مائەکان بریقەیان دەدایەو، چی دەلیم! پێدەکەنن، زەوی شەقی بردبوو، تیننویتی خۆی شکاندبوو، تۆفان مەزقەو ئازەلی زەندەق بردبوو، بەلام ئەوکاتە هەورەکان بەپەرش و بلاوونەو هەوای خۆیان ئاسمانیان شین کردو خۆرەتاو کە و ن بوو

بەشی هەژدەهەم

وای کە کریست بە چ خێراییکە بیابانی لە دوای خۆیەو هێ جیھتشت! گەیشته دەریای مردوو، بەدەوریا سوورایەو، دووبارە پێی نایە سەر زەوی کێلراو و ئەو هەوا پیسەیی هاتە ناو هەناسەیی مەزقەو.. بەبێ یارو یارو ریتی تەیی نەدەکرد، ئاخ لە کوێ دەیتوانی ئەو توانایە بدۆزیتەو؟ دوو دەستی نادیار بن بایی ئەویان گرتبوو، هەورپکی ناسک بەسەر بیابانەو وەدیارکەوتبوو، گەرەبوو، رەش داگەرپا و ئاسمانی داپۆشی، دەنگی گورپەیی گەوالە دەگەیشته گوی، لەدوای ئەو هەوای یەکەمین دۆپە باران کەوتە سەر زەوی، زەوی رەش داگەرپا، رینگاکان ون بوون، لە هیکەو تاقگەکانی ئاسمان هەلرژان، کریست ناولەپی خۆی کردە پیاو پەرپا و بوو خواردیەو، وەستا نەیدەزانی بە کام ریدا بروات، هەورەتریشقە هەوای شەق کرد، بۆ ساتی رووخساری زەوی بەرەنگی شینی زەردی کەم رەنگەو کەوتە درەوشانەو، بەلام دووبارە رەش بوو، ریتی ئورشەلیم کامەیان بوو، کام رێ بۆ لای یەحیای پاکشۆر بوو؟ هاوسەفەرەکانی کە لەناو قامیشەلاندا لە کەنار رووبارەو چاوەرپێ ئەویان دەکرد چییان بەسەر هات؟ بە رازو پارانەو گوتی ((خودایە، هەورەتریشقەیی بێرە خوارەو، ریم پێ نیشان بدات)) لە کاتیکی قسەیی دەکرد لەبەرەو رووی ئەودا مەشخەلی لە ئاسمان هەلسا، خودا نیشانەییکی بەو دابوو، ئەو بەدلییایەو بە هەمان لادا بۆ پێشەو دەچوو سیلاوی باران هەلەدەرژا، ئاوی نییری ئاسمان هەلەدەرژانە خوارەو، لەگەل رووبارو دەریاچە، ئاوی مێینەیی زەوی پەییوەست دەبوون، زەمین و ئاسمان و باران بوونە

جاریکی دیکه گه پرایه وه، مهیدانی ئاسمان دئیاییان ده کرده دیاری بۆ دنیا، کریست خۆش حال و سهرتاپا تهر، به کوچه باریکه کانه وه ده گهل شوره شوروی ئاو بازی ددها، کچیکی گهنج وه دیار کهوت، بزنیکی گوان گه وهی بۆله وه پرگا راده کیشا، کریست به بزهی لیویه وه گوتی ((ناوی ئەم گونده چیه؟))

– بیت ئنیا.

– بۆ دۆزینه وهی شوینیکی باش ده توانم له کام دهرگا بدهم، من لیره غهریبم

کچه که به خنده وه لآمی دایه وه ((له ههر شوینی که دهرگاییکی کراوه ت دۆزیه وه برۆ ژوره وه)). له ههر جیگایی دهرگای کراوه ت بینی برۆ ژوره وه، کریست له بهر خۆ کهوته ئەندیشه وه ((مرۆقی ئەم دئییه میهره بان و میوان دۆستن))

بۆ پیشه وه چوو تا دهرگاییکی کراوه بدۆزیه وه. کولانه کان ببونه رووباریکی بچووک، به لآم بهر ده زله کان سهریان له ئاو دهرهینابوو، دهرگا کان له بهر بازارن رهش بوو بوون و داخرا بوون، له یه که مین سووچدا سوورایه وه دهرگاییکی بچووک تاقدار بوو رهنگی نیلی بوو، کراوه بوو، ژنیکی کورته بالائی چوارشانه ی غه بغه به داری لیو تهستور له دهرگای مآل وه ستابوو، ژنیکی گهنجی دیکه، له ناو مآلدا که نووریکی که مرهنگی لیده هاته دهره وه، له که نار کارگه ی چنن دانیشتبوو، کاری چننی ده کردو به نهرمۆکه یی گۆرانی ده چری، کریست نزیک کهوته وه له ئاستانه ی دهرگا وه ستاو دهستی به نیشانه ی سه لام بهر زکرده وه داینا یه سهر دلئو گوتی غه ربیه م و خه لکی جه لیلیم سه رمامه و برسیمه، شوینیکی شمش بۆ خه وتن نییه، من مرۆقیکی شه ره فمه ندیم مۆله ت دهره رموی که ته مشه وه له مآلی تیوه بم، دهرگام کراوه بینو و هاته ژوره وه له من ببورن)).

ژنه جیله که گه پرایه وه دهسته کانی پر له دانه ویله ی په له وهر بوو، به ئارامی نهوی به سه ر کرده وه، بزهیکی هاتی و گوتی ((بۆ خزمه تگوزاری حازرین، پییت له سه رچاوان، فه رموو)) جۆلا که دهستی له کار کیشایه وه له حه وشه دا به دیار کهوت، ئیسقانیکی وردیله ی هه بوو رهنگی په ری بوو، کهزی رهشی خۆی به کلکی که رویشک

به ستابۆوه، چاوه کانی گه وره و خه مناک بوو، گه رده نبه ندیکی پرۆزه یی به ده وهی گه رده نی لاوازی وه کرد بوو به نیشانه ی نه زری قوربانی، سهیری میوانی کردو رووخساری سووربۆوه گوتی ((ئیمه ته نهاین ئیلیازی برامان لیره نییه چۆته ئوردن تا خۆی ئاوه مۆر بکات))

ئه ویت گوتی ((چ فه رقی هه یه خۆ ئیمه ناخوات، ئاغای ئازیز فه رموو وه ره ژوره وه گوئی مه دهره ئه و، ئه و له سیبه ری خۆشی ده ترسی، خه لکی دی بانگ ده که یین تا بینه هاوسوجه تتو ریش سپیه کانیش بۆ به خیره اتن کردن و چاک و چۆنی، که واته لووتف بکه و وه ره ناو مآلی بچووکی ئیمه وه؟ چیت به سه ره اته وه؟ سه رماته؟

– کریست وه لآمی دایه وه گوتی ((سه رمامه و برسیمه و خه الووشم))

ژنه گوتی ((ئه وه هه رسیکیان چاره سهریان هه یه، ترس له خۆت بار مه که ئیستا ده مه وی بزانی که ناوی من (مارتا) یه، ئه وه شیان خوشکم، ناوی میری، ناوی تو چیه؟

– کریستی ناصیره یی.

مارتا پیکه نی و له کاتیکی دهستی بۆلای ئه و ره وانه ده کردو گوتی ((ئاده میکی باشی؟

کریست به سه روپۆته لاکینی جیدی گوتی ((به لئو خوجه مارتا باش باش تا هدی تواناییم))

چوو ناو کوخته که وه، میری مه شخه لکی داگیرساند، ژوره که به دهره و دیواری سپیه وه پر له نوور بوو، له ناو مآله که دا دوو سندوقی دره ختی سه رو نیازی لیبوو، چهند دانه یی چواربایه، به راستایی دیوار سه کۆییکی دارین هه بوو دۆشه ک و سه رینی به سه ره وه بوو، ده سگای چنن له سووچیکه وه بوو، له سووچه که ی دی چهند شه ره بیکی گلینی تایبه ت به زه یتون و رۆن، شه به ریکی ئاوی فیئک له لای راست بوو له که ناریا پارچه که تانیکی درپژ به بزمار هه لواسرابوو، مآله که بۆنی دره ختی سه رو نیازو به هیی لیده هات، به شی ئاگردان ژوره که به پان و تاریکی مابۆوه،

که رهستهی چیششت لیئان لهو دهوروبه رهدا هه لواسرابوو. مارتا هات و گوتی ((دانیسه ئیستا سوپا بو هه لده کهم تا جله کانت وشک بیته وه)) شه و کاته ته ختیکی بو هیئاو له که نار سوپاکه داینا، پاشا چوو هه وشه یهک باو هه دارمیوی هیئا، گه لای دارغارو دوو چله زهیتونی هیئا، دهسته و یه خه دانیشت ناگرو دوو که ی وهک کوخته بیکی بچووک لیکردو ئاگری تیبه ردا. کریست له کاتیکی خوی هه لکورماندبوو سه ری له میانی دوو دهست نابوو، ئانیشکی نابوو سه ر شه ژنو کانی، سهیری ده کردو له به رخو شه ندیشه ی ده کرد ((ری و ره سیکی چه ند پیروژه کو کردنه وهی دارو ده ون و داگرساندنیان له رژی ساردا، مه شخه ل وهک خوشکیکی میهره بان بو لای تو دیت تا گهرمت کاته وه، چوونه ناو مایکی غه ریب، به برسیه تی و تینویتی و بینینی دوو خوشکی غه ریبی دیکه که دین وه سیله ی هه سانه وهی تو ریکده ده نه وه))، چاوه کانی پرله شه شک بوو.

مارتا هه لسا یه وهو چوو له یه خدانه که وه، نان و هه نگوین و په یانه ی شه رابی هیئاو له بهر پیکی غه ریبه که ی دانا گوتی ((بو شه وهی تامی ده مت بگوری له مانه بخو، ئیستا که مه نجه ل دینمه سه ر ئاگروه تا خوراکیکی گهرم بخوی و گیانت وه به ربیته وه، ده بی له ریگه بیکی دووره هه هاتی))

کریست وه لاهمی دایه وه ((له وسه ری زهویه وه هاتوم)) به تاسو وقه وه لاربوو سه ر نان و زهیتون و هه نگوین، وای که له ززه تبه خه شو، خودا به سه خاوه ته وه ته وای شه ن نبعمه تانه بو مرؤق ده نیی، خواردی و سوپاسی خوی کرد. میرو له ته وای شه م ماوه یه دا له که نار جیگای مه شخه ل وه به خاموشی وه ستابوو، سه ر هتا سهیری ئاگری ده کرد. پاشان سهیری میوانی نه ناسراوی ده کرد، پاشان سهیری خوشکی ده کرد که چو چونی به هه بوونی پیاویک له ماو میوانداری په ربالی لی هاتبوونه ده ر.

کریست پیاله ی شه رابی هه لگرت و سهیری شه دوو ژنه ی کرد و گوتی ((خوشکه کام میرو و مارتا هه قه من بیستوتانه که له زه مانی نوح توفان هات، خه لکی هه مووی گونا هکار بوون و هه موویان غه رق بوون، ته نها شه چه ند که سه کارپاستانه ی که له ناو که شتی بوون رزگایان بوو، میرو و مارتا سویند ده خوم که شه گه ر توفانیکی دیکه هه لسی و من سه رپشک بم له داوه ت کردنی ئیوه بو ناو که شتی نه ناسیاوی کونه پوش و

پی په تی که له که نار ده رگای مالی ئیوه به دیار که وه ت و ئیوه ئاگرتان بو کرده وه و گهرم بووه، خواردنتان پیداو تیروو، به قسه ی موحیبه ت ئامیز قسه تان له گه ل شه و کرد شه وه ئیوه هه لده بژیرم، مه له کوتی ئاسمان دابه زی و چوو ده لیه وه، خوشکام، به سه لامه تی ئیوه ده خومه وه، به دیتنی ئیوه خو شحالم.

میرو نزیک که وه ته وه له به ریپی کریست دانیشت، به روو خسار پیکی شه رمنی گول گوناوه گوتی: ((شه ی غه ریبه ده نگی تو نایبستم تو قسه مان زیاتر بو بکه)).

– مارتا چیشتی هیئاو سفره ی راخست و ئاوی ساردی له بیری ناو هه وشه که وه هه لکیشا، شه و کاته هاوسییه کی جاحیلی نارد تا خه بهر بداته ریش سپی دی که مه رحه مه ت به فرموونه مالی شه و ته شریف بهینن، چونکه شه وو خوشکه که ی میوانیکیان بو هاتوو.

میرو که کریستی بینی بیده نگه، گوتی ((زورتر قسه مان بو بکه))

کریست پرسی ((میرو چه زت له چیه بو ت بلیم؟)) به ئارامی دهستی به سه ر که زی ره شی شه و داهینا ((بیده نگی جوان و به سه د زمان قسه ده کات))

– بیده نگی ژنان رازی ناکات، ژن وهک مندالان پیوستیان به وشه ی شه قین ئامیزه وه هه یه.

– مارتا که له بهر خاتری شه ونشینی زهینی له مه شخه ل هکان بوو، قسه ی میرو ی بری و گوتی ((گوی مه دهره قسه ی شه، هه تا قسه ی موحیبه ت ئامیزیش ژنان رازی ناکات)).

– به لی قسه ی موحیبه ت ئامیزیش ژن رازی ناکات، ژن دهیه وی گویی له ده نگی پی میرده که ی بی، که مالی خستوته له رزه وه، دهیه وی شیر بدات به منال تا مه مکه کانی ئارام بگرن، شه ی کریستی جه لیلی، ژن زور شتی ده وی، به لام پیاوان چ له و بابه تانه ده گه ن؟))

- مارتا ههولیدا بجنه نئ، بهلام نهیتوانی، سی سال عومری بوو کهچی شوی نه کردبوو، شهوان بیدهنگ بوون، گوئیان له ئاگر راگرت که داری زهیتونی قووتدهداو نیلهی ده کرده سهرقاپی دارینی خوراک که ئاوه کهی جوشیده دا، چارانی ههرسیکیان له مه شخه لدا گوم بوو بوون. عاقیبت میترئ بیدهنگی شکاند: ((چ ده بوو ئه گهر ته نهها ده ترانی که ژن له کاتی که دانیشتووو کاری چنن ده کات چی به ده روونی دا تیپه پری، کریستی ناصری ئه گهر ده زانی دلت به حالی ئه و ده سوتا))

کریست به بزهییکه وه گوتی ((ده زانم، منیش زه مانئ، له ژیانیکی ترا، ژن بوومو کاری چننم ده کرد))

- بیرت له چی ده کرده وه؟

- به خودا بیرم له هیچ شتیکی دیکه، جگه له خودا نه ده کرده وه مه ریم، ئه ی تو چۆن؟

میترئ وهلامی نه دایه وه، بهلام سینهی به رزبۆوه، مارتا گفتوگۆی شهوانی بیست و ئاخی هه لکیشا، بهلام هیچی نه گوت، له ئه نجامدا نهیتوانی خۆی راگری، به ده نگیکی زبره وه گوتی: ((مه ترسه جانم، میترئ و من و ته واوی ژنانی بی میترد له گه ل خودا قسه ده کهین، ئه و وه کو میتردی به سه ر ئه ژنۆی خۆمانه وه داد نهیشین))

کریست سه ری هینایه خواره وه و هیچی نه گوت، مارتا مه نجه لئ به سه ر ئاگره وه هه لگرت، شام ئاماده بوو، به ره و لای یه خدان چوو تا کاسه به ینی و خوراک تیکا، میترئ له کاتیکا به چریه وه قسه ی ده کرد تا خوشکه که ی گوتی له قسه ی ئه و نه بیته گوتی: ((ده مه وئ شتی به تو بلیم که جاری له جاران له کاتی چننکاری دا هاته زهینم، منیش ئه و رۆژه بیرم له خودا کرده وه له گه لیا قسه م ده کرد، ده مگوت: ((خودایا... ئه گهر کاتی به هاتنه ناو کوخته بچوو که که ی ئیمه وه و منه تیکمان له سه ر بکهیت، تو ده بیه خاوه و ئیمه ش میوان و ئیستاکی)). قسه له گه روی شکاو خاموش بوو: کریست سه ری هینایه پی شه وه تا بیستی: ئیستاکی؟ مارتا خۆی و کاسه که ی گه یشته.

میترئ به زه مزه مه کردنه وه گوتی ((هیچ)) و له جیوه هه لسا یه وه.

مارتا گوتی ((وه رن بخۆن، ئیستا سه روسه کوتی ریش سپیه کان به دیارده که وئ، نه وه کا ئیمه له کاتی خواردن بیسین)) ههرسی نه فسه ر دانیشتن، کریست نانی گرت و به رزی کرده وه ریوره سمی پیروز کردنی وا به گهرمی و پر ههسته وه ئه دا کرد که ئه و دوو خوشکه سه رسام بوون و سهیری شهویان ده کرد، به دیتنی ئه و ترسان، چونکه رووخساری نوورانی هه لگه راو فه زای دواوه هه لگه رساو جریوه ی ده هات.

میترئ دهستی هینایه پیش و هاواری کرد ((ئهی په ره ردگار تو خاوه نی مائی و ئیمه میوان، فه رماغان پییده)) کریست سه ری هینایه خواره وه تا شهوان ئاگیان له شله ژانی ئه و نه بی، ئه وه یه که مین هاوار بوو، یه که مین جار بوو که نه فهری په ی به و بردبوو.

به تاریک بوونی ده رگای مال و وه دیار که وتنی پیره میتردیکی زه به لاج له ئاستانه ی ده رگادا شهوان له سه ر سفره هه لسانه وه، پیره میترده که ریشیکی په رشوبلاوی هه بوو، پیاویکی ئیسقاندار، بازوویکی توند و تۆل و سینهییکی به مووی هه بوو له سینهی به رانیکی شاخدار ده چوو، گۆپالینیکی خواری دریتژی له ده ست دابوو، بۆ ئه وه ی خۆی به سه ردا بدا، به کاری نه ده هینا، به لام بۆ پاراستنی نه زمی گونده که سوودی لی و ده رده گرت.

هه ردوو ژن به عیززه ت و ریزه وه به ویان گوت ((باوکه مه له ک یه سدوق پیی خیرت نایه کولیه ی بچوکی ئیمه وه))

پیره میترد هاته ژووره وه و له دوای شه وه وه پیره میتردیکی دی له ده رگا به دیار که وت، ئه وه ی دوا بیان وردیله بوو سه ریکی دریتژی ئه سپینی بی ددانی هه بوو، چاوه ورده کانی مه شخه لیان لی به رزه ده بووه، که نه تده توانی زۆر ته ماشای بکه ی، دیار بوو ژه هری ماری له پشت چاودا هه بوو، پیره میتردی پشتی چاری ئاگر بوو، له پشتی ئه و ئاگره وه زهینیکی به دو پۆخل هه بوو. ژنه کان حورمه تیان له ویش گرت و ئه ویش هاته ژووره وه له دوای ئه ویش پیره میتردی سیه هم که کورپکی خه پله و قه لئه و بوو به دیار که وت.

گۆپالەكەى دەنایە پەيش، چاوه كانى گۆپال رینمایى ئەویان دەکردو نهیانده هیشت بکه ویتته خوارهوو پیاویکی باش بوو، هەزی له شتی بهتام بوو هەموو کاتی که له دادوهری سهبارەت به دپهاتیهکان دههاتهوه، دلێ نهدههات کهس تهنبی بکات.

دهیگوت: ((من خودا نیم، کهسی که بۆ دادوهری دادهنیشی، خوشی هەردەبی جیگهى دادوهری کردن بیست، رۆله کام خۆتان بهدوور بگرن له شهرو گپچهل تا له دونیای دی تووشی دهردەسهرى نهبن)).

هەندى جار پارەى دادوهری له بهرکى خۆى دەدا، هەندى جاریش بۆ نهجاتی سهپپهچیکار خۆى دهچووه زیندانەوه، هەندى ئەویان به گهخۆ دەزانى و هەندیکیش به پیروژ له قهله میاندهدا، مهلهك یه سدوقى پیر گه رهكى بوو خۆى لهو بهدوور بگرئ، بهلام ئەو دهیتوانی چی بکات، سهروکاری له گهله کهسى بوو که له پشتی رهوحانى هارون بوو، یهکى بوو له مولکداره ملهستوررهکانى دى، مهلهك یه سدوق که گۆچانه کهى دهگهيشته قسپى بنمیچ گوتى ((مارتا کوا ئەو غهريبهى هاتۆته ناو ئیمهوه؟ کریست له کهنارى دووکه لکیشه کهوه مابۆوه و سهیری ئاگرى دهکرد، ههلسایهوه، بهروانین و بهسهرکردنهوى ئەو گوتى تۆى؟)) کریست گوتى ((بهلى منم خهلكى ناصیره))

پیره میردى دووهم گوتى ((خهلكى جهليل؟ قهت شتیكى باش له ناصیرهوه بهدەرناکهوى، کتیبى پهيامبهران وادهلێت. ریش سپه نابیناکه تاویدایه ناوقسهکانو گوتى ((باوکه ساموئیل، تانه لهو مهده، دروسته که جهليلهکان خهلكى چه نه بازو گیل و سه رهروژن، بهلام خهلكى باشن، ئەو میوانهى ئیمهش له قسهى را دیاره باشه)). پاشان رووی له کریست کردو گوتى ((به خیر بیست رۆلهم)) مهلهك یه سدوق پرسى ((بازرگانی؟ چی دهفرۆشى؟))

له هه مان کاتدا که ریش سپههکان گفتوگۆیان دهکرد، ملهستورانی دى و زه ویدارانی ناودار دههاتنه ژوورهوه، خه بهر داربووبوون له هاتنی غهريبه که، خۆیان تاسو لووس (نونوار) دا بوو به مه بهستی کات به سه برردن و بۆ به خیرهئینان و پرسیارو چۆنى و چاکی، ئەوان هاتنه ژوورهوه و له دواى ریش سپهه کانهوه دانیشتن.

کریست گوتى ((من هیچ شتی نافرۆشم، رۆژى له رهروژان نه جار بووم، بهلام کاری خۆم جیهیشت، مالى دایکم جیهیشت و خۆم وه قفى خودا کرد))

پیاوه نابیناکه گوتى ((کوړم کاریکی باشت کرد که دونیات تهرک کردوه))

بهلام ناگاداربه، چونکه ئیستا خۆت له گهله ههرماسیکی بهد، له گهله ئەم خودایه قاتی کردوه، دهتهوى له جهنگى ئەودا راکهیت؟)) کهوته خهندهوه.

مهلهك یه سدوقى پیر به بیستنی ئەم قسهیه، خهريك بوو شەق بهرى له تووره بیان، بهلام بیدهنگ بوو، ریش سپى دووهم به تیز پیکردن منه منیکی کرد ((ئهى ره بهن؟ تۆش یه کى له (لاویان) ی؟ جانبازی؟ په یامبهریکی درۆزن؟

کریست به شله ژانهوه گوتى ((نه خیر... نه خیر باوکه

- ئەى چکاره ی؟

خامانی گونده که ئەوکاته به زپرو زیوی خۆیان هاتنه ژوورهوه تا غهريبه بیینن و خۆشیان نیشان بدەن، تا بزائن ئەو غهريبه پیره یا گه نهج و خۆش سیمایه چی دهفرۆشیت، له وانه شه بۆ خوازینی ماراتا یا میرى یه کى لهو دوو خوشکه جوانه هاتبی، بهلام کچی مالى بوو، چه ندين سه دهه بوو ئەو منالانه کهسیان له باوهش نه کردبوو، ئاخیری باشتروایه برۆین و بیینین، ئەوان خۆیان تاسو لووس و شیک کردو هاتن، ئیستاکى هه مو وبه یه کهوه له یهک ریزدا له پشت پیاوان وه ستابوون.

پیره میردى دهروون پیس جاریکی دی پرسى ((کهواته چکاره ی؟))

کریست له پریکا ههستی به سهرما کردو دهستی برده بهرناگر، جهلهکانى ئەو که هیشتا ته ربوون، هه لمیان لى هه لدهسا، بۆ ماوه یهك به بیدهنگی و بیرکردنهوه له جیوه مایه وه، له بهر خۆ گوتى ((ئوهو باشتترین ساته بۆ قسه کردن، باشتترین ساته بۆ ناشکرکردنی رازى که خوداوه نند بۆ منى ئاشکرا کردوه، تا خودای خهوتوو له دهروونى ئەم ژنو پیاوانه که به دواى په یوه ندى بیهوه دی خۆیان ته باهیان دهکرد، بیدار بکاته وه. له من ده پرسن که چی دهفرۆشم، وهلام دهده مه وه: مه له کوتى ئاسمان، رزگارى رۆح، ژيانى

جاويدانیی)) لیگه‌پری با بۆ کرپینی شهو ((مرواریه گه‌وره‌یه)) جلی به‌ریشیان
 بفرۆشن)). به‌خیزی سهری ده‌ورو به‌ری کرد رووخساره‌کانی له‌نووری مه‌شخه‌لی
 رۆشنایی ناگادار بینیی، ((هه‌موو درنده‌خوو حیل‌ه‌باز، فه‌رسوده له‌ پرۆپوچی رۆژانه
 كه‌وه‌كو خوریکه به‌گیانیان وه‌ربوووه له‌ترسان و پرۆپوینه ره‌جمی به‌حالی شه‌وان کردو
 ویستی هه‌لستیتیه‌وه‌وه قسه‌ بکات. به‌لام شه‌مشه‌وه زۆر ماندوو بوو، ئیستاکۆ چه‌ندین
 رۆژیوو كه‌ له‌مائی مرۆقی نه‌حه‌ساوه‌ته‌وه سهری به‌سه‌رین نه‌کردوو، به‌خه‌والوییه‌وه
 پشتی به‌دیواری دوکه‌لاوی داو چاوه‌کانی داخست.

میری تازی دایه‌ ناو قسه‌کان و به‌نیگاییکی پارانه‌وه‌نامیز سهری پیره‌میتره‌کانی کردو
 گوئی ((سه‌روران، شه‌و ماندوو بووه‌وه نازاری مه‌ده‌ن))

مه‌له‌ك یه‌سدوق به‌بنی لیویه‌وه گوئی ((راست ده‌بیژی)) به‌ته‌کیه‌دان به‌سه‌ر
 گۆچانه‌کیه‌وه ناماده‌ی هه‌لسانه‌وه‌وه رۆیشتن بوو ((میری هه‌ق ته‌واو به‌تویه،
 به‌شیویه‌یی قسه‌ له‌گه‌ل شه‌و ده‌که‌ین وه‌ك بلیی مه‌حه‌که‌مه‌ی ده‌که‌ین، له‌بیر ده‌که‌ین)).
 رووی له‌ ریش سپی دووم کرد ((له‌بیر ده‌که‌ی باوکه‌ سامواییل كه‌ فریشته‌کان
 زۆربه‌یان به‌جلی هه‌ژاریه‌وه دینه‌ زه‌ویه‌وه... به‌کراسیکی ساده‌ بی گۆچان و جانتاو
 پیتاؤ، دروست وه‌کو شه‌و پیاوه، له‌به‌ر شه‌مه، چاکترایه‌ ناگادارین با له‌گه‌ل شه‌م
 غه‌ریبه‌یه به‌جۆری بیینه‌ راییی وه‌ك فریشته‌یی، ته‌نها شه‌وه دووربینیه))

ریش سپیه‌ نابینا که به‌خه‌نده‌وه گوئی ((که‌رایه‌تیه، وا دیته به‌رچاو که ده‌بی هه‌موو
 مرۆقی به‌فریشته‌ دابننن، به‌لی هه‌موو مرۆق هه‌تا سامواییلی پیریش)).

پیره‌میتره‌ ژه‌ه‌رالود بوو له‌ توورپه‌ییان شیته‌ و هار بوو، خه‌ریک بوو ده‌می بکاته‌وه
 په‌شیمان بۆوه، شه‌و شاهینه‌ پیره‌ ده‌وله‌مه‌ند بوو، ره‌نگه‌ رۆژی پیویستی به‌وه ده‌بی،
 چاکترایه‌ مرۆق خۆی له‌ بیده‌نگی بدات. شه‌وه‌ش هه‌ر دووربینیه.

مه‌شخه‌لی دلته‌وازی ئاگر که‌وته سهر قژو رووخساری ماندوو سینه‌ی کراوه‌ی کریست،
 تیشکی شین که‌وته سهر ردینی ره‌ش و ئالۆزیه‌وه خانمانی دتیه‌که‌ ده‌یانچه‌رپانده‌ گوئی
 یه‌کتری و ده‌یانگوت ((هه‌رچه‌نده‌ هه‌ژاره، به‌لام دل ده‌رفیننن، چاوه‌کانیت دیت؟ سه‌رنج

راکیشترین چاون که تائینستا دیومانه، هه‌تا له‌ چاوه‌کانی می‌ردیشم که من له‌ باوه‌ش
 ده‌کات. سه‌رنج راکیشتره)).

یه‌کیکی دی تازی دایه‌ ناو قسان و گوئی ((تا کریست که‌سیکی وا کیسوم نه‌بینیه
 هه‌مووی ترسو و وحشه‌ته، مرۆق هه‌ست ده‌کات که هه‌موو شتی به‌ره‌للا ده‌کاو
 تیده‌ته‌قیینته‌ گرده‌لکه‌کانه‌وه)).

– خانم جان، دیتت که مارتا چۆن به‌ چاوه‌کانی خه‌ریک بوو شه‌وی ده‌خوارد،
 فه‌راژه‌ییکی تر گوئی ((به‌لام به‌تیه‌ی چاو سهری می‌ری ده‌کرد، له‌منت گوئی لی بی
 که شه‌ودوو خوشکه شه‌مشه‌وه ده‌که‌ونه‌ گیانی یه‌کتریه‌وه، من هواسییانم گویم
 له‌سه‌روسه‌دایان ده‌بی)).

مه‌له‌ك یه‌سدوق ی پیر فه‌رمانده‌رانه‌ گوئی ((باشترایه‌ برۆین به‌خۆزایی زه‌حه‌ته‌ی
 هاتنمان کیشا، میوان خه‌والوه، هه‌ستن ریش سپیه‌کان باپرۆین)) به‌ گۆچانه‌که‌ی ژنو
 پیاوه‌کانی راداره‌ تابتوننن تیه‌په‌ری، به‌لام هه‌رکه‌ گه‌یشته‌ ده‌رگا، سه‌دای شه‌قاوی
 به‌په‌له‌ی له‌ حه‌وشه‌ به‌رگۆی که‌وت، پیاویکی ره‌نگ په‌ریو هاته‌ ژووره‌وه خۆی
 له‌به‌رامبه‌ر ئاگر هه‌لکورماند، به‌هه‌ناسه‌پرکیوه‌وه دوو خوشکه‌که به‌ترسه‌وه له‌ باوه‌شیان
 کردو هه‌واریان کرد:

– برام چیت به‌سه‌ره‌هاتوو؟ کی سهری له‌دونای؟

مه‌له‌ك یه‌سدوق که تازه‌ هاتبۆه به‌ گۆچانه‌که‌ی خۆی ده‌ستی به‌قسه‌کرد: ئیلیازر کوری
 مه‌ناکیم، شه‌گر خه‌به‌ریکی خراپت پییه‌ تا ژنان ژوور به‌جیبه‌یلن و پیاوان میننه‌وه تا
 بییستن، ئیلیازر به‌یه‌که‌ هه‌ناسه‌ هه‌واری کرد: ((پاشا یه‌حیای پاکشۆری ده‌ستگیر کردو
 سه‌ریان له‌له‌ش کرده‌وه)) له‌ کاتیکا ده‌له‌رزی، هه‌لسایه‌وه

شه‌و مرۆقیکی زردنبو بوو، به‌ره‌نگی خاک، گۆناکانی هه‌لته‌کابوو شۆرپه‌بووه‌وه،
 چاوه‌کانی سه‌ه‌وزو ره‌نگ په‌ریو له‌به‌رده‌م ئاگر دا مایه‌وه‌وه وه‌کو چاوی پشیله‌ییکی
 وه‌حشی بریقه‌ی ده‌دایه‌وه

ریش سپی نابینا به رازی بوونهوه گوتی ((ئهن ئاخیری ئەمشهومان خراب نهبوو، ههه لهوکاتهوهی که بیداربووینهوه تا ئیستا، که دهمانهوی برۆین و بجهوین، له ئەنجامدا شتیک روویدا، دونیا تهکانی خوارد، لهم حالتهدا باشت وایه بهسهه تهختهکانهوه دانیشین و گوی بگرین، من ههزم لهو ههوالهیه ههچهند که خراپیش بی)). بۆ لای ئیلیاز لاربۆوه گوتی ((دۆستی من لووتف بکه قسهمان بۆ بکه، پیمان بلای که نهو موسیبهته چۆنهو بۆ روویدا، ریک لهسهههتاوه بۆمان بگیهوهوه پهلهش مهکه، شهوچهههییکی باشه، ههناسهه تازهکهوه، ئیمه ههموو لهشمان گویییه؟))

کریست به راجفرینهوه لهشوینی خۆی ههلسایهوهوه سهیری ئیلیازری کرد، نهوهیان نیشانهییکی تازهبوو که خودا بۆی رهوانه کردبوو، پيشهنگ مالوایی کردووه ئیدی پیویستی بهو نییه، ریی ههمووار کردووه کۆچی کردووه، ئهکه کهی نهنجامی ههبووه، کریست له کاتیکه دهلهززی، لهبهرخۆ گوتی ((زهمانی من هاتووه، زهمانی من هاتووه))، بهلام بیدهنگ له شوینی خۆیدا مایهوهوه چاوی بریه لیوی سهوزو رهنگ پهپوی ئیلیازرهوه. مهلهک یهسدوقی پیر که بهتورهیهوه گۆجانی بهزهویدا دهکوتا گوتی ((ئاوا کهواته ئهویان کوشته؟! سهیرکه کار گهیشتهوه کۆیکهوه کهزیناکارانی بهدکار پیرۆزهکان دهکوژن و بهدکاران زاهیدهکان دهکوژن.. دونیا گهیشتهوه کۆتایی. وهحشهت زال بوو بهسهه ژنهکان و قیژاندیان و وهپیکهوتن، ریش سپی نابینا دلای بهوان سووتاو گوتی:

– مهلهک یهسدوق زیدهپۆیی دهکهی دونیا بهسهه پیکانیهوه توندو قورس وهستاوه، خانمهکان مهترسن، ئیلیازر که وهکو سیلاوی بارانی فرمیسکی ههلهدهپشت به هۆقه هۆقو گریانهوه گوتی: گهرووی دونیا براره، سهدای بیابان خامۆش بووه، ئیستا چ کهسی بۆ خاتری ئیمهی گوناهاکاران، خودا بانگ دهکات؟ دونیا بی باوک بووه)).

ریش سپی دووهم بهپسهپسهوه گوتی ((مرۆق نابی دهست بهپرووی دهسهلاتداران بهزکاتهوه، جاو بهسهه کارهکانیان داخهوه سهیرکه، چونکه خودا سهیر دهکات، نهو پاکشۆره لهو فزولیانه نهدههشایهوه، سزای کاری ههه نهویه)) مهلهک یهسدوق

قیراندی ((مهگهه ئیمه دیلین؟ بهمن بلای مهگهه خودا بۆ دهستی داوه به مرۆق؟ من دهلیم بۆ، بۆ نهوهی که بهپرووی زۆرداراندا بهرزبان بکهینهوه))

ریش سپیبه نابینایهکه گوتی ((باوکان بیدهنگ بن لیگهپین بزاین نهو شهپهه چۆن روویداوه.. ئیلیازر قسه بکه))

ئیلیازر دهستی پیکرد ((من لهگهه لهوانی دیکه چووبوین خۆمان ئاوهمۆر بکهین، ئومیدهوار بووم که نهو کاره بۆ چاک بووم کاریههه، وهه چۆن دهزانن، دواپیش حالیکه دروست و ریکم نهبوو، راستیهکهی نهوهبوو رۆژ بهرۆژ حاله خراتر دهبوو، سههه گێژدهبوو، چاوهکانم ههلهدهمسان و گورچیهکانم...)).

ریش سپیبه نابینایهکه به تیزبههههه گوتی ((زۆر باشه زۆرباشه ههموو نهوه دهزانن، وهه ناو نهسلی باسهکهوه)).

– گهیشتمه ئوردن و لهکهنا پیدی دووهم که خهلهک بۆ ئاوهمۆر دههاتن و کۆدهبوونهوه، گوتیم له دهنگی هاوارو گریهه زاری بوو، بهخۆم گوت ((شتی نییه، لهوانهیه خهلهک بهفرمیسک و ئاخهوه دان بهگوناههکانیان بنین)) کهمی بۆ پيشهوه چووم ژنانم بینی که بهسهه رووخساریانهوه کهوتبوونه سهه قورپو لیتاوی رووبارهوه شپهه دهکهن، پرسیم ((براکان چی روویداوه؟ بۆ دهگرین؟))

– پهپامبهه کوزراوه!

– کی ئهم کارهی کردووه؟

– نهو تاوانکاره.. نهو خهتاکاره-هیرودیس-

– چۆن و کهی؟

– نهو مهست بووهو سالومهی ناکچی سوورتکی رووت و قووت لهبهردهم نهودا سههای کردووه، جوانی نهو کهچۆلهیه هۆش لهسههه نهو بهدکاره پیره رفاندووه و بهسهه نهژنۆکانی خۆیهوهی دادهنیشنی و دهپرسی که چ داواپهکی ههیه، نیوهی قهلهمهوهی؟ کهچهش دهلی نه، کهواته چ داواکاریی؟ نهویش خوازیاری سههه یههیای

پاکشۆر بووه، پێی ده‌لی ((ئێستا خواستی تۆ ده‌هینمه دی)) و ده‌ستور ده‌دات و سه‌ری یه‌حیا له‌ناو قازانیکی نووهریی بۆ کچه‌ ده‌هینن. قسه‌کردن ئیلیازری هیلاک کردو دووباره‌ که‌وته سه‌ر زه‌مینه‌وه، هیچ که‌سی قسه‌ی نه‌ده‌کرد، مه‌شخه‌ل که‌تبه‌وه پرته‌پرته‌وه، نزیك بوو خامۆش بێ که‌ مارتا هه‌لسایه‌وه دووباره‌ پری کرده‌وه له‌ زه‌یت و رووناکی گرتوه.

– مه‌له‌ک یه‌سدوقی پیر دوا‌ی وه‌ستانیکی دوورو درێژ دووباره‌ به‌ده‌رکه‌وت و گوتی ((دوونیا گه‌یشته‌ته‌ ئاخیری)) له‌ ته‌واوی ته‌م ماوه‌یه‌دا، ده‌ستی به‌ردێنیدا ده‌هیناو ته‌باکاری و فه‌زاحه‌تی دوونیای هه‌لده‌سه‌نگاند، رێک و به‌رده‌وام هه‌واڵ له‌ ئورشه‌لیمه‌وه ده‌هات که‌ بتپه‌رستان په‌رستگای پیروژ پیس ده‌که‌ن، هه‌موو رۆژی به‌یانیان کاهینه‌کان گاییک و دوو بزنی ده‌که‌نه‌ قوربانی، به‌لام نه‌ک بۆ خوای سراپیل، به‌لکو بۆ ئیمپراتۆری بێ خودا و نه‌فره‌تی رۆم... ده‌وله‌مه‌نده‌کان هه‌موو رۆژی به‌کردنه‌وه‌ی ده‌رگای ماڵه‌کانی خۆیان به‌سه‌ر په‌یژه‌کانه‌وه‌ خه‌لکیکیان ده‌دی که‌ شه‌و له‌کاتی برسپه‌تیدا مردبوون، به‌لام ته‌وان که‌وای ئاوریشمینی خۆیان هه‌لده‌ته‌کانده‌ به‌سه‌ر جه‌نازه‌کانه‌وه‌ راده‌بردن و به‌دریژایی هه‌یوانه‌کانی ده‌وری په‌رستگا نازوفیزیان ده‌کرد.

مه‌له‌ک یه‌سدوق هه‌موو شتیکی له‌زه‌ینی خۆیدا هه‌لده‌سه‌نگاند، گه‌یشته‌ ته‌و بریاره‌ که‌ به‌پراستی دوونیا کۆتایی هاتوه‌. روه‌ی له‌ کریست کردو گوتی ((رای تۆ چیه‌؟ کریست به‌ده‌نگیکی وا قوول و له‌ناکاویدا که‌ هه‌موویان گه‌رانه‌وه‌ و سه‌یری ته‌ویان کرد: وه‌لامی دایه‌وه‌ و گوتی ((من له‌ بیابانیکه‌وه‌ دێم که‌ ته‌وانم بینم، به‌لی سێ فریشته‌ پێشتر له‌ ئاسمانه‌وه‌ هاتبوون، تا بکه‌ونه‌ سه‌ر ته‌م زه‌ویه‌وه، به‌چاوانی خۆم ته‌وانم بینم که‌ له‌ شیرازه‌ی ئاسمان را دیاربوون، ته‌وان وا خه‌ریکه‌ دین، یه‌که‌مین فریشته‌ جوزامه‌ و دووه‌میان شیتی و سه‌یه‌میان، میه‌ره‌بانترینی ته‌وان ئاگره‌، هه‌روه‌ها ده‌نگیکم بیست گوتی ((کۆری نه‌جاری که‌شتیه‌ک دروست بکه‌، به‌هه‌ر ته‌ندازه‌یی مرۆقی چاکه‌خوازت دۆزیه‌وه‌ جیی تیا بکه‌ره‌وه‌، به‌لام به‌خیرایی)) رۆژی خودا گه‌یشته‌وه‌.. رۆژی من.. من به‌دیارده‌که‌وم و خۆم ئاشکرا ده‌که‌م...

سێ رۆژین سپیه‌که‌ هاواریان کرد، ته‌وانی دیکه‌ که‌ به‌سه‌ر زه‌ویه‌وه‌ دانیشته‌بوون هه‌لسانه‌وه‌، ددانه‌کانیان لێک ده‌قمرساند، ژنان به‌گێژو ویشی هاتنه‌ لای ده‌رگاوه‌، میرو و مارتا له‌ که‌ناری کریستدا جیی خۆیان گرت، وه‌ک بلیتی به‌دوا‌ی پاراستنی ته‌و ده‌گه‌ران، مه‌گه‌ر ته‌و سویندی نه‌خواردبوو که‌ ته‌وان به‌که‌شتیی ده‌بات؟

زه‌مانه‌که‌ هاتبوو.

مه‌له‌ک یه‌سدوقی پیر رووخساری خۆی سپیه‌وه‌ هاواری کرد

((ته‌و غه‌ریبه‌یه‌ حه‌قیقه‌تی هینایه‌ سه‌ر زمان، بریاران گوی له‌م په‌رجوویه‌ بگرن، ته‌مپۆ له‌ کاتی ده‌رکه‌وتنی سپیده‌وه‌ هه‌لسامه‌وه‌، کتیبی پیروژم وه‌ک عاده‌تی کرده‌وه‌، وشه‌کانی یوئیلی په‌یامبه‌ر هات ((که‌ره‌نای سه‌هه‌یۆن لیره‌ تا کیوی پیروژ ده‌نگ بداته‌وه‌، هه‌موو ته‌وانه‌ی که‌ له‌ سه‌ر زه‌وی ده‌ژین به‌ره‌زین، چونکه‌ رۆژی خوداوه‌ند هاتوه‌، رۆژی هه‌ورو تاریکی، له‌به‌رده‌می ته‌و ئاگره‌ له‌ پاش و پێشه‌وه‌شدا مه‌شخه‌له‌کانی که‌ وه‌ک ته‌سه‌په‌کان تاو ده‌ده‌ن، وه‌کو په‌یتونی جه‌نگی به‌سه‌ر کیوه‌کانه‌وه‌ هه‌لده‌به‌زنه‌وه‌، به‌سه‌ر ترۆیکی کیوه‌کان، ته‌و مه‌شخه‌لانه‌ ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌ به‌ره‌م دینی و له‌م کاته‌دا که‌ ده‌گه‌نه‌ قایمه‌سه‌لانه‌کانه‌وه‌ و ده‌یانسوئین.. رۆژی خودا وایه‌)). ته‌و هه‌واڵه‌ ترسناکه‌م دوو سێ جار خۆیندنه‌وه‌، به‌ پێخواستی له‌حه‌وشه‌دا که‌وتمه‌ خۆیندنه‌وه‌ی، ته‌و کاته‌ که‌وتمه‌ سوژده‌وه‌ هاوارم کرد: ته‌گه‌ر ئاره‌زووته‌ وا زوو بییت، نیشانه‌ییکم بۆ بنیره‌ ده‌بی خۆم ئاماده‌که‌م، ده‌بی میه‌ره‌بانی بۆ هه‌ژاران به‌یئیم و ده‌رگای سندوقچه‌کانم بکه‌مه‌وه‌ سزای گوناغه‌کانم بده‌م، هه‌وره‌تریشه‌ییکم بنیره‌، ده‌نگی یا مرۆقی که‌ ئاگادارم کاته‌وه‌ له‌ واده‌ی خۆیدا خۆم ئاماده‌ بکه‌م)).

ته‌وکاته‌ روه‌ی له‌ کریست کردو پیداجوو ((تۆ ته‌م نیشانه‌یه‌ی که‌، خوداوه‌ند تو‌ی ناردوه‌، ئایا هه‌لیک بۆ من ماوه‌ته‌وه‌، رۆله‌م؟ ده‌رگای ئاسمان که‌ی ده‌کریته‌وه‌...؟))

کریست وه‌لامی دایه‌وه‌ ((باوکه‌ هه‌ر سانیه‌یی که‌ ره‌ت ده‌بی، ئاسمان ئاماده‌ی بوونه‌وه‌یه‌، به‌ به‌سه‌ر چوونی هه‌ر ساتی جوزام و شیتی و ئاگر پێیه‌ک دینه‌ پێشه‌وه‌، باله‌کانیان له‌ په‌رچم ده‌ده‌ن)).

ئیلیازر که چاوانی سهوز رهنگو په پریوی خوئی کرده و هو روانیه کریست، به دوودلیه وه ههنگاو ییکی نا پرسى ((نه کا تو کریستی ناصیری بیت، دلین که جه لاد ساتوری خوئی گرت تاسه ری پاکشور له له شی جیا کاته وه، په یامبهر دهستی بۆلای بیابان درین کردو هاواری کرد ((ئهی کریستی ناصیره یی بیابان به جیهیلله بگه ریوه بۆلای مرؤقت، وهره دونیا بگره دهست)) ئیستا نه گهر تو کریستی ناصیره یی بیت، نه زهویه یی که تو ههنگاو به سه ریا دهنی ده بیته موتفه رك، مالى من پیرۆز بووه، من ئاوه مؤر کراوم و چاک بوومه ته وه، خوم داویمه سه رزه وی و ستایشی تو ده کم)) به گوتنی نه م وشانه که وته سوژده تا پی شین هه لگه راوی کریست ماچ بکات.

به لام سامواییلی پیر به خیرایی خوئی له به ریه که هه لکیشا، بۆ ساتی تووشی نه فسون بوو، به لام خوئی جه م و جور کردبوو، له به رخۆ که وته نه ندیشه وه ((خواستی دلی خوم له بوونی په یامبهراندا ده دۆز مه وه، له یه که لاپه رده خودا وه ند، له دست ئوممه تی خوئی تا سه رجه دی شی تی تووره بووه، ده یه ویت له ناویان به ریت، له لاپه ره بیکی دی خودا هه مووی شه هه دو شیره، په یامبهریتی به دروستی له به رامبهر حالی سپیده یی خومان ده بینین له به ره نه مه سه باره ت به م بابه ته وه خه و له خوم حه رام نه کم)) سه ری نه سپتاسای راته کاندو تیز به ییکی کرد، به لام هیچی نه گوت ((چاکتر وایه خه لک بترسی، به سه وودی نه وانه، به بی ترس ژماره ی هه ژاران رو له زیاد بووندا یه و ملیان نه ستوورتر ده بیست، نه و کاته فاتیه یی ئیمه یان خویندوه))

له به رنه مه، بیدهنگی هه لبژاردو به قیزه ونه وه سه یری ئیلیازری ده کرد که پی میوانی خوئی ماچده کردو له گه لیا قسه ی ده کرد.

– مه ولای من، نه گهر نه وه جه لیلیانه یی که له ئوردندا بینیانم، حه واریه کان توین، په یامیکیان بۆ تو هیه، نه وان گوتیان که له وی دهرۆن له ئورشه لیم دا له ده م دهر وازه ی داوود، له مه یخانه ی- سیمۆنی قه یره وانی، له چاره وروانی تو دا ده میننه وه، کوشتنی په یامبهر دیار بوو نه وانی تووشی وه حشه ت کردبوو و رایان کرد تا خویمان بشارنه وه. کوشتار دهستی پیکردوه.

له هه مان نه وه که ینوبه یینه دا بوو، ژنان به مه به سستی رۆشتن، نو قرجه یان له میده کانیان ده داو له هه موو شت گه یشتبوون، له به رخۆ ده یانگوت: ((چاوی نه م غه ریه یه له مار ده کات، به نیگایی هۆشت له سه ر ده رفیتنی، قسه ده کات و پایه ی دونیا ده روخیننی، چاکت روایه ده ره پین!))

ریش سپیه نابینا که دلی پی سووتان، هاواری کرد ((رۆله کانی من ئازابن، شتی وه حشه تناک ده بیستم، به لام مه ترسن، ده بینین که چۆن هه موو شتی جار یکی دی رووبه پروو ده بی، دونیا سه نگی و توندوتۆله، بناغه ییکی چاکی هه یه تا خودا خودایی خوئی ده کات نه ویش پیی له جیی خوئا ده مینیتته وه، گوئی له قسه ی نه وانه یی که ده یان بینین نه گرن، گوئی بده نه قسه کانی نابینا که سه ره رای نابینایی خوئی چاکتر له ئیوه ده بیننی، نه ژادی سرا ییل جاویدانییه، له گه ل خودا ریکه وتنی مؤر کردوه، خودا وه ند مۆری کردوه وه له گه لیا ته وای زه وی به ئیمه دراوه، له به ره نه مه مه ترسن، نزیک نیوه شه وه، چاکتر وایه به چینه سه ر جیه یی خه وتنه وه گوچانی خوئی بۆ پیش برد تا ده م دهرگا بۆ خوئی بکاته وه. سی ریش سپیه که به ره له هه موویان نه ویان جیه یشت نه وکاته پیاوه کانی دی و له وای هه مووشیانه وه ژنه کان چونه وه ماله کیه یان خالی کرد.

دوو خوشکه که جیی خه وتنی میوانانیا ن به سه ر سه کۆی دارینه وه دانا، میری چووه سه ر سندو قچه ی خویه وه، کلافه کانی ئاوریشمی و که تانی خوئی هینایه دهره وه که بۆ شه وی بوکینی خوئی ناماده ی کردبوو مارتاش لیفی نه تله سی خوئی هینا که چه ندین سال بوو به ده ست لینه دراوی له جیی خویدا مابۆوه به و ئومیده ی که زه مانی بی به سه رخۆی و هاوسه ره که ی دابدات، هه روه ها بری ریحان و نه عناع ی له ناو سه رینی کریستدا دانا. مارتا ئاخیکی هه لکیشا و گوتی ((نه و نه مشه و وه کو زاوا ده خه وی)). میرییش ئاخیکی هه لکیشا و به لام هیچی نه گوت، له به رخۆ که وته زه مزه مه وه ((خودایه، گوئی راگره، سه ره رای ئاخه کانی من دونیا هه رباشه، به لئی، به لام من له ته نهایی ده ترسم نه و میوانه م زیاد له نه ندازه خۆشه وی)).

خوشکهکان چونه ژووری بچووکى ناوهوه، بهسەر ههسیره رهقهکانهوه راکشان، دوو پیاو بهسەر سهکۆى دارینهوه راکشا بوون، یهکیکان روو له سهروهوه شهووتر روو له خوارهوه، پیهکانیان ویک دهکوتن، ئیلیازر خۆشحال بوو، وای که چ ههوانیکی پیروژو جوان کهوتبووه سهر تهواوی مالهکه! به نارامی و قوول ههناسهی ههلهکیشا، بن پیتی خۆی به نارامی له بن پیتی پیروژی خۆی فشاردهداو هیزیکی مهروموز، یهقینی و خودایی ههست پیده کردو که ههلههستایهوه له تهواوی جهستهیدا دهسوورایهوه، گورچیهکانی ئیدی ئازاری شهویان نهدهدا، دللی کهوتبووه گهرموگورپیهوه، رهزامهندیک لهسهرتاپای شهوا له تاودان بوو لهشی لهپولوازو زهردرهنگی شهوی ئاو دهدا، له بهرخۆ دهیگوت ((ناوه مۆزی حهقیقی ههر شهویه، منو خۆشکهکانم شهو ماله هه موومان ئاو مۆزکراین، روباری ئوردن هاتۆته ماله کهی ئیمه)) وهلی ههیهات که ههر دوو خوشکهکه نهیانتوانی چاو لهسهریهک دانین، چه ندين سال بوو که پیاویکی غهریبه له مالى شهواندا نهخهوتبوو، میوانهکان هه میشه له مالى یهکی له پيش سپیهکان دههوانهوه، ههچ کاتى پیمان نهدهنايه کوليهی بچووک و دووری شهوانهوه، زیده له وهش برای بیماریشیان، ههوايیکی خوشی نهبوو، بهلام شهوه وای که شهویکی لهزهته خشی چاوهروان نهکراوه! بهلووتی لهرزوی خۆی بۆنى شهواى دهکرد، ههوا چه ند گۆرا بوو، چه ند عه تراوى بوو، بهلام عه تری نهعناع و ریحان نا، بهلکو عه تری پیاوی.

– دهلیت که خودا شهوی رهوانه کردوه تا کهشتی دروستکات، وادهی داوه که جیگهی ئیمه شه لهو کهشتیه بکاتهوه، میژی گوتی لیه یا خهوتوی؟

میژی وهلامی دایهوه: ((نهخهوتوم)) مهکهکانی لهناو دهستی خویا گرتبوو، چونکه ئازاریاندهدا، مارتا پیداجوو گوتی ((خودا گیان لینگهري زووتر دونیا بگاته ئاخیری، تا بتوانین لهگه شهوا بجینه ناو کهشتی، من خزمهتگوزاری دهکهم، قهت دلشیم بهوه نارهنجی، تۆش میژی تا خودا خودایی خۆی بکات دهبیته هاوده می شهو، کهشتی بهسەر ئاوهوه بۆ پیش و پاش دهچی و منیش جاویدانه خزمهتی شهو دهکهم، تۆش بۆ هه میشه له بهرپیی شهوا داده نیشی و دهبیته هاوده می، له خه یالی مندا بههشت

ئاوایه، تۆش واخه یال ده کهیته وه میژی؟)) میژی وهلامی دایهوه ((بهلی)) و چاوهکانی داخست

شهوان قسهیان دهکردو ئاخیان ههلهکیشا، لههه مان کاتدا، کریست لهناو جیگادا دانیشتبوو، ههرچهنده هیشتا لهناو خهویکی قوولدا بوو، ههستی دهکرد که شهسلنه ههر خهونیه، بهلکو بهجهستهو گیان لهناو ئاوی ئوردندا بهشادی وهستاوه، زیخو لیمی بیابان له جهستهی و خیرو شهپی مرژی له پۆحیدا له دهروونی رووباردا پاک دهبوونهوه و تازهیی جیی دهگرتنهوه، له پریکا لهخهودا وای هاته بهرچاو که له رووباری ئوردندا هاتۆته دهروهوه شهقامیکی سهوزی گرتۆته بهر که پیتی ههچ کهسیکی پی نهکوتوه. دهچیته ناو باخی که پر له شکۆفهو میویه، وا دیاری دهدا که ئیدی شهو خۆی نیه: کریستی کوری میژی ناصیرهیی، بهلکو ئادهمه یهکهمین مرۆقی خهلقراو، دروست له هه مان ساتدا، دهستی خودا شهوی دروست کردوه، چونکه جهستهی هیشتا قوری تهروبوو، بهسەر گیاو گول پریژیندا راکشا تا له ژیر نووری ههتاودا وشک بیتهوه، ئیسقانهکانی بهیهک په یوهست بنو رهنگی بیته بهر رووخسارو ههفتاو دوو بهندی بهدنی توندوتۆل بن، تا بتوانی بهسەر پیوه بهوستی و بهریندا بروات، لههه مان کاتدا له ژیر نووری خۆرهتاودا راکشایوو مهلهکان بهسەر سهریهوه له شهقهی بالیاندهدا، لهدرهختیکهوه بۆ درهختی دهچوون، بهسەر گیای بههاریدا نازیان دهکردو له میانی خۆیان گفتوگۆیان دهکرد، چههچهههیان بوو، سهیری شهو ئافه ریده تازهیهیان دهکرد که بهسەر گیاو گول شهوه راکشاوه و بههشتاوی بهسهریانده کردوه، ههریه کهیان قسهی خۆی دهکردو بهردهوامی بهکاری خۆیدهدا، شهویش که بهپازی زمانی شهوان کهوتبوو، بهبیستنی گفتوگۆی شهوان لهززهتی وهردهگرت.

تاوس که پهپی خۆی بهغروورهوه چهتر کردبوو، بۆ سهروهوه خوارهوه نازو عیشوهی دهکرد، نیگای شهفسونگهري دهکرده شهو ئادهمه ی که بهسەر گیاهه راکشاوه و شهندانهی دهکردو دهلیت ((من مهلی بووم بهلام فریشته بییکم خۆش دهویست ههچ مهلیکی دیکه لهمن قهشهنگتر ههیه؟ ههلهبهته که نا، قومری لهدرهختیکهوه بۆ درهختیکى دی ههلهبهزهیهوه، گهرووی بۆ ئاسمان بهرز دهکردهوه بانگی دهدا

((ئەشق، ئەشق، ئەشق)) سۆڧىلكەكان دەلئىن ((لەمىيانى تەواۋى مەلەكان تەنھا من گۆرانى دەچرم لەناو گەورەترىن دلۆپى شەوئىدا بەگەرمى دەمىنمەو))

پەرەسىلكە دەلئىت ((ئەگەر بەخاترى من نەبوا، هېچ كاتى درەختەكان شەكۆفەيان نە دەدا)).

كەلەشېر دەلئىت ((ئەگەر بەخاترى من نەبوا سېپىدە ھەرگىز گزنگى نە دەدا)). ھەوئىدە دەلئى ((بەمىيانىان كە بەئاسماندا دەفرم تا نەغمە سەرىدەم خۆم و منالەكانم مالاۋابى لىك دەكەين، چونكە نازام كە ئايا لەو نەغمەچىپىنە دووبارە زىندو دەبەوە يا نا؟))

بولبول دەلئىت ((حالا و رۆژى ئىستاكىم مەبىنە كە جلى ھەژارەكانم لەبەرە، منىش بالى گەرەو درەوشاۋەم ھەبوو، بەلام ھەموويانم كرده نەغمەو)).

كلك تەقەنە دەنووك درىژەكان دىن خۆيان بەشانى يەكەمىن مەرۆقى ئافەرىدەبوو ھەلدەواسنو سەريان لەبن گۆپى دەنئىن و بە ئارامى لەگەلئيا قسە دەكەن، وەك بلئى نەھىئىكى گەرە دەخەنە ميانەو ((دەرگاكانى بەھەشت و دۆزەخ لەتەك يەكترنو ھەردووكيان يەكسانن، سەوزو جوان، ئەى ئادەم ئاگادارى، ئاگادارى!!))

دروست لەم كاتەدا لەكاتى سەحەر بەنەغمەى سۆڧىلكەكان زەينى كرىست بىدار بۆو.

بەشى نۆزدەھەم

لەو كاتەى كە خودا پەيوەست دەبى بە مەرۆق، رووداۋى گەرە روودەدا، بەبى مەرۆق، خوداۋەند هېچ زەينىكى بەسەر ئەم زەويەو نەدەبوو تا بەشىۋەيىكى ماقول خولقاۋەكانى خۆى ئەندىشە بكات، بەترسناكى و لەھەمان كات جەسوورانە ھەموو توانايىكى ئەو ئەزمون بكات، هېچ دلئىكى لەسەر زەمىن نەدەبوو تا بۆ نىگەرانى ئەوان مېھربانى بنوئى، لەھەمان كاتدا لە ھەولئى لەدايك بوون چاكە و پەيوەندىيى كە خودا ئارەزوۋى لىنەبوو يا فەرامۆشى كرىبوو يا دەترسا، تا ئەوان بجاتە بەرقەلەمى خولقاندىن، رۆحى خۆى خستە ناو جەستەى ئادەمەو قودرەت و جەسارەتى پىدا تا خولقاۋەكانى خۆى بەردەوام بن، بەلام مەرۆق بەبى خودا چونكە بى چەك لەدايك دەبى لە برسېھتى و ترسو سەرما فەنا دەبوو، ئەگەر لە دەستى ئەواندا گيانى بەسەلامەتى دەرېھىئى وەك سەدەف لە شوئىنئى لەمىيانى شىرو پىشكەدا قەرارى دەگرت، لە كاتىكا بە ھەول و تەقەلاى بى وەستان بۆ ئەوئى بەرز بنىشى بەسەر پاژنەى پىيەكانىدا هېچ كاتى تواناي نىيە تا لە باۋەشى تەنگ و گەرمى مېھربانى داىكى پىرۆزمەندانە رابكات، كرىست بە ئەندىشە كرىنەو سەبارەت بەو بابەتانەى قۆلتر لە ھەمىشە و زياتر لە جاران ھەستى دەكرد كە خودا مەرۆق دەتوانن بىنەيەك.

سپىدە زوو كرىست رەھسپارى ئورشەلېم بوو، خودا لەلای راست و چەپى ئەو بوو، بە بازوۋەكانى دەيتوانى دەست لە خودا بدات، ئەوان ھاوسەفەر بوون و نىگەرانى

ههردوکیان یه کسان بوو، دونیا گومرآبوه، له جیاتی رژیشتن بۆ بههشت بهره و دۆزهخ دهچوه خوارهوه، ههردوکیان له گهه له یهك (خوداو فهرزهندهی خودا) ده بوايه ههولبدن دونیا بجه نه سه رپیگه ی راسته وه، له بهرته وه بوو كه کریست وا په له بوو، بههنگای دریتژ شه قامی تهی ده کرد، خولیای دیداری هاوسه فهره کانی بوو، تابوانی به کۆمه کی ئهوان دهست به نه بهردی بکات، خۆزه تاو له ده ریاجه ی مردوودا به ده رکه وت، مه له کان به نه غمه سه رای ی له ژیر تیغه ی نووو گه لای له ریوه ی دره خته کان و شه قامی سپی که تا دیواره کانی ئورشه لیم هه لده خزی و ئه وی به دوا ی خویا په لکیش ده کرد، هه ره مووی بۆ ئه و بانگیان سه رده دا: په له که .. په له که وا نابود ده بین.

کریست وه لایمی ده دایه وه ((ده زام... ده زام... ده زام و اخه ریکه دیم))

له هه مان سپی ده دا دروست دوا ی ده رکه وتنی سه حه ره به په له به که ناری کوچه و کۆلانه جیهیلراوه کانی ئورشه لیمدا ره تده بوون، هه موو له گهه له یه که نه ده بزواتن، به لکو دوو دوو ده رژیشتن، یاکوب و یۆحه نناو ئاندریاس و په ترۆس به یه که وه و یه هو دا به ته نه نا به ری که وتبوو، ئه وان به ترس و له رزه وه رایانده کرد، به گۆشه ی چاو سه ریران ده کرد تا دلنیا بن له لایه ن که سه ی که وه تاقیب نا کرین، ده روزه ی قه لای داود به ره و روویان بوو، سه ری به رز کرد بۆوه، یه که مین کۆلانی ده سه ته راستیان گرت و به دزی که وه چونه ناو مه یخانه ی سیمۆنی قه ریه وانی. مه یخانه چی قه له و چوارشانه، هیشتا نیوه خه والو بوو، تازه له ناو بالینگانی کاوه هه لسا بوو، چاوه کان و لووتی سوور هه لگه رابوو، چونکه به دریتژیایی شه و ده گهه له پی ره عاده تیه که ی به رابواردن و گۆرانی و هه رزه گۆیی شه و زۆر درهنگ چوو بووه ناو جیگاوه.

ئیس تا بی حال و عه بو سه انه خوانی له به رماوه ی جه ژن پاک ده کرد وه هه رچه ند که به سه ر پییه کانی هه وه وه ستابوو، به لام هیشتا بی دار نه بووبۆه، خه ریکی کاربوو، وابه دیار ده که وت که له خه ودا ده ستی کرد بوو به پاک کردنه وه. به لام له کاتی که له میانی خه و و بیداریدا خه ریکی کار بوو، سه دای هه ناسه ی توندی چه ند که سه یکی بیست ده هاتنه ناو مه یخانه که وه، گه راپه وه و چاوه کانی هیشتا هه لسا وه ده می تال بوو،

سه رو ریشی پر بوو له تو یکلای تو کودی. گه راپه وه، گوتی ((کیسه؟ سو پاس بۆ موسیبه تتان، لیم گه رپین، به و سپی ده وه هاتوون که بچۆن و بنۆشن.. ها؟ من که حالی ئه وه م نییه، یا لالا له خۆتان هه لده ن!))، به لام که م که م له سه دای هاواری خۆیدا بیدار بۆوه، هی دی هی دی دۆستی کۆنینه ی په ترۆس و جه لیلیه کانی تر هاتنه پی شه وه، به دیقه ت به سه ری کردنه وه تی یان راماو دایه قاقای پینکه نین: به ه.. به ه چاوم روون، جه لیلیه ئازاده کان، مه گه ر ئیوه غروورتان نییه؟))

په ترۆس به دانانی ده ستی خۆی به سه ر ده می سیمۆنه وه وه لایمی دایه وه ((بۆ خاتری خوا سیمۆن با هاوارت دونیا نه خاته ناو ناشوبه وه، ده رگا داخه، پاشا یه حیای پاکشۆری کوشتوه، هیشتا له وه نه گه یشتوو؟ سه ری بری و داینا یه ناو ته شته وه)).

- کاریکی باشی لیکردوه، پاکشۆر به مه سه له ی برا ژنه که ی، می شکی خوارد به ئیمه چی! ئه و پاشایه لیگه ری هه ر کاری که دلای ده خوازی با بیکات، به ئیمه چی! پاشانیش به ینی خۆمان بی، به هات و هاواری (تۆبه بکه ن تۆبه بکه ن) خۆشی می شکی ئیمه ی خوارد، ته حا، من ده مه وی به حالی خۆم م)).

- وه لی ئیمه بیستوومه انه که ئه و ده یه ویت، ته وای ئاوه مۆرکراوه کان بخته به ر ده می تیغه وه، ئیمه ش ئاوه مۆرکراوین تی ناگه ی؟

- کی به ئیوه ی که لله پوکی گوتوه خۆتان ئاوه مۆر که ن؟ باشه هه قتانه! په ترۆس به تانه وه گوتی ((هه ی کونده ی شه راب تۆش ئاوه مۆرکراوی مه گه ر خۆت به ئیمه ت نه گوتوه، ئیس تا بۆچی به سه ر سه ری ئیمه وه هاوار ده که ی؟))

- ماسی فرۆشی سنگ ده رپه رپین مالی من جیاواز بوو، من ئاوه مۆر نه کراوم، ناو له وه ده نیی ئاوه مۆر، من به هه مان جۆر بده به ری چوومه ناو ئاوه هه رچی به که ئه و په یام به ره قولابییه ده یگوت، به م گو ییم داده هات و له وی دی که ی ترم ده چووه ده ره وه، هه رکه سی یه که زه رپه ته قلی له ناو که لله دابی، ده بی هه مان ئه وه بکات، به لام چی به ئیوه، ئیوه ی که لله پوک بلیم، ئه و لاقرتانه به ئیوه ده لپین که ده توانن له ته گه بزنی ش شیر بدۆشن، ئیوه یه که مین که سانیکن که باوه ر ده که ن، فه رمان به ئیوه ده ده ن که

خۆتان فریدنه ناو ئاوهوه، ئیوهش - بئی چه ندوچون ده چنه ناویهوه و دهردی بئی
 درمانی سیل ده گرن، به ئیوه ده لئین روژی شه مه، ئه سیپی له شتان درمه هینن،
 سه رانه مه ده ن، باشه ئیوهش نایده ن و سه رتان به با ده دن، هه قتانه، ئیستا وهرن
 دانیشن، با قومی شه راب فرکه یین بو ئیوهش هه ر پئویسته، ئیوه بو ئه وهی هیزتان
 بیته وه به رو منیش تا بیدار بمه وه دوو جه لیکانی قه بهی شه راب له سن دو قخانه ی
 مه یخانه ره شه ده چونه وه، به سه ر به کی له وه جه لیکانه که له شیریکی قورمزی و به سه ر
 شه ویتروه به رازیکی خۆله میشی نه خشینرا بو، سیمۆن قه رابه ییکی له جلیکانی
 که له شیرنیشان پرکرد، شه ش دانه پیاله ی هه لگرت و بو ئه وهی پاکی بکاته وه
 له ته شتی ئاوی پۆخلی برده خواره وه، که بۆنی شه راب له لووتیدا بیدار بووه.

نابینایی له مه یخانه دا به دیار که وت، به دانانی گۆچانی له میانی پییه کاتی دهستی کرد
 به ژه نینی سیتارو ئاههنگی کونینه وه که ناوی - ئیلیاکم - بو له جیلیدا و شترانی
 ده کرد، به لām روژێکیان نیوه رۆ که له بیابان گه رابۆوه، له ژیر دره خته وه ئافه تێ له ناو
 چاله ئاوی ده بینێ که خه ریکی خۆشوشتنه له جیاتی ئه وهی رووی وهر سوورینێ، چوار
 چاو ده که ویتته سه هیرکردنی ژنه جوانه که وه، له به ختبه دی ئه وه وه میردی ژنه
 بیابان نشینه که له پشت به ردیکه وه دانیشتوو وه بو چیشتلینان خه ریکی ئاگر کردنه وه
 بو، که ده بینێ ئه و و شتره وانه له ژنه که ی نزیك ده بیته وه و ئه ندامی رووتی ئه و
 به نیگا کانی ده خوا به دوو که لبه ره ژووی داگیر ساوه وه بو لای ئه و هیرشی کرد تا له
 چاوه کانی دا خامۆشیان بکات، له و روژه وه به دوا - ئیلیاکیم - ی نگون به خت خۆی
 ده خاته باوه شی سروود و گۆرانی، سیتاری خۆی هه لده گری و به رپیدا ده رواو ده چیتته
 مه یخانه کان و ماله کانی سراپیل، جاری سروودی میهره بانێ خودا سه رده داو
 زه مانیکیش سه باره ت به وه سف کردنی رووتی ژنه که وه گۆرانی ده لیت، پارچه نانیکی
 وشک مشتێ خورما دوو دانه زه یتون به ده ست ده هینێ، ئیستا سیتاری خۆی خۆش
 ده کاو سینه ی ساف ده کاو دهنگی به رز ده کاته وه و ده که ویتته وه ئه و سروودێ که جی
 په یوه ندی ئه وه: به میهره بانێ فراوانی خۆت خودایه .. میهرم پی به خشه، به
 به خشنیدی گه وره ی خۆت سه باره ت به شه راره تی من قه له میکی پیابکیشه.

له هه مان ساتدا مه یخانه چی به قه رابه و پیاله ی شه رابه وه ده رکه وت به بیستنی سروود
 وه کو بۆمبێ قه یه وه: ((باشه باشه! تۆش به کی له وانه ی که می شکم ده خۆی، هه می شه
 خواداش به ئاههنگ ((میهرم پی به خشه، میهرم پی به خشه)) یاللا له خۆت هه لده،
 ئاخه مه گه ر من بووم گوناهم کرد؟ من بووم سه رم به رز کرده وه تا سه یری ئه و ژنه
 نامه حه مه بکه م؟ خودا بو ئه وه چاوی به ئیمه به خشیوه که دایاخه یین؟ له وه ناگه ی؟
 باشه هه قته، ئیستا بارتان هه لگرن و برۆن می شکی به کتر بخۆن)).

نابینایی گۆچانه که ی له میانی پییه کانی خۆی ده رهینا، سیتاری له ژیر هه نگلی نا بئی
 ئه وهی شتی بلی رویشت. مه یخانه چی به ته وره یی ئه دای نابینای درده هینا و ده یگوت
 ((خودایه ره حه مان پی بکه)) و گوتی ((داود سه یری ژنی خه لکان ده کات، ئه و گه مژه
 بئی چاوه ش هه مان کاری کرده وه - ئه و کاته ده بی ئیمه عه زابی ئه و بکیشین.. خودایه
 من ده مه وی به حالی خۆم م)). عاقیبه ت پیاله یان پرکرد و نۆشیان، پیاله ی خۆی
 دووباره پر کرده وه هه لیدا.

- ئیستا به یارمه تی ئیوه من ده رۆم، که لله سه ری به رخی کتان بو بخه مه ته نوور، دایک
 ئه وه له ده می به چکه ی خۆی ده فرینێ. به په له چووه حه وشه که وه، ته نوور یکی
 بچووی لیبوو، که خۆی ته نها دروستی کرد بوو، بری لقو گه لای میوی هه لپشته
 ته نوورو رو شنی کرده وه، که لله به رخیکی نایه ناو مه خه ل و داینا یه وه ته نوورو به ره و
 لای هاوه له کانی گه راپیه وه، دلێ شوری شه راب و سو حبه ت بوو، به لām هاوسه فه ره کانی
 دل و ده ماغیان نه بوو، له که نار ئاگر دا هه لگورما بوون، به بی حه وسه له یی چه ند
 وشه ییکیان ده هینایه سه ر زمان و دووباره خامۆش ده بوونه وه، وه ک بلێی به سه ر
 ره ژووی داگیر ساودا ده ویشتن، چاویان بریبوو ده رگا وه نیگه ران بوو بوون، یه هودا له
 جیوه هه لسا یه وه، چوو له ده روازه ی ده رگا دا وه ستا، له ته مه شا کردنی ئه و ترسنۆکانه
 که له ترسان نه ده حه وانه وه، ده هری بوو بوو، سه هیرکه چۆن چۆنی رایان کرد بوو به چ
 شیوه یه ک خۆیان له ئوردنه وه گیان دبووه ئور شه لیم، سه هیرکه له حالێکا که خۆنیان له
 دلدا نه ما بوو، خۆیان له م مه یخانه درده ست وه شار ده وه، ئیستا وه کو که رویشک
 گۆییان قولاغ کرده وه، ده له رزن و به سه ر په نجه ی پییانه وه وه ستاون و ئاماده ی را کردن،

ههی سهگ بتاغوات، خودای سراييل من سوپاسی تو ده کهم که منت ووه کو نهوان دروست نه کرده، من له دايک بووی بیابانم، له بهردی خارای دهشت، نه خاکی نه روم و تهری جهلیل، سروشته بویمه، هه ریه که له تیوه مه رای بی بو شه و ده کات، به سویتندو ماچ شوړشتان به رپا کردبوو، که چی نیستا ده تانه وی خوستان نه جات بدن، به لām منی وه حشی و هه ماسکوژ شه و جی ناهیلیم، له هه مان جیدا ده مینمه وه تا شه و له بیابانی نوردن بگه رپته وه تا بزائم چ قسه بیکی هه یه بو گوتن، شه و کاته بریاری خوّم ده دم، من بوخوّم ته ققه ی سه رم دی تنه شتی عه زایم ده دات شه ویش نازاری سراييله .

له ناو مه یخانه دا ده نگیک کی کزی ده مه قالی بیست گه رپایه وه . په ترؤس ده یگوت ((من ده لیم که ده بی بجمه جه لیله وه، له وی نارا می به رقه راره، کورپینه ده ریاجه ی خو مان له بیر نه که یین)).

به م قسه یه وه ناخیک کی هه لکی شتا، قایغی سه وزی خو ی ده بی نی که به سه ر شه پو لی شینه وه بو پیش ده چوو، دلّی توندبوو، تا ویره به ردو ژاله ی ده بی نی و توړی پر له ماسی ده بی نی، فرمی سک هاته چاوه کانی ((یاللا کورپینه با پرؤین)).

ناندریاس به په لپ گرتنه وه گوتی ((نه... نه چوّن ده توانین شه و له م شاره وه حشیه به ره لالا که یین؟ هه رلیره چاوه رانی رووانی ده بین، یا کوب گوتی ((تیمه قه ولی مه ردانه مان به و داوه له مه یخانه دا له چاوه رانی شه و دا ده مینینه وه، ده بی وه فامان هه بی بو قه ولی خو مان)) په ترؤس هاته به رو گوتی ((ده توانین مه سه له که ری که خه یین، شه م سیمو نی قه یروینه حالی ده که یین که شه گه ر شه و هات پی ی بلیت. ناندریاس به په لپ گرتنه وه گوتی ((نه... نه، چوّن ده توانین شه و له م شاره وه حشیه به ره لالا که یین... هه رلیره له چاوه رانیدا ده مینینه وه.

په ترؤس به سه سه ختی دوو باره گوتی ((من ده لیم ده بی بگه رپینه وه جه لیل)). یو حنه نا ده سته و دامینی شه و ان بوو به پارانه وه گوتی ((برایان دوا وشه کانی پاکشوړ وه بیر خوستان به یینه وه، له ژیر شم شیری جه لاد بازووه کانی خو ی به رز کرده وه و هاواری کرد ((کریستی ناصیره یی بیابان ره ها که من کوچ ده که م به ره و مرؤق بگه رپوه، و ره... دونه به تنه نا جی مه هیله،)) دؤستان شه و شانه بایه خیک کی قولیان هه یه،

خوداوه ند نیمه شه به خشی شه گه ر کفری بجه نینه سه ر زمانه وه)) وه لی دلّی وه ستا ناندریاس ده ستی شه وی توند گوت ((یو حنه نا قسه بکه دلّت گه واهی چ رازیکی وه حشه تناک گه واهی دده که جورته تی ناشکرا کردیت نییه؟

- وه لی شه گه ر نوستادی نیمه... بی..

- چی بی؟

دهنگی یو حنه نا نه روم له رزیو توژی وه حشه ت بوو (کریستیانو!) له رزه به سه ر جه سته ی شه و اندا ژال بوو.. کریستیانو! شه و ان ماوه بیکی دوورو دریتژ له گه ل شه و دا بوون، به لām وه ک بلّی قه ت ختوره ی نه کرد بووه زه نیان، سه ره تا شه ویان به نیشانه ی پیاجاکی گرتبوو، وه ک پیروزی که شه شقی بو دونه ده هینا! نیستا شه ویان به ناو نیشانی په یامبه ری گرتووه نه ک وه کو په یامبه رانی پششو وه حشی، به لکو شادو شه نگول شه هلی بوو، شه و مه له کوتی ناسمانی بو زه وی ده هینا، بو بیانو یکی دی، شه و عه داله ت و شیوه ژیانیک کی رازسازی ده هینا، شه و ئا شه ژدای سرايیل به (باوک) بانگ ده کرد.

هینده ی نه برد که یه هوه ی زبرو سه سه خت نه رم ده بوو هه موو ده بونه فه رزه نده ی شه و... به لām نیستا شه وه چ قسه یی بوو که له ده می یو حنه نا درده په رینه دره وه: کریستیانو به گوزارشتیک کی دیکه، یانی شم شیری داود، مالیکی ره ققابی سرايیل، جه نگ! شه و ان، واته هه واریه کان، یه که مین موریده کان، شه ریابه گه وره کان، حاکم و مه شایخی له ده ورو به ری ته ختی شاهی شه و کو ده بوونه وه، وه ک چوّن خوداوه ند فریشته و مه لایه کی نزیکی خو ی هه یه هه رواش هه واریون و سه رۆکی هیزه کان و مه شایخی سه ر زه مین، چاوه کانیان دره و شانه وه، په ترؤس که روو خساری وه ک گول لی هاتبوو به در یخست ((کورپینه من قسه کانی خوّم ده کیشمه وه و هیچکاتی شه و جی ناهیلیم)).

- منیش

- منیش

- منیش

یہ ہودا بہ توورہ بیہوہ تھی روکرده سہر زہوی بہ مہشت لہ دہرگای کوتی بہ سہریانا
ہاواری کرد: ((ہی نہ فرہ تینہ، مادام کہ خہ یالتان دہ کرد کہ ٹہو بی تواناو رہ نچورہ،
دہ تانویست تیئہ قینن، کہ چی ٹیستا کہ بونی گہورہ بیتان بہر لوت کہوتوہ دہ لئین
(من ہیچکاتی ٹہو جی ناهیلم)) ٹہوہ تان لہ لای من پیٹی کہ رژی تاک تاکی ٹیوہ
ٹہو بہ تہنہا جی دہیلٹی، تہنہا منم کہ ناپاکی لہو ناکہم، سیمونی قہیرہوانی تو
شایہ دم بہ))۔

مہیخانہ چی گوی خوی سپاردبوہ ٹہوانہوہ، لہ ژیر سہیلہوہ بہوان پیڈہ کہنی، نیگای
لہ گہل نیگای یہ ہودا یہ کیان گرتہوہ۔

– توخوا سہیریان کہ ٹہوانہ دہیانہوی دویا رزگار بکہن بہ لام بونی لہ تہنوورہوہ
کہوتہ بہرلووتی، ہاواری کرد ((وا کہللہ دہسووتی)) بہ بازی خوی گہیانندہ
حہوشہ کہوہ۔

ہاوسہ فہرہ کان بہ سہرسامی سہیری یہ کتریان دہ کرد پتروس لہ حالیکدا دہستی
بہ نیو چاوانی دادہینا گوتی ((کہواتہ بو ٹہوہ بو کہ پاکشور بہ دیتنی لہ جیوہ
بزمارکوت بی))۔

کہ دہستیان پیکرد لووتیان پر بابو۔

– بہراستی کاتی کہ ٹاوموری دہ کرد ٹہو کوترہی لہ بہر زایی سہریہوہ بینی؟

– کوتر نہ بو، تیشکی ہورہ تریشقہ بو۔

– نا..... نا کوتر بو خہریکی گمہ گم بو

– گمہ گمی بو، خہریک بو قسہی دہ کرد، بہ گوی خوم بیستم کہ دہتگوت ((پیروز،
پیروز، پیروز)) پتروس کہ چاوہ کانی پر بو بو لہ بالی زیرین گوتی ((رؤحی قودس
بو، رؤحی قودس کہ لہ ٹاسمان ہاتہ خوارہوہوہ ہہموویان بوون بہ بہرہ، مہ گہر
وہبیرتان نایہ تہوہ؟ دہموہست پی ہہ لگرم نزیکتر بچم، بہ لام پیہ کانی بیہہست بوون
دہموہست ہاوار بکہم بہ لام لیوہ کام لیک نہ دہبوونہوہ، بایہ کان ٹارامیان گرتہو،

قامیشہ لانہ کان، خہ لکان، مہلان، ہہریہک لہوان لہ ترسان ہیڈمہیان گرتہو،
دہستہ کانی پاکشور تہنہا شتی بو کہ لہ جولہ دا بوون، ٹارام ٹارام ٹاوموری
دہ کرد))۔

– یہ ہودا بہ توورہ بیہوہ گوتی ((من نہ ہیچم بینی و نہ ہیچم بیست، چاوہ کان و
گویکانی ٹیوہ مہست بوون)) پتروس بہ لومہ کردنہوہ پی گوت ((ردین سوور تو
نہ تدی چونکہ نہ توہست بینی))۔

– وہ حہزرتی تو، ٹاغای ریش سوور دیتت چون ویستت بینی، ہہوہسی دیتنی
رؤحی قودست کردبو، ٹہوہ رؤحی قودس بو کہ بینیت، لہ کوئی دیتت؟ ٹیستا
دہتہوی ٹہو میسک سووکانہش ناچار کہیت کہ ٹہوانیش بیبینن، دہبی ٹہنجامہ کہشی
بجہتہ گہرہنی خوتہوہ؟)

یاکوب لہ تہواوی ٹہو ماوہیہ دا نینوکہ کانی دہقرتانندو بی ٹہوہی قسہی بکات گوی
دہگرت، ٹیستی ٹیدی کاسہی سہبری پر بو گوتی ((کوپینہ سہر بکہن وہ کو باروت
مہتہ قنہوہ، ورن تا بہ شیوہ بیکی ماقولانہ سہبارت بہم بابہ تہ قسہ بکہین، ٹیدی
بہراستی واپردہ کہنہوہ کہ پاکشور بہر لہوہی کہ سہری لہ لہشی جیابیتہوہ ٹہم
وشانہی گوت: زور دوور دیتہ بہرچاوم، یہ کہ مینی ہہمووان کی لہ ٹیمہ لہوی بووین
تا بیستین؟ پاشان گریمان ٹہو وشانہ ہیچ کاتی نابی کہ بہ بہرزی ٹہدای بکات، لہ بہر
ٹہوہ دہیزانی کہ دہگاتہ گوی پاشا بویہ سیخوری دہنارد تا سہردہرکا لہ کاری ٹہو
مرؤقسہ (کریستی کوری میرئ). ٹہویان دہگرت و دہگہیشتنہ خزمہتی ٹہویشہوہ،
بہ قسہی باووم دوو دووتا چوارتا لہ بہر ٹہمہ باشتر وایہ مؤلت نہ دہین ٹہوہندہ
کہللہ مان پر با بکات))۔

بہ لام پتروس توورہ بو (بہ باوہری من دوو دووتا چواردہتا، لینگہری مہنتیق و
میشکی ٹیمہ ہہر ہہ لہ بی دلیمان دہخوازی بکہن، ٹاندریاس شتی کمان پیڈہ بیخوین،
زہینمان غہرق دہکہین تا دیدگا کافمان روشن بکہین))

پیاوه دريژو له پړولواز نه دنامه که به گونای که وتوو پيی په تيبه وه که پارچه ييکی سپی له دوری که مری به ستابوو ته لسميکيشی به گهرده نيه وه هه لواسيبوو، به په له چووه ناو مه بخانه و دهستی به نيشانه ی سه لام نايه سهر سينه يه وه ((برايان خود احافيز من به ره و لای خودا ده چم هيچ کار يکيان نييه به منی بسپيرن؟)) بي ته وهی چاوه پروانی وه لام بي به په له ده په ريه ده وهی مه بخانه و چووه مه بخانه ييکی دی.

له هه مان کاتدا مه بخانه چی به خووی و سينيی خوراک ده رکه وتو و بونيکی به تام فه زای ژووری گرته خو، چاوی که وت به ديوانه ی له نده هورو هاواری کرد ((سه فهر سه لامه ت، سه لامی خالیسانه ی من بگه يه نه)) پاشان به خه نده وه گوتی (ته وهش يه کيکی دیکه، به ه! راسته دونيا گه يشتوته ناخیری! تیره پر له ديوانه بووه، ته وه يه که يان ده لی دوو شه بهر له وکاته ی بؤ ريژتني گولاو بجيته ده وه خودای دیوه، له هه مان نه وساته به دوا ئیدی ژيانی کؤت کردوه، هه تا خواردينش ناخوات و ده ليت: ((من داوه تی به هشت کراوم، له وی خوراک ده خوم)) ته وه شپته ی که ده بيینی کفنی له بهر کردوه و به په له سهر له هه موو مالی ددات ههر ئيشی پيی بسپیری قه بول ددکات و خود احافيزی ده کاو ده روات.

ده بيینی که مرؤف کاتی له خودا نزيك ده که ويته وه چی رووددات! کورپنه بؤ خاتری خؤتان پيتان ده لييم، هه واستان هه بی، ته وه نده ليی نزيك مه که ونه وه، من ستايشی ته وه ده که م به لام له دوروه)). سيني خؤراکی له ناوه ندی ميژ دانا، ليوو چاوو گويی پیده که نی. بانگی کرد ((که لله ييکی تازم هه يه، که لله ی يه حياي پاکشؤر! بخؤ نوشی گيات بی))

يوحه ننا دوو چاری هيلنج هات و پاشه کشه ی کرد، ناندریاس که دهستی بؤ پيشه وه بردو له هه وای راگرت، که لله به چاوانی بی جول هه وای کرابؤوه سه يری ته ک ته کی ته وانی ده کرد. په ترؤس هاته میان و گوتی ((سيمونی به دفیتره ت، ناخیری کار يکی وا ده که ی که نه توانين له پرووی بيژار يه وه دهستی لی بده ين! ئیستا من چؤن ته م چاوانه در به ييتم؟ بؤ وروژاندي حه ز بی هاوتان، به لام خواردينان وه که ته وه يه که مرؤف چاوانی پاکشؤر بخوات)).

مه بخانه چی قاقا که وته خه نده وه و گوتی ((په ترؤسی نازيم خؤم ده ياخؤم به لام يه که مجار ته و زمانه به تامه ده خؤم که قهره بووی بکه مه وه، هاواری کرد ((تؤبه بکه ن. . تؤبه بکه ن! پايانی دونيا گه يشتوه)) به دبه ختانه يه که م جار خؤی کؤتايی هات. . سه بيلؤ که...)) چه قؤيیکی هينايه ده ره وه، زمانی به رخه که ی بری به يه که لوقمه کؤتايی پته يينا، پاشان پيال ييکی بری يه کسهر هه لؤؤراندو ئیدی له ناو قسه کاندا جه ليکانه کانی شه رابی خؤی هه لده دا.

- زؤر چاکه کورپنه فه رامؤشی که ن، به داخه وه م بؤ ئيوه، باسه که ده گؤرم تا که لله ی پاکشؤر له زه ينتان به يينه ده ره وه و بتوانن که لله به رخ بخؤن. . باشه، ده توانن هه ليئن که چ که سی ته وه که له شيرو به رازه رازاوه ی به سهر ته م جه ليکانه وه نه خشان دووه؟ به مؤلته ی ئيوه ته وه ميوانداره گه وره يه ی ئيوه به ده سته کانی خؤی نه خشان دووه، ئیستا ده زانن هه ليئن که بؤ که له شيرو به راز؟ من سهر م له ئيوه جه ليليه گه مژه له کان سوورده ميینی که ناتوانن هه ليئن؟ له بهر ته مه ده بی خؤم ته م رازه بؤ ئيوه ناشکرا بکه م، په رته وی له نوور به او يژنه ناو مييشکی بی نيهايه تی وردی خؤتانه وه، په ترؤس نيگايیکی کرده که لله که وه ده می پر له ئاو بوو، به لام هيشتا زاتی ته وه ی نه کرد که بؤ ده ره ينانی چاوی که لله که دهستی دريژ بکات، هه ميشه پاکشؤری ده هاته بهر چاو، چاوه کانی ته وه و ده کو چاوه کانی به رخ ده په بری بوون!

مه بخانه چی به رده وام بوو له سهر قسه ی خؤی:

- باشه گوی بگرن وه ک چؤن گوتم، رؤشناييی باويينه ناو مييشکی بی ديماهی ورديله تان، کاتی خودا وه نده له دروستکردنی دونيا بؤوه (نازائم ته وه که سه پيرؤزه بؤوا خؤی هاويشته ناو ته م درده سه ريه وه) و دهستی به قورپی خؤی شوشت، ته وای ته وه ئافه ريده تازه له دايک بووانه ی بانگ کردو به غروره وه ليیانی پرسى ((مه له کان، بله وده کان، بلين بزائم که ته م دونيا دروست کراوه ی من چؤن ديتته بهر چاوتان؟ هيچ که مو کورپيکی تييدا ده دؤزنه وه؟ بی دره نگ هه موو ده ستیان کرد به باعه باع و عه ره و بؤرين و مياوه مياوو چه هچه هه وه گوتيان:

((نه خيئر... نه خيئر... نه خيئر))

خوداوه‌ند گوتی ((تافهرین بۆ ئیوه! خودای منیش هیچ کهموکوپیه‌کی تیدا نادۆزمه‌وه، به‌راستی ده‌ستم نه‌یه‌شی، به‌لام که شیرو به‌راز به‌سه‌ری شوپروه‌بوویان لیویان نه‌جولانده‌وه، سه‌رنجی خویان راکیشا، هاواری کرد ((تاهای به‌رازه‌کان، تو جه‌نابی که‌له‌شیر ئیوه بۆ شتی ناییزن؟ له‌وانه‌یه‌ ئهم دونیا دروستکراوه‌ی من تامی خو‌ش نه‌بی له‌ ده‌می ئیوه؟ ره‌نگه‌ شتی له‌قه‌لم که‌وتبی، به‌لام ئه‌وان دیسان هیچیان نه‌گوت، خه‌یالتان جه‌مکه‌ن هه‌رماس شتیکی له‌ گوتی ئه‌وان خویندوه‌وه: ((به‌و بلین که له راستیدا شتی له‌ قه‌لم که‌وتۆته خواره‌وه، دره‌ختیکی کورته‌بالا که تری دده‌ات و به‌ کوشینیان نایه‌نه ناو جه‌لیکانه‌کانه‌وه، ده‌بیته شه‌راب)) خوداوه‌ند به‌ به‌رزکردنه‌وه‌ی ده‌سته زه‌به‌للاحه‌کان هاواری کرد ((تاهای جانه‌وه‌ره‌کان که‌واته بۆ شتی نالین؟))

ئهو کاته له‌ دیاهیدا هه‌ردووکیان، که هه‌رماس زاتی پیدابوون، سه‌ری به‌رزکرده‌وه: ((ئه‌ی دروستکه‌ری به‌توانا، چی به‌سه‌ر زمانی ئیمه‌دا دیت؟ ده‌ستخۆش، ئه‌گه‌ر دونیای تو به‌ته‌خته‌وه‌که‌هین قه‌شه‌نگه، به‌لام دره‌ختیکی کورته‌بالا که‌مه که تری بدات و به‌ کوشینیان له‌ ناو جلیکانه‌ی دابنیز و بو‌بیته شه‌راب!! خوداوه‌ند به‌توورپه‌یه‌وه گوتی : ((ئاوا؟ ئیستاکی به‌ ئیوه‌ی به‌دیفیره‌ت نیشان دده‌م که ئیوه شه‌راب و مه‌ستی و شه‌رو رشانه‌وتان له‌من ده‌ویت؟ باوایی، قۆله‌کانی هه‌لپری و قوری هه‌لگرت دارمیویکی دروست کرد و له‌زه‌ویدا برده‌ خواره‌وه‌وه گوتی ((گۆیتان له‌ نه‌فره‌نیم بیته هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌ خواره‌وه‌ی شه‌راب زیده‌پۆیی ده‌که‌ن، هیوادارم می‌شکی که‌له‌شیر پۆزی به‌رازی پیوه بیته)).

هاوسه‌فه‌ره‌کان که‌وتنه‌ خه‌نده‌وه، پاکشوریان له‌بیرکردو که‌وتنه گیانی که‌له‌ی برژاوه‌وه به‌رخه‌وه یه‌هودا به‌رله‌هه‌موویان ده‌ستی پیکرد، جو‌جومه‌که‌ی له‌ت کرد ده‌ستی پیکرد له‌ می‌شک، مه‌یخانه‌چی که‌ ئه‌و تاراچه‌ی بینی تووشی وه‌حشەت بوو، له‌به‌رخۆ گوتی ((به‌ک ئیسقانیش بۆ من ناهیلن)) هاواری کرد ((ده‌لیم کوپینه خواردن و خواره‌وه‌ی ئیوه له‌ شوینی خۆی، به‌لام یه‌حیای پاکشور خواعافوی کات له‌بیرنه‌که‌ن، ئاخ بۆ که‌له‌ی هه‌ژاری ئه‌و!)) له‌کاتی‌که‌ هه‌ر هه‌موویان به‌شی خۆیان له‌ناو ده‌ست بوو، تووشی هیدمه‌ بوون، په‌ترۆس که‌ چاوه‌کانی ده‌جووی و له‌حالی قورت دانی بوو له‌ گه‌رویدا

رایگرت، قورت دانی مایه‌ی هیلتنج بوو تف کردنه‌وه‌شی مایه‌ی داخ بوو، ده‌بوایه چی بکات؟ ئه‌وه یه‌هودا بوو که ته‌قه‌ی سه‌ری ده‌هات، مه‌یخانه‌چی پیاله‌ی پیکرد.

- دوعا بکه‌هین که ناوی ئه‌و جاویدانه بیته و له‌یادمانا پیروز بیته، ئه‌فسوس بۆ ئه‌و که‌له‌ هه‌ژارو براره‌ی، به‌لام کوپینه به‌سه‌لامه‌تی ئیوه ده‌خۆینه‌وه. په‌ترۆس له‌کاتی‌که‌ پیکه‌که‌ی قورت دده‌ات گوتی ((به‌سه‌لامه‌تی تو ئه‌ی پیره‌پۆی)).

مه‌یخانه‌چی وه‌لامی دایه‌وه ((نیگه‌ران مه‌به، من یه‌که زه‌رپه ترسم نییه، من ده‌ست ناخه‌مه کاری خوداوه بۆ رزگارکردنی دونیاش ته‌قه‌ی سه‌رم دیت، په‌یوه‌ندی به‌ منه‌وه چییه. من خاوه‌ن مه‌یخانه‌یی‌کم و وه‌کو هه‌زه‌رتی عالی فریشته یا مه‌لائیکه‌ی موقه‌رره‌ب نیم، لانی که‌م خۆم له‌م سه‌رنویشته درۆینه‌وه نه‌جات داوه)) به‌گوتنی ئه‌و وشانه‌وه، هه‌رچی‌که‌ له‌ که‌له‌که‌دا مابوو هه‌لیکی‌شا په‌ترۆس ده‌می کرده‌وه، به‌لام له‌ پریکا هه‌ناسه‌ی بری، پیایکی نه‌ناسیاو رووخسار وه‌حشی گه‌مژه‌ل له‌ ئاستانه‌ی ده‌رگادا به‌دیارکه‌وت، سه‌یری ژووره‌وی ده‌کرد، هاوسه‌فه‌ره‌کان چونه سوچی‌که‌وه.

په‌ترۆس خۆی له‌پشت شانه‌پانه‌کانی یاکوب قایم کرد.

یه‌هودا که‌وته زه‌مه‌مه ((باراباس!)) له‌ حالیکه‌ روی ترش بوو گوتی ((وه‌ره ژووره‌وه))

باراباس گه‌رده‌نی قه‌به‌ی لار کردبۆوه و له‌په‌رته‌وی رۆشنایی نیوه‌ره‌نگدا حیواریه‌کانی بینی، رووخساری ناشیرینی ئه‌و خه‌نده‌ییکی تانه‌تامیزی به‌خۆه گرت ((به‌رخه‌کانی من به‌دۆزینه‌وه‌ی ئیوه خۆشحالم له‌ گه‌ران و سووران به‌دوای ئیوه تا ئه‌وسه‌ری دونیا چوم)).

مه‌یخانه‌چی به‌بۆله‌بۆله‌وه پیاله‌ییکی بۆ ئه‌و هیئاو به‌زیماره‌وه گوتی: ((باراباس پاله‌وان ته‌نها تو‌مان که‌م بوو)) سه‌باره‌ت به‌ باراباس کینه‌ی له‌ دل بوو، چونکه ئه‌و هه‌رکاته‌ی که ده‌هاته مه‌یخانه مه‌ست ده‌بوو، توانجی له‌سه‌ربازانی رۆمی دده‌ا که به‌ویدا تیده‌په‌رین ئه‌وه مه‌یخانه‌چی بوو که ده‌که‌وته ده‌ده‌سه‌ریه‌وه، ((به‌ریاکه دووباره چروچه‌نجان به‌ریا نه‌که‌ی، هه‌ی که‌له‌شیری جه‌نگی))

- گوی بگره، مادامه کی که دزه کان پی دهنینه سهر خاکی سراییل مشتم بهرزده که مهوه، له بهر نه مه، هم مو بیژ که بیکی دیکه له که للهت بهینه دهروه، خوراک بهینه، هه خویه زلزانی پوخل)). مه یخانه چی سینی خوراک برده پیش ((بخو، ددانی سهگت هه یه که ئیسقان دهشکینن)) باراباس گلاسه کهی خوئی بهیه ک فر سهردا، سینی بادا وروی له هاسه فهره کان کرد: ((باشه بهرخه کانم نهی شوانی نازهنین له کوئیه. ورده حسابیکم له گهل نهودا هه یه که ده بی پاکه بکه مهوه)). ئاگری له چاو دهباری.

یه هودا به توندی پینی گوت ((تو مشرویت نه خوار دته وه مهستی، نه وه دهسته گولانهی پیشتر به تاوت داداوه بهسه، دهرده سهریت بو ئیمه دروست کردوه)).

یوخه ننا زاتی وه بهرخو هیئا و پرسی مه گهر چ خرایه کت له و دیوه؟ نه و مرؤقیکی پیروژه کاتی به پیددا دهروات، سهیری زهوی دهکات تا پی له میروله نه نیت مه بهستت نه ویه که میروله پی له و دهنی، نه و دترسی، پیشی ده لین پیماو، یا کوب شه هاهمه تی نه م قسهی بینو و گوتی ((نه و مه جده لیهی له چنگی تو نه جات داو ئیستاش به سهر شیری رژاودا دهگری؟))

باراباس که چاوه کانی تاری بو بوون ((نه و خیانه تی له من کرد به لی فیلی له من کرد، سزاکه ی وهرده گریته وه)).

به لام یه هودا بازووی نه وی توند گرت و رایکی شایه گوشه ییکه وه، نه رم و به په له و تووره قسهی له گهل نهودا کرد ((تو لیتره چی ده که ی؟ بو کیوه کانی جه لیلت جیه شتووه؟ نه نجومه نی برایه تی، نه و کیوانه ی به ناوی حه شارگه ی تو هلبژاردوه، نه وانی دیکه بو تورشه لیم دهستنیشان کراون)).

باراباس به تووره بییه وه په لپی گرت ((بزام، ئیمه بو آزادی ده جه نگین یا نا؟ نه گهر که بو آزادی ده جه نگین، من نازادم له وهی که ههر کاتی بیته زهینم نه نجامی بدهم، من بو خوم هاتووم تا نه و پاکشوره به نیشانه ی سه رسوور هینه رو گه وره بی ببینم، به خوم گوت ((شایه نه و هه مان کهس بی که له چاوه روانی نه و دابوون، نه گهر وایه لیگه ری با بی هیچ دوا که وتنیکی دی بیته و بجیته پیشه وه و دهست به کوشت و کوشتار بکات، به لام

زور درهنگ گهیشتم، گوشا و گوش سهریان بری بوو، کو رابه ری منی چ دهستوریک ده دهیت؟))

- من دهستورت پیده دهه که هه لسی و لیتره برؤو خوئی له کاری نه وانی دیکه هه لمه قورتینه)).

- تو به راستیته ده لییت لیتره چی به یلم و لیتره برؤم؟ من بو خاتری پاکشور هاتووم و کوری نه جار هاته سهر ریم چه ندین ساله به دوا یه وه و ئیستا که خودا نه وی له چه ند پییه که له نریک من داناه تو ده لیی ده بی دهست له و هه لگرم.

- یه هودا فرمانده ارانه نه مری کرد ((لیتره برؤو کاره له نه ستوی منه تو خوئی تی هه لمه قورتینه)).

- مه بهستت چییه؟ ههر بو ئاگاداریت نه نجومه نی برایه تی ده یه ویت بیکوژیت، چونکه مه نموری رومیه کانه؟ نه و نه رکه یان خستوته سهرشانی که دهر باره ی مه له کوتی ناسمان هاوار بکات تا خه لکی رهنگ بگرن و زهوی و کویلیتی خو یان فه رامؤش بکه ن، به لام تو ئیستا مه بهستت چییه؟

- هیچ، من ده بی حیساباتی خوم پاک بکه ییالا له خوئی هه لده؟ باراباس گه رایه وه، بو دوا جار نیگاییکی کرده نه وانه وه که گوئی خو یان قولاغ کرد بوو، به زولی به سه ریانا نه راندی. ((به رخه کانی من، ههر زو و پیکنده گه ینه وه هیچ که سی به م ساده بییه وه له دهست باراباس رزگاری ناییت. ئیستا ده بینن که دووباره سه بارهت به م مه سه له یه قسه ده که ین)). له لای دهر وازه ی داد ون بوو.

مه یخانه چی چاویکی له په ترؤس هه لته کاندو به گوئی چرپاندی ((دهستورانی خوئی به و داوه، ناوی لی بنی نه نجومه تی برایه تی، نه وان یه که رومی ده کوژن، رومیه کان ده سراییلی ده کوژن، نه ده کهس، پازده کهس، کورینه ئاگادارین!)) پاشان سهری برده بن گوئی په ترؤس و گوتی: ((گوی بگره پشت به یه هودای نه سخه ریوتی مه بهسته، نه و ریش سوورانه)). به لام قسهی خوئی خوارده وه چونکه له هه مان کاتدا ریش سوور هات و به سهر ته خته وه دانیشت.

یۆخه ننا له حالتهتی شله ژاندا بوو، له جیوه قیت بۆوه، له دهم دهرگادا وهستا، سهیری سه ره وه و خواره وهی ده کرد، ئوستاد به دیار نه كهوت، رۆژ دهستی پیکردبوو، شه قامه كان پربوون له ئاپۆرهی خه لگ، ئه و بهری دهر وازهی داود ته و او دابرا بوو، هه رچییه كه هه بوو تا و ئیر به رده و خۆ له میتش بوو، گه لایه کی سه وزیش نه بوو، جگه له به ردهی سپی کینه له كان هیچی دیکه به رچا و نه ده كهوت، هه و با بۆنی گه نیوی لاشه ی سه گو و وشتری ده دا، ئه و هه مو و هه شیکه ریبه یۆخه ننا ی خستبووه وه حشه ته وه، لیره هه موو شتی به رده بوو:

رووخساری مرۆقه كان، دلّه کانیان، ئه و خردایه ی ده یان په رست، هه مووی له به رده بوو، ئه دی ئه و خردایه میه ره بانه له کوی بوو كه ئوستادی بۆ ئه وان ناردبوو؟ باشه چ وه ختی ئوستادی خۆشه ویست وه دیار ده كه وی تا له گه ل یه ك بگه ر پینه وه بۆ جه لیل!؟

په ترۆس هه لسا یه وه، ئیدی جله وی سه بری له ده ست دابوو (برایان چاکتر وایه برۆین... ئه و نایه ت)). یۆخه ننا به ترس و له رزه وه، به بنی لیوه یه وه گوتی ((دهنگی نزیک بوونه وهی ده بیستم)).

یاکوب كه بۆ وه همی خه یالی برا که ی ته قه ی سه ری ده هات گوتی ((له کوی دهنگی ده بیستی... سه ره رۆ؟)) ئه ویش وه کو په ترۆس بۆ جار یکی دی دۆزینه وهی دهریاچه و قایغه کانی بۆ تا قه ت بوو بوو. ((له کی گویت له دهنگی ده بی؟ ده کری بفره مووی پیمان بلتی؟))

برا جحیل تره كه وه لأمی دایه وه ((له ناخی دلّم، هه میشه دلّه كه ده بیستی و پاشان ده بیستی)).

یاکوب و په ترۆس شان هه کانیان هه لته کاند، به لām مه یخانه چی هاته به رو گوتی: تیزبازی وه لائین، ئه و کوره راست ده بیژی، بیستومه كه

– سه یر که ن، ئه و شته ی که پپی ده لپین که شتی نوح، ئیوه بیرده که نه وه چی بیّت؟ هه لبه ته دلّی مرۆقه! خودا خۆی و ته و او ی ئافه ری ده کانی له ناویا داده نیشتی، هه موو شتی غه رق ده بی و ده چیته قولایی ته نها ئه وه که به که ژاوه ی خۆی به سه ر ئاوه وه ده چیته پینشه وه، دلّی مرۆق ناگای له هه موو شتی هه یه، به لّی پینه که نی، هه موو شتی ده زانی). که ره ناکان که وتنه دهنگه وه تۆزه بای هه لسا و خه لکی ریی کرده وه،

هاوسه فه ره کان دوودل بوون و بۆلای دهرگا رایان کرد، چه ند نه و جه وانیکی ته روتازه که ژاوه ییکی رازا وه و به ریزیان هه لگرتبوو، له نا و که ژاوه دا ردین سپییکی خه په و چه وريله به جلیکی ئاریششی و ته لقه ی زیرو رووخساری نازی سه ره وری نیعمه ت، به ئارامی دانیشتبوو دهستی به ریش داده هیئا.

مه یخانه چی گوتی ((گۆ بزنی گه و ره، کورپینه لووتتان بگرن ماسی سه ره تا له سه ره وه بۆگه ن ده کات)). خۆی لووتی گرت و تفی روو کرد ((دووباره ده چیته سه یری باخ و باخاته وه تا بخوا و بنۆشی له گه ل ژنان و کوره جوانه کانی خۆی یاری بکات، نه گه ر له جیی خودا ده بووم... دونیا به تاله مویکه وه به ستراوه، ئه و تاله مووه م ده چنی، به لّی به شه رابم قه سم که ده مچنی و دونیام ره وانه ی ته سفه له سافلین ده کرد. په ترۆس دووباره گوتی: چاکتر وایه برۆین لیره ئاسایش نییه دلّی من، هه م چا و هه م گوی هه یه هاوار ده کات ((برۆن... هه مووتان برۆن، ئه ی بوونه وه ره مه فلوجه کان))

قسه ی ئه و بوو که به راستیش دهنگی دلّی بیست، به ترسه وه له جیوه هه لسا خۆی که یاننده گۆچانی که له گۆشه یی که وه بوو گرتیه ده ست، ئه وانی دیش به دیتنی ئه و، له جیوه قیت بوونه وه، ترسی په ترۆس درمی بوو، په ترۆس سیمۆنی راسپارد و گوتی ((ئه و ده ناسی، نه گه ر هات پپی بلّی حونه جه لیل))

مه یخانه چی به نیگه رانیه وه گوتی ((ته ی کی گه ره کیه تی که پاره ی که لله و شه راب بدات؟ په ترۆس پرسی ((سیمۆنی قه یره وانی باوه رت به و دونیای دیکه هه یه؟))

باشه واده ی مه ردا نه به تۆ ده دم که له م دونیا بتده مه وه، نه گه ر بشته وی ئه و له نامه ی کاری خۆمدا ده ینووسم.

مه یخانه چی سه ری خۆی خوراند

په ترۆس به توندی گوتی ((تینه گه یشتم مه گه ر باوه رت به م دونیا نییه؟

– په ترۆس... باوه رم پی هه یه. به لّی بابه، به لām ئه وه ندنه نا.

جوزامی داوه بهوان تا سزای گوناوه کانی خویان له سهر دونیا وه رگرنو له رۆژی په سناینش رووخساریان وه کو خۆره تاو جاویدانه بدرهوشیتته وه، کریست خه مناک بوو، بهرهو شار گه پرایه وه، مه غازه کان، کارگاو مه پخانه کان کرابوونه وه، شه قامه کان پر له خه لک بوون، سهیرکه چۆن راده کهن، هاوار ده کهن و ناره قه له جهسته یان هه لده رژی! نه عره ته ییکی ترسناکی بهرگویی ده کهن، شاری پیروز وه کانه وه ریکی ترسناک ده هاته بهرچاو که بیماره و گه ده وه ناوی پر ده بوو له جوزامو شیتتی و مهرگ.

سه دای نه عره ته زیتر ده بوو، له مالا و له ملا را کردنی خه لک بوو، کریست له خۆی پرسى ((ئهو په له یه بۆ چیه؟ بۆ راده کهن و بۆ کوئ ده چن؟)) ناخیکی هه لکیشا و به بنی لیویه وه گوتی ((هه موو.. هه موو ره وانه ی دۆزه خ دهن)) کریست له شله ژاندا بوو، ئایا نه رکی بوو که له م شاره ئاده مۆردها بمینیتته وه، بچیتته مناره ی پرستگاو وه هاوار بکات ((تۆبه بکه، رۆژی خودا هاتوو؟)) ئهو خه لکه به ده بخته که به هه ناسه برکیوه له راکه راکدا بوون، پیوستیان به تۆبه و ئارامی زۆرتری ماسیگران و زهوی کیله رانی ئارام و کپی جه لیل بوو، کریست له بهر خۆ گوتی: هه ر لیتره ده مینمه وه، لیتره یه که ده به بانگه شه کاری نه مانی دونیاو مۆژده هیتنی مه له کوتی ئاسمان.

ئاندریاس نه ییتوانی خه می خۆی په نهان کات خۆی گه یانده کریست و گوتی: ((مه ولای من پاکشۆر ده ستگیرکراو کوشتیان))

کریست به ئارامی وه لامی دایه وه ((رێ له هیچ ناگرێ، پاکشۆر بۆ ته نجامدانی وه زیفه ی خۆی هه لیکی ته واری هه بوو ئاندریاس، ئیمه ش ئومیداره یین که بۆ ته نجامدانی وه زیفه مان هه لیکی ته واورمان بۆ پره خسی)). به بینینی چاوانی ته شکباری ئاندریاسی بۆ هه واری پیشوو پیشهنگ گوتی ((ئاندریاس خه مگین مه به ئهو نه مردوو، مردوان که سانیکن که بۆ جاویدانه یی زۆر درهنگ ده گهن، ئهو زۆر درهنگ نه گه یشت خودا وه ند هه لی به و به خشی))

به گوتنی ئهم وشانه زهینی کریست رۆشن بۆوه، حه قیقه ت هه مان ئهو یه که هه موو شتی له دونیا په یوهسته به هه ل، هه ل مایه ی پوخته یی هه موو شتی، که ئه گه ر مۆقف

هه لی بدۆزیتته وه له گۆرینی لیتاوی بوونی خۆیدا رۆحی سه رکه وتن به ده ست ده هینی، ئهو کاته ئیدی ناکه ویتته هه راسانی مه رگه وه و مۆقف له ناو ده چیت.

کریست به ده نگیکی له سه ره خۆ داوای له خوا کرد که هه لی پیبه خشی، هه مان ئهو هه ل به خشینه .. هه ستی ده کرد هیتتا بوونی له لیتاوی پاک نه بۆته وه، هیتتا هه ر له وانه یه تووشی تووره یی و ترس و ئیره یی بی، هه ر کاتی بیری له مه جده لیه ده کرده وه، چاره کانی گهردیان ده گرت، هه مان دۆینی شه و له کاتی که به نه ییه وه سهیری میری خۆشکی ئیلیازی ده کرد، له شه رمان رووخساری وه ک گول سوورده بۆه بۆیه یه کسه ر بریاریدا ئهو شاره به جیه یلی، زه مانی مه رگی هیتتا نه گه یشتبوو، هیتتا ئاماده نه بوو، دووباره داوای له خودا کرد که هه لی بۆ پره خسی، هیما ی بۆ هاوسه فهره کانی خۆی کرد ((پارانی من، وه رن به ناوی خودا ده گه رپینه وه بۆ جه لیل)).

هاوسه فهره کانی وه کو ئه سپیکی بی تاقه ت و برسی که ده گه رپینه وه ئاخواری خۆشه ویستی خویان، به ره و ده ریاچه ی گنسارت شۆرپوونه وه. یه هو دای ردین سوور دووباره که وته پیش، فیکه ی لیده دا، چه ندین سال بوو هه ستی به دلکی واخۆش و رازی نه کرده بوو، رووخسارو سه دای زیڕینی ئوستاد هه ر له و کاته ی له بیابان گه رابۆوه مایه ی خۆشدلی له وه سف به ده ری ئهو بوو، چه ندین جارو جار به خۆی ده گوت. ((پاکشۆری کوشتوو، ئهو ی له گه ل خۆی برد، به رخ و شیر په یوه ست بوون و بوونه یه ک؟ به فیکه و چاره و روانیه وه بۆ پیشه وه ده چوو، له به رخۆ که وته ئه ندیشه وه ((ئهو بیده نگیه ناتوانی ئه وه نده بجایه نی یه کی له هه مان ئهو شه وانه به ر له گه یشتن به ده ریاچه ده می ده کاته وه و قسه ده کات، رازی خۆی که له بیابان چی کرده وه ئایا خودای سراپیلی دیوه یا نه ییدیه، گفتوگۆی میانی خۆی و خودای سراپیل به دایکی ده لی، ئهو کاته قه زاوه ت ده کم. یه که مین شه و به سه رچوو، کریست بی ئهو ی قسه یی بکات سهیری ئه ستیره کان و ده ور به ری ده کرد، هاوسه فهره کان ماندوو بوون و خه و تبون، به لām چاره شینه کانی یه هو دا له تاریکیدا بریقه ی ده دایه وه، ئهو کریست به درێژایی شه و رووبه رووی یه کتر به بیداری مانه وه، به لām وشه ییک له ده میان درنه چوو.

له کاتی سه حهردا دووباره کهوتنه وه ری، گاشه بهردی یه هودییه یان له دوای خۆیان جیهیشت، گهیشتنه خاکه سپی سامیرا، بیره ئاوی یاکوب جیهیترابوو، ههتا ژنیکیشت، نه هات تا ئاویان بو هه لکیشتی، به خیرایی ئه وه خاکه به کوفر پیسبووه یان جیهیشت، ئه وه کاته چاویان به جوانی کیتوه خۆشه ویسته کانی حه رمۆنی ده سمال به فراوی، تابوری نازوفیز، که رملی پیروز روشن بووه.

روژ تاریک داهاات، ئه وان له ژیر دره ختی سه رونیازنازی پر لقو گه لاوه ئارامیان گرتو سه یری خۆراوایان کرد، یۆحه ننا دوعای خۆراوایوونی کرد ((په روه ردگارا ده رگا کانت به پرووی ئیمه دا بکه وه روژ کوتایی دیت، خۆره تاو ئاوا ده بی، خۆره تاو ون ده بی، په روه ردگارا ده رگا کانت به پرووی ئیمه دا بکه وه وه هاتووینه ته ده رگات، ده رگابه رومان بکه وه، ئه ی جاویدانی، به پارانه وه له تۆمان ده وی، که لیمان ببووری، ئه ی جاویدانه یی، به ده سه ته پاچه یی له تۆمان ده وی که ره حه تمان بو به یی، ئه ی جاویدانیی، ئیمه نه جات بده)).

هه وا رهنگی شین بوو، ئاسمان خۆره تاوی له ده سه ت دابوو هیشتان ئه ستیره کانی نه ده ژیبوو، به بی زیروزیو که وتبو ه سه ر زه وی، ده سه ته نه رم به رزه کان ئه نگوستی کریستیان به سه ر زه ویه وه فشارده دا له نیوه رهنگی دوودلی خۆراوا دره وشانه وه ییکی سپی هه بوو، دوعای خۆراوایوون هیشتا له ده ماره کانیدا ده گه را، دهنگی کوتانه وه ی ده سه ته له رزۆکه کانی مرۆقه ده گه یشه ده رگا کانی خودا، به لام ده رگا کان نه ده بوونه وه، مرۆقه کان له ده رگایان ده داو هاواریانده کرد، هاواری چیان ده کرد؟

کریست چاوه کانی داخست تا ئاشکراتر بیستی، مه له کانی روژ گه رابوو نه وه هیلانه وه مه لانی شه وه هیشتا چاویان نه کردبووه، هه تا هیلانه ی مرۆقه مه ودا ییکی زۆری هه بوو. نه ده نگی قیلو قالی مرۆقه هه بوو نه وه رینی سه گه کان، هاوسه فه ره کانی دوعای خۆراوایان به بنی لیوه وه کرد، به لام له وی که خه والوو بوون، وشه کانی قودسیان به بی ده نگدانه وه له ده رووندا هه لنیشت، به لام کریست له ناو دلی خۆیدا سه دای ئه لقه کوتانه وه ی ده رگای مالا ئی بیست که مرۆقه ده ی کوتایه وه، ئه وان به دلی گه رم مرۆیی ده یان کوتایه وه هاواریان ده کرد ((ده رگا بکه ره وه، بکه ره وه، نه جاتمان

بده)) کریست چنگی له سینه ی خۆی گیر کرد وه ک بلینی خۆی ئه لقه ی ده رگای دلی خۆی ده کوتیته وه، ده سه ته پاچه ده بو یست بکریتته وه.

له حالیکه هه ول و ته قه لایان بوو بیری ده کرد وه که خۆی ته نه یه هه ستی کرد که سی له دواره سه یری ده کات، گه راپیه وه، چاوانی سادو بریقه داری یه هودا له و دابرابوو، کریست له رزی، ئه وه ریش سووره جانه وه ریکی مه غرووره وه هه رگیز ئارام ناییتته وه، له میانی هه موو هاوسه فه ره کانی ئه وی له هه مووان نزیکتر له خۆی و له هه مان کاتدا دوور هه ست پیده کرد، وابه دیار ده که وت که بو ئه وان ی دیکه پیویست به روونکردنه وه نییه، به لام بو ئه و چۆن، ده ستی راستی بو پیشه وه بر دو گوئی (برام یه هودا چیم له ده ست دئ؟)

یه هودا له نیوه رهنگی روژشایی خۆراوادا، گه رده نی که چ کرد تا ببینی، وه لامی دایه وه ((هیچ شتی... من هیچ شتی نایینم)). کریست به بزهییکه وه گوئی ((به زووی ئه وه ده بیینی))

- ئاندریاس گوئی: مه له کوتی ئاسمان.

یۆحه ننا گوئی ((تۆو، مه ولای من، له بیرته که یه که مین جار لیوانت کرده وه له گه ل ئیمه قسه ت کرد چیت گوئ؟))، ((تۆده ر هاتوو تا تۆوی خۆی پیوه رکا))

کریست پرسی ((په ترۆس تۆچی ده لینی؟))

- ئوستاد چی بلیم به چاوه کانم بلیم گه واهی بده ن، هیچ شتی، دلم به شاهید بگرم به هه موو شتی، سه یرکه له میانی ئه م زه نیم وه کو تۆپ ده له ریته وه دیت و ده چی))

- یاکوب؟

- هیچ شتی مه ولای من لیم ببوره، به لام تۆ هیچ شتیکت له ده ستدا نیه.

کریست گوئی (سه یرکه ن) بازووه کانی تووره ییه وه بو سه ره وه برد، کاتی که بازووی خۆی بو سه ره وه بردو به هیژ هینایه خواره وه هاوسه فه ره کان که وتنه وه حشه ت، یه هودا ئه وه نده خۆش حال بوو شاگه شکه بوو ته واوی رووخساری بریقه ی دایه وه، ده ستی

کریستی گرت و ماچی کردو هاواری کرد (مهولای من بینیم... من بینیم، تۆ توره کهی پاکشورت له دهست دایه)) به لآم بیدرنگ شه رمه زارو توور به بو، چونکه نهیتوانی شادی خۆی بخواته وه، دووباره پاشه کشتهی کرد پشتی به قهده دره ختدا سه دای کریست به ئارامی و ریزه وه بیستراو ئه و تهوری بۆ من هینا له که نار دره خته کالبۆوه کانی دانا، به لگه ی هاتنه دونیای ئه و هه ره ئه وه بو: هینای ته ور بۆ من، نه زۆر نه که م، من هاتم، لاریبومه وه ته وره که م هه لگرت، به لگه ی هاتنه دونیای من هه ره ئه وه یه، ئیستاکۆ وه زیفه ی خودی من ده ست پیده کا رماندنی دره ختی رزی، بیرم ده کرده وه من زاوام و لق و پۆپی پر له گوئی بادام له ده ست گرتوه، به لآم له ته واری ئه و ماوه یه زیاتر له دارشکینیی هیچی دیکه م نه بو، وه بیرت دیته وه که چۆن چۆنی له جه لیل سه مام ده کردو ده ستمان ده کرد به پیاسه ی ناو گولان، جیهانمان جوان ده کردو یه کیه تی ئاسمان و زه مین و کردنه وه ی ده رگای به هه شت که ده چووینه ناویه وه؟ هه موو ئه وه له خه ون و خه یال زیاتر نه بو... ئیستاکۆ بیدار بوینه وه)). په ترۆس به ترسه وه هاواری کرد ((که واته مه له کوتی ئاسمان بوونی نییه؟))

چۆن په ترۆس چۆن، به لآم له ناو دلّمان، مه له کوتی ئاسمان له ده روونی ئیمه یه، مه له کوتی هه رماس له ده ره وه ی ئیمه یه، ئه م دوو مه له کوته له گه ل یه کدا له مملانیین، جهنگ جهنگ! یه که مین وه زیفه ی ئیمه لیدانی هه رماسه به م ته وره.

– کام هه رماس؟

– هه مان ئه و دونیایه ی ده ور به رمان، هاوارییان ئازابن من ئیوه م بۆ جه نگو بۆ میوانی داوه ت کردوه، چونکه من خۆم نه ناسیوه، به لآم لینگه پین له میانی ئیوه ئه وه ی له بیرى ژنو منالۆ و خۆشبه ختییه بابروات ناچاری له کاردا نییه، لینگه ری با رابی و له سه رخۆ مالاوایی له ئیمه بکات و ئیمه ش دوغای خیریان بۆ ده کهین، هیشتا هه ل ماوه، کریست بیده نگ بوو.

– سهیری هاوسه فه ره کانی خۆی کرد، هیچ که سی له جیوه نه بزاقت، ئه ستیره ی رۆژاوا وه ک دلۆپه ییکی گه وه ی ئاو، له پشت لق و پۆپی سه روی نازدا هه لده خزی، مه له کانی شه و باله ره شه کانیان هه لده ته کاندو بیدار ده بوونه وه، شه نه ییکی فینک له کۆسارانوه

هه لیده کرد، له پریکا له شیرینی خه وی شه وان په ترۆس بۆ پی شه وه هه لبه زیه وه و هاواری کرد، ((مهولای من، له م جهنگه دا تا کاتی مه رگ له گه ل تۆدا ده بین)).

– په ترۆس ئه وه فشه گوته من میانه ییکی خۆشم له گه ل ئه وه نییه، ئیمه له کۆر ده ویکی دژوار داین، په ترۆس مرۆق رووبه پرومان ده بنه وه، چونکه چ که سی ئاره زوی نه جاتیانی هه یه؟، کام وه خت په یامبه ری بۆ نه جاتی خه لک رابوه و خه رلکی به ردارانیان نه کردوه؟ ئیمه له کۆر ده ویکی دژوار داین، رۆحی خۆتان بچه سپین په ترۆس تا رانه کات، جهسته لاوازه، پشتی پی مه به سه... گویت لییه؟ له گه ل تۆ قسه ده که م په ترۆس له پریکا فرمی سک له چاوه کانی په ترۆس ئه لقه ی به ست، به بنی لیویه گوتی ((مهولای من مه گه ر متمانه ت به من نییه، رۆژی گیانی فیدای پی تۆ ده کات))

– کریست دهستی به سه ره ئه ژنۆکانی په ترۆسدا هینا و به بنی لیویه گوتی ((له وانیه ... له وانیه)) په ترۆس نازیز لیم ببوره))

– کریست ئه و کاته روی له وانی دیکه کردو گوتی ((یه حیای پاکشۆر خه لکی ئاوه مۆری ده کرد، ئه ویان کوشت، من به ئاگر ئه مشه و ده مه وی ئه وه تان بۆ رۆشن که مه وه تا بزنان و شکایه ت له و رۆژانه مه که ن که توشی رۆژانی ره شی هاتین گله بی مه که ن هه تا به ره له وه ی ده ست به کاریبین به ئیوه ده لیم ئاره زوه کان له کوین: مه رگ، پاش مه رگ، جاویدانی، مه به ست ئه وه یه ئاماده ن؟

– هاوسه فه ره کان بسی هه ست و خوست بووبون، ئه و ده نگه ته وره بوو، ئیدی هه لبه زودابه زی نه بوو، پینه ده که نی، ئه وانی بۆ هه لگرتنی چه ک داوه ت ده کرد، له به ره ئه مه بۆ چونه ناو مه له کوتی ئاسمان ده بویه به ده راوی مه رگدا برۆن؟ ریگایینیکی دیکه له میاندا نه بوو؟ ئه وان خه لکی ساده، هه ژار، کارگه ربون، دونیا پر نیعمه ت و قودره ت بوو، چۆن ده یانتوانی له به رابه ره ئه و ده ست بۆ چه ک به نه؟ مه گه ر فریشته کان له ئاسمان دابه زن بینه یاری ئه وان وه، به لآم هیچیه که له حه واریه کان تا ئیستا فریشته ییکیان نه دیوه که به سه ره زه ویه وه هه نگاو هه لینن یا وه ری هه ژارو بیچاره کان

بکهن، له بهر نه مه بیده ننگ مانه وه، به نه پینه وه که وتنه پیاونه و دو باره پیاونه کردنی مه ترسی، یه هودا به تیله ی چاوی سهیری ده کردن دلی له غرووریان کریشمه ی ده کرد.

ته نها شه و بو که حیساب و کتابی نه ده کرد، به نه فرته وه له مهرگ ده چوو بو شه ری مهرگ و بایه خی به جه سته و رۆحی نه ده دا، شه جگه له یه ک سه و دای گه وره سه و دایکی دیکه ی نه بوو، فیدا کردنی سه رو گیانی له پتی شه و سه و دایه دا له زه تیکی بالائی هه بوو. په ترۆس له دیمهیدا ده می کرده وه: مه ولای من، تایا فریشته کان بو یاری کردمان له ئاسمان دینه خواره وه؟))

کریست وه لآمی دایه وه ((په ترۆس ئیمه فریشته کانی خوداین به سه ر زه ویه وه، هیچ فریشته ییکی دیکه له میاندا نیه)).

یا کوب پرسى ((ئوستاد ناخر به ته نهایی. چ کاریکمان له ده ست دیت؟))

کریست هه لسا یه وه په ره ی لووتی ده له رزی هاواری کرد ((برۆن من جیبه یلن!))

یۆحه ننا هاواری کرد ((من تو جیناهیلم تا ده می مهرگ له گه ل تۆدام))

ئاندریاس به ده ریخست ((مه ولای من، منیش هه روا)). شه ژنۆکانی ئوستادی له باوه ش کردو دلۆپه فرمیسیکی درشت له گۆناکانی په ترۆس هه لخری، به لآم قسه ییکی نه کردو یا کوب که نه و جه وانئ زیاتر نه بوو له شه رمان سه ری له به رخۆنا. کریست که ئاگادار بۆوه له نیگای خامۆش و وه حشی ریش سووره که له وانئ پرسى ((تۆ چۆنی برام یه هودا))

یه هودا به هاوار وه گوتی ((من میانهم نییه له گه ل قسه وه کو په ترۆسیش ناسک و نارنج نیم، مادامه کئ ته ورت له ده ست بی له گه ل تۆم، شه گه ر ته وره که دانئیی، له که نارتا نامینم، به هه مان شیوه که خۆت باش ده زانی من په یه وه ی له تۆ ناکه م، من په یه وه ی له ته وره ده که م)).

په ترۆس گوتی ((شه رم ناکه ی به مجۆزه قسه له گه ل ئوستاد ده که ی؟)) به لآم کریست خۆش حال بوو گوتی ((هه ق لای یه هودایه، دۆستان من خۆشم په یه وه ی له ته وره ده که م)).

شه وان به سه ر زه وی راکشان و پشتیان به سه ر و نیاز کرد، له ئاسمان شه ستیره ییکی زۆریان بینى کریست گوتی ((له م ساته وه به دوا به یداخی خودا ده خه ینه شه کینه وه ده ست به کاری جه ننگ ده بین، شه ستیره و خاچ به سه ر به یداخی خودا وه نند ده زوو چنی کراوه، خودا وه نند مه ده دکارمان بیت!))

هه موویان بیده ننگ بوون، شه وان پریاری خۆیان دابوو، دلئان بوویوو به جه نگا وهر. کریست به هاوسه فهره کانی خۆی که له دیمهیدا غه رقی تاریکی بوون گوت: جار ییکی دی به زمانی مه سه ل قسه ده که م، دوا هه مین مه سه ل، به ر له چوون بو جه ننگ.... بزانی که زه مین به سه ر هه وت ستونه وه قه راری گرتوه، ستونه کان به سه ر ئاو، ئاو به سه ر هه ورو، هه وره به سه ر باو با به سه ر تۆفان و تۆفان به سه ر هه وره تریشقه و هه وره تریشقه ش له به ریئی خودا قه راری گرتوه.

یۆحه ننا که وه ک گول سوور هه لگه رابوو گوتی ((من تیناگه م)) کریست له کاتیکی قژی حه واریه خۆشه ویسته که ی خۆی ده لاوانده وه وه لآمی دایه وه ((یۆحه ننا، کورئ هه وره تریشقه، له وکاته ی که په رده بی و ده چی تا له دورگه یی بییت به زاهیدو ئاسمانه کانی سه رت ده کریتته وه، زه ینت ئاگر ده گری و تیده گه ی)).

کریست بیده ننگ بوو، یه که مین جار بوو که ئاوا به ناشکرای بیینی، که هه وره تریشقه ی خودا چیه: ته وریکی ئاگرین له که نار به ر پیی خودا، له وتیشه دا، تۆفان با، هه ورو با، واته ته واری زه وی وه کو دانه کانی ته سبیح هه لئواسرابوون، هه رچه ند که ساله های سال بوو له گه ل مرۆقو کتیپی پیروژ ژیا بوو، هیچ که سی شه و رازه سه رسوورمینه ی بو شه و نه کرد بۆوه، شه و رازه شه وه بوو که شه و هه وره تریشقه ی کورئ خودا. کریستیانویه، شه وه کریستیانو بوو که ئاره زووی پاک کردنه وه ی جیهانی هه بوو، گوتی (یارانی من - و په ترۆس بینى که دوومه شخه ل وه کو شاخ له پریکا له توئیلی شه و هاتنه ده ره وه - به م شیوه ی که خه به رتان هیه، من چوومه بیابان.

تادیداری خودا بکه، برسی و تینو بووم له گهرمای هه لقرچینه ردا به سهه تاویره بهردیکه وه هه لکورمام و خودام بانگ کرد تا بۆمن ئاشکرا بیست، شه پۆل شه پۆلی ههرماس هه لده پزانسه سههرو هاواریان ده کرد، شکستیان خوارد، پاشان هه لسهو پزانه دهووبه رهو پاشه کشته یان کرد، یه که هجار ههرماسی جهسته و پاشان ههرماسی زه یین، له دوای هه موویان ههرماسی قودره ته نندی دل، به لآم من خودام کرده زریپۆشی خۆم و زیخو لیمی دهووبه رم پر بوو له چهنگ و ددان و شه پیوور:

ئه و کاته دهنگیکه بلیمه تم به سهه سهه ره وه بیست (زابه ئه و ته و ره ی که له لایه ن پیشه نگه وه بۆتۆ هاتبوو، هه لیگره و رایوه شیئه))

په ترۆس هاواری کرد ((تایا هیچ که سی نه جاتی نابی؟))

به لآم کریست نه بییست ((یه که سهه بازووه کانم سههنگین بوو، وهک بلینی که سی ته وری نایه دهستم، ویستم له جیوه هه لسته مه وه، جاریکه دی سهه دا کهم بیست ((کوپی نه جار تۆفانیکی تازه هه لدهستی، به لآم ته هجاره له ئا و نا، به لکو ئاگر، که شتیکی تازه دروست بکه پیروزه کان هه لبه ژیره و له ناو که شتیان دان))

دۆست هه لبه ژاردن دهستی پیکردوه، که شتی ناماده یه، ده رگا هه مووی کراوه یه، بچنه ناویه وه))

هه موو که وتنه هه له داوان له کاتیکا بۆ پیش ده چوون به ده وری کریست گرده بوونه وه وهک بلین ئه و که شتی بی و ته وانیش هه ولیان ده دا بچنه ناویه وه.

دووباره دهنگه کهم بیست ((کوپی داود هه رکه مه شه خه له کان نیشته وه وه که شتی له ئورشه لیمی تازه دا له نگره ی گرت به سهه ته ختی باوانی خۆت دانیشه فه رمانه واییتی مرۆقهایه تی بکه، زه مینی کۆن له ناوچووه، ناسمانی کۆنینه نه ماوه، ناسمان و چاوی مرۆق ههوت جاران تیشکدارتر له پیشوو ده دره وشینه وه. په ترۆس دووباره هاواری کرد: ((مه ولای من هه موو ئیمه که له ته ک تۆدا جهه نگیوین. تا ئه و زه مانه نابی برین له راست و چه پی ته ختی تۆدا دابنیشین.

به لآم کریست نه بییست، غه رقی سهروشی ئاگرینی بیابان بوو بوو به رده وام بوو له سهه ر قسه ی خۆی ((بو دوا جار دهنگه کهم به سهه به رزایی سهه ره وه بیست ((کوپی خودا پیروژ کردنی من وه رگره!))

هه ریه که له وان له به رخۆ بانگیان ده کرد ((کوپی خودا، کوپی خودا)) به لآم هیچ یه کیان زاتی کردنه وه ی لیویان نه بوو. ته واری ته سته ره کان ئیستاکه هه لاتبوون و ته مشه و له خواره وه له نیوه ری نیوانی ناسمان و مرۆق هه لاسرا بوون.

ئاندریاس پرسی ((مه ولای من ئیستاکه ژییانی نیزامی خۆمان له کوپه دهست پیده که یین؟))

کریست وه لآمی دایه وه ((خودا وه ند بۆ دروست کردنی جهسته ی من خاکی ناصیره ی گرته دهست بۆیه وه زیفه ی من ته وه یه که له ناصیره دا دهست به جهنگ بکه م، له ویه که جهسته ی من ده بی کاری کۆرانیی خۆی بۆ رۆح دهست پیکات))

یاکوب گوتی ((پاشان ده چینه کفرناحوم تا دایک و باوکم نه جات بدهم))

ئاندریاس پیشنیازی کرد: ((پاشانیش ده چینه مه جده ل، تا مه جده لی بینه و بجه یه ناو که شتی وه))

یۆحه ننا به هیما بۆ رۆژهه لات و رۆژتاوا هاواری کرد ((پاشان بۆ ته واری دنیا!))

په ترۆس گوفتاری ته وانی بیست و پیکه نی، گوتی ((من له پرسه ی ورگم دام له ناو که شتی چ بخۆین؟ پیشنیاز ده کهم که ته نها ئه و ئاژه لانه ی گۆشتیان هه لاله له گه ل خۆماندا بیبه یین، ئاخه قوربانی رووخساری مانگ ئاساتان بم شیرو پیشکه به چ که لکیکی ئیمه دین؟))

ئه و برسی بوو بیرو زه یینی لای خۆراک بوو، ته وانی دیکه هه موویان پیکه نین.

یاکوب به تانه وه گوتی ((تۆ ته نها له بیرو ورگدای، ئیمه لیره ده رباره ی رزگار کردنی دنیا قسه ده که یین))

په ترۆس به په لپ گرتنه وه گوتی ((هه موو ئیوه هه مان بیری منتان هه یه، به لآم دانی بیانین، من هه رچیه که به زه بنمدا تیت، چ باش و چ خراب رک و راست ده لیتیم، زه یینی من بۆ هه رلایم. بسوورم له گه لای ده سووریم هه ر له بهر ئه مه یه ((پیم ده لیتن ناش، مه ولای من دروست ده لیتیم یا نا؟))

خه نده ییک له روو خساری کریستدا پشکووت، چیرۆکی کۆنینه ی هاته وه زه یین ((هه بوو نه بوو، خاخامی هه بوو که هه زی لی بوو نه فه ری په یایی که ره نای وا کارامه و بهرز بجاته سه داوه که باوه رداران بیستنو یینه کلپساوه. بانگی رادیرا که هه موو که ره ناژنه کان بۆ تاقیکردنه وه ئاماده بن، خاخام خوی باشترینیان هه لده بژیرم، پینج نه فه ر که شاره زاترینی شه پیورژنه نانی شاربوون، کاتی که تاقیکردنه وه ته واو بوو، خاخام یه که یه کی نه وانی خسته بهر پرس: ((رۆله که شه پیور ده ژنه ی بیر له چی ده که یه وه؟))

یه که میان گوتی ((بیر له خودا ده که مه وه))

دوه میان: (بیر له رزگار کردنی سراپیل ده که مه وه)

سپه مین (بیر له هه ژارانی برسی ده که مه وه)

چواره میان (بیر له بی باوک و بیوه کان ده که مه وه)

ته نها یه که نه فه ر کۆنه پۆشترین نه وان بوو، له گۆشه یی له دوا ی نه وانی دیکه دانیشتیبوو قسه ی نه ده کرد، خاخام لپی برسی تۆ رۆله که شه پیور ده ژنه ی بیر له چی ده که یه وه؟))

ئه و له حالیکه سوور هه لگه رابوو وه لآمی دایه وه

((باوکه من مرۆقیکی هه ژارو بیسه وادم، خاوه نی چوار کچم ناتوانم جه هیژ بۆئه و مندالانه په ییدا کهم، تا نه وانش وه کو هه ریه کیکی دی زه ماوه نند بکه ن له بهر ئه وه کاتی که شه پیور ده ژنه م به خۆم ده لیتیم (خودا تۆ شایه تی که چۆن بۆ خاتری تۆ گیانم هه لده ته کیتم لووتف بهر موو چوار میرد بۆ کچه کانم بگه یه نه)) خاخام گوتی ((دوعای خیرت بۆ ده که م من تۆ هه لده بژیرم))

کریست رووی له په ترۆس کردو پیکه نی ((په ترۆس دوعای خیری من بۆتۆ بی))

تۆ هه لده بژیرم، تۆ خۆراکت له زه یندا یه و ده رباره ی خۆراک قسه ده که ی؟ هه رکاتی خودات له زه یندا بیت سه باره ت به خودا قسه ده که ی، نافه رین بۆ تۆ، له بهر ئه مه یه که تۆ به (ناش) بانگ ده که ن، من تۆ هه لده بژیرم، تۆ ناشیکه که گه نم ده کا به ئاردو ده یکا به نان تا مرۆف بیخۆن.

ئه وان پارچه نانیکیان پیبوو، کریست دابه شی کرد، به شی هه ریه که یان لوقمه یی زیاتر نه بوو، به لآم چونکه ئوستاد ته به رووکی کردبوو تیروون، دوا ی ئه مه خۆیان به شانی یه کداو خه وتن.

له کاتی شه ودا هه موو شتی ده خه وی، ده حه سیته وه وه گه شه ده کا هه تا به رده کان و ئاوو رۆح، ئه وکاته هاوسه فه ره کان له گه ل سپیده ی به یاندا له خه و هه لسان، رۆحیان لقو پۆی دابوو زه رپه زه رپه وجودی ئه وی داگرتبوو، تژی دلنیا یی و شادی کردبوون.

به ر له سه حه ر ریسپار بوون، ئه مرۆکه هه وای فینک بوو، هه وره کان له ئاسمان گه لانه ده بوون، ئاسمان پاییزی بوو، ماسیگره دره نگ گه شته کان له فریندا بوون، په ره سیلکه کان ریسپاری باشوور بوون، هه واریه کان به دلنیا یه وه رییان ته ی ده کرد، ئاسمان زه وی له دلاندا په یوه ست بوو بوون، هه تا ماترین به ردو پر له خودا وه بریقه ی ده دایه وه، کریست ته نها له پیشه وه ده رۆیشت، زه یینی به سستی پشتی به خودا به ستابوو، ده یزانی که عاقیبه ت ته واوی پرده کانی دواوه ی خوی خرا کردوه و ریگه ی گه رانه وه ی نییه، چاره نووسی ئه و پیشتر له جوله دابوو خوی به دوا ییدا ده چوو، هه رچیه که که خودا بریاری لیداوه هه ر ئه وه رووداته، چاره نووسی ئه و؟ له پر ییکا دووباره ده نگه ی هه نگاو یکی رازداری بیست که وای بیژهمانه له م ماوه یه دا له دوا ی نه ودا هاتبوو، گوتی قولاغ کردو گوتی دایی، هه نگاوه کان توندو مو حکه م و مو کر بوون، به لآم ئیستا به دوا یه وه نه بوون، له پیش ئه ودا له بزواتن دابووون ری نیامیان ده کرد، له بهر خۆ که وته ئه ندیشه وه (واباشتره، باشتر، ئیدی ری ون ناکه م)) به شادمانیه وه هه نگاوه کانی دریتتر هه لدینا، وای ده اته بهر چاو که پییه کان په له یان ده کرد، بۆ پیشه وه ده چوو به بنی لیویه وه به ری نیامی نادیا ری ده گوت ((بۆ پیشه وه بۆ پیشه وه)) به سه ر به ردو

چاله‌کانه‌وه بازی ده‌داو په‌له‌ی ده‌کرد، له پړپړکا هاواری کرد، نازاریکی وه‌حشه‌تنایکی له‌ده‌ست و پیدایدا هه‌ست پیده‌کرد، وه‌ک بلیکی بزمار روچوته جه‌سته‌یه‌وه، که‌وته سه‌ره‌ردیکه‌وه، ناره‌قه‌ییکی سارد له‌سه‌رو رووخساریدا هه‌لرژا، بو ساتی سه‌ری گیتژ بو، زه‌مین له ژیر پیکانی نه‌ماو توقیانووسیکی ره‌ش له‌به‌راه‌ریا پان پور بووه، له پانتایی بی سنووری شه‌و توقیانووسه شتی جگه له‌یه‌ک به‌له‌میکی چاروگه‌دار هیچی دیکه نه‌بوو که بیباکانه بو پیشه‌وه ده‌چوو، کریست سه‌یری کردو دووباره سه‌یری کرده‌وه، شه‌وکاته بزده‌ییکی کرد به‌بنی لیویه‌وه گوتی ((دلی منه... دلی من)) سه‌ری نارامی گرت، نازاره‌کان پاشه‌کشه‌یان کرد، له‌و کاته‌دا که هه‌واریه‌کان گه‌یشتنو شه‌ویان به‌سه‌ر به‌رده‌وه بینی که به نارامی دانیشته‌وه بزده‌کاو گوتی ((کورپنه بو پیشه‌وه... خیرات)) و هه‌لسایه‌وه.

به‌شی بیست و یه‌که‌م

هینایان، شه‌مه کورپکی نازیه‌روه‌ره به‌سه‌ر شه‌ژنوکانی خوداوه نارامی گرتوه، ناره‌کان هه‌مراهی شه‌و نارام ده‌گرن، مه‌له‌کان ده‌ست له دروستکردنی هیلانه هه‌لده‌گرن، مرۆقه‌کان کارناکه‌ن، جل ده‌پوشن و خویان ده‌پازینه‌وه‌وه ده‌چنه کلنساوه، تا دانیشن و ته‌ماشای خاخام بکه‌ن که کتیبی پیروزی، کتابی سوورو ره‌شی وشه‌کانی شه‌ریعه‌تی خودا ده‌کاته‌وه، ده‌چیته ناو دووتویی هه‌ر وشه‌یی، هه‌ر به‌شی به‌ هونه‌رمه‌ندیکی گه‌وره‌بوو ویستی خودا که شف ده‌کاو ده‌یچریپنیتته گویچکه‌ی شه‌وانه‌وه.

شه‌مرۆ شه‌مه‌یه، له هه‌مان ساتدا باوه‌رداران کلنسای ناصیره جیده‌هیلن، چاوه‌کانیان که هیشتا له‌ژیر په‌رده‌ی شه‌و سروشانه بوو که خاخامی پیر به‌سه‌ر رووخساریانا قهراری دابوو، له چاوه‌کانیاندا نوور زور به‌هیزه، وه‌کو نابیناکان هه‌لده‌خن له‌مه‌یدنی دیدا په‌رش و بلاوده‌بنه‌وه‌وه له‌ژیر دره‌خته به‌رزه‌کانی کاژه‌وه له‌سه‌رخو ده‌که‌ونه پیاسه‌وه تا پارسه‌نگی خویان وه‌ده‌ست بیننه‌وه. شه‌مرۆ خاخام کتیبی پیروزی خو‌ی دانابوو که ریکه‌وت بیته‌وه‌وه به‌سه‌ر ناحوم پیغه‌مبه‌را کرایه‌وه دیسان به ریکه‌وت په‌نجه‌ی خو‌ی دریتژ کردو به‌سه‌ر شه‌و نایه‌ته پیروژه‌وه قهراری گرتبوو ((تیستا به‌سه‌ر به‌رزایی کیوه‌کانه‌وه ده‌نگی پی‌ی که‌سی ده‌بیستری که هه‌لگری موژده‌یه))

خاخامی پیر شه‌م وشانه‌ی دووباره و دووباره ده‌خوینده‌وه، له هه‌ولتی دوزینه‌وه‌ی مانا شاره‌کاندا به ناره‌قه‌وه دانیشته‌وه هاواری کرد.

- کریستیانو، ئەو لە حالەتی دەرکەوتندایە، سەیری دەرووبەری خۆتان بکەن، لەناخی خۆتان تەماشای بکەن، نیشانەکانی هاتنی لە هەموو شوێنیکەوێه، لە دەروونی ئێمەدا، توورەیی، نەنگ، ئومێدو هاوار ((ئیدی بەسە)) و سەیری دەرەو بەکە! هەرماس بەسەرتهختی جیهانەووە دانیشتوو، جەستەری رزیمی مۆرقی بەسەر ئەژنۆیەوێه دەیلاییتێه، بەسەر ئەژنۆکەری تریشی رۆحی سۆزانی هەلگەراوی مۆرق، ئەو سالانەکانی کە پەيامبەرەکان پێشبینیان کردبوو، گەیشتون، ئەمە خودایە بە دەمی پەيامبەران قسە دەکات کتیبی پیرۆز بکەو، چی دەلێن؟ هەر لەوکاتەکانی کە سراییل لەتهختی خۆی دابەزی و خاکی پیرۆزی ئێمە کەوتبوو بەر لەقەری وەحشیان دیماهی دوتیا هاتوو)) و دیسان ((دواھەمین پاشا، پاشایێکی خراپکارو بی دین و مولحید دەبی، کورەکانی ناشایستە دەبن و تاجی سراییل دەکەو)) . پاشای خراپکارو بی دین هات: هرویس! کاتی کە بۆ چارەسەری خۆی منی بانگ کردە ((نەریجا) بەچاوانی خۆم ئەوم دیت، گیا شفا بەخشەکانم لەگەڵ خۆمدا هەلگرت و چووم و لەو رۆژەو بەدوا نەمتوانیوە لێو لە گوشت بەدم، چونکە جەستەری گەنیوی ئەوم بینی، لێوم لە شەراب نەدا چونکە خۆینی کرماوی ئەوم بینی، سی سال دەبی بۆنی گەنیوی ئەوم لە لووت ماو،... ئەو مردو جەستەری بۆگەنی بوو، کورەکانی هاتن: هەموویان پاشاوەییکی ناشایستەو بیتام بوون، تاجی شاهانەیان لەسەر کەوتەخوار)). لەبەر ئەمە پێشبینیەکان گەیشتنە ئەنجام، کۆتایی دوتیا هاتوو. دەنگی لەکەناری رووباری ئوردن دەنگی دایەو کە ((ئەو لە حالێ دەرکەوتن دایە)) و سەدایی لە دەرووگان دەنگی دایەو کە ((ئەو لە حالەتی دەرکەوتن دایە)) من پیر بووم، چاوانم تار بوو و ددانەکانم وەرین و ئەژنۆکانم سست بوون، بەلام پیر لە شادیم، چونکە خوداوەند وادە بەمن داو و گوتی:

((شەمعون بەر لە دیتنی کریستیانو تۆ دوتیا جیناھێلی)) بەمجۆرە هەر چەند لەمەرگ نزیکتر دەبەووە کریستیانو ئەوەندە نزیکتر دەبیتەو، رۆلەکانم ئازابن کۆیلەتی بوونی نییە، هەرواش هەرماس و رۆحەکان، تەنھا کریستیانو هەییەو ئەویش لە حالەتی دەرکەوتن دایە. پیاوان چەک بگرنە دەست: ئەو جەنگە! ژنان مەشخەلەکان داگیرسین، وا زاوا دەگات! ئێمە سەعات و دەقیقەری نازانین، رەنگە ئەمەری، رەنگە

سبە، بیدار بێنێه، دەنگی دەرپەڕینی بەردی ژێر پێی ئەو دەبیستم، ئەو لە حالەتی دەرکەوتندایە، بڕۆنە دەرەو، لەوانەییە ئەو بێنن. خەلکی چوونە دەرەو و لەژێر دەرەختە بلتەکانی خورماو پەرش و بلاو بوونەو. وشەکانی خاخام لەپادەبەدەر نارێک بوون، گوێگرەکانی ئەو لە هەولێ ئەو دابوون، تا تەواو لە بیری بکەن، تامەگەر مەشخەلە خرۆشاوەکان کزبنەووە و رۆحی ئەوان جارێکی دی بێتە پەییەندی رۆژانە، لە هەمان حالدا کە ئەوان پیاسەیان دەکرد و بەنیگەرانیەو چاوەروانی نیوەرۆ بوون تا بگەرێنەو مائەکانیان و بە قسەو پاس و خواردن وشە پیرۆزەکان لەبیر بکەن، سەیرکە یەکسەر کورپی مێری بەجلی پارەپارەو پێی پەتی و رووخساری وەک هەورەتریشفە، لەبەر دەم ئەواندا سەوزبوو، چوار کەس لە یاوەرەکان لەدوای ئەووە بوون و لەدوای ئەوانیشەو یەهودای ریش سوور بوو.

دی نشینەکان سەریان سووما، ئەو زیل و خاشاگانە هی کین؟ ئەری ئەو لە پێشەو جوله دەکا، کورپی مێری نییە؟

- سەیری ری رۆیشتنی ئەوان بکەن، بازوووەکانی دینیتە پێشەو وەکو بال و بەر هەمووان دەنی، خودا کەللە پیر لە با کردوووە خەریکە دەفپی.

- چۆتە سەر بەردیکەووە هیمايان بۆ دەکا ئارەزووی قسانی هەیه.

- باشتر وایە بڕۆین و خۆمان خەریک بکەین.

لە راستیدا کریست لە ناوەندی مەیدانەکەووە چووبوووە سەر بەردیکەووە، خەلکی بەخەندەو کۆبوونەو، بەپەیدا بوونی ئەو سەرەڕۆیە خۆشحال بوون، ئیستا ئەوان توانیان هەبوو کە قسە پیر هەیبەتەکانی خاخام لەبیر بکەن، بەوانی گوتبوو ((ئەو جەنگە، بیدار بێنێه ئەو لە حالەتی دەرکەوتندایە)).

سالەهای سال بوو ئەو نەغمەییە دەچرپاندە گۆییان ئیدی بیزار بووبوو ئیستاش سوپاس بۆ خودا، کە کورپی مێرییان دۆزیووەو یارمەتیان دەدا لە هیمن کردنەووە زەینیان، کریست بە راتەکاندنی بازوووەکانی خۆی هیمای بۆ کردن کە کۆبنەو، شویتەکە پیر بوو لە ردین و کلاو و جلی کراو، هەندی ئەوان بۆ فرامۆشکردنی

برسیه‌تی خه‌ریکی خواردنی خورما بوون، هه‌ندیکیان تۆ گۆله‌به‌رۆژه‌یان ده‌قرتاند پیرترین و له‌خودا ترساوترینیان ته‌سییحیان هه‌لده‌سووراند، چه‌ند گرییکی وردیان به‌پارچه‌ییکی شین له‌ دانه‌کانی ته‌سییح دابوو که هه‌ریه‌ک له‌و گرییانه‌ هه‌لگری نایه‌تیکی کتیبی پیرۆز بوون.

چاوانی کریست بریقهی ده‌دایه‌وه، سه‌ره‌رای شه‌وه‌ی که به‌ره‌و رووی شه‌وه‌موو هه‌شاماته وه‌ستابوو، زه‌رپه‌ییکی ترس له‌دل نه‌بوو، لیوه‌کانی لیک کرده‌وه‌و هاواری کرد (برایان، گوئی‌کانتان بکه‌نه‌وه، په‌نجه‌ره‌ی دل‌تان بکه‌نه‌وه، شه‌و قسانه‌ی که ده‌یجه‌مه سه‌ر زمان بیستت: شه‌شعیا هاواری کرد:

رۆحی خودا به‌ناو مندا هه‌لده‌رۆژی شه‌و منی هه‌لبژاردوه تا بۆ هه‌ژاره‌کان مژده‌ به‌یتم، شه‌و منی ناردوه تا چاوه‌شی چیرینی نازادی بم بۆ کۆیله‌و نورم بۆ نایناکان)) برایان شه‌و رۆژه‌ موژده‌ به‌خشه‌ هاتوه، خودای سراپیل منی ناردوه تا موژده‌تان پی ببه‌خشم، شه‌و له‌بیابانی یه‌هودیه منی چه‌ور کردو له‌ویوه‌یه که دیم، رازیکی گه‌وره‌ی نایه سه‌ر شه‌ستۆی منه‌وه، وه‌رمگرت و له‌میانی ده‌شت و کیوه‌کانه‌وه راهاتم- مه‌گه‌ر گویتان له‌ ده‌نگی پیم نه‌بووه به‌سه‌ر گرده‌کانه‌وه؟ په‌له‌م کرده ئیره که زادگای خۆمه تا بۆیه‌که‌مین جار بانگه‌شه‌ی شه‌و خه‌به‌ره خۆشه‌ لی‌ره بکه‌م.. شه‌و خه‌به‌ره خۆشه‌چییه؟

((مه‌له‌کوتی ئاسمان گه‌یشته‌وه!))

پیره‌می‌رد که قه‌مبوری دووقوجه‌ی له‌ گردی پشتی وشتر ده‌جوو، ته‌سییحی به‌رز کرده‌وه و گوتی ((کوری نه‌چار شه‌و قسانه‌ی که ده‌یکه‌یت نادیار بی پایهن (مه‌له‌کوتی ئاسمان) (عه‌داله‌ت) و ((کوپینه هه‌رچییه‌ک ده‌گاته ده‌ستتان هه‌لیگرن هه‌مووی بۆ شه‌وه)). گویم له‌وانه پر بووه، موجیره ... موجیره له‌تۆ ده‌وی که‌لی‌ره هه‌ر نیستا کاربکه‌ی، په‌رجوویی ده‌رخه تا باوه‌رت پی بکه‌ین ده‌نا ونه‌، کریست وه‌لامی دایه‌وه ((پیره‌می‌رد هه‌موو شتی په‌رجوویه چه‌ په‌رجوویه‌کی دیت گه‌ره‌که؟)) سه‌یری ژیرییه‌کانت بکه هه‌تا بچوو‌کترین رمه‌گیایی فریشته ئاگاداری ده‌کات وله‌که‌ناریا وه‌ستاوه و یارمه‌تی رزگاربوونی ده‌دات، سه‌یری بالایی سه‌رت بکه ئاسمانی پر شه‌ستیره چه‌ په‌رجوویی‌که‌و دلی ئیمه ئاسمانیکی چه‌ند پر شه‌ستیره!))

خه‌لکی به‌سه‌ر سامی گه‌رانه‌وه بۆ یه‌کتری و گوئیان له‌قسه‌ی شه‌و راده‌گرت.

- شه‌و کورهی می‌ری؟ چه‌ن به‌م قودره‌ته‌وه قسه ده‌کات؟

- شه‌وه هه‌رماسی‌که له‌ ده‌می شه‌و قسه ده‌کات، براکان له‌کوین تا ببینن که قه‌پ له‌که‌سی نه‌دا؟

- قسه مه‌که دووباره ده‌می کرده‌وه.

برایان رۆژی خودا هاتوه، ئایا ئاماده‌ن؟ چه‌ند سه‌عاتی زیاتر هه‌لتان بۆ نییه؟ هه‌ژاره‌کان بانگ که‌ن و شته‌کانی خۆتان دابه‌ش که‌ن، ئیوه چه‌ خه‌میکتان بۆ حالی دنیا هه‌یه؟ ئیوه چه‌ خه‌میکتان بۆ حالی دنیا هه‌یه؟ وا ئاگرد دیت بۆ سووتاندنی، به‌ر له‌ مه‌له‌کوت، مه‌له‌کوتی ئاگره له‌ رۆژی خودا، به‌ردی ماله‌کانی ده‌وله‌مه‌ندان له‌ جیوه راده‌بن و هه‌لده‌کوتنه سه‌ر دانیشه‌توانه‌کانی، له‌ سیمی زی‌ری ناو سندوقچه‌ی ده‌وله‌مه‌ندان عه‌ره‌ق ده‌رده‌هینی و به‌سه‌ر رووی پاره‌ده‌رانی عه‌ره‌قه‌وه خوینی هه‌ژاران هه‌لده‌رۆژی، ئاسمان ده‌بیته‌وه، لافاوو ئاگر هه‌لده‌رۆژیته خواره‌وه‌که‌شتییکی تازه‌به‌سه‌ر به‌رزایی مه‌شخه‌له‌کانه‌وه مه‌له‌ده‌کات، کلپله‌کان له‌ ده‌ستی منن، ده‌رگای که‌شتی ده‌که‌مه‌وه هه‌لده‌به‌یتم، برایانی ناصیره‌یی من له‌ ئیوه‌وه ده‌ست پیده‌که‌م، ئیوه یه‌که‌م که‌سانیکن که داوه‌تتان ده‌که‌م، وه‌رن، بچه‌ ناویه‌وه، مه‌شخه‌لی خودا پی‌شتری دابه‌زینی خۆی ده‌ست پیکردوه.

ئاپۆره‌که له‌ میانی قافاوه هاواریان کرد ((هی...هی! کوری می‌ری بۆ رزگار کردنی ئیمه به‌ده‌رکه‌وتوه!)) چه‌ند نه‌فه‌ری لاریونه‌وه به‌ردیان گرته ده‌ست و له‌ چاوه‌روانی دا مانه‌وه.

له‌ شیرازه‌ی مه‌یداندا سه‌روپۆته‌لاکیکی به‌په‌له به‌دیار که‌وت. فیلیب ی گه‌نج بوو، هه‌رکه خه‌به‌ری هاتنه‌وه‌ی هاواریکانی بیستبوو، به‌غار هاتبوو، چاوه‌کانی وه‌ک بلایی له‌به‌ر کاریگه‌ریتی گریان هه‌لم‌سابوو وه‌کو مه‌شخه‌لی لی‌هاتبوو، گۆناکانی شو‌ر‌بو‌بو‌ونه‌وه، دروست هه‌ر له‌و رۆژه‌ی که هاواریکانی ده‌ریاچه‌یان جی‌ه‌ش‌ت‌بوو

خودا حافیزیان کردبوو به خەندەو هەواری کردبوو کە ((من نایەم، من مەرم هەییە، لەکوێ دەتوانم رەهایان بکەم))

دەستە ی دزان لە لوبنان سەرەوژێر بووبوونەو و ئەویان دەستگیر کردبوو، شتی جگە لە شوانی بۆ ئەو نە مابوو، هیشتا گۆچانەکی پاراستبوو لە گوندیکەو بۆ گوندی و لە کیویکەو بۆ کیوی، وەکو پاشاییکی لیخراو دەپۆشت و بەدوای میگەلەکی خۆی دەگەرا، جوینی دەدا و هەرەشە دەکرد، خەنجەری تیژ دەکرد و دەگوت دەییەو ویت بچیتە لوبنانەو، بەلام شەوانە کە تەنها دەمایەو دەگریا، ئیستا ئەو بەپەلە بوو تا بگاتە دۆستەکانی و ماجهراکە بگێڕیتەو و هەموو بەیەکەو بەجینە لوبنان، دەنگی خەندەو هەراو هۆریای بیست، لەبەر خۆ کەوتە زەمە مەو ((لەوێ چ خەبەرە؟ بۆ پێدەکەن؟ نزیکتر کەوتەو.

کریست ئیستاکێ توورە بوو، هەواری کرد: ((بە چ پێدەکەن؟ بۆبەرد کۆدەکەنەو، تا لەسەری کورێ مرقۆق بەدەن؟ بۆچی بۆ مائەو وەتان، زەیتونستان و میوستان خۆتان گەرە دەکەن؟ دەبا بیستە خۆلەمیش.. خۆلەمیش! کورپان و کچانتان ببە خۆلەمیش، مەشخەلی تاراجکەری گەرە گەرە لە کیوکانەو هێرش دەکاتە سەرتان تا مەرە کاتتان برفینن، فیلیپ کە خۆی هاویشتبوو سەر گۆچانەو، بەبنی لیویەو گوتی ((کام تالانکەر.. کام مەر؟)) ئەو مەشخەلانە ئیدی کامیان کە دادەبەزیتە سەر ئیمەو؟ لە کاتیکی کریست قسە دەکرد ئاپۆرە خەلکی رووخسار زەرد و خاراو دەگەیشتن، ئەوان بە وەدیارکەوتنی پەیامبەری تازە هەزاران خەبەردار بوونەو بە غار هاتبوون، دەگوترا کە لەناو دەستیکیدا ئاگری ناسمانی بۆ سووتاندنی دەولە مەندان راگرتبوو لەناو دەستەکی تریشدا تەرازوو هەبوو، تا سەروسامانی ئەوان لەمیانی هەزاران دابەش بکات، ئەو موسای تازەبوو، کە یاساییکی تازەترو عادیلانەتری هینابوو، خەلکی بەسەر سامی وەستابوون و گوییان لێ پادەگرت، گەیشتبوو گەیشتبوو! مەلە کوتی هەزاران گەیشتبوو!

بەلام لەوکاتەکی کە کریست دووبارە ویستی لێو بۆ قسە بکاتەو چواربازوو کەوتە سەریەو، دەستگیریان کردو لەسەر بەرد هینایانە خوارەو بەپەلە لە کندیکی قەبەیان

پێچایەو، کریست گەرایەو و کورپانی یوسفی بینی - برایانی خۆی، سیمونی گۆجەو یاکوبی پارس، ئەوان لە کاتیکی ئەویان بەدوای خۆیان پەلکێش دەکرد هەواریان کرد ((برۆ مائەو یاللا برۆ ژوورەو، هەرماس تۆی تەسخیر کردوو!))

کریست هەواری کرد ((من مائە نییە رەهام کەن، مائی من ئیرەییە، ئەوانە براکامن)) - هیمای بۆ ئاپۆرە کە کرد.

دینشینه کانیش بە خەندەو هەواریان کرد ((برۆ مائەو برۆ مائەو)) یەکی لەوان بەردەکی دەستی بۆ لای ئەو هاویشت، بەردە کە بەنیوچەوانی کریست کەوت یە کەمین دلۆپە خوین رژا.

پیرەمێردی قەمبورو بەقیژەو هەواری گوتی ((بامری، با بمری ئەو ساحیریکی و دەییەو سیحرمان لێ بکات، بانگی ئاگر دەکات تاییت و سوورمان کاتەو و ئاگریش دیت!))

دەنگی (بامری.. بامری)) لە هەموو لایینکەو دەهات. پەترۆس بۆ پێشەو رایکرد هەواری کرد (شەرم لە خۆمان بکەینەو مەگەر ئەو چی لە ئیو کردوو؟ ئەو بیگوناھە).

گەنجیکی زەبەلاح هێرشێ کردە سەر ((هەبێ و نەبێ تۆ لایەنگیری ئەوی ها؟)) قورقوراکە ئەوی گرت.

پەترۆس لە کاتیکی هەوڵیدەدا تا دەستی زەبەلاح کە لەگەروی بکاتەو قیژاندی (نە... نە من لایەنگیری ئەو نیم، سێ یاوەرەکی دیکە کریست لە ترسان ئەژنویان شل بوو، یاکوب و ئاندریاس لە کەناری وەستابوون و خۆیان بەسەر دەکردەو، چاوانی یۆحەننا پەر لە ئەشک بوو، بەلام یەهودا لە میان ئاپۆرە کەو ریتی خۆی کردەو، هەردوو باریە توورەکی لە ئوستاد دوور کردەو، کندیکی کردەو، هەواری کردە سەریان (یاللا برۆن گوم بن، دەنا لەگەل مندا دەبنە لایەنگیر!))

سیمۆنی گۆج بەقیژەو هەواری کرد (بۆ فەرماندان فەرموو برۆو شارەکی خۆتان)).

یهودا هاته نیوه وهه گوتی: له ههر کوئیه ک مشته کۆلهم کاربکات له هه مان جینگادا فەرمانده ده ده)) ئه و کاته رووی له چوار یاوه ره که کرد ((شهرم ناکهن که پیشتر نکوئی ئه و ده کهن؟ یا لالا بۆ پیشه وه، به ده وریا ته لقه یاندا تادهستی که سی نه گاتی!) چوار یاوه ره که شهر میان له خو کرده وه، هه ژارو کۆنه پۆشان بۆ پیشه وه هه لبه زین و هاواریان کرد: ((برایان ئیمه لایه نگیری ئیوه یین وهرن با بیانکوژین!)) دهنگی کی کیوی هاواری کرد ((منیش له گه ل ئیوه م)) فیلیپ گۆچانه که ی له هه وادا راده ه شان و له میانی ئاپۆره که دا رتی کرده وه ((منیش وادیم))

پیش سوور وه لأمی دایه وه ((فیلیپ به خیر بیی، وهره به گه لمان بکه وه، هه ژارو مه زلوومه کان هه موو به یه که وه ن)). لادینشینه کان که ئه و که پرنشینه یان بینی له دژی ئه وان شوړش ده کهن له تووره ییان شیت بوو بوون ((کوری نه جار هاتوه تا ئه و بیروکانه له زهینی هه ژاران، چی کات تا نه زمی چه سپاوی دنیا تیکه ه لپیشن، مه گهر نه تانیست که گوتی یاساییکی تازه ده هیئی؟ (با بری با بری) وه کو ته سپوند بازیان ده دایه هه واه، هه ندیکیان به گۆچان و هه ندیکیان به چه قۆوه هه ندیکیان به به رد هه ره شه یان ده کرد، پیره میرده کان له که نار وه ستابوون و هانیاننده دان، دۆستانی کریست له شیرازه ی مه یدان دا له پشت دارچناره کان سه نگره یان گرت، ئه وانی دیکه هیرشیان کرده مه یدان، کریست خو شسی چوه پیش و له میانی دوو گروپی دژ به یه ک وه ستا، بازووه کانی کرده وه هاواری کرد ((برایان برایان!))، به لأم که س گویی پینه ده ده، ئیستاک ئی بهرده کان له پرووی تووره ییه وه ده هاویشتران و یه که مین برینداره یان ناله ی سهردابوو،

له کوچه باریکه کاندای ئنی هاته ده ره وه، چه فییه ییکی ئه رخه وانی ته وای رووخساری جگه له نیوه ی ده موچاوی ره شو درشتی که له نه شک غه رق بووبوو داپۆشی بوو، به ته وای هیزه وه هاواری کرد ((بۆ خاتری خودا.. نه یکوژن)) خه لکی به بنی لیبویه وه گوتیان ((دایکی .. میړی!))، به لأم پیره میرده کان له و کاته دا چون دیانتوانی ره حم به حالی ئه وی دیکه بکه ن، ئه وان هار بووبوون و هاواریان ده کرد ((با بری.. با بری!) ئه و هاتوه خه لک وریا بکاته وه شوړشی به ریابکه ن، تا سه روسامانان له میانی بی

سه روویکان دابهش بکه ن... با بری)) غه نیم به یه که کان ئیستاکه دهسته وه یه خه بووینه، دوو کوری یوسف به سه ر زهویه وه هه لده خزین و هاواریان ده کرد، یاکوب به ردیکی هه لگرتبوو، سه ری ئه وان شه قی بردبوو، یه هودا به خه نجه ر هه لکی شانه وه له به رده م کریست وه ستابوو، مادۆنی که سی نه ده ده له کریست نزیک بیته وه، فیلیپ به یاده وه ری مه ره کانی ئیدی نه یوانی خو ی راگری، کوپرانه گۆچانی به سه ر سه ری غه نیمه کاندای ده ده، دهنگی میړی دووباره بیسترایه وه ((ئه و نه خو شه ئه قلی له ده ست داوه، ئیوه خودا ره حمی پیبکه ن)) به لأم سه دای ئه و له نیون هه راوزه نادا ون بوو، یه هودا ئیستاک ئی به هیترین تاکی گروپه که ی به سه ر زه ویدا دریتز کردبوو خه نجه ره که ی دانابوو سه ر گه رووی، به لأم کریست له کاتی پیویست خو ی گه یاندی تا پیش له یه هودا بگریت: برام یه هودا، خوین... نا... خوین.. خوین.. نا

یه هودا به تووره ییه وه هاواری کرد ((ئهی چی... ئاو؟ له بیرت کرد که ته ورت له ناو دهسته؟ زه مانی موژده به خه ش گه یشتوه)) هه تا په ترۆسیش له به ر کاریگه ری ئی ئه و لیدانه ی که به و که وتبوو، تووره بووبوو به ردیکی گه وه ری ده ست دای ئی که وته گیانی پیره میرده کانه وه، میړی خو ی هاویشته ناوه ندی شه ره که وه و له کوره که ی نزیک که وته وه، دهستی ئه وی گرت و گوتی ((رۆلهم چیت به سه ر هاتوه؟ بۆ که وتویته ئه م رۆژه وه؟ بگه ریوه ماله و، خو ت بشو جلت بگۆره، سۆله کانت له پی بکه، پوخلی له سه روووخسارت ده باری!))

– من مالم نییه .. من دایکم نییه تۆ کیی؟

دایکه که وته گریانه وه و، گۆناکانی ده ر نیه وه و ئیدی قسه ی نه ده کرد. په ترۆس به رده که ی هاویشته و به رد به پی پیره میرده قه مبه ره که که وت، ئاخ ئی له به ده روونی پیره میرد ه لسا به لینگه لینگ له میانی کوچه دای کوچه بۆلای مالی خاخام چوو به لأم خاخام له هه مان ساتدا له حالیکا هه ناسه برکی بووبوو، گه یشت، ئه و که له ناو کلیسادا سه ری بردبووه ناو کتیبی پیروژه وه له هه ولی ئه وه دابوو که ویستی خودا له وشه کان ده ره ی ئی، به بیستنی هه راوزه نا له جیوه هه لبه زی بۆوه، به لأم له وکاته ی که

له ههراوزه نا ئاگادار بوو بۆوه گۆچانه کهی دهست دایى و به سهراسیمه یی رایکرد تا ببینی چ خه به ره.

له پێگادا رووبه پرووی چهند که سیکی بریندار بۆوه له هه موو شتی گه یشتبوو، ئه و ئیستا که ئاپۆره کهی وه لاناو خۆی گه یانده کورپی میړئ هوه، به توورپه یی گوته:

کریست ئه وه چ به زمیکه داتناوه، ئه وه تووی هه لنگری عه شق؟ ئه وه ئه وه عه شقه یه، که هیناوته؟ شهرم نا که ی؟

ئه و کاته رووی له لای ئاپۆره ی خه لک کرد گوته:

((رۆله کاتم بگه پێنه وه ماله کانتان، ئه وه برازای منه، مرۆقیکی نه خووش و به دبه خته، ساله هایه نه خووشه، به قسه کانی ئه وه کینه له دل هه لمه گرن، لیتی ببورن، ئه وه ئه وه نییه که قسه ده کات، به لکو که سیکی دیکه یه که به زمانی ئه وه قسه ده کات.

کریست گوته ((تاخ خودای من!))

خاخام هاته میان و گوته ((بیده نگ به)) به سه رزه نشت ئامیزه وه گۆچانیکی لیدا، جاریکی دی رووی له ئاپۆره که کرد ((کورپه کاتم له وه گه پین، رقی لی هه لمگرن چونکه نازانی چی ده لی، هه موو ئیمه له هه ژارو ده وله مه ندان، له پشتی (ئیهراهم)ین، کیشه مه خنه میانی خۆتانه وه، نیوه پۆیه، بگه پێنه وه ماله کانتان وا من ئه وه مرۆقه به دبه خته چاره سه رده که م)).

پاشان رووی له میړئ کرد ((میړئ بگه پۆیه ماله وه من هه ر ئیستا دیم)) دایکه دوا نیگای خۆی کرده کورپه که ی، نیگاییکی پر له تاسوق، وه ک بلیی بۆ هه میسه مالاوایی ده کات، تاخی هه لکیشا قه پی له چه فیه که ی خۆی گرت و له میانی کۆلان به باریکه کانه وه ون بوو.

له هه مان کاتدا که خه لک خه ریکی یه کتر کوشتن بوون، هه ور ئاسمانی داپۆشی و باران باری و زهوی تیژ کرد.

بایک هه لیده کرد، چلی دوا هه مین گه لای دارچنارو هه نجیر له لقه کان ده بوونه وه، گه لاکان به سه ر زیودا په رش و بلاو ده بوونه وه، مه یدانه که خالی بوو بوو.

کریست به ره و فیلیپ گه راپه وه وه دهستی دریتز کرد (برام فیلیپ به خیر بیی) فیلیپ به گوشینی دهستی کریست وه لامی دایه وه: ((مه ولای من خۆشحالم به دیدارت، ئه و کاته گۆچانی خۆی به ودا و گوته ((ئه و بگه و پالی پی بده))

کریست گوته ((وه رن یارانای من باشتره برۆین، پیتان له توژ پاک که نه وه مالاوا ناصره!

خاخامی پیر گوته ((تا شیرازه ی دی له گه ل ئیوه دیم تا که سی یه خه تان نه گری)) دهستی کریستی گرت و له گه ل یه ک بۆ پێشه وه که و تنه ری، خاخام هه ستی کرد که له پی کریست خه ریکه ده سووتیت گوته: ((کورم ئه وه نده سه ودا ی ئه وانی دیکه مه به، له ناو ده چیت)).

باوکه من خۆم سه ودا یێکم نییه، که واته لیگه ری با سه ودا ی ئه وانی دی فه نام بکه ن.

ئه وان ناصره یان له ودا ی خۆیان وه جیه یشت، باخه کان و پشتی باخه کان، کیتلگه کان، به دیار که و تن، هه واریه کان له که نار کانی وه ستابوون، تا برینی خۆیان بشۆنه وه، ژماره ییکی زۆر له هه ژارو نه خووشه کان له گه ل ئه واند بوون، جگه له دوو نابینا، چه نه بازیان ده کرد و له چاوه پروانی دابوون، که په یام به ری تازه ده ست بکات به په رجوو کانی. وه ک بلیی له جه نگیکی گه و ره ده گه رانه وه، به لام چوار هه واریه که به بیده نگی رتیبان ته ی ده کرد، له حاله تی شله ژاندا بوون و په له یان ده کرد بگه ن به کریست و ئارامییان پی به خشی، زادگای ئوستاد ده ریکر دبوون، نه به رده گه و ره که سه رتا ییکی خۆشی نه بوو، له به ر خۆوه ده یانگوت: ((ئه گه ر له کانا و کفرنا حوم و هه ر جیگاییکی دی له ده ورو به ری ده ریاجه ی گنسارت ده رکر این چیمان به سه ر دیت؟ ده بی بۆ کو ی بچین؟ قسه ی خودا بچر پینینه گو یی چ که سی؟ له شو پینیک که خه لکی سراییل ئیمه قبول نه که ن ده بی روو له چ که سی بکه یین؟ گا و ره کان؟)) چاویان بریه کریسته وه، به لام ه یچ یه کتیکان ده میان نه کرده وه، وه لی کریست ترسی له چاوانی

ئەوان خۆپىندەوۋە دەستى پەترۆسى گرت ((ئەى پەترۆسى كەم باوەر، جانەوهرىكى رەش بەپرچىكى رەشى بىرقەدارەو بەسەر گلېنەتەو ەلگورماو ە دلەرزى، ئەو جانەوهرە ترسە، ترس، دەترسى؟

– مەولای من كە لە تۆ دوورم بەلئ دەترسم ەەر بۆيە ھاتوومەتە نىكتەو، لەبەر ئەمەيە كە ئىمە ەموومان ھاتووينەتە نىك، قسەمان بۆ بكوە دلئايىي بەخشە دلمانەو.

كرىست پىكەنى و گوتى: كاتئ كە سەرم لە قولايى رۆحم دەبەمە خوارەو، نازانم چۆن راستى تىادا بەشىوہى مەسەل بەدياردەكوئ، لەبەر ئەمە دۆستان جارپكى دىكە بەمەسەل قسەتان بۆ دەكەم:

– كئ لە گەورەكان دەستورىدا تا بۆ زەماوەندى كورەكەى ميوانداریيكي مەزن بەرپا بكات، ەەر كە سەرى گاكانيان دەبىرى و سفەريان راخست، غولامانى خۆى نارە دواى داوہتكراوہكان كە ((ەموو شتئ نامادەيە لووتف بكنو و وەرنە زەماوەندەو)) بەلام ەموويان بەيەك را عوزرخوازيان كرد، يەكەمىن گوتى ((من مەزرايىكم كرىوہ دەبئ بچم بىينم))

دووم گوتى ((من خۆم تازە زەماوەندم كردوہو ناتوانم بىم)) سىئەمىان گوتى: من پىنج جوتەگام كرىوہ دەچم تا سەيريان بكمو تاقيان بكمەوہ)) غولامەكان گەرانەو بەمەولاي خۆيان گوت ((ھىچ يەك لە داوہت كراوہكان ناتوانن بئو دلئىن گرفتاريمان ەيە)). مەولاي ئەوان توورەبوو گوتى ((يەكسەر پەلەكەنە مەيدان و رىگاكانى ەززارو شەوكوئىر كۆكەنەو مائەم پىر لە داوہت نەكراوہكان دەكەم تا لە جەژنى زەماوەندى كورەكەم بۆنەوہو شادى بكن))

كرىست لەقسەكردندا دووبارە وەستا: قسەى خۆى دەستپىكردبوو، بەلام ەەرچەند زياتر قسەى دەكرد، زياتر ئەندىشەى خەلكى ناصىرەو يەھودىيەى دەكرد، توورەيى لەچاوہكانى ەلدەبەزىيەو، ەوارىيەكان بەسەرسامى سەيرى ئەويان دەكرد، پەترۆس كە لە رووى ناومىديەو سەرى دەخوراند گوتى: ((داوہت كراوہكانو داوہت

نەكراوہكان چ كەسانى بوون؟ چ جۆر زمانىكە مەولاي من لىمان ببورە، بەلام ئىمە تىناگەين)).

كرىست گوتى ((تيدەگەى، لەوكاتەى كە داوہتكراوہكان بانگ دەكەم تا بئىنە ناو كەشتىوہ ئەوان سەريپچى دەكەن، تيدەگەى، ئەوان دلئىن كە مەزراو رەزو ژنيان ەيە، چاووگوئو لىوو لووت و دەستيان پىنج جوت گان كە خەرىكى كيلان دەبن، ((چ شتى؟ چالئكى قول!)) ئاخىكى ەلگىشا، لە كاتىكا سەيرى ھاوپىكانى دەكرد ەستى كرد كە چەند تەنھايە بەبنى لىويەو گوتى ((من قسە دەكەم بەلام بۆ كئ؟ بۆ ەوا، خۆم تەنھا كەسيك كە گوئ دەگرم، كەى بىابان گوئ پەيدا دەكات تا گوئى لەقسەم بىت؟))

پەترۆس دووبارە گوتى: مەولاي من لىمان ببورە، بەلام زەينى ئىمە پىرە لە چلك...سەبەرت ەبئ، دەپشكوئ

كرىست گەرايەو سەيرى خاخمى كرد، بەلام پىرەمىرد چاوى پىيوە زەويەو ئەو لەماناى ناديارو وەخشەتناكى مەسەلەكە بە ئاگابو، ئەشك لە چاوە بئى برژانگەكانى ئەلقەى بەستابو

لەكۆتايى ناصىرەدا لەبەردەم كوختەيىكى دارىنەوہ-باجگر- دانىشتبوو، ناوى مەتى بوو، تەواوى بازرگانانى كە دەھاتنە ناصىرە يا لە ناصىرە دەچوونە دەرەو دەبوايە پارەوپول بەدن بە رۆمىيەكان، مەتى پىاوپكى كورتەبالائى چوارشانەو رووخسار زەردبوو، دەستەكانى زەردو نەرم بوون، ئەنگوستەكانى رەنگى و نىنۆكەكانى رەش بوون، گوپچكەيىكى موويىن و دەنگىكى وەك دەنگى خواجهى ەبوو، تەواوى خەلكى ناصىرە رقيان لەو دەبوو، كەس تەوقەى لەگەل ئەو نەدەكردو كە بەكەنار كوختەكەى ئەو رەت دەبوون روويان وەردەسووراند، مەگەر كىبىي پەيامبەران نالئىت: ((وہزىفەى ئىمەيە تەنھا باج بەدەين بە خودا نەك مرؤق)) ئەو پىاوە باجگر بوو، باجگرىي لەخزمەتى قەيسەرى رۆمدا، ئەو شەرىعەتى خوداى نابوہ ژئىر پئ، پارەى ەرامى دەخوارد، فەزاي دەوروبەرى ئەو تاحەوت فەرسەخ پىس بوو بوو.

په ترۆس گوتی ((کوپرینه خیراتر جولہ بگن، هه ناسه تان بگرن روتان وه رگپرن))

به لآم کریست وهستا، مه تی له کاتیکا له دهر وهی کوخته که وه وهستا بوو، قه له می نابوو میانی ددانه کانیسه وه، به خیرایی هه ناسه ی هه لده کیشتا وه نه یده زانی چی بکات، له وه دهرتسا له دهر وهی دهر گای کوخته که وه بوهستی، به بوونی ته وانیشه وه مه یلی نه بوو بجیتته ناو کوخته که وه، چه ندین سال بوو ئاره زووی دیتنی په یامبهری تازه ی ده کرد، که بانگه شه ی مرۆقاییه تی ده کرد، له نزیکه وه به دیار که وتبوو، مه گهر ته وه نه بوو که روژی ده یگوت ((خودا ته و گونا هکاره ی که تۆبه ده کات زیاتر خو شده وی له وهی که هه رگیز گونا ه ی نه کردوه؟)) هه مان چه ند روژی پیشتر مه گهر نه یگوتبوو ((من له م دنیا به دا بو پهره یز کاره کان نه هاتوم، به لکو بو گونا هکاران هاتوم)) هه زم لیبه له گه ل ته وان دانیشه و خو راک بخۆم؟)) روژیکی دیکه کاتی پرسیاریان لی کرد:

((مه ولای من ناوی راستی خودا چیبیه؟)) وه لآمی دایه وه ((ته شق!)) ئیستا چ روژو شه وان ی بوو که مه تی ته م قسانه ی له دل ی خویدا کاویژ کرد بووه، به ئاهی که وه گوتبووی ((بزانه چ کاتی ته وه ده بینم، چ کاتی ده که وه سه ر پیته کانیسه وه؟)) و ئیستا ته وه رو به رووی وه ستا وه، به لآم مه تی، شه رمی له خو ی ده کرده وه که سه ر به رز بکاته وه وه سهیری ته وه بکات، به بی جول ه، به سه ری شو پره وه، له شوینی خو ی ما بووه، له چاره وانی چی دا بوو، ئیستا کی هه مان په یامبه ر له وی دهر وات و بو هه میسه ته وه له ده ست ده دات. کریست هه نگاویکی به ره و لای ته وه هه لگرت، ناوی ته وی وا به ئارامی و میهره بانیه وه هی نایه سه ر زمان که با جگر ههستی کرد دل ی ده تا ویتته وه، چاوانی به رز کرده وه، کریست رو به رووی وه ستا وه سهیری کرد، نیگا کانی ته وه نه رم و قودره تمه ند بوو، تا ناخی بوونی با جگر چوو خواره وه، ئارامی به دل و رو شنی ده به خشیه زهینیه وه، ته واوی وجودی له حالی له رزیندا بوو، به لآم خو ره تاوی که وته سه رو گهرمی ده کرده وه، وا ه که چ له زه تیک و دل نیایی و دو ستایه تی بوو! ته ری دنیا ته وهنده ساده و رزگار بوون ئاوا ئاسان بوو؟

مه تی چوو ه ژوو ره وه، ده فته ری حسابی خو ی داخست، ده فته ر حسابی کی سپی نایه ژیر باخه ل ی خو ی، ده وات ی نایه به رشالی و قه له می دانیسه پشت گو یی، پاشان کیلی له به رشالی دهره یینا و کوخته که ی داخست و کیلی هاوی شته نا و باخی که وه، که کاری ته وا بوو، به ته ژنوی له رزۆ که وه له کریست نزیک بووه وه ستا بجی یا نه چی؟ نایا ئوستاد دهستی له نا و ده ست ده نی، چاوانی هه لبری و سهیری کریستی کرد، وه ک بل یی به دهسته پاچه ییه وه داوا ی لیده کرد که ره حمی پی بکات.

کریست بزهیکی هاتی و ته و قه ی له گه ل کرد ((مه تی به خیر بیی له گه ل مندا وه ره))

هه واریه کان که وتته شله ژانه وه و چوو نه که ناره وه، خا خامی پیر سه ری له گو یی کریست ناو گوتی ((رو له م با جگر گونا هیکی گه وره یه، تۆ ده بی گو ی له شه ریه تی بگری)).

کریست وه لآمی دایه وه ((با و که من گو ی له دل م ده گرم))

ته وان ناصیره یان جیه یشت، به ره ت بوون له باخه کان گه یشتنه مه زرا کانه وه، با ییکی سارد هه لی کرد، کیوی هه رمۆن له وان دهراندا له په رده ی ناسکی یه که مین به فردا دهره خشایه وه.

خا خام دهستی کریستی جاریکی دی گرت هه ست، مه یلی لی بوو به ره له وه ی له یه ک جیا بنه وه قسه ی له گه ل بکات، به لآم دهیتوانی چی بل ی؟ له کوی ده ست پی بکات؟ کریست ده یگوت له بیابانی یه هودیه خودا ئاگری له ده ستیک دایه و تۆیشی له دهسته که ی دیکه دانا وه، ده یگوت ته وه دنیا ده سو تی نی و پاشان تۆوی دنیا ییکی دیکه به سه ر ویرانه کانیسه وه پیوه ده کا، خا خام به دزیه وه سهیری ته وی کرد، با وه ری پی بهینی؟ مه گهر کتیسی په یامبه ران نه یاننده گوت، هه ل بژیر دراوی خودا ده بیته جی نی نه فره ت و ته کفری خه لکه کانه وه. وه ک چۆن دره ختیکی په ژمورده له میانی زورگو به رده لانه کانه وه سه رده رده هی نی؟

له بهر ته مه له وان هیه ته و پیا وه هه مان که سی بی که

خا خام پالی به کریست دا و به ئارامی به شیوه یه ک که ته وان ی دیکه نه بیستن پرس ی: ((تو کی ی؟))

- مامه شه معون له ساتی له دایک بوئم تا ئیستا له گه مندا بووی هیشتا منت نه ناسیوه؟

دلای پیره میرد دیسان له جوله وهستا به بنی لیویه وه گوتی

((به دهره له وهی که له زهینمدا جیتی ببیته وه))

مامه شه معون، نهی دلت چۆن؟

- کورم من گوی له دلّم راناگرم، مرۆف تووشی گیچهل ده کات

کریست به نینگاییکی هاودلییه وه به پیره میردی گوت، تووشی گیچهل خودا، گیچهل نه جات بوون)). دواى ساتیک گوتی ((باوکه خه ونی دانیال پیغه مبهرت دهر باره ی قهومی سراویل له بیر نییه؟ له دیزه مانه وه به سهر ته ختی خوئی دانیشتبوو، جامه ییکی وه که به فر سپی له به ربوو سهری وه کو سپیتی خوری به ران وابوو، ته خته که ی له مه شخه ل دروستکرابوو رووباری له بلێسه کان له به ریپی هه لده پرژا، دادوهران له چه پو راستی دانیشتبوون، نهوکاته ئاسمان کراوه، به سهر هه وره کانه وه باوک له بیرته چ که سی دابه زی؟))

خاخامی پیر که چه ندین نه وهی یه که له دواى یه کی به مه گۆش کردبوو، وه لآمی دایه وه ((کورپ مرۆف))

نهو خه ونه ی له شه وانی خویش بینی بوو..

- کورپ مرۆف کییه باوکه؟

- نه ژنۆکانی خاخام سست بوو، به وه حشه ته وه سهیری گه نجه که ی کرد، له حالیکه چاری بریبوو له یوه کانی کریسته وه به بنی لیویه وه گوتی ((کییه؟ کییه؟))

کریست به ئازامی وه لآمی دایه وه ((من)) وه سستی دانییه سه سه ری پیره میرد وه که بلئی پیرۆزی ده کات.

خاخامی پیر خواستی شتی بلئی، به لآم نه یه توانی ده می بکاته وه. کریست ده سستی هیئایه پییش و گوتی ((باوکه..مالاوا، شه معون تو مرۆقیکی به خته وه ری، چونکه خوادوهند وه فای به واده ی خوئی کردو بهر له مه رگ توئی کرده شایسته ی دیده نی که سی که له ته واری ته مه نی خویدا نارزه زوی دیداریت هه بوو.

خاخام به چاوانی که وتوو خوییه وه که وته سه ییرکردنی، نهو تاج و بالآنه ی کورپ خودا به سهر هه وره کانه وه له ده وره به ری بوون چی بوو؟ خه ونی ده دی؟ ئایا نهو دانیال پیغه مبهر بوو؟ ئایا دهرگا کانی ئاینده به رووی شه ودا ده بوونه وه؟ نه ویان به توانا ده کرد تا نیگایی بکاته دهر وونه وه؟

نهو نه به سهر خاکه وه، به لکو به سهر هه وره وه وه ستابوو، نهو پیاره گه نجه که ده سستی درێژکردبوو پیده که نی، کورپ میړی نه بوو به لکو کورپ مرۆف بوو.

سه ری گیش بوو، گۆچانی خوئی له زهوی برده خواره وه وه خوئی به سه ردادا تا نه که وی، نهوکاته سهیری کرد، سهیری کریستی کرد که به گرتنه ده سستی گۆچانه که ی شوانی خوئی به ژیر دره خته کانی پاییزیدا ره تده بی.

جلی خاخامی پیر ته ربوو بوو به له شیه وه نووسا، ئاو له پرچی ده هاته خواره وه، هه رچهند ده له رزی له ناوه ندی ریدا له شوینی خویدا مایه وه، کریست و هاوسه فه ره کانی له دواى نهو له پشت دره خته کانه وه ون بوون.

به لآم له کاتی که خاخامی پیر له میانی باران و بادا وه ستابوو، شه وانی ده دیت که کۆنه پۆش و پیخواست به ریدا دهرۆیشتن و سه ره له ده گهران، ده چونه کوی؟ روو له کام لا؟

ئایا نهو کۆنه پۆش و پی پته ی و بۆره خه لکه ئاگر له دونیا به رده دن؟ نه خشه کانی خوداوهند گه رداو مه رموزیکی گه وره ن...

به بنی لیویه وه گوتی : ((نه دۆنیا... نه دۆنیا)). فرمیسک له چاره کانی هه لپژانه خواره وه.

خانمگه‌ی شه‌ودا نارامی گرتووه ده‌لاوینیتته‌وه، لافی شه‌وه لیده‌دا که ((من جاویدانم)) رۆم به‌خۆی ده‌لّیت، چهند شکۆمه‌ندو له‌ززه‌تبه‌خشه شه‌وه هموو تواناو جاویدانییه، شه‌وه کاته بزهیی به‌سه‌ر رووخساری سوورو گوشتنی نه‌خشه ده‌به‌ستی. به‌پارزیبوونه‌وه پیده‌خه‌نی، شه‌وه پرسیاره له‌بیر ده‌کات که ریگاکانی زه‌مینیی و ده‌ریایی بو کۆی کردۆته‌وه؟ شه‌ولۆ ته‌قه‌لای سه‌ده‌کانی خۆی به‌مه‌به‌ستی شه‌وه‌ی ناساییش به‌خشیتته جیهان بو کۆی شه‌نجام داوه. شه‌ه‌رگیز نایه‌ته زه‌ینییه‌وه که شه‌وه فه‌تعی کردووه و یاسای داناوه، ده‌ولمه‌ندبووه و به‌سه‌ر ته‌واوی جیهاندا روونیشته‌وه، بو چ که‌سی، بو کۆی؟ بو مرۆقییکی پیخواس که له شه‌مان ساتدا به ئاپۆره‌ی شه‌وه کۆنه‌پۆشانه‌ی وه‌دوای شه‌وه که‌وتون له شه‌قامی جیه‌یلراوی ناصیره و کانادا به‌ره‌وپیش ده‌چی، شوینی بو خه‌وتن، جلی بو له‌به‌رکردن و شتی بو خواردنی نییه.

ته‌واوی سندوقچه‌کان و شه‌سپو ئاوریشمی گرانبه‌های شه‌وه هیشتا له ئاسمانه، به‌لام ریی دابه‌زینیان گرتۆته به‌ر.

گۆچانیکی له‌ده‌ستدایه و له‌میانی به‌رده‌لانه‌وه به‌پیتی خویناوییه‌وه ریی ته‌ی ده‌کرد، جاری ده‌وه‌ستی و خۆی به‌سه‌ر گۆچانه‌که‌ی خۆیدا ده‌دا، بی شه‌وه‌ی که قسه‌یی بکات، چاوه‌کانی خۆی به‌سه‌ر دامینی کپوه سپییه‌کاندا هه‌لده‌خات و شه‌وه کاته گۆچانه‌که‌ی به‌رزتر له‌کپوه‌کان بو نوورو خودا که به‌سه‌ر عه‌رشه‌وه دانیشته‌وه و کرداری مرۆقه‌کان ته‌ماشاده‌کات به‌رز ده‌کاته‌وه و سه‌لام له‌وه‌کات، شه‌وه‌کاته سه‌فه‌ری خۆی سه‌ره‌له‌نوی ده‌ست پیده‌کاته‌وه.

عاقیبه‌ت گه‌یشته‌کانا، له‌که‌ناری بێردا له‌ده‌ره‌وه‌ی دیدا ژنیکی زگپری جحیللی ره‌نگ په‌ریو به‌خۆش‌حالییه‌وه ئاوی هه‌لده‌کیشاو شه‌ره‌به‌که‌ی پر ده‌کرد، شه‌ویان ده‌ناسی، شه‌وه‌مان شه‌وه کچه‌بوو که له‌هاویندا شوری کردبوو، شه‌وه‌کاته ئاره‌زووی شه‌وه‌یان بو کردبوو که بیته‌خاوه‌ن کورپک.

کریست له‌کاتی‌کا بزهی ده‌هاتی پیی گوت ((ئاره‌زووی ئیمه‌هاته‌دی)) ژنه‌که‌ی سووره‌ه‌لگه‌را که‌وته‌وه‌ی تینوویه‌تی شه‌وانه‌وه، شه‌وان تینوو نه‌بوون، بۆیه شه‌ره‌به‌که‌ی

به‌شی بیست و دوو

رۆم به‌ بازووی کراوه و قودره‌تمه‌ندیی هه‌رگیز تیرنه‌بوو، به‌سه‌ر عه‌رشیی شاره‌کان دانیشته‌وه و که‌شتی و کاروانچی و خودایان و که‌لوپه‌لی ته‌واوی دونیا و هموو ده‌ریاکان داوه‌تی ناماده‌بوون ده‌کات، له‌شه‌مان کاتدا که باوه‌ری به‌هیچ خودایی نییه، بی واهیمه و به‌پارزیبوونیکی ته‌نزامیزه‌وه ته‌واوی خوداکان داوه‌ت ده‌کاته ده‌ریای خۆی. له ئیرانی ئاگرپه‌رست مېترای کورپ خۆره‌تاو که له سه‌ریشتی به‌رزی گاییکی پیروژدا به‌سه‌ر ئاهورامه‌زداوه هه‌لده‌یت، شه‌وه گایه‌ی هه‌ر زوو ده‌کرینه‌ قوربانی. له‌سه‌ر زه‌مینیی میسر ئیزیس شیری نیل که له به‌هاراندا به‌سه‌ر مه‌زرا پشکووتووه‌کاندا له‌گه‌ران و سووراندا ده‌بی به‌دوای چوارپارچه‌ی له‌شی میرده‌که‌ی، ئیزیس براکه‌ی، له سووریا له‌میانی شیوه‌نی دلته‌زینی شه‌دوینیسی پاکیزه‌دا، له فریژییه، ئاتیس که به‌سه‌ر ته‌خته‌ییکی ره‌وانه‌وه راکشاوه‌وه به‌وه‌نوشه‌ی چرمساوی هه‌زار زاوای خوداو هه‌رماسه‌کانی ئاسیا و شه‌فریقیا، له یۆنانی ئۆلیمپی سپی و لووتکه‌کان و هادیسی ره‌شدا ته‌واوی خوداکان به‌ ناماده‌بوون قه‌بول ده‌کات، رییه‌کانی کردۆته‌وه، ده‌ریاکانی بو دزانی ده‌ریایی و زه‌وی بو ریگره‌کان ره‌ها کردووه، ناشتی و نه‌زمی به‌خشیه‌وه به‌دونیا، له‌به‌رزایی شه‌وه‌وه هیچ که‌سی هه‌تا خوداش بوونی نییه، له‌ژیر پاکانی‌شیوه‌وه هه‌موو که‌سی، خوداوه‌ندو مرۆقه‌کان هه‌موویان، هه‌موو شارنشینه‌کان کۆیله‌ی رۆمن، شوین و کات ده‌فته‌ری پر زیرو زیون که له مشتی شه‌ودا لوولداوه، له‌کاتی‌کا بازی دووسه‌ر که به‌ کۆکردنه‌وه‌ی باله شه‌لال به‌خوینه‌کانی خۆی له‌به‌ر پییه‌کانی

نايه سهر سهريهوه، بهرهو لاي دى رويشتو ون بوو. په ترؤس به پراکردن كهوته پيشهوه له ئاستانهى دهركاييكهوه بو ئاستانهى دهركايي دهستى كرد به دهركا ليدان.

مه ستييكي مه رموز ئهوى له خوئى بيخود كردهبوو، به سه ماوه هاوارى ده كرد: ((بكه نهوه، بكه نهوه)) دهركاكان ده بوونهوه ژنان به ديارده كهوتن، شهو بالى كيشابوو، جووتياره كان له مه زراكان ده گه رانهوه، به سه رساميهوه ده يانپرسى ((هاورى چ خبه ره؟ بو له دهركاكان ده دهى؟)) په ترؤس وه لامى ده دايهوه ((پوژى خودا هاتوه، تو فاني بهر پويه هاورى ئيمه كه شتييكي تازه هه لده گرین ته واوى باوه پداران دينه ناويهوه، ئه و ئوستاده كه كليلى له دهست دايه و ئيستا به شاديه وه ههنگاو هه لدينى.

ژنان به ترسه وه، پياوان، نزيكى كريست ده بوونهوه كه ئيستا به سه ره بردينكه وه دانيشتوهوه به گۆچانه كهى خوئى خاچ و ته ستيره له خاك ده تراشى. بيمارو گۆچو ره نجكيشه كانى ته واوى دى گرده بوونهوه.

- مه ولای من، دهست له ئيمه بده تا چاك بينهوه، قسه ييكي مه حبه تتاميز بكه تا له بيري كهين كه نابيناو فه له ج و جوزامين، خاتونىكى بالابه رزو ته شرافخو له ناو جلى ره شدا هاوارى كرد ((من كورپك هه بوو له خاچياندا، زيندوى كه وه)). ئه و خانمه ته شرافيه كى بوو؟ جووتياره كان به سه رساميه وه گه رانهوه، هيچ كه سى له دى ته وان له خاچ نه دراوه، به نيگايان كهوتنه دواى شوئى دهنگه كه وه، به لام خانمه پيره كه له هه واى گورگو ميش و خۆله ميشيدا ون بوو.

كريست لاربووه به سه ره خاكه وه خاچيك و ته ستيره ييكي كيشاو گوئى دايه شه بيورى جهنگ، كه له گرده لكه كانى به رامبه ردا داده به زى، گوئى راگرت، دهنگى قه به و ريكى پييه كانى به رگوئى كهوت له پرپكا قه لغان و كلاوخودهى برونزى له روژشنايى خۆره تاوى خۆراوا بريقه يان دايه وه، لادىيه كان گه رانه وه، رووخساريان تاريك هه لگه را.

- شكارچى نه فره تى، له تاقيب كردن ده گه رايه وه، دياره دووباره چۆته ده ره وه تا شوژشگيره كان ده ستگير بكات.

- به و جوړه ي كه خوئى ده يگوت، كچه په ككه وته كهى خوئى هينابووه دى تا به هه واى پاك چاره سه رى بكات، به لام خوداى سراييل كتيب و ته رازوى خوئى هه يه و نابوورى، خاكى كانا ئه و كچه له ورگى خوئيدا ده نيژى.

- ئاهاي فتنه كان هاوار نه كهن، واى.

سى سوار له پيشه وهى ته واندا رابردن له ناوه ندى روفوسى يوزباشى ناصيره بوو، قامچى له ئه سپه كهى ده داو له ئاپوره كهى جووتياراندا نزيك كهوته وه، له كاتيكا قامچى به رز ده كرده وه هاوارى كرد ((بو كوژبوونه ته وه؟ ياللا بلاوه لى بكه ن)) رووخسارى خه مناك بوو، له ماوه ي چهن مانگى پير بوو بوو پرچى سپى بوو بوو، خه مى تاقه كچه كهى كه سپيدهى روژتيكيان له پرپكا خوئى به سه ره ته ختى ئيفليجى دۆزيبووه، چنگى له ده روونى گير كرده بوو وردوخاشى كرده بوو، له كاتيكا ده ستورى بلاوه ليكردى به لادىيه كان ده دا رووخسارى روژش بۆه ئه سپى خوئى ره ها كردو له و نزيك بووه:

- كورى نه جار له يه هوديه وه بو ئيره به خيريى به دواى تۆدا ده گه رام؟

ئه و كاته روى له لادىيه كان كرد ((قسه ييك له گه ل ئه ودا هه يه بوئه ئيوه برؤن))

ياوه ره كوئه پۆشه كانى ديت كه له ناصيره وه كهوتبوونه دواى ئه وه وه هه نديكى له وان ناسيه وه رووخسارى تيكچرژا.

- كورى نه جار تو كۆمه كى له خاچدانى كۆمه لىكت كرده وه، ئاگاداربه خوئى له خاچ نه درئى، ئه وه نده خه لكى جوژ مه ده، هيچ بيروباوه رى له ميشكيان مه كه، ده ستى من گرانه و رۆم جاويدانيه، كريست بزه ي هاتى، ئه و چاك ده يزانى كه رۆم جاويدانى نييه؟، به لام قسه ي نه كرد.

- جووتياران به بلمبوئله وه په رش و بلابوونه وه، له مه ودايىكى دووردا وه ستاو سه يرى ئه و سى كه سه شوژشگيره يان ده كرد كه پيره ميژديكى بالابه رز به ردئى وشه كه وه و دوو كورى له لايه ن سه ربازه كانه وه ده ستگير كرابوون و ئيستا له زنجير به سترابوونه وه بو شوئىيكي ديكه ده گوازانه وه، هه ر سى نه فه ره به سه رى هه لپريويان سه يرى كلاوى

خودى نيزاميان ده كړدو ههولياندهدا كه ئاپوړه كه بيښن، بهلام شتى نايښن، شتى جگه له خودى سراييل كه بالاښه رزو هه لقرچاو له هه وادا وه ستابوو، نه يانده بيښى.

- يه هودا ئهوانى ناسيه وه، بو زه مانىك ته نيشتو ته نيشت له گه له ئهواندا جهنگى بوو، سهرى بو ئهوان راته كاند، بهلام ئهوان كه له جيلوهى خودا نايښابوو بوون ئهويان نه ديت، يوزباشى كه هيشتا به سهر ته سپه وه بوو، لاربووه و گوتى ((كوپى نه جار خودايانې هه نه بيښان له ئيمه ده بيته وه ئيمه ده كوژن، ئه سلن ده يانه وى هه سهر به له شان هه نه بيټ، هينديكى ديكه له راده به دهر ميه ره بانن و نه خوڅى فانييه به دبه خته كان چاره سه ده كهن، كوپى نه جار خوداى تو په يوه سته به كام به كم له م گوتانه؟

كريست وه لاسى دايه وه ((يوزباشى ته نها يه ك خودا هيه كو فر م كه)) روفوس به ته كاندانى سه ريه وه گوتى ((من مبه ستم نييه له گه له تو بچمه نا باسى مه زه به يه وه، من رقم له يه هوديه كان ده بيته وه ته گهر پيت ناخوڅى نه بى، ده ليم هه موو ئيوه به تيكر خودا به رده دهنه روڅى هه مووانه وه، ته نها شتى كه ده مويست له تو پيرسم ته ويه كه ئايا خوداى تو ده توانى)). له قسه كردن ديسان وه ستا، شهرمى ده كړد كه خوڅى بچوك كاته وه داوا له يه هودى بكات، بهلام به بى درهنگ ته خته خه وىكى باريك بى ئالايش له زه ينيا نه خشى به ستاو ته ماشاى ته وه دكاو داواى ليده كات.

غروورى خوڅى قوتداو به سهر زه ينه وه لاربووه و گوتى ((كوپى نه جار ئايا خوداى ئيوه ده توانيت نه خوڅى چاك بكات هه وه؟ كه كريستى ديت بيده ننگه دو باره پرسى ((ئايا ده توانى؟ كريست له سه رخو به سهر ته وه به رده ي كه به سه ريه وه دانيشت بوو هه لسا يه وه له سواره كه نزيك كه و ته وه ((باوكان تريى ترشيان خوار دبوو، كوره كانيان ددانبيان كه له ده بوو- ته مه ياساى خوداى ئيمه يه)).

يوزباشى له رزه يىكى كه و ته گيان هه وه هاوارى كړد ((نه، ته وه بى عداله تيه)). كريست له گه له ته يه ك نه بوو ((نه ته واو عداله ته كوپو باوك له يه ك ره گو رچه له كن، هه ردر وكيان به يه كه وه ده چنه به هه شتو هه ر دوو به يه كه وه ده كه ونه دوزه خه وه، ته گهر له يه كيان به ديت ته ويكه بريندار ده بى، ته گهر به كى هه له بكات

هه ردر وكيان سزا ده درين، ته ي يوزباشى تو به دواى ئيمه ده كه وى و ده مانكوڅى، خواى سراييلش كچى تو په ككه و ته وه فه له ج ده كات))

- كوپى نه جار ته وانه وشه ي قورسن، جاريكيان به ريكه وت له ناصيره گويم له قسه ي تو بووه، ته وكاته قسه ت بو چه شه ي رويمه ك خوڅ بوو، ئيست؟

- ته وكاته مه له كوتى ناسمان قسه ي ده كړد، ئيست كوتايى دونيا، يوزباشى له و روژه وه كه گويت له قسه م بوو قازى عاديل بوو له سه رته ختى خوڅى دانيشتووه.

سندو قچه كانى كړد ته وه، بانگى عه داله تى كړد، شمشير به ده سه ته وه هات له كه نار ته ودا وه ستا.

- ئايا خوداى توڅى يه كى له و خودايانه يه كه پى له عه داله ت دريتر ناكات؟ ئايا له هه مان جيدا ده وه ستى؟ ته ي ته وه په يامه تازه يه ي عه شق كه هاوينى رابردو له جهليل موژده ت بو ددا كوا؟ كچى من پيوستى به داد په روه رى خودا وه نييه پيوستى به عه شقى ته وه، من به دواى خودايى ده گه ريم كه دوورتر له داد په روه رى ده وراو شه فا به كچه كه م ده به خشى. له بهر ته مه ش ته واوى سراييلم به دواى تو وه له ژير پى ناوه... عه شق؟

گويت لييه؟ ته شق نه ك داد په روه رى.

- يوزباشى بى عه شق و بى به زه يى روځ كه سى ته م وشانه ي له ده مى وه حشى تو ناوه؟ - په نجو عه شقى من كچه كه م، من به دواى خودايى ده گه ريم كچه كه م چاك بكات هه وه باوه رى پى به يښم.

- خوڅ به حالى ته و كه سانه ي كه باوه ر به خودا ده يښن به بى ته وه ي داواى په رجوو بكه ن.

- به لى خوڅ به حالى ته وان، بهلام من مروڅيى كى درم به م ساده گييه وه دانانيشم، من خودايى كى زورم له روځمدا بينيووه، هه زاره ها نه فهر له وان له ناو قه فه سداه ئيدى به سمه .

- كچه كهت له كوټيه؟

- هه مان جی له باغی له بهرترين خالی هم دټيه؟ له باغی كدا له بهرترين شوینی هم دټيه

- بابړوین

یوزباشی خوی جهم و جورکردو له ته سپ هاته خواره وه، ته و کریست له پيشه وه ده پریشتن، له پشت ته وانه وه به مه و دایی، یاوهره كانو له پاشتری ته وان ئاپوړه دی گوندینیان ده هاتن. له هه مان ساتدا توماس كه له شادیان جی له پیستی خوی نه ده بووه. له دواي سه ریا زانی لای دواوه هاته دهره وه، بۆ فرۆشتن چوو بووه ته ویکه وه كه لویه لی خوی به نرخیکی گران بۆ سه ریا زه كان له قالب دابوو.

هوا ریه كان هاواریان كرد ((ناهای توماس تۆ هیشتا له گه له ټیمه نایهیت؟ ئیستا په رجوویی ده بینی و باوهر ده هینی.

توماس وه لآمی دایه وه ((یه كه م جار ده بی بینم و دهستی لی دم))

- چ شتی هه دیوهری نه قولا؟

- راستی

- مه گهر حقیقهت جهسته هی هیه كه لله پوك، ته و قسه یه قسه ییكي قوره بۆ ده یكهیت؟

- توماس به خه نده وه گوتی ((ته گهر حقیقهت جهسته هی نه بی به كه لگی چی دیت؟ من پیویستم به ساوی شته كان هیه، متمانه م به چا و گویم نییه، متمانه م به دهستم)).

- ته وان گه یشتنه بهرترين به شی دیکه وه و چونه مالیک كه به (گه چ - دغاب*) سپی کرابوو. کچیکی ته مه ن دوازه سال به سهر ته خته خه ویکی سپی راکشابوو،

چاوانی سه وزو درشتی کرابوو، به دیتنی باوکی، رووخساری کرایه وه. روخی به زبیره وه ته کانی خواردو هه ولیدا له شی په ککه و ته ی بخاته جوله وه، به لآم بیه وده بو، شادی له رووخساری نه ما، کریست لاریوووه دهستی کچه ی گرت ته واری قودرته و عه شق و میهره بانی له ناو له پی کویوو، بی ته وه ی قسه یی بکات، چاوی پریه دوو چاوی سه وزی و ههستی کرد كه رو حیش له نووکی په نجه کانی ته وه وه هه لده پریشته ناخی جهسته ی کچه كه وه.. کچه به میهره بانیه وه سه یری ته وی کرد، لیوه کانی کرایه وه و بزهی هاتی. یاوهره كان ورده و رده چوونه ناو ژووهره كه وه، توماس له پيشه وه هه مووان به خوی و به سته كۆل و كه ره نای به رشالی چوونه ژووهره وه.

لادییه کانی ناو باغو کووچه ی باغه كان په رش و بلاو بوونه وه، هه موو هه ناسه برکی بوون له چاوه روانیدا وه ستابوون، یوزباشی پشتی به دیوار دابوو، سه یری کچه كه ی خوی ده کردو هه ولیده دا نیگه رانی خوی بشاریتته وه.

گوئنا کانی کچه، هیدی هیدی سوور هه لگه ران، سینه ی قیت بووه، ههستی به خورانیکی دلنه واز کرد كه له دهست بۆ دل و له دل بۆ ژیر پییه کانی ته و ده چوو، سه راسه ری جهسته ی داگرت، ته ندام و جهسته ی ته و هه كه لای دره ختی ته سپیندار كه له بهر کار نیگه ری تی بایکی نهرم ده وری ته کانی ده خوارد، کریست ههستی کرد دهستی کچه له ناو دهستی ته ودا وهك دل لیده داو ژیانی بۆ ده گه ریته وه، ته نها له وکاته دا بوو كه ده می کرده وه و به نارامی فه رمانی پیدا ((کچم هه لسه وه)) کچه به نارامی ته کانی خوارد وهك بللی بی هه ستیه كه ی چاك ده بیته وه، خوی لیك راکیشاو كه و ته سه ری و به یه كه هه لبه زینه وه په ریبه باوه شی باوکیه وه. چاوه سوورا وه کانی توماس له کاسه دهره پرین، دهستی دریژ کردو ده ستیدا کچه وهك بللی گهره کی بوو دلنیایی به ده ست به ینی كه ئاخو ته وه راستیه. یاوهره كان به هیدمه گرتوویی هه رایان بوو، ئاپوړه كه كه کویبوونه وه بۆ ساتی هاواریان کردو ته وکاته به تر ساوی خاموش هه لگه ران، شتی جگه له دهنگی خه نده ی کچیژكه كه باوکی له باوه شی کرد بوو ماچی ده کرد نه ده گه یشته گوی.

یه هودا نزیکی ئوستاد بووه، رووخساری تووهری هه رماسی بوو.

* دغاب: به مانای دۆ دیت، به لآم لیهره له جیاتی گه چ به کارهاتووه.

- تۆ ھېزى خۆت بۆ گاوران بە ھەدەر دەدەى، تۆ يارمەتى دوشمنانت دەدەى. ئايا ئەو كۆتايى دونيايە كە بۆ ئېمەت ھېناوہ؟ ئايا ئەوانە مەشخەلەكان؟

بەلام كرىست كە لەوان دوورى ئاسمانى تارىكەوہ دەسووپايەوہ، ئەوخۆى زياتر لەوانى ديكە بە ديتنى كچەكە كە لەتەختە خەوى ھاتبووہ دەرەوہ، تووشى وەحشەت بووبوو، ياوران كە تواناي شاردنەوہى لەزەتەى خۆيان نەبوو، ئەلقەيەكيان بەدەوريا ريكخست و خەريكى ھەلپەپين بوون، پاش ئەوہى ھەموو شتەكانيان رەھاكردو پەيوەنديان بەو كرد بەوہى كاريكى چاكي ئەنجام دابوو، پەرچووييكي ھېنابووہ ئاراوہ، تۆماس لەزەيني خۆى تەرازوويكي داناو كيشى كرد، كەلوپەلەكانى لەتاييەك داناو لەتاييەكەى ديكە مەلەكوتى ئاسمان، تاي تەرازوو بۆ ماوہييەك چووہ سەرەوہو خوارەوہو عاقىبەت وەستان، مەلەكوتى ئاسمان سەنگينتربوو، بەلئى ئەو جوۆرە مەترسيكردەنە بى وینەيە، پېنج دەدەم ھەزار وەردەگرم لەبەرئەمە بەناوى خودا بۆ پېشەوہ.

لە مامۆستا نزيك كەوتەوہ، گوتى ((مەولاي من لەبەرخاترى تۆى ئازيز كەلوپەلەكام لەمياني ھەزاراندا دابەشكەم. لووتف بكە بەياني لەكاتى گەيشتنى دەسەلاتى ئاسمان لەبېرنەكەى من ھەموو شتەى دەكەمە قورباني تا لەگەل تۆ بېم، چونكە ئەمروكە راستيم ديتو دەستم ليدا، بەلام كرىست ديسان لەم دونيايە نەبوو، بيستى، بەلام وەلامى نەدايەوہ، دپورەى پېشوو بەردەوام بوو،

((تەنھا كەرەنام ھەلدەگرم تا بۆ كۆكردنەوہى خەلك بېژەنم، ئيمە كەلوپەلى تازە دەرۆشين، كەلوپەلى جاويدانى و بەلاش.

يوزباشى لەكاتيكا كچەكەى لەباوہشى بوو، ھاتەلای كرىست گوتى ((پياوى خودا، تۆ كچى منت دووبارە زيندووكردەوہ، دەتوانم چ كاريكت بۆ ئەنجام بەدەم؟)) كرىست وەلامى دايەوہ ((من كچى تۆم لەزنجيرەى ھەرماس رزگاركرد، تۆ ئەى يوزباشى ئەوسى ياخيە لەزنجيرى رۆم رزگاربكە))

رؤفوس سەرى ھېنايە خوارەوہو ئاخىكى ھەلكيشا، بەخەمەوہ كەوتە زەمزەمەوہ: ((من ناتوانم.... بەراستى ناتوانم، من بۆ ئيمپراتورى رۆما سويندى وەفاداريم

خواردوہ، وەك چۆن تۆ بۆ خودايى كە دەببەرستى سويندى وەفادارايىت خواردوہ. ئايا ئەوہ دروستە كە سويندى خۆت بشكيى؟ ھەرشتيكى ديكەت لەمن بوى داوايكە، دووسەى دەچمە ئورشەليم و بەرلە رۆيشتن دەمەوى ئەم داوايە بكەى)).

كرىست وەلامى دايەوہ ((رۆژيكيان لەكاتيكي دژواردا لە ئورشەليمى پيرۆز يەكتر دەبينن، ئەوكاتە داواكەم لەتۆ دەكەم تا ئەوكاتە سەبر بكە)). دەستى بەسەر پرچى خورمايى كچە ھېناو بۆ ماوہييەكى دريژ رايگرت، چاوانى داخست، گەرمايى پرچى نەرم و شيريني ژنانەى كچەى ھەست پيكرد، بەكردنەوہى چاوى لەئەنجامدا گوتى: رۆلەم دەمەوى شتى بەتۆ بليم كە ھەميشە لەيادت بيت، دەستى باوكت بگرەو بەرپى راستى دا بەرە.

كيژۆلە پرسى ((ئەى پياوى خودا، رتي راستى كامەيە؟))

- ئەشق

يوزباشى دەستورى شامبيدا، خۆراك و مەشروبيان ھېناو سەفرەيان راخست و بەكرىست و ياورەكانى گوت ((ميوانى من بن، لەم مائەدا بخۆن و بخۆنەوہ بۆ ژياني دووبارەى كچم جەژن دەگيپر، سائەھايە خۆشحال نەبويمە، ئەمشەو دلم ليتوانليتوى بەختەوہريە، بەخيريبن)).

ئەوكاتە بۆلای كرىست چوو لاربۆوہو گوتى ((من رەھينەى منەتى ئەو خودايەم كە تۆ دەببەرستى، ئەو خودايە بەمن بەدە تابتوانم لەگەل خودايەكانى ديكە بۆ رۆماى بنيرم)).

كرىست وەلامى دايەوہ ((لەكاتى خۆى دەگاتە ئەويكەوہ، چووہ ھەوشەكەوہ تا ھەناسەبى ھەلكيشى).

شەو دامەنى خۆى كردهوہ، ئەستېرەكان لەسەر ھەلگەرانداندا بوون بۆ ئاسمان، لە خوارەوہ لەودببە بچووكەدا مەشخەلەكان رۆشن بوونەوہو چاوانى خەلك بريقەيان دەدايەوہ، ئەوشەو قسەى ھەريەك لەوان پلەييەك بالاتر رۆيشتبوو، چونكە ھەستى دەكرد كەخودا وەك شيرتيكى مېھربان ھاتتۆتە گوندەكەيانەوہ. سەفرە راخراو كرىست

له میانی یاوهره کانی خۆیدا دانیشته و نانی دابهش کرد، بهلام لیبوی بۆ قسه نه کردهوه، ترسی له ناخیدا هیشتاکه بهشپرزهبی بالی لیکدهدا، وهک بلایی تازه له مهترسیییکی گهوره رزگاری بووه یا شاکاریکی گهوره و چاوه پواننه کراوی تهواو کردووه، حهواریه کانی ههچیان نه گوت،

بهلام دلایان له خۆشیانا داده خورپا، ئهوه کۆتایی دونیاو فریشتهی ئاسمان و خهون و ههله چوونیک نه بوو بهس، بهلکو راستی بوو، ئهوه گهجه رووخسار رهشهی که نار دهستیان که وهکو مرۆق دهخوات و قسه دهکات و پیده که نی و دهخوا، بهراستی نیردراوی خودا بوو، لهوکاته دا که تیشتیان خواردو هه موو بۆ خه و راکشان، مهتی له ژیر مهشخه لدا دانیشته، دهفته ری سپی له کراسی ده رهینا و قه له می پشت گوئی گرت و به سه ر لاپه ره کانه وه لاری بووه و بۆ ماوه ییکی درێژ له بیر کردنه وه دا مایه وه، ده بویه چۆن ده ست پیکات؟ له کو یوه ده بووا ده ست پیکاک؟ خودا وه ند ئه وری ئه ژنۆ به ئه ژنۆ له گه ل ئه م پیاوه پیرۆزه دانیشاند بوو، تائه و قسانه ی ئه وه ده یکره و ئه و موجیزانه ی که ئه نجامی ده دا به ئه مانه تی ته واوه تۆمار بکات، که له به ین نه چن و نه وه کانی ئاینده بتوان له وانه ناگادارین و به نۆبه تی خۆشی ریگه ی رزگاری هه ل بژیری، وهک دیار بوو ئه وه کاری بوو که خودا باری ئه مانه تی خۆی به سه ر شانی ئه وه وه نابوو، ئه و خۆیندن و نووسینی ده زانی، بۆیه به رپرسیار تیه کی سه نگینی هه بوو: به رپرسیستی جیگه ر کردنی هه موو ئه و شتانه ی که له بیته ده چون، به قه له می خۆی و جاویدان کردنی به وه سیله ی نووسینه وه یان، لیگه ری با یارانی کریست له و بیزارین، لیگه ری با روو له و وه ریگه رین، بۆ؟ چونکه زه مانێ با جگر بووه، ئه و به وانی نیشاندده دا که گونا هکاری مرۆقیکی باشتره بۆ کارو هه یج کاتی گونا هه ی ناکات. قه له می نایه ناو ده وای پروزی و زهنگی زبری چه ند بالی له لای راستی خۆیه وه بیست، وابه دیار ده که وت که فریشته یی هاتووه و ئیمل له ناو زهینی دهکات، به دلنیا یی و خیراییه وه دهستی کرد به نووسین:

((کتیبی درهختنامه ی کریست کورپی داود کورپی ئیبراهیم، ئیبراهیمی... هینا)). ئه و نووسی و نووسی تا ئه و کاته له خۆ ره لاته له ره شنایی سیما ئاسا دره وشایه وه و به که مین که له شیر خۆیندی.

ئه و له گه ل تۆماس و که ره ناکه ی له پیشه وه ره یشتن، تۆماس که ره نای لیته دا و دی بیدار ده بووه، هاواری ده کرد ((مالاوا.. به تومی دی دیداری هه چه ند زووتر له ناو مه له کوتی ئاسماندا)). .. دوا ی ئه وان ه وه کریست له گه ل یا وه ران و کۆ نه پۆ شان و فه له جیه کانی ناصیره، که هیشتا له دوا ی ئه و ده ره یشتن ژماره شیان به هاتنی خه لکی تازه له زیاد ده بوو، ئه وان چاوه پروان بوون به خۆیان ده گوت ((له وانه یه ئه و ئیمه فه رامۆش نه کات، ئه و کاته پیرۆزه ده گات که بۆ لای ئیمه ش ده گه ریتسه وه و له برسیه تی و نه خۆشی رزگارمان ده کات)). ئه مرۆ که یه هودا له دوا ریز مابووه، ئه و خورجینیکی گه وری ده زبیبووه و له به رده م ماله کان ده وه ستا به سه داییکی نیوه پارانه وه و نیوه هه ره شه ئامیز له گه ل ژنان قسه ی ده کرد ((له سه رشانی ئیمه یه گیان به خشین تا ئیوه ی مندا ل رزگارتان بی، له سه رشانی ئیوه شه یارمه تیمان بده ن تا له برسان نه مرین. ئه وه بزانه که هه تا پیاوه پیرۆزه کانی پیوستیان به خۆراک هیه تا گیانیان وه بهر بیت و مرۆقاییه تی رزگار بکه ن، نان، په نیر، کشمیش، خورما، مشتی زهیتون، هه رچه یه کی بی، خودا تۆماری ده کات و له ره ژنی په سلانی پاداشتتان ده داته وه، به یه ک قله زهیتون که ده یبه خشن خودا یه ک زهیتون ستانتان پی ده به خشی)). ئه گه ر ژنی له کردنه وه ی سن دوقی خۆی سه ریچی کرد با به سه ریا هاواری ده کرد ((بۆ ئه وه نده ره زیلی خانم؟ سه به ی یا دو سه به ی یا هه تا ئه مشه و ئاسمانه کان ده کرینه وه و ئاگر دیته خواره وه له هه موو ئه و شتانه ی که تۆ هه یته جگه له وه ی که به ئیمه ی ده ده یته هه یج شتی نامی پیتسه وه، تۆی مه و جوودی بیچاره ئه گه ر رزگارت بی ئه و رزگاری تۆ قه رزاری ئه و نان و زهیتون و شوشه روونه یه که به منت داوه. ژنه کان به ترسه وه سن دوقیان ده کرده وه، که یه هودا گه یشته په راویزی دیکه وه، خورجینه که ی پرپوو له سه ده قه، زستان دهستی پیکردبوو، زه مین ده له رزی، دره خته کان زۆریان که روت بوو بوونه وه و به پروتی ته واوه به سه ریپوه وه ستابوون، سه رمایان بوو، دره خته کانی دیکه - زهیتون و دارخورماو سه رونیاز.. خودا پیرۆزی کردبوون و له زستان و هاویندا زیرو

زیوهری خۆیان هەر پێوهبوو کەس دەستی پێ نەکەوتبوو. مرۆڤەکانیش هەر وابوون، تەواوی هەژارەکان، وەك چۆن درەختی رووت سەرمايان بوو.

یۆحەننا کۆنەپەشمینی خۆی بەسەر کریستداداو ئیستا کە لەبەرخۆ دەلەرزى، پەلەى بوو بگاتە - کفرناحوم- و سندوقى دایکە بکاتەوه، سالومەى پیر لەماوەى تەمەنى خۆى زۆر شتى چنى بوو دلێكى گەورەو سەخى هەبوو، جلى گەرمى بەهاوسەفەرەکانى دەبەخشى، بەلام لەو وەختەوه کە زوبەدى پیری پولپەرست پرتەویۆلەى بوو جوینى دەدا ئەو سالومە بوو کە بەسەر سەختى و لەهەمان کاتدا میهرەبانى مالىتى بەرپۆتە دەبرد.

فیلپیش بەپەلەبوو ئەندێشەى دۆستى گيانى بەگيانى خۆى -ناتانیل- دەکرد، ناتانیل درێژایى رۆژى لێ کفرناحومدا خەرجى پینەکردنى نەعل و سۆلە دەکرد، ژيانى ئەو لەم رێیەدا لەناوە دەچوو، لەکى دەیتوانى کاتى بدۆزیتەوه تا زەینى خۆى بۆلاى خودا هەلبێرى، یا پەيژەى یاکوب هەلواسیتە ئاسمان و سەر هەلگرى! فیلپ لەبەرخۆ دەیگوت ((کەى دەگەمە ئەویکەوه تا نەپینى گەورەى بۆ بدرکینم تا ئەویش بى نەوايه رزگارى بى)).

سوورانەوهو تەبەریەیان جێهێشت تەبەریە شارێک بوو خودا لێى توورە بوو لەگەڵ حاکمەکەى کە بکوژى پاکشۆربوو بەئاگر مەحکومی کردبوون، مەتى خۆى گەیانده پەترۆس تا ئەو شتانەى لى پیرسى کە لەبیری ماوه دەربارهى رووبارى ئوردون و پاکشۆرو هەروا رووداوه کان تا بەش بەش بیاننوسیتەوه. بەلام پەترۆس خۆى کشاندهوه نەوه کا هەناسەى پیسى باجگرى پى بکەوى.

مەتى دلگیر بوو دەفتەرەکەى نایە ژیر باخەلێ، لەوانى دیکە خۆى وەپاشدا، بەدیتنى دوو پەیتونان کە خەلکی تەبەریە بوون و دەچوونە ئەویکەوه، دەربارهى کوشتنى پاکشۆرو روودانى کوشتارەوه پرسیارى لەوان کرد، تا یاداشتى بکات، ئایا راست بوو کە حاکم مەستى بوو زړکچەکەى -سالومە- بەرووتى لەبەرچاوى ئەو سەمای کردووه؟ مەتى دەبوايه ئاگادارى وردەکاریه کان بووايه تا به وینەکردنیاں جاویدانیان بکات.

لەوکاتەدا ئەوان دەگەیشتنە چالێكى گەورەى دەرهوهى مەجدەل، تارىکیكى کەمپەنگ کەوتە سەر رووى زەوى، بەنى رەشى باران هەلئاسراو زەوى و ئاسمانى بەیەكەوه گریدا. مەجدەلیه چاوى خۆى برپه کلاوړۆژنەى ماله کەى و لەرەش بوونى ئاسمان وەناگا هات و لەبەرخۆ کەوتە زەمزه مەوه.

((زستان هاتوو دەبى پەلەکەم)). تەشى سوورانو بەخیرایى تازەوه دەستى کرد بە رستنى خورى کەپەيدای کردبوون، لەبەرچاوى بوو کە بۆ مەعبودى خۆى بیچنى تا لەشەرى سەرما بەدووربى، جاروبار سەریكى هەلدهخستە هەوشەکەوه و هەناریكى گەورەى پى لەوانە ستایش دەکرد و نەیدەرنى، هەمووى نەزرى کریست کردبوو، لەبەرخۆ کەوتە ئەندێشەوه: خوداوەند بەمیهر و دلۆفانە، رۆژى دى کە مەعبودم دووباره بێرەدا رەت دەبى و دامەم پى هەنار دەکەم و لەبەر پێکانى دادەنیم، ئەویش لاردەبیتەوه بە هەلگرتنى هەناریک گەرووى خۆى تازە دەکاتەوه)). لەکاتێکدا خوربیه کەى دەچنى و دارهەنارى ستایش دەکرد، ژيانى خۆى بەرپێدەکرد، ژيانى ئەو لەگەڵ کریستى کورپى میرى دەستى پیکردبوو دەگەیشته ئەنجام، تائىستاش چەند ئازارو سەرمەستى چەشتوو! بۆ کریست لەم دوا شەوهدا، سەرەتا خۆى پيشاندا ئەوکاتە وەکو دز رايکردبوو ئەوى جێهێشتبوو. ببینه دەبى ئیستا لەکوى بى؟ ئایا لەجیاتى زەوى کیلان، نەجارى، ماسیگرى، هەلبژاردنى هاوسەر (ئى باشە ژنانیش ئافەریدهى خودابوون) ئیستا لەگەڵ سیبەرەکان شەر دەکات؟ چ دەبوو ئەگەر یەكجاری تر بەمەجدەلدا تێپەرى تا بەلای ئەودا رابکات و هەنارى لەبەرپێى روو بکات و گەرووى تازە بکاتەوه.

مەجدەلیه لەهەمانخاڵدا لە غەرقى ئەم بیروکانە بوو بەدەستى چاپووک و کارامەى خۆیهوه تەشى دەسوورانو، دەنگى هاوارو شەپپور گەیشته گوێى ((مەرج دەکەم کە ئەوه تۆماسى دێوهرهیه؟))

ئەوکاتە بیستى کە کەسى هاوار دەکات: ((دەرگای ماله کانتان بکەنەوه دەسەلاتى ئاسمان گەیشتهوه)). مەجدەلیه لەجیوه هەلسا، مەلى دلێ لەخۆشیانا هەلدهفێ، (ئەو هاتبوو ئەو هاتبوو) تاو لەرزە بەناو ئەندامەکانیدا تاویدا، بەبى چەفیه رايکردە

دەرەو، خەرمەنى كەزىيەكانى بەسەر شانەكانىيەو پەرشو بلاؤبۆو، بەحەوشەدا رەت بوو گەيشتە دەرەو، ئەوكاتە خوداوەندى بىنى، بەهاوارو خۆشحالىيەو كەوتە سەر پىيەكانى و بەهەناسە برکىيە گوتى: ((مەولای من... مەولای من، بەخىر بىيى!)) هەنارو نەرزى خۆى فەرامۆش کردبوو، پىيە پەرۆزەكانى لەباوئەش گرتو پرچى شىنو رەشى كە هىشتا بۆنى عەترى سەردەمى بەدكارىدەدا پەرشو بلاؤى سەر زەوى بۆو، دووبارە گوتى:

((مەولای من... مەولای من بەخىر بىيى)). بەئارامى ئەوى بەرەو كوختەى بچووكى خۆيەو راکىشا، كرىست لارىبۆو، دەستى ئەوى گرتو لەسەر زەوى بەرزى كردەو، گۆل ئاسا و سىحراوى كرىست لە زاوايىكى بى ئەزمون دەچوو كە دەستى بووكى خۆى لەدەست گرتبى تا ناخى بوونى خۆى غەرقى لەزەت بوو، ئەو مەجدەليە نەبوو كە ئەو بەسەر زەويەو بەرزى كردبۆو بەلكو رۆحى ئىنسان بوو ئەو زاواكەى. مەجدەليە دەلەرزى، سوور دەبۆو، پرچى خۆى دەهاويشتە سەرشان تا داىبۆشى، هەموو سەرسام بووبوون و سەيرى ئەويان دەکرد، ئۆخ كە چەند سىس بوو رەنگى پەريو! ئەلقەى ئەرخەوانى رەنگى دووچاوانى ئەوى داگرتبوو، دەمى سفت و گۆشتنى ئەو، وەكو گۆلئىكى بى ئا و پەژمور دەبوو، هەر لەو كاتەى كە مەجدەليە و كرىست قۆل لەناو قۆل بەرپىدا دەرۆيشتن خەلكى و ايان بىردە كردەو كە خەو دەبينن ئەو دوو بەسەر زەويدا هەنگاويان هەلئەهينا، بەلكو لە هەوادا مەلەيان دەکردو بۆ پىشەو دەچوون، ئايا ئەو جەژنى زەماوەند بوو ئەو ئاپۆرەى كۆنەپۆشانىش كە كوچەو كۆلانەكانيان پر كردەو مەيوانەكان بوون؟ ئەو دارەنارە پر لەمىوئە كە لەناو حەوشەى بىنى بوو ئايا رۆحى مېهەبان بوو؟ يا خوداى خانەوادە، يا رەنگە ژىيىكى خۆشەختەر لەو رۆح و خودايە؟ كە كورپو كچانى هیناوەتە دۇنيا و ئىستا لەناو حەوشى خۆيدا وەستاو و دەبىتە قوربانى و سەدەقەيان؟

كرىست بەئارامى گوتى ((مەجدەليە تەواوى گوناھەكانت بەخشا، چونكە لەئەندازە بەدەر ئەقینىت كردو)). مەجدەليە بە تاسووقىكى لەو سەف بەدەر بۆ پىشەو لارىبۆو، دەيوست بلى كە ئەو پاكىزە، بەلام هیندە تۆى لەزەت بوو كە

دەمى كردەو نەيتوانى. بەرەو دارەنارە رايكردو كەوتە گيانىيەو، كۆشى خۆى پر كردو بەرپىيى خۆشەويستەكەى پر كرد لە هەنارى قورمى.

ئارەزووى دىرینەى دلى هاتەدى، بۆيە كرىست لارىبۆو و هەنارىكى دەست داى، شەقى كرد دەستى پر لەدانە كردو گەرووى خۆى تازە كردەو، ئەوكاتە ياروانى هەريەكەو بەنۆبەتى خۆى لارىبۆو و هەنارىكيان دەست داى و گەرووى خۆيان تازە كردەو.

كرىست گوتى ((مەجدەليە، بۆ وا بەمۆرە بەچاوانى شلەژاوت سەيرى من دەكەى، دەلئى مالاوايىم لیدەكەى؟

– ئەى مەعبودى من، هەر لەو زەمانەو كە هاتومەتە دۇنيا، هەميشە لە هەموو ساتى سەلامم لەتۆ كردەو خواحافىزىم كردو. ئەوئەندە بەئارامى قسەى كرد كە تەنها كرىست و يۆحەننا كە نزيكى ئەو بوون، بىستيان، دواى ساتىك بىدەنگى بەردەوام بوو لە قسە ((دەبى سەيرى تۆ بكەم، چونكە ژن لەجەستەى پياو خەلق بوو، هىشتاش ناتوانم لەشى خۆم لە لەشى پياو جياكەمەو. بەلام تۆ دەبى سەيرى ئاسمان بكەيت، چونكە تۆ پياوى و پياويش خودا خەلقى كردو، لەبەرئەمە كورپم رىم پى بدە تا سەيرى تۆ بكەم.

وشەى – كورم – ي بەدەنگىكى وا هینايە سەر زمان كە هەتا كرىستش نەبىست، بەلام مەمكەكانى خودى ئەو پرپۆو تەكانى خوار، وەك بلىي شير بە كورەكەى دەدا.

زەمەمەبىي لەمىانى ئاپۆرەكەو هەلسا، لەناكاو نەخۆشى تازە هاتن و حەوشەيان پر كرد، پەترۆس گوتى ((مەولای من خەلكى سەريان نەماو كەوتونەتە بلمەو بۆلەو.

– چىيان دەوى؟

– قسەبىيىكى موحىبەت ئامىز، پەرجوو سەريان كە.

كرىست گەراپەو، لەهەواى شپرزەى رىژنەدا كە هەلئەرژا سەيرى ئاپۆرەكەى كرد كە بەدەمى نيوەكراوئەيان، پرس و تەمەنناو بەچاوانى پر لە ئازارو دەرەو سەريان

دەکرد، پیره مێردی له میانى ئاپۆرە کەدا هاتە پێش، ئەو لەبەین چوو بوو، پێلۆه کانی لە دوو برپى دەچوون. دە نووشتە بە دەوری گەردەنى ئیسقان ئاسای شوپۆبوووه کە هەریەک گوزارشتى لە دەفەرمان دەکرد، خۆى دابوو سەر گۆچانە دوو فلیقانه کەى لە دەرگای مالدا وەستا بە دەنگىكى پر لە ناچارى و ئازارەوه گوتى ((مەولای من... من پیره مێردىكى سەد سالدەم، دە فەرمانم بە گەردەنەوه هەلئاسیوه تاهەمیشە لە بەرچاوم بى، سەرپێچیم لە هیچ یەک لەو فەرمانانە نەکردوو، هەموو سالى دەچمە ئورشلیم قوچىكى قوربانى پێشکەش بە صەبايوتى پیرۆز دەکەم، مۆم دادەگیرسینم و بخور دەسووتینم، شەوانە لە جیبى خەوتن مەزامیرەکانى داود دەخوینمەوه، جارى سەیرى ئەستیرەکان دەکەم و جارى کێوکان - لە چاوه‌ڕوانى دابەزینی خوداوەند دەمێنمەوه تا دیدارى بکەم، ئەو تەنها پاداشتیکیە کە بە داویدا دەگەرێم، ئیستا سالدەهاى سالدە کە لە چاوه‌ڕوانیدا ماومەتەوه، بەلام چ چاوه‌ڕوانیەکی بێهۆدە، پیم لەسەر لیوى گۆرە، بەلام هیشتا ئەوم نەبینیوه، بۆ... بۆ؟! ناچارى من ناچارىكى گەورەیه، کەى خودا دەبینم؟ کەى ئارام دەبەوه)) وەك چۆن قسەى دەکرد دەم بە دەم توورەتر دەبوو، دەرژەدى نەکیشا کە گۆچانى دووگويى لەزەوى کوتاو هاواری دەکرد. کریست بزەییكى هاتى، وەلامى دایەوه ((پیره مێرد یەكی بوو یەكی نەبوو، لە دەروازەى رۆژەلانى شارىكى گرینگ، تەختىكى مەرەپى هەبوو، هەزار پاشا کە چاوى راستیان نابینابوو هەزار پاشای نابیناش لە چاوى چەپیانە بەسەر ئەم تەختەوه دانیشتبوون هەموو ئەوانە بانگى خودایان دەکرد کە دەرکەوى تاییبینن، بەلام هەموویان بە حسەرتەوه سەریان بردە ژێر گل، لەو کاتەى کە پاشا مردبوون گەدایى پێپەتە و برسى هات و بەسەر تەختەکەوه دانیشت لەبەر خۆ گوتى ((خوداوەند چاوانى مرۆقە ناتوانى راستەوخۆ سەیرى خۆرەتاو بکات، چونکە کوێر دەبى، کەواتە ئەى بەرزو بەتوانا، چۆن دەتوانى راستەوخۆ سەیرى تۆ بکەن؟ ئەى پەروردگار مێهرەبانیم پى بەخشە دەست لە گەورەیی جەبەرپوتى خۆت هەلگرە تا منى هەژارو بى سەواد بتبینم)) ئەوکاتە - گوی بگرە پیره مێرد - خوداوەند پارچە نانیك، جامى ئاوى سارد، کراسیكى گەرم، کوختەییكى گەرم و لەبەر دەم کوختەکەوه ژنى کى شیرى دەدا بە منالەکەى نانیكى بۆ نارد، گەدا دەستەکانى درێژ کرد بە خۆشحالیەوه بزەییكى کرد بەزەمەمە کردنەوه

گوتى: سوپاسگوزارى تۆم خودایه، تۆ لەبەر خاترى من فەرۆتەنیت کردو بووى بە ناز و ئاو کراسیكى گەرم و ژن و منالەم، تابتوانم تۆ ببینم من تۆم دیت، من خۆم داویمە سەر خاك جوانى هەزار رووخسارى خۆشەویستی تۆ ستایش دەکەم)).

کەس دەنگى لیوه نەهات، پیره مێرد وەك گایىكى کىوى ئاخى هەلکێشا بە بۆپێشەوه بردنى گۆچانى دوو فلیقانهى لە میانى ئاپۆرە کەدا ون بوو، دواى ئەو تازە زاویە هاتە پێش، مشتى خۆى بەرز کردەوه و هاواری کرد ((دەلێن تۆ ئاگر ت لە دەستىکدا گرتوووه تا دۇنيا بسووتىنى، مال و منالانى ئیمە بسووتىنى، ئایا ئەو یە ئەو عەشقهى کە بانگەشەى هیئانى دەکەى بۆ ئیمە؟ ئایا ئەو عەدالەتە: ئاگر؟

چاوانى کریست پر لە ئەشك بوو زگی بەو تازە زاویە سووتا، راستى ئەوه عەدالەت بوو کە دەبێت: ئاگر؟

ئایا رینگایىكى دیکە نەبوو بۆ گەیشتن بەرزگارى؟

دواى ئەم گەنجە، خاوەن مالى لە میانى ئاپۆرە کەوه رىى خۆى کردەوه تا بۆ بیستن نزیکتر بىت، چونکە گویکانى گران بوون هاواری کرد : ((بە روونى بە ئیمە بلێ بۆ رزگار بوون چ بکەین؟))

کریست وەك گەوالە نەراندى ((پەنجەرەى دلێنان بکەنەوه سندوقە کانتان بکەنەوه، سەرو سامانتان دابەشى سەر هەژاران بکەن، رۆژى خوداوەند هاتوو، ئەو کەسەى کە لە رووى دلێرەشیەوه پارچە نانى، گۆزە رونى، یا پارچە زەویى بهیلایتەوه لە دواىینى تەمەنیدا ئەو نان و رۆن و زەویەوه وەك رستەیی کە گەردەنى خۆى هەلئەواسى بۆ بنى دۆزەخ رادەکێشى.

خاوەن مال گوتى ((گۆیکانم و زەوز دەکەن ببووورە دەرۆم هەست دەکەم سەرم گێژ بووه)). بەتوورەییەوه بۆلای دەرگای مالى ئەعیانى خۆى راسپاربوو ((تووخودا گوى بگرن سەرو سامانان لە نیوان هەژارە ئەسپۆنەکان دابەش کەین، ئەوه عەدالەتە؟ نەفرەتى خواى لى بى)).

لە کاتىکا لەبەر خۆ قسەى دەکرد و جوینى دەدا بەردەوامى بە رىی خۆیدا.

کریست سهیری شهوی کردو ون بوو، بههلهکیشانی ئاخى گوتى ((دهروازی دۆزهخ کراوهیه و ریگاش کراوه و گولپیتز، بهلام شه و دهروازهیهی که کۆتایی بهمهله کوتی خودا دی تهنگه و ریگه پر گردو لیژه، له ژیاندا دهبوایه ههلبژیرم بۆ که ژیان یانی ئازادی، بهلام کاتی مه‌رگ چه‌ندو چۆنی نییه، هه‌رچییهک بووبی ریی نه‌جات نییه پیاوی به گۆچانی ژیر هه‌نگلیه‌وه هاواری کرد ((ته‌گه‌ر ده‌ته‌وی باوه‌ر به‌تۆ بهینین، په‌رجوویی بکه‌و من چاکه‌وه، مه‌گه‌ر ده‌توانم به‌پێیه شه‌له‌کامم بچمه‌ناو مه‌له‌کوتی ئاسمانه‌وه؟

– هه‌روه‌ها منی جوزامی

– منی بی بازووش

– منی نابیناش

نه‌خۆشه‌کان به‌یه‌که‌وه بۆ پێشه‌وه‌چون و به‌حاله‌تیکی هه‌ره‌شه ئامیز له‌به‌رده‌م شه‌ودا وه‌ستان، له‌کاتیکیدا کارامه‌یی خۆیان له‌ده‌ست دابوو ده‌ستیان کرد به‌ هاوار کردن.

په‌ره‌مێردیکی نابینا گۆچانه‌که‌ی خۆی به‌رز کرده‌وه و هاواری کرد ((چاره‌سه‌رم بکه‌ ده‌نا له‌و دێیه به‌گیانی سه‌لامه‌ته‌وه ناچیته‌ ده‌ره‌وه))

په‌ترۆس گۆچانه‌که‌ی له‌ده‌ست په‌ره‌مێرد ده‌ره‌یناو گوتی ((به‌م رۆحه‌ی که‌ تۆ هه‌یتت هه‌یچ کاتی رۆشنایی نابینی)) نه‌خۆش و په‌که‌وتوه‌کان و به‌ریه‌ک هاتن و تووره‌بوون. یاوه‌ره‌کانیش به‌نۆبه‌تی خۆیان تووره‌بوون و له‌ته‌ک کریسته‌وه قه‌راریان گرت، مه‌جده‌لیه به‌وه‌حشه‌ته‌وه ده‌ستی درێژکرد تا ده‌رگا داخات. به‌لام کریست نه‌یه‌یشت و گوتی ((خوشکم مه‌جده‌لیه، شه‌م نه‌وه‌یه، نه‌وه‌ییکی به‌ده‌خته، هه‌موو له‌ش، نه‌ریت، گوناهه‌و چه‌وری رۆحی وردکردون، من گۆشت و ئیسقان و به‌ده‌ن و لا ده‌نییم، تا رۆح په‌یدا بکه‌م، به‌لام شتی نادۆزمه‌وه، شه‌فسوس! وایرده‌که‌مه‌وه که‌ ته‌نها ریگه‌ی چاره‌سازی ئاگره‌)).

شه‌وکاته به‌چاوانی که‌ ئیستا وشک و بی به‌زه‌بی بووبوون، رووی له‌ ئاپۆره‌که‌ کردو گوتی ((به‌هه‌مان شیوه‌ که‌ ئیمه‌ی جووتیار به‌ر له‌ تۆو پێوه‌کردن مه‌زرا ده‌سووتیین، تا ببینه مایه‌ی تۆویکی ره‌نه‌قدار، به‌هه‌مان جو‌ر خوداوه‌ند زه‌وی ده‌سووتیین، شه‌و

ره‌حم به‌درك و دالو داس و ترخینه ناکات، مانای عه‌داله‌ت شه‌وه‌یه، مالاوا، تۆماس شه‌پورت بژنه.. لی‌ره ده‌رۆین)). گۆچانه‌که‌ی رادایه پێش و خه‌لکه‌ بی هۆشه‌که رییان کرده‌وه به‌نیوانیان ره‌تسوو. مه‌جده‌لیه رایکرده لای ژووره‌که‌ی و چه‌فیه‌که‌ی هه‌لگرت و خوریه نیوه‌رستراوه‌که‌ی داناو قاپه قوراوییه‌که‌ی داناویه ره‌فو مریشکه دان پێنه‌دراوه‌کان له‌حه‌وشه‌و کلیلی فریادیه سه‌ر زه‌وی. شه‌وکاته بی شه‌وی سه‌یری بکاته دواوه به‌خامۆشی له‌کاتیکیا چه‌فیه‌که‌ی توند ده‌کرد که‌وته دوا‌ی کوری می‌ری‌وه‌وه.

مهجدهليه بهرووخسارى كه وهك گول سوور هه لگه پرابوو وهلامى دابهوه:

((مهولاي من چهند ماوهيهك لهمهويهر ئاويكى جاويدانيت بهمن داوه)). لهكه نار كوختهى ناتانيلدا رته بون، دهركا كراوهبوو، خاوهن مال، لهحهوشهه له ژير دارههنجيردا وهستاوو، بهداسيكي بچوك گه لا مردوو كهانى درهختى جيا ده كردوه، فيليپ بهخترايى خوئ له گروهى سهفهركارهكان جيا كردهوه و چوه ژورهوه گوتى ((ناتانيل دههوى شتى بهتو بليم لهكوته زاخكردن گه پرى)) بهرهو مال چوو، ناتانيل لهداوى ئه و چوه ژورهوه، مهشخهلى داگيرساند ((مهشخهلو دارههنجيرو مالهوه لهبيركهو وهره....))

- بو كوى؟

- بو كوى؟ مهگه هه والته نهبيستوه؟ كوتايى دنيا هاتوه؟ كوتايى دنيا هاتوه، نه مپرو سبهى ئاسمانهكان دهكرينهوه.

دنيا دهبيته خوئه مپش، زوو بچولئ تا بچينه ناو كهشتى و زگارته بئ.

- كام كهشتى؟

- باوهشى كورئ ميئريى كورئ داود، مهولاي ئيمه له ناصيره، تهوتازه له بيابان هاتوتهوه لهو جييهى كه خوداى ديوه، خودا له گهله وهگفتوگوى كردوه بريارى نابوودى و زگار كردنى دنيايان داوه، خودا وهند دهستى خوئ له سههر سهرى مهولاي ئيمه دناوه و گوتيه تى ((برو ئهوانهه كه شايستهه زگار بوون هه لبيژيره تو نوحى تازهه وهو كليلهه كه شتى بگره تا بتوانى بيكه يته وهو دايبخهه)). ئه و كاته كليله زيپينه كهى دابوو به وهوه، كليلى به گهردهن هه لواسيوه، به لام چاوانى ئيمهه مرؤف ناتوانن بيبينى)).

- فيليپ روونتر قسه بكه، تهواو سههرم لئ شيواوه، ئه وه كهى وهو سهيرو سه مهريه روويداوه؟

بهشى بيست و سييهم

لهم كاته دا كه گهيشتنه كفرناحوم، شهو تازه پيى نابوو دنيا ريژنه پي به سهريانا رته بوو بوو، باي شه مال هه ليكرد بوو، هه وه كهانى به رهو لاي باشوور رادابوو.

ههردوو كوره كهى زوبه دى گوتيان ((ته مشه وهه مو له مالى ئيمه دهخه وين، مال گه وهيه به نه ندازهه تهواو بو هه مووان جئ ههيه له هه مان جي دا بار دهخه وين)).

په ترؤس له كاتيكه پنده كهنى گوتى: ((چ به زوبه دى پير ده ليئى؟ وهو يهك دلؤپه ئاو ناداته فريشتهه)).

بو حه نا سوور هه لگه پراو گوتى ((پشت به ئوستاد بهه سته هه ناسهه گه رمى وهو زوبه دى ده خاته ژير كاريگه رپتى خوئه وه، به لام كريست نه بيست، وهو له پيشه وه دا رپى تهه ده كرد چاوه كانى تژى نايناو شهلو جوزامى بوو بوو، له بهر خو ده يگوت ((چ ده بوو ته گه ده متوانى دزه بكه مه رؤحى مرؤف هه ليم وه سهريانا هاوار بكه م: بيدار ببنه وه، نه وسا له كاتى بيدار بوونه وه جهسته ده بو به رؤح و چاك ده بووه)). هه مان ئه و كاتهه چونه ناو بازا رپى گه وهه شار، تو ماس شه پيورى خوئ نايه سهه ليو تا تپى هه لكا، به لام كريست نه يهيشته و گوتى ((تهم كاره مه كه من ماندروم)). به پراستيش رووخسارى سپى بوو بوو ده ورو بهرى ده م و چاوى شين هه لگه پرابوو. مهجده ليه لهيه كه م ده رگاي مالى دا تا داواى جامئ ئاو بكات، كريست خوارديه وهو هيزى وه به رهاته وه، به به زيكه وه گوتى ((مهجده ليه من جامه ئاويكى فينك قهردارى تو م)) وه وهى كه له كه نارى بپره ئاوى ياكوبدا به ژنه ساميرا ييه كهى گوتبو وهاته وه بپرو پيدا چوو گوتى ((به جامه ئاويكى جاويدانى له بهر قهرزى تو ديمه ده رى))

– له من ده بیستی هەر ئیستا له بیابانی ئوردن، پاکشۆز کوژراوه روحو ئه و چۆته ناو جهستهی مهولای ئیمه وه، ئه و گۆراوه و کیوی بووه نوور له دهسته کانیدا دهگه شیتته وه، هەر ئیستا له کاناډا کچی ئیفلیجی یوزباشی ناصیره ی دهست لیدا و کچیژگه یه کسه ر له جیوه هه لساوه و دهستی به سه ما کرد، به ئی سویند به دۆستایه تیمان ده خۆم ئیمه نابی ئه و هه له له کیس خۆمان بدهین... وهره.

ناتانیل ئاخیکی هه لکینشا ((بزانه فیلیپ، من ته وا و که وتبوومه ریوه، راسپارده ی زۆرم هه یه.. سه یرکه هه موو ئه و نه عله و پیلاره پیست مامزانه ده بی چاکرینه وه، که سب و کارم به خیرایی ره نه ق وهرده گری ئیستا)).

نیگاییکی له پرووی رمانه وه کرده دهوروبه ری خووی سه یری ئه و که ره ستانه ی کرد که له گیانی خووی ئازیزتربوون، سه یری ئه و چوارپایه ی کرد که له سه ری داده نیشت و پینه دۆزی ده کرد، که ته ر، شوژن، ده زوو، بزما ری سه رپان... و دووباره ئاخیکی هه لکینشا و به بنی لیویه وه گوتی ((ئاخر چۆن ده توانم ده سه برداری ئه وانه بم؟))

– نیگه ران مه ه، له و به رزاییه دا که ره سه ته ی زیپرین وه ده سه ت دینی، سۆله ی زیپرینی فریشتان چاک ده که یته وه، راسپارده ی جاویدانه ی به ده ر له ژماره ت بو دیت، به بی کاری نامینییتیه وه، ته نها زوتر جوله بکه و وهره به ئوستاد بلی ((من له گه ل تۆم)). ته نها ئه وه ((من له گه ل تۆم و بو هه ر شوینی برۆی به دوای تۆ دیم تا ده می مه رگ)) شتیکه که ئیمه سویندمان پی خوارده و پینه دۆز به له رزیکه وه له گیانی گوتی ((تاده می مه رگ!)) ئه و له شیکی زل و زبه للاحی هه بوو، به لام دلئی وه ک دلئی بچووکی په روانه واپوو.

شوانه بو ئه وه ی دلئیای بکات گوتی ((کوپیژگه، له ریگه ی قسه وه گوتم ئه وه شتیکه سویندمان پی خوارده وه، به لام دلئیکی به هیزت هه بی که ئیمه به ره و گه وره یی ده چین نه ک مه رگ، دۆستی من، ئه و پیاوه مرۆقیکی ئاسایی نییه ئه و کوپی ئینسانه)).

– مه گه ر نه ئه وه ی که مرۆق و کوپی مرۆق وه ک یه کن؟

– یه کن؟ شه رم له قسه ی خو ت ناکه یته وه؟ مه گه ر ه یچ کاتی قسه ی دانیال پیغه مبه رت نه بیستوه؟ ((کوپی ئینسان)) واته کریستیانو، به گوزارشتیکی دیکه واته پادشا ئه و هه ر زوو ده یه وی به سه ر ته ختی جیهانه وه دانیشی، ئیمه ش واته هه موو ئه وانه ی له پرووی تیروانینه وه به دوای که وتووین شانازی و نیعه ته کانی دابه ش ده که ین، ئیدی به پیی په تی به ری ناکه وی، سۆله ی زیپرین له پی ده که ی و فریشته کان لارده بنه وه و تا قه ییتانی پیلاره دا بجه ن، ناتانیل له منت گووی لی بی، ئه وه مامه له ییکی چاکه لینه گه ری له ده سه تت بچی، ئیدی زیاتر له وه ده ته وی چیت پی بلیم، تۆماسیش هاته ریزی ئیمه وه، ئه و پیسکه یه له بوئیکی خو شی به رلووت که وت هه تا کراسه که ی خو شی دایه هه ژاران و تاویدا، تۆش راکه، ئیستا ئه و له مالی زوبه دیه... یاللا وهره بابروین!

ناتانیل هیشتا به دوو دلئی له شوینی خویدا مایه وه، عاقیبه ت گوتی ((ته ماشاکه فیلیپ، تۆ له ئه نجامی کار به برسی من هوشیارت ده که مه وه که له حاله تی ئه وه ی هه ست به مه ترسی بکه م تی ده ته قینم من بو هه موو شتی ئاماده م ته نها له خاچدان نه بی. فیلیپ گوتی ((زۆرباشه... زۆرباشه، له و حاله ته دا هه ردوو کمان تی ده ته قینن، ئه گه ر وا بیر ده که یته وه که و ته قلم له ده ستدا وه، قه بوله؟ که واته یاللا برۆین)).

– ئیستا که وایه پشت به خودا بابروین.

ناتانیل ده رگای داخست و کیلی نایه باخه لی دوو نه فه ری قۆل له ناو قۆل چوونه مالی زوبه دی.

کریست و یاهه رانی له ته ک ئاگر دانیشتن و خو یان گه رم ده کرده وه، سالومه ی پیر لیوانلیسوی له ززه ت بووبوو له هات و چۆدابوو، ته واوی ناخوشیه کانی نه مابوو، ده هات و ده چوو، سفره ی راده خست و غرووری ئه و به هه موو کوپه کانی و خزمه تکردنی مرۆقی پیروژ که هاتوو مه له کوتی ئاسمان بوو، وه سف نه ده کرا، یوحه ننا سه ری له بن گوپی دایکی نا چه ییکی کرد، به سه یرکردنی یاهه ران دایکی ئاگادار کرده وه که چۆن ئه وان به له به رکردنی جلی که تانی زستانی ده له رزین دایکی پیکه نی، چوه ژووره که ی و سندوقی کرده وه جله خورییه کانی ده رهینا، ئه و کاته به خیرایی به ر له گه رانه وه ی

می‌زدی جله‌کافی له‌میانانی ئەوان دابه‌ش کرد، قه‌به‌ترین عه‌با که له‌خوری سپی به‌هادار دروست کرابوو به‌ئارامی به‌سەر شانی کریستی دادا.

کریست گه‌رایه‌وه بزه‌ییکی بو کردو گوئی ((دایه سالومه خودا پاداشتت بداته‌وه، ته‌واوی هه‌قو دادپه‌روه‌یییه که مرۆڤه‌ بایه‌خ به‌جه‌سته بدات، جه‌سته وشتریکه که رۆح سواری ده‌بی و تا له بیابان به‌په‌رته‌وه، له‌به‌ر ئەمه بایه‌خی پی‌ بدە تا توانای به‌رگه‌گرتنت هه‌بی. زوبه‌دی پیر هاته ژوره‌وه وه سه‌یری میوانه نه‌ناسیاوه‌کافی کرد، له‌ رووی بی مه‌یلیه‌وه سه‌لامی لی کردنو له‌سوچی‌که‌وه دانیشت، قه‌ت که‌یفی به‌و دزانه نه‌ده‌هات ((ئهو وای پی‌ده‌گوتن)) به‌داوه‌تی چ که‌سه‌ی هاتونو و مائی ئه‌ویان داگیرکردوه؟ ژنه ده‌ستو دل کراوه‌که‌ی پی‌شتری سفره‌ییکی شاهانه‌ی بو ئەوان راخستبوو، نه‌فرت له‌و رۆژێ که ئەو موته‌عه‌سیبه نوێیه هاتبووه ئاراوه، قه‌یدی ناکا دوو کورپی دزیوه، ئەوه چ فه‌رمایشتی‌ک بوو؟ تازه ده‌بی هه‌موو رۆژی له‌گه‌ل ئەو گه‌مه‌له‌ی که لایه‌نی کوره‌کافی ده‌گرت سه‌ر له‌به‌ر سه‌ری یه‌کتر بنین، گه‌مه‌ژله‌ی خام ده‌یگوت ئەوان کاریکی چاکیان کروه، ئەو پیاوه په‌یامبه‌ریکی به‌راستی بوو که ده‌بیته پاشا رۆمییه‌کان ده‌رده‌کاو به‌سه‌ر ته‌ختی شاهانه‌ی داده‌نیشی پاشان یۆحه‌ننا له‌لای راستی و یاکوب له‌لای چه‌پی ئەوه‌وه به‌سه‌ر ته‌خت داده‌نیشی، نه‌ک به‌ناونیشانی دوو ماسیگر له‌ناو که‌شتی، به‌لکو به‌ناونیشانی خاوه‌ن گه‌وره‌وه به‌رز واخه‌یال ده‌که‌ی که ئەوان ده‌بی ته‌واوی ژیا‌نیان لیره له‌سه‌ر ئاو له‌ناوبه‌ن؟ ژنی‌که‌ گه‌مه‌ژله‌که پی‌ی له‌زه‌وی ده‌کوتاو دادوی‌دای ده‌کرد هه‌میشه سه‌ری زوبه‌دی ده‌کوتایه‌وه، زوبه‌دی جاری جوینی ده‌داو هه‌رچه‌یه‌ک بکه‌وتایه به‌ر ده‌ستی ده‌یشکاند، جاری‌کیش ناچار ده‌بوو بجیته‌ ده‌روه تا که‌ناری ده‌ریاچه، وه‌کو دیوانه‌کان پیاسه بکات، له‌ ئەنجامدا خۆی مه‌ست ده‌کرد، ته‌نها یه‌ک شت که‌م بوو ئەویش به‌هاتنی ئەو یاساشکی‌نانه ته‌واو ده‌بوو. ئەوساکه خودی ئەوان نو نه‌فه‌ربوون، به‌س نه‌بوو، ئەو په‌تیاره هه‌زار زاویه، مه‌جده‌لیه‌شی له‌گه‌ل خۆی هینابوو، به‌ده‌وری سفره دانیشتبوون وه‌تا نیگای‌یکیشیان نه‌ده‌کره ئەو که‌خاوه‌ن مال بوو، داوی مادۆنی‌شیان لینه‌ده‌کرد، سه‌یرکه به‌ چ داو عاقیبه‌تیک گرفتار بوینه، که‌واته خودی ئەوو باوانی ساله‌های سال به‌خاتری ئەو مشه‌خۆرانه گیانیان داوه؟ له‌به‌ر زۆر تووره‌بی شیت بوو، به‌هه‌لبه‌زینه‌وه له‌جی خۆی

هاواری کرد ((سه‌بر بکه‌ن بزاتم، ئەو ماله مائی کییه؟ مائی منه یا ئیوه؟ دوو دووتا چوارتا ده‌توانن به‌رموون پی‌م بلین؟))

په‌ترۆس که چه‌ند پیاله‌ییکی لیکه‌ده‌داو شه‌نگۆل بو‌بوو، وه‌لامی دایه‌وه (مائی خودایه، مائی خودا، زوبه‌دی مه‌گه‌ر هه‌والته نه‌بیستوه؟ ئیدی هیچ شتی مائی من یا مائی تو نییه هه‌موو شتی مائی خودایه)) زوبه‌دی گوئی ((یاسای موسا))، به‌لام موسا تاوی دایه ناو قسانو گوئی ((ئهو چی ده‌بیستم؟ زوبه‌دی، یاسای موسا ئیدی فاتیحه‌ی لی بخوینه، ئەو یاسایه ته‌واو بووه و چۆته گه‌ردش‌یکێ دوورو دپێژ ئیدی ناگه‌رپته‌وه، ئیستا ئیمه یاسای (کورپی ئینسان) مان هه‌یه تیگه‌یشتی؟ هه‌موومان براین دل‌مان فراوان بووه له‌گه‌ل دل‌یشمان یاسا فراوان بووه، ئیستا یاسا ته‌واوی مرۆڤایه‌تی ده‌گرپته‌خۆ، ته‌واوی زه‌وی، زه‌وی مرۆڤه‌پێدراو، سنوره‌کان نه‌ماون زوبه‌دی، هه‌مان ئەو که‌سه‌ی من که له‌به‌رده‌م خۆم ده‌بینی تا ده‌چیته ته‌واوی دونه‌یاوه تا بانگه‌شه‌ی قسه‌کافی خودا بکات. ده‌چمه رۆما- به‌لێ پی‌مه‌که‌نه- گه‌رووی ئیمپراتۆر ده‌گرم به‌زه‌وی دادده‌م و خۆم به‌سه‌ر ته‌خته‌وه‌دا ده‌نیشم بۆنا؟ وه‌ک چۆن ئوستاد گوئی ئیمه ئیدی ئەو جوړه ماسیگره‌ نین که تو ده‌ته‌وی، ئیمه راوه‌ماسی ناکه‌ین، ئیمه راوچی مرۆڤین، بائه‌وه‌ش بلین، شه‌راب و خۆراکی زۆرمان بو به‌ینه، چونکه رۆژی که به‌م زوانه ده‌گات ئیمه ده‌بینه خاوه‌نی شکۆ گه‌وره‌یی، ئیوه پارچه نان‌یکێ وشک به‌ئیمه ده‌ده‌ن و ئیمه‌ش له‌باتی ئەمه له‌ ماوه‌ی چه‌ند رۆژی یه‌ک ته‌نوور نان به‌ئیه‌ ده‌ده‌ین، ئینجا چ نانی! هه‌میشه‌یی! هه‌رچه‌ندی لی بخوین ته‌واو‌بوونی بو نییه.

زوبه‌دی که دووباره خزایه سوچی‌که‌وه، له‌وه‌لامدا گوئی، بیچاره من له‌پیشدا ده‌بینم که سه‌راوین له‌ خاچیان داوی)) به‌و قسانه‌ی که له‌ په‌ترۆسی گوئی لی بوو، هی‌دی هی‌دی هه‌ستی به‌ ترس ده‌کرد، له‌به‌رخۆ گوئی ((باشتر وایه ده‌رگای ده‌مم داخه‌م، مرۆڤه‌ ناگای له‌رووداوان نییه، دونه‌یا خه‌ره ده‌سووری، له‌وانه‌یه رۆژی هه‌مان ئەو شیتانه ... له‌به‌رئمه‌هه‌ باشتر وایه عاقیبه‌ت بین م،

یاوه‌ره‌کان چاپلوسی‌ان ده‌کردو ئەوان ته‌واو کۆک بوون له‌سه‌ر ئەوه‌ی که په‌ترۆس شننگۆله‌و شوخیه‌که‌ی بو چۆته سه‌ر، به‌لام هه‌مان ئەو بیرۆکانه به‌زه‌ینی ئەواندا

زاده برد، هرچه نده که بهم نه نداد زیه مهست نه بوون که بیرۆکه ی خۆیان بجه نه سهر زمان، مه له کوتی ئاسمان بریتی بوو لهو بهرزی و گه وره بییه، بریتییه له جلی ئاوریشمین، نه لقه ی زیرین و خۆراکی زۆری دونیا که له ژیر چه کمه ی یه هوددا ههستیان پیده کرد، زوبه دی پیر پیاله بیکی دیکه ی سه ره له گه پان و دل و زای په ییدا کردو گوتی ((ئوستاد تۆ ناتوهی دهمت بکه یته وه؟ هه موو شه و شتانه له ژیر سه ری تۆن و ئیستاش زۆر بی جیاوازی له پشته وه دانیشتی و ئیمهش خه ریکه شوپش ده که یین.. سه یرکه بو خاتری شه و خودایه ی که تۆ ده یبه رستی، ده کری به من بلایی که بو کاتی ده یینم ده مخنه خاکی ره شه وه نابی لام تاکاق قسه یی بکه م. کریست وه لامی دایه وه ((زوبه دی زه مانئ پیاو بیکی ده وله مه ند هه بوو دروینه ی ده کرد تری چنی زه یتونی کو کرده وه، گۆزه کانی پر ده کرد، ده یخواردو تیرده بو به سه ر رووه وه له حه وشه راده کشا ده یگوت: ((رۆحی من تۆ مال و نیعمه تیکی زۆرت هه یه، بخۆ بنۆشه و سه رخۆش به))، به لام به م گوتنه ی شه و سه دایی له ئاسمان بیسترا: ((شه ی گه مژله هه مان شه وه رۆحت بو دۆزه خ سه ره و ژیر ده بیته وه، شه و هه موو مال و نیعمه ته ی که دوریتته وه به که لکی چی تۆ دی؟)) زوبه دی تۆ گویت هه یه و شه ی که به تۆ ده لیم ده بیستی، شه قلت هه یه و له مه به ستم ده گه ی، ئومیده وارم که شه م سه دایه ی ئاسمان شه وو رۆژ له بالایی سه رت بی)). خاوه ن مائی پیر سه ری هینایه خواره وه هه یچی نه گوت: دروست له هه مان کاتدا ده رگا کرایه وه و فیلپ له ئاستانه ی ده رگا وه دیار که وت، له دوای شه و ناتانیل بوو، له و جیه ی که ناتانیل بریاری دابوو، ئیدی دلی دوو جوړ سازی نه ده ژنه ی، له کریست نزیک بووه، لاریووه و پییه کانی شه ی ماچ کردو گوتی ((مه ولای من، من تاده می مه رگ له گه ل تۆدام))

کریست دهستی به سه ر قژی ئالۆزو ره نگ خۆله میشی شه و داهینا ((ناتانیل به خیر بی، بو ته وانی دیکه سۆله دروست ده که ی و خۆشت به پیخواستی به رپیدا ده رۆی، شه و کاره من زۆر شاد و مان ده کات. له گه ل مندا وه ره)). شه ی له ته نیشته خۆی دانیشاندو پارچه نانیک، پیاله شه رابیکی به ودا ((شه و لوقمه نانه بخۆ شه م پیاله شه رابه بنۆشه، تا له وجودی تۆدا ببیته جه سته و خوینی من)) ناتانیل نانی خواردو شه رابی نۆشی یه کسه ر هه سته ی کرد که هیز وه به ر رۆح و ئیسقانه کانی دادی، شه راب هه روه کو

خۆره تاو هه لات زه یینی وه ک گول لیته ات و شه راب و خوین و رۆح بوونه یه ک، شه و به سه ر تاوه ییکی داغدا دانیشتیوو، ده یویست قسه بکات، به لام شه رم شه ی داگر تیبوو.

ئوستاد پیی گوت : ناتانیل قسه بکه، په نجه ره ی دلت بکه وه و خۆت ئاسوده بکه)).

– مه ولای من ده مه وی بزانی که من هه میشه مرۆقیکی هه ژار بویمه، به شیوه ی رۆژانه ژیانم به سه ر بر دووه هه یچ کاتی هه لی موتالای شه ریعه تم په ییدا نه کردوه، مه ولای من، من کویرم لیم ببووره، ته نها ده مه وی بزانی هه رچه یه که له دلّم بوو گوتم و هه سامه وه.

کریست سه ری لاوانده وه و ده سته ی نایه سه رشانی پان و پۆری شه م پیاره تازه بینایه به پیکه نینه وه گوتی ((ناتانیل شاخ هه لمه کیشه دوو ریگا له باوه شی خودادا کو تاییان پی دی، یه کیان ریی شه قله و شه ی دیکه ریگه ی دلّه، ئیستاکوی بگره له و داستانه، هه ژاریک و ده وله مه ندیک و هه رزه یه که له یه ک رۆژدا مردن و له یه ک سه عاتدا ئاماده ی دۆسه ی دادوه ری خودایی بوون، هه یچیان شه ریعه تیان نه خویندبوو، خودا وه ند برۆکانی تی کچر ژاندو له هه ژاره که ی پرسی ((تازیندوو بووی بو شه ریعه ت نه خویند و وه لامی دایه وه ((په روه رداگارا من هه ژارو برسی بووم، شه وو رۆژ گیانم هه لده قرا تا خۆراکی ژن و منالم دابین بکه م و کاتم نه بو)). خودا وه ند به توره یی گوتی ((یانی تۆ له – هه لیلی به نده ی من هه ژار تر بووی؟ شه و پاره ی نه بوو بیدات که ده چوه کلّیسا تا گوئی له راقه ی شه ریعه ت بی، له به ر شه م ده چوه سه ربانی کلّیسا به سه ر کلّورۆژنه ی بنمیچدا راده کشاو گوپی راده گرت، به لام به فر ده باری و وا نقوومی بیستن ده بوو که ئاگی له به فر نه ده ما، سپیده کاتی خاخام ده هاته کلّیسا دیتی هه و تاریکه، سه ری به رز کرده وه و به سه ر کلّورۆژنه وه له شی مرۆقیکی بینی، چوه سه ربان، به فری لادا هه لیلی ده ره ینا به سه ر بازووه کانی خۆی داناو هینایه خواره وه، ئاگریکی داگر ساند گه رانده وه ژیان، شه و کاته مۆله تی به و دابوو له مه و دوا به بی پاره بیته ناو کلّیسا وه، هه لیل بووه خاخامیکی ناودار که هه موو خه لک ئاگادارن له و، ئیستاچۆن ده توانی خۆت بی گونا هه ره یینی.

هه‌زاره‌که به‌بنی لیویه‌وه گوتی ((خودایه ناتوانم)). که‌وته گریه‌وه. خودا رووی له ده‌وله‌مه‌نده‌که کرد ((ئه‌ی تۆ تا زیندوو بووی بۆ شه‌ریعه‌ت نه‌خویند؟))

- من پارو پولم زۆر زۆر بوو، باغو و غولام و سه‌ودای زۆرم هه‌بوو، ماوه‌م نه‌بوو. خوداوه‌ند گوتی ((واته تۆ له ئیلیازری کورپی هارشوم، که هه‌زار دێ و هه‌زار که‌شتی به‌میرات بۆ ما‌بووه ده‌وله‌مه‌ندتر بووی؟ کاتی‌ک زانی که هه‌کیمی له‌شوینی راقه‌ی شه‌ریعه‌ت ده‌کا، هه‌موو شتیکی ره‌هاده‌کرد باشه‌ چ پاساو‌یکت بۆ بی‌گونا‌هی خۆت هه‌یه؟ ده‌وله‌مه‌نده‌که‌ش به‌نۆیه‌ی خۆی گوتی ((په‌روه‌ردگارا، هه‌یچ)) و که‌وته گریانه‌وه.

ئه‌وکاته خودا رووی له پیاوه هه‌رزه‌که کرد ((تۆش کورپی قۆز شه‌ریعه‌ت نه‌خویند؟))

- من له‌پاده‌به‌ده‌ر جوان بووم و ژنان ده‌بووران‌ه‌وه، به‌وه هه‌موو خۆش‌گوزه‌رانیه‌وه که هه‌مبوو له‌کێ ماوه‌ی وه‌ده‌سته‌هێنانی شه‌ریعه‌ت مه‌په‌یاده‌کرد؟

- خۆ جوانی تۆ له یوسف که ژنی موتیفار گیانی بۆ ده‌دا زیاتر نه‌بوو؟ یوسف ئه‌وه‌نده جوان بوو که به هه‌تاوی ده‌گوت ((ئه‌ی هه‌تا و هه‌لێ تا منیش هه‌لێم)) له‌وکاته که شه‌ریعه‌تی کرده‌وه، وشه‌کانی له‌به‌ر چاوی ده‌بوونه‌وه ماناکان له‌شیوه‌ی نوورو مه‌شخه‌ل ده‌رده‌هاتن.. چیت هه‌یه بیلێی؟

- پیاوه هه‌رزه‌کاره‌که به‌بنی لیویه‌وه گوتی ((خودایه هه‌یچ شتی)) و که‌وته گریه‌.

ئه‌وکاته خودا وشه‌کانی لێ‌کدا هه‌لیل و ئیلیازرو یوسفی بانگ کرده به‌هه‌شت، که‌هاتن گوتی ((ئه‌و پیاوانه دادگایی بکه‌ن که له‌به‌رخاتری هه‌ژاری و سامان و جوانی شه‌ریعه‌تیان نه‌خویند)).

هه‌لیل تۆ هه‌زاره‌که دادگایی بکه‌.

هه‌لیل وه‌لامی دایه‌وه ((خودایه چۆن ده‌توانم مه‌حکومی که‌م کاتی‌کدا که ده‌زانم به‌ده‌ختی و برسیه‌تی مانای چیه‌، ئه‌و ده‌بی به‌خشری. خودا گوتی: ئیلیازر ئه‌و ده‌وله‌مه‌نده ده‌خه‌مه‌ژیر ده‌ستی تۆ تا دادگایی بکه‌ی؟))

ئیلیازر وه‌لامی دایه‌وه ((خودایه، چۆن ده‌توانم مه‌حکومی بکه‌م له‌حالی‌کا ده‌زانم ده‌وله‌مه‌ندبوون چ ماناییکی هه‌یه - مانای مه‌رگ، ئه‌و ده‌بی عه‌فو بکری)).

- تۆ یوسف؟ نۆیه‌تی تۆیه که ئه‌و پیاوه جوان رووخساره دادگایی بکه‌ی؟

- خودایه چۆن ده‌توانم تاوانباری که‌م له‌کاتی‌کا ده‌زانم زال بوون به‌سه‌ر جوانی، جه‌نگ و جیدال به‌ریا ده‌کات و چ شه‌هاده‌تیکی وه‌حشه‌تناکه، ده‌بی ئه‌و عه‌فو بکری.

کریست له‌قسه‌کردن وه‌ستا، بزه‌ییکی هاتی و سه‌یری ناتانیلی کرد، به‌لام پینه‌دۆز له شه‌رزه‌یی بیری خۆیدا پرسی ((باشان خودا چی کرد؟))

کریست به‌خنده‌یی وه‌لامی دایه‌وه ((ئه‌گه‌ر له‌جیبی ئه‌و بای چیت ده‌کرد؟))

پینه‌دۆزی ساده‌دلێش پیکه‌نی ((واته ئه‌وه‌ی که من رزگار بووم)) هه‌ردوو ده‌ستی ئوستادی گرت و له‌ناو ده‌سته‌کانی خۆیا کوشی و هاواری کرد ((مه‌ولای من تیده‌گه‌م، تۆ گوتت دوو ری له‌باوه‌شی خودا کۆتاییان دێ ری ئه‌قل و ری دێ. من ری دێم هه‌ل‌بژارد و تۆم دۆزیه‌وه. کریست له‌جیبه‌وه هه‌لساو بۆلای ده‌رگا چوو، بایکی توند هه‌ل‌بکرد و ده‌ریاچه شه‌پۆلی ده‌دا، ئه‌سته‌ی‌ره‌کانی ئاسمان، چه‌ند دانه زنجیکی نه‌رم و بی ژمار بوون، بیابانی وه‌بیر هاته‌وه‌وه که‌وته له‌رزو ده‌رگه‌ی داخست گوتی ((شه‌و دیاری گه‌وره‌ی خودایه، دایکی مرۆقه‌، له‌سه‌رخۆ نازام ده‌گات تا دایپۆشی، ده‌ستی فینکی له‌سه‌ر توێلی مرۆقه‌وه داده‌نی چهرمه‌سه‌ری رۆژانه جه‌سته‌و رۆح پاک ده‌کاته‌وه، یان کاتی ئه‌وه‌یه که خۆمان بسپیرینه باوه‌شی شه‌وه‌وه))

سالومه‌ی پیر قسه‌ی ئه‌وی بیست و هه‌لسایه سه‌ری، مه‌جده‌لیه‌ش له‌که‌ناری ئاگر له شوینی که سه‌ری لارکردبووه به‌شادومانی گوتی له‌ده‌نگی مه‌عبودی خۆی بوو هه‌لسایه‌وه، ئه‌وان دۆشه‌گ و لیفیان هیناو رایانخست یا‌کوب چوو هه‌وشه‌و یه‌ک باوه‌ش داری له‌گه‌ل خۆی هیناو له‌سۆپای کرد، کریست به‌بالا‌به‌رزیه‌وه له‌ناوه‌ندی هه‌وشه‌که‌وه وه‌ستا، رووی له‌ئورشه‌لیم کردبوو، ده‌سته‌کانی به‌رز کرده‌وه به‌ده‌نگیکی قوول نوێژی پاشیوانی کرد ((خودایه ده‌رگای ره‌حه‌تت بۆ ئیمه بکه‌وه، رۆژ ده‌چیتته خواره‌وه، خۆره‌تاو ده‌که‌ویتته خواره‌وه و ن ده‌بی، ئه‌ی په‌روه‌ردگاری جاویدانی ئیمه

په نامان بۆ بهرده رگای تو هیناوه، ئومیدی به جیهیتانی پارانیه وه مان له تو دهوی، بمان به خشه، به زهیت به ئیمه بیته وه و رزگارمان بکه)).

په ترۆس فه رمووی ((خوداوه نند، خهون فورسه تیکی چاکه، لیگه پری با له خهوی قایغی سه ووزی کۆنینه مه وه، سه ره له نوێ چارۆگه ی قورمزی بیسنم)). زۆری خوارده بووه شادوشه نگه ل بوو. کریست له ناوه نندی و یاوه رانیسی له ده ره به ریدا خه وتبوون، درپژی و پانی حه وشه گپرابوو، زویه دی و ژنی بیبهش مابوونه وه، له بهر ئه مه چوونه مائی هاوسیوه، مه جده لیهش له گه ل ئه واندا رۆیشت، پیره میرد بۆ له بۆلی ده کرد، بیبهش مابۆوه له هیمنی، له کاتیکا به تورپیه وه بۆلای ژنی ده گه رایه وه، به ده نگیکی به رز که مه جده لیهش بییستی گوتی ((باشه ئیدی چی؟ له مائی خۆم له لایه ن چه ند که سی غه ربیه وه ده رکرام... سه برکه که وتووینه ته چ حال و رۆژیکه وه!))

- به لام خانگی پیر بۆلای دیوار گه رایه وه وه لاهی نه دایه وه.

مه تی ئه و شه وه دووباره به بیرداری مایه وه، له ژیر نووری مه شخه لدا چوارچمکی دانیشته و ده فته ری یادداشتی خۆی له ناو ده ره ینا، ده ستی کرد به نووسین، رووداوی چوونی کریست بۆ کفرناحوم، په یوه نندی کردنی مه جده لیه به وانسه وه ئه و مه سه له ی که ئوستاد گپرایه وه هه مووی وینا کرد، به ته و ابوونی نووسین، مه شخه لی خامۆش کردو چووه سه رجیگه ی خه وه وه، جیی خه وی دوورتر له جیی خه وی ئه وانی دیکه بوو، چونکه یاوه ران هیشتا له بۆنی هه ناسه ی ئه و رانه هاتبوون په ترۆس، چاوی له سه ربیه ک داناو چووه خه وه وه، بی دره نگ فریشته یی له ئاسمان دابه زی، ده رگا کانی خۆی کرده وه له جلی خه ون و خه یالدا ئه وی برده ژووره وه، وا ده هاته به رچاو که ئاپۆره ییکی زۆر له که ناری ده ریچه دا گردبوو بوونه وه، ئوستادیش له وی بوو، غه رقی ته ماشای قایغی سه ووزی تازه دروست کراو به چارۆگه ییکی قورمزی بوو که له ناو ئاوا قه راری گرتبوو، له به شی داوه ی لووتی قایغه که ماسییکی گه وره نه خشیترابوو که تاکی هه مان ئه و ماسیه بوو که بهر سه رسینه ی په ترۆسه وه نه خشیترابوو. کریست پرسى ((ئه و قایغه جوانه هى کيیه؟)) و په ترۆس به غرووره وه وه لاهی دایه وه ((هه منه))، کریست گوتی: ((په ترۆس برۆ یاوه ره کانی دیکه به یینه وه له ناوه نندی ده ریچه وه

چارۆگه هه لکیشه تا بیسنم بایی چه ندی! په ترۆس گوتی ((مه ولای من به که مائی مه یله وه))

یاوه ران بازیان دایه ناو قایغ و باییکی له بار ده ستی به هه لکردن کرد، بایه وان هه لسا و ئه وان به گۆرانی چرینه وه ده گه یشتنه ده ریای ئازاد، به لام له پریکا تۆفانی هه لسا، قایغ به ده وری خۆیدا ده سوورا، ده نگى ده هات و خه ربیکی شه ق بوون بوو، ئا و هه لژایه ناویه وه ده ستی کرد به غه رق بوون، یاوه ران به سه ر روویانا که وتبوون ده یاننانا لند، په ترۆس دارچارۆگه ی گرت و هاواری کرد ((مه ولای من مه ولای من، کۆمه گ)). ئه و کاته له تاریکیکی چرپا کریست به جلی سپیه وه بینى که به سه ر ئاوه وه بۆلای ئه وان دی، یاوه ران سه ربان هه لپری و ئه ویان بینى به له رزینه وه هاواریان ده کرد ((تارمایی تارمایی)) کریست پیتی گوتن مه ترسین منم)).

په ترۆس له وه لامدا گوتی ((خوداوه ندا ئه گه ر به راستی ئه وه تو ی فه رمان بده تامينش به سه ر ئاوا برۆم و بیمه دیدارته وه)).

کریست فه رمانی پيدا ((وه ره)) په ترۆس له قایغ بازیادا پیتی نایه سه ر شه پۆله کان و ده ستی کرد به رۆیشتن، به لام به دیتنی ده ریای که فچه ر، هه موو گیانی پر بوو له ترس ده ستی کرد به غه رق بوون و هاواری کرد ((خودایه نه جاتم بده وا غه رق ده م)) کریست ده ستی برده پيش و به رزی کرده وه گوتی ((هه ی مرۆقی که م باوه بر بۆ ده ترسی؟ مه گه ر له من دلنیا نیت؟ سه برکه!)) ده ستی به سه ر شه پۆله کانه وه درپژ کرده وه گوتی ((تارام بگرن!) یه کسه ر با کشایه وه ئاوه کان تارام بوونه وه)).

په ترۆس که وته گریانه وه ئه مجاره ش رۆحی که وته ژیر ئه زمونه وه، جاریکی دیکه به رووره شی له ئا و هاته ده ره وه، به هاوار کردنیکی به رز له خه و رابوو، ردینى شه لالی فرمیسک بوو بوو هه ستایه وه دانیشته، پشتی به دیوار داو ئاخیکی هه لکیشا. مه تی که هیشتا بیرداریبوو ده نگى ئه وی بیست و پرسى ((په ترۆس بۆ ئاخر هه لکیشا؟ په ترۆس بۆ ساتی خۆی له گوره نه برد، راستیت بوی ئه و قسه ی له گه ل باجگره کان نه ده کرد، به لام خه ونه که خه ربیک بوو ده یخنکاند، بۆ تارام بوونه وه، ده بویه هه لپریژی، له به رته وه خۆی کشانده لای مه تی و خه ونی خۆی بۆ گپرایه وه، مه تی به تیرنه بوونه وه،

گوئی راگرتبوو، هه مووی له زینی خۆیدا دهگوتسهوه، بهیانی له کاتی ده رکهوتنی سپیده، به ئومیدی خودا هه مووی پاداشت ده کرد.

په ترۆس قسهی خۆی کۆتایی پیهینا، به لām دلّی وه کو قایغی خه وناوی هیشتا لولی ده خوارد. له پریکا راجفری ((نه کا ئوستاد به راستی شه وهنگاوان هاتبی و منی بردبیتته دریا ئازاد تا تا قیم بکاتهوه؟ هیه چکاتی له ژیا ئم دریا بیکم بهم گه وره بیه و قایغیکم به مجۆره واقیعی و ترسیکی وام ههست پینه کردوه)).

– مه تی رای تو چیه؟

مه تی وه لāmی دایه وه : ((به دلّیاییه وه ته مه خه ون نه بوو، ته وه په رجوویی بوو به راستی روویدا)). غه رقی ته ندیشه بوو که چۆن بهیانی بیخاته قه له مه وه، ته وه له به رزه خی بریاردانی نیوان خه ون و راستی نه خشکردنی ته وه بوو، وینا کردنی مایه ی گرفتییکی زۆره، هه م خه ون بوو هه م راستی، په رجوه که روویدا بوو، به لām له سه ر زه وییه وه نا به سه ر ده ریا وه، له جیگاییکی دیکه – له کوی؟

چاوه کانی داخست تا ده رباره ی ته و شتانه دانیشی و بیران لی بکاته وه، به لām خه و ته وی رفاند.

رۆژی دوایی، باران له گه لّ باییکی سه خت دم ناده م ده هاته خواره وه، ماسیگران نه یانتوانی چاره گه هه لده ن، خۆیان له کوخته کانی خۆیاندا زیندانی کرد، تۆره کانی خۆیان چا که ده کرده وه، که وتیونه راقه و گفتوگو ده رباره ی ته و میوانه سه یه ی که له مالی زوبه دی دابه زی بوو، وابه دیار ده که وت که یه حیای پاکشۆر دووباره هاتۆته وه ژیان، بی چه ندوچون دوا ی دابه زینی وه شانی جه لداد، پاکشۆر سه ری برای خۆی نایه وه سه رمل و به خیرایی برووسک رۆیشتبوو، به لām به مه به سه ی دووباره ده ستگیر نه کردن و جیا بوونه و هیکی دیکه ی سه ر له له ش له لایه ن هرو دیسه وه، له له شی کوری نه جار دۆناودۆن بووه و بوونه ته یه ک.

به سه رسامی له خۆی ده پرسی که تایا ته و یه ک نه فه ر یا دوو نه فه ر، له پوه به پودا که سه یری بکه ی، وادیتته به رچاو که مرۆقیکی ساده یه و بزته بۆ ده کات، به لām

هه رکاتی زه پره یه ک دوور ده که ویتته وه، یه کی له چاوه کانی تووره ده بی ده یه وی تو بخوات، چاوه که ی دیکه شی ده تختاته ئاره زووی ته وه ی که نزیکتر بکه ویتته وه، نزیک ده بیه وه سه رت گیتز ده بی، ته گه ر دیقه ت بکه ی که چ روودا یی له بوونت رووده دات مال و مندالت جیده هیلی و به دوا ی ده که وی! ماسیگریکی پیر به بیستنی ته م قسانه سه ری راته کاندو گوتی ((ته و روودا وه ده رباره ی که سانی روودا که ژنیان نه هینابی، فیکرو زکری ته وان نه جاتدانی دونیا یه به قولاب یا گوچان، هینزی له بوونیان ده کولی و له سه ریانده دا، بۆ خاتری خوا هه موو ئیوه ژن به یین و لیگه رین هینزی ئیوه له ژنان بگه ری تا منالّتان ببی و ئاگرتان ساردبیتته وه)). یونسی پیر، عه سری رۆژی پیشت له وه خبه ره ناگادار بوو بۆزه، له کوخته که ییدا به چاوه پروانی دانیشتبوو له به رخۆ ده یگوت: ته وه نده ناخیه نی، به دلّیاییه وه کوره کانی دینه سو راغیه وه. تابزانن مردووه یا ماوه، به درییایی شه و چاوه پروان بوو، ئومیده وار بوو پاشان ئومیدی برا، سپیده زوو پۆتینی که شتیرانی خۆی که له کاتی زه ماوه ندی خۆی دووری بووی له کاته گرینگه کاند له به ری ده کرد، کرده پیی و ته شه که به ری کرده به رو له میانی باراندا بۆلای مالی زوبه دی دۆستی خۆی که وته ری، ده رگای کرده وه و چوه ژورره وه، ئاگر داگیرسابوو، ده ورره یی ده په ییاوو دوو ژن له به رده م ئاگره که دانیشتبوو، یه کی له ژنه کانی ناسیه وه که سالومه ی پیر بوو، ته ویدی که گه نج بوو، له شوینی ته وی بینی بوو، به لām نه ییده توانی وه پیر خۆی به یینته وه. ژورر نیوه تاریک بوو، دوو کوره که ی، په ترۆس و ئاندریاس که بۆ ساتی سه ریان وه رسوو راند، له رۆشنایی ئاگر دا ناسیان وه، به لām هیه کس ئاگای لی نه بوو که هاته ژورره وه هیه کسه ییش بۆ دیتنی ته و ئاوری نه دایه وه هه موویان ملیان دریتز کردبوو ده میان به ش کردبۆه گوئیان دابوه پیای که روبه پروویان بوو، یونسی پیر هه موو له شی بوو به چاوو دم، گوئی قولاغ کرد تا ئاگای له قسه ی ته و بی، جارنا جار وشه ییکی وه رده گرت،

((عه داله ت، خود، مه له کوتی ئاسمان. دیسانیش هه مان قسه ی دووباره وه هه میشه یی، به م وشانه سه خله ت ده بوو، له جیاتی ته وه ی به تو بلین، چۆن ماسی راوده که ی، چاره گه چاده که یته وه و قایغ ره نگ ده که ی، چۆن خۆت له سه رما ده پاریزی، ته رو برسی نه بی، داده نیشتن ده رباره ی ئاسمان مره مر ده که ن، شوکر بۆ موسیبه تی، ئاخ

نه یانده توانی قسه یه كه له باره ی زهوی و ده ریا بگهن. یونس ی پیر توور په بوو، كوڅی تا له هاتنه ژور وهی ټو و هئاگایین و ټاور بده نه وه، هیچ كهس ټاوری نه دایه وه، پیی زبه لاهی دریتز كړدو پوتینه كهی له زهوی كوتا، به لام سوودی نه بوو، ټوان چوارچاو له ده می قسه كه ری رنگ په رپودا مپ دامابوون، سالومه ی پیر ته نها كه سی بوو كه ټاوری دایه وه، سه یړیكي كړده ټو وه، به لام نه یدیت، له بهر ټمه یونس ی پیر چووه پی شه وه بو به رده م سږیاكه، دروست له دوا ی كوره كانی چوارمیڅه كي دانیشته، دهستی قبه ی خوی له سه رشانی په ترؤس داناو رایته كاند، په ترؤس ورسو وړاو باوكی دیت، ټنگوستی خوی به نیشانه ی بیده نگ بوون له سه لپوی داناو جاریكي دی روی كړده ټو گه نجه رنگ په رپوه، وه ټو هی یونس هر باوكی ټو نه بی، چهند مانگه ټو هی نه دیتووه. یونس سه رته دلی ره نجا ټو كاته توور په بوو، پوتینه كانی ((كه پییان ده گرت، داكه لاند تا بو رووخساری ټوستاد رایوه شینی و بیده نگی كات، تا بتوانی له گه ل مناله كانی خوی قسه بكات، پوتینه كانی به رز كړده دهوری سه ری و هلیسو وړاند، به لام دهستی له دوا وړا ټو هی گرت، گه رایه وه و زبه دی پیری دی، زوبه دی به بنی لیوه وه چرپانده گوپی ((یونس ههسته باشتر وایه برؤین قسه له گه لته هیه)). ماسیگری پیر پوتینه كانی له باوهش ناو به دوا ی زوبه دی دا كهوته ری، چوونه ژور وهی بنه بان، له تهك یه كه به سه ر سندوقی سالومه وه دانیشته.

زوبه دی له بهر ټو هی توور په یی خوی ده خواره ده وه زوری خوار دبووه، به مننه من كړده وه قسه ی كړد ((یونس دؤستی فه له كزه ده م دوو كورپت هیه، دهستیان لی بشو، منیش جووته كورپك هیه دهستم لی شوشتون به قسه ی خویان خوا باوكی ټوانه له بهر ټمه ده بی ټیمه له خومان هله دین، ټوان به جوړی سه یری ټیمه ده كهن وهك بلپی پیرسن ((ردین سپی ټو كینی؟))

ټاخیر زه مانه یونس بیچاره ی من.

((سه رته منیش توور په ده بووم، دلیم ده یخوازی خه نجه ره كه م بیمنم هه لكوتمه سه ریان، به لام پاشان دیتم كه رپگه چاره یه كه نیسه، له بهر ټمه سه رم له كاسه ی خوم برده خواره وه و ازم لیته یان.

ټنه كه شم، ټو منالیچكه یه وه كو ټه وان بیر ده كاته وه، ټو باش ده زانی واخه ریكه ده خه رفی، به سه ر ټم راستیه وه به خوم گوت باشتر وایه بیده نگ بمو هه مان شتیش به ټو ده لیم، سوودی چیه كه سه رمان نایه شی ده سمالی لی ټالینین ((دوتا دوتا چوارتا ټیمه دؤراند مان)).

یونس ی پیر جاریكي دی پوتینه كانی له پی كړدو خوی له ناو ته شكه به ری خوی پیچایه وه، ټو كاته چاوی برپه زوبه دی تا بیینی قسه ییكي تری هیه بو گوتن، زوبه دی قسه ییكي دیکه ی نه بوو، له بهر ټمه یونس ده رگای كړده وه، سه یړیكي ټاسمان زهوی كړد، وه كو قیر تاریك بوون، باران و سه رما بوو، لیوه كانی جولاو به بنی لیوه وه گوتی ((ټیمه دؤراند مان، دؤراند مان)). له نیو گل و لیته دا به ره و كوخته كه ی خوی كهوته ری. له هه مان حالدا كه یونس به توور په یسه وه ری ته دی ده كړد، كوری میری دهستی بولای ټاگر دریتز كړد، وهك بلپی دوعا بو روچی خودا ده كا كه له ناو مه شخه له كان په نهان بووه و گه رمایی ده په خشی به مرؤف، ده رگای دلی كرابووه وه، دهسته كانی به رز كړد بووه و قسه ی ده كړد:

– وایر نه كه یتسه وه من هاتووم تا شه ریعت و په یامبه ران ره شكه مه وه، من بو دژایه تی فه رموده كانی كؤن نه هاتووم، به لكو بو ټو هه هاتووم تا فراوانی به وان به خشم، له ستونه كانی موسا هاتوه كه ((كوشتر مه كهن))، به لام من به ټیوه ده لیم مرؤف هه تا ټه گه ر له دهستی براكه ی توور په بوو نابی دهست به رپو ویا به رز كاته وه یاخود قسه ی ناشیری نی پی بلی، دنا فری ده دریته ناخی دؤزه خه وه، له ستونی موسا هاتوه ((زینا مه كهن))، به لام من به ټیوه ده لیم كه هه تا ټه گه ر كه سی نیگاییكي شه هودت ټامیز بكاته ټنیکه وه، ټوه له دلی خویا زینای كړدوه، نیگای ناپاك، مرؤف به ره و دؤزه خه دبات. شه ریعتی كؤن ټیوه فیرده كات كه : ((ریزی دایك و باوكتان بگرن)) به لام من ده لیم دلی خوتان له ناو مالی دایك و باوك زیندانی مه كهن، لیگه ریپن دلتنان په ر بگری و بچیتته ته وای ماله كان و ته وای سراپیل- له کیوی حرمونه وه تا بیابانی یه هودی هه تا ټه ولاتریش، رؤزه لات و رؤزاوا- ته وای جیهان له باوهش بگرن، باوكی ټیمه ټاسمانه و زه ویش دایكمانه، ټیمه نیوه خاك و نیوه

ئاسمانين، ريزى دايك و باوك يانى ريزى ئاسمان و زهوى، سالومى پير ئاخىكى
هەلكىشاو گوتى ((مەولاي من وشەكانى تۆ گرانبارە، گرانبارە بۆ دايك)).

كريست وەلامى دايەوہ ((پەيشى خوداش گرانبارە))

دايكى پير لە حالئىكدا دەستەكانى خۆى وەك خاچ بەسەر يەكەوہ دانبا بەبنى لىويەوہ
گوتى : ((دوو كوپرى من بگرە ئەوان ھى تۆن)). كريست قسەى دايكە كوپرە
لە دەستداوہ كەى بېست و ھەستى كرد كە تەواوى كوپران و كچانى دونيا بەگەردەنى ئەو
ھەلئاسراون، ئەو بزە رەشەى وەبېرھاتەوہ كە لە بيايان بينى بووى لە تەواوى
گوناهەكانى خەلك وەپېچرابوو، نووشتەى شىنى بەگەردەنى ھەلئاسرابوو، بى ئەوہى
قسەى بكات بۆلاى سالومى پير كە دوو كوپرى بەودابوو لارىوۆوہ بەسالومى گوت
((ببينە، ئەوہ گەردەنم و كوپرەكانت باوى دەور يەوہ)).

كريست مەشتى گەلاى زەيتونى ھەلپشتە سەر ئاگر، گەلاكانى لەنپواندا گرت،
ماوہپېكى دريژ ئاگر كە گەلاكانى دەسووتاند كەوتە روانينەوہ، ئەوكاتە دووبارە رووى
لەلاى ياوہرەكان كردو گوتى:

– ھەركەسى كە دايك و باوكى زياتر لەمن خۆش دەوى شايستەى ئەوہ نيبە لەگەل
مندا بېت، ھەركەسى كە كوپرە كچى خۆى زياتر لەمن خۆش دەوى شايستەى ئەوہ نيبە
لەگەل مندا بېت، فەرموودەكانى كۆن ئىدى فراوانىكى تەوايان نيبە بۆ ئەوہى ئيمە
بگرە خۆ، عەشقەكانى كۆنیش، بۆ ساتى لەقسە كردن وەستاو پاشان بەردەوام بوو:

– مەرفۆس سنوورپكە، ئەو شوپنەى كە زهوى كۆتايى دېت و ئاسمان دەست پيدەكات،
بەلام ئەم سنوورە ھەرگىز لە گۆران و پېشپەيدا بەرەو ئاسمان ناوہستى فەرموودەكانى
خوداش لەگەل ئەوا خۆيان دەگۆرن و بۆ پېشپەوہ دەچن. من فەرموودەكانى خودا لە
ستونەكانى موسا وەرنارگم رايانەخەم، ناچارى پېشپەوييان دەكەم

– يوحننا بەسەرسامى پرسى ((مەولاي من، كەواتە بەمجۆرە خواستى خودا دەگۆرى؟)

– يوحننای ئازيز نا، بەلام دلى مەرفۆس فراوان دەبى و توانا و جى بوونەوہى زۆرتى
خواستى خودا پەيدادەكات. پەترۆس لە كاتىكا لەجیوہ راپەرى ھاوارى كرد ((كەواتە

بۆ لىرە دانىشتووين ياللا با بېرۆين بانگەشە بۆ فەرمایشتە تازەكانى خودا بکەين لە
دونىادا))

تۆماس بە تيزئامپۆرە گوتى ((ليگەرپى با باران بوہستى تا تەر نەين)) يەھودا
بەتورپەببەوہ سەرى راتەكان و گوتى ((سەرەتا دەبى رۆمىەكان دەرپەرپين، ئيمە دەبى
بەر لە ئازادکردنى رۆحى خۆمان جەستەمان ئازاد بکەين، بە نۆبەت، تەلار
لەسەرەوہرا بۆ خوارەوہ دەست پى نەكەين، يەكەم جار بناغە لەئارادايە.

– يەھودا رۆح بناغەيە

– من دەلیم لەش بناغەيە.

– يەھودا ئەگەر رۆحى ناو دەروونى ئيمە نەگۆرى دونىاي دەرەوہمان ھىچ كاتى
ناگۆرى، دۆژمن لەناو دەروونمان دايە، رۆمىەكان لە دەروونماندان، رزگار بوون لە
دەروونەوہ دەستپيدەكات.

يەھودا وەكو ئەوہى ئاگرى گرتى لە جیوہ ھەلبەزبەوہ بۆ ماوہپېكى دريژ، دانى
بەخۆيا گرت، گوتى لە ھەمووان گرت و ھەموو شتىكى لەسینەيا عەمبار كرد،

بەلام ئىدى نەيتوانى زياتر لەمە بەرگە بگرى و دووبارە ھاوارى كرد ((يەكەم جار
رۆمىەكان)).

ناتانيل كە كەوتبووہ شلەژانەوہ بەتيلەدزەى چاويەوہ سەيرى دەرگای دەکرد و پرسى
((بەلام چۆن دەريان بکەين؟ ئەسخەريوتى دەكرى پيمان بلى؟))

– شوپش! مەكايبەكان وەبېرخۆت بەپنەوہ! ئەوان يۆنانىەكانيان دەركردە دەرەوہ،
ئىستا نۆبەتى ئيمەيە نۆبەتى مەكايبە تازەكانە كە رۆمىەكان دەركەنە دەرەوہ، پاشان
ھەموو شتى دووبارە دەكەوېتە دەستى ئيمەوہ، دەتوانين بە حسابى ھەزارو
دەولەمەندو زالم و مەزلووم رابگەين.

ھىچ كەس قسەى نەدەكرد ياوہرەكان نەياندەزانى كام يەك لەم دوو ريگايە بگرەبەر،
ئەوان سەيرى ئوستاديان دەكرد و چاوەروان بوون، ئوستاد بە ئەندىشەوہ سەيرى

مه‌شخه‌له‌کانی ده‌کرد، که‌ی مرۆڤـ بۆی روون ده‌بیتسه‌وه که‌ته‌نها یه‌ک شت له‌ دوو جیهانی غه‌یب و بینراودا هه‌یه‌ ئه‌ویش — رۆحه‌!

په‌ترۆس هه‌ستایه‌وه‌ گوتی ((ده‌به‌خشی، به‌لام‌ ئه‌م باسانه‌ ئالۆزه‌ من تیناگه‌م با سه‌یر بکه‌ین و بزانی چى دیتسه‌ پیش، ئوستاد مۆله‌تمان بده‌ری به‌ته‌نها برۆین تا موژده‌ده‌ری خه‌به‌ری خۆش بین به‌مرۆڤ، له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌ دووباره‌ ده‌که‌وینه‌وه‌ سه‌رباسه‌که‌وه‌))

کریست سه‌ری به‌رز کرده‌وه‌ و سه‌یری یاوه‌رانی کرد، به‌هینمای سه‌ریه‌وه‌ یاکوب و په‌ترۆس هاتنه‌ پیشه‌وه‌، ده‌ستی خۆی به‌توندى دانایه‌ سه‌ری ئه‌وانه‌وه‌ و گوتی ئه‌مانه‌تی خودا بن برۆن و بانگه‌شه‌ی هه‌والی خۆش بکه‌ن، هه‌راسان نه‌بن، خوداوه‌ند ئیوه‌ له‌ فه‌نا ده‌پاریزی. به‌بى‌ خواستی ئه‌و هه‌یچ گه‌لایى له‌دره‌خت ناکه‌ویتسه‌ خواره‌وه‌، خوداتان له‌گه‌ل بى‌، زوو بگه‌رپینه‌وه‌ ئومیدده‌وارم به‌هه‌زاران رۆحى به‌گه‌رده‌ن هه‌ل‌واسراوتانه‌وه‌ بگه‌رپینه‌وه‌ ئیوه‌ نێردراوى منن، هه‌رسى نێردراو له‌دواى یه‌ک رابردن، هه‌وشه‌ی مالى زوبه‌دی به‌یانیان پرده‌بوو له‌ خه‌لك و عه‌سران خالى ده‌بوو، بیمارو ئیفلج و ده‌ست لیوه‌شاوه‌کان له‌ هه‌موو لایه‌ک ده‌هاتن، هه‌ندى ده‌گریان، هه‌ندى تووره‌ ده‌بوون و به‌سه‌ر سه‌ری کورپى ئینسان هاواریان ده‌کرد، که‌ په‌رجووبى بکات و شه‌فایان پى‌ ببه‌خشی، مه‌گه‌ر خودا ئه‌وى بۆ ئه‌وان نه‌ناردبوو؟ که‌واته‌ لینگه‌رى با بیه‌ته‌ هه‌وشه‌ و ده‌ست به‌ په‌رجوو بکات. کریست به‌بیستنی گوفتاری ئه‌وان خه‌مگین ده‌بوو، ده‌چووه‌ هه‌وشه‌که‌وه‌ و ده‌ستی به‌سه‌ری ئه‌واندا ده‌هیناو پیرۆزی ده‌کردن و ده‌بگوت ((برایانم دوو جوړه‌ په‌رجوو هه‌یه‌: په‌رجووی له‌ش و په‌رجووی رۆح، ته‌نها باوه‌رتان به‌ په‌رجووی رۆح هه‌بى‌، تۆبه‌ بکه‌ن و رۆحى خۆتان پاک بکه‌نه‌وه‌. له‌شه‌کانیش پاک ده‌بنه‌وه‌، رۆح دره‌خته‌، نه‌خۆشى سه‌لامه‌تی، به‌هه‌شت و دۆزه‌خ میوه‌ی ئه‌م دره‌خته‌ن. زۆرانى باوه‌ریان ده‌هینا باوه‌ره‌یه‌نایکی رووت، هه‌ستیان ده‌کرد که‌ خوینیان ده‌جمی و له‌شى بى‌ هه‌ستیان پرده‌بى‌، گوچانی ژیر هه‌نگلیان دوور فری‌ ده‌دا سه‌مایان ده‌کرد، ئه‌وانه‌ی که‌ کویر بوون هه‌ر که‌ کریست ده‌ستی به‌سه‌ر چاوی خامۆشى ئه‌واندا ده‌هینا هه‌ستیان ده‌کرد له‌ نوکی په‌نجه‌کانیه‌وه‌ نوور ده‌تکیتسه‌ ده‌ره‌وه‌، پیلوی خۆیان به‌رز ده‌کرده‌وه‌ له‌ شادیان هاواریان ده‌کرد، چونکه‌ ئه‌وسا دونیایان ده‌دیت. مه‌تی ده‌فته‌رو گویى

به‌کراوه‌یی راده‌گرت، هه‌تا نه‌یده‌هه‌شت یه‌ک وشه‌ له‌قه‌له‌م بکه‌وى، هه‌مووی کوژده‌کردنه‌وه‌ سه‌ر رووی کاغه‌ز، به‌مجۆره‌ رۆژ به‌رۆژ کتیبی موژده‌ی داده‌نا، ره‌گاژۆ بوو، لق و گه‌لای و به‌رهات، بوو به‌دره‌خت تا ئه‌وانه‌ی که‌ هاتوون و ئه‌وانه‌یش که‌ دواى دین له‌میوه‌که‌ی بخۆن، مه‌تی ته‌واوی کتیبه‌کانی په‌یامبه‌رانی پاراستبوو، ئه‌و ده‌یدیت که‌ چۆن چۆنی گوفتارو کرداری ئوستاد دروست و ده‌کو راگه‌یاندن پهیامبه‌ره‌کانی پیشوو بوو، ئه‌گه‌ر جارناچار به‌سه‌ریه‌که‌وه‌ پیاوه‌ نه‌بوونایه‌ بۆ ئه‌وه‌بوو که‌ زه‌ینی مرۆڤ ناتوانی بچیتسه‌ بنج و بناوانی کتیبی پیرۆز، قسه‌ی خودا هه‌وت لایه‌نی هه‌بوو، مه‌تی هه‌ولیده‌دا تا بۆی ده‌رکه‌وى که‌ ناهه‌ماهه‌نگی له‌کام لادا ده‌که‌ویتسه‌وه‌، ئه‌گه‌ریش جارجاری، له‌پرووی ناچاریدا ئه‌و کاره‌ی ده‌کرد ئه‌وه‌ خودا میه‌ره‌بانى دلۆفانانه‌، نه‌ک به‌ته‌نها ده‌یبه‌خشی که‌ خۆی ده‌یویست، هه‌موو کاتى که‌ مه‌تی قه‌له‌می ده‌گرتسه‌ ده‌ست، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ فریشته‌ نه‌بوو ده‌هات ده‌یچرپانده‌ گویى که‌ چى بنوسی؟ ئه‌مرۆکه‌ یه‌که‌مین جار بوو که‌ مه‌تی به‌ناشکرا بۆی و ده‌درکه‌وت ده‌بى‌ له‌کوی ده‌ست پیکات و چۆن ژیان و زه‌مانی کریست هه‌لپه‌یته‌ به‌ر قه‌له‌مه‌وه‌، ده‌بوايه‌ له‌شوینی له‌دایک بوون و دایک و باوانی هه‌تا چوار نه‌وه‌ ده‌ست پیکات له‌ناصیره‌ له‌دایک بوو بوو دایک و باوکی هه‌ژار بوون یوسفی نه‌چار و میرو و یه‌واکیم و ئانای کچ، ... مه‌تی قه‌له‌می گرتسه‌ ده‌ست و له‌سه‌رخۆ داواى له‌خودا کرد تا زه‌ینی رووناک کاته‌وه‌ و هه‌یى پى‌ ببه‌خشی وه‌لى تا هاتنی یه‌که‌مین وشه‌ و به‌خه‌تیکى جوان بنوسیته‌وه‌ په‌نجه‌کانی له‌شوینی خۆیدا مانه‌وه‌، فریشته‌ ده‌ستی ئه‌وى راگرتبوو، ده‌نگی ویک که‌وتنی توورده‌ی باله‌کانی له‌ هه‌وادا بیست و ده‌نگی له‌ناو گوێکانیدا ده‌نگی دایه‌وه‌: ((کورپى یوسف نا مه‌گه‌ر نازانى ته‌شعیای په‌یامبه‌ر چى ده‌لى (ئیستا تووی له‌په‌جمی پاکیزه‌دا گریه‌سته‌ ده‌بى‌ کورپى دیتسه‌ دونیاوه‌، بنوسه‌ میرو پاکیزه‌بوو به‌ر له‌وه‌ی ده‌ستی هه‌یچ پیاویک بیگاتى جویرایل هاته‌ ماله‌که‌ی و گوتی درود له‌تۆ که‌ ئاوینه‌ی شه‌ره‌فی و خوداوه‌ند له‌گه‌ل تۆدایه‌)). بى‌ دره‌نگ شیر په‌ریه‌ مه‌مه‌که‌کانى.. گویت لییه‌؟

ئه‌وه‌یه‌ که‌ ده‌بى‌ بینوسی.. ناصیره‌ له‌ کوئى بوو؟ ئه‌و له‌ ناصیره‌دا له‌ دایک نه‌بووه‌، قسه‌ی مه‌که‌نه‌بى له‌بیرنه‌که‌ی.

((تۆ ئه‌ی بیث له‌حم - هه‌رچه‌نده له‌میان‌ی هه‌زاره‌ها یه‌هودی بچووک‌ی، که‌سی له‌ تۆوه راده‌بی که‌ فه‌رمان‌په‌وای س‌راییل ده‌کات، که‌ ره‌گورپیشه‌ی له‌ دیرۆک و ئه‌زه‌له‌)) له‌به‌ر ئه‌وه کریست له‌ بیث له‌حم له‌ ئاخوړئ له‌ دایک بو، که‌واته ئه‌و سروددی که‌ هه‌رگیز هه‌له‌ قبول ناکا چیه‌ که‌ ده‌لیت ((ئه‌و - خودا - له‌ ته‌ویل‌یه‌ی که‌ به‌رخۆ‌له‌کان گوانی دایکیان ده‌مژی هینایه‌ ده‌روه تا بیته‌ شوانی می‌گه‌له‌کانی یاکوب)) بۆ نانووسی؟ ده‌ستتم ئازاد کردوه بنووسه‌!)).

به‌شی بیست و چواره‌م

رۆژو شه‌و به‌سه‌ر ده‌چوون، مانگی ده‌هات و ده‌رۆیشت، مانگیکی دیکه‌ ده‌هاته‌وه، باران، سه‌رما، ئاگری ناو سوپا، شه‌وه بیدارییه‌کانی له‌ مائی سالومه‌ی پیر، هه‌ژاران و دل به‌نازاری کفرناحوم، هه‌موو عه‌سران دوای کارکردن ده‌هاتن تا گوی له‌ قسه‌ ئارامیه‌خشه‌کانی تازه‌ی ئه‌و بگرن، هه‌ژاران و ئه‌وانه‌ی حه‌وانه‌وه‌یان بۆ نه‌بوو ده‌هاتن و ده‌وله‌مه‌ندو ئارام ده‌گه‌رانه‌وه‌ نیو کوخته‌ ناله‌باره‌کانیان‌ه‌وه‌. ئه‌و ره‌زو که‌شتی و شادیه‌ی ئه‌وانی له‌زه‌مین‌ه‌وه‌ بۆ ئاسمان ده‌بردو له‌وئ گه‌شه‌ی ده‌کرد، پیتی ده‌گوتن که‌ ئاسمان چه‌ند دلنیا‌تره‌ له‌ زه‌مین، دلی ئه‌و بیچارانه‌ پرده‌بوو له‌ ئومید، هه‌تا دلی زوبه‌دی کیش ده‌سته‌مۆ ده‌بوو، هیدی هیدی قسه‌کانی کریست دزه‌یان ده‌کرده‌ ناو ده‌روویه‌وه‌ ئارام ئارام می‌شکیی یاوه‌ر ده‌کرد، ئه‌م دونیا نه‌رم نیان ده‌بوو، له‌بالای سه‌ری ئه‌وا جیهانیکی تازه‌ی هیوین به‌ ئه‌به‌دیته‌ و سامانیکی هه‌رگیز ته‌واو نه‌بوو پیا‌سه‌ی ده‌کرد، له‌م دونیا‌یه‌ سه‌رسامه‌ تازه‌یه‌دا زوبه‌دی و دوو کوپه‌که‌ی و سالومه‌ی پیر و پینج قایغه‌ و سندوقچه‌ پره‌کان، هه‌تا خودا خودایی خۆی بکات ده‌ژین، له‌به‌ر ئه‌مه، چه‌ند باش‌تر ده‌بوو نه‌گه‌ر وازی له‌ هه‌رزه‌گۆبی به‌ینایه‌وه‌ به‌دیتنی میوانه‌ داوه‌ت نه‌کراوه‌کان که‌ شه‌وو رۆژ له‌مائی ئه‌و دابوون یا له‌ ته‌ک سه‌فه‌ی ئه‌و دانیشتیوون قسه‌ی نه‌کردبا، پاداشتی ئه‌م هه‌مووه‌ ده‌گات. مه‌لی ده‌سته‌مۆنه‌کراوی تۆفان له‌ ناوه‌پراستی زستانه‌وه‌ گه‌یشت رۆژه‌کان که‌وتنه‌ خوارده‌نه‌وه‌ی خۆره‌تاو، خۆره‌تاو ده‌دره‌وشایه‌وه‌، ئیسقانی رووتی زه‌وی گه‌رم ده‌کردو دارباده‌می ناوه‌ندی هه‌وشه‌ی زوبه‌دی چرووی

به‌لام مه‌تی توورپه‌بوو، به‌ره‌و لای باله‌ نادیاره‌کانی لای راستی خۆی گه‌پایه‌وه‌و به‌ ئارامی و به‌شیوه‌یی که‌ یاوه‌ران چووبوونه‌ خه‌وه‌و گوییان له‌ ده‌نگی نه‌بی و به‌بنی لیوه‌وه‌ گوتی بنووسم و نامه‌وی بنووسم خه‌نده‌ییکی تیز نامیز له‌فه‌زا بیستراو ده‌نگی که‌ ده‌یگوت ((تۆ ئه‌ی مشتئ خاک، چ تیده‌گه‌ی که‌ راستی چیه‌؟ راستی هه‌وت لای هیه‌، له‌ حه‌فته‌مین ته‌به‌قه‌، راستی راستی خودایه‌، که‌ زه‌رپه‌یه‌ک له‌ راستی مرۆقه‌کان ناچی به‌سه‌ر ته‌خته‌وه‌ دنیشتوه‌، ئه‌ی مه‌تی موژده‌نووس ئه‌وه‌ راستیه‌که‌ له‌ گویکانتی ده‌خوینم.. بنووسه‌ ((سی موغ به‌ په‌یگیری ئه‌ستیره‌ییکی گه‌وره‌ هاتن تا ئه‌و نه‌وزاده‌ ستایش بکه‌ن. ئاره‌قه‌ له‌ توپلی مه‌تی دا هاته‌ ده‌روه‌، هاواری کرد ((من نانووسم من نانووسم!))، به‌لام ده‌ستی به‌سه‌ر کاغه‌زه‌وه‌ ده‌له‌رزی و ده‌ینووسی، کریست له‌خه‌ودا ئاگاداری کیشمه‌کیشمی مه‌تی بوو چاوی کرده‌وه‌، ئه‌وی بینی که‌ له‌ژیر مه‌شخه‌لدا لاریوته‌وه‌و به‌ هه‌ناسه‌پرکینه‌، تا سه‌رحه‌دی شکان قه‌له‌م به‌سه‌ر کاغه‌زدا تاو پیده‌دا. له‌ سه‌ره‌خۆ پیتی گوت ((برام مه‌تی بۆ ده‌نالینی؟ کی له‌به‌رزایی تۆیه‌؟ مه‌تی له‌هه‌مان حالدا که‌ قه‌له‌می تاو ده‌دایه‌ سه‌ر کاغه‌ز و له‌لامی دایه‌وه‌ ((مه‌ولای من، مه‌پرسه‌ من به‌په‌له‌م.. برۆ بخه‌وه‌)) دلی کریست گه‌واهی ده‌دا که‌ خودا به‌سه‌ر به‌رزایی سه‌ری مه‌تی وه‌ستاوه‌، چاوه‌کانی داخست تا ئه‌و شیتیه‌ پرۆزه‌ ده‌روژتی.

دهکرد، داربادهم وای بهخهیاډ دادههات که بههار هاتوه دهستی دهکرد بهچرۆ کردن، مهله ماسی خۆرهکان دانیشتبوون و چاو لهپتی رۆژانی گهرم و میهرهبان بوون، تا به ئارهزوی خۆیان بهسهر تهخته تاویرهکانهوه کاری هیلکه دانانهوه دهست پێبکه، ئیدی پهرندهکانی خودا له بههاران هیلکه دادهنینهوه، بهلام ماسی خۆرهکان لهناوهراستی زستان دهست بهم کاره دهکهن، خوداوهند رهههتی بۆ دهناردن و وادهی دهدا که بۆخاتری نهوان چهند رۆژی لهزستان خۆرهتاو بهگهرمیوه دهردهکهوت، ئهم خیاگران دهريا به شادی بهسهر ئاوو بهردهکانی گنسارت ههلهدهفرین، نهغمه ی سویاسی خۆیان بۆ دهرگای خوداوهند سهردهدا که جارێکی دیکه وادهی خۆی بهجیهناوه، بهدریژایی ئهم رۆژه دلنهزانه، ئهو یاههراوهی که مابوون بهقایعی ماسیگری دهچونه ديهاته نزیکهکانهوه تا ئهوانیش بای خۆیان نهزمون بکه، فیلیپو ناتانیل دهچونه دیتنی دۆستهکانی خۆیان له جووتیارو شوانهکانهوه تا قسهی خۆیانیا پێ رابگهیهن. ئاندریاس و تۆماس بۆ راوی ماسیگرهکان دهچونه دهرياچهوه، یههودای لهمرۆقه ههلاتوو بهتهنها دهکوته کێوان تا توورپیی خۆی ههلهپۆتیه دهروه، پيشتر رهفتهارهکانی ئوستاد ئهوی شاد دهکرد، بهلام شت گهلیک بوون ئهو ههرسی نهدهکرد، جارجار پاکشۆری کێوی له دهمی کریستدا دینهپراندا، بهلام جارجارهش هیشتا که ههر کورێ نهجار بوو وهکو مهه باعهباعی عهشقی دهکرد، ئاخ هه ی سههرهپۆ کام ئهشق؟ عهشقی چ کهسی دونهیا قانقریای ههیه و پێویستی بهچهقۆیه... قسهی من ئهوهیه)). مهتی تهنها کهسی بوو که لهمال دهمایهوه، دلی نهدههات بچیهته دهروه، چونکه لهوانهبو ئوستاد قسه بکات، مهتی دهباویه نههیلێ قسهکانی ئهو بهبابچی، لهوانهبو پهرجوویی ئهجم بدات، مهتی دهباویه بهچاوی خۆی بیانینێ تا بیاخته بهر قهلهمی خۆیهوه، پاشانیش دهیتوانی بچیهته کێندهریکهوه؟ دهیتوانی لهگهله کێ قسه بکات؟ ههچ کهس لهو نزیک نهدهکهوتهوه، بۆ چونکه رۆژی لهپۆژان باجگریکی پیس بووه، لهبهرتهمه مهتی لهمالهوه دهما بهدزیهوه سهیری کریستی دهکرد که لهژیر درهختی بادامی چرۆکرددا دانیشتبوو، مهجدهلیه لهبهرپیی کریستدا بوو به ئارامی قسهی بۆ دهکرد، مهتی گوئیکانی قولاغ دهکردتا قسهییك بقۆزیهوه، بهلام بیهوده بوو، تهنها کاری که

دهیتوانی بکات ئهوهبوو که سهیری رووخساری سهخت و شهکهتی ئوستاد و ئهو دهستهی که بهناو کهزیهکانی مهجدهلیه دا دهگێرا بکات. رۆژو شهو زیارهتکهرا- جووتیارانی تهبهریه و ماسیگرهکانی گنسارت، شهوانه له کوپستانهکانهوه- سپیده زوو ديهاتیهکانی دوور دههاتن تا گوئیان له قسهکانی پهيامبهری تازهیی لهبارهی بهههشت و دۆزهخ و مرۆقاییهتی بهدبهخت و میهرهبانی خوداوهندهوه، لهو جیهی که ههتاو ههلهدههات و رۆژیکی بهشکو بوو، ئارهزوویان بوو تا ئهو لهگهله خۆیان بهنه دامینێ سهوزی کێو بهسهر گیای گهرمهوه راکیشنو. گوئی لهو رابگرن، لهوانهیه بهسهر چهمهنی بههارهوه بچه خهویکی شیرینهوه، لهبهر ئهمه له دهروهی دهرگا گردبوونهوه- لهبهر ئهوهی دهرگا داخرابوو- هاواریان دهکرد که ئوستاد بیهته دهروه.

کریست گوتی ((خوشکم مهجدهلیه گوئی بگره خهلهک هاتون من ببهن) بهلام مهجدهلیه که غهرقی چاوی ئهو بووبوو هیچی نهیست تهنها لهزتهتی له دهنگدانهوهی هاواری وهردهگرت، ئهم هاواره ههموو شتیکی بهو دهگوت، ئهو پیاو نهبوو بویه پێویستی بهقسه نهبوو، جارێکیان گوتبووی (مهولای من، بۆ دهربارهی ژیانی ئاینده قسه لهگهله من دهکهیت؟ ئیمه پیاو نین که پێویستمان بهژیانی ئهبهدی ههبی، ئیمه ژنین لهبهر ئهوه ئهگهر یهک سات لهگهله پیاویدا بین که عاشقی ئهوین بهههشتیکی جاویدانیه، ساتیکی جوداایش دۆزهخکی هه میشهیه، لیره بهسهر هه مان زهویهوهیه که ئیمه ی ژنان به ئهبهدی دهژین)) کریست دووباره گوتی ((خوشکم مهجدهلیه خهلهکی بۆ بردنی من هاتوون، دهبی برۆم)) ههلسایهوه و دهرگای کردهوه، شهقام پری بوو له چاوی پر تاسوق و دهمی بههاوارو نالهی بیماران، که دهستیان دریهو دهکرد. مهجدهلیه لهتهک دهرگا وه دیارکهوت دهستی نایه سهردهمی خۆی تا هاوار نهکات. لهوکاتهی که سهیری ئهوی دهکرد به ئارامی له پيشهوه دهروار ئاپۆره کهش لهدوای ئهوهوه بهبنی لیویهوه گوتی: ((خهلهکی جانهوهریکی کێوین، جانهوهرانی خۆینخۆری کێوی که تو ههلهدهدهرن)) کریست به ههنگاری دریهو لهسهرخۆ، بهرهولای کێوی که بهسهر بهرزایی دهرياچهوه سهرههلهگهراپوو، کێوی که تهنها یه کهجار بهسهر بهرزاییه کهدا بازووهکانی خۆی بۆ ئاپۆره که کردبووه هاواری عهشقی کردبوو، بۆ پيشهوه دهچوو، بهلام له مهودای ئهوی رۆژو ئهمپۆکه زهینی زبیر

بووبو بيبابان دلتي رهق كردبوو، هيشتا دهامي پاكشوري وهك پولييه ناگر به سهردهامي خزيه وه ههست پييده كرد، پيشينييه كاني تهو روويانده داو خاموش دهوونه وه، هاواري خودايي و نامرزيي دووباره زيندووده بوونه وه تهو جوزام و شيتي و ناگر - سي كچي خودا - ي دديتن كه ناسمانيان شهق ده كردو دههاتن به گهيشتن به ترپك دهامي بو قسه كردن كرده وه، پهيامبهره كوئه كان له دهروونيا هه لدهه زينه وه وه هاواري ده كرد ((له شكريكي ترسناك لهو سهرى دونياوه ديت، ترسناك و خوشبهز ديت، هيچ يهك له جهنگاوه ره كاني له بهرماندووبوون ناشه لي - خه والونين، هيچ كه مهربه ندي شل نيبه و قهيتاني هيچ پيلاوي پارچه پارچه نه بووه، تيره كان تيزو كه مانه كان به ژيي كشاويان، سمى نه سپه كان وهك بهرد رهق و سهختن، تايه ي په يتونه كان گردبان ته م له شكره وهك شيريني ميينه دهنه رپني هه كه سيك بگري به ددانه كاني قووتي دهدات كه س ناتواني نه جاتي بدات. پيره ميروي كه مووي سپي به جهسته يا زيت بووبوه هاواري كرد ((ته وه كام له شكره))

كريست دهستي بو ناسمان بلنكرد ((ته ي خه لكي كه رو كويرو گه مژه ده پرسيت ((كام له شكر)) له شكري خودايه ته ي به دبه ختينه، جهنگاوه راني خودا، له دوروه وه له فريشته دهچن، به لام له نزيكه وه مه شخه لي ناگرن، به سهر هه مان تاويره وه كه ئيستا وه ستاوم هاويي رابردو ته وانم له جيني فريشته كان گرتو هاوارم كرد (عه شق... عه شق!) به لام ئيستا خوداي بيبابان چاوي كردمه وه ديتم، ته وان مه شخه لن، خودا وه نند هاواري كرد ((ئيدى ناتوانم بهرگه بگرم داده به زم!)) ته وكاته دهنگي ناله و شيوه له ئورشه ليم و روم به سهر كيوو گوڤه كان ده گاته گوي.

زه ي بو روله كاني خزي ده گريا، فريشته كاني خودا داده به زنه سهر زه ي سووتاو، به مه شخه له كانيان ده گه رين و ده سوورين تا بيينن روم له كوي بوو ئورشه ليم له كوي، خوله ميش ده خه نه نيوان په نجه كانيان و وردى ده كه نو بوني ده كه ن، ده لين، ((ده بي ته وه روم بووي و ته وه ش سراييل و خوله ميشه كه به باده كه ن.

دايكيني گه نج كه مناله كه ي ده چه سپانده سينه يه وه هاواري كرد ((نايا هيچ ريگه بيك نيبه بو رزگار بووني؟ من ته و پرسيا ره بو خوم ناكم، به لكو بو كوره كه م ده كه م)).

كريست وه لامي دايه وه: ((بو نا! له هه موو توفاني خودا وه نند بير له كه شتيني ده كاته وه هيوتيني كه مايه ي دونيا ي تاينده يه له ناو تهو كه شتبه داده نيست، من كليلى تهو كه شتبه م پييه)).

پياويكي پير كه شه ويلاكي ژيره وه ي ده له رزي هاواري كرد ((كي رزگاري ده بي؟ كي رزگار ده كه ي؟ نايا ئيمه هه لي رزگار بوونمان هه يه؟))

جيهان به بهرامبهرى مندا رهت ده بي و منيش هه لده بژيرم، له لايينكا زيده مه سره فه كان له خواردن و خوارنده وه و ماچ كردن له لايه كه ي ديكه، نه هامه تي ليدراوه كان و مه زلوومه كاني دونيا، ته وانن تهو نه هامه تحالنه و تهو مه زلوومانن كه هه لياينده بژيرم، ته وانن تهو بهردانن كه ئورشه ليمي تازه به هو ي ته وانن وه دروست ده كه ينه وه.

- خه لكي به چاواني بريقه داره وه هاواريان كرد ((ئورشه ليمي تازه))

- به لي ئورشه ليمي! تازه خوشم نه مده زاني كه خودا وه نند له بيباباندا رازي خوي بو تاشكرا كردم، عه شق ته نها دواي مه شخه له كان ديت، سهره تا ته م دونيايه ده بيته خوله ميش، ته وكاته رزي تازه ده چيني، هيچ په يني له خوله ميش باشر نيبه.

دهنگيكي زيرو شادان كه به دهنگي خوي ده چوو، به لام قولتر دهنگيدا يه وه: ((په يني باشر له خوله ميش نيبه)) كريست گه رايه وه وه يه هوداي له دواي خوي بيني ههستي به ترس كرد، چونكه رووخساري ريش سوور هه وه ره تريشقه ي ده رده دا وهك بليي مه شخه لي موژده يين پيشتر لهو بهر بو بوو. يه هودا بو پيشه وه رايكردو دهستي كريستي گرت، به لووتفيكي چاوه رواننه كراو به بني ليويه وه قسه ي كرد: ((مه ولا... مه ولاي من)). يه هودا به دريژايي ته مه ني خوي هيچكاتي وا به نهرمي له گه ل كه سي قسه ي نه كردوه، ههستي به شهرم كرد، لاريوه و واخوي پيشاندا كه ده يه وي شتي پرسى، هه رچه نده خوي له ماهيه تي پرسيا ري خويدا بي خه به ربوو، ته وكاته كوليله سووريني تازه رسكاوي دوزيه وه له رپشه وه ي هه لكيشا.

عەسر لە کاتی ئەوەوە گەڕایەوە و جارێکی دی بەدانیشتن بەسەر چوارپایەکی خۆیەوە چاوی پرپە ئاگرە، لەپێشەوە هەستی کرد کە خودای ناوەوەی لەپەلەدا بوو، ئیدی چیت مارهێ چاوەروانی بەو نادا توورپەیی و خەم و شەرم زالا بوو بەسەریا، ئەمەرد جارێکی دی قەسە کردبوو مەشخەڵێکی بەسەر سەری خەڵکەوه وەر سوورپاند بوو، ماسیگران و جووتیارانی سادەدل بۆ ساتی زەندەقیان چوو بوو، بەلام یەكسەر دانیان بە خۆدا گرتبوو ئارام بوو بوونەوه، تەواوی ئەم هەرهشانه بەرای ئەوان وەكو چیرۆکی پەریان وادەهاتە بەرچا، ژمارەییکی زۆر لەوان بە لایلایە دەنگی ئەوهوه بەسەر گیای گەرمەوه چوو بوونە خەو. کریست بەتارامی و بەدلیکی پەر لە شەژان سەیری ناگری دەکرد، مەجدەلیه له گۆشەییكەوه وەستابوو سەیری ئەوی دەکرد، حەزی لێ بوو قەسەیی بکات، بەلام زاتی نەدەکرد، جارجاره دەبی کە قەسە زنی پیاو خۆشحال دەکات و زەمانیکیش دەبیتە مایهێ توورپەیی ئەوهوه، مەجدەلیه لهوه بەناگابوو لەبەر ئەوه قەسە نەدەکرد.

دەنگی ئەتارادا نەبوو، مالا بۆنی ماسی و ئەکلیلی کێوی دەدا، پەنجەرە رووبەرۆوی حەوشە کرابوو، لەو نزیکانەوه درەختی ئەزگیل شکۆفەیان کردبوو، چونکە عەتری دلاوێر توندی ئەوان، لەگەڵ شەنی خۆراوا دەهاتە مالهوه.

کریست هەلسایهوه و پەنجەرە داخست، تەواوی ئەم عەترە بەهاران هەناسە وەسوەسه بوو، عەترێکی لەبارنەبوو بۆ رۆحی ئەوا، زەمانی ئەوه هاتبوو کەبچێ و هەوای داواکراوی خۆی بدۆزیتەوه خودا بەپەله بوو. دەرگا کرایهوه یەهودا هاتە ژوورەوه، چاوه شینەکانی بەدەوری ژووردا گێرا، ئوستادی دیت کە چاوی بریووتە ئاگرەوه، مەجدەلیه له لێر - قیت و زوبەدی کە چوو بووه خەوه و پرخەیی دەهات و لەژێر رووناکایی مەشخەڵدا خۆشەنوس کە دەینووسی و کاغەزی خۆی بە لەکە پرده کردەوه.. سەری راته کاند، ئایا خەباتی گەوره ئەوه بوو؟ ئاوهه دەیانویست بچن بۆ فەتھی دونیا؟ یەك سەرەرۆ، میرازیکی نووسەر، ژنیکی بەدناو چەند ماسیگری، پینەدۆزی، دیوهرەیی، کە هەموویان لەکفر ناحوم دا کەنگریان خواردوه و لەنگەریان گرتوه، لە سوچیکەوه مات بووینە، سالومە پیر سەفرە راخستبوو. یەهودا

بەزەمزه مه کردنەوه گوتی ((من برسی نیم، خەوم دیت)) چاوهکانی خۆی داخست تا ئەوانی دیکە نەبینی کە یەكسەر بەسەر سەفری شامهوه دانیشتن، پەپوولەیی لە کلاوژژنەیی دەرگا هاتە ژوورەوه، بەدەوری بلیسە مەشخەڵدا پەرپوالبی لیکدا، بۆ ساتی رۆیشتن و بەسەر سەری کریستەوه پەرپوالبی لیکدا، ئەوکاتە بە دەوری ژووردا دەستی کرد بە هەلفرین...

سالومە پیر گوتی ((میوانیکمان بۆدی هەموومان بەدیتنی ئەو دلخۆش دەبین))

کریست نانی دابەش کرد، پیرۆزی کرد و دەستی کرد بەخواردن، هیچ کەسی قەسە نەدەکرد، زوبەدی پیر کە بۆ شام بیدار بوو بوو. ساحیب مالا خەفەتخان بوو، پیاڵەیی خۆی پرکرد لە شەراب بەیه ک قوم هەلیقوراندو لەبەر خۆ گوتی ((بەرستی ئەومیوانە ژبانی مەرۆق پر لەخەم دەکات، هەست دەکەیی لەگەڵ شیری بەسەر سەفرەوه دانیشتیوی)). بەو بڕۆکەییە کە بەزەینی داها ت یەكسەر زەندەقی چوو هەلسایهوه، لەکاتی ئەوە بەلای دەرگادا دەرۆیشتن گوتی: من دەرۆم تا یونسی پیر بدۆزمهوه وەك دوو مەرۆق بەیه کەوه گەپێ بکەین)). بەلام لەهەمان ساتدا چەند دەنگی سوکی پیتی بەرگۆی کەوت (سالومە پیر کە لە جیوه هەلسا گوتی) (ئەوهش هی میوانمان) هەموو ئاوپیان دایهوه. لە ناستانەیی دەرگادا خاخمی پیری ناصیره وەستابوو، بەرستی چەند پیرۆ شکست بوو! لەودا جگە لە مەشتی ئیسقان و پستی هەتاوه سووتی کە ئیسقانهکانی لەبنهوه داپۆشی بوو، بەهەر جۆری مایهێ ئەوه بوون کە رۆح هەلنەفری، هیچی دیکە تی نەما بوو، خاخم لەم دواییهه نەیدەتوانی بخهوی، هەرکاتی جار لەکاتی سپیهدا خەو ئەوی دەرپاند، خەونی عەجیب و غەریبی دەدیت کە ناوهرۆکیان هەمووی یەك بوو ((فریشتەکان، مەشخەڵەکان.. ئورشلیم لەشپۆهی جانەهریکی بریندار و هاوارکردن. کە بەهەول و تەقەللاه له کێوی - سەهیون - دا سەر هەلدهگەرا. بەکوئانەوهی سەفرە کە بەمەشتی خۆی گوتی ((کۆرپینە قەسە بکەن مەگەر چی روویداوه؟ نەکا جەستەیی رووبەرۆوی ئیمه ببیتەوه؟ مەگەر نەتانبیستوه هەرکاتی سی یا چوار نەفەر بۆ خواردن دانیشتن ئەگەر دەربارەیی خودا قەسە بکەن، وەك بلیی لەسەر سەفرەیی خیزانی دانیشتون، خاخمی پیری

ناصره که خودا سهلامهتی بکات جاریکیان شه و قسهی گوتوه من باشم له بیره، له بیره مه قسه بکه کورپی میړی خودا بهینه خواره وه بۆ مائی من، ده بوروی که به کورپی میړی بانگت ده کهم ناخر هیشتاش نازانم چیت ناوینیم، هندی تو به کورپی نه جار بانگ ده کهن، ژماره یی به کورپی داود، کورپی خودا، کورپی ئینسان. هه موو قاتیان کردوه به قسهی خویان دونیا هیشتاش بریاری خوی نه داوه)).

کریست وهلامی دایه وه ((زوبه دی پیر له شکرکی بی شوو مار له فریشته کان له ده ووروبه ری خودا وه نه ده لده فرن هاواریان دهنگی زیرو زیو ئاوی زولائی هه لژاوه و خودا ده پورستن، به لام له دور، هیچ فریشته یی ذاتی نزیک بوونه وهی نییه، جگه له فریشته یی)). زوبه دی به کردنه وهی چاوه شهرباب لیدراوه کهی پرسى ... کی؟

کریست وهلامی دایه وه ((فریشته یی بیدهنگی)) خاموش بوو. خاوه ن مالا بیدهنگ بوو، پیاله ی پر شهرباب کرد و هه لیقوراند، له بهر خو گوتی: ((به راستی شه و میوانه ژیانى خه لک ناخوش ده کات و هه ست ده که ی له گه ل شیری له سه ر سفره دانیشتوی...)) به ختوره کردنی شه بیرۆکه یه بۆ زه ینی یه کسه ر ترساو هه لسا یه وه، له کاتیکا بۆ لای ده رگا چو گوتی: ((من ده چم تا یونسی پیر بدۆزمه وه، که وه کو دو مرؤف گالته یی بکه ین به یه که وه))، به لام له هه مان ساتدا دهنگی چه نه هه نگاویکی سووکی به ر گوی کهوت.

سالومه ی پیر له جیوه هه لسا یه وه گوتی: ((شه وه ش له میوانه کانمان)) هه موو گه رانه وه له ئاستانه ی ده رگادا خاخامی پیری ناصره له ده رگا وه ستابوو، وای چه نه ده که نه فت و شکسته بوو، جگه له مشتت ئیسقان و پیستیکی سووتاو که ئیسقانه کانى دا پۆشیبوو به هه ر جوړیش بی ماوه بییک بوو بۆ شه وهی رۆح هه لته فری، هیچ شتی له جیگای خوی نه مابوو، خاخام به م دوا ییانه نه ییده توانی بجه وئ، هه ر کاتی که جار جار له کاتی سه حه ردا خه و رفاند خه ونی سه یرو غه ربی هه مووی یه ک بوو، فریشته کانى ده دیت، که ناوه رۆکه کانیا ن هه مووی یه ک بوو، فریشته کان به هه وئ و ته قه للاوه به سه ر کیوی سه هیون هه لده گه را)).

چه نه رۆژی پی شوو له کاتی سه حه ردا دووباره هه مان خه وی دی بوو، ئیدی کاسه ی سه بری پر بوو بوو، به هه لبه زینه وه له شینی خوی مائی جیهیشتبوو گه یشتبووه مه زراو ده شتی - ئیسدرلون - ی له دوا ی خویسه وه جیهیشتبوو، - که رمول - به شوین پیی خودا وه له به ره و رووی شه ودا سه ری به رزکردبووه، به یه قینه وه ته لیاسی په یامبه ر به سه ر ترۆپکی کیوه وه وه ستابوو، شه مه بوو که خاخامی بۆ پی شه وه راده کیشاو توانای سه ره لگه رانی پی ده به خشی، به گه یشتنی پیره میرد بۆ سه ر ترۆپکی خۆره تاو دابه زی، ده یزانی کی سی تاویره به ردی سه خت به ناوینیشانی - قوربانگا - به سه ر ترۆپکی پی رۆزه وه قیت بوو بوونه وه وه له ده ووروبه ریانا ئیسقان و قۆچی قۆربانیه کان هه بوو، به لام که نزیک بۆ وه سه ری به رزکرده وه، هاواریکى کرد، به رده کان تاوانه وه و چو بوونه ناو زه ی! شه مرؤعه سر سی پیوا ی زه به للاح به سه ر ترۆپکه وه وه ستابوو، جلیان وه ک به فرسپی بوو روو خساریان تیکه ل به نوور بوو، کریستی کورپی میړی له ناوه ندیان بوو، له لای چه پی شه ودا ته لیاسی په یامبه ر بوو که موشتی پر له پشکو بوو، له لای راسته وه ی شه و موسابوو به قۆچی لوول خواردوو دوو ستوون به پیتی ئاگرین. خاخام که وته سوژده وه، له کاتیکا ده له رزی به بنی لیویسه وه گوتی: ((شه دۆنیا... شه دۆنیا)) ده یزانی شه لیاس و موسا نه مردبوون و له رۆژی ترسناکی خودادا دووباره به سه ر زه مینه وه ده رکه و تبوون، شه وه ش نیشانه ی دیماهی هاتنی دونیا بوو، شه وان به ده رکه و تبوون، له وئ بوون و خاخام له ترسان ده له رزی، سه ری به رزکرده وه، سی تاویره به ردی گه وه که له تیشکی هه تاوی خۆرئاو ابووندا ده دره وشانه وه. خاخام ساله های سال کتیبی په یامبه رانی کردبووه و له هه وای یه هودا هه ناسه ی هه لکیشا بوو، فیروبوو که چه ئن مانای شاراه له پشتی دیارو نادیاردا بدۆزیته وه، ئیستا تیگه یشی، گوچانه که ی له زه وی هه لگرت - چه نه سه رسام بوو که شه له شه له رولاوازه شه م قودره ته ی هه بوو؟ چووه ناصره و کاناو مه جده ل و کفرناحوم تا به دوا ی کورپی میړی دا بگه ری، بیستبووی که له یه هودیه گه راوه ته وه و ئیستا به ناوه ندی جه لیلدا ره تده بی و وچۆن جووتیاران و ماسیگران ده ستیان کردبوو به دروست کردنی شه فسانه ی په یامبه ری تازه: له باره ی په رجوه کانى، شه و قسانه ی که ده یخسته سه ر زمان و شه به رده ی که له کاتی قسه کردن دا رووبه پرووی ده بۆزه و پاشان له که نار به رده که به گول

داده پوښرا.. له پریگه دا روویه پروی پیره میردی بۆوه و دهستی به پرسیار کرد، پیره میرد دهستی بۆ ئاسمان بهرز کردهوه: ((من کویربوم شه و دهستی دایه پیلوه کانه و بینایی به من به خشی. هه چرند که به منی گوت له مباره وه شتی نه لیم، به لام له دیهاته کانه دسووریمه وه به هه موویان ده لیم:

- پیره میرد ده توانی به من بلایی که له کوی ده توانین بیدۆزینه وه؟

- که جیمه پششت له مالتی زوبه دی بوو له کفرناحوم، خیراتر برۆ تابهر له سه ره له لگه پانی بۆ ئاسمان بتوانی بیگه پیتی؟

خاخام خیراتر هه نگاهی هه لیتنا، شه و شه وی داگرت، مالتی زوبه دی پیری له تاریکیدا دۆزیه وه چوه ژووره وه، سالومه ی پیر له جیوه هه لسا یه وه تا به خیرها تنی بکات.

خاخام به رابردن له ناستانه ی دهرگاوه گوتی: ((سالومه ره هه متی خودا وه ند له م ماله بی و سامانی ئیبراهیم و ئیسحاق هه رزانی خاوه نیان بی)) شه و کاته ئاوری دایه وه وه له دیداری کریستدا راما ((مه لیکتی زۆر به سه ر به رزایی سه رمه وه هه لده فرن و هه وائی تۆم بۆ ده هینن، کوپم شه و ریگایه ی گرتۆتته به ر ناهه مووارو له پاده به دهر دوورو دریشه، خودا وه ند هه مپرا هت بی)).

کریست به دهنگیکی پر له و یقاره وه وه لامی دایه وه - نامین.

زوبه دی پیر دهستی نایه سه رسینه ی و سلاوی له میوان کرد و پرسی ((باوک هه وه رۆژ له کوی هه لاتوه؟)) به لام خاخام بی شه وه ی وه لامی بداته وه له که نار ئاگر دانیششت، رهنگه داشنه نیشتی، سه رمای بوو خه سته و برسی بوو، به لام مه یلی له خواردن نه بوو، دوو یا سی ری له به رده میا کرابوونه وه نه یده زانی کام ریگا بگریته به ر، بۆچی هاتبوو؟ هاتبوو تا خه ونه کانی بۆ کریست بگریته وه، به لام شه گهر شه م خه ونه له لایه ن خودا وه بووین، شه و کاته چۆن؟ خاخام چاک ده یزانی که هه رماس رووخساری خودا ده گریته خۆی تا مرۆقه کان هه لئه لیتنی، شه گهر شه وه ی که بینی بووی بۆ کریستی گپرابوه وه.

له وانه یه که دیوی غروور زال بی به سه ر رۆحیا و گو مپرای بکات، شه و کاته وه لامی شه وه ده بی که خاخام بیداته وه، ئایا شه و شه رکی بوو که شه و رازه داخراوه راگری و به دوای شه و دا بکه وی؟ به لام بۆ خاخامی ناصیره شه وه راست بوو، که شه و وه دوای ئازاترین شۆرشقان و هه موو شه وانه ی لافو گه زافی شه وه لیده دن که شه ریه ته یکی تازه یان هیناوه بکه وی؟ بۆ چونکه کریست شتیکی به پیچه وانه ی شه ریه ته گوتبوو؟ به قسه ی شه وان رۆژی شه ممه ی پیروژ بۆ دیتنی نه فه ری چۆته مه زراوه، که خه ریکی پاک کردنه وی چال و ئاوه رۆی باغی خۆی بووه، گوتبووی:

((پیاوه که شه گهر ده زانی تۆچ کارده که ی، ئومیده وارم که شادی بتگریته خۆ، شه گهر نازانی نه فره ت له تۆ بی که بۆچی شه ریه ته له ژیر پی ده نیی)) به بیستنی شه م خه به ره خاخامی پیر که وته شه لئه زانه وه وه له به رخۆ که وته شه ندیشه وه ((شه و یاخیه مرۆقیکی ترسناکه، شه معون، ئاگاداره ده نا کفر و نه فره ت بۆ خۆت ده کری.. شه ویش له ته مه نی تۆ دا)).

کریست هات و له که ناریا دانیششت، یه هودا به سه ر زه وی راکشا و چاوه کانی داخستبوو، مه ته ی چوه شوینی خۆی له ژیر مه شخه لدا قه له می گرت هه دست و له چاوه روانیدا مایه وه، به لام کریست هیچی نه گوت، سه یری ئاگری ده کرد که چۆن دار ده سوتینی، هه سته ی کرد خاخامی پیر هه ناسه برکیی بووه وه ک بلایی هیشتا له ریگایه. سالومه ی پیر له هه مان شه م سه ین و به ینه دا جیگه ی بۆ خاخامی پیر راخست، خاخام پیره میردی بوو ده بوا یه دژه گو و سه رینی نه رمی هه بی، گۆزه ئاویکیشی له ته ک نوینه که ی دانا تا شه گهر تینوو بوو بتوانی ئا و بجواته وه، زوبه دی پیر له وه به ئاگا هات که میوانی نوی به خاتری شه و نه هاتوه، گۆچانه که ی ده ست دای و چوه سۆراغی یونسه وه، تا دوو باره له هه واییکی مرۆیانه دا هه ناسه بدا، شیران ماله که یان پرکردبوو، مه جده لیه و سالومه چوونه ژووره کانیان تا کریست و خاخام به ته نها بمیننه وه، دلیمان گه واهی ده دا که شه م دوو نه فره چه ند رازیکی گرانباریان پی یه له سه ریا بکه ونه گفتوگۆ وه.

به لام کریست و خاخام گفتوگۆیان نه کرد، شه وان دلنیایی ته وایان هه بوو که هیچ کاتی ناتوانن رازی دل هه لپۆزنه دهره وه و باری سوک بکه ن، شه وان بیده نگیان هه لپژارد، چه ندین سه عات له دوای یه کتری رابردن، مه ته ی به ده سته ی به قه له مه وه خه وت، زوبه دی

دوای چهنه بازییکی زۆر گهراپهوه و له که نار پیره ژنه که ی راکشا، نیوه شه ویوو، خاхам تژی بیده نگی بوو، هه لساپه وه، به بنی لیویه وه و گوتی ((کریست ته مشه و به نه ندازه بیکی ته واو قسه مان کرد، به یانی سپیده دهست پیده کهینه وه)) به شه ژنۆی له رزیوه وه خۆی بۆلای نوینه که په لکیش کرد. خۆره تاو هه لاتوو له ئاسمان به رزیوه وه، ده مه ده می نیوه رژیوو، به لام خاхам چاوی نه کرده وه، کریست چوو بووه که ناری ده ریچه تا له گه ل ماسیگران قسه بکات، چوو نه ناو قایغی یونس تا یارمه تی بدات له ماسی گرتندا، یه هودا ته نه ا و ته نه ا وه که سگی میگه ل به بی ئامانج له ده ور به ردا ده سو راپه وه.

سالومه ی پیر به سه ر خاхамه وه لاریوه تا گوپی له ده نگی هه ناسه ی بی، هه ناسه ی دها به بنی لیویه وه گوتی ((سو پاس بۆ خوا هیشتا زیندوه)) سالومه خه ریکی رۆیشتن بوو که خاхам چاوانی کرده وه، نه وی بیینی به سه ریان لاریوته وه، تیگه یشت و بزهیکی کرد.

گوتی سالومه هه راسان مه به نه مردووم هیشتا ناتوأم بمرم، سالومه به توندی وه لأمی دایه وه ((هه ر دوو کمان پیر بووین هه ر چه ند زیاترو زیاتر له مرۆقـ دوور ده که وینه وه له خودا نزیک ده بیینه وه، هیچ که سی ئاگای له ساتی نه جه لی خۆی نیه، بیر ده که مه وه که گوتی ((هیشتا ناتوأم بمرم)) گونا هه.

خاхам پیله ی کرد له سه ر قسه ی خۆی ((سالومه ی ئازیز هیشتا نه جه لم نه هاتوو ه، خودای سراییل خۆی واده ی به من داوه: شه معون تۆ نامری، مه گه ر ته و کاته ی که کریستیانو بیینی)). به لام له کاتیکا هم قسانه ی ده هیناپه سه ر زمان چاوانی له ترسان ده کرایه وه، نه کا نه و پیشت کریستیانی بیینی بی؟ ئایا ده بی ته مه خه ونیک بیست که رمول خه ونیکی له لایه ن خودا بۆ من هاتبی؟ ته گه ر وایی ته و نه جه لی هاتوو ه، ساردی نیشته ته واوی له شه یه وه، نه یده زانی شادی ی یا بنالی؟ رۆحی شاد بوو، کریستیانو هاتبوو، به لام جه سته ی له رزۆکی گه ره کی نه بوو بمری، به هه ناسه پرکیوه، هه لساپه وه، بۆلای ده رگا خزی، له ئاستانه ی ده رگا دانیشته تا خۆری به سه ردا هه لیت و غه رقی نه ندیشه بوو. کریست ده ور به ری شه و ماندوو مردوو گه راپه وه،

به درژیایی رۆژ له گه ل یونس ماسیگری کرد بوو، قایغ پرپوو بوو له ماسی و یونس غه رقی شادی بوو بوو ده می به ش کرده وه تا قسه بکات، به لام په شیمان بۆه تا نه ژنۆی چوه ناو ماسیه کانه وه، نیگاییکی کرد بووه کریست پیکنی بوو.

هه مان شه و یاوه ران له دیهاته نزیکه کانه وه گه راپوونه وه، به ده وری کریستدا چوارمیخه کی دانیشتبووون ده ستیان کرد به گپرانه وه ی هه موو شه وی که بیینی بوویان و نه نجامیان دابوو، له کاتیکا بۆ ترساندن جوتیارو ماسیگران گه روویان که وتبوو گه یشتنی رۆژی خودا وه ندیان پیراگه یان دبوون، گوپگران، به ئارامی به رده و امییان به چا کردنه وی تۆر یا هه لکه ندنی باخی خۆیان دابوو، جارنا جار به سه رته کاندنه وه ده یانگوت ((ده بیینی... ده بیینی)) ته و کاته بابه تیان ده گۆرێ.

له هه مان کاتدا یاوه ران سه رگوزشته ی خۆیان ده گپراپه وه له پرپیکا سی نیردراو گه رانه وه، یه هودا به بی ده نگی به سه ر ده ستیکه وه پال که وتبوو، به دیتنی ته وان نه یه توانی به ر له پیکنه بیینی خۆی بگری، هاواری کرد ((ته ی نیردراوان، ته وه چیتان به سه ر هاتوو ه؟ مناله ورتکه کان خۆ ده بی پاره و پولی باشتان وه ده ست هینا بی!)) و له راستیدا چاوی راستی په ترۆس هه لسا بوو ئاوی لی هه لده رزا گۆناکانی یۆحه ننا پر له وروشان و خوین بوو، یا کوب ده له نگی، په ترۆس ئاخیکی هه لکیشا و گوتی ((مه ولای من، قسه ی خودا ده رده سه ریکی گه وریه، به لی ده رده سه ریکی گه وره!)) هه موو له ژیره وه پیکنه ی، به لام کریست به نه ندیشه وه سه یری ته وانی ده کرد. په ترۆس که په له ی بوو هه موو شتی بلی خۆی هه ساندوه وه به رده وام بوو: ((ته وان به راستی ده خلی خۆیان به ده ست هینا یه که م جار گوتمان هه ریبه که مان بجینه ری جودا، به لام دوایی ترساین هه رسیکمان له گه ل یه که که وتینه ری و ده ستمان کرد به په ندییژی، له مه یدان شاردا ده چووینه سه ره ردیکه وه یا به سه ر دره ختی هه لده گه راین، ده ستمان لیکده دا، یا په نجه مان له ده م ده ناو فیکه مان لی ده دا و خه لکی کۆده بوونه وه، هه رکاتی ژنیکی زۆر هاتبا یۆحه ننا قسه ی ده کرد، له به ر ته مه یه که رووخساری وروشاوه، کاتی که زۆرینه پیابووون یا کوب به ده نگی قوولی خۆی قسه ی ده کرد، گوفتاری من ده ق وه کو گوفتاری خۆت بوو، به لام به لیمۆی گه نیوو هه یه و پیشوازیان لیکردین، چونکه

به قسه‌ی خۆیان، ئیمه مالۆیرانی دونیامان به دیاری هیناوه، هه‌لژانه سه‌رمان و ژنان به نینۆک و پیاوان به‌مشت و ئیستا توخوا سه‌یری پۆته‌لاکی ئیمه بکه!!

یه‌هودا دووباره پیکه‌نی، به‌لام کریست گه‌رایه‌وه به‌نیگاییکی توند ئەم دەمه‌ بێ ئەده‌به‌ی داخست و گوتی ((ده‌زانم که ئیوه وه‌کو به‌رخ ده‌نیمرمه‌ ناو گورگان، جه‌فاتان پیده‌که‌ن، به‌ردتان لیده‌ده‌ن و ئیوه به‌ به‌دره‌وشت ناوزه‌د ده‌که‌ن، بۆیه دژی به‌دره‌وشتی ده‌جه‌نگن، تۆمه‌ت به‌ئیوه ره‌وا ده‌بینن و ده‌لێن ئیوه ده‌تانه‌وی باوه‌رو خانه‌واده‌ی سه‌ر زه‌وی باوکمان هه‌لوه‌شینه‌وه، چونکه باوه‌ری ئیمه پاکتره، مالمان فراختر و سه‌رزه‌وی باوکمان ته‌واوی دونیایه! هاوڕێیان که‌مه‌ربه‌ندتان توند به‌ستق مالاوایی له‌شادی و ئاسایش بکه‌ن، ئیمه به‌ره‌و جه‌نگ ده‌چین)) ناتانیل گه‌رایه‌وه به‌نیگه‌رانی نیگاییکی کرده‌ فیلیپ، به‌لام فیلیپ هیمااییکی بۆ کرد وه‌ک بلیتی ده‌یگوت ((هه‌راسان مه‌به ئەم جووره قسانه ده‌کات تا تا قیمان بکاته‌وه)) خاخامی پیر زۆر ماندوو بوو سه‌رله‌نوێ راکشا، به‌لام زه‌ینی کراوه‌بوو، هه‌ستی به‌ئارامی ده‌کرد، سه‌دایی له‌ ده‌روونی هه‌لسا، ئایا سه‌دای خۆی بووه یا سه‌دای خودا؟ شایه‌د هه‌ردووکیان، فه‌رمانی پێدا ((شه‌معون هه‌ر جییه‌ک که ئەو بۆی ده‌روا به‌دوای بپۆ) په‌ترۆس خه‌ریک بوو دووباره ده‌می بکاته‌وه که کریست ده‌ستی هیناپیش و گوتی ((ئیدی به‌سه))

کریست هه‌لسایه‌وه سه‌رپێ، ئورشه‌لیم له‌به‌ر چاوی قه‌دی هه‌لینا: کیوی و تژی خوین و له‌وپه‌ری ناومییدی دابوو، که مه‌نزگای ئومیده، کفرناحوم، له‌گه‌ل ماسیگرو جووتیارانی سادهدل له‌بێن ده‌چوو، ده‌ریاچه‌ی گنسارت له‌ ده‌روونیا غه‌رق ده‌بوو، مالی زوبه‌دی ته‌نگ بوو: چوار دیواری مال هاتنه‌ به‌ریه‌ک و ئه‌ویان گرته‌خۆ، خه‌ریک بوو ده‌خنکا بۆ پێشه‌وه چوو ده‌رگای کرده‌وه، بۆ لیره‌ مابۆوه؟ ده‌خواو ده‌نۆشی، ئاگر بۆ ئەو داده‌گیرساو نیوه‌رۆیان و شه‌وان سفه‌ریان بۆ ئەو ده‌کرایه‌وه، کاتی خۆی بێ ئامانج به‌سه‌ر ده‌برد، ئایا به‌مجۆره‌ بریاری رزگارکردنی دونیای داوه؟ شه‌رمی له‌خۆی نه‌ده‌کرده‌وه؟

چوو هه‌وشه‌وه، بااییکی گه‌رم و بۆنی دره‌ختانی چرۆکردووی له‌گه‌ل خۆی ده‌هینا ئەستیره‌کان بووبوونه‌ رشته‌ی مرواری به‌گه‌رده‌ن و بازووی شه‌و، له‌ژێر پێیدا زه‌وی

موره‌موری بوو، وه‌ک بلیتی چه‌ند ده‌میکی بێ ژماره‌ مه‌مکی ئەو هه‌لده‌مه‌ژن. رووی له‌ لای باشوور، (ئورشه‌لیمی پیرۆز) کرد، وابه‌دیارده‌که‌وت به‌دیقه‌ت گوی راده‌گری و له‌تاریکیدا هه‌لده‌دا تا رووخساری سه‌ختی تاویره‌به‌رده‌ خویناویه‌کان بناسیتته‌وه، له‌هه‌مان حاڵدا که زه‌ینی تاسوق و ناومییدی وه‌ک چۆن رووباری ره‌وانه‌ی ده‌شت و کیو بووبوو، خه‌ریکی دارماندنی شاری پیرۆزبوو. له‌پریکا هاته‌ به‌رچاو که له‌ ژێردار بادامی تازه‌ چرۆکردوودا سیبه‌ریکی گه‌وره‌ که‌وته‌ جوله، یه‌کسه‌ر شتیکی ره‌ش تاریکتر له‌ خودی شه‌و هه‌لسایه‌وه، هاوسه‌فه‌ری زه‌به‌لاخی خۆی بوو. له‌میان شه‌وی ئارامدا ده‌یتوانی سه‌دای هه‌ناسه‌برکیی سه‌نگینی ئەو بیستی، به‌لام نه‌ترسا، زه‌مانی بوو عاده‌تی به‌هه‌ناسه‌ی ئەو گرتبوو، له‌ چاوه‌روانی ئەوا وه‌ستا، ئەوکاته‌ له‌سه‌رخۆو فه‌رمانه‌ده‌رانه، سه‌داییکی ئارام له‌ ژێر دره‌ختی بادامه‌وه گوتی ((چاکتر وایه‌ برۆین!)) یوحه‌ننا به‌شله‌ژانه‌وه له‌ تاریکیدا ده‌نگیکی بیست و به‌بنی لیبه‌وه گوتی ((مه‌ولای من، له‌گه‌ل کێ قسه‌ ده‌که‌ی؟)) به‌لام کریست هاته‌ ژووه‌روه‌وه، ده‌ستی درێژکردو گۆچانی شوانی خۆی له‌سوچی ژووره‌وه هه‌لگرت، گوتی ((دۆستان وا من که‌وته‌پێ، خاخامی پیر له‌ناو نوین هه‌لسا و که‌مه‌ربه‌ندی توند کردو گۆچانی خۆی ده‌ستدایی ((کورم من له‌گه‌ل تۆ دیم)) یه‌که‌مین که‌س بوو بۆلای ده‌رگا چوو. سالومه‌ی پیر خه‌ریکی رستنی به‌ن بوو، ته‌شی خۆی نایه‌ سه‌ر سندوق و گوتی ((منیش دیم، زوبه‌دی کلێله‌کانت بۆ جیدیلیم خودا حافیز)) کلێله‌کانی له‌ ده‌وری که‌مه‌ری کرده‌وه و دای به‌میره‌که‌ی. ئەوکاته‌ خۆی به‌توندی له‌ له‌چه‌کی پێچا، ماله‌که‌ی خۆی به‌سه‌ر کرده‌وه و به‌هیما‌ی سه‌ر خودا حافیزی لیکرد، له‌ پریکا دلی وه‌ک دلی کچیکی بیست ساله‌ی لیهات.

مه‌جده‌لیه‌ بیده‌نگ و خۆش‌حال هه‌لسایه‌وه، یاوه‌ران وروژان، هه‌لسانه‌وه‌وه که‌وته‌نه‌ سه‌یری یه‌کتریه‌وه، تۆماس که‌که‌ره‌نای له‌به‌ر شالی ده‌نا گوتی ((ئاره‌زووت کینه‌ده‌ره‌؟)) ناتانیل گوتی ((له‌م کاته‌ی شه‌وا؟ بۆ به‌په‌له‌ی؟ مه‌گه‌ر نابێ سه‌به‌ی سپیده ئەم کاره‌بکه‌ین؟ وه‌ک به‌رخۆله‌ سه‌یری فیلیپی کرد، به‌لام کریست به‌هه‌نگاری درێژ له‌حه‌وشه‌دا ریگه‌ی خۆی به‌ره‌و باشوور ده‌ست پیکرد.

ئورشلەيمى خۇي دەكرد، شەقىيان برد، كەوتنە جريوه دەستيان كرد بەدارمان سەرەتا ناخى دل، پاشان ناخى زەين، لەلايەكى تر، بەسەر خودى زەويه، يەهوهى بەرز جاريكى دى قاييشى چەرمينى وەستاكارى خۇي بەستا، تەرازوو خەتكيشى خۇي گرتە دەست، دابەزىيە سەرزەوى، خودى خۇي بۆ كۆمەك كردنى وپرانى رابردوو دروستكردنى ئايندە وپراى مرۆقەكان بۆ پيشەوه كەوتەپرى، بەلام بەر لە ھەموو شتى دەستى بەپەرستگاي يەھوديان كرد لەئورشلەيم.

كريست ھەموو رۆژى بەسەر بەردرپيژكراوہ خويئاويەكاندا دەوہستاو بەگرانبارى سەيرى ئەو پەرستگايەى دەكردو ھەستى دەكرد كە ئارەزوو دەكا وەك تەور بکەويتە رەگورپيشەى ئەو پەرستگايەو وپرانى بکات، بەم بوونەوہ پەرستگا ھيشتا بەسەرپيۆہ بوو، لەژيى نوورى خۆرەتاودا وەك گايىكى زيىرپىن و قۆچى ئەلقە گول بەسەرەوہ دەدەرەشايەوہ، ديوارەكان تا ساپيتە، بەمەرمەرى سپو و دەمارى شىنباو جەلاکراوون، وابەدياردەكەوت كە پەرستگا بەسەر رووى ئوقيانوسىكى شەپۇلاوى مەلەدەكات. لەپيش رووى ئەودا سى ريز ژورور يەك بەسەر ئەوى ديكەوہ ھەلواسرابوون لە خوارترين و جيىدارترينى ئەو ژورورانە تايبەت بوو بەت پەرستەكان، ناوہندى تايبەتى خەلكى سراييل و بەرزترين حوجرە لە بەردەستى خزمەتكارانى پەرستگابوو، ژمارەيان بيست ھزار نەفەربوو، شەوو رۆژ بەحەوت شپۆہ بخوربان تيدا دەسووتينرا، دووگەل وا چر بوو، كە بزنان لە حەوت فەرسەخ رپۆہ دەپژمىن، كەشتيەكى بچوك كە قەلاى عاسيى ريبازى موسا بوو، ھەمان ئەو كەشتيەى باوو باپيرانى قەومى بەنى سراييل كە پيشينيانى چادرنشين لەگەل خوياندا لە يبابانەوہ ھينابوويان بەسەر ئەم ترۆپكەى سەھيۆنە لەنگەرى گرتبوو لەخاكدا رەگاژۆ بووبوو، بەدارى سەرونيازو زيىر و مەرمەر خۇي رازاندبووہو بووبوو بە پەرستگايى، خوداوەندى كپوى يبابان ئارەزووى ھەلبىژاردنى بيىدەنگى نەبوو لەمال، بەلام وا لە بۆنى درەختى سەرونيازو بخورو گۆشتى قوربانى بەكەيف بووبوو تا رۆژيكيان پيى ھەنگرت و چوہ ناويەوہ.

ئىستا دوو مانگ بەسەر رۆژى كۆچى كريست لە كفرنارومدا بەسەردەچى، ھەموو رۆژى دەچوو رووبەرووى پەرستگا دەوہستاو سەيرى دەكرد، ھەموو رۆژى بۆ ئەو

بەشى بيست و پينجەم

بناغەى دونيا لەرزۆك بوو... چونكە دلئى مرۆقە لەرزۆكە، لەژيى ھاوارى ئەو تاویرەبەردانەى كە خەلك و ئورشلەيمى خۇي بانگ دەكرد، لەژيى ھاوارى پيشينيانەكان و بەدياركەوتنى رزگارکەر، رپو رەسمى مەزھەبى ژيىرکۆتى فەريسى و سەدوقىەكان، ئەو دەولەمەندانەى كە دەياخوار، ئەو ھەژارانەى كە برسى بوون، لەژيى دەستى خوداوەندى يەھوہ، كە لە سيميل و ردينى ئەودا خويىنى مرۆقايەتى، چەندىن سەدەو سەدە ھەلدەپژايە دەروونى گەرداوى مەرموز، لەھەموو دەرگايى كە لەگەل ئەو خودايەدا پيى دەچوويە ژورورەوہ، ھاوارى بەرزەبۆوہ، ئەگەر قسەيىكى ئەفين ناميىت دەكرد، ھاوارى دەكرد: ((من گۆشتم دەوى)) بەرخ يا يەكەم نۆبەرەت كە بەنیشانەى قوربانى دەتكرده ديارى، ھاوارى دەكرد ((من گۆشتم ناوى، جلتان مەدرپين دلئان بەرپين، جەستەى خۇتان بەرۆخ و رۆختان بەپەرست بگۆرنەوہ و بيدەنە دەست با)). دلئى مرۆقە لەژيى ھاوارى شەش سەدو سيزدەوہ فەرمانى نووسراوى ريبازى يەھود، جگە لە فەرمانە نەنووسراوہكان وردوخاش ببوو، بەلام خورپەيىكى نەبوو، لەژيى ئاوازی سەرەتاي پەيدابوون سەرەتاي لاويان، سەرەتاي ژمارە، كتيبى دادوهران، كتيبى پاشايان وردوخاش بووبوو، بەلام دانەدەخورپا ئەوكاتە لە پريكا لەچاوہروانەكراوترين ساتەكاندا بايىكى نەرم ھەليىكرد نە لە ئاسمان، بەلكو لەزەوى، تەواوى ژورويىچكەكانى دلئى مرۆقە كەوتە لەرزەوہ بى درەنگ دادوهران و پادشايان رپو رەسمى مەزھەبى و فەريسى و سەدوقى و ئەو بەردانەى كە بانگى مرۆقەكان و

تازهبوو، وهك بلیئی بۆ یه كه مین جاره ده بیینی، گوايه هه موو رۆژی چاوه پروان ده كات تا به دارماوی به سه ر خاكه وهی بیینی، تا بتوانی له م سه ر بۆ شه و سه ر له قه كوتی بكات، ئیدی ئاره زووی دیتنی نه بوو، ترسیکی لی له دلدا نه بوو، پيشترى له ناو دلیاندا ویران بوو بوو، رۆژیکیان كه خاخمی پیر ویستی بزانی هۆی چیه زیاره تی ناکات، به سه ر راوه شان دنیکه وه گوتی: ((ساله های ساله به ده وری شه م په رستگایه سوورامه ته وه، ئیستا كه په رستگا به ده وری مندا ده سوورپه ته وه)). خاخم به شیوه بیینی په لپ ئامپزه وه گوتی ((کریست شه م وشانه کفر ئامپزن تو ناترسی؟))

کریست وه لآمی دایه وه ((کاتی كه ده لیم - من - قسه له وه جه سته یه ناکه م كه خاكه یا كوری میری، كه شه ویش هه ر خاكه و پشكۆییکی زۆر وردی له گه ل تیکه له ... خاخم - من - ی ده م یانی خودا)).

خاخم به دا پۆشینی رووخساری خۆی هاواری کرد ((ئه وه شیان کوفریکی وه حشه تناکه)).

کریست به خه نده بییکه وه وه لآمی دایه وه ((له بیرت بی كه من کوفر گوییکی پیرۆزم))

رۆژیکیان كه یا وه ره كانی به ده می كرا وه و ستایشه وه له رووبه پرووی په رستگادا شه ویان دی توو ره بوو، به خه نینیکی تال به وانی گوت: ((وادیاره په رستگا مایه ی سه رسامی ئیوه یه؟ بۆ دروست کردنی شه و په رستگایه چه ندین سال پتویست بوو. بیست سال و ده هه زار کارگه ر؟ له ما وه ی سی رۆژدا ویرانی ده كه م، بۆ دوا جار به تیری ته ماشای بکه ن و مالا وایی لی بکه ن، چونکه به ردیکی له سه ر به ردیکی نامینی. یا وه ران به تر سه وه پاشه كشه یان کرد، نه كا ئوستاد عه قلی له ده ست دابی؟ به م دوا ییه زۆر توند خو بووه، سه یرو سه رسه خت بووه، بایییکی غه ریب پیر له جریوه به سه ر به رزایی سه ری شه وه لیده کرد جار جاره رووخساری وه كو خۆزه تاو ده دره وشایه وه هه موو شتی له ده وروبه ری شه ودا ده پشكوت. جاری واش هه بوو نیگای تیروتار بوو چاوه كانی ناو میید.

یۆحه ننا زاتی دایه به رخۆو گوتی ((مه ولای من شه دی حه یف نییه؟))

- له چی؟

- په رستگا، بۆ ده ته وی ویرانی بکه ی؟

- تا بتوانم په رستگایکی نوی دروست بکه م، په رستگاییکی تازه له ما وه ی سی رۆژ دروست ده كه م، به لآم به ر له هه موو شتی ده بی شه م په رستگایه جی چۆل بكات. کریست گۆچانی شوانی خۆی به توندی کوتایه سه ر به رد پۆزه كانه وه، بایییکی توو ره ئیستا كه به سه ر سه ریوه هه لیده کرد، سه یری فه رسیانی کرد كه ده كه وتنه شه ولا و شه ملا وه و خۆیان به دیوار ده گرت ه وه و بریندار ده بوون، له پرودا له گه و ره یی زۆریوه ی حه دی خودا وه ند نابینا بوو بوون، بانگی کردن ((شه ی ریاکاران شه گه ر خودا چه قۆییکی هه لگرتبا دلتنانی شه ق ده کرد، مارو دوپشك و پیسایی لیده هاته ده وه)) فه رسیه كان بیستیان شیت و هاریبون له توو ره بییان به دزی پریاریاندا تا شه م ده مه نه تر سه لغا و بکه ن.

خاخمی پیر ده ستی له سه ر لیوه كانی کریست دانا تا بیده نگی كات ((مه گه ر له گیانی خۆت تیریوی؟)) رۆژیکیشیان له كاتیكا شه شك له چاوه كانی شه لقه ی به ستا بوو پرسى: ((مه گه ر نازانی كاتبان و فه رسیان ده ما وده م ده چه نه ده ربارو داوای مه رگی تو ده كه ن؟))

کریست وه لآمی دایه وه ((ده زانم باوکه زیاتر له وه شه ده زانم)). له كاتیكا ده ستووری ده دایه په ترۆس كه هه لکاته كه ره ناکه یه وه به سه ر سه كۆی هه می شه یی خۆیدا له ((باره گای سوله یان)) قه رارای ده گرت و جار یکی دی رایگه یاندا ((کاتی هاتوه، رۆژی خودا گه شتوه)) هه موو رۆژی له سه ر یانه وه تاشامگا هان هاواری ده کرد، تا ناسمان ناچار بكات كه ببیته وه وه مه شخه له كانی دارژینی، بۆیه شه و ئیستا كه ده یزانی ده نگی مرۆق جادووی هه موو توانییکه، به سه ر ئاگره وه یا شه ونم، دۆزه خ یا به شه شت، هاواری ده کرد ((وه ره)) و ده هات، به هه مان شه م شیوه یه شه و ئاگری بانگ ده کرد، ئاگر زه وی ده رازانده وه ریگه ی بۆ عه شق ته خت ده کرد، عه شقیش هه می شه حه زی لی بوو تا به سه ر خۆ له می شه وه هه نگا و هه لینی. رۆیکیان ئاندریاس لیی پرسى ((مه ولای من بۆچی ئیدی پیناکه نی؟ بۆ وه كو پيشان شاد نیت؟ بۆ ده مه ده م توو ره تر ده بی؟))

به لآم كريست وه لآمی نه دايه وه، دهيتوانی چي بلآی، دلآی پاکی ناندرياس دهيتوانی چي بدؤزيتيه وه؟ له بهر خو كه وته نه نديشه ((ته گهر پرياره كه دونياييكي تازه بچيندري، دهبي ته و دونيايه له په گه وه خرا بكری و شیرازی ريبازی كوڼ ليك بچپردريت، ته وه منم كه دهبي ته و شیرازیه بچپرتيم.

ريبازيكي تازه دهبي به سهر له وحی دل بتاشري و ته وه منم دهبي بيتاشم، دهبي ريبازی موسا فراوان بكم تا دؤست و دوژمن و يه هوه و بت په رستان بگريته خو: ((ده فرمان)) شكوفه دده! ههر بو ته ميه كه هاتوومه ته ثور شه ليم، له هه مان ته و جيبي كه تاسمان ده كريتيه وه، ته و هيكه تاسمان په رجوييكي گه و ره يا مهرگ دابه زيتي ته وه به دست ويستی خودايه، من نامادم تا بو تاسمان سهركوم يا فريديمه بنه بنی دؤزه خه وه، ته ي په و ره دگار بربار بده))

جه ژنی خواردن نزيك ده بو، ته راتييكي چاوه روانه كراوی به هاری به سهر رووخساری سه ختی يه هوديه ده پشكوت... ريگا كانی ده شتايی و تاو كرابونه وه و زیاره تكه ران له چوار گوشه ي دونيا يه هوديه ت ده گه يشتن، سي ريزی حوجره ي په رستگا بونی گه نیوی مرؤقو نازه لی سه برراو سه رگینی ليده هات. ته مرؤ ژماره ييكي زور كوڼه پؤش و شه ل له ده ره وه ي ((باره گای سوله يمان)) گردبوونه وه، به رووخساری رهنگ په ريوو برسی و چاوانی سووتاو به شه راره تی - سه دوکیان - ی خو ش خو راک و شارنشینیان ده و له مه ندو سه رخؤش له گه ل ژنه كانیان، كه به رويازنی زيړ دهستی گران ده كردن.

يه كي له وان به بنی ليويه وه گوتی ((خه يال ده كه ی تا كه ی به رده وامي به پيكنين دده ی؟ بهم زوانه گه روتان ده برين ئوستاد خو ی گوتی ((هه ژارو ده و له مه نده كان ده كوژی سه روسامانیان دابه ش ده كات)).

پياويكي رهنگ په ريوو به خو ی و چاوان و موی بزن تاسايه وه هاته به رو گوتی ((ماناسيس)) تو دروستت نه بيبستوه، هه ژارو ده و له مه نده ئیدی نامينن هه موی دهنه يه، مانای ده سلائی تاسمان ته و هيه. پياويكي ريقنه تاوی دايه ناو قسه كانی و گوتی ((ده سلائی تاسمانی مانای ته و هيه كه روميه كان ده ركه ين، ده سلائی تاسمان و روميه كان به يه كه وه ناب)). پياويكي به ريز، به ليوانی وه كه كه رويشك وه لآمی دايه وه

((هارون تو ته سلهن يه كه وشه له قسه كانی ئوستاد تينه گه يشتووی، سرايیلی و روميه كان، يونانی و كلدانی، بونیان نييه هه موو براين!)) ته و يتر هاواری كرد ((ئيمه هه موو خو له ميشين به گوپی خو م بيستم ئوستاد گوتی ((تاسمان ده بيتيه وه، يه كه مين تو فان له ناوبوو، ته و يه كه يان له ئاگر ده بی، هه مووان له هه ژارو ده و له مه نده بگره تا سرايیلی و روميه كان.. دهنه خو له ميش))

پياويك كه رهنگی بيستی وه ك سوفال كوره گر كراوو چاوانی خو له گلينه ده ربه ريو بو چاوی برپيووه ريگای سپی و پرتوزو خاکی ((بيث نيا)) وه گوتی ((زه يتونه كان له دره خندا ده ته كي و ده كه ون، به لآم دوو يا سي دنكه زه يتون له و به رزييه وه ده ميتنه وه و سي چوار ژماره ش به سهر لقه به رزه كانه وه ده ميتنه وه ته وه ته شعياي په يامبه ر گوتيه تی.. كورينه تازابن ئيمه هه مان ته و زه يتونه ين كه به سهر دره خته وه ده ميتنه وه.

ته نها كاری كه ده بی بيكه ين ته و هيه كه ئوستاد راگرين و نه هيلين له ده ستمان بچي، ته مرؤ دوا كه و توه، كورينه ئاگادارين لينه گه رين، له ده ستمان بچي، پيره مي ردي ليو كه رويشكي پرسی ((ده تواني بچيته كوی؟ خودا وه نده به وی گوتوه كه له سراييلدا كارزاری بكات، له هه مان ئيره يه كه ته و جهنگی خو ی ده ست پنده كات)).

خوزه تاو له ناوه ندی تاسمان بوو، روي به رديت هه لمی ده كرد، بونی گه نیو له بهر كاريگه ريتي ئاگراويدا زياتر ده بوو، ياكوبی فه ريسی به بازووی پر له نوشته وه به ديار كه وت، له ناو چا كه و كه راماتی ته و نوشته انه وه هاتوهاواری بوو قسه ی ده كرد: هه ندی چاره به خشی گه مژه و قؤلبغ و باي سوور، هه ندی هه رماسيان ده رده كردو به هيزترين و گرانبه هاترين نوشته ده بووه هو ی دوور خستنه وه ی شه ری دوژمن، ته و ده می ژه راوی به خه باسه ت كرده وه ((نه فرت له هه رماس) سي جار بو ره تكرنه وه ی شه ری ته وان تفی رووده كرد، له هه مان حالدا كه كوڼه پؤشان خه ريكي ده مه قالی بوون له گه ل يه ك، هه ريه كه يان به له باری خواستی دلآی خو ی قسه ی ئوستادی راقه ده كرد، پياويكي زه به لاحی به ريز به گوچانی دريت، به تاره قه هه لشتنه وه و تو زاوی له به رده م ته واندا قيت بؤوه، رووخساری پان و چروكاوی بريقه ی ده دايه وه. پيره مي ردي ليو

كهرويشكى هاوارى كرد ((مهلهك يهسدوق، چ خه بهريكى خوشت له (بيث ئنيا) بو هيناوين))؟ ريش سڀى هاوارى كرد ((چهپله ليندهن و سه ما بكنه)) له كاتيكا بهردهوام دهگريا يهك يهكى له باوهش كردن ((مردوويك زيندو و بۆتهوه، به چاوانى خوډ ديتم، له گوږ هاته دهرهوه و كهوتهپرئ، ناويان دايى و خوارديهوه، ناويان دايى و قسهى كرد)). كوډه پۆشه كان له كاتيكا هه لڙابوننه سهر ريش سڀى گوتيان: كهى ؟ چ كهسى دووباره زيندو و بۆتهوه؟) خه لك له ژيژر رواقه كانى دهور بهر بيستيان به پراكه پاك هاتن، چه ند نه فهري له خزمه تكارانى په رستگاو فهريسى نزيك كهوتنه وه، باراباس كه به ويډا تيد په پرى، له م ههراوزه نايه و هئاگاهات و هاته لاي ناپۆره كه وه.

مهلهك يهسدوق له وهى كه دهيينى ناپۆره ييكى گهوره چاويان برپوه ته وه ده مى شه وه وه سهگ ساحيڀى خوډى نه دناسى، خوډى هاويشته سهر گوچانه كهى و به فيزه وه واى ده ست پيكرد ((ئيليازى كورپى شه لياكيم - كهسى شه و دناسى؟ چه ند روژى پيشتر مردو له گوږمان نا روژيڤ و دووان و سى روژ رابرد له بيرمان كرد له پريكا روژى چوارم هاوارى كمان له كوچه بيست من چوومه پيش كريستى كورپى ميڙى ناصيره يم بينى كه دوو خوشكى ئيلياز كهوتبوننه سه رپيى و هاواريان ده كرد مه ولای ئيمه، شه گهر تۆ له گه ليان بوای نه ده مردن، ده بى شه له دونياى مردوان بيتته وه، بانگى كه شه و ديت؟)) كريست ده ستى شه وانى گرت له زهوى قيتى كردنه وه و گوتى ((ياللا با برۆين!)) هه موو به دواى كهوتين و گه يشتينه گوږه كه، كريست له شوپيى خوډى وه ستا، خوډى هيرشى كرده سهر ميڙى و چاوى سوږاو ون بوو ته نها سه پينه يان مابوو، هاوارى كى واى له دل سهر دا ده تگوت گايى له ناخيايه، له كاتيكا سه رپاى ده له رزى هاوارى كى ترسناك، هاوارى كى سه مه ره له دونياى ديكه دا سهر دا، هه لبه ت فريشته كانيش كاتى توږه ده ين به هه مان شيوه هاوار ده كه ن. هاوارى كرد ((ئيلياز... وهره دهره وه!)) يه كسه ر ديتم كه خوډى سهر گوږ جولوا شه قى برد، به ردى گوږ جولوا نه فهري هيدى هيدى پالى ددا، به وه حشه ت و له رزه وه، هيچ كاتى له ته مه نم و هكو شه و رابوونه نه ترساوم، سوڤند ده خوډم كه شه گهر له من ده پرسى، زۆتر مه يلت لييه چى بيى شير يا رابون، ده ليم شير خه لكى له كاتيكا ده گريان هاواريان كرد ((خودايه ره هيمان پى بكه! قسه بكه باوكه مه لهك يهسدوق قسه بكه)).

ژنان كهوتنه قيژه وه، زۆر له پياوان خوډيان له پشت په رده وه هشاردا، ئيمه كه له جيوه مابووين، ده له رزين، به ردى گوږ و رده و رده به رزبۆوه، يه كه م جار دوو بازوى زهردمان بينى پاشان سه ريكى ته واو سه وز، قاش قاش و توڙاوى، پاشان له شى ئيسقان ئاسا وه كو كفنپوشى، ههنگاويكى هه لينا، پاشان ههنگاويكى دى هاته دهره وه ئيلياز بوو.

ریش سڀى دى له قسه كردن وه ستا تا نارهقهى به قوډى كراوى پاك كاته وه، به ده ورى شه ودا خه لكى كهوتبوننه شورو خرۆشه وه، هه ندى ده گريان و هه ندى پيد ه كه ين. باراباس ده ستى زه به للاحى موويى به رز كرده وه و هاوارى كرد ((درۆيه، درۆيه، شه و له لايه ن روډيه كانه وه به كرى گيراوه شه و داستانهى دهره يى ئيلياز دروست كرده وه مه رگ بو ناپاكان!))

دهنگيكي كپوى له دواى شه وه هاوارى كرد ((ده مى پيست داخه، كام روډيه كان)) هه موو گه رانه وه يه كسه ر پاشه كشه يان كرد، روفوسى يوزباشى به قامچى خوډى به ره و باراباس هات بازوى كچيكي رهنگ په رپوى گرتبوو كه قڙيكي بوڙى هه بوو كچيڤه كه له ته واوى شه ماره يه دا وه ستابوو، له كاتيكا فرميسك له چاوانى سه وزو درشتى ده هاته خواره وه گويى دابوه قسه كانى مه لهك يهسدوق، باراباس خوډى هاويشته ناو خه لكه گردبووه كه وه ون بوو، له دواى شه ودا ياكوبى فهريسى رايكرد، له پشت ستونيكه وه گه يشته شه و، له وى هه ردو كيان سهريان له بن سه رى يه كتر نابوو چه نه بازيان ده كرد، راهزن و فه ريس بوونه برا.

سهره تا باراباس كهوته قسه به نيگه رانيه وه گوتى ((خه يال ده كهى راست بيت؟))

- چى

- هه مان كه ده لين مردهى زيندو كرد ته وه؟

- شتى كه ده مه وى به توى بليم، باش گوڤ بگره، من فه ريس ييكم و توش گيان باز، تا ئيس تا به خوډم ده گوت كه سراييل ته نها به هوى نوڙو روڙو ريبازى پيروڙ، زنگارى ده بى، به لام ئيس تا....

باراباس كه چاوه كانى بريقهى ده دايه وه پرسى ((و ئيس تا....؟))

- ئەي گيانباز، ئىستا خەرىكم دونيا لە پەنجەرەي چاوي تۆۋە دەبينم، نوپۆۋو رۆژو بەس نىيە، لىرە خەنجەر، بەكاردىت، تىدەگەي دەلئىم چى؟ باراباس پىنكەنى ((خەرىكى لە من دەپرسى؟ نوپۆۋ باشتەر نىيە لە خەنجەر، باشە؟))

- باشترە يەكەمجار لەو دەست پىنكەنى

- كەي؟ روتتر قسە بكە؟

- ئىليازر... .. ئەم بابەتە بايەخى پلە يەكەمى ھەيە كە دەبى دووبارە دىرژەي پىدەين، مادامەكى خەلكى كە ئەو بىينن دەلئىن ((ئەو مردبوو كوپى مىرئى زىندوى كردهو، ناودەنگى ئەو پەيامبەرە درۆزنە جىھان دەگرىتەو... ھەق بە تۆيە باراباس، رۆمىەكان ئەويان بەكرىگرتوۋە كە ھاوار بكات ((بايەخ بە مەلەكوتى زەوى مەدەن... چاوتان لەناسمان بى)). بەمچۆرە، لەكاتىكا ئىمە بەسەيركردنى ئاسمان كاتى خۇمان لە بەين دەبەين و رۆمىەكان بەسەر مىلى ئىمەو دادەنیشن.. تىگەيشتى؟))

- باشە؟ لەئىمەي دەوى كە فرۆفئىلى ئەويش ھەلگەن؟ ھەرچەند برات بى؟

فەرىسى لەكاتىكا واى بەدياردەخت كە جلى دراۋە ھاۋارى كىرد ((ئەو براى من نىيە و دىدەم بەتۆ)). بەگوتنى ئەو وشانە لەستونەكەدا خۆي ۋەلاناو دووبارە دەستى بەچاردانى تەلسمەكانى خۆي كىرد، باراباس كەيفخۇش و رازى بوو، ئاپۆرەي دەرۆزەكەران لە دەروەي (بارەگاي سولەيمان)) دا ئومىدى دووبارە ھاتنەوەي كرىستيان لەدەستداۋ پەرش و بلاۋبونەو، مەلەك يەسدوقى پىر كەوتە دواي دوو كۆترى سىپى تا ئەوان بە ناوئىشان قوربانى بكات و دىارى و سوپاسى خوداي سرايىل بكات بەخاترى رەحم بەوان كىردن و ناردنى پەيامبەرى تازە دواي ئەو ھەموو سالە، تاۋىرەبەرد دەكات ئاگرىان گرتبوو، رووخسارى خەلك لەنوورىكى زۆر ون بووبوو، لەپرىكا لە جادەي - بىيٹ ئىيا - تۆزويابى بەرزبۆۋە، ھاۋارى شادى بەرزى ئاسمان بۆۋە، تەواۋى خەلكى دىيەكان دوكانەكانى خۇيان داخستبوو دەھاتن، بەلام يەكەمىن دەستە كە دياركەوتن دەستەي منالان بوو، بەخۇيان و لقەدارخورما و لقە ھەرمىي كىپى بەدواي لقە دارخورماي كرىستەو دەھاتن و رووخسارىان دەروشاىەو، لە دورترىكەو، يياۋەران بەرپوسوورى و ئارەقە ھەلپشتەو، ۋەك بلئى ھەرىەك لەوان مرۆقىكى زىندوو كرۆتەوۋە لەدواي ھەمووانەو خەلكى (بىيٹ ئىيا) بەھاوار كىردنەو سەرەوژىر بووبونەو،

ئەوان بەدواي پەرىستگا راياندىكرد، كرىست ھەر دوو پەيژەي دەكرە يەك، يەكەم رىزى حوجرەيان رەت داۋ گەيشتە رىزى دوۋەم، نوورىكى كىپى لە دەست و رووخسارى دەتكايە دەروە، كەس تواناي ئەوەي نەبوو لەو نزيك بىيئەو، خاخامى پىر كە ۋەكو ئەوانى دىكە بە ھەناسەي بى ئەژمار لەدواي ئەو رايىدەكرد، بۆ ساتى ھەلئىدا تا بچىتە ھەوشەي ناديارەو كە بە دەورى ئوستادەو بوو. بەلام ھەر زوو پاشەكشەي كىرد، ۋەك بلئى مەشخەلەكان ھىرشىيان بۆ كرديوو، كرىست تازە لە تەنوورى خودا ھاتبوۋە دەروەو خويىنى بەتوورپىيىكى تەواۋەو جۆشى دەدا، ھىشتا نەيدەتوانى باۋەر بكات كە قودرەت و رۆح ئەۋەندە گەورەيە، بەراستىش ھەزى نەدەكرد باۋەر بكات كە ئايا رۆح دەتوانى فەرمان بەتە كىۋەكان و بياخولقنى؟ ئايا دەتوانى زەوى شەق كات و مردوو بەزىندوو بەيئەتە دەروە، لەماۋەي سى رۆژ دونيا خرا بكات و دووبارە بىناي كاتەو؟

بەم حسابەو، ئەگەر رۆح ئەۋەندە ھىزى ھەبوۋا ئەو كاتە بەتەواۋى بارى لەناۋچوون يا رزگارى دەكەوتە سەر شانى مرۆقىەو، سىنوورى نىوان مرۆقىو خودا يەكيان دەگرت، ئەندىشەيىكى ۋا سەرسوورمىن و ترسناك بوو، لاجانگەكانى كرىست ۋەكو دەھۆل لىنى دەداۋ دەنگى دەھات.

ئىليازر بەكفى خۆي بەسەر گۆرەو رەھاكرديو بەخىرايىەكى ئاناسايى چووبوۋە پەرىستگاي ئورشەلىمەو، يەكەمىن جار بوو كە ناشكستەنىيىكى واى ھەست پىدەكرد كە ئەم دونيايە دەبى بىنەرى پاينى خۆي بىۋ ئورشەلىمى تازە لە گۆر بىتە دەروەو، ئەو ساتە گەيشتبوو، ئەو نىشانەيىك بوو كە ماۋەيىك بوو لە چاۋەرۋانیا ۋەستابوو، دونياي رزى ئىليازرى بوو، كاتى ئەو ھاتبوو بۆ ئەو ھاۋار بكات ((رابە دونيا)) ئەو دەبوۋايە ئەم كارە بكات ترسناكتر لە ھەموۋى كە ئىستا لىنى ۋەئاگا ھاتبوو ئەۋەبوو ھىزى ئەنجامدانىشى ھەيە، ئىدى بۆ ئەو ناكردەنى بوو كە بە ۋەديارخستنى ناتوانايى جى چۆل كات، ئەو توانادارىبوو، جا لە بەرئەوۋەي دونيا رزگارى نەدەبوو، تەواۋى بارى گوناھان دەكەوتە سەرشانى ئەو. خويىن ھىرشى كىردە سەر مىشكى، لە ھەموو لايەكدا روانىە مەزلووم و كۆنەپۇشەكان كە تەواۋى ئومىدىيان بەۋەو بەستابۆۋە، بەھاوار كىردنىكى كىپى بەسەر سەكۆۋە ھەلبەزىەو خەلكى ۋەكو مىرۋولەو كلۆ دەورىان گرت دەۋلەمەندە خۇش خۇراكەكانىش بەتيزەبزوۋە ۋەستان تا گوى بگرن، كرىست گەراپەو، ئەوانى بىنى و مشتى خۆي بەرزكردەو ھاۋارى كىرد: ((ئەي ئىۋە

دوله مهنده كان گوی بگرن، ئه ربابانی ئه م دونه یه گوی بگرن، سته م، نهنگی، برسیه تی ئیدی ناتوانن بهرد هوام بن، خودا وه نند پشکوی دانا وه ته سه ر لیوه کانی من و هاوارده که م: تاکه ی به سه ر ته خته خهوی عاچ و سه ری نی نه رم ده گه وزن؟ تا که ی گوشتی هه ژاران ده خون، ئاره قه و خوین و شه شکیان ده خون هه ؟))

خودای ئیمه هاوار ده کات ((ئیدی ناتوانم بهرگه بگرم)) ئاگر وانزیک ده بیته وه، مردوه کان له گۆر هه لساونه ته وه کۆتایی دنیا هاتوه!) دوو کۆنه پۆشی زه به للاح ئه ویان نایه سه رده ست، ئاپۆره که هاتنه باریه ک و لقه دار خورمایان خسته راته کاندنه وه، سه ری ئاگرینی په یامبه ر هه لمی لی هه لده ستا .

- من بۆ هینانی ناشتی نه هاتومه ته دونه وه، به لکو بۆ هینانی شم شیر هاتوم، من تۆویکی ناسازگار له میانی ماله کان ده چینم، به خاتری من کوپ ده ست له باوکی بهرزه کاته وه که چ ده ست به سه ر دایکی و بوک به سه ر خه سوی بهرزه ده کاته وه، ئه وه ی که دوا ی من ده که وی هه موو شتی ره ها ده کات، هه ر که سی که له م سه رزه ویه دا به دوا ی رزگاری خوی بگه ری رزگاری ده بی و ئه و که سه ی که به خاتری من ژیانیکی زوو پابردوو له ده ست بدات ژیانی ئه به دی وه ده ست ده هینی، دهنگیکی وه حشی هاواری کرد ((ئه ی یاخی، ریبازی موسا چی ده لی؟ ئه ی لوسیقر کتیبی پیرۆز چی ده لیت؟))

کریست به چاوانی دره وشاوه وه لاهمی دایه وه ((ئه رمیا، تزیل، دوو په یامبه ری گه وره ن چی ده لیت؟ من ریبازی نوو سراوی ستوونه کانی موسا له کار ده خه م و ریبازیکی تازه به سه ر دلئی مرۆف ده نه خشینم، دلئی به ردی مرۆف ده رده هینم و دلئیکی له گوشتیان پیده ده م و له و دلله دا ئومیدیکی تازه چرۆ پیده که م، ئه وه ی که ریبازی نووی به سه ر دلله کانه وه ده تاشی منم و ئومیدی نووی منم، من ئه شق راده خه م چوار ده روازی گه وره ی خودا له رۆژه لات و رۆژاوارو باکوورو باشوورده که مه وه تا ته واوی میلله تانی دنیا بچنه ناویه وه، باوه شی خودا ته نها شوینی که لیمیه کان نییه، به لکو ته واوی دنیا ده گریتته خو! خودا سرایلیدیک نییه ته نها، ئه و رۆحیکی جاویدانییه)).

خاخامی پیر رووخساری خوی له ناو دهسته کانیدا په نهان کرد، گه ره کی بوو هاوار بکات ((کریست بینه دنگ به ئه مه کوفریکی گه وره یه))، به لام تازه کار له کار ترازابوو، هاواره

کیوی و زهوق و شهوقه کان دهنگیان دایه وه، هه ژاران له خو شیان هاواریان ده کرد، خزمه تکارانی په رستگا، هۆیه یان ده کرد، یا کو بی فه رسی به دراندنی جلی له هه وادا تفی ده کرد، خاخامی پیر تووشی سه ره خۆری بوو، له کاتیکا ده گریا ئه ویی جیه یشت له کاتی که به ری دا ده ریشت به بنی لیویه وه گو تی: ((کاری ئه و ته و او بوو، ئه وه چ هه رماسیکه، چ خوداییکه له ده روونیا هاوار ده کات؟)) خاخام ریی ده پری و ئه وه نده ماندرو کوترابوو خوی له سه ر پییه کانی رانه ده گرت، به دریژایی ئه و رۆژان و هه فتان که به دوا ی کریستدا رایکردبوو، ته واوی هه ولی ئه وه بوو، تی بگات ئه و کییه، جهسته ی لاوازی تاوا بووه، ئیستاک ی هیچ شتی له له شی نه مابوو، جگه له پیستی هه تا وه سووتی که ئیسقانه کانی داپۆشی بوو رۆحی پیا هه لواسرابوو له چاوه روانیدا مابوو، نایا ئه م پیاوه، ئه و کریسته بوو که خودا مرۆده ی به و دابوو یا نا؟ ته واوی ئه و په رجوانه ی له ودا سه ری ده دا له ده ستی هه رماسیش ده هات، هه رماسیش ده ی توانی مردوو زیندوو کاته وه له بهر ئه مه په رجوه کان به لگه ی ته و او یان نه ده دایه ده ست خاخام تا به م هۆیه وه قه زاوه ت بکات، پی شیبینییه کانیش. هه رماس فریشته ییکی زیان به خشی له راده به ده ر به هیژ بوو، بۆ فریودانی مرۆف توانای هه بوو که گو فتارو کرداری خودا برا زینیتته بهر جهسته ی پی شیبینییه پیرۆزه کان، به خاتری هه مان ئه و به لگانه خاخام شه وانه له ناو جیگادا راده کشاو نه ییده توانی بجیتته خه وه. له خودای ته مه ننا بوو که به زه بی بۆ به ینی، نیشانه ییکی ئاسووده به خش بدا به و... چ نیشانه ییک خاخام وه ئاگاهات، مه رگ، مه رگی خودی ئه و، به بانگ هیشتی ئه م نیشانه له رزی، له ناو تۆزو خۆلدا بۆ پی شه وه چوو، (بیث نییا) غه رقی هه تاو بوو، به سه ر گرده وه به دیار که وت، به هه ناسه برکیوه ده ستی به سه ر هه لگه ران کرد. ده رگای مالی ئیلیازر کرابوو، لادییه کان وه کو میرووله له مالی ئه ودا له ها توچۆدا بوون، ئه وان بۆ دیتن و ده ست لیدانی ئه م پیاوه له گۆر هه لساویه ده چوون و به دیقه ت گو ییان له هه ناسه ی ئه و ده گرت، تا بۆ یان به دیار که وی که ئایا ده توانی قسه بکات ئایا له راستیدا زیندوو بوو، یا شایه د یه ک تارمایی بوو، ئیلیازر ماندوو لیوی خوی داخستبوو له تاریکترین سوچی ژوردا دانیشتبوو، چونکه رونه یی نازاری ده دا،

پی و بازوو سگی وه کو جهسته ی چوار رۆژه، هه لماسابوو سه وز بوو، رووخساری په فکردوی قاش قاش بوو، شله ییکی مه یله و زهرد له کفنی ده هاته ده ره وه، که له به ری نه ده کرده وه،

دەچكايەوه، كفن بەجەستەى وەنوسابوو، نەدەهاتە دەرەوه، سەرەتا بۆنى گەنيوويكى وەحشەتەك جەستەى داگرتبوو، ئەوانەى كە نزيك دەبونەوه لووتى خۇيان دەگرت، بەلام كەم كەم بۆنى گەنيووە كەم دەبوو، تا ئەوێ كە تەنھا بۆنى خاك و بخورى دەدا، جارناجار دەستى بەرز دەكردهوه، ئەو گيايەى كە بە پرچى يا ردينى وەنوسابوو لىسى دەكردهوه، خوشكەكانى مارتا و ميترى، گل و كرمى خاكى بچووكيان كە بەهوه وەنوسابوو لەجەستەيەك پاك دەكردهوه، هاوسىيەك لە رووى هاودليەوه مريشكى هينابوو، سالومەى پير كە لە كەنار سوپا دەستەوئەژنۆ دانىشتبوو، دەيكولاند تا پياوه لەگۆرپه لساوه كە چەلاوه كەى بخاوه دووبارە گيانى وەبەريتەوه. گوندييه كان دەهاتن و تەنھا چەند ساتى دەمانەوه تا بەدقيقەت ئەزمونى بكەن و قسەى لەگەلدا بكەن، ئەويش پرسیارى ئەوانى بە نابەدلى وەلام دەدايەوه، ئەوكاتە ئەوانى ديكە لەدەى يا شارەكانى دەورويەرى دەهاتن، ئەمروكەش ريش سىپيه نابيناكەى ديكەش هاتبوو، دەستى دريژكردو بە مكورپى و تاسوقەوه دەستى ليدا، لەكاتيدا پيدەكەنى پرسى ((خۆشت رابوارد لەدويناى مردوان؟ ئيلياز تۆ مروقتيكي بە بەختى، ئيستە تەواوى رازەكانى دوناى مردوان دەزانى، بەلام ئەو رازانەمان بۆ ناشكرا مەكە دەنا هەمويان دەنييتە و لائى شيتى)) ئەوكاتە چرپانديه گوتى و بەنيوہ سوخەت و نيوہ ترس پرسى ((هەمووى، كرم، بەلى؟ هيچ شتى جگە لەكرم نييه؟)) ماوهيى لە چاوه روانيدا مايەوه، بەلام ئيلياز وەلامى نەدايەوه، پياوه نابيناكە توورەبوو دەستى دايه گۆچانەكەى و رۆيشت؟ مەجدەليە لەكەنار دەرگادا وەستابوو كەوتبوو روائينى ئەو جادەيەى كە بە ئورشەليم كۆتايى دەهات، دلى وەكو مندالتيكى بچووك دەگريا، تەواوى ئەم شەوانە خەوى خراپى بينى بوو لەخەودا دەييينى كە كريست زەماوەندى كردوو ئەو ش بەماناى مەرگ بوو، شەوى پيشتر لەخەودا بينى بووى كە ئەو ببوو ماسيىكى بالدارو بالەكانى خۆى كردووه لە ئاو هاتە ناو وشكاييهوه بەسەر تاويزەبەردىكى كەناردا بالى ليكەدەداو بيهوده هەوليدەدا تا بالەكانى خۆى دووبارە بكاتەوه، لەكاتيكا لە هەناسە كەوتبوو، چاوه كانى دەستى كرد بەتارى بوون، گەراپەوه و سەيرى مەجدەليەى كردو مەجدەليە لە گيانەللا بوو كە هەليگرى دووبارە بيهاويتەوه ناو ئوقيانوس، كاتى كە لاريزوہ ئەوى گرتە دەست مردبوو، بەلام لە تەواوى ئەو ماوهيەدا كە رايگرتبوو شيوەنى دەكردهو ئەشكى بەسەرا هەلدهرشت، گەوره بوو تەواوى باوہشى داگرت و بوو بە مروقتيكي مردوو.

- ناهيلم بگەرپتەوه ئورشەليم.... ناهيلم....

ئاخيكي هەلكيشا چاوى برپە جادەى سىپى تا شايدە بدۆزيتەوه، بەلام ئەو كريست نەبوو كە دۆزبەوه، لەباتى ئەمە و مەجدەليە پيرە باوكى بينى كە چەماوەتەوه بەهانكە هانكەوه ديت، لەبەرخۆ گوتى: ((پيرەميردى بيچارە تولخواوتەوه، بەم وەزەعە لە دەستچووى نازانم چۆن وەك سەگى بەهەفا بەدواى مەولاي ئيمە كەوتووه، شەوانە گويم لەدەنگى هەلسانەوى دەبى، دەچيتە حەوشەوه دەكەوتتە سوژدە، بۆلاى خودا بانگ راديترى ((كۆمەكم بكە نيشانەبيكم پى بەخشە)) بەلام خودا لىسى دەگەرى كە ئەو خۆى ئەشكەنجە بدات، لەروودا بەمەبەستى ئاگادار كرنەوهيەتى، چونكە خۆشى دەوى، بەم رينگەوه پياوه بيچارەكە ناسوودە دەبى.

ئىستا سەيرى ئەو دەكات خۆى هاويشتوتە سەر گۆچانەكەى و سەرەلەدەگەرى، بەردەوام دەوستى، روو لە ئورشەليم دەكات و بازوووەكانى دريژ دەكات تا هەناسە تازەكاتەوه، بەدريژايى ئەو رۆژانە كە باوك و كچە لە (بيت ثنيا) بوون رابردوويان سپاردبوو دەست فەرامۆشى و دووبارە لەگەل يەك بەقسە دادەنيشتن، خاخام كە لەوه بە ئاگاہات كچەكەى لە رينگايەكى بى ئەدەب هاتوتە دەرەوه، لەوى بورد دەيزانى كە تەواوى گوناھەكانى بەئەشك دەشۆرديت، مەجدەليە فرميسكيكى زۆر هەلپشتو.

پيرەميرد كە لەهەناسە كەوتبوو، گەيشت، مەجدەليە لە كەناريكەوه وەستا تارەت بى، بەلام ئەو لەجىبى خۆى مايەوه و بەپارنەوه دەستى كچى خۆى گرت ((مەجدەليە رۆلەم تۆ ژنى، ئەشك و نەوازشى تۆ هيتيكي زۆريان هەيە، بكەوه سەريپيەكانى، لىتى بيارپوہ داواى لى بكە نەگەرپتەوه ئورشەليم، كاتيبان و فەريسيەكان ئەمرو زياتر لەجاران توورەبووينە، ئەوانم بينى بەدزيەوه لەميانى خۇيان گفت و گۇيان دەكردهو ژەهريان لەليو دەبارى، ئەوان نەخشەى كوشتنى ئەو دەكيشن.

مەجدەليە رونى كردەوه ((كوشتنى ئەو)) و دلى دارما ((باوكە بەلام مەگەر مەرگ دەتوانى كار لەو بكات.))

خاخامى پير سەيرى كردە كچەكەى و بەگرزيەوه بزەبيكى كردو بەبنى ليويەوه گوتى ((هەموو ئيمەمانان، ئەوانەى كە خۆشان دەوين وا دەليين)) ئەوكاتە بيدەنگ بوو.

مهجده لیه به ناتومیدیه وه گوتی ((به لام مهولای من مرۆقیکه وه کومرۆقه کانی دیکه نییه، نه، نهونیه.. نهونیه!)) دووباره شه و قسهیهی خوئی دوویات ده کرد تا جادو له ترسی خوئی بکات. پیره میرد پرسی ((چۆن ده زانی؟)) دلئی له خویشیان داخوړیا، چونکه باوهړی به پیشبینی ژنان هه بوو. مهجده لیه وه لامی دایه وه ((من ده زانم له من مه پرسه که چۆن، من له وه ده لئنیام باوکه، هه راسان مه به، ئیستا که ئیلیازی له گوژر هه لئزانده، کی ده توانی دهست لهو بدات؟

ئیستا که ئیلیازی له گوژر هه لئزانده وه لک زیاتر له جارن تووشی شه ژان بووینه، پیشتر گوئیان له په ندی شه و راده گرت و شانیان هه لده ته کان، به لام ئیستا په رجو که چۆته ناو خه لک خه لکی نازایه تیان وه دهست هیناوه و هاوار ده کهن ((شه کریستیانیوه، شه مردوو زیندوو ده کاته وه، هیزی شه له لایهن خودایه وه - باشتر وایه بچین و په یوه ندی به وه وه بکهین، شه مرۆکه پیاوان و ژنان لقه دارخورمایان گرتۆته دهست، هه ژاران سه رکینشی ده کهن، کاتیبان و فه رسیان هه موو شه وان ده بینن و خوینی خوئیان ده خوئنه وه له تووره بیان شیت بووینه.

قسهیان شه وه یه که ((شه گهر بهر له وه نه گرین، کاره کانمان زار ده بی،)) و بو یه کجاری ده چنه لای یۆحه ننا، له یۆحه ننا لای کیفا له قیاقا لای پیلات - و گوژی هه لده کهن، ،،، فره زنده م مهجده لیه پییه کانی توند بگره، نه هیلیت هیچکاتی دووباره بچیتته ناو ئورشه لیمه وه، ئیمه ده بی هه موومان بگه رتینه وه جه لیل.

رووخساریکی ئاوه لاوی له زهینیان نه خشی به ستاو بهرده وام بوو، ((مهجده لیه له سه ر رینگام بو ئیره باراباسم بینی به رووخساری له نه فرت شه نگیزی که له رووخساری مه رگ ده چوو، له م ده وروره رده ده هاتو ده چوو، به بیستنی دهنگی پیی من خوئی له ناو ته پراشی شارده وه، شه وه یان نیشانه ییکی به ده)) له شی لاوازی خاخام له پرست کهوت، که چه کهی دهستی گرت و بر دیه ناو ماله وه، کورسییه کی بو دانیشتن بو هینا و خویشی له که ناریا له سه ر زوی دانیشتن، پرسی ((شه ئیستا له کوئییه؟ باوکه، له کی له و جیا بو یه وه؟)) له په رستگادا هاواری ده کرد و بلنسه ی له چاوان ده هاته ده ره وه، ئاگر له ته لاری پیروژ به رده دا! وای خودای من چ قسه ییکی کوفرئامیزی له ده م ده هاته ده ره وه، ده لیت ریبازی موسای له کارخستوو، ریبازیکی دیکه ی،

هیناوه، بو دیننی خودا ناچیتته کیوی تور، دیداری خوا له دلئی خویدا ده کات. پیره میرد شاههنگی دهنگی خوئی دابه زانده له کاتیکا ده له رزی گوتی ((فرزه ندم جار جاره ترسی شه وه م هه یه که شه قلم له ده ست بدهم.. یا رهنگه لوسیفر، مهجده لیه به فه رامانده وه گوتی ((بیدهنگ!)) هه ر دوو دهستی خوئی له سه ر لیوه کانی شه وانا، شه وان هیشتا له گفتوگو بوون که یاوه ران یه که له وای شه ویتر وه دیار که وتن، مهجده لیه له جیوه هه لساو سه یری کرد، به لام کریست له نیو شه واندا نه بوو، به دهنگیکی خه مگینه وه پرسی ((شهی کوا مه ولا))؟ په ترۆس به سه روپۆته لاکینیکی تیکچرژاو وه لامی دایه وه گوتی ((هه ر ئیستا دیت)) میتریش له جیوه هه لسا یه وه، برای خوئی به ره لا کرد و نزیک ییاوه ران که وته وه، رووخساریان تیروتارو شپرز ه بوو بوو چاوانیان کزبوو بوو میتریش پشتی به دیواردا به دهنگیکی لاواز به بنی لیو قسه ی کرد: ((شهی کوا مه ولا))

یۆحه ننا وه لامی دایه وه ((میتریش هه ر ئیستا دیت، وا خه یال ده کهی شه گهر رووداویکی به سه ر هاتی جیمان ده هیشت؟))

یاوه ره رووخسار تیکچراوه کان له ناو ژوروا په رش و بلا بوونه وه، مه تی کاغه زه کانی له بن کراسی هینایه ده ره وه و ناماده ی نووسین بوو. خاخامی پیر گوتی ((مه تی قسه بکه، شتی بلن، تا دووعای خیرت بو بکه م))

مه تی وه لامی دایه وه گوتی ((باوکه هه ر ئیستا که هه موومان به یه که وه گه راینه وه، رووفوسی یوزباشی له ده م ده رازه ی ئورشه لیمدا به ری له ئیمه گرت و هاواری کرد ((بووه ستن فه رمانیکم بو ئیوه پییه)) هه موو له ترسان زنده قمان چوو، به لام ئوستاد به نارامی دهستی بو لای شه و دریز کرد و گوتی ((شهی دۆست به خیر بیی چیت ده وی؟))

رووفوس وه لامی دایه وه ((شه وه من نیم شه وه ی ده رباره ی تو ده دوتت، لووتف بکه له گه لم وهره)).

کریست به نارامی گوتی ((وادیم)). رووی له ئورشه لیم کرد هه موو که وتینه سه ریپی شه وو هاوارمان کرد ((مه ولای ئیمه بو کوئی ده چیت؟ ئیمه ره هات ناکهین؟))

یوزباشی که وته میانی ئیمه و گوتی ((مه ترسن قه ولتان پینده ده م که شه نیازیکی باشی هه یه)).

ئوستاد فەرمانى بەئىمەدا ((بېرۆن مەترسن، ھېشتا كاتى موزدەھىن نەھاتوھ)) بەلام يەھودا قسەى ئوستادى بېرى گوتى ((ئوستاد منىش لەگەل تۆ دېم، تۆ جىناھىلەم))

ئوستاد ۋەلامى داىبە ۋە ((ۋەرە منىش تۆ جىناھىلەم)) لەگەل يەك بەرە ۋە ئورشەلېم گەرانە ۋە، روفوس ۋە ئوستاد لە پېشە ۋە بون، يەھودا ۋەك سەگى مېگەل لەدراۋە)) لەھەمان كاتدا كە مەتى قسەى دەكرد، ياۋەران بى تەۋەى قسەى بىكەن نىك بوونە ۋە دانىشتەن.

خاخام گوتى ((رووخسارى تۆ شلەزاۋە، شتېكمان لى دەشارىۋە)) پەترۆس بە زەمزەمە كرنە ۋە گوتى ((ئىمە نىگەرانى دىكەمان ھەيە باۋكە، نىگەرانى دىكە)). جارىكى دى لىۋيان داخست.

راستىيەكەى ھەمان ئىستا لەسەر رېگادا ھەرماسى شەر چووبوۋە ناۋ لەشيان ھەلسانەۋەى مردوۋ دەستى پېكردبوۋ، رۆژى خودا بە ئاشكرا ۋە نىك دەكەتەۋە، ئوستاد بەسەر تەختەۋە دادەنىشت لەبەر ئەمە بۆ ئەۋان زەمانەكە ھاتبوۋ، كە دەستكەۋتەكانى دابەش بىكەن، لەھەمان جىدا، لەكاتى دابەشكردن بوۋ كە ياۋەران كەۋتەۋە دەمەقالتى لەمىيانى يەكترىدا.

يەكېكيان گوتى ((من لەلاى راستى دادەنىشم، ئەۋ منى زىاتر لە ھەمووتان خۆش دەۋى)) ئەۋان بۆ پېشەۋە ھەلبەزىنەۋە ھاۋارىيان كرد ((نەخىر، من، من))

- من

- من

ئاندرىاس گوتى ((يەكەمىن كەس بووم كە ئەۋم بە ((مەۋلاى من، بانگ كرددوۋ)). پەترۆس پەلپى گرتو گوتى ((تەۋ دەھاتە خەۋنى من تا خەۋنى تۆ)) يۆخەننا گوتى ((تەۋ من بە ئازىز بانگ دەكا))

- من

- من

خوتىنى پەترۆس كەۋتەۋە ۋە ھاۋارى كرد ((ھەمووتان داپوشن، مەگەر ھەمان رۆژانى پېشتر نەبوۋ بەمنى گوت ((پەترۆس، تۆ بەردى و من بەسەر تۆۋە ئورشەلېمى تازە بىنا دەكەم)) دروستە؟

مەتى لەكاتىكدا دەفتەرى خۆى لەئىز ھەنگل دەناۋ دەرىخستو گوتى ((ئورشەلېمى تازە)) من لىرە ۋە گوفتارى ئەۋم نووسىۋە.

پەترۆس بەتورپىي گوتى ((بەدوۋ نووسەر، پېم بلې چى بە من گوت؟ من وام بىست))

- ئەۋ گوتى ((تۆ بەردى و من بەسەر ئەۋ بەردەۋە كلىساي خۆم دروست دەكەم)) كلىسا نەك ئورشەلېم - لەمىيانى ئەۋ دوۋە جىاۋازى زۆرە.

پەترۆس ھاۋارى كرد (مۇدەى چى تىرى بەمندا؟ بۆ لە قسە ۋە ستاي؟ ھەلبەت لە بەرژەۋەندى تۆدا نىيە ... ھا؟ دەربارەى كلىلەكانى گوت. ياللا قسە بىكە))

مەتى بە كەم مەلېيەۋە دەفتەرى دەرىھىناۋ كرىيەۋە ۋە خوتىندىيەۋە ((من كلىلەكانى مەلەكوتى ئاسمان دەدەم بە تۆ)).

پەترۆس پىرۆزمەندانە ھاۋارى كرد ((بەردەۋام بە ... بەردەۋام بە)) مەتى ئاۋى دەمى قورتداۋە ۋە دوۋبىارە لارىۋوۋە سەر دەفتەردەكەى ((ھەر شتېك تۆ بەسەر زەۋىيەۋە پەيوەندى دەدەى لە ئاسمان پەيوەست دەبى، ھەرچىيەك تۆ بەسەر زەۋىيەۋە لىكى بېچرېنى لە ئاسمان دەپچرېت... ۋە ھەمان!))

- ئەۋ بەراى تۆ بېھودىيە؟ ھەموۋ گوى بگرن، من كلىلم ھەيە، ئەۋە منم كە دەروازەى بەھەشت دەكەمەۋە ۋە دادەخەم، ئەگەر بەۋى مۆلەتتان پېدەدەم بچنە ناۋىيەۋە، ئەگەر نەمەۋى، رېتان نادەم لەھەمان جى بوۋ كە ياۋەران كەۋتە سەرىيەۋە ئەگەر لە (بىت ئىيا) نىك نەكەۋتەبانەۋە، ئەۋە يەكترىان لەت ۋە پەت دەكرد، بەلام لەبەرامبەر دېھاتىيەكان شەرمە زاربوون رقى خۆيان خواردەۋە لەگەل ئەمەشدا رووخسارىيان ھېشتا بەتەۋاۋى گرژو مۆن بوۋ.

یوزباشی پرسى: ((چۆن دهنوانى له گه‌ل ئه‌و حه‌مكه سه‌گه قسه بکه‌یت؟ کرىست سوور هه‌لگه‌پراو وه‌لامى دابه‌وه: ((ئه‌وانه سه‌گ نین رۆحن، ته‌له‌زمیکن له‌وجودى خودا، خوداوه‌ند ئاگرىكى سه‌رسوور هینه‌ره، هه‌موو روحيكى ته‌له‌زمى ده‌بى حورمه‌تى بگيردريت.))

روفوس گوتى: من رۆمىيىکم و خودای من رۆمیه، جاده‌کانى ده‌کرده‌وه، قه‌لاى دروست ده‌کرد، ئاوى ده‌برده شاره‌کان، خۆى چه‌کدار ده‌کاوه‌چیته‌ جه‌نگ، فه‌رمانده‌بى له‌شکرى ده‌گریتته ده‌ست، ئیمه به‌دواى ده‌که‌وین، ئه‌و جه‌سته و رۆحه‌ى تۆ ده‌رباره‌ى ئه‌وان قسه ده‌که‌یت، بۆ ئیمه یه‌که، به‌سه‌ر به‌رزایى ئه‌وه‌وه مۆرى رۆمى لیبه، ئه‌وکاته که ده‌مرین رۆحو جه‌سته له‌گه‌ل یه‌که له‌به‌ین ده‌چن، به‌لام رۆله‌کانمان جیمان ده‌گرنه‌وه، مه‌به‌ستى ئیمه له‌جاويدانى هه‌ر ئه‌وه‌یه، به‌داخه‌وه‌م، به‌لام ئه‌وه‌ى تۆ ده‌یلپى ده‌رباره‌ى مه‌له‌کوتى ئاسمان به‌ راي ئیمه جگه له ئه‌فسانه هه‌یچی دیکه نییه))
دواى وه‌ستانىکى کورت به‌رده‌وام بوو گوتى: ((ئیمه‌ى رۆمى بۆ فه‌رمانه‌وايىتى مرۆفد دروست بووین)) ناکرى به‌عیشق فه‌رمانه‌وايه‌تى مرۆفد بکرى))

کریست له‌کاتىکا ده‌یروانىیه چاوانى شین و سارد و رووخسارى تازه تیره‌وايىشته و ده‌ستى خه‌پله‌وه ئه‌نگوستى کورتى یوزباشى، گوتى ((ئه‌شق بى چه‌ک نییه، عه‌شقیش جه‌نگ داده‌گیرسىنى و هه‌یرش ده‌کات))

یوزباشى هاته‌به‌رو گوتى: ((له‌م حاله‌ته‌دا ئیدی ئه‌شق نییه))

کریست سه‌رى دابه‌زانده‌وه له‌به‌رخۆ که‌وته ئه‌ندیشه ((شه‌رابى نوى ده‌بى خه‌مى نوى هه‌بى و قسه‌ى نوى و مانای نوى)).

ئه‌وان له ئه‌نجامدا گه‌یشتن، بورج و یارى ته‌لارى پونس پىلاتى والى رۆح زلى رۆمى له به‌ره‌و روى ئه‌وان قه‌دى به‌رز کردبۆوه، پىلات نه‌فره‌تى له نه‌ژادى یه‌هود ده‌کرد هه‌رکاتى به‌کوچه‌کانى ئورشه‌لیمدا ره‌تده‌بوو، یا ناچارى قسه‌کردن ده‌بوو له‌گه‌ل یه‌هودیه‌کان، ده‌سالیکی بۆندارى له‌به‌ر لووتى خۆیا ده‌گرت، ئه‌و نه‌باوه‌رى به‌ خوداکان و نه‌ به‌مرۆفد هه‌بوو، نه‌به‌ پونس پىلات و نه‌ به‌ شتیکی دیکه، تیغیکی

به‌شى بیست و شه‌شه‌م

له هه‌مان ئه‌م سه‌ین و به‌ینه‌دا کرىست له‌گه‌ل یوزباشى رىى ته‌ى ده‌کرد و یه‌هودا، سه‌گى میگه‌ل له‌دواى ئه‌وانه‌وه چوونه ناو بواره بارىک و پر پیچ و په‌ناى ئورشه‌لیمه‌وه، له‌رپه‌گای په‌رستگا، به‌ره‌و بورجى که ته‌لارى - پونس پىلات- بوو بۆ پيشه‌وه رۆیشتن.

سه‌ره‌تا یوزباشى که‌وته قسه، به‌ده‌نگیکی تیکه‌ل به هه‌لچوون گوتى: ((خاخام، که‌چه‌که‌م ته‌واو سه‌لامه‌تى خۆى به‌ده‌ست هه‌ناوه‌ته‌وه، هه‌میشه له‌بىرى تۆیه، هه‌رکات که خه‌به‌ردارى ئه‌وه ده‌بى که تۆ بۆ خه‌لک قسه ده‌که‌ى، به‌دزیه‌وه مال جیده‌هه‌یلپى، به‌په‌له ئاماده‌ى شوینی قسه‌کردنى تۆ ده‌بى، ئه‌مپۆ ده‌ستى ئه‌وم توند گرتبوو، به‌ یه‌که‌وه بووین له په‌رستگا گویمان له‌قسه‌ى تۆ راگرتبوو، ده‌یه‌ویست بى و پى تۆ ماچ بکات)). کرىست پرسى: ((باشه بۆ نه‌ته‌یشت؟ بۆ نه‌جاتى رۆحى مرۆفد ساتیکیش به‌سه، بۆ ئه‌م ساته‌ت به‌بادا؟)).

رەفوس به‌شه‌رمه‌زاریه‌وه به‌خۆى گوت: ((کچىکی رۆمى پىی یه‌هودىی ماچ بکات!))، به‌لام قسه‌ى نه‌کرد، به‌و قامچیه کورته‌ى له‌ده‌ستى دابوو، ئاپۆره‌ى پر هه‌راو هۆریای لادا و رىى بۆ خۆى کرده‌وه، هه‌وا ئه‌وه‌نده گه‌رم بوو، که مرۆفسى دووچارى غه‌ش ده‌کرد، مېش و مه‌گه‌ز کوچه‌و بانى داپۆشیبوو، هه‌ناسه‌دان له فه‌زای یه‌هودیدا یوزباشى دووچارى هه‌لنج ده‌کرد، سه‌له‌هاى سال بوو له فه‌له‌ستین بوو، به‌لام هه‌یشتا عاده‌تى به‌ یه‌هودیه‌ت نه‌گرتبوو، ئه‌وان ئیستاکه له مه‌یدانى بازار که به‌حه‌سیر داپۆشرا بوو، تیده‌په‌رین ئه‌وى فینکتر بوو، هه‌نگاوه‌کانیان سست کرد،

تیژی به زنجیریکی زیږینی به هادار به گهردن هه لئاسی بو، هیچ کاتی له خۆی به دوور نه ده گرت. تا ته گه زه مانای له خواردن و خواردنه وه و والیگری بیزار بیست یا له لایه ن قهیسهری رۆم دوورخریته وه، ده ماری دهستی خۆی برییت، زۆربهی هاوارو پارانه وه نامیزه کانی یه هودیانی ده بیست که هاتنی کریستیان بۆ نه جاتی خۆیان داوا ده کردو دیدایه پیکه نین، له کاتیکا هیما ی بۆ تیغی تیژی گهردنی ده کرد به ژنه که ی ده گوت (سهیرکه کریستیانوی من، نه جات به خشی من لیږه یه))، به لām ژنه که ی بی ته وه ی وه لāmی بداته وه، سهری وهرده سووړاند.

کریست له دهره وه ی دهرگای گه وه ی ته لار وه ستاو گوتی: ((یوزباشی قه رزی خۆت سه باره ت به من له بیر نه کردوه؟ ئیستا زه مانای جیبه جیکردنی هاتوه)). روفوس وه لāmی دایه وه: ((کریستی ناصیره یی من له ته واوی له ززه تی ژیانم قه رزدار ی تۆم بلای چ خزمه تیکت له من ده وی؟))

- ته گه ده ستگیریان کردم و منیان خسته زیندانه وه، یا منیان کوشت بۆ نه جاتدانی من کاری ته نجام مه ده، واده م پیږه ده ی؟

- ته وان ئیستا چوونه ته ناو دهرگای گه وه ی ته لاره وه، پاسه وانان دهسته کانی خۆیان به ناو نیشانی سلاوی نیزامی بۆ یوزباشی به رز ده کرده وه، روفوس به سه رسامیه وه پرس ی ((تۆ ناوی ته مه ده نیی داوا؟ من له ئیوه ی یه هودی ناگه م)). دوو پاسه وانی ره شپییستی زه به للاح له دهره وه ی دهرگای ژووری پیلات بۆ پاسه وانیکردن وه ستابوون: کریست گوتی ((به لای یوزباشی ته مه یان داوا یه واده م پیږه ده ی؟ روفوس به هیما ی سه ر ده ستووری به پاسه واناندا که دهرگا بکه نه وه، پیلات شوخ و شه نگ ریش تاشراو به سه ر ته ختی به رزی رازوه به بازی گه وه وه دانیشتبوو ده یخوینده وه، توپلی کورت بوو چاوانی خۆله میشی بوو لیویکی ناسکی هه بوو، سه ری هه لپری تا سهیری کریست بکات، که له به ره و رووی وه ستابوو، له کاتیکا ده سمالی عه تراوی خۆی نا به سه رلووتی، به تیز نامیزه وه گوتی ((کریستی ناصیره یی پاشای یه هود تۆی؟))

- کریست وه لāmی دایه وه ((من پاشا نیم))

- ته ی چیی؟ مه گه تۆ کریستیانو نیت؟ مه گه ر کریستیانو هه مان که سی نییه که هاو نیشتمانیه کانت، نه ته وه ی ئیبراهیم، نه وه له دوا ی نه وه له چاوه روانیدا بوون که بیست و نازادیان بکات و به سه ر ته ختی سرا ییل دانیشی و ئیمه ی رۆمی دره په پرنی؟ که واته بۆ ده لپی پاشا نیت؟

- مه له کوتی من له سه ر زه وی نییه.

- پیلات قاقا پیکه نی گوتی: ((ته ی به سه ر ئاوه وه یه یا به سه ر هه واوه یه؟)) کریست به ئارامی وه لāmی دایه وه ((له ئاسمان دایه))

- پیلات گوتی ((زۆرباشه تۆ ده توانی ئاسمان به ناو نیشانی خه لات بۆ خۆت هه لگری به لām په یوه ندیت به زه وه یه وه نه بی)) ته و کاته ته لقه ییکی قه به ی له ده ستدا بوو له نووری چادا گرت و روانیه رهنگی قورمزی ته وه وه، به سه ر نقیمی که لله سه ری که وه داتا شرابوو له ده ور یه وه ته م وشانه نو سرا بوو ((بخۆ، بنۆشه و شاد بژیت، چونکه به یانی ده مریت))

- یه هودییه کان وه زع و حالی ئیمه تیکده چرژین، هیچ کاتی خاوین نابن و خودای ته وان له روو خساریاندا یه: پرچ در یژ، پۆخل، سه سه خت، ستایشی خۆیان ده که ن، رقی حوشتریان هه یه.

- کریست دیسان به ئارامی گوتی ((بزانه ته و خودایه پیشت مرستی خۆی به پرووی رۆمدا به رز کردۆته وه)). پیلات به باوی شک کی شان ه وه وه لāmی دایه وه ((رۆم جاویدانییه))

- رۆم هه مان ته و په یکه ره زه به للاحیه که دانیالی په یام به ر له خه ونی خۆیدا بینی بووی.

- په یکه ر؟ کام په یکه ر؟ ته وه ی ئیوه ی یه هودییه کان له بیداریدا هه سه ره تی بۆ هه لده کیشن و خه وی پیوه ده بینن، ئیوه به خه ون ده ژین و به خه ون ده مرن.

- به خه ونه کانه وه یه که مرۆق خه باتی خۆی ده ست پیږه کات که م که م سیبه ره که چرتر ده بی و به رجه سته ده بی، رۆح ئاراسته ی له ش ده بی بۆ زه وی داده به زی و ده گه ری،

له بهر ئه مه خهونی دانیال پیغه مبهه دیتته دی، رۆح ئاراسته ی ته ن ده بی و داد به زیتته زهوی و ده گه پری و رۆمیه کان له ناو ده بات.

- کریستی ناصیرهیی من ستایشی بیباکی تۆ ده کهم، له وانیه هی گه مژده لیشت، وابه دیار ده کهوی که باکت به مهرگ نییه له بهر هه ندییه که وا ئازاد قسه ده کهیت. تۆم خۆشدهوی، باشه باسی خهونی دانیال بۆ بکه.

- شه ویکیان دانیالی په یامبهه په یکه ریکی گه ووهو زلی بینی، سه ری په یکه ره که له زیپر بوو سینه و بازووه کانی له زیو، ورگو رانی له برونز، قاچه کانی له ناسن، ژیر پیکانی له گلی رس، له پریکا دهستیکی نادیار به ردیکی هایشته پییه گلیه کانی وردی کردو یه کسه ره ته وای په یکه ره که - زیپر زیوو برۆنزو ناسن - له زهوی خلۆر بوونه وه. پونس پیلات، نه وه دهسته نادیاره خودای سراپیله وه نه وه بهردهش منم، نه وه په یکه رهش رۆم ده بی. پیلات جاریکی دیکهش باویشکی هاتی و به دلگرا نی گوتی ((ته ی پاشای یه هود ده زانم ده ته وی سواری چ فیلی بیت، کریستی به رۆم ده کهیت تا تو ره یی من بچۆشی نی و تۆ له خاچ بدهم وه کاته بیته قاره مان، زیره کانه هه موو شتیکت ریکدا وه ته وه، ناگام لییه هه تا تۆ ده ستت کردوه به زیندوو کردنه وه ی مردو وان، به لی تۆ له حاله تی هه مو وار کردنی ریگه ی، به هه مان جوړ یا وه رانت په رشی دنیا ده که ی که تۆ نامریت، به لکو رابویت و بۆ ئاسمان هه لگه پراویت، به لام هه ی فیلبازی نازیز بزانه که زۆر لی دووری، فیله کانی تۆ کۆن بووه، باشتر وایه فیلی تازه بدۆزیتته وه، من تۆ ناکوژم، ئاره زووم نییه بتکه م به قاره مان، تۆ ناییتته خوداش، له بهر ئه مه ئه م نه خشه یه له سه رت ده رکه)) کریست قسه ییکی نه کرد له میانی په نجهره ی کراوه دا روانیه په رستگای گه ووه ی یه هود که وه ک مرۆق خۆریکی بی جوله له نووری هه تا ودا بریق هه ده دایه وه، پۆل پۆ مرۆقی رهنگاو رهنگ ده چوونه ناو گه رووی ره شی کراوه ی، پیلات یاری به نجیره ی به هاداری زیپرین ده کرد ئه ویش قسه ییکی نه کرد، پی نی نه نگ بوو دا وایه که له یه هودییک بکات، به لام قه ولی به ژنی دابوو، دا وایه که له یه هودییک بکات، به لام قه ولی به ژنی دابوو چاره ی نه بوو. کریست پرس ی ((ته و او بوو؟)) به ره و لای ده رگا گه پرایه وه. پیلات هه لسا یه وه گوتی ((سه برکه قسه م له گه لت

هیه له بهر ئه مه بوو که تۆم دا واکردوه، ژنه کهم ده لیلت که هه موو شه وی خه و به تۆوه ده بینی، له بهر خاتری تۆ زات ناکات چاو باو یته سه ریه ک، ده لیلت که هه موو شه وی تۆ له ده ست هاونیشتمانیه کانت، هه ناو کانا که به دوا ی مه رگی تۆ دا ده گه رین، شکایه ت له و ده که ی و به ده سته پاچه یی و ناگوزوری دا و له و ده که ی که قسه له گه ل من بکات و من قانیع بکات که ده ست له کوشتنی تۆ هه لگر ی، دوینی شه و ژنه که م به قیژه قیژه وه له خه و راپه ری و ده سته به گریان کرد، وادیار بوو دلی به تۆ ده سووتا، (نازانم بۆ، من کارم به پروپوچیه کانی ژنانه وه نییه) جاری که وه ته سه رپییه کام تا ناچارم بکات تۆ دا واکه مه ئیره وه به تۆ بلیم لی ره برۆیت و خۆت نه جات بدهیت.

- کریستی ناصیرهیی هه وای ئور شه لیم بۆ سه لامه تی تۆ زیان به خشه، بگه پیره جه لیل، نامه وی زۆریت له گه ل به کار به ییم، نه وه یان به نیازی دۆستی به تۆ ده لیم بگه پیره جه لیل.

- کریست به هه مان شیوه له پرووی هه می شه یی وه لامی دایه وه: ((ژیان جهنگه تۆش نه وه ده زانی، چونکه سه ربازیکی رۆمیت، به لام شه وه ی که نازانی نه وه یه: فه رمانده خودایه و ئیمه سه ربازی نه وین، له هه مان ساتی که مرۆق له دایک ده بی خودا وه ند زهوی به و نیشان ده دات، به سه ر زهویه وه شاری، گوندی، کیوی، ده ریایی یا بیابانی، پیی ده لی: ((تۆ لی ره وه ده جهنگی)) شه ی والی یه هودی، شه ویکیان خودا چنگی له پرچم گیر کردو هه لیگر تم و هی نامیه ئور شه لیم رو به پرووی په رستگا له سه ر زهوی داینام و گوتی ((تۆ لی ره جهنگ به ریا ده که ی)) شه ی والی یه هودیه من په یان شکین نیم هه ر لی ره وه یه که جهنگ به ریا ده که م))

- پیلات شان هه کانی راته کاند، به داخه وه ی شه وه بوو، که تکای کرد بوو یه ک رازی خانه واده ی بۆ یه هودیه که ئاشکرا کرد بوو، وه ک چۆن عاده تی بوو ده سته لی کخشان دو گوتی ((من ده ست له وکاره وه رناده م برۆ)) کریست ده سته کانی به رز کرد وه و مۆله تی وه رگرت، به لام که له ناستانه ی ده رگادا راده برد، پیلات به شیوه یه کی تیز تامی ره وه

بانگی کرد ((ناهای کریست ئەو خەبەرە ترسناکەى که بیستوومه بۆ جیهانت هیناوه چییه؟))

- کریست وەلامى دایهوه ((ناگر... ناگر بۆ پاککردنەوی زەوی))

- لەرۆمیهکان...؟

- نه له گاور و زالم و ناپاک و تیرهکان

- پاشان؟

- پاشان بەسەر زەوی داتاشراودا ئورشەلیمی تازه دروست دەکەینەوه.

- کى ئورشەلیمی تازه دروست دەکاتەوه؟

- من

- پيلات قاقا پینکەنى ((باشه، باشه، ههواته ههق لای من بوو که به ژنهکەى خۆم گوت تۆ شیتى، تۆ دەبى جارجاره بىتته دیدارى منەوه کارىکى وابکەى که کات بەسەر بەرم، باشه ئىدى ئیستا بپۆ، ماندوت کردم)) دەستەکانى لیکداو دوو نیره زەبەلاحى رهش هاتنه ژوورەوهو کریستیان برده دەرەوه،

- یههودا له دەرەوهى قەسریدا له چاوه‌پوانى دابوو، ناگای له خۆ نەمابوو، لەم دوایانەدا، خورشەتیکی پەنەنانى کەوتبوو گىانی ئوستادەوهو ئەوى دەخوارد هەموو رۆژى چینهکانى رووخسارى وردترو زرتەر دەبوو، قسەکانى غەمگینترو ترسناکتر دەبوو، هەموو جارى دەچوو- گەلگەتا- ئەو گردۆلکەیهى که دەکەوتتە دەرەوهى ئورشەلیم و رۆمیهکان گىانبازانیا ن لەوى لەخاچدەدا، دەرۆیشت و تاک و تەنەها چەندین سەعات لەوى دادەنیشت، بە ئەندازەى دیتنى کاهینهکان و کاهینه گەورەکان لە دەورى خۆى توورە دەبوو، گۆرى خۆى هەلەدەکەند، بەهەمان ریتە، بەلکو زیاتر هیرشى دەکردنە سەر و خوتبەى بۆ ماره ژەهراوى و درۆزنەکان دەدا، هەموو رۆژى لەبەیانیهوه تا سپیدە له دەرەوهى پەرستگا دەووستا قسەى توندى دەخستە بەر زمان وەك بلیى

بەدواى مەرگی خۆیدا دەگەرا، رۆژیکیان که یههودا لى پرسی که چ کاتى جلى بەرخ له خۆى دادەکەلینى تا شير به تەواوى و گەورەیی و جەبەرۆتى خۆیهوه دەرکەوتت؟

- کریست سەرى راتەکاندو بزەییکی کرد که یههودا هیچ کاتى له عومرى خۆى بزەییکی وانا هەموارى بەسەر لیۆهکانى هیچ مرۆقى نەبینى بوو، لەو زەمانەوه بەدوا یههودا لەو بەدوور نەکەوتبوو، هەتا لەو کاتانەى که دەچوو گەلگەتا، یههودا بەدزیهوه بەدواى ئەودا دەچوو تا نەبادا دۆژمنى کەمینىکی لى دانابیتتەوهو ئارەزووى گىانی ئەو بکات و بیکوژیت.

- یههودا له دەرەوهى تەلارى نەفرەتى بۆ سەرەوهو خوارەوه دەچوو، بە رق و کینهوه دەپروانیه پاسەوانە بى جولەکانى رۆمى کەبەچەکى مسین و رووخسارى گرژیانەوه بوون، هەرەها دەپروانیه ئەو ئالایە کوفەرى بازنیشان که له پشتى ئەوانەوه لەبەرزایی بەیرهقیکی بەرزەوه دەشەکایهوه. لەخۆى پرسی ((پيلات چ کارىکى بهو هەبوو؟ بۆ بانگی کردوو؟)) گىانبازانى ئورشەلیم یههودایان ناگادارکردبوو سەبارەت بەم بابەتەوه، که حنناو کىافا هەمیشە لەهاتوچۆى تەلار بوون کریستیان بەوه تاوانبار دەکرد که خەرىکی شۆرشیکە بۆ دەرکردنى رۆمیهکان تا خۆى بىتتە پادشا. بەلام پيلات قبولى نەدەکردو دەیگوت ((ئەو شىتیکی تەواو عەیارە دەست دەخاتە کارى رۆمیهکانەوه)).

- من جاریکیان بەتایبەت خەلکم نارد تا لى بپرسن که تايا خودای سراييل داوا له ئیمه دەکات که سەرانه بەدینه رۆمیهکان، ئەههق وەلامى دایهوه ((کارى قەیسەر بۆ قەیسەر و کارى خودا بسپیره دەست خوداوه)) ئەوکاتە پيلات له خەندە بەردەوام بوو گوتى ((ئەو بەدیوانەبى مرۆقىکى پیروژ نییه، خۆپروژ نواندن شیتى کردوو، ئەگەر دەخالت له ئاینى ئیوه دەکات، سزای بدەن، من دەخالت لەو کارە ناکەم، ئەو لەکارى من دەخالت ناکات)) قسەى پيلات بۆ ئەوان هەمیشە ئەوه بوو، بەلام ئیستا نەکا باوهرى خۆى گۆرى بىت.

- یههود وەستاو پشتى بەدیوارى بەرابەر تەلارداو بەحالهتیکی توورە، مشتى خۆى کردە گرى و دووبارەى کردەوه، چوار نەفەر لەخزمەتچیانى پەرستگا هاتن، تەختىکی

رهوانی رازاوه به زیریان له بهر ده رگای ته لار به نارامی له سهر زهوی دانا، په رده ی ئاوریشمینی بهر که نار بوو کیافا له جلیکی ئاوریشمینی ئاوزپرکراودا له سرخو پیی نایه سهر زهوی، ئه و نه دنده قه له و بوو که به زی ده و روبه ری چاوانی له لیکاو ده چوو، ده رگای دوو دهری سه نگینی ته لار دروست له هه مان ساتی که کریست ده هاته ده روه کرایه وه وه هه ر دوو نه فهر له ئاستانه ی ده رگادا رووبه پوری یه کتربونه وه، کریست له جیوه وه ستا به پیی پته ی و کراسی سپی پر له پینه یه وه به بی بزواتیکی ته واوه وه چاوی له چاوی کاهینی گه وره نا، کاهین پیلوه سه نگینه کانی بو سهر وه بر دو ئه وی ناسیه وه وه به سهری کرده وه، لیوه به ز ئاساکانی لیک کرده وه: ((ئهی یاخی لیتره چیت ده وی؟))، به لام کریست هیشتان بی جولوه به چاوانی درشت و به ئازاریکه وه له وی روانی و وه لامی دایه وه.

- ((ئهی کاهینی گه وره ی هه رماسی من ترسم له تو نییه))

- کیافا هاواری کرده سهر که ژاوه داره کانی ((فرپی دهنه ده ره وه)) خوشی بو ناو حه وشه که وته ری: مه یمون روو خساریکی قه له و پی چه ماوه له ژیر قه له ویتی خو یه وه باری سهر زهوی بوو.

- خزمه تکاران کریستیان له ناو میانده دا گرت، به لام یه هودا تاوی دایه پیشه وه وه هاواری کرد ((ده ستتان بهرز که نه وه!)) له کاتیکی ئه وانی وه لاوه نا ده ستی کریستی گرت ((یاللا ده بی قوتاریین))

- یه هودا خو ی به نیو وشتره خه لک و بز ناو دادده بو په راندنه وه ی کریست ریگه ی ده کرده وه، ئه وان له ژیر ده روزه ی بارداری شاردا رابردن و به دابه زین بو دۆلی- که درون- سهر هه لگه ران بو لای به رامبهر، ری بیث ئینیا یان گرت بهر.

- یه هودا له کاتیکی قو لی ئوستادی ده کوشی پرسی ((چکاری به تو بو))

- کریست دوا ی بیده نگیکی قوول وه لامی دایه وه ((یه هودا ده مه وی رازیکی ترسناک له گه ل باس بکه م)).

- یه هودای سهری قز سووری خو ی لار کرده وه به ده م گوپی کراوه وه ستا.

- تو به هیترین تاکی نیوان یا وه رانی، وا خه یال ده که م ته نها تو ده توانی ئه وه بیستی له باره ی ئه م بابه ته وه، شتیکم به وانی دیکه نه وتوه وه پییشیان، نالییم چونکه بهرگه ی بیستنی ناگرن.

- یه هودا له خو شحالیان سوور هه لگه راو گوتی ((مه ولای من به و متمانه یه ی به منت کردوه سوپاسگوزارم، بللی و دلنیا به که په شیمان نابیته وه)). یه هودا ده زانی بو جه لیلی خو شه ویستم جیه یشت و هاتووم بو سرا ییل؟

- یه هودا وه لامی دایه وه: ((به لی چونکه له هه مانجی یه ئه وه ی که ده بی روبدا روو ده دات)).

- ته واو دروسته، مه شخه له کانی خودا وه ند لیتره ده ست پیده که ن، ئیدی خه و له من، رفینراوه، نیوه شه وان له خه و راده په رم سهری ئاسمان ده که م، تا بیینم که هیشتا نه کراوه ته وه وه مه شخه له کان دانا به زن به هه لاتی سپی ده ده مان په له ده که م به گو فتار هه ره شه له ئاسمان هیما ده که م به فه رمان و پارانه وه داوا ی ئاگر ده که م بیته خواره وه، به لام ده نگم هه میشه ون ده بی، ئاسمان له به رزایی سه رمه وه داخراوه، به خاموشی و نارامه وه ده مینیتسه وه، ئه و کاته له پریکا روژی... ده نگی شکستی خوارد، یه هودا گوپی برده نزیک ده میه وه تا بیستی به لام ته نیا توانی گوپی له هه ناسه ی بر او و به یه که که وتنی ددانی بی، به هه ناسه برکیوه گوتی ((به رده وام به ... به رده وام به ... کریست هه ناسه ی تازه کرده وه و به رده وام بوو ((روژی له کاتیکی ته نها و ته نها به سهر گه لگه تاو راکشابووم، نه بی ئه شعیا له زه یندا نه خشی به ستا، که شیوه ی ته واوی ئه و له به رامبهر دیده کاغدا به سهر به رده کانی گه لگه تاوه به دیار که وت، پیسته بزنیکی باکردوی له ده ست دابوو، دروست له هه مان ئه و نیتره بزنه ده چوو که له بیاباندا بینی بووم، به سهر پیسته وه چه ند وشه ی نووسرابوو، له کاتیکی پیستی بزنی له به رچاوه کاغدا گر ت بوو فه رمانده رانه گوتی ((بخوینه وه))، به لام تا ئه و ده نگم بیست په یامبهر و بزنه که ون بوون ته نها وشه له فه زا مایه وه، که بیستیکی درشت و ره شو قورمزی بوو، کریست سهری بو لای نووره که هه لگرت و ره نگی په ری بوو، قو لی یه هودای گرت و

کوشی و خۆی بهوه وه هه‌ل‌واسی، ترساو زهمزه‌مه‌ی کرد ((ها ئه‌وه‌تانی فه‌زایان پرکردوه. یه‌هودا که ده‌له‌رزی گوتی ((بخوینه‌وه))

کریست به‌هه‌ناسه‌برکپوه ده‌ستی کرد به هجی کردنی وشه‌کان

پیتی وشه‌کان له‌ جان‌ه‌وه‌ری زیندوو ده‌چوون که ئه‌وه به‌دوایان که‌وتبوو ئه‌وانیش به‌رگریان ده‌کرد، له‌کاتی‌کا ده‌م نا ده‌م ئاره‌قه‌ی رووخساری خۆی ده‌سپه‌وه بانگی کرد ((ئه‌وه گونا‌هه‌کانی ئیمه‌ی گرتۆته گه‌رده‌نی خۆیه‌وه، له‌به‌رخاتری هه‌ل‌خزینی ئیمه‌ برینداربوو به‌هۆی گونا‌هه‌کانی ئیمه‌وه کوتراوه.. ئه‌وه مویته‌لابوه، به‌لام ده‌می خۆی نه‌کرده‌وه، ته‌کفیر کراوه و رادراوه، وه‌ک چۆن به‌رخێ که‌ بو سهربرین ده‌برد‌ری، به‌بی به‌رگری بو پیشه‌وه ده‌چوو))

کریست دیسان له‌قسه‌ی خۆی وه‌ستا، ره‌نگی وه‌کو مردوو سپی بوو، یه‌هودا که به‌ئارامی وه‌ستابوو به‌ ئه‌نگوستی گه‌وره‌ی پیی تلیشه‌ به‌رده‌کانی لیک‌ده‌داو گوتی ((من تیناگه‌م ئه‌وه به‌رخه‌ی که‌ بو سهربرین ده‌برد‌ری کپیه‌؟ چ که‌سی بو قوربانگا ده‌چیت؟))

کریست وه‌لامی دایه‌وه‌وه گوتی ((برام یه‌هودا من ده‌برد‌ریمه‌ قوربانگا!)) یه‌هودا که پاشه‌کشه‌ی ده‌کرد گوتی ((تۆ؟ به‌م جۆره‌ تۆ کریستیانو نیت؟))

- بو؟ هه‌وم.

- یه‌هودا دووباره‌ گوتی ((من تیناگه‌م)) ئه‌نگوستی پیی خۆی به‌تلیشه‌ به‌رد بریندارکرد.

- یه‌هودا هاوارمه‌که، رینگای ئه‌وه‌یه، بو ئه‌وه‌ی دونیا رزگاربی من به‌مه‌یل و ره‌زای خۆم ده‌بی بمرم سه‌ره‌تا خۆشم تینه‌گه‌یشتم، هه‌موو ئه‌وه نیشانه‌ی که‌ خوداوه‌ند ده‌ینارد، بپه‌وده‌ ده‌رۆیی، هه‌موو ئه‌وه نیشانه‌، جارێ به‌وینه‌ی خه‌ونی له‌هه‌وا جارێ به‌وینه‌ی خه‌و یا به‌وینه‌ی جه‌سته‌ی ئه‌وه بزنه له‌ بیابان که‌ گونا‌هی ته‌واوی خه‌لکی

به‌گه‌رده‌ن بوو، له‌وه‌وه‌ی که‌ مالتی دایکم جیه‌شتتوه، سیبه‌ریکی وه‌ک سه‌گ که‌وتۆته دوامه‌وه جار‌جا ده‌که‌وته پیشه‌وه تا ریم پیشان بدا ئه‌وه رینگایه‌ چیه‌ - خاچ!

کریست نیگاییکی له‌پرووی تپرامانه‌وه کرده‌وه، که‌واته‌ دوای ئه‌وه ئورشه‌لیم بوو، کپوی به‌ چه‌ند گومه‌زیک‌ی سپی دره‌وشاوه‌وه له‌پیش روویا به‌ردو تاک و توکی دره‌ختی زه‌یتونی گه‌لا نوقره‌یی و سه‌رونیازی ره‌ش.

خۆره‌تاوی پرخوین له‌ ئاوابووندا بوو، یه‌هودا ریشی ردینی خۆی هه‌ل‌که‌ند دووری فریده‌دا، چاوه‌روانی کریستیانی دیکه‌بوو، کریستیانیوی به‌خۆی و شمشیره‌وه که‌ به‌ هاواری ئه‌وه مردوه‌کانی دۆلی - یه‌هو شافات - بینه‌ ده‌روه‌وه په‌یوه‌ندی به‌زیندووون بکه‌ن، به‌هاتنه‌ده‌روه‌ی مردووون له‌گۆر ئه‌سپ و وشتری قه‌ومی یه‌هود ئه‌وانیش زیندوو ببنه‌وه، پیاده‌وه سواره‌ هه‌موو به‌یه‌که‌وه بو کوشتاری رۆم هی‌رش به‌ن، کریستیانو به‌سه‌ر ته‌ختی پاشایی داود دانیشی جیهان له‌ژیر نقیم‌ی دابیت، ئه‌وه کریستیانیوی بوو که‌ یه‌هودا ئه‌سخه‌ریوتی چاوه‌روانی کردبوو... و ئیستا به‌دره‌نده‌خویی سه‌یری کریستی ده‌کرد و لپه‌کانی خۆی گه‌ستنه‌وه تا قسه‌ییکی ناشیرین له‌ده‌می نه‌یه‌ته‌ ده‌روه‌وه دووباره‌ ده‌ستی کرد به‌ لیک‌دانی تلیشه‌ به‌رده‌کان، به‌لام ئه‌جاره‌ به‌ئه‌ژنۆکانی کریست ئاگاداربۆوه، دل‌ی پی سووتا، له‌کاتی‌کا شیوه‌ی قسه‌کردنی خۆی شیرین کرد گوتی ((برام یه‌هودا ئازابه، هیچ رینگاییکی دیکه‌ نییه‌.. ری هه‌ر ئه‌وه‌یه))

- یه‌هودا که‌ چاوی برپیوه‌وه تاویره‌کانه‌وه گوتی ((دوای ئه‌مه‌؟))

- به‌ته‌واوی شکۆو گه‌وره‌یی خۆم ده‌گه‌ریمه‌وه تا بو دادوه‌ریکردنی مردوو زیندووون دانیشم.

- که‌ی؟

- زۆرانی له‌ ئه‌ندامانی نه‌وه‌ی نوێ بو دیتنی من به‌زیندووویی ده‌میننه‌وه، یه‌هودا گوتی ((یاللا با برۆین)) هه‌نگاه‌کانی توند کرد، کریست له‌دوای ئه‌وه‌وه به‌هه‌ناسه‌برکپوه ده‌رۆیشته‌وه هه‌ولیده‌دا پی به‌پیی ئه‌وه بروات، عاقیبه‌ت خۆره‌تاو له‌دابه‌زیندا که‌وته پشت کپه‌کانی یه‌هودیه‌. له‌ ئه‌وان ده‌وراندا له‌ده‌ریاری مردوویدا

دهنگی چه قهله تازه بیداره کان ده بیسترا، یه هودا به خه شم و خرۆشه وه بو پيشه وه گلۆرده بووه، له ناخیا زه لزه له یی به رپا بووو، هه موو شتیکی ویران ده کرد، ئیلیازر هه لسا بووه جیلوه ییکی مردووترو پۆخلتر له خودی مردووانی هه بوو، مرۆقی تووشی هیلنج ده کردو خودی کریستیانو چۆن دهیتوانی له م جهنگه دا ده گه ل سرا بیل بیته که نارده وه؟

نا، نا، یه هودا شه وهك ریبازیک باوه رپ به مه رگ نه بوو، گه رپا یه وه، ده یویست په لپ بگری و چه ند وشه ییکی گازانده بدر کینی که به سه ر زمانیه وه له حاله تی سوتان دابوو، رهنگه شه وشانه، کریست ناچار به گۆرینی ریگا بکات و سه رفی نه زه ر بکات له رۆیشتن به ره و مه رگ، به لām له کاتیکا ده گه رپا یه وه، هاوار ییکی پر له وه حشه تی سه ردا سیبه ر ییکی گه وره له جهسته ی کریست که وته سه رزه وه یه وه، شه م سیبه ره، سیبه ری مه رگ نه بوو، به لکو سیبه ری خاچیکی گه وره بوو، دهستی کریستی گرت و له کاتیکا هیما ی ده کرد گوتی ((سه رکه)) کریست له به رخۆ له رزی ((بیده نگ به، برام یه هودا شتی مه لی)) به مجۆره شه وان بازوو به بازووی یه کتری له سه رخۆ له و گردۆلکه یه ی که به (بیث ئنیا) دا کۆتایی دههات سه ره له گه ران، شه ژنۆکانی کریست چه مایه وه یه هودا به رزی کرده وه، شه وان قسه یان نه ده کرد، یه کسه ر کریست لاریۆه، به رد ییکی گه رمی له سه ر زه وی هه لگرت بو ماوه ییک توند گرتیه ناو دهسته کانی، ئیا شه به ردی بوو یا دهستی مرۆقیکی تازیز؟ سه ر یی ده ور به ری کرد، وا، له ته واوی خاکی مردووی زستاندا ئیستا که سه وزایی ها تۆته ده ره وه و بۆته گول...!

- برام یه هودا خه مگین مه به، سه رکه چۆن گه م ده رۆی، چۆن خودا وه ند باران ده نیروی زه وی زگی پر ده بی و گوله گه م سه ر له خا ک ده ردینن تا بیته مایه ی هیزو برستی مرۆق، شه گه ر ده نکه گه م نه مر ی یا هی شو وه کانی زیندوو ده بو نه وه؟ هه مان بابته ده رباره ی کور ی ئینسان راست ده ر ده چی.

به لām یه هودا دانه ده سه کنا و بی شه وه ی قسه یی بکات، به رده وامی ده دا به سه ر هه لگه ران به سه ر گردۆلکه وه، خۆره تا و چوو په شت کیه کانه وه، شه و به سه ر خا که وه هه لسا یه وه، له به رزایی گردۆلکه وه، جریوه جریوی یه که مین مه شخه ل به رچا و ده که وت.

کریست گوتی ((ئیلیازر وه بیر خۆت بهینه وه)). به لām یه هود دوو چاری هیلنج بوو به په له له حال ییکا که تفی رووده کرد به رده وام بوو له سه ر رۆیشتن.

مارتا مه شخه لی داگیرساند ئیلیازر دهستی دانا یه سه ر چا وه کانی، که رووناهی هیشتا که ئازاری ده دا، په ترۆس بازووی مه تی گرت و دووتایی له ژیر نووری مه شخه لدا دانیشتن، سالومه ی پیر به سه ته یه ک خوری ره شی پهیدا کرد و رستی و بیری له کور ه کانی ده کرده وه، ئاخ خودای من یانی رۆژیکی وادی که شه وان له شکۆ گه وره یی خۆیان، به نه وار ییکی زیر به سه رو مالیکی بی له باتی ده رپا چه ی گنسارت بینن؟

مه جده لیه ری جاده ی گرت به ره، ئوستاد دوا که وت بوو، ره نج و ئازاری وا گه وره بوووو که ئیدی روحی شه له مالدای جیی نه ده بووه، چوو بۆه لای جاده به و ئومیده ی که دیداری مه عبودی خۆی بکات، یا وه ران له حه وشه دا ده سه ته شه ژنۆ دانیشتبوون، به تیله ی چا و سه ر یی ده رگایان ده کردو چیان نه ده گوت، توور به یی هیشتا له ده روونیا ندا ده کولا، ته واوی مالی سوتو کویر بوو دهنگی هه ناسه شی لی نه ده هات، په ترۆس شه رۆژانه ی هی نا بووه سه ر که ئاره زووی زانستی شه و شتانه بوو که با جگر له ده فته ریا دهینووسی، ئیستا کی ساتیکی له بار گه یشتوو بوو، دوا ی ملامانی له گه ل شه وانی دیکه، ئیدی نهیتوانی چیتر تاقه تی هه بی، ده با تی بگات که مه تی ده رباره ی شه و چی ده لیت، شه و میرزایانه مرۆقی بی شه رم بوون له به ره شه مه په ترۆس ده بوا یه ئاگادار بووا یه که نه بیته په نجه نومای نه وه کانی ئایینه ده، مه گه ر مه تی زاتی ده کرد کار یکی و ابکات؟ هه موو شتیکی له دهستی شه ودا ده گرت ده یخسته ناو ئاگره وه، به لی هه مان شه مشه و ده بی بزانی، به چاپلوسی بازووی با جگری گرت و دوو نه فره ی له ژیر نووری مه شخه لدا دانیشتن.

- مه تی لووتف بکه بۆم بخوینه وه، راستی مه سه له که شه وه یه که ده مه وی بزانی ده رباره ی ئوستاد چی ده نووسی؟

– مه‌تی به‌بیستنی ئەو قسه‌یه شادومان بوون له‌سه‌رخۆ ده‌فته‌ره‌که‌ی ده‌ره‌ینا، جی‌گه‌ی ده‌فته‌ره‌که‌ی به‌سه‌ر دل‌یه‌وه‌بوو، له‌چه‌فیه‌ییکی چنراوه‌وه ده‌یی‌چایه‌وه که له‌لایهن می‌رئ‌ی خوشکی ئیلیازر کرابوه دیاری بۆ ئەو، ئیستاکی به‌دیقه‌ته‌وه له‌وه‌ر‌یی‌چه‌که‌ی ده‌ره‌ینا‌و وه‌ک بلی‌یی بوونه‌وه‌ر‌ییکی زیندووی زامداربوو، ده‌یک‌رده‌وه، له‌کاتی‌کا به‌دیقه‌ت له‌شی خۆی بۆ پ‌ی‌ش‌و پ‌اش ده‌برد، به‌ئاوازی که‌ ت‌یکه‌ل به‌خو‌یندنه‌وه‌و سرود بوو ده‌ستی پ‌یک‌رد:

– کت‌ییی دره‌ختنامه‌ی کریستی کورپی داودی کورپی ئیبراهیم ئیسحاقی ه‌ینابه‌رو ئیسحاق یاکوب و یاکوبیش یه‌هودا و براکانی، یه‌هوداش فارص و زارحی ه‌ینابه‌ر په‌ترۆس چاوانی داخستبوو گو‌یی قول‌اغ کرد‌بوو! ته‌واوی نه‌وه‌کانی یه‌هود له‌به‌ر چاوه‌کانیدا ده‌هاتنه‌ ژووره‌، له‌ ئیبراهیم‌ه‌وه تا داود چوارده‌ نه‌وه، له‌داوده‌وه تا ئەساره‌تی بابل چوارد نه‌وه، له‌ئه‌ساره‌تی بابه‌وه تا کریست چوارده‌ نه‌سل.

.....چ نه‌ته‌وه‌یی، چ سو‌پایه‌کی بی‌ شو‌مارو جاویدانه‌! یه‌هودی بوون چ له‌ززه‌ت‌ییکی فیزخول‌قی‌نه‌ره‌! په‌ترۆس سه‌ری به‌دیوار دابوو، گو‌یی راگرت، چه‌ندین نه‌وه‌ی یه‌ک له‌دوای یه‌ک ده‌هاتنه‌ پ‌ی‌ش‌و ده‌گه‌یشته‌نه‌ کریسته‌وه په‌ترۆس گو‌یی ده‌دای، چ په‌رجوو‌ییکی زۆر له‌ یادی ئەودا روویدابوو، پرته‌وی له‌وه‌ په‌رجووانه‌ به‌سه‌ر ئەودا هه‌لات‌بوو! باشه، کریست له‌ (بی‌ت له‌حم) له‌دایک بووه‌و باوکی یوسفی نه‌جار نه‌بوو به‌ل‌کو رۆحی پ‌ی‌رۆز بوو سرمو‌غ ه‌ایتون ئەویان ده‌په‌رست، به‌راستی له‌کاتی ئاوه‌مۆرکردنی ئەودا ئەو وشانه‌ چ بوو که‌ له‌ئاسمان به‌هۆی کۆتره‌وه هه‌ل‌ده‌رژا؟ په‌ترۆس ئیدی قسه‌ی نه‌ده‌بیست، باشه‌ چ که‌سی ئەم قسانه‌ی به‌مه‌تی گوت‌وه که‌ ئەسله‌ن له‌وی نه‌بوو؟ په‌ترۆس وشه‌کانی نه‌ده‌بیست ته‌نها مۆسیقای یه‌ک نه‌واو خه‌مگین له‌گو‌ی‌چکه‌یدا لایله‌یه‌ی ده‌چری.

هه‌ر قسه‌یی له‌به‌رچاوی ئەودا وه‌کو هه‌نار وابوو، وه‌کو هه‌مان ئەو هه‌نارانه‌ی که‌ سالی پ‌یشوو له‌ ئه‌رمجادا خوارد‌بووی، هه‌ناره‌کان له‌ فه‌زادا شه‌قیان ده‌برد و له‌میانی ئەوان جاری وه‌کو مه‌شخه‌ل و زه‌مان‌یک‌یش وه‌کو فریشته‌ به‌بال و شه‌پوره‌وه ده‌هاتن.

له‌پ‌ر‌ی‌کا له‌میانی خه‌ودا خوارد‌نه‌وه‌ی چه‌ند هاواریکی شادی نه‌نگیزی هاته‌ به‌ر گو‌ی له‌خه‌و رابوو، له‌به‌ره‌وه‌رووی خۆیدا مه‌ت‌یی بینی که‌ ده‌فته‌ری به‌سه‌ر ئەژنۆوه‌ بوو ه‌یشتاکه‌ هه‌ر ده‌خو‌یندنه‌وه، وه‌ب‌یری هاته‌وه، له‌به‌ر ئەوه‌ی چووبووه‌ خه‌وه‌وه‌هه‌ستی به‌شه‌رم کرد، مه‌تی له‌باوه‌شی کردو ل‌ی‌وه‌کانی ماچکرد.

– برام مه‌تی ده‌بووری، به‌لام له‌هه‌مان کاتدا که‌ گو‌یم راگرت‌بوو چوومه‌ به‌هه‌شت، کریست له‌ لای ده‌رگادا به‌دیارکه‌وت و مه‌جده‌لیه‌ به‌دوای ئەوه‌وه، رووخساری مه‌جده‌لیه‌ له‌شادیان بریقه‌ی ده‌دایه‌وه، له‌ ل‌ی‌وو چاوو گه‌رده‌نی رووتیدا مه‌شخه‌ل ده‌هاته‌ ده‌ره‌وه، کریست به‌دیتنی په‌ترۆس که‌ مه‌تی له‌باوه‌ش گرت‌وه‌ ئه‌وی ماچکرد، پۆته‌لاکی کرایه‌وه، به‌ه‌یما به‌وانی گوت ((مه‌له‌کوتی ئاسمان ئەوه‌یه‌ ته‌وکاته‌ نزیک ئیلیازر که‌وته‌وه که‌ خه‌ریک بوو به‌رزب‌یت‌ه‌وه، بانگی کوربه‌کانی پشتی ئیلیازری کردو نیگه‌رانی ئەوه‌ بوو که‌ نه‌باد بشک‌ین، دووباره‌ دان‌یشت‌ه‌وه، ده‌ستی خۆی در‌ی‌ژکردو به‌نوکی په‌نجه‌کانی خۆی ده‌ستی له‌ده‌ستی کریستدا، کریست له‌رزی، ده‌ستی ئیلیازر له‌پ‌اده‌به‌ده‌ر سارد‌بوو بۆنی خاکی ل‌ی‌ده‌هات.

کریست له‌ژووره‌ هاته‌ ده‌ره‌وه، دووباره‌ چووه‌ هه‌وشه‌وه‌ تا هه‌ناسه‌ هه‌ل‌ک‌یشی، له‌میانی مه‌رگ و ژیاندا لنگی ده‌کوتا، ه‌یشتا خوداوه‌ند توانای ئەوه‌ی نه‌بوو که‌ به‌سه‌ر رزینی ده‌روونی ئەودا سه‌رکه‌ویت، ه‌یچ کات مه‌رگ قودره‌تی هه‌قیقی خۆی وه‌ک چۆن له‌وه‌ پیاوه‌ی پ‌یشانده‌دا وه‌دیارنه‌خست‌بوو، کریست ترسو و خه‌میکی زۆر دایگرت.

سالومه‌ی پ‌یر به‌ته‌شی و خوری ژ‌یر هه‌نگلی ل‌یی نزیک بووه‌و به‌سه‌ر په‌نجه‌ی پ‌ی‌یا وه‌ستا تا به‌دزی شتی به‌کریست بلی ((مه‌ولای من))

کریست بۆ بیستنی قسه‌کانی ئەو لار‌بووه ((بلی سالومه))

– مه‌ولای من، که‌ بۆئاسمان ده‌رۆی، تک‌ایی‌کم له‌تۆیه‌، خۆ دیتت که‌ ئیمه‌ بۆ تۆ چیمان کرد.

دلتی کریست له نا کاو تیچکپه ستراپه وه ((قسه بکه، سالومه)) له خۆت پرسپوه ((چ کاتی
مرۆقه کان په ی بهم خاله ده بهن که کرداری باش تا ناستی پاداشت دانابه زئی))

– رۆلهم، ئیستا که مه بهستی ئه ودهت ههیه له سه تهختی خۆت دانیشی کورپه کام
یا کوب و یۆحه ننا له دهستی چه پ و راستی خۆت دانئ.

کریست له کاتی کا لپوه کانی خۆی ده گهسته وه تا قسه یی نه خاته سه زمان، چاوی برپه
زهویه وه.

– بیستت رۆلهم؟ یۆحه ننا

کریست ههنگاو یکی به ززی هه لپنا و چوه ژوره وه، مه تی بیننی که هیشتا دهفته ری
کراوهی به سه ر ئه ژۆنۆکانی خۆی راگرتوه، چاوه کانی داخستبوو هیشتا غه رقی ئه و
وشانه بووبو که خویندبوویه وه.

کریست گوتی ((مه تی دهفته رت بهینه ئیره وه، چی ده نووسی؟ مه تی هه لساپه وه و
نووسینه که ی سپارده دهستی کریسته وه، زۆر شادومان بوو گوتی ((مه ولای من لیره
زینده گی و کرداری تۆم بۆ نه وه کانی ئاینده نووسیوه ته وه)).

کریست له ژیر نووری مه شخه لدا دانیشته و که و ته خویندنه وه، له هه مان وشه کانی
سه ره تادا راجفری، به زبریه وه دهستی به وه رگپرانسی کاغه زکرد و به په له خویندیه وه
رووخساری سووربووه و تووره بوو.

مه تی له بینینی بزوت و رووخساری ئه و به ترس و له ززه وه خزیه سوچی که وه،
له چاوه پروانیدا مایه وه، کریست درای ئه وهی چاویکی خیرای به دهفته ره که دا گپرا
نه ییتوانی خۆی راگری، هه لساپه وه به خه شم و نه فره ته وه ئینجیلی مه تی هاویشته
سه رزه وی، هاواری کرد، ((هه موو ئه وان ه درۆیه، کریستیانو پیویستی به په رجوو
نییه، بوونی خۆی په رجوه، پیویست به په رجوویکی دیکه نییه من له ناصیره له دایک
بووم، نه ک بیت له حم، هه رگیز پیم نه چۆته - بیت له حم هیچ موغی کم له بیر نییه و هیچ
کات له ژیا نندا پیم نه نا وه ته خاکی میسه ره وه ئه وهی که له کاتی ئاوه مۆر کردنی من
ده رباره ی گوفتاری کۆتره که وه نووسیوته.

– ئه و کورپی خۆشه ویستی منه ((کی ئه وهی به تۆ گوتوه. من خۆم که به رۆشنی
نه مییست، تۆ که له وی نه بووی چۆن په بیست به م کاره بر دووه؟)) مه تی به ترس و
له رزه وه وه لانی دایه وه ((فریشته بۆ منی ئاشکرا کرد))

– فریشته! کام فریشته؟

– هه مان ئه و فریشته یه ی که هه ر شه وی قه لهم ده گره ده ست دیت، سه ر له بن گویم
ده نی، مه شقم پیده کا.

کریست به شله ژانه وه گوتی ((فریشته یی؟ فریشته سه رمه شقت بۆ ده نووسی تۆش
ده نووسی؟)) مه تی زاتی دا به ر خۆی و گوتی ((به لئ فریشته یی، هه ندی جار هه تا
ده شیبینم هه میسه ده نگی ده گاته گویم، لپوه کانی به گوئی راستم ده که وی، هه ست
ده که م په روبا لئ به ده وری مندا وه ریپچاوه، من له کاتی کا وه ک ساوایی له نا و په روبا لئ
فریشته دا پیچراومه ته وه، ده نووسم، هه رچی هه ده لیم ئه وه یه که ئه و ده یلی،
ده نی نووسمه وه، که واته تۆ وات خه یال کردوه که ده توانم ئه م هه موو په رجوویه به ته نها
بنووسمه وه))

کریست دووباره به بنی لپوه وه گوتی (فریشته یی؟) له ده ریای ئاشکرا کردندا غه رق
بوو، بیث له حم، موغان، میسر ((کورپی خۆشه ویستی من)) ئه گه ر ئه وان ه راستی ترین
راستی بن.. ئه گه ر ئه وه به رزترین ناستی راستی بی که ته نها له قه لمه مره وی
خودا دایه... ئه گه ر ئه وهی که ئیمه ناوی ده نیین حه قیقه ت، خودا به درۆ بانگه شه ی
بکات..!؟

کریست لپوی به قسه که و ته وه، لاربۆوه به دیقته ته واوی نووسینه کانی که به سه ر
زه ویدا په رش و بلاوی کردبۆوه کۆ کرده وه دای به مه تی، مه تی دووباره ئه وان ی له
چه فیه چناره که پیچاپه وه و نایه ژیر کراسیه وه کریست گوتی ((هه رچییه ک فریشته
سه رمه شقت پیده دا بینوسه وه، بۆمن ئیدی دره نگه)). به لام گوفتاری خۆی ته وا و
نه کرد له هه مان کاتدا یا وه رانی یه هو دیا وه ک نقیمی ئه نگوستیله گرته خۆ له باره وه ی
گفتوگۆی (پیلات) و ئوستادی خۆیان پرسیاریان کرد، به لام یه هو دا بی ئه وه ی نیگه ای

بکاته ئەوان خۆی لە ئەلقەى ئابلۆقە دراو دەركیشتا و چوو دەمی دەرگاوه، لەبەر بچم و دەنگیان حال و وزعی تێکچوو، ئیستا دەیتوانی بەتەنها قسە لەگەڵ ئوستاد بکات، رازیکى وەحشەتەك ئەو دوو بەیەكەوه پەيوەندداوه و لەوانى دیکەى جیاکردنەتەوه، یەهودا سەیری رووخسارى ئەوى کرد که چۆن جیهان ئەوى لەکامى خۆیدا بردۆتە خوارەوه، سەیری یەكەمین ئەستیرەى بەربالایى سەرى کرد که وەك قەندیلۆکەیهك جریوه جریوى بوو بەبنى لێویەوه گوتى: ((پەروەردگارى سراييل کۆمەگم بکە دەنا شیت دەجم)) مەجدەلیه دووچارى شلەژان هات، چو لە کەنارى ئەودا وەستا یەهودا ویستی بچیتە دەرهوه، بەلام مەجدەلیه خۆی بەدامەنى جلى ئەودا چەسپاند.

– یەهودا دەتوانی بەبى ترس رازت بۆ من ئاشکراکەى، تۆ من دەناسى

– کام راز؟ پیلات ئەوى بانگ کردبوو تا بلێت ناگات لەخۆت بى ... کىفا ..

– ئەو نالیتم، رازیکى دیکە.

– کام رازى دیکە، مەجدەلیه دووباره ئاگرت کەوتۆتە گیانەوه، چاوهکانت لەدوو رهزوى داگیرساو دەچیت، بگرى، فرمیسکە کانت خامۆشيان دەکاتەوه.

بەلام مەجدەلیه ددانى لە چەفیهى خۆى برده خوارەوه و پارەى کرد، بەزەمزەمه کردنەوه: ((بۆ دەبى تۆ هەلبژیرى، تۆ یەهودای ئەسخەریوتى؟))

ریش سوور توورەبوو، بازووی مەجدەلیهى گوشى و گوتى ((میرى مەجدەلى ئەى چاوهریت دەکرد کى هەلبژیرى! ئەو پەترۆسە ئاشەوانە یا ئەو یۆحەننا گەمژەلە؟ نەکا چاوهروانى ئەوەت کردبى تۆی ژنیژگە هەلبژیرى من دەبینى که لەبەردى چەخماخى بیابان رسکاوم، لە بەرابەر هەر ناچۆریه کدا دەوەستم، هەر لەبەر ئەمەبوو که منى هەلبژارد)).

چاوانى مەجدەلیه پر لە فرمیسک بوو زەمزەمهى کرد ((هەق بە تۆیە، من ژنیکم، بوونەوه ریکى نەخۆش و زامار)). پاشان چوو ژوورەوه و لەکەنار ئاگردا هەلکورما...

مارتا سفردى نانى ئیوارەى ئاماده کرد، یاوه رانى لەحەوشەوه هاتن و بەسەر سفردەوه دانیشتن- ئیلیازر، بەهەلقوراندنى چەلا و هیزی وەبەر هاتبووه سەیری ناوحەوشەى دەکرد، لەشى شەقارشەقار بووى هیدى هیدى بەهەواو نوروو خۆراك یەکتریان دەگرتەوه و برستیان وەبەردەهاتەوه.

دەرگای ژوور کرایهوه و خاخامى پیر بەرەنگى پەریپوو سیبەراوى وەك چۆن تارماییى بەدیارکەوت، بەتوندی خۆى دایه سەر گۆچانەکەى، چونکە ئەژنۆکانى هیزی راکیشانى بارى لەشى ئەویان نەبوو، هەرکە کریستی بینى بەهیمما تییگەیاندا که قسەى لەگەڵ ئەو هەیه، کریست هەلسایهوه... دەستى پیرەمیردى گرت و داینیشاندە سەر زهوى، ئەوکاتە خۆى لەتەك ئیلیازر دانیشت و گوتى ((باوکە منیش دەمەوى قسە لەگەڵ تۆ بکەم)) خاخامى پیر بەنیگایىكى جەك بەقەهرو لوتف گوتى ((کۆرم گلەبیم لەتۆ هەیه، لەبەر چاوى هەمووان دەیگێرمەوه، لینگەرێ هەموو ژن و پیاوکان بیستن و ئیلیازریش که لە گۆردا هاتۆتە دەرهوه و دانای نهنینیکى زۆره لینگەرێ هەموو بابییستن)).

کریست وەلامى دایهوه ((مرۆقەکان چى دەلین؟ لەمەتى پیرسە فریشتەبى لە ناو ئەم مالهەدا هەلەفرى و گوێ رادەگرى، لینگەرێ با ئەو فریشتەیه یاوه رى بکات، باشە باوکە، ئازارى تۆ چیه؟))

– تۆ بۆ دەتەوى ریبازى پیرۆز لەکارخەیت؟ دروست وەکو کورێ که ریزی لە باوکى پیری خۆى دەگرى، ئیمەش تا ئیستا ریزی ئەوانمان گرتووه، بەلام ئەمەرۆ لەبەرابەر پەرستگادا تۆ ئالایى خۆت هەلکردووه، نشینگەى ئەو یاخیبونەى دەروونى دلێ تۆ لەکوئیه؟

– باوکە، عەشق، لەکەنار پینی خوداوه، ئا لەوى دلیم پاریزەرى خوی دەدۆزیتەوه و ئارام دەگرى.

– مەگەر ناتوانی لەگەڵ ریبازى پیرۆزدا تا ئەو رادەیه بچى؟ مەگەر نازانى که کتیبە پیرۆزەکان دەلین. ریباز، نۆ سەد و چوارده نەوه بەر لەوهى که خوداوەند جیهان

بجولقینتی نووسراوتهوه، بهلام بهسهر پیستهوه که لهو زهمانه دا ئاژه لئی نه بوو تا سوود له پیستی وەرگرن، نه بهسهر دارهوه، چونکه درهختی نه بوو، نه بهسهر بهردهوه، چونکه بهردی نه بوو، ریبار بهسهر بازوی چهپی خوداوه نندا بهمشخه لئیکی رهشی سهه ساگری سپی نووسراوتهوه، دیقته بکه بهپی ههمان شه ریباره پیروزه بوو، که خوداوه نند جیهانی خولقاند.

((کریست که ئیدی خۆی پی نه گپرا هاواری کرد نا... نا... نا...))

خاخامی پیر به میهره بانیهوه دهستی شهوی گرت ((کورم بو وا هاوار ده که ی؟)) کریست ههستی به شهزاری کردو سوور هه لگه را، ریشمهی رۆحی له دهست چوو بوو ئیدی نهیده توانی مه هاری کاتهوه، وهک بلایی له سه رهوه تا ژیر پیی بریندار بووه، به چاوئیکی چوو که له تاو بازار هاواری ده کرد.

ئه مجارهش هاواری کردبوو ئارامی گرتوه، دهستی خاخامی پیری گرتو ئاوازی دهنگی خۆی نزم کردهوه ((باوکه، گه لاگانی دلئی من کتییی پیروزن، هه موو لاپه ره کانی دلم پارچه پارچه کردووو فریم داوه ته دور))، بهلام که قسهی ده کرد، باوه پری خۆی گوژی ((من نا، من نا، به لکو خوداوه نندی که منی ناردوو، ههستی کرد هیئیکی ئاگرین و بهرگه نه گرتنی له لهشی کریستدا دیتته دهرهوه، لهو کاتهی که له په نجه ره ی کراوه دا بائیکی توند له هه لکردندا بوو مه شخه لئی کوژاندهوه، خاخام کریستی بینی که له ناو تاریکیدا، به جیلوه جه لالیکی ستوونی له تاگر له ناو هه وشه دا وه ستاوه، سهیری راست و چهپی ده کرد تا، به لکو ناگاداری ئاماده بوونی موساو ئه لیا س بی، بهلام هیچ یه که لهم دووانه ی نه دیت، کریست به گه ورهیی خۆی ته نهابوو سه ری ده گه یشته قسپی بنمیچه وهوه له نووری هه لده کیشا، دروست له هه مان کاتدا خاخام له کاری هاوار کردن بوو کریست قوئی خۆی کردهوه، ئیستاکی شه بوو بوو به خاچی بلایسه ی ئیله ی لیه لده ستا. مارتا هه لسا یه وه مه شخه لئی دووباره داگیرساندهوه، هه موو شتی گه راپیه وه سه ره روشی جارانی، کریست هیشتا به سه ری لارو به سه رسوو پرمانه وه دانیشتبوو، خاخام سهیری ده وره ره ی کرد، هیچ کهس له تاریکی ناگای له شتی

نه بوو بوو، شهوانی دیکه به دهوری سفره وه خۆیان ئاماده ی خواردنی نانی ئیواره ده کرد.

خاخام له بهر خۆ گوتی ((خوداوه نند منی گرتوته ناو دهستی خۆیه وه یاریم پیده کا)) حقیقهت ههوت ره هه ندی هه یه، له لاییکا ئیدی بو سه ره وه خواره وه دم ده بات و دوو چاری سه رگیتیم ده کات))

کریست برسی نه بوو له سه ره سفره دانه نیشت، خاخامی پیریش، شهوان له که نار ئیلیازر مابوونه وه که چاوه کانی داخستبوو واده هاته بهر چاو چوو بیتته خه وه وه، بهلام ئیلیازر نه چوو بووه خه وه وه، به لکو له نه ندیشه دا بوو، شهوه چ خه ونی بوو که بینیبوو؟ ئایا له راستیدا شه مردبوو چوو بووه ژیر خا که وه، شهو کاته له هیکه وه ده نگییکی به هه یه تی بیستبوو که ((ئیلیازر وه ره دهره وه)) شهویش به کفنی خۆی له جیوه هه لبه زیه وه و بیدار بووه تا خۆی له ناو پۆششی هه مان شه کفنه ی که له خه ون دا بینی بوو بینی؟ شاید شه وهش خه ون نه بی، نه کا به راستی چوو بیتته دونیای مردووانه وه کریست به ئارامی وه لامی دایه وه ((باوه من نه مده زانی، کاتی که شهوم بینی به ردی گوژ بهر زده کاته وه و توشی وه حشته بووم، ده مو یست راکه م، بهلام شه ره مه زابووم له وی وه ستام و له رزیم))

خاخام گوتی ((من بهرگه ی هه موو شتی ده گرم ته نها بوئی گه نیوی له ش نه بی له رزیندا، من له شی ترسناکی دیکه م دیوه، شهو له شه ی که هیشتا ده بخواردو دهینۆشی و قسه ی ده کردو ئاخ ی هه لده کیشا و له بین ده چوو، هرودیس پاشا ده لیم: رۆحیکی زل که مه حکوم به مه شخه لئی دۆزه خ بوو، شهو ماریانی جوانی کوشت شه ژنه ی که خۆشیده ویست، کورپان و ئه فسهران و دۆستانی خۆشی، کیشوه ری فراوان کرد، بورج و ته لارو شارو په رستگای پیروزی ئورشه لیم هه تا به هادارتر له په رستگای کۆنی سلیمانی دروست کرد، له وه ی که تینوی جاویدانی بوو ناوی خۆی به پرونو زپ به سه ره به رده کانه وه هه لده کۆلی، شهو کاته له هیکه وه له وه پری گه وره یی خۆی ته نگوستی خوداوه نند به و که وتو یه کسه ر دهستی به رزی بوون کرد، شهو هه میشه برسی بوو، بی پچرانه وه ده بخواردو تیر نه ده بوو، هه ناوو ورگی شهو برینییکی گه نیوی هه بوو چاره ی

نه بوو، برسپه تېڅکی وای هه بوو چه قه له کان هاواری شه وانه ی شه ویان ده بیست و ده لهرزین، ورگ و پښو و بن هه نگلی هه لمسابوون، سه ره تا هیلکه گونه کانی رزین و کریمان لیده هاته دهره وه، گه نیوه که هیئنده به هیژ بوو که هیچ کهس نه ییده توانی نزیکی بیته وه، غولامه کانی بیه ژوش بوون، شه ویان برده سه ر کانیواه گه رمه کانی کالپروا له نزیک توردن، به لام خراتر بوو، له ناو رژندا چه وریان کردو گه رمیان کرده وه به لام خراتر بوو))

– له چاره سه رکردنی نه خوڅشی ناوبانگم هه بوو، پاشایان له وه ناگادار کرده وه و ناریدیه سوژاغمه وه، له و کاته ی که له ته ریجا له ناو باغه کانیان داده ناو بوئی گه نیوی له شورشه لیمه وه تا توردن ده چوو.

یه که مین جار که نزیکی که و تمه وه بیه ژوش بووم، مه ره مم دروست کردو له له له شیم هه لسووی، به دزیه وه سه رم لارده کرده وه و ده ریشامه وه، له خوم پرسی ((نایا شه وه پاشایه ؟ نایا شه وه مرؤقه ؟)) پوڅلی و گه نیوی. که واته کوا شه روڅه ی که هه موو شتی بخته نه زمه وه ؟

خاخام زور له سه ره خو قسه ی ده کرد، دروست نه بوو که شه وانی دیکه له کاتی نان خوارد قسه ی وایان گوئی لی بی، کریست سه ری له یه خه ی ناو می دیدا بردبووه خواره وه و گوئی ده دایلی، شه مرؤ عه سر ده بیوست هه مان شه داوایه له خاخام بکات، یانی داوای لی بکات دهریاره ی مه رگ قسه بکا تا پرستی وه به ری، کاتی شه بوو که هه میشه مه رگ له به ره و رووی خو یا بیینی تا خووی پیوه بگری، به لام ئیستا گه ره کی بوو به ده سپیڅه ری خاخام بگری و هاوار کاته سه ری ((ئیدی به سه !))

به لام له م برکه یه کی ده یوانی پیره میرد له قسه کردندا راگری؟ خاخام ده بووا شه هه موو پوڅلیه له یادی خو ی هه لژتته دهره وه و خو ی پاک بکاته وه.

– مه ره مه کانی من بی سوود بوون، کرم ده یخواردن، به لام هیشتا هه رماسی به سه ر شه پوڅلیه دانیشتبوو فه رمانی ده دا، شه مری کرد ته واری ده وله مندو قودره تمه ندانی سراپیل کو بینه وه له حوشه ی ته لاری خو ی زیندانی کردن، له سه ره مه رگدا سالومه ی

خوشکی بانگ کرده سه ری نی خو ی و گوئی ((هه رکه خه ربک بوو بمرم هه موویان بکوژه با شاد نه بن به مردنی من)) به لی هیرو دیس گه وره دوا پاشای یه هو دا رزی، له پشت دره خته کانه وه خوم شارده وه که و تمه هه لپه رینه وه دوا پاشای – گیوداه – له به یین چوو.

کاته پیروژه که گیشتبوو، هه مان کاتی که مووسا دوو وه سیتنامه ی خو ی پی شیبینی کردبوو: ((له کو تاییدا پاشاییکی هه رزه و عیاش دیت، کوره کانی ناشیسته ن، له لای خو روا له شکر کی کیوی و پاشایانی بو ده ست به سه راگرتنی سه رزه وی پیروژ دین.. شه و کاته کو تایی دونیا دیت))

کریست راجفری یه که مین جار بوو که شه و پی شیبینی هه ده بیست هاواری کرد ((له کوی نووسراوه ؟ شه و په یام به ره کییه ؟ یه که مین جار که شه و ده بیستم؟))

– سالانیک نه چه ندان دوور له ناو شه شکه و تیکی بیابانی یه هو دیه دا ره به نی له ناو گوزدیچی گلینه وه، پیستیکی کونینه ده دوزیتته وه، ده یکاته وه به سه ری هه وه به چه ند وشه ییکی قورمزی شه و نووسینه ده بیینی: ((وه سپه ته کانی موسا)) گه وره سالاری هوژ به ره له وه فاتی خو ی جینشینی خو ی – یوشه ع کوری نون- بانگ ده کات و رو داوی ناینده ی فیتر کردبوو، ئیسته ئیمه گه یشتینه شه و سالانه ی که شه و پی شیبینی کردبوو، پاشای هه رزه هرو دیس بوو له شکره کیویه کانی رومیه کان، به لام سه باره ت به کو تایی دونیا، شه گه ر سه رت به رز که یته وه ده بیینی که وا له ده رگادا دیتته ژووره وه. به سه رسامیه وه سه یری مانگی کرد، وه ک بلینی بو یه که م جار هه بیینی، له خو ی پرسی ((شه و مانگه چییه، هه مان شه و مانگه ی که له کیوه کان سه ره له ده گه را، سه گه کان ناچاری ترس ده کاو کلکییان له ناو گه لیان ده نیین و پییی ده حه پن؟ له بیئده نگی وه حشه تناک به نارامی سه ره له ده گه را و ژه هری ده رشت، دلی مرؤقی ده کرده چالینک و پر له ژه هری ده کرد)) هه سستی به زمانیکی ژه هراوی کرد به سه ر گوناو گه رده ن و بازووه کانیه وه، زمانی که شه و ده لسته وه و رووخسارو له شی شه و له نوو ریچی سپی و کفنیکی سپیدا ده پو شتی.

ههولۆ ئازاری ئوستاد كهوتە دلی یۆحه‌نناوه، هاته‌هه‌وشه‌و ئه‌وی بیینی كه‌ته‌واوی له‌شی له‌نووری مانگدا غه‌رق بووه، له‌سه‌رخۆ به‌شپۆه‌ییك كه‌هه‌راسانی نه‌كات گوتی (مه‌ولای من) هییدی هییدی نزیك بۆوه.

كريست گه‌رايه‌وه‌و یۆحه‌نناي دیت، ئه‌و نه‌واجه‌وئییکی موو لی نه‌هاتوو بوو، نه‌ماو له‌جیاتی ئه‌و پیره‌میردی له‌هه‌وشه‌ له‌ ژیر مانگدا به‌دیاركه‌وت.

کتیبي كراوه‌ی سپی له‌ده‌ستێكداو قه‌له‌میکی درێژیش كه‌ له‌ پمییکی نووك مس ده‌چوو له‌ده‌سته‌كه‌ی دیکه‌یدا بوو، ردیینی ته‌واو سپی ئه‌و كه‌وتبووه‌ سه‌ر ئه‌ژنۆكانیه‌وه، كريست له‌ نه‌شه‌ییکی له‌خۆرايیدا هاواری كرد((ئهی كورێ گه‌واله‌ بنووسه: منم ئه‌لفبای وجود ئه‌وه‌ی كه‌هه‌بوو، ئه‌وه‌یش كه‌ ده‌بی، یه‌هوه‌ی سه‌بايوت ئایا گویت له‌ ده‌نگی شه‌پووریان بووه‌؟))

یۆحه‌ننا تووشی وه‌حشه‌ت بوو ئوستاد ئه‌فسوونی مانگ بووبوو، ئه‌وه‌دیزانی كه‌ مانگ مرۆفـ تووشی ئه‌فسوون ده‌كات، له‌به‌ر هه‌ندی بوو كه‌هاتبووه‌هه‌وشه‌وه‌ تا كريست بباته‌ ژووره‌وه، به‌لام ئه‌فسوون كه‌ دره‌نگ گه‌یشته‌بوو، گوتی ((مه‌ولای من، بیده‌نگ به‌ منم یۆحه‌نناي ئازیزی تۆ وه‌ره‌ با بچینه‌ ژووره‌وه، ئیره‌ مالی ئیلیازره‌)).

كريست دووباره‌ فه‌رمانیدا ((بنووسه! هه‌وت فریشته‌ له‌ده‌وراندهری ته‌ختی خودا هه‌ن كه‌ هه‌ریه‌كه‌یان شه‌پوورێكیان له‌ده‌م دايه، ئه‌ی كورێ گه‌واله‌ ئه‌وان ده‌بیینی؟ بنووسه: یه‌كه‌مین فریشته‌ شه‌پووری خۆی لییدا، ته‌رزه‌و ئاگر به‌یه‌كه‌وه‌ له‌گه‌ڵ خویین هه‌لپژانه‌ سه‌رزه‌وی، سی چاره‌گی زه‌وی و دره‌خت و گیای سه‌وز له‌كامی ئاگردا چوونه‌ خواره‌وه، فریشته‌ی دوهم شه‌پووری خۆی ژه‌نی كیسی له‌ ئاگری هه‌لپژشته‌ ناو ده‌ریاو سی چاره‌گی ده‌ریا بووه‌ خویین و سی چاره‌گی ماسیه‌كانی كوشت و كه‌شتیه‌كان غه‌رق بوون، فریشته‌ی سییهم شه‌پووری خۆی لییدا ئه‌ستیره‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌ ئاسمان به‌ربۆوه‌ سی چاره‌گی رووبار و ده‌ریاچه‌و كانیاوه‌كان ژه‌هراوی بوون، فریشته‌ی چواره‌م شه‌پووری خۆی لییدا سی چاره‌گی خۆره‌تاو و مانگ و ئه‌ستیره‌كان كه‌وتنه‌ به‌رسێبه‌رو تاریك

هه‌لگه‌ران، فریشته‌ی پینجه‌م شه‌پووری خۆی لییدا ئه‌ستیره‌ییکی دیکه‌ كه‌وته‌ خواره‌وه، گه‌رداویکی مه‌رموز ده‌می كرده‌وه‌و له‌ناو ئه‌و دووكه‌له‌ گه‌وره‌یه‌ هاته‌ ده‌ره‌وه‌و له‌ناو دووكه‌لدا كلۆ كه‌وتنه‌ هه‌لقه‌پینه‌وه، به‌لام نه‌ك به‌سه‌ر دره‌خت و گیاكانه‌وه‌ به‌لكو به‌سه‌ر مرۆقه‌كانه‌وه، پرچیکی درێژی وه‌كو پرچی ژنانیان هه‌بوو ددانه‌كانیان له‌دانی شیر ده‌چوون، ئه‌وان زێریان پۆشیبوو شه‌قه‌شه‌قی باله‌كانیان له‌ شه‌قه‌شه‌قی ئه‌و په‌یتوانه‌ ده‌چوو، كه‌ بۆ جه‌نگ ده‌چوون... فریشته‌ی شه‌شه‌م شه‌پووری خۆی لییدا)).

یۆحه‌ننا ئیدی نه‌یتوانی به‌رگه‌ بگری، كه‌وته‌ گریه‌وه، كه‌وته‌ سه‌رپیه‌كانی كريست و هاواری كرد ((مه‌ولای من بیده‌نگ به‌... بیده‌نگ به، كريست گویتی له‌ده‌نگی گریه‌ بوو له‌به‌رخۆ له‌رزوی لاربۆوه، یاوه‌ری خۆشه‌ویستی خۆی به‌سه‌رپیه‌كانی بیینی گوتی ((یۆحه‌ننا بۆ ده‌گریت))

یۆحه‌ننا شه‌رمی له‌خۆی كرده‌وه‌ كه‌ بلیت بۆ ساتی زه‌ینی ئوستاد له‌ژیر نووری مانگدا جادووی لیکراوه. گوتی ((مه‌ولای من وه‌ره‌ با بچینه‌ ژووره‌وه، پیره‌میرد نیگه‌رانی حالی تۆیه‌و یاوه‌ران ده‌یانه‌وی بتبینن))

- كه‌واته‌ یۆحه‌نناي ئازیز له‌به‌ر ئه‌مه‌یه‌ كه‌ ده‌گریت؟... برۆین... كريست چووه‌ ژووره‌وه‌و جارێکی دی له‌كه‌نار خاخامی پیر دانیشته‌، له‌راده‌به‌ده‌ر ماندوو بوو، ئاره‌قه‌ی له‌ده‌سته‌كانی هه‌لده‌رژا، ته‌واوی به‌ده‌نی له‌ ئاگردا ده‌سووتاو به‌م حاله‌وه‌ش ده‌له‌رزی.

خاخامی پیر به‌وه‌حشه‌ت پیکراویه‌وه‌ ده‌كه‌وته‌ رامانی ئه‌وه‌وه، له‌كاتێكا ده‌سته‌ ئاره‌قاویه‌كانی كريستی گرتبووه‌ ده‌ست، گوتی ((كوړم سه‌یری مانگ مه‌كه‌ ده‌لین مانگ گۆی مه‌مکی شه‌وه‌ عه‌شقی گه‌وره‌ی هه‌رماسه‌...و...))

به‌لام زه‌ینی كريست له‌مه‌رگ بوو گوتی ((باوكه‌ وا خه‌یال ده‌كه‌م كه‌ تۆ ده‌رباره‌ی مه‌رگ خراب قسه‌ت كرد، مه‌رگ بچمی هه‌رودیس ناگریتته‌ خۆ مه‌لیكی گه‌وره‌یه‌و كلیلداری خودایه‌وه‌ ده‌رگا ده‌كاته‌وه، باوكه‌ هه‌ولده‌ مه‌رگه‌كانی دیکه‌ وه‌بیرخۆت به‌ینیته‌وه‌و ئارامیم پێ به‌خشه‌))

یاوهره‌کان شامی خویمان ته‌واو کردبوو، ده‌ستیان له‌چه‌نبازی هه‌لگرتبوو، تا گوئی رابگرن، مارتا سفره‌ی کوکرده‌وه، دوو میړی که‌وتنه‌ سه‌ر پییه‌کانی کریست، جارناچار هه‌ریه‌که‌یان سه‌یری باسک و مه‌مک و چاوو ده‌م و رووخساری خویمان ده‌کرد تا بزنان کامیان جواترن پیره‌می‌رد گوتی ((کوړم هه‌ق به‌تویه، من دهرباره‌ی فریشته‌ی ره‌شی خودا به‌شیوه‌ییکی خراب قسم‌م کرد، ته‌و هه‌میشه‌ رووخساری مرۆقیکی مردوو ده‌گریته‌ خوئی، ته‌گه‌ر هیرودیس بریت.. ده‌بیته‌ هیرودیس، به‌لام ته‌گه‌ر مرۆقیکی پیروژ بریت، رووخساری مه‌رگ وه‌کو هه‌فت خۆره‌تاو دهره‌وشیتته‌وه ته‌و مه‌لیکه‌ گه‌ره‌یه‌ به‌په‌یتونی خوئی ده‌هات و مرۆقی پیروزی له‌ زه‌ی هه‌لده‌گرت و ده‌یبرده‌ ئاسمان، ته‌گه‌ر مرۆف ده‌یه‌وئی بزانی که‌ له‌ رۆژی مه‌حشره‌ چ رووخساری ده‌گریته‌ خوئی، ده‌بی دانیشی و ته‌ماشای وه‌دیارکه‌وتنی مه‌رگی خوئی بکات، له‌ساته‌کانی دواي ته‌مه‌نی خوئی)).

هه‌موو به‌ده‌می به‌شه‌وه‌ گوئیان راگرتبوو، هه‌ریه‌که‌یان له‌زه‌بونی خویمان رۆحی خوئی هه‌لده‌سه‌نگاند، ماوه‌ییکی درپژ بیده‌نگی بایی به‌سه‌ر ته‌واندا کی‌شاپوو، وه‌ک بایی له‌ هه‌ولئ دیتنی رووخساری مه‌رگی خویمان بوون.

عاقیبه‌ت کریست لیوی کرده‌وه‌ قسه‌ی کر ((باوکه‌ زه‌مانی که‌ده‌ دوازده‌ سال بووم جاریکیان چوومه‌ که‌لیسا و داستانی شه‌هادت و مه‌رگی شه‌عیای په‌یامبه‌رم له‌ زمانی تو بیست که‌بو خه‌لکی ناصیره‌ت قسه‌ت ده‌کرد، به‌لام ته‌م بابه‌ته‌ په‌یوه‌سته‌ به‌سالانیکی زۆری له‌مه‌وبه‌رو فه‌رامۆشم کردوو، ته‌مشه‌و زۆر به‌تاسوقه‌وه‌م که‌ جاریکی دی ته‌و داستانه‌ی مه‌رگی ته‌و بیستم تا رۆحم ئارام بگریت و بتوانم له‌گه‌ل مه‌رگدا وه‌لابییم، باوکه‌، قسه‌کانی تو دهرباره‌ی هروودیس، رۆحی منی له‌پراده‌به‌ده‌ر تووره‌ کردوو.

- کوړم، بزچی ته‌مشه‌و گه‌ره‌کته‌ به‌ته‌نها دهرباره‌ی مه‌رگ قسه‌ت بو بکه‌م؟ ئایا دواي تو له‌ من هه‌ر ته‌ویه‌؟

- ته‌واو هه‌ر ته‌ویه‌، شتی له‌ مردن گه‌وره‌تر هه‌یه‌؟

کریست ته‌وکاته‌ رووی له‌ یاوه‌ران کرد: تکایه‌ له‌مه‌رگ نه‌ترسن خوداوه‌ند پیروزی بکات، ته‌گه‌ر مه‌رگ نه‌بوایه‌ چون ده‌مانتوانی بگه‌ین به‌خودا و تا ته‌به‌د له‌گه‌ل ته‌ودا بمینینه‌وه؟ ته‌و حه‌قیقه‌ته‌ت له‌من بوئی که‌ مه‌رگ کیلی داره‌و دهرگا ده‌کاته‌وه)).

خاخامی پیر به‌سه‌رسامیه‌وه، سه‌یری ته‌وی کرد ((کریست چون ده‌توانی به‌و هه‌موو ته‌شکو و دلنیاپییه‌وه‌ دهرباره‌ی مه‌رگ قسه‌ بکه‌ی؟ چه‌ندین ماوه‌ بوو که‌ ده‌نگی میه‌ره‌بانیکی وام له‌ده‌نگی تو نه‌بینیوه‌؟))

- سه‌باره‌ت به‌مه‌رگی شه‌عیای قسه‌مان بو بکه‌ تا ببینن که‌ هه‌ق به‌ منه‌. خاخامی پیر به‌مه‌به‌ستی ته‌وه‌ی که‌ به‌ر له‌ ویککه‌وتن به‌ئیلیازر بگری قهراری گرت و گوتی:

پاشای - مه‌نه‌سی - ی تاوانکار فه‌رمانی باوکی حزقیای له‌خودا ترسی فه‌رامۆش کرد، هه‌رماس چووه‌ ناخیه‌وه‌ سه‌رپشکیته‌ی ته‌وی گرتنه‌ ده‌ست، مه‌نه‌سی ئیدی به‌رگه‌ی قسه‌ی ((ده‌نگی خودا)) شه‌عیای نه‌گرت، له‌به‌ر ته‌مه‌ پیاوکوژانی نارده‌ سه‌راسه‌ری سراپیل و یه‌هودیه‌ تا بیدۆزنه‌وه‌و له‌گه‌رده‌نی بده‌ن و ئیدی نه‌توانی قسه‌ بکات، به‌لام، شه‌عیای له‌بیت له‌حم بوو له‌ناو قه‌دی دره‌ختی سه‌رونیازیکی زلدا په‌نه‌ان بوو، خوداپه‌رستی ده‌کردو رۆژوو ده‌گرت.

تا خوداوه‌ند میه‌ره‌بانی بو سراپیل هی‌ناو نه‌جاتیدا، رۆژیکیان سامیراییه‌ک که‌ په‌یره‌وو ری‌بازی نه‌بوو به‌که‌نار دره‌خته‌که‌دا ده‌روات و به‌ ریکه‌وت ده‌ستی په‌یامبه‌ر له‌حاله‌تی خوداپه‌رستی به‌دیارده‌که‌وی، ته‌و سامیراییه‌ی ده‌سته‌که‌ ده‌بینی و به‌په‌له‌ بو‌لای پاشا ده‌چی، خه‌به‌ری لی ده‌دات، شه‌عیای ده‌ستگیر ده‌کری و بو‌لای پاشا ره‌وانه‌ ده‌کری، پاشای نه‌فره‌تی ده‌ستور ده‌دات، تا مشاری بێنن بیکه‌ن به‌دوو پارچه‌وه‌، ته‌و ده‌خه‌وینن دوو نه‌فه‌ر هه‌ردوو لای مشار ده‌گرن و ده‌ست به‌پړینی داره‌که‌ ده‌که‌ن، پاشان هاوار ده‌کات، به‌لام شه‌عیای پیشتر چووه‌ به‌هه‌شت ئیدی ده‌نگی ته‌و سه‌رزمینیه‌ی نه‌ده‌بیست، پاشا دووباره‌ هاواری لی هه‌لسا ((نکوئی له‌ په‌یامبه‌ریت بکه‌ تا رزگارت بی)) ((ئینکاری خودا بکه‌ تا مه‌مله‌که‌تی خۆم ناچار بکه‌م بکه‌ونه‌ سه‌ر پییه‌کانت و ستایشت بکه‌ن)) شه‌عیای ته‌و کاته‌ وه‌لامی ده‌داته‌وه‌: ((تو جگه‌ له‌ کوشتنی

جستهی من قودرتهی هیچت نییه، تو ناتوانی دهست له پرۆحم بدهی تا دهنگم
خامۆش کهی رۆحو دهنگی من جاویدانییه و ههرگیز نافهوتی))

به کۆتا هاتنی قسه کهی، مەرگ له پهیتوانیکی ئاگرو تاجیکی گولدار داده به زیتسه سهر
درهختی سهرونیازی نازو دهیبات))

کریست له کاتیکی چاوانی بریقهی ده دایه وه، ههلسایه وه، پهیتوانیکی له ئاگر به سهر
سه ریه وه بوو، به سهیرکردنی یه که یه کی یاوه ران گوتی ((دۆستان هاوسه فه رانی ئازیز
ئه گهر منتان خۆش ده وی گوی بده نه قسه کانی ئەم شه وم ئیوه ده بی هه میشه
ئاماده بن: ئەوا ئەوانه ی که سۆلیان هه یه به سۆلی خۆیان، ئەوانه ی که گۆچانیان هه یه
خۆیان و گۆچانیان ... به لئ ئاماده ی سه فه ریکی گه وره بن.. له ش چیه .؟

دهرگاوان گیان، ههر ساتی ده بی به خۆت بلایی ((ئیمه دهرگاوان دره ده هینین و ده رۆین و
ده گه رتینه وه نیشتمانی خۆمان: ئاسمان!))

دۆستان ئەوه دوا وشه کانه که ئەم شه و ده مه وی بۆ ئیوه ی بلیم. له و کاته که خۆت
له به رابه ر گۆری ئازیزیکی له ده ست چوودا ده بیننه وه فرمیسک ده رپیشن، هه میشه با ئەو
بیخه میه گه وره یه به سهر ستوونی یاده وه ریتان بی که مەرگ دهرگاویکه به ره و
جاویدانی ده کرتیه وه، دهرگاویکی دیکه نییه ئازیزی ئیوه نه مردوه جاویدانه یه)).

به شی بیست و هه وتم

له دهرکه وتنی سپی ده وه هه تا له کاتی شه ودا، دوور له چاوی مرۆق به هار ورده ورده
به ردو خاک لاده داو به سهر زه وی سراییله وه هاتبووه ده ره وه، له ماوه ی یه کشه ودا
ده شتایی شارۆن له سامیره و ئەشده رلون له جه لیل پر بوو بوون له گۆله مرواریه
زه رده کان گۆله زه نبه قه کانی کیتی و کۆلیکه سووری ته مه ن کورت، له شیوه ی دلۆپه ی
درشتی خۆیندا، له میانی به رده عه بوسه کانی یه هودیه دا سه ریان دهرهینابوو،
به سه ردارمیوه کانه وه چاوی خرپو قه رژا ئاسا وه دره که وتبوو، له هه ریه که له و چرۆ
سه وزانه وه، هیشووی هیشتا په سیره و پیگه یشتووی تری و شه رابی نویمان بۆ خۆ
وه دیارخستن کۆکرده وه ... (چی ده لیم!) له ناو دلای هه موو چرۆیه کی ئاههنگی مرۆدا
شاردرابۆوه، له که نار ههر گه لاییکی وردا فریشته ییکی پاسه وانی وه ستابوو یارمه تی
رسکانی ده دا، وه که بلایی یه که مه ن رۆژی خولقاندنی گه رابۆوه، رۆژانی که ههر
قسه ییکی خودا ده که وته سهر زه وی تازه کیلراودا پر له دره خت و گۆله کیویه کان و
سه وزه زارده بوو.

ئه مرۆ سپی ده له دامینی کیتی پیروزی (گیرزیم) ئەو ژنه سامیراییه سه ره له نوی دیسان
گۆزه که ی له بیرى ئاوی یاکوبدا پر ده کردو به ره و جاده ی جه لیل چاوه کانی هه لخشتبوو،
ده تگوت هیشتا به تاسووقی دیداری ئەو گه نجه رهنگ په رپویه که جاریکیان دهرباره ی
ئاوی جاویدانی قسه ی بۆ ئەو کردبوو، ئەو ئیستاکی که به هار له گرده رپوه
گه یشتبوو، ئەو بیوه عه شره ت کۆشه، له جاران زیاتر لیمۆی مه که شه لال
ئاره قه کانی خۆی رووتکردبووه، له م شه وه به هارییه دا رۆحی جاویدانه ی سراییل

له قالمی ههزار دهستهدا هاته بهرو له ناو په نجهره کراوه کانی مائی کچانی یه هودی دانیشته وه و تا دمه دهمی سه حهر به نه غمه ی خوئی بیاداری ده کردنه وه، به چه هچه هه ی خوئی، تیز نامیزانه دهیگوت: ((بو به تنه ناو ده چیته ناو جیگاوه؟ بیرناکه یته وه که پرچی دریتو مه مک و که فه لئیکی خرو پانم به ئیوه داوه؟ راپه رن زیتو زبوتان به خو هه لئو اسن و له په نجه ره وه بو دهر وه لاربینه وه، له گزنگی سپیده دا له ئاستانه ی دهر گادا بوه ستن، گوزه بخره سهر شانتان و به ره و بیره ئاوه که وه پیکه ون، بو کورانی عازهبی سراپیل که له سه راوی ده بیینن، بکه ونه عیشوه گه ری و له گه ل ئه واندا بو من منال و به ره به یین، ئیمه ی یه هودی ان دوژمنانی زورمان هه یه، به لام مادامه کی کچه کانم منال بو من و به ردینن من جاویدانیم، من بیزم له مه زرای نه کیلراوو دره خته هه قنه ناسه کانی سهر زه ی سراپیل و پاکیزه کان ده بیته وه.

له بیابانی - نه دویمه دا - بناری کیوی خواپه نای - نه بهرون - له دهر و به ری گوزرستانی برامدا، منال هه هودی هه کان سپیده زو له خه و رابوون، رۆلی مه سحیان ده گیپرا، له پاشماوه ی داربیدا که وان و له قامیش تیریان دروست ده کرد و له ژئی که ماندا تیریان بو ئاسمان ده هاویشت هاواری کریستیانوی پادشای سراپیلیان ده کرد تا به خوئی و شمشیریکی دریتو زیتو ششی له زیر دابه زیته خواره وه، به پان کردنه وه ی پیستی به رخ به سه ر گوزری برامدا ته ختی بو دانیشتنی هه و چی که ن، ئاهه نگیکی تایه تیان بو هه و چری ده سته کانیان بو وه دیار که وتنی هه و لیکدا و که وتنه چه پله وه.

له پرپیکا له پشتی گوزره وه، هاواره کانی خوشحالی و دهنگی ته پل به رزبووه، کریستیانو به ریش و سیملی له کاکۆلی گه نمه شامی و به روو خساریکی رهنگ په ریوه و به هاوار هاوارو و هلا داهاتن به دیار که وت، شمشیریکی دریتو له گه لای دارخورما له ده ست بوو به دهمی تیغه ی هه و شمشیره گه رده نی یه که یه که ی منالانی هه لپاچی و منالان قه تل و عام کران و که وتنه سهر زه ویه وه.

له بیث ئیناو له مائی ئیلیازریشدا رۆژ له هه لاتندا بوو، به لام کریست هیشتا چاری له سه ری هه دانه نابوو، شله ژانی دانه مرکابوه، ته نه یه که ریگ له به رده میا بوو: مه رگ له به رخو دهیگوت ((پیشبینیه کانی په یامبه ران بو من ده گه ریته وه من نه و به رخه م که

گوناهانی ته واوی دونیا ده گرمه نه ستوی خو مه وه، له م جه نه ی قورباندا ده مه قوربانی که واته لیگه ری هه و به رخه قوربانیه زووتر بنی دریته قوربانگا. له ش بی هیزه و باوه ریم پیی نییه، له دوا ساتدا له وانیه به ترسی و زاتی نه مینی، لیگه ری که ئیستا هه ست ده که م رۆحم پر پرست وه ستاوه با مه رگ بیت.

ئاخ، چ کاتی هه م خۆره تاوه هه لدی تابوتانم بچمه په رستگاوه! ده بی خالی دیاهی بو هه موو شتی دابنیم.. هه مان نه مرۆکه.

به م بریاره وه زه ینی تا راده یی ئارام بووه، چاری نایه سه ری هه ک و خه وت له خه ووا بیینی که ئاسمان له باغی ده چی و به په ییژه ییکی ئاسنین ئابلۆقه دراوه و پرپه تی له ئاژه لی کیوی هه ویش ئاژه لئیکی کیوی بوو که له گه ل ئه وان ی دیکه دا له باغدا به ولانو به ولادا ده چی، له م ها توو چورنه دا به سه ر په ییژه وه به ریووه و که وته سه رزه وی، خه لکی به دیتنی هه و که وتنه وه حشه ته وه، ژنان به قیژه وه داده وه منالانی خو یان له کوچه و کۆلانا ندا کۆکرده وه تا نه بادا هه م ئاژه له بیانخوات، پیوان ده ستیان برد بو رم و شمشیرو به ردو که وتنه دوا یه وه.

له کاتیکی له پرپیکا بووه نه خشی سه رزه وی، خوین، له ته واوی له شیدا هه لپژا، هه وکاته وابه دیار که وت که دادوهران به ده وری هه ودا کۆبون هه و تا دادگایی بکه ن، به لام هه م دادوهرانه مرۆف نه بوون، به لکو کۆمه لی له ریوی و سه گ و هرس و گورگ بوون، فتوای کوشتنی هه ویاندا، به لام له هه مان کاتی که هه ویان بو کوشتارگا ده برد به بییری ها ته وه مه رگ کار له و ناکات هه و ئاژه لئیکی ئاسمانی جاویدانه بوو، به وه بیر هیئانه وه ی هه م بابه ته، ژنی ده ستی گرت... مه جدله یه بوو

هه ی له شار دهره یناو بردی هه زراوه، پیی گوت ((مه چوه ئاسمان به هار گه یشتوه، له گه ل ئیمه دا بینه وه) له گه ل یه ک تا سنووری سامیره رییان ته ی کرد، له وی ژنیکی سامیره یی خوئی و گوزه ئاوی سه رشانی به دیار که وت، گۆزه که ی به ودا تا ئاو بجواته وه، دوا ی هه مه هه و ژنه ش ده ستی هه وی گرت و بی هه و ی که قه سه یی بکات، تا سنووری

جەلیل ئەوی هینا، لەوی دایکی لەژێر پیرە درەختەکان کە شکۆفەیان کردبوو زەیتونیان دەردابوو، چەفیهییکی رەشی لەسەردابوو دەگریا، دایکە بەبیینی بریقەکانی خویینی لەش و قاچی و درکی سەر سەری دەستی بەرزکردووە گوئی ((وەك چۆن دلی منت سووتاند ئومیدەوارم خودا دلی تۆش بسووتیتی، تۆ ناوی منت خستە سەرزمان و هەموو جیهان پەنجەنومای من دەکات، دەستت بەرزکردووە بەرووی ریبازو خودای سراپیل، مەگەر ترست لەخودا نەبوو هەستت بەشەرم نەدەکرد؟ ئەسلەن لەبیری دایک و باوکت نەبووی، هیوادارم نەفرینبار بیت)) بەم گوتهوه ون بوو.

کریست کە تەری ئارەقە بوو لەخەو رابوو، لەدەورووبەریا یاوهران خەوتبوون، پرخەیان دەهات، لەخەوشەدا کە لەشیر دەخویند، پەترۆس دەنگی کە لەشیری بیست و چاوی نیووە کردووە، کریستی بینی کە بەسەر پێووە وەستاووە گوئی ((مەولای من کاتی بانگی کە لەشیر خەریک بوو خەوئەم دەبینی وایە دیارکەوت کە دوو داری خاچ ئاسات لەدەست دابوو، دارەکان لەدەستی تۆدا بوونە تەمبورو عودو تۆ دەتێژەنێو گۆرانیت دەگوت، جانەوهره کێویەکان لەسەرتاسەری زەوی بۆ گوئی گرتن کۆبوونەو، مانای ئەم خەونە چییە. لەخاخامی پیر دەپرسم؟

کریست وەلامی دایهوه ((خەونە کە لەهەمان جێدا تەواو نابێ، پەترۆس، بۆ ئەو هەموو پەلەپەلەت لەبێداربوونەو بەخەرج داو؟ خەون بەردەوام دەبێ))

– تیناگەم مەولای من، رەنگە تۆش خەونیکی وات ببینی؟

– جانەوهره کان دواي بیستنی گۆرانی هیرشیاو کردو گۆرانیبیژەکانیان هەلدری؟

چاوەکانی پەترۆس لەگەڵینە هاتنە دەروە، دلی بەخەبەرئەو لە مانای خەونە کە، بەلام زەینیی هیزی تینگەیشتنی ئەو خەونە نەبوو گوئی – تیناگەم- کریست وەلامی دایهوه ((بەبیستنی بانگی کە لەشیر لەسپێدەییکی دیکە تێدەگەیی؟))

کریست ئەوکاتە یاوهره کانی یەك یەك بەلەقە بێدارکردووە گوئی ((بێدار ببەووە تەو زەلینە، ئەمەڕۆ کاریکی زۆرمان هەیه. فیلیپ بەهەلپشافتنی چاوەکانی خۆی پرسی ((دەرۆین؟ من دەلێم باشتەر وایە بگەرێنەو جەلیل ئەوی سەلامەتە))

یەهوذا ددانەکانی داقرمساندە سەریەك، بەلام هیچی نەگوت لەژووری نێواندا، ژنان بێداریوونەو دەستیان کرد بە چەنەبازی سالومەیی پیر بۆ کردنەوێ ئاگر هاتە دەروە یاوهران لەخەوشە کۆبوونەو چاوەروانی کریست بوون کە بەسەر خاخامەو لاریووەو بە دەنگیکی کپ قسەیی لەگەڵ ئەو کرد، پیرەمێرد کە زۆر بێ حال بوو، لەسوچیکی دواوەی ناو نوێن کەوتبوو.

خاخام پرسی ((رۆلە ئیستا بۆ کوی دەروێ؟ لەشکری خۆت بۆ کوی رابەرایەتی دەکەیی؟ جارێکی دی بۆ ئورشەلیم؟ ئایا دووبارە دەتەوی دەست بەرزکەیتەووە پەرستگا سەرەوژێرە کەیی؟ کاتی کە گوفتار لە رۆحیکی گەورە دەردەچێ دەبیتە کردار، رۆحی تۆ گەورەییە تۆ بەرپرسی گوفتاری، ئەگەر دەریخەیت کە دەبێ پەرستگا وێران بێ لەراستیدا رۆژی وێران دەبێ، وشەکانی خۆت بەپێوانەو بەلی)).

– باوکە هەمان ئەو کارەش دەکەم کاتی کە قسە دەکەم تەواوی دونیام لەسەردایە، هەموو ئەوێ کە لە دنیا دەمیئیتەو هەلدەبێژم بەرپرسی تۆ دەگرم ئەستۆمەو.

– چ دەبوو کە تەمەنم بایی ئەو نەدی دەکرد تا بزائم کە تۆ چ کەسیکی، بەلام پیرو پەکەوتەم دنیا بۆتە تارماییەك بەدەوری سەرمدا دەسوورێ و دەیهوی بچیتە ناو سەرمەو، بەلام تەواوی دەرگاگان داخراو

– باوکە هەلدە چەند رۆژیکی دیکە بەردەوام بیت بۆ ئەوێ تا رۆژی جەژن زیندوو بمینیتەو، خۆت بەتەمەنی ئازیزی راکردووت بچەسپینەو دەبینی کە من چ کەسیکم، هیشتا ساتی موژدەهین نەهاتووە.

خاخام سەری راتەکاندو بەشکاتکردنەو گوئی

((کەواتە ئەو ساتە کەیی دەگات؟ ئایا خودا منی فریو داو؟ ئەی کوا ئەو وادەیهی بەمنی داو؟ من لە حالی مردن دام، کریستیانو لەکوی یه؟)) بە تەواوی هیزی خۆیهو خۆی چەسپاندە شانی کریستەو.

– باوکە تا جەژن بەردەوام بە، دەبینی کە خوداوەند وادەیی خۆی ناگۆرێ! کریست ئەو کاتە خۆی لەچەنگی پیرەمێرد رەهاکردو چوووە خەوشەو، گوئی ((ناتانیل و تۆش

فیلیپ پرۆنه ئه‌ولای دێوه که دوا مالتان بینی له‌وی که‌ریک ده‌دۆزنه‌وه هه‌وساری به زنجیری ده‌رگاوه به‌ستراوه‌ته‌وه، هه‌وساری بکه‌نه‌وه و بیهێننه ئێره‌وه، ئه‌گه‌ر که‌سی له ئێوه‌ی پرسی که بۆ کوێی ده‌بن و له‌لام ده‌نه‌وه که (ئوستاد پێویستی پێه‌تی دووباره ده‌یهێنینه‌وه)).

ناتانیل به‌دۆستی خۆی گوت (خۆمان ده‌خه‌ینه ده‌رده‌سه‌ریه‌وه) فیلیپ گوتی ((با پرۆین گوێراپه‌لی فه‌رمان بێ و لیگه‌رێ هه‌رچه‌یه‌ک دێته پێش به‌خێر بی))

مه‌تی قه‌له‌می خۆی گرت ده‌ست و هه‌موو له‌شی گوێ و چاو بوو، له‌به‌رخۆ که‌وته ئه‌ندیشه‌وه ((خودای سراپیل سه‌یرکه چۆن قامه‌تی ئه‌و دروست به‌هه‌مان ئه‌و شیوه‌یه‌ی که په‌یامبه‌ران له‌رێی سروشه‌وه دروستیان کردوه! مه‌گه‌ر زه‌که‌ریا په‌یامبه‌ر نییه، که ده‌لیت:

– ئه‌ی کچی سه‌هیون شادومان به‌ دێته وه‌ژده‌وه، ئه‌ی کچی ئورشه‌لیم هاواری شادی سه‌رده ئیستا پاشای تۆ دێ تا تۆ بدۆزیته‌وه، هه‌رچه‌نده سه‌رکه‌وتوه، به‌لام به‌ خاکه‌راپیه‌وه سواری که‌ری بوو))

مه‌تی ویستی ئوستاد تاقی بکاته‌وه گوتی ((مه‌ولای من وادیته به‌رچاو که ماندووی و ناتوانی به‌ پیاده بچیته ئورشه‌لیمه‌وه))

کریست وه‌لامی دایه‌وه (نه من ماندوو نیم، بۆ ده‌پرسی؟ له‌پریکا ئه‌و مه‌یله له‌من په‌یدا بوو که به‌سواری پرۆم))

په‌ترۆس قسه‌ی ئه‌وی بپری، تۆ سواری ئه‌سپێکی سپی ده‌بیست، مه‌گه‌ر پاشای سراپیل نیت؟ له‌به‌ر ئه‌مه ده‌بی به‌سواری ئه‌سپ بچیته ناو پایته‌خته‌وه))

کریست سه‌یرێکی په‌له‌نامیژی کرده یه‌هودا و هیچی نه‌گوت.

له‌هه‌مان ئه‌م که‌ین و به‌ینه‌دا، مه‌جده‌لیه‌ هاته ده‌ره‌وه له‌لایه‌ک وه‌ستا، ژێر چاوه‌کانی هه‌لم‌سابوو، چونکه به‌دریژایی شه‌و چاوی له‌سه‌ریه‌ک نه‌نابوو، له‌کاتی‌کا پشتی به‌ چوارچێوه‌ی ده‌رگا‌دابوو، سه‌یری کریستی ده‌کرد، وای چ نیگایێکی نئه‌جمو! وه‌ک

بلیتی بۆ هه‌میشه مالا‌وایی له‌و ده‌کرد، گه‌ره‌کی بوو داوای لی بکات نه‌پروات، به‌لام ریی گه‌رووی داخرا‌بوو. مه‌تی ئه‌وی بینی که زه‌ینی خۆی ده‌کاته‌وه و داده‌خا ناتوانی چه‌ند وشه‌یی بجاته سه‌ر زمان تیگه‌یشت له‌به‌رخۆ که‌وته ئه‌ندیشه‌وه ((په‌یامبه‌ران ناهیلن ئه‌و قسه بکات ناهیلن ئوستاد پێشبینیه‌کانی ئه‌وان جێبه‌جێ بکات، سه‌ره‌ی مه‌جده‌لیه‌و خۆشی سواری که‌رده‌بی و ده‌چیته ئورشه‌لیم ئه‌وه نووسراوه)).

له‌هه‌مان کاتدا فیلیپ و ناتانیل گه‌یشتن و به‌شادیه‌وه ماچه‌که‌ری به‌داوای خۆیاندا راده‌کێشن، فیلیپیش به‌دیاری‌بخست و گوتی مه‌ولای من، رووداوه‌کی ئاوه‌ها بوو، که گوتت، ئیستا سواریه‌و با‌پرۆین، کریست گه‌راپه‌وه تا سه‌یری بکاته ماله‌که‌وه، ژنان به‌ده‌ستی خاچواریان خه‌مگین و خامۆش بوون، سالومه‌ی پیرو دوو خوشک له‌گه‌ل مه‌جده‌لیه‌ له‌پێشه‌وه بوون، گوتی ((مارتا قامچیه‌ک له‌ماله‌وه هه‌یه))

مارتا وه‌لامی دایه‌وه ((نه‌خێر ته‌نها سیخورمه‌ی براکه‌م هه‌یه))

– بیده من

یاره‌ران جل‌ه‌کانی خۆیان نایه سه‌رپشتی ئاژه‌لی گوێراپه‌ل تا کورتانیکی نه‌رم بۆ ئوستاد دروست بکه‌ن و به‌سه‌ر جل‌ه‌کانه‌وه جلیکی قورمزی که مه‌جده‌لیه‌ خۆی به‌ده‌ستی خۆی چنی، دانا‌یه سه‌رو شیرازه‌کانی به‌سه‌رووی نازی ره‌ش رازاندبۆوه.

کریست پرسی ((هه‌موو حازرن؟ خۆ وره‌کانیش به‌رزن؟))

په‌ترۆس له‌ کاتی‌کا هه‌وساری ئاژه‌لی له‌ده‌ستدا بوو له‌ پێشه‌وه ده‌رۆیشت گوتی ((به‌لی)).

خه‌لکی بیث ئنیا گوێیان له‌ ده‌نگی ره‌ت بوونی گروپه‌که‌ بوو ده‌رگایان کرده‌وه.

– کورینه، تۆ‌غبه‌خێر. بۆ ئه‌م‌رۆکه په‌یامبه‌ر به‌سواری که‌وتۆته ری.

یاره‌ران لاری‌بونه‌وه رازیان خسته میان‌ه‌وه ((ئه‌م‌رۆ ده‌پروات تابه‌سه‌ر ته‌خته‌وه دانیشی))

– کام ته‌خت؟

– قسه مه که ئه و رازیکه، ئه و پیاوهی که بهر و رووی خۆته دهبینی پاشای سرایله.

ژنه جیله کان هاواریان کرد ((نهبابه؟ یاللا با له گه لیا برۆین!)) خه لکیکی زۆرتر کۆبوونهوه.

منالان لقو پۆپی دارخورمان هه لکه نندو کهوتنه پیتش، سروودی خۆزگه به حالی ئه و کهسهی که بهناو خوداوه دیت)) یان سهردهدا. پیاوان کۆته کانی خۆیان دهردههیناو بهدریژی جاده رایاندهخست تا ئه و بهسهریانا تیههپی، وای چۆن ناویان دهدا!

وای که چۆن بههاری بوو، گوته کان ئه مسال چ روتهکیان هه بوو، بالداره کان به ئاوازه وه له دواي ریزه که وه بۆلای ئورشه لیم هه لدهفرین!

یاکوب سهری له گوپی براکهی نا ((دوینی دایه قسهی له گه ل کردو پیی گوت ئه و ئیستاکه دهیهوی بچیتته سه ر ته ختی گه ورهیی خۆی ده بی ئیمه له چه پ و راستی خۆی دانی))، بهلام ئه و وهلامی نه دایه وه، له وانهیه تووره بووی، دایه دهیگوت رووخساری تاریک هه لگه را، یۆحه ننا وهلامی دایه وه: هه لبه ته که تووره بووه دایه نه ده بوایه قسه ییکی وابکات))

– کهواته چاره چیه؟ ئایا ئیمه و ره ها کات و ئه و مافه بدات به یه هودای ئه سخه ریوتی؟ چۆن دیاره که کاریکی وانا کات؟ قهت ورد بووتیه وه له و رۆژانه چۆن چۆنی به جووته به دزیه وه قسه ده کهن؟ وادیتته بهرچاو که قهت جیا نابنه وه، یۆحه ننا ئاگاداره، خۆت قسهی له گه ل بکه تا زه ره رمان پی نه گات، زه مان بۆ دابه شکردنی شانازییه کان هاتۆته پیتش. بهلام یۆحه ننا سه ری خۆی هه لته کاند گوتی ((برام سه بیر که چند به ئازاره، وه ک بلیی ده چیتته پیتشوازی مه رگی خۆیه وه)).

مه تی له و کاتهی که له دواي ئه وانی دیکه دا ریی ده بری، دهیگوت ((دهمه وی بزائم ئیستا موقه دده ر چیه؟ په یامبه ران به چاکی روونی ناکه نه وه، هه ندی ده لێن ته خت و هه ندیکیش ده لێن مه رگ، کام یه که له و پیتشینیانه رووده دات؟ هیه کس ناتوانی به راقه کردنی پیتشینی بکه ویتته پیتش روودانی رووداو، ته نها دواي روودانی رووداوه که تیده گه ین مه به ستهی په یامبه ر چی بووه.

له بهر ئه مه چاکتر وایه سه بر بگرین و له دلنیاییدا بیینن چ رووده دات، ئه مه شه و له کاتی گه رانه وه، هه موو شی دنه و سمه وه، له م کاته دا خه به ریکی خۆش په روبالی ده کرد گه یشتبووه دیتته نزیکه کان و خانووه په رش و بلاوه کان سه رانسه ری زه یتونستان و ره زه کانی میو، جووتیاران له هه موو لایه ک رایانده کرد که په نه ک یا ده سمالی خۆیان ده هاویشته سه ر زه وی تا په یامبه ر به سه ریا ره ت بیت، ئیفلیج و نه حۆشه کان و کۆنه پۆش زۆر بوون، جارنا جار کریست ئاوری ده دایه وه و سه یری له شکر ی خۆی ده کرد.

له پرێکا هه سته به ته نهاییکی مه زن کرد، گه راپیه وه هاواری کرد ((یه هودا)) به لام ئه م یاوه ره له خه لک هه لانه وه له دوا ریزدابوو نه ییست، کریست به ناتومیدی دووباره هاواری کرد ((یه هودا))

ریش سوور وهلامی دایه وه (لیژه م) یاوه ره کانی دیکه ی وه لادا و ره ت بوو.

– مه ولای من چیت ده وی؟

– یه هودا له که ناری مندا بمینه وه، له گه لم به

– مه ولای من نیگه ران مه به جیت ناهیلیم.

یه هودا گوربسه که ی له ده ستهی په ترۆس وه رگرت و که وته ئه ندیشه وه.. کریست جاریکی دیکه گوتی (برام یه هودا به ته نیام جیمه هیله))

– مه ولای من چۆن به ته نها جیت به یلم؟ مه گه ر پیتشتر سه باره ت به مه بریارمان نه داوه. ئه وان عاقیبه ت له ئورشه لیم، ئه و شاره پیروزی که به سه ر کیوی سه هیونه وه له ژیره هتاوی بی ئاماندا نزیک بوونه وه، له سپیتی به فردا رووبه رووی ئه وان بالایی هه لپری بوو، به ناو گوندیکی بچووکدا چوون له ملا تا ئه ولای گوند گوییان له سه ردولکه ی پرسه بوو که له بارانی فینکی به هاران ده چوو.

کریست بەلەرزینیکیەووە کە کەوتبووە جەستەیی و پرسی ((شیوەن بۆ کێ دەکەن؟ کێ
مردوو؟))

بەلام دێهاتیەکان کە لە پشت ئەووە تەواياندا کەوتنە خەندەووە ئوستاد مەشلەژێ
کەسێ نەمردوو، کچانی دێ بەسووپاندنی دەستار سەردولکە دەلێن))

– ئاخر بۆ؟

– بۆ ئەوێ کە خووی پێوە بگرن، تا لە کاتی خۆیدا بزانی چۆنی دەبێ شیوەن
بکەن، لە کووچە بەردێژکراودا سەرەلگەرانی و چوونە ناو شاری مەژۆخۆرەووە.

– پۆل پۆل مەژۆق کە لە تەواوی مەملەکەتی کەلیمی نیشینی دنیادا و هەریە کەو
بەبۆن و پۆخلی تاییەتی خۆیانەووە نامادە بوویوون، لەحالی لەباوەشکردن و ماچ کردنی
یە کتردا بوون، مەگەر ئەووە نییە دووسەبەیی رۆژی جەژنی جاویدانییەووە کەلیمیان برای
یە کتربوون؟ بەدیتنی کریست کە سواری کەریکی بچووک بوویووە بەدیتنی ئەو ئاپۆرە
کە کەوتبوونە دواي ئەووەو لقە دارخورمایان تەکاندا کەوتنە خەندەووە.

– پەنا بەخواییدی ئەو کێیە؟

– بەلام ئیفلێج و نەخۆشی و کۆنەپۆشەکان مەشتی خۆیان بەهەرەشە بەرز دەکردهووە
((بەم زوانە تێدەگەیی کە ئەووە کریستی ناصیرەییە دەبیتە پاشای یەهودیان))

کریست دابەزی و بەپەلە لەپەییژەکانی پەرستگا چوووە سەرەووە گەیشتە بارەگای
سلیمان و سەیری دەرووبەری کرد.

تەختە کورسییەکان بەریابوویوون، هەزاران نەفەر لەبازرگان و سەپاف و مەبجانەچی و
بەدکار خەریکی کڕین و فرۆشتن بوون، خەریکی چەنە لێدان و جاز لێدان بوون بۆ
کەلوپەلی خۆیان، خوین بەری چاوی کریستی گرت، توورەییکی پیرۆز بەسەریا زان
بوو، سیخورمەکەیی خۆی بەرز کردەووە کەوتە گیانی سەفرەیی شەراب و
خواردەمەنیەووە، تەخت و کورسییەکانی پێک دادەدا و فرۆشیارەکانی دەخستە
بەرکوته کەووە ((یائەللاً بڕۆن ون بن!!)) لە دەروونی ئەو تەمەنناییکی ئارام، بەلام

ناخۆش هەبوو ((خودایا، خوداوەندا لەروودانی هەر شتی کە ئیرادەت لەسەرە پەلە
بکە، جگە لەو تەمەنناییە هیچی دیکەم نییە، تەنھا داواکارم لەتۆ مادامەکی هیشتا
راست و راستەقانییم هەیه، پەلە بکە)).

ئاپۆرەیی خەلک لەدواي ئەو تەواياندا ئەوانیش بە هەلچوونەووە هاواریان کرد یائەللاً
بڕۆن ون بن)) و سەفرەیان تیکچەرژاند، کریست لەکەنار هەیوانییکی شاھیدا بەسەر
بەرزایی دۆلی – کە دەروون – وە وەستا، هەلەم لەتەواوی بەدەنی هەلەدەستا، پرسی
دێژو رەشی بەسەر شانەکانیان پەرش و بلاو بوویووە، لە چاوەکانیا مەشخەل دەهاتە
دەرەووە هاواری کرد ((من هاتووم تا ئاگر لە دنیا بەردەم یەحیای پاکشۆر لەبیاباندا
بانگەشە دەکات (تۆبە بکەن تۆبە بکەن رۆژی خودا نزیك کەوتۆتەووە))، بەلام من
بەئێوەی دەلێم کە ئیدی هەلی تۆبەکردنتان نییە، ئەو رۆژە گەیشتوووە من رۆژی
خودام، یەحیای پاکشۆر لەبیاباندا بە ئاو ئاوەمۆر دەکات و من بەئاگر ئاوەمۆرتان
دەکەم، من مەژۆق و کێو شارو قایغەکان ئاوەمۆر دەکەم من ئاگر دەبینم، کە
لەحالی داگرتنی چوارگۆشەیی دنیا و چوارگۆشەیی رۆحە و شادی دەکەم رۆژی خودا
رۆژی منەو گەیشتوووە، ئاپۆرە کە هاواریان کرد ((ئاگر ئاگر ئاگر بەئێوە دنیا
بسووتینە خزمەتکارانی پەرستگا، نێزەو شمشیریان گرتە دەست، یاکوبی برای کریست
خۆی و نوشتە هەلەواسراوەکانی گەردەنی سەردەستەبوو، بۆ دەستگیرکردنی کریست
هێرشیان هینا، بەلام خەلکی توورەبوون یاوەرەکان زاتیان وەبەرھات و بەھاوارکردنەووە
بەپەلە بۆ پێشەووە چوون تا پەییوەست بن بە ئەوانی دیکەووە.

پەترووس مەشخەلێکی بەسەر سەفرەییکیەووە هەلگرت و هاواری کرد ((برایان یائەللاً
هێرش بکەن، زەمانی مۆژدەبەخش بۆ ئاگر تێبەردان هاتوو)) لەبەرئەوێ کە لە
تەلاری پیلادا شەپپورەکان دەنگیان نەدەدایەووە، خوینێکی زۆر لە حەوشەیی خوداوەند
بەسەر زەوی هەلژا، کیفای کاهینی گەورە، لەپەرستگا هاتە دەرەووە دەستووری
دایە خزمەتکار کە چەکی خۆی دانیتتە سەر زەوی، ئەو خۆی بەکارمەییکی زۆرەووە
داویکی نابۆووە کە یاخیبووان بێ بگرەو بەردەو بەبێ ھەراو ھۆریا دەکەوتنە ناویەووە.

یاوهرکان به دهوری کریستهوه ئهلقهیان بهست و بهشلهژانهوه سهیری ئهویان دهکرد، ئایا ئهوه هیماي دهدا یانا؟ ئهه چاوهروانی چی بوو؟ دهبووا تا چهند سهبر بگری؟ بو دوا دهکوهتو بو له جیاتی دهستی بۆلای ئاسمان هه لپری چاوی پرپیوه زهویهوه؟ باشه خۆشی پیویستی بهپهله نهبوو، بهلام ئهوان بوون که پهلهیان بوو، ئاخو ئهوان ئهوه ههژارانه بوون که ههموو شتی خۆیان کردبووه فیداو ئیستا زهمانی تهلهف بوون گهیشتبوو.

پهترۆس سوور بوویوه و ئارهقاوی گوتی ((مهولای من بریار بده.. هیمايکمان پیبده)) کریست بی جولله له شوینی وهستابوو چاوهکانی داخستبوو، دلۆبی درشتی ئارهقهی له نیوچه واندا هه لدهرشت، دم نادهم بهخۆی دهگوت (خوداوه نندا رۆژی تو له حالی نزیکبوونهوه دایه، کۆتایی دونیا گهیشتوو، دهزانم که ئهوه رۆژه دههینم، بهلام به مهرگی خۆمان)). به دووباره کردنهوهی دهمنادهمی ئهوهگفتوگۆیه دهروونییه تووشی شه هامت دهبوو.

یۆحه نناش بۆلای ئهوه هات، شانی گرت و رایته کاند تا چاوانی بکاتهوه، گوتی ((ئهگه ئیستا هیمامان پی نهدهی، کارمان تهواوه، ئهوهی که ئهمرۆکه کردوته مانای مهرگه، توماس قسهی بوچه نناي بهراست زانی گوتی ((بهلی کاری تو مانای مهرگه، هه ر بۆ زانیی بهرپیزتان ئیمه نامانهوی بمرین))

فیلیپ و ناتانیل بهههراسانییوه هاواریان کرد ((بمرین؟ وهلی ئیمه هاتووینه ته ئیرهوه تا حوکمرانییتی بکهین)).

یۆحه ننا سهری له بنگویتی کریستناو پرسی ((مهولای من بیر له چی دهکهیتهوه؟ بهلام کریست ئهوی لهخۆی به دوور خستهوه، بهیههوادای گوت ((وهه ئیره تهک من))

پشتی به بازووی بههیزی ئهودا.

یههودا بهینی لیویهوه گوتی ((مهولای من ئازابه، زهمانی موژده بهخش گهیشتوووه ئیمه نابی له پیش ئهوان سهبرهوه رۆژی بین))

یاکوب نیگایینی نهفرهتباری کرده یههودا، ئوستاد پیشتی ههتا ئاوری نه ده دایهوه سهیریکی بکات، ئیستا ئهم دۆستی و قسانه چ مانایاییکی ههیه به گوتیا دهچرپینی؟

(خهریکن له گهله یهک تهبابی دهکهن، مهتی تو شتی بلی)

- من شتی نالیم، گوئی له کردارو گوفتاری ئیوه دهگرم و دهنوسم، کاری من ئهویه. کریست له پریکا ههستی کرد سهری گنژبووه و بازووی یههوادای کوشی، یههودا ژیر قۆلی گرت و پرسی (مهولای من ماندووی؟)

- بهلی ماندوم.

- ردین سوور وهلامی دایهوه (بیر له خودا بکهوه تا شادی خۆت وده دست بهینییهوه) کریست پارسهنگی خۆی وده دست هینایهوه و رووی له لای یاوهران کردو گوتی ((باشتر وایه بگه رپینهوه))

بهلام یاوهره کان له شوینی خۆیاندا مانهوه، نه یانده ویست برۆن؟ بو کوی؟ دووباره بو بیث ئنیا؟ بو چه ند کاتیکی دیکه؟ ئهوان ئیدی له هاتوچوونه دا که شهنگ بوو بوون. ناتانیل له سه ره خۆ به دۆسته کهی خۆی گوت ((وا خه یال دهکهم دست له ئیمه ده دات، من یه کیکم که له جیوه ته کان ناخۆم))، بهلام دواي گوتنی ئهم وشانهی ئیمه به دواي یاوه رهکانی دیکه وه کهوته ری، چونکه ئهوان به نابه دلایه وه به ره و بیث ئنیا وه پریکه وتن.

له دواي ئهوانه وه خزمه تچه کانی په رستگا و فه ریسیه کان پیده که نین، یه کی له خزمه تچه گه نجه کان روو خساریکی زبرو شانیکی خرکه لهی هه بوو په لکه لیمویکی تیگرتن و به روو خساری په ترۆس کهوت.

په ترۆس ویستی به ره رچی بداته وه، به لام ئاند ریاس لیینه گه راو گوتی (برام سه برت هه بی نۆبه تی ئیمه ش دیت)

- كهواته كهی؟ نایینی كهوتوینته چ رۆژێكهوه؟ یاوهرهكان سههر بهرهوژێر كهوتنه ریگاوه، ئاپۆره كه له دواى ئهوانهوه، به جۆین دانهوه، په رش و بلاویونهوه، ئیدی كهسى به دواى ئهوانهوه نه بوو كهسى جلی دپاوی خۆی له ژیر پیی ئوستاد دانه دانا.

فیلیپ ئیستاكی كه ره كهی به دواى خۆیدا راده كیشا ناتانیلش كلکی گرتبوو، ههر دوو كیان بۆ گه راندنه وهی ئازله كه بۆ خاوه نه كهی له په له دابوون تا نه كه ونه دهر ده سه ریه وه، ئاگر له ئاسمان دهباری و بائیکی گهرم هه لیده كرد، تۆزو گه ردیكى چر هه لده ستاو له گه روویان دهنیشته وه. كه گه یشتنه نزیك بیث ئنیا، باراباسیان له گه ل دوو كهس له یارانى كیوی و سمیلی ئه ستووری ئه وه له به رابه ر خۆیاندا بینى.

باراباس هاواری كرد ((ئوستادی خۆت بۆ كوێ دهبه ی؟ ئه وه كه له ترسان خۆی پیس كردوه)).

هاورپێكانی ئه وه له حالێكدا كه وتبوونه خه نده وه وه لایمان دایه وه:

((دهیبه ن بۆ زیندوو كردنه وه ئیلیازر))

به گه یشتنیان به بیث ئنیا و چوونه ناو ماڵ، خاخامی پیریان له سه ره مه رگدا بینى، ژنان له ده وریا به ئارامی و بی جوله دانیشتبوون و سه یری گیاندانی ئه ویان ده كرد، ئه وان ده یانزانى كه بۆ زیندوو كردنه وهی ئه وه هیچیان له ده ست نایى.

كریست نزیك كه وته وه وه ده ستی له سه ره توێلی پیره میرد دانا، خاخام بزه ییكى هاتى، به لām چاوی نه كرد وه.

یاوه ران له ناو هه وشه دا به ده مى تالیانه وه ده سه ته وه ژنۆ دانیشتبوون، هیچیان نه ده گوت.

كریست چاوی بریه یه هودا سه یری به نیشانه ی به راست زانین ته كاندا.

- یه هودا برام... ساتی موژه ده به خش هاتوه ئاماده ی؟

- مه ولای من دووباره ده پرسم... بۆمنت هه لبژاردوه؟

- تۆ ده زانی كه له هه موویان به هیزتری، ئه وانى دیکه به رگه ناگرن، ...

له گه ل كیافای كاهینی گه وره قسه ت كرد؟

- به لى، ده یه وى به كات و شوینه كه بكه وى.

- پیى بللى، شه وى جه ژن دواى شامی پوسح، له - گتسمان - برام یه هود هه ولده ئازابه منیش هه ولده دم..

یه هودا سه یری ته كانداو بی ئه وهی قسه یی بكات، چووه جاده وه تا چاوه پروانى سه رده ره ینانى مانگ بكات.

سالومه ی پیر له كوره كانى پرسى ((له ئورشه لیم چی روویدا وا بیده نگن؟))

یاكوب وه لāmى دایه وه ((دایه ئیمه مالى خۆمان خستۆته به ر لافاوه وه)).

- مه ولای ئیمه، گه وریه ی، ناواریشمی زێچین، ته ختی پاشایی، به لām ئه وه فریوی داین؟

- خافى پیر سه یری كوره كانى كردو ده ستى به یه كدادا، به لām هیچ یه ك له وان وه لāmى نه دایه وه.

- مانگ له قورسى ته واوی خۆی له پشت پر ره زه كانه وه خه مگینانه هاته ده ره وه، دوودل، بۆ ساتى له پشت - كیوه بلنده كانه وه - وه ستا، سه یری دونیای كرد ئه وكاته یه كسه ر برپاری خۆیدا، خۆی هیئایه ده ره وه وه ده ستى كرد به سه ر هه لگه ران، مالى ئیلیازر له گه ل ته واوی گوند كه وه ك بللى له پریكا به دۆی قسل سپی كرابوو دره وشانه وه ییكى سپی گرت ه خۆ.

به ده ركه وتنى سپیده یاوه ره كان به ده وری ئوستاد كۆبوونه وه، ئه وه قسه ییكى نه كرد، به لām سه یری یه ك یه كى ئه وانى كرد، بۆ یه كه مجارو دواچار بوو كه ده بینین ده مه ده مى نیوه رۆ لیوی به قسه كه وته وه.

((دۆستان مه یلم لییه رۆژی جه ژنى پیرۆز له گه ل ئیوه بگیرم له رۆژیكى وادا باوانمان كوچیان كرد، ئه وان كویله تیان له دواى خۆیان جیه یشت و چوونه بیابانى ئازادییه وه،

بۆيەكەمىن جار لەم جەژنەدا لە كۆيلەتى دېينە دەرەو دەچىنە نىو ئازادىيىكى دىكەو، ئەوانەى كە گوتى بىستىيان ھەيە لى گەپى با بىستى))

ھىچ كەسى قسەى نەكرد ئەم وشانە نادىاربون، كۆيلەتى نوى و ئازادى نوى چ مانايەكيان ھەيە؟ ئەوان تىنەدەگەيشتن، دواى چەند ساتى پەترۆس گوتى ((مەولاي من ھىچ شتى تىناگەم. جەژن بەبى بەرخ ناكرى، بەرخ لەكى پەيدا كەين؟))

بزييىكى تال بەسەر لىوى كرىستدا نەخشى بەستا:

((پەترۆس بەرخ ئامادەيىە، لەھەمان ئەوساتەدا بەپىيى خۆى دەچىتە قوربانگا تا ھەژارنى جىھان بتوانن جەژنى نوى بگىرن، لەبەر ئەمە دەرەى بەرخ نىگەران مەبە))

ئىليازر كە بىدەنگ لەسوچىكەو دانىشتبوو ھەلسايەو دەستى ئىسقان ئاساى لەسەر سىنە داناو گوتى (مەولاي من من بەژيام قەرزارى تۆم، ھەرچىيەك بى ديسان لەتارىكى گۆر باشترە لەبەر ئەم من بەرخى جەژنتان بەديارى بۆ دەھىنم، يەكى لە دۆستەكام لەبەرزايى كىودا شوانى دەكات دەچمە سۆراغى ئەووە خودا حافىز))
ياوەرەكان بەسەر سامى چاويان بپىە ئەوئەو، ئەم مردووو جولەدارە لەكى قودرەتى ھەلسانەو ھەيە لەجىيى خۆى بچى بۆ لاي دەرگا؟ ھەردوو خوشك بۆلاى ئەو رايانكرد تا لىنەگەپىن بروت، بەلام ئەوانى وەلاناو گۆچانى گرتە دەست و رۆيشت ئىليازر بەنىو كۆلانەكاندا بۆ پىشەو دەچوو، لەپىي ئەودا دەرگاكان دەبوونەو، ژنان بەوھشەت و سەرسامىيەو دەھاتنە دەرەو، كەوتبوونە حىرەتەو كە ئەم چۆن خۆى بەسەر ئەو پىيە تىرۆگانە پەلكىش دەكاو كەمەرى وردنابى، ھەرچەند ئازارى دەكىشا دلى خۆى دەدایەو جارناجار ھەولیدەدا فيكە لىدا تا نىشانى دات كە لە رابوونەو ەودا ھىچ گومانىك لەئارادا نىيە، بەلام لىوەكانى بەدروستى نەدەگەيشتە يەكتىبەو، لەبەر ئەو دەستى لەفيكەلىدان ھەلگرت بەسەر پۆتەلاكىكى جىدى دەستى كرد بەسەر ھەلگەران بەدامىنى كىووەو روى كردە ئاخوړى مەرەكانى دۆستى خۆى.

بەلام ھىشتاكە رىگەى تەى نەكردبوو كە لە پشت پىچكىكى تۆى كەسك گولدا باراباس ھەلبەزىيە دەرەو رىيى لى گرت، چەندىن رۆژ بوو باراباس چاوەروانى ساتىكى واى دەكرد تا ئەم زىندوو بۆو ئەم نەفرەتەى پى لە مال دەرەيىنى و تەمىيى بكات، دەبوايە خەلك لەديتتى ئەم بەخاترى ھىننى پەرچو رابگرى، كورپى مېرى ھەر لەو رۆژەو ەى كە ئەمى زىندوو كرزتەو پەپەرەوانىكى زۆرى پەيدا كرزو، لەبەر ئەمە دەبوايە ئىليازر بگەپىنئەو بۆ گۆر تا بۆ ھەمىشە رزگار بى لەشەپرى ئەم، باراباس ھاواری كرد (ئاھى راکردووى دۆزەخ خۆشحالم كە دەتېنم لەوى خۆشت رابوارد؟ كاميان باشترە ژيان يا مەرگ؟ ئىليازر وەلامى دايەو ((شەش لەيەك، نىو ەى دوازە لەوى دى)) و دەستى كرد بە سەرھەلگەران بەلام باراباس رىيى لىگرت)).

– تارمايى ئازىزى من دەبوورى، جەژن وادىت من بەرخىكم نىيە تا جەژن بگىرم، ئەم پۆ سبەينى سوئىندم بە خودا خوارد كە لەجىيى بەرخ يەكەمىن بوونەو ەرى زىندوو كە لە سەرپىگا دابنىم بىكەم بە قوربانى، باشە ئەمە شانس روى لەتۆ كرزو، گەردەنت بەپىنە پىشەو، چونكە بۆ خودا سەردەپىت.

ئىليازر دەستى كرزبە ھەراو ھۆريا، باراباس گەرووى گرت، بەلام يەكسەر دووچارى ترس بوو، ئەم شتىكى لەرادەبەدەر نەرمى كەوتبوو دەست وەكو پەمۆ وابوو، لە پەمۆش نەرمتر وەكو ھەوا نىنۆكەكانى دەچوو خوارەو دەھاتە دەرەو، بى ئەو ەى دلۆپى خويى بىنى، لەبەرخۆ گوتى ((لەوانەيە تارمايى بى رەنگ لەرووخسارى خورىكە ئاساى پەرى، پرسى ((ئازارى ھەيە؟ ئىليازر لەكاتىكا خۆى لە چىنگى دەرەھىنا تا راکات وەلامى دايەو: ((نەخىر))

باراباس بە نەپاندنەو گوتى ((تەكان مەخۆ)) پىچى سەرى گرت، بەلام پىچى سەرى لەگەل پىست لەناو دەستىدا دەمايەو، كەللەسەرى ئىليازر لە نوورى خۆرەتاودا بەرەنگى سىي مەيلەو زەرد بىقەى دەدایەو.

باراباس لە كاتىكا دلەرزى بەزەمەمە كرزو گوتى (نەفرەت لى بى تۆ تارمايى؟)

قَوْلِي رَاسْتَهِي ثِيلِيَا زِي گِرْت و به توندى رايته كاند ((بَلِيّ مَن تارمائيكم تا بهرهلّات كه م))..

به لّام له كاتيّ كه بازووي راته كاند، له بنرا هاته دهره وه، وه حشّهت دايجرت، بازووي رزيوي ئهوي هاويشته ناو پنچكي گهسك، حاليّ تيڪچرژاو تفي ده كرد، ترس دايجرتبو مووي له شي زيت بو بوئوه. دهستي بؤ كيژده كهى برد، دهويست هه رچهند زووتريّ جى به جيتي بكات و رزگاري بى له شهري ئهوي، به ديقه ته وه پشتي ملي گرت و گهرووي نايه سهر بهرد پكه وه، دهستي به برين كرد، هه رچهند كيژدي پيا ده كيژشا نه ده چووه خواره وه، وهك بليّي خوري ده بريته وه، په نجهي ترس تاويدايه گيانيه وه، له خووي پرسى ((واخه ريكم سهري جهسته يه كه ده برم؟)) ره هاي كرد دهستي كرد به شوپروونه وه تا رابكات، به لّام بيني ثيلياز هه روا به ريدا دهره وه، له ترسي ئهوي كه نه بادا هاوپي نه فرته تي ئهوي دووباره زيندووي كاته وه، زال بوو به سهر ترسي خويا و دووباره ئهوي گرت وه، به دهستي كي گه ردهن و به دهسته كهى ديكه پيي ئهوي گرت دهق وهكو ئهوي جله شوراوي كه بهر له هه لواسيني دهيكوشن ئهوي كوشي و بايدا، بهم كاره ثيلياز به نده بند له يهك ترازو له ناوه ندي بووه دوو نيوه، باراباس ههردوو نيوه له پهناپشتي پنچكه گهسكدا شارده وه و تبي ته قاندو رايكرد، له ژياني خويدا يه كه مين جاربوو ترسابوو، ذاتي ئاوردانه وهى نه بوو بؤداه، له بهر هه خو كه ته زهمزه مه وه، ((چهند باش بوو كه ده متواني له كاتي خووي بگه مه ئورشه ليم و ياكوب بدؤزمه وه، بؤ دهره ندردي دي، ته لسميكي به من ددها.

له هه مان كاتي ئه م سهين و بهينه دا كريست له مالي ثيلياز به سهر ياوه رانه وه لاربوو بوئوه، له هه ولى ئه وه دابوو كه پرته ويك بخاته زهيني ئه وانه وه تا به بينيني ئه وهى كه هه رزوو روودهدات هه راسانيان نه كات و نه بيتته هؤي په راگه نده يي و ليك ترازاني ئه وانه وه، به واني ده گوت ((من جاده م و مه به ستيش هه م ريئمام و هه م ديداركار، ده بي ئيوه هه مووتان باوه رتان به من هه بي هه رچيه كه كه ده بينن هه راسان نه بن، چونكه مه رگ له مندا رييه كه نييه، ده بيست؟)) يه هودا له هه وشه دا

به ته نها مابووه، كريست ده م نا ده م ده گه رايه وه تا سه يري بكات، خه مي كه ناديار بوو به سهر رووخساريا فراوان ده بوو...

يوحه ننا به شكاته وه گوتي ((مه ولاي من بؤ هه ميشه داوا له وه ده كهى كه له نزيك تودا بوهستي؟ كه سه يري گلينه ي چاواني ده كهى چه قويي ده بيني؟)).

كريست وه لامي دايه وه ((يوحه نناي ئازيز چه قو نا... يه كه خاچ.. ياوه ران به شله ژانه وه سه يري يه كترين كرد)).

يوحه ننا خووي هاويشته باوه شي كريست و گوتي ((خاچ؟ مه ولاي من، چ كه سي له خاچ دهردي؟)).

هه ركه سي به سهر ئه و چاوانه لاريته وه رووخساري خووي به سهر خاچه وه ده بيني.. من سه يرم كردو رووخساري خوم بيني!) به لّام ياوه ران تينه گه يشتن، ژماره يي له وان كه وتنه پيكه نينه وه توماس گوتي ((باش بوو به ئيمه ت گوت تا ئه و جيه ي كه به يوه سته به من تا زيندووم هيج كاتي سه يري چاوه كاني ردين سوور ناكه م)).

كريست گوتي ((توماس منال و نه وه كانت سه يري ده كه ن)) له په نجه ره وه چاري بريه يه هودا كه هيشتا له كه نار دهرگاوه وه ستابوو سه يري ئورشه ليمي ده كرد، مه تي به شكاته وه گوتي ((مه ولاي من گوفتاري تو ئالؤزه چون چاوه روان ده كهى كه له كتيدا بيانوسمه وه...؟)) ئه و قه له مي خووي له هه وادا گرتبوو، تواناي تيگه يشتن و نووسيني نه بوو.

كريست به تفت و تاليه وه گوتي ((مه تي من بؤ خاتري نووسيني تو قسه ناكه م، چهند باشيان گوتوه كه ئيوه نووسه ران له كه له شير ده چن، واخه يال ده كه ن ته گه ر بانگ نه دن هه تا و نايه ته دهره وه، دلّم ده خوازي كه قه له م و كاغه زي تو بگرم و بيانهاويمه ناو ئاگره وه)) مه تي به خي راي نووسينه كاني كوژده وه و دووركه وته وه توورده يي كريست نه نيشته وه ((من يه ك شت ده ليم و تو شتيكي ديكه ده نووسي))

تازه ئه وانه ي كه نووسيني تو ده خوئنه وه تيده گه ن، من ده ليم، خاچ، مه رگ، مه له كوتي ناسمان، خودا، .. ئيوه چي وهرده گرن؟ هه رييه كه له ئيوه رهنج و سوودو

هيوای خوئی به ههريهك له و وشه پيروزانه وه دهچه سپینئی و وشه كانی من ون ده بن و روحم گوم و گوژ ده كهن، ئیدی بهرگه ی ناگرم)). به حاله تیکی داخوریانه وه ههلسایه وه، له پریكا ههستی کرد كه دل و میشکی پر له ورده بهرد بووه. یاوه ره كان له ترسان دوولا بوونه وه، وهك بلیئی ئوستاد هیشتا سیخورمه ی له دهستدایه و له وانی ده باته خواره وه، وهك چهند گاییکی ته مبهل و ابوون كه غه زری بوون، دونیا گاسنیک بوو كه پییه وه شه تهك درابوون و کریست سیخورمه ی لی ده ژهنین تا له ژیر کۆیه لاندایه جیبه جی ده بوون، به لام بو پییشه وه نه ده رویشتن، کریست به سه بیرکردنی ته وانه وه، ههستی کرد سهرچاوه ی پایه داری وشك بووه و ریئی نیوان زهوی و ئاسمان ریگاییکی دریتژ بوو ته وان به بی جول له جیوه وه ستابوون.

هاواری کرد ((مه گهر تاكه ی ئیوه من له كه نار خۆتان ده هیلنه وه؟ له ئیوه، ته وانه ی كه پرسباری به راستیان له نه نباری سینهدا په له كهن بیرسن وا كه قسه ی میهر ئامیزتان بو گوتن به من هه یه، هه رچه ند زووتره پییم بلین و دلشادم بکهن، تا ته وکاته كه له میانی ئیوه دا رویشتم، هه سره تی له ده ستدانی هه لی زیاتره گوتنی میهر ئامیز به من نه خۆن و خۆتان سه رزه نشت نه كهن كه نه تانتوانی پله ی خۆشه و یستی خۆتان سه باره ت به من ئاشکرا بکهن، ته وکاته زۆرو درهنگ ده بی، کار له کار ترازوه)).

ژنان كه له گو شه یه كا مات بوو بوون و چه نه گه یان خستبووه نه ژنۆ، گو بیان قولاخ کردبوو، جارنا جار ئاخیان هه لده کیشا، له هه موو شت تیده گه یشتن، به لام نه یانده توانی شتیك بلین، له پریكا مه جده لیه هاواریکی لی ههلسا، یه كه مین كه سی بوو كه رودانی مه رگی مه عبودی خوئی به پانی دلی بوو بوو، له جیوه هه ستایه وه و چوه ژووری نیوانه وه، ژیر سه ریئی خوئی گه را، عه تردانیکی كه له گه تی خوئی هینا بوو، دۆزیه وه، عه تردان پر له عه تری عه ره بی بوو كه یه کی له به دكاره كانی پیشوو بهوی دابوو، بو هه ر شوینی كه به دوا ی کریستدا ده رویشتن.. له گه ل خو یا ده ی برد و له به رخۆ ده یگوت: ((خودا گه وره یه خه لکی چ ده زانن رهنگه روژی بیست كه پرچی سه ری مه عبودی خۆم بهم عه تره گرانبه هایه بشۆم كه رهنگه ته و روژه بی كه ته و به ناو نیسانی زاوا له كه نارما قه رار بگری)). ئاره زووی شار دراوه ی دلی و ابوو، به لام

ئیس تاکی له پشت جهسته ی مه عبودی مه رگی ده بیئی، نهك ته شق، به لكو مه رگ، مه رگیش وه كو زه ماوه ند پیویستی به عه تریات هه یه، عه تردانی له ژیر سه رین هینا یه ده ره وه و نایه ناو سینیه وه وه دهستی به گریان کرد، له کاتی کدا عه تردانی نا بووه سه ر مه مکه کانی و وهك مندالی ناو لاندک رایده ژاند له سه ر خو ده گریا تا ته وانی دیکه گو بیان له دهنگی نه بی، ته وکاته ته شکی چاوه کانی سه ری وه، هاته ده ره وه و كه وته سه ر پیی کریست بهر له وه ی كه کریست بتوانی به سه ر پییه کانیه وه به رزی کاته وه مه جده لیه عه تردانی شكاندو عه تری گرانبه های رژایه سه ر پییه کانی کریست پاشان له کاتی کا ده گریا، كه زیه کانی کرده وه پییه کانی به عه تر شوشت و پاک کرده وه، به و عه تری كه ما بوو سه ری مه عبودی خوئی شوشت به بی درهنگ دووباره كه وته سه ر پییه کانی و كه وته ماچ کردنیان، یاوه ره كان هه لده قرچان.

تۆماسی دیوه ره گوتی ((هه رام کردنی ته م هه موو عه تره مایه ی شه رمه، نه گه ر به فرۆشتایه ده متوانی هه ژاران تییر بکه م و خۆراکیان پی بدم)).

ناتانیل گوتی ((ده مانتوانی بو کچانی بی باوک جیهاز بکری)).

فیلیپ گوتی ((ده مانتوانی مه ر بکری)).

یۆحه ننا به و ئاخ هه لکی شان وه زه مزه مه ی کرد ((ته و نیشانه ییکی به ده به عه تریکی وا جهسته ی ده وله مه ندان چه ور ده کری، میری تو نه ده بوایه ته م کاره بکه ی، نه گه ر مه رگ عه تری دلخوازی خوئی بۆنکا و بی)).

کریست بزه ییکی کردو گوتی ((ئیوه هه میشه هه ژاران تان له گه ل ده بی، به لام من هه میشه له گه ل تان نا م... له بهر ته مه باکی نییه ته گه ر شوشه عه تری به خاتری من هه رام بیست، جار جار رووده دا كه هه تا- زیده مه سره فه کانی ش ده چنه ئاسمان و له كه نار خوشکی (نه جابه ت) داده نیشی، به س تو یۆحه ننا ی ئازیز دلگران مه به مه رگ هه میشه دیت كه واته با شتر وایه له کاتی عه تراوی بوونی قژی سه ر بیست)).

مال بۆنى عەتراوى ئارامگاي مرۆڧىكى دەولەمەندى لىدەھات، يەھودا بەدياركەوت و سەيرى ئوستادى كرد، نەكا رازەكەى بۆ يادەران ئاشكرا كردى؟ ئايا كەى سەپەرشتىياري مەرگ بەكافور چەور دەكەن؟

بەلام كرىست بزەينكى كردو گوتى ((برام يەھودا ھەلقپىنى پەرەستىلكە لە ھەوادا خىراترە لەراكردنى مامز لەزەويدا، خىراتر لە پەرەستىلكە ھەلقپىنى زەينى مرۆڧە، خىراتر لەزەينى مرۆڧ ھەلقپىنى دلئى ژنە)) بەتەواوكردنى قسەى خۆى بە جولەى چاومەجدەليەى پيشاندا.

پەترۆس لىوى بەقسە كردەو ((ئىمە دەربارەى زۆر شت قسەمان كرد، بەلام لە ھەمووى گرینگترمان لەبەرچوو، مەولاي من، رپورەسى جەژن لە كىندەرى ئورشەليم بەجى دەگەيەين؟ من دەلئىم بچىنە مەيخانەى سيمونەو))

كرىست گوتى ((خوداوند شتىكى دىكەى بۆ ئەمە داناو، پەترۆس ھەلسەو لەگەل بۆھننا پرۆنە ئورشەليم لەوى پياويكى گۆزەبەشان دەبينن لەدواى برۆن دەچىتە مالىكەو ئىو بچنە ژوورەو بلىن ((ئوستاد سەلامى ھەيە داوا لە ئىو دەكات كە بلىن سفەرى رپورەسى جەژن لەكوئى راخستراو)) تا من لەگەل يادەرانى خۆم شامى بخۆين؟)) ئەوئىش وەلام دەداتەو كە سەلاوى من بە ئوستاد بگەيەن، ھەموو شتى ئامادەيە لە چاوپروانى ديدارى ئەوين))

يادەران وەكو منالان بەشەوق و سەرسامى سەيرى يەكترىان كرد.

پەترۆس پرسى ((مەولاي من بەپراستىتە؟ يانى ھەموو شتى ئامادەيە؟ بەرخ و شيشەو شەراب ھەموو شتى؟))

كرىست وەلامى داىەو ((ھەموو شتى، برۆن و باوەرپتان ھەبى، وا لىرە دانىشتووين و قسە دەكەين، بەلام خوداوند نەدادەنىشى و نەقسە دەكا ئەو بۆمرۆڧ كارەكات. لەھەمان ساتدا دەنگى نالەيىكى كز لە گۆشەى پشتەوئى ژووردا گەيشتە گوپيان، ھەموويان شەرمناك ئاورپيان داىەو، لەتەواوى ئەو ماوہيەدا خاخامى پىريان لە

ئازارى مەرگى خۆى فەرامۆش كردبوو، مەجدەليە لەگەل سى ژن بەپەلە ئامادەى سەرىنى ئەويون.

يادەرانىش چوونە سەرىنيەو، كرىست دووبارە دەستى ناىە سەر دەمى ساردى پىرەمىرد، پىرەمىرد چاوى كردەو بەدەيتنى ئەو بزەيىكى كرد، ئەوكاتە بەھىماى دەست داواى لەژنان و پياوان كرد تا ئەو كرىست بەتەنھا جى بەيلىن كاتى تەنھا بوون، كرىست لارپۆو دەو توپل و چاوى ئەوى ماچ كرد.

پىرەمىردى بەرووخسارىكى دەروشاو دىت و چاوى برپە چاوى كرىستەو.

- من ئەلياس و موسا تووم دووبارە دىت، ئىستە دلئىام.. من وادەپۆم

- باوكە خوداوند لەتۆ رازى بى، ئايا رازىت؟

- بەلئى لىنگەرى دەستت ماچ كەم.

دەستى كرىستى گرت و ماوہيىكى درپژ لىوى ساردى خۆى بەسەريا چەسپاند لەحالى جەزبەدا بەخامۆشى سەيرى ئەوى كرد و مالاوايى كرد، بەلام، يەكسەر لىوى بەقسە كردەو

- تۆ كەى دەچىە ئەو بالاىەو؟

- بەيانى.. لەرۆژى جەژن باوكە بە ئومىدى دىدار تا سبەى.

خاخامى پىر دەستەكانى خۆى خاچ ئاسا بەسەر يەكەو دان، بەژىر لىويەو گوتى ((خودايە، گىيانى ئەو بەندەى خۆت بسەنەو چاوەكام بەدەيدارى رزگاركرەى خۆم رووناك بۆو)).

ژنیش، دواجار پیره میرد، که نهوسا په یوه ندى به ژيانی جاویدانه وه کړدبوو، له کاتیکا
دهسته کانی راده ته کاند گوتی : ((خوا تاگادارت بې))

هرسى ژنى جحیل قودره تی ولامدانه وه یان نه بوو، به لام سالومه ی پیر گوتی ((کورم
به مجوره سهری نیمه مه که، به شیوه یی خود احافیزی ده که ی وه ک بلیی بۆ همیشه تۆ
نابینینه وه))

بیست و هه شتم

کریست دووباره گوتی خودا تاگادارتان بې، چوو نه نزیك ژنه کانه وه سهره تا دهستی
به که زی مه جده لیه دا هیناو ئینجا مارتا، میړی یش هاته پیښه وه و سهری لار کړده وه
ههستیان ده کړد وه ک بلیی پیروزی ده کړد و له باوه شی ده گرتن، هرسی نه فهران بۆ
نه بهد له گه ل خویاندا ده برد، وه لی هرسی نه فهران له پریکا که وتنه چرینی سهره دولکه ی
پرسه وه، چوو نه حه وشه وه، یاوه ره کانیش به دوا ی کریستدا چوو نه حه وشه وه،
له شپرازه ی حه وشه که دا له به رزایی بیره ئاودا گوله لاولوی شکوفه ی کړدبوو، ئیستا به
بوونه وه ی بالی ئه و بونی عه تری ئه م گوله له هه وادا پیچی ده خوارده وه، کریست
دهستی بۆ پیش برد و گولیک ی چنی و نایه نیو ددانه کانیه وه، له دلی خویدا دوعاییکی
ئاوای کړد ((نومیده وارم له خوداوه پایه داری به من به خشی، نومیده وارم له خودا
تواناییم پی به خشی تا ئه م گوله نهرمه له کاتی ئازاری گهره ی له خاچدان له میانی
ددانه کاتم راگرم و به دداتم نه یکوشم!)) جاریک ی دی له ئاستانه ی ده رگادا وه ستا،
دهستی به رز کړده وه و به دهنگیکی قول هاواری کړد ((ژنان، خود احافیز)) هیچ یه که له
ژنه کان وه لامیان نه دایه وه، له گه ل یه ک جاده ی ئورشه لیمیان گرت بهر، قورسی ته واری
مانگ له کیوه کانی (موتاب) دا سهره لگه پراو خوره تاو له پشت کیوه کانی (یهودییه)
نیشته وه. بۆ ساتی ئه و دوو گه وه ره مه زنه ی ناسمان وه ستان و سهری یه کتزان کړد
ئو کاته یه کیکیان دابه زی و ئه ویدیکه رۆچوو.

کریست به سهری خوی هیمای بۆ یه هودا کړد، یه هودا هات و له که ناریا دهستی به
پیشره ی کړد، ده بی چنه رازیکیان له گه ل یه ک گورپیته وه، چونکه له سهره خۆ قسه یان
ده کړد، جار ی کریست سهری لارده کړده وه جار ی یه هودا ههر یه کیکیان ئه و وشانه یان
بۆ وه لام دانه وه به دیقته هه لده سه نگاندا، وه ک بلیی ههر وشه یی پارچه زیړی بۆ.

خوره تاو گه یشته بووه ئاسو، به تیشکی دره وشاوه ی سوور خه ریکی ئاوا بوون بوو،
له خوره لاتی ناسمان، نووریک ی سیم ناسا به دیار کهوت، هه رزوو مانگی گه وره و
خاموشی جه ژن ده هاته دره وه، تیشکی کهم رهنگی خوره تاو هیشتا له ناو ماله وه ی
دهدا، ده که وته سهر رووخساری ناسکی کریسته وه و له وی توپل و لووت و دهسته کانی
یاوه رانی ده گرتنه خو، ئه وکاته به ره و پیښه وه چوونی بۆ سوچی ژوو رووخساری ئارام و
شادومان و ئیستای جاویدانی خاخامی پیری ده لوانده وه. میړی له که نار کارگه ی
رستندا دانیشتبوو له سیبه ری قولی که سی که فرمیسه که کانی ئه وی هیدی هیدی له
گویی چه نه گه ی سهره و ژیر ده بووه و ده که وته سهر پارچه نیوه ریستراوه که دا، مان
هیشتا بونی عه تری ده داو عه تر له په نجه کانی کریستدا ده چکایه وه.

له پریکا له هه ماخالدا که ئه وان له بیده نگیدا دانیشتبوون هه ریه که له وان به هاتنی
شه و دل په ریشانه ترده بوون، په ره سیلکه یی، وه ک چۆن وه شانی توندی شمشیری له په نجه ره
هاته ژوره وه و سی جارن به دهری سهریاندا سوورپراو به شادومانی جیکه جیکی کړد،
سهره نوی به ره و خوره تاو گه رایه وه و وه کو تیر چوو دره وه، ئه وان هه تا هه لی دیتنی
سگی سپی و بالی ددانه یی ئه ویان نه بینی.

کریست وه ک بلیی له چاوه روانی هه مان نیشانه ی سیمبولتا میژدا دانیشتبوو
هه لسا یه وه و گوتی ((زه مانى مؤزده به خش هاتوه)) سهریک ی دره نگاوی کړده ژووو
که لویه لی کارو مال و مه شخه ل و گوزه ی ئاوو سنته کی رستن. ئه وکاته ههر چوار

کریست گوتی ((برام یه هودا، به داخه وه، به لآم ئه وکاره پیتوسته))

– مه ولای من پیتیش له تۆم پرسیه، ئایا ریگاییکی دیکه ههیه!؟

– نا برام یه هودا من تائیتستا دلّم به هاتنی کریستیانو به ستاوه ته وه و له چاره پورانی ئه ودام، به لآم بیهوده بوو، نا هیچ ریگاییکی دیکه نییه، کۆتایی دنیا هاتوو، ئهم دنیا یه مه له کوتی ئیبلیس، له بێن ده چیت و مه له کوتی ئاسمان به دیارده کهوی، من ده بهیتم، چۆن؟ به مردن، هیچ ریگهییکی دیکه نییه برام یه هودا، مه له رزه له ماوهی سی رۆژدا دووباره زیندوو ده به وه.

– ئه وه له بهر ئه مه ده لئنی نا تا دلنی من بده ته وه و نا چارم بکهی تا ئاشکرات بکهم بئێ ئه وهی له دلنی خۆمدا رازی یم، تۆ ده لئنی بهرگه ده گری تا پایه داری به من به خشی، نا به نزیکت کهنه وهی ئهم ساته سه رسامه .. نه مه ولای من بهرگهی ئهم شته ناگرم.

برام یه هودا، بهرگه ده گریت، خودا وه نده بهر بهر تواناییت پایه داریت پی ده به خشی، چونکه پیتوسته، به لئنی ئه وه بۆ من پیتوسته که بمرم، بۆ تۆش پیتوسته که من ئاشکرا بکهی ئیمه دوو نه فه ر دنیا رزگار ده کهین... کۆمه کم بکه. یه هودا سه ری له بهر خۆنا، دوا ساتی پرسی ((ئه گه ر تۆ له جیی من بای که ده بی مامۆستای خۆت ئاشکرا بکهی ئهم کاره ت ده کرد؟))

کریست بۆ ماوه ییکی درێژ له ئه ندیشه دا روو چوو، له ئه نجامدا گوتی (خه یان ناکه م هیزی ئهم کاره م هه بی له بهر ئه مه بوو خودا وه نده دلۆقانی به من کرد، وه زیفه ییکی ساده تر واته له خاچدانی به من به خشی)) ئه و کاته بازووی یه هودای گرت و به ئارام و تاسوقه وه له گه لیا قسه ی کرد و گوتی ((به ته نها جیم مه هیله یارمه تیم بده له گه ل کیه فای کاینی گه و ره قسه ت نه کرد؟ غولامانی په رستگا که ده ستگیرم ده که ن مه گه ر ئاماده و چه کدار نین؟ مه گه ر ته واری ئه وهی که نه خه شه مان بۆ دانا رووینه داوه؟ له بهر ئه مه باشر وایه هه موو به یه که وه ئه مشه و جه ژن بگیڕین، من هیما به تۆ ده ده م که برۆیت بیانه یینی، رۆژانی تاریم ته نها سی رۆژه، ئهم سی رۆژه به خیریایی بروسک رت ده بی و له رۆژی سییه م له کاتی رابواردندا هه موو ده که وینه سه ماو هه لپه رکیوه))

یه هودا به هیما ده ست به گروپی یا وه ران که له دوا وه ده هاتن پرسی ((ئایا ئه وانیش له م بابه ته ئاگادار ده کرینه وه؟))

– ئهم شه و به وان ده لئیم، کاتی سه ربازو خزمه تچییه کانی په رستگا ده ستگیرم ده که ن نامه وی هیچ جه ره بهر گریه ک پیشان بده ن یه هودا به نه فه ته وه برۆی تیکه ه لکشاند ((ئه وان بهر گری ده که ن! به راستی تۆ ئه وان هت له کوئی هیناوه؟ یه کیان له وی تر به دتره .))

کریست سه ری له بهر خۆ نا و وه لآمی نه دایه وه.

مانگ هه لپه ر ژایه سه ر زه وی و له شی به ردو دره خت و مرۆقه کانی چه ور کرد، سیبه ری شینی تاریک که وته سه رخاک، یا وه ران له دوا وه را ده هاتن، گف تو گو یان ده کرد و ژماره یی به یاده وه ری میونداریتی شام لچ و لیوی خۆیان ده لسته وه، هه ندیکیان ده رباره ی وشه تیژه کانی کریست قسه یان ده کرد و تۆماس که وته یادی خاخامی پیری بیچاره ((ئه و کاری ته و او بوو ئیتستا نۆیه تی ئیمه یه))

ناتانیل به سه ر سامیه وه گوتی ((مه گه ر ئیمه ش ده مرین. مه گه ر نه مانگوت به ره و جاویدانه یی ده رۆین؟))

په ترۆس بۆ ئه و به مچۆره روونی کرده وه ((دروسته، به لآم وادیته بهرچاو که سه ره تا ده بی به ریگای مه رگدا برۆین، ناتانیل سه ری ته کاند او به زه مزه مه کرد نه وه گوتی: ریگاییکی خراپان بۆ جاویدانه یی گرتوو، ئه وه ت له مننه وه لا بی که له م خواره وه له دۆزه خ حیسابی گرفتار ده بین))

ئورشه لیم سپی و رۆشن وه ک چۆن تارمایی، ئیتستاکی غه رق له نووری مانگ له بهر رووی ئه وان ه وه سه ری قیت کردۆته وه، وا به دیار ده که وت که له ژیر نووری مانگدا ماله کان له یه ک بوونه ته وه به هه لئاسراوی به سه ر زه ویه وه قه راریان گرتوو، هه ویری له هاواری سه روو دچرینی مرۆقه کان و سه دای ئاژه لآن له کاتی قوربانی، ئیتستاکی له ده روونی شه ودا ده نگی ده دایه وه.

په ترۆس و یوحنه ننا له دهروازهی خۆرهلاندا له چاره پروانی دا وهستابوون، رووخساریان له ژیر نووری مانگدا بریقهبیان ده دایه وه. به خۆش حالیه وه په له بیان کرده پیشوازی ئوستاده وه

- ئوستاد هه موو شتیك وه كو قسهی تو هاته ئاراهه، سفره راخستراوه و شام تامادهیه، یوحنه ننا به خه نده وه پیداپوو گوتی ((له حالی خاوه ن مالیش دلنیابه هه موو شتیکی تاماده کردوو وه ون بووه))

- کریست به بزوه گوتی ((ئهوپه ری میوانداریتی ئا وه هایه كه خاوه ن میوان تاماده نه بی))

به م گفتوگویه وه هه موو پیتیان توندتر هه له ئینا، بواره کان پر له مرۆقو فانوسی رووناك و سه وزبوو، سرروودی جه ژنی پروژمه ندانه له پشت دهرگا داخراوه كاندا دهنگی ده دایه وه:

له وکاته دا که سراپیلیه کان له میسر هاتنه دهره وه

له وکاته که مائی یاکوب له چنگی وه حشیان رزگاری بوو

دهریا ئه وهی دیت و رایکرد

رووباری ئوردن پاشه کشه ی کرد

کیوه کان بهران ئاسا رایانکرد

گرۆدلکه کان ههروهك بهرخ

ئهی دهریا ... چی نازاری دای که بترسی؟

ئهی ئوردن چیت به سه رهات که پاشه کشه ت کرد؟

ئهی کیوه کان تو به سه ر چی وهك مه ر رمای

ئهی زهوی له بهر ا بهر خوداوه ند، خوداوه ندی سراپیل بهلره

هه مووان که به هیما ی سه ری ئه نگوست

تاویره بهردی له دهریاچه تاوانده وه

بهردی غاراش کانی فینک.

یاوه ران له کاتی تیپه رین سرروودی جه ژنیان ده چری، په ترۆس و یوحنه ننا بو پیش ده چوون، ئه وانیان رینمایهی ده کرد، له پریگادا هه ولیاندا و چوونه ژوره وه، کریست و دهسته برسیه که له دوا ی یهك رت بوون له حه وشه به سه ر په یژه بهردینه کانه وه بو ماله که سه رکه وتن، سفره راخستراوو، سی دانه قه ندیلۆکه ی حه وت سه ره به سه ر بوو، شه راب، نانی تیری و هه تا ئه و گۆچانانه ی که له کاتی نان خواردندا ده بووا له ده ست بگرن هه مووی لی بوو، رونه ی هه لده پرژا وهك بلینی ئه وان تاماده ی چوون بن به ره و سفره ی درێژه وه.

کریست گوتی ((به دیداری ئیوه خۆش حالتم)) و دهستی هه لگرت و خاوه ن میوانی نادیا ری پروژ کرد.

یاوه ره کان که وتنه خه نده وه ((مه ولا له گه ل کی قسه و هه واپرسی ده که ی؟)) کریست وه لامی دایه وه ((له گه ل نادیا ری؟)) نیگاییکی توندی کرده ئه وان هه وه، ئه و کاته که مه ره بندیکی گه وره ی له پشت کردوو ئاوی گرت هه ژنۆی داو دهستی کرد به شوشتنی پیی یاوه ره کانی.

په ترۆس هاواری کرد ((مه ولای من، ئه و مۆله ته هه رگیز به خۆم ناده م که تو پیم بشۆیت)).

- په ترۆس، ئه گه ر من پیت نه شۆم له مه له کوتی ئاسمان ناگه یته من.

- که واته له م حاله ته وه نه ته نها پی، به لکو ده ست و سه ریشم بشۆ.

پاشان هه موویان چوونه سه ر سفره، له برسان خه ریک بوو و ئیران ده بوون، به لام هه یچ یهك له وان زاتی نه ده کرد بو خۆراکه که ده ست درێژ بکات.

- ئه م شه و رووخساری ئوستاد گیرابوو لیوه کانی ته لخ بوون، سه یری رووخساری یه که یه که ی یارو یاوه رانی خۆی کردو گوتی ((سه ره تا ده بی خیناو و بخۆینه وه تا ئه و گریانه مان به بیر به ییته وه که با وانمان هه لیان پرژانده سه ر زهوی))

- کریست تونگه ئاوی خوئی گرت، سهرهتا پیالهی یههودای پر کرد، ئەوکاتە چەند قومیکێ دیکە یه لپشته پیالەکانی یاهوران و لەکوژتاییدا پیالەیی خۆی پرکرد و گوتی ((بەیادی فرمیسکهکان، بەیادی ئەو دەردو رەنجەیی که مرۆڤ لە پیناوی نازادیدا بەرگەیی دەگرێ)) بەیە کجار پیالەیی خۆیان هەلقورانە بەرووخساری تیکچرژاو بەشی خۆیان خواردو، یه هودا وەکو کریست پیالەیی خۆی بەیە کجار هەلقورانە، بە ئوستادی نیشانی داو سهره و بنی دانایه سهرزهوی، هەتا یەك قەترەشی نەمایه وە.

- کریست بەبزه بیئکه وە گوتی ((تۆ جەنگاوەریکی بی باکی، هەتا دەتوانی بەرگەیی گەزەندەترین تفت و تالی بگری)). ئەوکاتە نانی تیری گرت و دابەشی کرد، پاشان کەوتە دابەشکردنی بەرخەکە، هەموویان بەشی خۆیان لەسەوزەیی وشکەبوو توندو تیژەکانی لە جۆری نەعناع و پونگی کینوی کە ریباز داینبوو وەرگرت. ئەوکاتە کایەیی قورمزی خۆراکیان بەیادی ئەو خشته قورمزیانەیی کە باوانیان لەکاتی دلیه تیدا دروستیان کردبوو هەلقورن سەر خۆراکەو، بەپیتی دەستووری ریباز بەپەلە خۆراکیان خوارد و هەریەکیان بە دەستیئیکه وە بە سەر گۆچان و بەرزکردنەوێ پیئەکیان لەهەوا ئامادەیی رۆیشتن بوون.

- کریست خۆی نەیدەخوارد و سەیری خۆراک و خواردنی ئەوانی دەکرد، ئەویش دەستی دانایه سەر گۆچان و ئامادەیی سەفەری گەورەبوو، هیچ کەس قسەیی نەدەکرد، دەنگی جگە لە ویککەوتنی گەرووکان و زینگەیی پیالە و تەقەتەقی زمان لەکاتی ددان هەلکیشانی ئیسقانه کان هیچی دیکە نەبوو.

- مانگ لە کلارۆژنەیی بنمیچەو دەوشایه وە، نیووی سەفره نوقمی رۆشنایی بوو نیوہکەیی دیکە لەتاریکی بنهوشەیی رووچوو بوو.

- دواي بيئەنگیئکی قوول کریست لیئوی بەقسە کردو وە ((هاوسەفەرائی بەوہفای من جەژنی فیتر واتە رەت بوون، رەت بوون لەتاریکی، لەتاریکی بەرەو نوور، لەکوژیلەتی بۆ نازادی، بەلام جەژنی کە ئەمشەو گێرامان، لەوہش زیاتر دەروات، جەژنی ئەمشەو بەمانای رەت بوون لەمەرگ بەرەو ژبانی ئەبەدیە، یاران، من لە پیئشدا دەرۆم و ریبگە بۆ ئیئوہ خوشدەکەم)) پەترۆس بەلەرزینی ئەندامەکانیەو گوتی ((مەولای من دووبارە

دەربارەیی مەرگ قسە دەکەیی، وشەکانت لەتیغی دوو دەم دەچی، وەکو ئەوہی کە قەرارە موسیبه تیکت بەسەری نازادانە بلی ئیمە مەردین)) یۆحەننا گوتی ((دروستە، مەولای من وشەکانت تالترە لەسەوزە تالانەوہ دلۆقانیمان پی بەخشەو رۆشنتر قسە بکە))

- کریست بەشە نانی خۆی دابەش کردە سەر ژمارەیی یاهەرەکان و پیتی دان و گوتی: ((ئەوہ بگرن و بچۆن ئەوہ خوینی منە. هەریەکیان بەشە نان و شەرابی خۆی خوارد و خواردو، زەینیان کەوتە گێژەنەوہ، شەرابە کە لەبەرچاویان توندو شوور بوو وەکو خوین دەهاتە بەرچا و نانەکش وە کە رەژووئیکی سووتینەر بۆ ناو گەدەیان دەچووہ خواروہ. لەپریکا بەوہ حشەتەوہ هەستیان کرد کریست لە دەروونی ئەواندا رەگاژو دەبی دەستی کرد بە خواردنی گەدەو هەناوی ئەوان، پەترۆس قوئنجی نایە سەر سەفرەو دەستی بەگریان کرد. یۆحەننا سەری بەسینەیی کریست کرد ((مەولای من تۆ دەتەوی کۆچ بکەیت تۆ دەتەوی برۆیت... برۆیت)) ئەو چەند وشەییی دووبارە دەکردوہ زیاتر لەوہ نەیدەتوانی قسە بکات.

- ئاندریاس هاواری کرد ((تۆ بۆ هیچ شوینی ناپۆی چەند رۆژی پیئشتر خۆت گوتت کە ((ئەوہی چەکی نییە باشتر وایە جلی خۆی بفرۆشی و چەکی بگری)) ئیمە جلمان دەفرۆشین و خۆمان چەکدار دەکەین و ئەوکاتە ئەگەر مەرگ زاتی هەییە بابی و دەست لەتۆ دات.

- کریست بە ئاوازیکی نابەلەوہ گوتی ((هەموو ئیئوہ من بەتەنہا جیئەهیلن... هەموو)). پەترۆس بە بەسپینەوہی فرمیسکهکانی خۆی هاواری کرد ((من هیچ کاتی تۆ بەتەنہا جیئەهیلن))

- پەترۆس بەر لەوہی کە لەشیر بانگ بەدا سی جارن ئینکاری من دەکەیی.

- پەترۆس لەحالیئکا بەمشت لەسینەیی خۆی دەدا هاواری کرد ((من؟ من؟ من؟ من و ئینکاری تۆ؟ من تا دەمی مەرگ لەگەل تۆم))

- یاوه‌ران به‌تاهو فیغانو نه‌ینیه‌وه هه‌لسانه‌وه سه‌ریی (تا ده‌می مه‌رگ له‌گه‌ل تۆین))، کریست به‌ئارامی گوتی ((دانیشن هیشتا ساتی موژده‌به‌ش نه‌هاتوه له‌م جه‌ژنه‌دا ده‌مه‌وی رازیکی گه‌وره له‌گه‌ل ئیوه‌دا بجه‌مه میانه‌وه، زه‌ینی خۆتان بکه‌نه‌وه، ده‌رگۆله‌ی دلتان بکه‌نه‌وه له‌ینه‌گه‌رین، ترس زال بیت به‌سه‌رتان)). یۆحه‌ننا که‌دلی وه‌ک داری ده‌له‌رزی به‌زه‌مه‌مه کردنه‌وه گوتی ((مه‌ولای من بلّی))

- خواردنتان ته‌واو کردوه؟ ئیدی برسیتان نیه؟ جه‌سته‌تان تیر بووه؟ سه‌ره‌نجام ئایا له‌شی ئیوه ئه‌ن ئاخیری له‌رۆختان ده‌گه‌رئ که له ئارامیدا گوئ بگرن؟

- هه‌موو به‌ترس و له‌رزوه چاریان بریه لیوی کریسته‌وه، ته‌ویش هاواری کرد ((یارو یاوه‌رانی ئازیز، خوا ئاگادارتان بی من ده‌رۆم)). ته‌وان هاواریان کرد، که‌وتنه سه‌ریه‌وه تا نه‌هیلن بروت، زۆریان فرمیسیکیان هه‌لده‌رشت، به‌لام کریست به‌ئارامی رووی له‌مه‌تی کرد.

- تۆ کتیبی په‌یامه‌ینه‌کانت له‌به‌ره، به‌ده‌نگی بیه‌رزو شایسته وشه پی‌شینییه‌کانی ئه‌شعیایان بۆ بخوینه‌وه تا دلتیان، ئه‌م وشانه‌ت له‌بیره: ((ته‌وه له‌دیمه‌نی چاوانی خوادا وه‌ک دره‌ختیکی بچووک و شکاو وابوو...)) مه‌تی به‌شادمانیه‌وه هه‌لسایه‌وه سه‌ریی ته‌وه بالا چه‌ماوه پی چه‌ماوه بوو، ته‌نگوستی دریتو ناسکی پر له‌که‌وه پۆخلی هه‌بوو، به‌لام له‌پریکا شه‌ق و ره‌ق وه‌ستا، گۆناکانی گریان گرت، گه‌رووشی هه‌لسا.

- وشه‌کانی ئه‌شعیای په‌یامه‌ین، به‌پری و به‌ته‌لخی و توندوتۆلیه‌وه له‌ژووری بنمیچی به‌رزدا ده‌نگی دایه‌وه..

- ته‌وه له‌دیمه‌نی چاوانی خوادا

- وه‌ک دره‌ختیکی بچووک و شکاودا روا

- دره‌ختی که له‌زه‌ویی بی ئاودا سه‌رده‌رده‌هینی

- ته‌وه نه‌جوانییکی هه‌بوو نه‌جیلوه‌یی

- تا چاومان وه‌رسوورینین و بیینین.

- نه‌خشی رووخساری ته‌وه رازیمان ناکات

- ته‌وه که په‌روه‌ده‌ی ره‌نجو راز بوو
- ئاشنای ئازاره‌کان بوو..
- پرومان له‌وه‌رده‌گه‌رین و
- قه‌دری نازانین..

- به‌لام ته‌وه ته‌واوی ئازاره‌کامان ده‌خاته سه‌رشان
- له‌پیناوی هه‌لخزینی ئیمه‌ زامدار بوو..
- به‌هوی شه‌ره‌کانانی ئیمه‌وه که‌شه‌نگ بوو
- به‌قایشی قامچی دابه‌زیو به‌سه‌ر پشتیا
- ئیمه‌ چاک بووینه‌وه..

- وه‌شانی قامچی په‌ریشانی کرد

- به‌لام لیوی نه‌کرده‌وه

- وه‌ک به‌رخیکی ریگی ده‌باغخانه

- لیوی نه‌کرده‌وه..

- کریست ئاخیکی هه‌لکیشاو گوتی (ئیدی به‌سه) ته‌وه کاته پرووی له‌لای یاوه‌ران کردو گوتی ((ته‌وه که‌سه‌ی که ئه‌شعیای په‌یامه‌ین ده‌باره‌ی قسه‌ده‌کات، منم، به‌رخ ریگی قوربانگا منم و لیوم ناکه‌مه‌وه)) بۆ ساتی له‌قسه‌کردن وه‌ستا و به‌رده‌وام بوو ((هه‌ر له‌رۆژی له‌دیک بوغه‌وه به‌ملا به‌ره‌و قوربانگا راکیشراوم))

- یارو یاوه‌ره‌کان به‌سه‌رسامی و حیره‌ت و ده‌می کراوه‌وه چاویان بریبوه ته‌وه‌وه، ده‌باره‌ی قسه‌کانی ته‌وه قوول ده‌بوونه‌وه تا تیبگه‌ن، له‌پریکا هه‌موو له‌گه‌ل یه‌ک رووخساریان داپۆشی و سروودی پرسه‌یان سه‌ردا، بۆ ساتی دلی خۆی له‌ده‌ستدا، ئاخ چۆن چۆن ده‌یتوانی ته‌وه یاوه‌ره شیوه‌نگه‌رانه جیبه‌یلی؟ سه‌ری به‌رز کرده‌وه سه‌یری یه‌هودای کرد، به‌لام زه‌مانیکی دریتو بوو که یه‌هودا چاوی شینی خۆی بریبوه کریسته‌وه، ته‌وه هه‌ستی ده‌کرد که چ هه‌راو زه‌نایی له‌ده‌روونی ئوستاددا به‌رپابوه‌وه ته‌شق چه‌ند به‌ئاسانی ده‌توانی ده‌ست به‌سه‌ر به‌رگری ته‌وه‌دا بگری، دوو نیگا

لیکیاندا یهوه بۆ ساتی گوزه له ههوادا بهگفتوگۆ لهگهڵ یهکهوه ههلسانهوه: یهکیان عهوس و بۆ بهزهیی، شهوێتر بهتازارو پارانهوه ئامیز، بهلام تهنها بۆ ساتیک گوزهرا، ههر زوو کریست سههری راتهکاند، بزهیکی تهلخی کرده یههوادو دووباره روهی له یاههرا کردوه. لهوانی پرسی ((بۆ دهگرین؟ بۆ لهمههرگ دهترسن؟ شهو میهرهبانترین فریشتهی خودایهوه شهشقیکی گهوههی بۆ مرقف ههیه، شههادتهوه لهخاچ دانو کهوتنی من بۆ ناو دۆزهخ پتویسته، بهلام لهماوهی سی رۆژ له گۆر دیمه دهروهوه دهچمه ئاسمان و لهکهناار باوک دادهنیشم)).

– یۆحهننا بگریانهوه هاواری کرد ((دووباره دهتهوی تهنهامان جیهیلی؟ مهولای من ئیمهش لهگهڵ خۆت بۆ دۆزهخو بهههشت ببه)).

– یۆحهننا ئازیز بگریانهوه هاواری کرد ((دووباره دهتهوی تهنهامان جیهیلی؟ مهولای من ئیمهش لهگهڵ خۆت بۆ دۆزهخو بهههشت ببه)).

– یۆحهننا ئازیز وهزیفهی من که له سههر زهمین بهسههر شامهوهیه وهزهیفهییکی سهنگینه ئیوه دهبی له ههمان جیدا بهسههر خاکهوه بمینهوهه و کاربکهن، لیسه لهسههر زوی بجهنگن و شهشقیکی بکهن... چاوهروانی بکهن، من دهگهڕیمهوه.

– یاکوب پیشتر رازی بوونی خۆی بهمههرگی ئوستاد دابوو، لهزهینی خۆیدا شهنو کهوی دهکرد تا ببینی وهزیفهیی هوان بهبی شهو لهسههر زوی چیه.

– ئیمه ناتوانین سهریچی ئیرادهی خوداوهندو ئیرادهی ئوستادمان بکهین، شهوهی که پهيامهینهکان به ئیمه دهلین، وهزیفهیی تۆ مردنهوه وهزیفهیی ئیمهش بهردهوامدان بهژیان، تا گوفتاری تۆ لهبین نهچی.

– ئیمه گوفتارهکانی تۆ دهکهینه بهردی بناغهیی کتیبی پیروژ، یاسا دادهنیین و کلیسای تایهت به خۆمان دروست دهکهین و کاهینانی گهورهوه فرهیسیانی تایهت به خۆمان ههڵدهبژیرین.

– کریست بهوهحشهتهوه هاواری کرد ((یاکوب تۆ رۆح له خاچ دهدهی، نا، من شهوهم ناوی))

– یاکوب سهریچی کرد ((شهوه تهنها ریگایه که بتوانین بهم هۆیهوه پشتگیری لهوه بکهین که رۆح ببیته ههوا))

– بهلام ئیدی نازاد نابۆ، ئیدی نابیت بهرۆح.

– گرفته که لیسه نییه، بهرۆح دهچیت، مهولای من بۆ کاری ئیمه ههمان شهوه بهسه.

– ئارهقهییکی سارد ههڵنیشته سههر لهشی کریست، سهیریکی خیرای کرده یاههراکان، هیچ کهس بۆ نارازی بوون سههری ههڵنهپری، پهترۆس لهپرووی بهچاک زانینهوه سهیری کوری زوبهدی کرد، که عهجهب زهینیکی خهلالقه، تهواوی تایهتهندییه دیارهکانی باوکی بهمیرات وهگرتهوهو ئیستا دهبینی که ههموو کارهکان بۆ ئوستاد ریکدهخات.

– کریست بهناومیدییهوه دهستی خۆی بهرز کردهوه، وابهدیاردهکهوت که داوی کۆمهگ دهکات.

– ((من، دلدهرهوه، رۆحی حهقیقهت بۆ ئیوه دهنیرم، شهو رییمایی ئیوه دهکات))

– یۆحهننا هاواری کرد ((دلدهرهوه، زووتر بنیره تا ئیمه گومرا نهبینو دووباره نهتوانین تۆ بدۆزینهوه)) یاکوب سههری سهسهختی خۆی تهکاندا ((شهو رۆحه حهقیقهیی که تۆ دهیلیی شهویش لهخاچ دهدری. مهولای من، ئاگاداره مادامهکی مرقفهکان هههه رۆح لهخاچ دهدری، بهلام گرفتیی نییه، لهدیماهییدا شتی ههمیسه لهشوینی خۆی دهمیپتتهوهو شهه شتهش بۆ ئیمه بهسه))

– کریست له پرووی ناومیدییهوه هاواری لی ههلسا (بۆ من بهس نییه!)

– یاکوب بهبیستنی هاواری دهرداوی شهو کهوته شلهژانهوه، هاته پیش دهستی ئوستادی گرتو گوتی ((مهولای من دروسته بۆ تۆ بهس نییه، لهبهه شهمهیه که لهخاچ دهدرین لهوهی که لهگهڵ رای تۆ نهبووم داوی لیبورتن دهکم))

– کریست دهستی لهسههر سههری شهو دانا: ((تهگهر ویستی خوداوهند و گریبهست بووی، لیگهپری رۆحی جاویدانه بهسههر زهوییدا لهخاچ بدری و پیروزی لیگهپری

به‌ئەشوق و سەبر و باوەرپەرە بەرگە ی بگرین، رۆژی بەسەر شانەکانی ئێمە و دەبیته (بال). یاورەکان شتیکیان نەگوت، مانگ ئیستا که بو ئاسمان سەرەلگەرپابوو، رووناکی تەواوی سفرەکە ی داپۆشی بوو، کریست نیشانە ی خاچی کیشاو گوتی ((کاری ئەمرۆکە تەواو بوو، ئەوە ی که دەبو بلیم، گوتم، وا خەیاڵ دەکەم وەزیفە ی خۆم ئەنجامداوە، ئیستا نیشانە ی خاچ دەکیشم و وینە دەکەم)). ئەوکاتە هیما ی بو یەهودا کرد، یەهودا هەلسایە وە، که مەربەندی خۆی توند کرد و گۆچانی که چی خۆی گرتە دەست، کریست بو ئەو دەستی راتەکاند، وەک بلیی خواحافیزی لەو دەکرد گوتی ((ئەمشەو لەژێر دار زەیتونەکانە وە لە ((گیتسمان)) دا لەوبەری دۆلی – که درون- دەکەوینە دوعا وە.

– یەهودا برام بە ئەمانی خودا برۆ خودا وەند هەمراهی تو بیت)).

– یەهودا لیوێکانی کردە وە، دەیویست شتی بلی، بەلام باوەری خۆی گۆری، دەرگا کراوە بوو، بەپەلە چوو دەرە وە دەنگی پییە سەنگینەکانی ئەو بەسەر پەیزەکانە وە دەنگی دایە وە. پەترۆس کەوتە شلەژانە وە و پرسی ((ئەو بو کوی دەروات؟)) هەلسایە وە تا دوا ی کەوی، بەلام کریست لی نەگەرا.

– پەترۆس چەرخێ خودا وەند کەوتۆتە گەردشە وە، لەسەر رینگادا قەرار مەگرە.

– شەبی هەلیکردبوو، مەشخەلی قەندیلێکەکان کەوتبوونە جریو وە. لەپریکا باینیکی سەخت کەوتە هەلکردنە وە و مەشخەلەکان خامۆش بوون، مانگ لە هەیتەتی تەواوی خۆی هاتە ژوورە وە.

– ناتانیل هەراسان بوو بەدۆستی خۆی گوت ((فیلیپ، ئەو بانەبوو، نەفەری هاتە ژوورە وە، ئاھ خودای من واخەیاڵ دەکەیتە وە که مەرگاغالوو؟))

– شوانە وەلامی دایە وە ((تازە ئەگەر مەرگیش بیت چ پەییوەندیکی بە تو هەیه، ئەو بەدوا ی ئێمە دا ناگەری)) بە دەست لەپشتی دۆستی خۆیدا که هیشتا پارسەنگی بە دەست نەهینابوو ((کەشتیە گەورەکان، تۆفانە گەورەکان، سوپاس بو خودا ئێمە تەنھا قایغ و پەلکە گوێزین)).

– مانگ کەوتبوو سەر رووخساری کریستە وە دەیخوارد شتی جگە لە دوو چاوی رەش لە جیی خۆی نەما بوو، یۆحەننا تووشی وەحشەت بوو، بەدزیو وە دەستی گرتە رووخساری ئوستاد تا دلنیا بی که هیشتا هەیه، بەبنی لیویە وە گوتی ((مەولای من لە کوی؟))

کریست وەلامی دایە وە ((یۆحەننا ی ئازیزی من هیشتا تو جینە هیشتوو، بو ساتی غەرقی چەند وشەیی بووم که جارێکیان زاھیدیک لە کینوی پیرۆزی کەرمولدا بە منی گوت، قسە ی ئەو ئەمە بوو ((من وەکو بەرازی لە پینج شوینی لە شەدا غەرق بویم)). لیم پرسی ((باوە گەورە چۆن نەجات بوو؟ نەبەردیکی سەخت بوو؟ وەلامی دایە وە ((رۆژیکیان سپیدە درەختیکی باده مەم دیت که شکۆفە ی کردبوو رزگارم بو)). یۆحەننا ی ئازیز هەمان ئیستا که مەرگ بو ساتی بەمجۆرە لەبەرچاوم بەرجەستە بوو: ((درەختیکی باده می پر لە شکۆفە)) لەجیو هەلسایە وە گوتی ((باشتر وایە برۆم، کاتی مۆژدە هیین هاتوو)). کەوتە پییە وە گوتی ((یا وەران که نقوومی ئەندیشتە بو بوون)) لەدوا ی ئەو وە، ناتانیل لەناو بیخی گویی دۆستە کە ی کەوتە زەمزە مە وە ((چاکتر وایە دەرپەرین، بابەتە که بەم سادەییە وە نییە، فیلیپ وەلامی دایە وە ((منیش لە ناو هەمان فیکرم، وەلی وەرە تۆماس لە گەل خۆمان بەین))

((دوو دۆست لە رۆشنایی مانگە شە وەدا کەوتنە گەران و سووران بەدوا ی پەترۆس بەلام ئەو ون بوو بوو، لەبەر ئەمە لە پشتە وە ی گروپە که تەنھا خۆیان لەجیو مانە وە، هەر که گەیشتنە دۆلی- کە درون- لیگەران که لە گەل ئەوانی دیکە مە و دایە کیان هەبی و گیانی خۆیان نەجات بەن)).

کریست لە گەل ئەوانە ی که لە شوینی خۆیان مابوونە وە، شوێر بوونە وە ناو دۆلی (کە درون) لەلای بەرامبەر بو سەرە وە چوو، ئەو رییە ی گرتە پیش که کۆتایی بە زەیتونستانی (گتسمان) هینا، چەندین شە و لەژێر ئەو پیرە درەختانە ی زەیتون بەبیداری ماو تە وە دەرپەرە ی دلۆقانی خودا و شەری مەرۆق قسە ی کردبوو!

گروپه که وهستان، یاوه‌ران ته‌مشه و له خواردن و خواردنه‌وه زیده‌پروییان کردبو و خه‌والبوون، به‌رده‌کانیان لادا و خویان ناماده‌ی راکشان کرد، ئوستاد به‌گه‌ران و سووران به‌دوره‌به‌ر گوتی ((سیّ نه‌فه‌ر دیارنن چیان به‌سه‌ر هاتووه؟))

ئاندریاس به‌توره‌یه‌یه‌وه گوتی ((تییان ته‌قاندووه))

کریست به‌بزه‌وه گوتی ((ئاندریاس مه‌حکومیان مه‌که رۆژی ده‌بینی که هه‌ر سیّ نه‌فه‌ر ده‌گه‌رینه‌وه و هه‌ریه‌کیکیان تاجیکی له‌درك و دالّ که شاهانه‌ترین تاج و هه‌رگیز سیس نابیّ به‌سه‌رسه‌ریانه‌وه داده‌نن)) به‌م گوفته‌وه پشتی به‌قه‌دی دره‌ختی زه‌یتون دا، چونکه له‌پرنیکا هه‌ستی به‌ماندووونیکه مه‌زن کرد.

یاوه‌ران به‌ردی گه‌وره‌یان کرده سه‌رین و نایانه ژیر سه‌ریانه‌وه و راکشان.

په‌ترۆس به‌باویشکدانه‌وه گوتی ((مه‌ولای من وهره له‌گه‌لّ ئیمه راکشی، ئاندریاس پاسه‌وانی ده‌کات)).

کریست له‌دره‌خت بووه گوتی ((په‌ترۆس، یا‌کوب، یۆحه‌ننا له‌گه‌لّ من وهرن))

ده‌نگی فه‌رمانده‌رانه‌و پر له‌ئازاربوو، په‌ترۆس وای نیشاندا نه‌بیستووه و به‌سه‌ر زه‌وی راکشا و دووباره باویشکی هاتی، به‌لام دوو کوری زوبه‌دی ده‌سته‌کانی ئه‌ویان گرت و به‌رزیان کرده‌وه ((یاللاّ قیت به‌وه باپروین، شه‌رم ناکه‌ی؟))

په‌ترۆس له‌برای نزیك كه‌وته‌وه ((ئاندریاس خۆ ئیمه ناوله‌پی خۆمان بوون نه‌کردووه که‌زانین چی دیته‌ پيش، چه‌قۆکه‌ت به‌من بده)).

کریست بوّ پيشه‌وه ده‌چوو، زه‌یتونستانیان له‌دوای خویانه‌وه به‌جیه‌یشت و گه‌یشتنه زه‌ویتکی کراوه، له‌پروبه‌رووی ئه‌واندا ئورشه‌لیم له‌پوششیکی سپی مانگه‌شه‌ودا ده‌دره‌وشایه‌وه، ئاسمان تیره‌نگه‌و بیّ ته‌ستیره‌بوو، قورسی ته‌واوی مانگ که هه‌ل‌سانه‌وه‌یان وا به‌په‌له‌ بینی بوو ئیستاکێ بیّ جوولّه له‌ناوه‌ندی ئاسماندا هه‌ل‌واسرابوو.

کریست به‌بنی لیویه‌وه گوتی ((باوکه‌ ئه‌ی باوکه‌ که‌له ئاسمانیت، ئه‌ی باوکێ له‌ زه‌ویت دونیای خولقینراوی توّ جوانه‌ و زه‌وی بوّنی سه‌مغ و هه‌نگوین دده‌ا، هه‌ندیّ خاک و خۆلی له‌گۆنا و گه‌ردن و لیوه‌کانی هه‌لسوی و که‌وته زه‌مه‌مه‌وه ((چ عه‌تریّ چ گه‌رماییّ براییکی؟)) پاشان ده‌ستی به‌گریان کرد، خاکی له‌ناو مشتیدا گرتبوو دلّی نه‌یده‌خوازی دووری کاته‌وه له‌خۆی، که‌وته زه‌مه‌مه‌وه ((برام له‌گه‌لّ یه‌که ده‌مرین، من هه‌مه‌پینگاییکی دیکه‌م نییه)). په‌ترۆس به‌ئهن‌دازه‌ی ئه‌و به‌سه‌ر پینه‌وه وه‌ستابوو، گوتی ((من ماندرووم، نازام ئیمه بوّ کویّ ده‌بات؟ من بوّ پيشتر نایه‌م و هه‌ر لی‌ره راده‌کیشم))، به‌لام که سه‌یری ده‌روبه‌ری ده‌کرد تا شوینیکی ره‌حه‌ت بوّ راکشان بدۆزیته‌وه. کریستی بینی له‌سه‌رخۆ به‌ره‌و ئه‌وانه‌وه دیت به‌بیّ چه‌ندوچوون هی‌زی و به‌ره‌اته‌وه و به‌ر له‌وانی دیکه بوّ پيشوازی چوو.

– مه‌ولای من نزیکی نیوه‌شه‌وه، هه‌مان ئه‌و جیه‌ی، شوینیکی چاکه.

کریست گوتی ((منالائی من، رۆحم زۆر تونده، ئیوه برۆن له‌ژیر دره‌خته‌کانه‌وه راکشین، من هه‌ر لی‌ره ده‌مینمه‌وه و له‌خوا ده‌پاریمه‌وه و له‌گه‌لّ من بپارینه‌وه، منالائی من کۆمه‌کم بکه‌ن تا ئه‌و چه‌ند ساته سه‌خته له‌دوای خۆماندا جیه‌یتیلن)) رووی له‌ ئورشه‌لیم کرد ((ئیستا برۆن و به‌ته‌نهام جیه‌یتیلن)).

یاوه‌ران گه‌رانه‌وه له‌ژیر دره‌خته‌کانی زه‌یتوندا راکشان، به‌لام کریست به‌سه‌ر رووخساریه‌وه که‌وته سه‌رخاک، زه‌ین و دلّ و لیوه‌کانی له‌زه‌وی جیانه‌ده‌بووه، بوو بوون به‌خاک به‌ژیر لیویه‌وه گوتی ((باوکه هه‌مان ئی‌ره باشه، خاک به‌خاک ره‌هام که جامیّ که بوّ نۆشین به‌منت دابوو، تالّه من به‌رگه‌ی ناگرم، باوکه ته‌گه‌ر ده‌کری، ئه‌و جامه له‌لیۆم هه‌ل‌گه‌ره. به‌ئارامی له‌شوینیی خۆیدا مایه‌وه، له‌وانه‌یه به‌توانی له‌تاریکیدا ده‌نگی باوکی بیستی، چاوه‌کانی داخست، خوداوه‌ند میهره‌بان بوو، له‌کویّ دیاربوو که باوکه له‌ده‌روونی ئه‌ودا به‌دیار نه‌ده‌که‌وت و له‌رووی به‌زه‌یه‌یه‌وه شه‌فه‌قه‌ت به‌و پیناکه‌نی و هی‌مای بوّ ئه‌و نه‌ده‌کرد؟ به‌له‌رزینیکه‌وه له‌ئهن‌دامانی، له‌چاوه‌روانیدا وه‌ستا، چاوه‌روانی کرد، هی‌چی نه‌بیست ته‌نها و ته‌نها سه‌یری ده‌روبه‌ری کرد تووشی وه‌حشه‌ت بوو، به‌هه‌راسانیه‌وه چوو سه‌زراغ یاوه‌رانی خۆی تا هی‌زی دلّی وه‌به‌ریت،

هەرسێکیانی بەخەوتووێی دۆزیهوه، یهکهجار له پەتۆرسدا پاشان یۆخه‌نناو دوايش
ياکوب، به‌توورپه‌یه‌وه به‌وانی گوت ((شەرم ناکەن؟ نەتاندەتوانی تۆزێکی دیکه
به‌رگه‌بگرن و له‌گه‌ل من دوعا بکەن))؟

په‌تۆس که نه‌یده‌توانی پیلوه‌کانی له‌که‌وتنه‌ سه‌ریه‌که‌وه راگرێ گوتی ((مه‌ولای من
رۆح ناماده‌و به‌تاسووقه، به‌لام جه‌سته‌م لاوازه.. لیمان ببووره))

کریست گه‌راپه‌وه‌و به‌ئه‌ژنۆکانیه‌وه که‌وته سه‌ر به‌رده‌کان، دووباره‌هاواری کرد : باوکه
ئه‌و جامه‌ی که به‌من دا له‌پاده‌به‌ده‌ر تاله، له‌سه‌ر لیوه‌کافی هه‌لگه‌هه))

له‌کاتی‌کا قسه‌ی ده‌کرد له‌به‌رزایی سه‌ری خۆیه‌وه دوو رۆشنایی فریشته‌ی بینیی که به
عه‌بوسی و رهنگ په‌ریوی داده‌به‌زین، باله‌کانیان له‌ مانگ سروشته بووبوون، میوانی
ناسمانی هاته‌ خوارترو ده‌ستی دایه‌ جامی نوقره‌یی سه‌رلیوی، کریست رووخسار خۆی
له‌میانی ده‌سته‌کانیدا په‌نه‌هان کردو که‌وته سه‌ر زه‌وی.

– باوکه وه‌لامی تۆ ئه‌وه‌یه ؟ مه‌گه‌ر تۆ به‌زه‌بیته‌ نییه ؟

بۆ ماوه‌یه‌کی کورت له‌ چاوه‌روانیدا مایه‌وه، هی‌دی هی‌دی و به‌ترس و له‌رز
ئه‌نگۆسته‌کانی ده‌ستی خۆی له‌یه‌که‌ کرده‌وه هاواریکی کردو بازووه‌کانی کرده‌وه که‌وته
سه‌رخاک، کاتی هاته‌وه هۆش مانگ به‌پانایی یه‌که‌ده‌ست له‌ ناسمان تپه‌ری بوو
فریشته له‌ناو مانگه‌شه‌ودا هه‌ل بووبوو، له‌وان ده‌وران له‌ ژینگه‌ی ئورشه‌لیم،
رۆشناییکی په‌راگه‌نده‌و به‌جوله‌ی بینیی، له‌روودا نوورێکی داگیرساو بوو، ئایا بۆلای
ئه‌و ده‌هات؟ له‌و به‌دوور ده‌که‌وتنه‌وه؟ جارێکی دیکه‌ش ترس وجودی ئه‌وی داگرت،
تاسووقی بینینی خه‌لگ بیستنی ده‌نگی مرۆیی، ده‌ست لی‌دانی وه‌ک بلێی خۆشی
ده‌ویست، دیسان به‌ راکه‌راکه‌وه بۆ سۆراغی هه‌ر سی یاوه‌ره‌که‌ی چوو.

دیسان هه‌ر سێکیان له‌خه‌ودابوون و رووخساری ئارامیان له‌سه‌ر ده‌ریاچه‌ی مانگه‌شه‌و
مه‌له‌ی ده‌کرد، یۆخه‌ننا سه‌ری به‌شانی په‌تۆس کردبوو، په‌تۆسیش به‌سینه‌ی یاکوب،
یاکوب سه‌ری پرچ ره‌شی خۆی به‌به‌ردی کردبوو، بازووه‌کانی یاکوب کراوه‌بوو، وه‌ک
بلێی ناسمانی له‌باوه‌ش کردبوو، ددانه‌ بریقه‌داره‌کانی له‌میانی شه‌به‌قی مووی سمیل و

ریش ده‌ره‌وشایه‌وه، کریست سگی پی سوتان و بی‌داری کردنه‌وه، هی‌دی هی‌دی
پاشه‌کشی کردو بۆ پاش رۆیشت ئه‌وکاته جارێکی دی به‌سه‌ر رووخساریا که‌وته سه‌ر
زه‌وی و ده‌ستی به‌گریان کرد.

به‌ئارامی به‌شپۆیه‌یی وه‌ک بلێی ده‌یویست خودا نه‌بیستی گوتی ((باوکه، خواست
خواستی تۆیه نه‌خواستی من، باوکه خواستی تۆیه)) هه‌لسایه‌وه‌و دووباره‌ که‌وته
سه‌یرکردنی ریگه‌ی ئۆره‌شه‌لیم.

رۆشناییه‌کان نزیکه‌تر که‌وتبوونه‌وه، ده‌یتوانی ئیستا که‌ سێبه‌ره له‌رزویو بریقه‌داره‌کانی
چه‌کی برۆزی له‌ده‌وره‌به‌ر بینیی، که‌وته زه‌مه‌مه‌وه ((وادین... وادین)). ئه‌ژنۆکانی
سست بوو، دروست له‌ هه‌مان ساتدا بولبولی به‌دیارکه‌وت و به‌سه‌ر دره‌ختی
سه‌رونیازی نازی نه‌ونیها‌لدا نیشته‌وه، بای کرده‌ گه‌رووی که‌وته چرینه‌وه، مانگی
گه‌وره، عه‌تری به‌هاری و شه‌وفی غناک ئه‌ویان سه‌رمه‌ست کردبوو، له‌ده‌روونی ئه‌م
بولبوله، خودای گه‌وره بوو، هه‌مان ئه‌و خودایه‌ که‌ ناسمان زه‌وی و رۆحی مرۆقی
خه‌لق کردبوو، کریست سه‌ری هه‌لپری و به‌دیقه‌ت گوتی دایی، ئایا ئه‌و خودایه‌ی که
خاک و سینه‌ی چووکێ ئه‌و په‌رنده‌گانه‌ی خۆش ده‌ویست ده‌یتوانی خودای به‌پراستی
مرۆقه‌کان بی؟

له‌په‌رێکا له‌ وه‌لامی داوه‌تی په‌رنده‌دا بولبول ئیدی له‌قوولایی رۆحی کریستدا سه‌ری
ده‌ره‌ینه‌او ده‌ستی کرد به‌ چرینی ئازارو شادومانی جاویدانی خودا، ئه‌شق،
ئومید... بولبول به‌رۆحی نه‌غمه‌ی ده‌چرپی ئه‌ویش ده‌له‌رزی، تا ئیستا ئاگادارنه‌بوو که
گۆرانی وا له‌ده‌روونی ئه‌ودایه‌، ئه‌و هه‌موو شادی و رۆحی خۆی به‌لقه
شکۆفه‌داره‌کانه‌وه هه‌لۆاسی‌بوو، ئیدی نه‌یده‌ویست له‌وی بفه‌ریت، ئاخ‌ر بۆ کوی ده‌چوو؟
بۆچی ده‌رۆیشت؟ ئه‌و زه‌مینه‌ به‌هه‌شت بوو.. به‌لام کاتی کریست به‌ په‌یگه‌ری نه‌وای
ئه‌و دوو بولبوله‌ چووه‌ ناو به‌هه‌شت گوتی له‌ ده‌نگێکی زه‌ر بوو، مه‌شخه‌له‌کانی رۆشنو
چه‌که‌ پرۆنزیه‌کان نزیك بووبوونه‌وه‌و له‌میانی مه‌شخه‌ل و دووکه‌لدا وای هاته‌ به‌رچاو که
سه‌رو پۆته‌لاگی یه‌هودای ده‌ستنی‌شان کردووه: دووبازووی به‌هه‌ت که‌ چه‌سپاندبوویان و
ریشی‌کی سوور که‌ له‌رووخساریا رۆچوو‌بوو، هاواری کردو بۆساتی وا هاته‌ به‌رچاوی

كەيىنھۆش بوو، بەلام بەر لەم كارە ھەستى كرد كە دەمى يەھود لە بەردەمى ئەو چەسپا و دەنگىكى درو ناھومىد گەيشتە گويى و گوتى ((درود مەولاي من)).

مانگ ئىستاكى لە كارى لاوانە وەى كىئو سىمشىۆەكانى يەھودىيەدا بوو، بايىكى شىدارو سارد ھەلسا و ئەنگوست و لىئوكانى كرىست شىن ھەلگەران، ئورشەلىم لەژىر نوورى مانگى نابىنا و رەنگ پەرىودا قەدى خۆى بەرزكردەو، كرىست گەرايەو، سەبرى سەربازو خزمەتكارەكانى دەكردو گوتى ((نيردراوھەكانى خوداى من بەخىرئىن ياللا بابرۆين)) لە پرىكا لەمىيانى گەراوژەدا كرىست ئاگاداربوو كە پەترۆس چەقۆى خۆى لە كىلان دەرھىنايە دەروە تا گوتى يەكى لە خزمەتكارەكان بىرئى و فەرمانى پىدا ((چەقۆكەت لە كىفك بنىو، ئەگەر وەلامى چەقۆ بەچەقۆ بدەيتەو كەواتە كەى دونيا رزگارى دەبى لەشەرى چەقۆدا؟))

بەشى بىست و نۆيەم

كرىستيان دەستگىر كرد، لەكاتىكا ھۆبھايان لىدەكرد، بەسەر بەردو كۆتەرە درەختەكانى سەرونيازو زەيتونى ناو دۆلى - كەدرون - لەمىيانى ئورشەلىم لە كۆتايىدا تا تەلارى كىفا پەلكىشيان دەكرد، شورا لە تەلارى كىفا پىكھىئىرا و چاوەروانى دادگايى كردنى ياخىبوو.

ھەوا سارد بوو غولامەكان لە بەردەم ئاگرەدا كە لە ھەوشەدا دايانگىرساندبوو خۆيان گەرم دەكردەو، خزمەتچى دەم بە دەم بەخۆ بە ھەوالەو لە تەلار دەھاتە دەروە، ئەو بەلگانەى كەدژى كرىست بەرز دەكرايەو بەس بوو بۆ ئەو ھى مووى لەشى مرۆقە - زىت كاتەو، ئەو نەفرەتەى خوداوەندىيە كوفرى كەزايى لەبارەى خوداى سرايىل و رىبازنامەى موساى ھىنابوو سەرزمان و گوتبووى مەبەستى ئەو ھى ھەيە پەرسنگاى پىرۆز و پىران كات و تۆوى خۆى بەسەر و پىرانەدا بىرژىنى، پەترۆس كە سەرو رووى بەتەواوى بەسترا بوو، خىيە ناوھەوشەو، لەكاتىكا سەرى ھىنابوو خوارەو، دەستى گرتەپىش ئاگر، خۆى گەرم كردەو بەتەرس و لەرزەو گوتى دەدايە ھەوالەكان.

كارگوزارى ھاتە پىش و بەدیتنى ئەو و ھەستاو گوتى ((تاھای پىرەمىرد بۆ خۆت لەتيمە شاردۆتەو؟ سەرت بەرزكەو تا تۆ ببىنن وا خەيال دەكەم تۆ لەگەل ئەوا بووى)

چەند نەفرى گويان لەقسەى ئەو بوو نزيك بوونەو.

په ترۆس هه‌راسان بوو، سه‌ری به‌رزکردوه ((سویند ده‌خۆم که ئه‌و پیاوه ناسم)) چو
به‌لای ده‌رگاوه.

کارگوزاریکی دیکه هاته‌ نزیك، چونکه ئه‌وی له‌حالی رۆیشتندا دیت ده‌ستی درێژکرد
(ناهای پیره‌مێرد، بۆ کوێ ده‌چی؟ تۆ له‌گه‌ڵ ئه‌و بووی خۆم تۆم دیت)) په‌ترۆس
جاریکی دی ده‌نگی هه‌لپری ((من ئه‌و پیاوه ناسم)) کچیژگی وه‌لاناو به‌رده‌وام بوو
له‌ ریی خۆی، به‌لام دوو نه‌فه‌ر له‌ خزمه‌تکاره‌کان ئه‌ویان وه‌ستاند، شانەکانی ئه‌ویان
گرت به‌ زیریوه‌ رایانته‌کاندو هاواریان کرد ((له‌شیوه‌ی قسه‌کردنت دیاره‌ تۆ خه‌لکی
جه‌لیلی و یه‌کیکی له‌یارو یاوه‌رانی کریست))

په‌ترۆس سویندی خواردو ده‌ستی به‌جوین دان کردو هاواری کرد ((من ئه‌و پیاوه
ناسم)) له‌هه‌مان ساتدا که‌له‌شیرێ له‌ناو هه‌وشه‌ بانگی دا، په‌ترۆس ناله‌ییکی
سه‌ردا، که‌وته‌وه‌ یادی قسه‌کانی ئوستاده‌وه ((په‌ترۆس به‌ر له‌وه‌ی که‌له‌شیر بخوینی تۆ
سی جار ئینکاری من ده‌که‌ی)) چوه‌ کۆلانه‌وه، که‌وته‌ سه‌ر زه‌وی ده‌ستی به‌گریان
کرد. رۆژ له‌حالی هه‌لاتن دابوو، ناسمان ره‌نگی خوینی گرتبوو، خزمه‌تچیکی ره‌نگ
په‌ریو به‌دادو هاواره‌وه‌ له‌ ته‌لار هاته‌ ده‌ره‌وه ((کاهینی گه‌وره‌ یه‌خه‌ی خۆی چاک
ده‌کرده‌وه‌ وا خه‌یال ده‌که‌یت که‌ تاوانبار چی گوتبی؟)) (من کریستم، کو‌ری خودا!))
ته‌واوی ریش سپیه‌کان هه‌لسانه‌وه‌ سه‌رپێ، ئه‌وان یه‌خه‌یان ریکده‌دایه‌وه‌وه‌ هاواریان کرد
(مه‌رگ! مه‌رگ))

خزمه‌تچیه‌کی دیکه‌ به‌دیارکه‌وت ((ئێستاکی ده‌یبه‌نه‌ لای- پیلات- پیلات ته‌نها
که‌سیکه‌ هه‌قی کوشتنی ئه‌وی هه‌یه، رینگایان بۆ بکه‌نه‌وه‌ تا ره‌ت بن واده‌رگا‌کان
خه‌ریکه‌ ده‌بنه‌وه)). ده‌رگا‌کان کرانه‌وه‌ نه‌جیب زاده‌کانی سراپیل هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌ له‌
پیشیانوه‌ کیافای کاهینی گه‌وره‌بوو که‌ له‌سه‌رخۆ ریی ته‌ی ده‌کرد، له‌دوای ئه‌وه‌وه‌
ریش سپیه‌کان، ئاپۆره‌یی له‌ریش، چاوانی لارو خێلی، ده‌می بی ددان و چه‌ند
زمانیکی هه‌رماسی، له‌به‌ر توورپه‌ییان به‌ملاو به‌ولادا ده‌هاتن هه‌لم له‌ له‌شیان
هه‌لستاوو، له‌دوای ئه‌وانه‌وه‌ کریست ئارام و خه‌مگین بۆ پیشه‌وه‌ ده‌هات، خوین
له‌سه‌ری بارزقه‌ی بوو لێیانداوو، پێکه‌نین و جوین له‌ناو هه‌وشه‌ به‌رزبووه‌، په‌ترۆس

هه‌لسایه‌وه‌ پشتی به‌چوارچیوه‌ی ده‌رگادا، ئه‌شک له‌چاوه‌کانی هه‌لده‌رپژا له‌به‌رخۆ که‌وته‌
زه‌مه‌مه‌وه ((په‌ترۆس ئه‌ی په‌ترۆسی ترسنۆک، درۆزنی خایه‌ن، هه‌لسه‌وه‌وه‌ هاوارکه‌
(من له‌گه‌ڵ ئه‌وم، هه‌رچه‌ند که‌ بشتکوژن)) رۆحی خۆی وروژاند، به‌لام جه‌سته‌ی بی
جووله‌ بوو، پشتی به‌ده‌رگاداو له‌رزی، له‌ ناستانه‌ی ده‌رگادا کریست ساقه‌ییکی کرد
بۆ پیشه‌وه‌ گلۆربۆوه، ده‌ستی درێژ کرد تا ده‌ستی به‌شتی به‌گرت، شانی په‌ترۆسی
دۆزیه‌وه، په‌ترۆس له‌ جیبی خۆی وشک هه‌لگه‌را، نه‌ قسه‌ییکی کردو نه‌ ته‌کانی خوارد،
ده‌ستی ئوستادی دیت که‌ به‌ سه‌رشانی ئه‌ودا قفل درا، ده‌ره‌وه‌ هه‌یشتا ته‌واو رۆشن
نه‌بوو، له‌تاریکی مس ره‌نگدا کریست هه‌ر ئاوری نه‌دایه‌وه‌ تا بزانی بۆ ئه‌وی ریی
به‌رنه‌بیته‌وه‌ ده‌ستی به‌چی گرتوه‌، پارسه‌نگی خۆی دۆزیه‌وه‌، له‌دوای ریش سپیه‌کان و
له‌نابلۆقه‌ی سه‌ربازان جاریکی دیکه‌ پیشه‌وه‌ی خۆی بۆلای ته‌لاری پیلات گرتبه‌ر
پیلات بێدار بووبۆوه، ده‌م و چاوی شوشتیبوو، به‌رپۆنی عه‌تراوی خۆی چه‌وکردبوو،
له‌سالۆنیکی هه‌تاوی دا به‌سه‌ربه‌رزایی ته‌لاریه‌وه‌ بۆسه‌ره‌وه‌وه‌ هاتوچۆی ده‌کرد،
ئو قه‌ت که‌یفی به‌رپۆزی جه‌ژن نه‌هاتبوو، یه‌هودیانی سه‌رمه‌ست له‌خودای خۆیان ریی
شیتانه‌یان ده‌گرتبه‌رو له‌گه‌ڵ سه‌ربازانی رۆمیدا ده‌که‌وتنه‌ لێدان و کوتانه‌وه‌،
ئه‌مسالیش له‌وانه‌بوو کوشتاریکی دیکه‌ بیته‌ ری، که‌به‌هیچ جو‌ری له‌گه‌ڵ به‌رژه‌وندی
رۆم نه‌ده‌گو‌نجا. جه‌ژنی فیتر ئه‌مسال نیگه‌رانیکی دیکه‌شی هه‌بوو، یه‌هودیه‌کان
ده‌یانه‌ویست ئه‌م ناصیره‌ییه‌ بینه‌وايه‌ بکوژن، دێوانه‌ بی ئاپرووه‌کان .. پیلات مشتی
خۆی کردبوو گری، مه‌یلی سه‌رکیشی سه‌راپای وجودی ئه‌و بۆ نه‌جاتدانی گیانی ئه‌و
که‌مژله‌ داگرتبوو، نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وی که‌ ئه‌و بێگونا‌ه بوو ((ئه‌سله‌ن بی گونا‌هی چ
ماناییکی هه‌یه؟)) یاخود دلێ به‌و سووتابی ((پیلات و دلسووتان به‌حالی یه‌هودیان،
کو‌جا مه‌رحه‌با!)) به‌لکو به‌خاتری ئه‌وی که‌ نه‌ژادی بی ئاپروی یه‌هود تووره‌ بکات.

قیل و قالیکی گه‌وره‌ له‌ په‌نجه‌ره‌کانی ته‌لاردا گه‌یشته‌ پیلات، لاربۆوه‌ده‌ره‌وه‌وه‌هه‌وشه‌ی
ته‌لاری پر له‌یه‌هودیه‌کانی بینی، ئه‌و ده‌یتوانی ئاپۆره‌ی پرچۆش و خۆشی یه‌هودیه‌کان
ببینی که‌ هه‌یوان و حو‌ره‌کانی ته‌لاریان پرکردبوو، کریستیان له‌ژێر پاسه‌وانیته‌ی
سه‌ربازانی رۆمیدا بۆلای ده‌رگای گه‌وره‌ی ته‌لار راده‌درا، ئاپۆره‌که‌ به‌دارو خوترمه‌و
قۆچه‌قانی که‌وتبوونه‌ دوای و ئه‌ویان به‌رده‌دایه‌وه‌ سه‌ر زه‌وی و له‌قه‌یان لێده‌داو

هۆپهيايان ليدده كرد، پييلات بۆلای تهختی خوئی رویشته و دانیشته، ده رگا کرایه وه، دوو غولامی رهشی زلو زه به لاج کریستیان پالنايه ژووره وه، جله کانی پارچه پارچه بوون و خوین ته واری رووخساری داگرتبوو، بهم هه مووهش سه ری به رزکردبووه، له چاره کانیدا نووریکی ئارام گهش بووبووه، که به ره و دنیای مرۆق هه لده کشا، پييلات بزهیکی هاتی ((کریستی ناصیره بی پاشای یه هود، هه و جاریکی دیش توّم له به رامبه ری خوّم بینی، وهك ده لئین قه راره تو بکوژن)) کریست له ناو په نجه ره وه سهیری ئاسمانی کرد، زهین و جهسته ی پیشتر کوچیان کردبوو قسه بیکی نه کرد. پييلات تووره بوو هاواری کرد ((ئاسمان فه رامۆش بکه چاکتر وایه سهیری من بکه ی مه گه ر نازانی که بریاری ره ها بوون یا له خاچ دانی تو له ده ست من دایه، کریست به ئارامی وه لامی دایه وه ((توهیچ بریاریکت به سه ر مندا نیه، هیچ کهس جگه له خودا نه و سه رپشکیه ی نییه)).

له خواره وه هاواری تووره ئامیزی ((مه رگ، مه رگ)) ده گه یشته گوئی

پييلات پرسی ((ئه وان بو و تووره ن؟ مه گه ر چیت لی کردون؟

کریست وه لامی دایه وه ((من حه قیقه تم به وان گوته.

پييلات به بزهیکیه وه پرسی ((کام حه قیقه ت؟ ئیدی حه قیقه ت چ ده سته واژه بیکیه))؟

دلئی کریست له بهر ئازار کوشرا ده بوايه چ بکا دویا هه مان ته وه یه وه فه رمانه وایه کانیسی ئه م مرۆقانه ن که فشه به راستی ده که ن.

پييلات رووبه رووی په نجه ره وه سته، که وته یادی ته وه ی که دوینی باراباسیان به خاتری کوشتنی ئیلیازر ده سته گیر کردوه، ره سمه که وابوو رۆژی فیتز زیندانیه ک ئازاد ده کرا، هاواری کرد ((له منت ده وئی چ که سی بو تو ئازاد که م: کریست پاشای یه هود یا باراباسی دز؟))

خه لک هاواریان کرد ((باراباس، باراباس))

پييلات پاسه وانی بانگ کردو به هیما بو کریست فه رمانی به و دا ((قامچی کوتی که ن و تاجیکی له درک به سه ر سه ری وه دانین و پارچه بیکی سووری لی بیوشن و

قامیشیکی درژیشی بده نه ده ست نه و پاشایه، وه کو پادشا جلی له به رکه ن)) بهم نه خشه وه پييلات ئومیده واربوو که کاتی خه لکی کریست بهم وه زعه به زه بیباره بینی ره همی پی بکه ن و داوی ئازادی بو بکه ن، پاسه وانان ته ویا ن له ستوونی به ستایه وه وه ده ستیان کرد به قامچی کوتین و تف له روو کردنیه وه.

ئه وکاته تاجیکیان له درک دروست کردو له سه ر سه ریان داناو خوین له توپل و لاجانگه کانی بازرقه ی ده دا، پارچه بیکی قورمزی ره نگیشیان به سه رشانه وه داناو قامیشیکی درژییان نایه ناو نه نگوسته کانی ته وکاته بردیانه وه لای پييلات، پييلات به دیتنیه وه نه یوانی له پیکیه نین بکه وی، گوئی ((پاشای گه وره به خیری بی! بفه رموو تا به رده ستانت نیشان بده م))

ده ستی ته وی گرتو بردی به هیوانی ته لار هاواری کرد ((ئیستا نه م پیاوه))!

خه لکی هاواریان کرد ((له خاچی بده ن.. له خاچی بده ن!))

پييلات فه رمانیدا که له گه نیکی بو به یین، لاریزه وه ده ستی خوئی له به رده م ئاپۆره که دا شوشته ((من ده سته کانه به ئاو ده شوّم، ته وه من نیم که خوینی ته و ده ریژم، من بیگونا هم، گونا هه لکه رده نی ئیوه دایه))

خه لکی هاواریان کرد ((خوینی ته و له گه رده نی ئیمه و گه رده نی منالانی ئیمه بی))

پييلات گوئی ((بیگرن تاجیتر بیزارم نه کات))

گرتیان و خاچیان له پشت به ستایه وه، له کاتیکی به ملا به ملادا ده هات، سهیری ده وره بری خوئی کرد، ره نگه یه کی له یاره رانی بینی هیما ی بو بکات که به زه بی پیا بیته وه بهم کو له باره وه، به لام هه رچه ند سهیری کرد که سیکی نه دیت ئاخیکی هه لکی شوا که وته زه مزه مه وه ((خۆزگه به مه رگ سوپاس بو خودا وه نندا!)) یاره ران له هه مان ته م که یین و به یندا خو یان له مه یخانه ی سیمۆنی قه یه رانی شارده وه، ته وان چاره و رانی ته و او بوونی له خاچ دان و که وتنی شه و بوون تابتوانن دوور له چاوی ته وانی دیکه رابکه ن، له حالیکه له پشت جه لی کانه کانی شه راب ده سته وه ئه ژنو دانیشته بوون به گوئی قولاخ کردویان گو ییان ده دایه هه له له ی ته و خه لکه ی که راده بردن، ته واری

ئاپۆرەي شارلەژنو پياو بەرەو گەلگەتا تاوياندهدا، ئەوان جەژنيكى خۆشيان لەدواي خۆيانەو جیھەشتبوو، لەخواردنی گوشت و خواردنەوێی شەراب زێدەرۆييان کردبوو، ئیستاکي هەر بۆ بەسەبردنی کات دەچوونە —گەلگەتا—

خەلکی پەلەيان کرد، یاوەران گووييان دەدا وەلوەلەي ئەون و دەلسەرزین، جارناچار گريانی نهيئنی ئاميزی یۆخەنا دەبيسترا، ئاندرياس هەرچەند جاری هەلەدەستايەو و بۆ سەرەو خوار چوونی بەدووری مەيخانەدا وشەي هەرەشە ئاميزی دەخستە سەرزمان. پەترۆس جويین و نەفرەتی لەخۆي دەکرد، کە بۆ خاتری ترسنۆکي و نەبوونی شەهامەت نەدەچوو دەروە تا لەگەل ئوستاد بکوژي.

چەندی سویند خواردبوو کە تادەمی مەرگ لەگەل ئەو دەبی، بەلام ئیستا مەرگ رووخساری خۆي نیشاندا بوو لەپشت جەلیکانەکانی شەراب خۆي شارەدبوو.

ياکوب توورەبوو گوتی ((یۆخەنا نا نا من غەربیم واز لە فشه بهيئنی تۆ ناسەلامەت پيادی، تۆ ئاندرياسی جەنگاوەر، سميالی خۆت بامەدە، وەرە دانیشەو وەرە بابگەینە بریاری، گريمان کە ئەو بەراستی کریستیانویە، لەم حالەتەدا بە چ روويی لەبەرابەریا بەدیار دەکەوی ئەگەر دواي سی رۆژ رابیتەو؟ قەت بیرت لی کردۆتەو؟ پەترۆس رای تۆ چيە؟))

پەترۆس لەرووی ناومیديەو گوتی ((ئەگەر ئەو کریستیانو بیئت، کاری ئیمە گریەو زارە، رای من ئەوێە کە بەئێوەم گوت من سی جار ئینکاری ئەوم کرد)).

ياکوب گوتی ((ئەگەر کریستیانوش نەبیئت دیسان هەر حالمان شەرە ناتانیل تۆ چ دەلیتی؟

- من دەلیم دەبی لیترە برۆین، ئەو چ کریستیانو بی یا نەبیئت کارمان خراپە! ئاندرياس کە خۆي ئامادەدەکرد تا بۆ لای دەرگا بروات گوتی ((واتە دەفەرەموون بەهەمان شیوە بی پەنا جیی بەیلین و بەرەللای کەین؟ چۆن دلان دیت؟ بەلام پەترۆس گوێشەي کراسی ئەوی گرت ((تا پارچە پارچەم نەکردوی، دانیشە، باشترایە ریگەچارەیی بدۆزینەو))

تۆماس بەمنەمنەو گوتی ((ئەي ریاکاران و فەریسیان کام ریگەچارە؟ وەرە بەبی پەردە قسان بکەین، ئیمە مامەلەمان کردو لەم مامەلەيە تەواوی سەرمايەي خۆمان لەدەستدا، مامەلەيی کە قۆچ و کلکی نییە، بەلاش خۆ کەر مەکن، من کەلوپەلی خۆم واتە شانەو بەکرەو ئاویئەي باخەلم بەمەلەکوئی ئاسمان گوێشەو، هەموو ئێوە هەمان کارتەن کردو، یەکی قايغی خۆي دا، ئەویتر مەرەکان و سیپەمیش ئارامی خەيالی خۆي، ئیستا هەموو شتی بەباچوو، ئیمە دارماین و سەرمايەمان بەباچوو، ئاگادارین کە لەم مامەلەيەدا گیانمان لەدەست نەدەین، لەبەر ئەمە من ئامۆژگاریتان دەکەم کە هەل ماوە برۆین)). فیلیپ و ناتانیل هاواریان کرد ((ئیمە رازین)

پەترۆس لەرووی نیگەرانیەو رووی لەمەتی کرد کە گوئی تیژ کردبوو لیوی لەلیوی نەکردبوو گوتی ((مەتی توخودا هەموو ئەوانە مەنوسە، خۆت لەکەری بدە، تا ئەبەد مەمانکە جی فشهو گالتهی خەلک)).

مەتی وەلامی دایەو ((نیگەرەن مەبە، زۆر شتەن دەبینم و دەبیستم وەلی هەلیدەبژیرم، بەلام لیگەری بۆ خاتری بەرژەو نەندی خۆتان بگەنە بریاریکی والا دلاوهری خۆتان پيشان بدن تابتوانم دەربارەي ئەوان بنوسم و ئێوەي خەلکی بیچارە پایە پەیاکەن، ئێوە نوینەن ئەو کاریکي بچووک نییە)).

لەهەمان کاتدا سیمۆنی قەیرەوان بەلەقە دەرگەي کردەو و هاتە ژوورەو، جلی پارچە پارچە و رووخسارو سینەي پر لە خویین بوو، چاوی راستی هەلمسابوو ئاوی لی دەچکایەو، لەکاتیکا جوینی بە زەوی و زەمان دەدا، جلی لەبەر کردەو سەری نایە ناو تەشتی کە تاییەت بوو بە شوشتنی پیالەي شەراب و سینەو پشستی خۆي پاک کردەو، پاشان دەمی نابە لیوی جەلیکانی شەراب و خواردیەو، لەتوورەيیان شیت بووبوو بەسەریانا هاواری کرد کە:

- یاللا لەبەر چاوم دوورکەونەو، سەگی پۆخلینە، ری و رەسمی لەگەل ئوستادبووتان وادەیین کە لەشەر راکەن؟ ئەي جەلیلیە ئەکبیرەکان، سامیرەییە پۆخلە حەرمازەکان))

په ترۆس زاتی دا بهر خوئی و گوتی ((خوا خوئی ده زانی که رۆحی ئیمه به تاسو قهوه بوو به لآم جهسته مان نا.

- ئەو دەمه پیسهت داخه، ئەگەر رۆح هەزی لی بی، جهسته مانای نابی، هه موو شتی دبیته رۆح، ههتا ئەو گۆچانهی له دهستت دایه، ئەو پالتوییهی که له بهری ده کهیت، ئەو بهردهی پپی له سهه داده نیی، ترسنۆک سهیری من مه که، ببینه جلم پارچه پارچه بووه کهم مابوو چاوانم له کاسه بیته دهروه، هه ی یاوه رانی پیسو و پۆخلی نه فرهتی، ده زانن له بهرچی، چونکه بهرگرم له مامۆستای ئیوه کرد، به لئی منی مه یخانه چی و منی پۆخل، له گه ل هه موویان رو به رو بوو مه وه، باشه ناپرسن بۆ؟ چونکه وام خه یال کرد که ئەو کریستیانویه، به یانی ده گه مه هه زاران هه زار شت؟ نه خیر به لکو بۆ ئەو هه بوو که عیزهت نه فسم زال بوو به سه ره ما له وهش په شیمان نیم! سیمۆن بۆ سه ره وه وه خواره وه ده چوو، میزه کانی به ملاو به ولاداده داو جوینی دده او تفی رووده کرد، مه تی جۆشی ده خواردو ده یه ویست بزانی که له ته لاری کیافا چی رویداوه، هه رواش له ته لاری پیلات، ئوستاد چی گوت، خه لکی هاواری چییان ده کرد؟ تا ئەو بتوانی هه مووی له کتیبی خوئی بنووسی، گوتی ((برام سیمون ئەگەر باوه رت به خودا هه یه ئازام بگه ره رووداوه کان بۆ ئیمه بگێره وه، بلئی چۆن و که ی و له کوی ئوستاد قسه ی کرد؟)).

سیمون وه لآمی دایه وه ((هه لبه ته که قسه ی کرد، یاللا بنوسه گوتی ئەه ی یاوه ران سه گ بتاغوا، باشه بۆ سه یری من ده که ی؟ ئەو قه له مه ت به یینه ده ره وه و بنوسه ((هه ی سه گ هه مووتان بخوا))

سه دای شیوه ن له پشت جه لیله کان هه لسا یه وه، یۆحه ننا خوئی به زه وی دادابوو قیژه قیژی ده کردو په ترۆس سه ری له دیوار ده کوتا.

مه تی دووباره که وته تکاوه، ((سیمون ئەگەر باوه رت به خودا هه یه راستی بلئی تا بنوسم، مه گه رنازانی که له م سا ته دا چاره نووسی تاینده به م شته وه به نده که ده یلیی.

په ترۆس هیشتا سه ری له دیوار ده کوتا

مه یخانه چی پپی گوت ((په ترۆس نا ئومید مه به گوئی بگه ره من پیت ده لیم بۆ له باوهش گرتنی شکۆو گه ره یی نه به دی ده بی چی بکه ی؟))

هه ر زوو ئەو به یه ردا ره ت ده که ن، سه رو سه دا کان ده بیستم قیت به وه وه کو پیسای ده رگا بکه وه، برۆ پیشه وه خاچه که ی لیسه رگه ره و بیخه ره سه رشانت، ئەو خاچه نه فره تیه سه نگینه و خودا وه ندی ئیوه ناسک و نارنجی و ماندوه)) له کاتی کا پیده که نی به پپی له په ترۆسی داو پیندا چوو: ((ئهم کاره ده که یت؟ یاللا بزائم تۆ چ پیاو یکی))

په ترۆس به گریه کردنه وه گوتی ((ئەگەر ترسنۆک نه بووام سویندم ده خوارد ئەم کاره م نه ده کرد، به لآم ئەوان پارچه پارچه یان ده کردم))

مه یخانه چی به توو ره ییه وه تفی رو کردو هاواری کرد ((هه مووتان چاره تان ونکه ن ه یچ یه ک له و کارانه ناکه ن؟ ئەه ی تۆ ناتانیلی له نده هۆر؟ تۆ ئەندریاسی بکوژ، ه یچ یه ک له ئیوه ناماده نین؟ نه فره تان لی بی، ئاخ ئەه ی کریستیانوی بی چاره ی من! سه یرکه چ فه رمانده یی کی بی غه ل و غه شت بۆ فه تھی دنیا هه لئێژاردوه؟

ئەگەر منت هه لده بژارد، کاروبارت باشتر ده بوو، له وانه یه موسته حه ق بم که له دارم بدن و به سه ره درگای شاردا هه لئمواسن، به لآم به و هه موو عیزه ت نه فسه ی که هه مه و که سی عیزه ت نه فسی هه بی پیاره، هه رچه ند ئاره ق بخواته وه دزی بکاو درۆش بکات به لآم ئیوه که عیزه ت نه فستان نییه)) له کاتی کا دووباره تفی ده هاویشت، ده رگای کرده وه به توو ره یی هاواری کرد: ((هۆ وادیت پاشای یه هود وادیت))

یاوه ره کان دووباره له پشت جه لیکانه کانه وه خۆیان شارده وه، سیمون به ده وری خۆیدا ده سوورا ((مه گه ر ئیوه عیزه ت نه فستان نییه؟ نایه نه ده ره وهش که ببینن ها؟ دلئی ئەو بیچاره یه به نیگایه ک ناده نه وه؟ زۆر چاکه مادامه کی وه هایه خۆم ده رۆم، ده ستی بۆ راده ته کینم و ده لیم، ((منم سیمونی قه یره وانی ناماده م)) به یه ک هه لبه زینه وه خوئی گه یانده جاده وه.

خه لکه پۆل پۆل تیده په رین، له پیشیا نه وه سواره ی نیزامی بوو له دواشیا نه وه کریست خاچی به کۆله وه بوو خوین له سه رو ریشی سه ره و ژیر ده بووه و جله کانی پارچه پارچه

بووبوون، ئیدی هیژی ههنگاو هه ئینانی نه بوو، سهری تا دههات زیاتر بۆ پیشهوه لار دهبووه، هه میسه هه لده خزی. تا دههات بهزهوی بکهوی دوویاره بهسه ر پییه کانیسه وه قه راری دهگرت، بهلهقه بۆ پیشهوه دیان راده دا، له دوایه وه ئیفلیج و نابینا وه عه بیداره کان رایان ده کرد، له دهستیا تووشی کفر بووبوون، چونکه شفای بهوان نه به خشی بوو، جوینیان پیسه ده دا، گوچان و داری ژیر ههنگلیان هه واله ده کرد، ناوه ناوه سهیری ده وره بهری ده کرد تا یاوه ران ببینی، ئاخ چییان بهسه ر هاتبوو؟

له ده ره وهی مه یخانه، مه یخانه چی ببینی، که دهستی بۆ راده ته کیچی دلئی شادبوو تا هات که به هیمای سه ر مالاژی لی بکات، پیی به به ردی که وت و که وته سه ر زه مینه وه وه غلوربووه و خاچ که وته سه ریه وه، نالاندنی قهیره وانی رایکردو به رزی کرده وه، خاچه کهی گرت و له سه ر کۆلی خۆی دانا ئه و کاته گه رایسه وه، بزهیکی کرده کریست و گوتی ((نازابه، مه ترسه من لیهره)) له که نار ده روزهی داود دا ره تبوون، له کویره ریگیایی که کۆتایی به گه لگه تا دههات دهستیان کرد بهسه ر هه لگه ران. گه لگه تا هه مووی جهسته و به ردو درک و ئیسقان بوو، یاخیبووه کان له م شوینه له خاچ ده دران و جهسته یان ده بووه خۆراکی گوشت خۆره کان. هه وا بۆنی گه نیوی لاشه ی لیسه هات قهیره وانی خاچی بهسه ر زهویه وه دانا و دوو سه رباز دهستیان کرد به هه لکه ندنی زهوی و خاچیان له میانی به رده کان برده خواره وه کریست بهسه ر به ردیکه وه دانیشته و له چاوه روانیدا مایه وه، خۆره تاو بهسه ر سه ریه وه هه لواسرابوو، ئاسمان سپی و ئاگرناک و داخراو بوو، نه مه شخه لی بوو نه فریشته یی نه هه تا نیشانه ییکی بچووک، تا به ده ریخات که که سی له و سه ره وه سهیری رو داوه کان ده کات بهسه ر زهویه وه، له هه مان حالدا کلوخیکی بچووک له ناو ئه نگوسته کاندایه کوشی ههستی کرده که سی که له به رابه ری ئه و وه ستاوه ته ماشای ده کات، سه ری به نارامی و بیبه له هه لگرت، دیتی و ناسیه وه. بهزه مزه مه کردنه وه گوتی ((هاوسه فه ری به وه فام به خیری بی، لیهره وه سه فه ر کۆتایی دیت، ئه وهی که تۆ ده تخوازی ئه وه یش که من ده مریست به ئه نجام گه یشته، به دریتیایی ژیا نم گه ره کم بوو نه فرین بکه م به پارانه وه، ئه و کاره ش گه یشته ئه نجام و ئیستاکی ئیمه دۆستی یه کترین، دایه، خوا ئاگادارت بی))، دهستی به بیحالیه وه بۆ

سیبه ریکی وه حشی راته کاند. سه ربازان شانیان گرت و هاواریان کرد و پییان گوت ((پاشای گه وره! رابه و بهسه ر ته ختی خۆت دانیشه)).

جلیان له بهر کرده وه و روت و قوتیان کرده وه جهسته ی به خوین داپوشرابوو، گه رما دادو بی دادی بوو، خه لکی که به هاوارکردن خۆیان هیلاک کردبوو، به خامۆشی سهیریان ده کرد سه ربازی پیش نیاری کرد ((باشتر وایه که می شه راب بخواته وه تاهیزی وه بهر پیته وه))، به لām کریست پیاله کهی وه پاشدا و بازوه کانی به ره و خاچ دریش کرد، بهزه مزه مه وه گوتی ((باوکه رازیم به رازی بوونی تۆ)) نابینایان و جوزامیان و عه بیداره کان ئیستاکی سه دایان به رز کرده وه ((ئه ی درۆزن، فیلباز هه لکه له تینه ری خه لک)).

کۆنه پۆشه کان هاواریان کرد ((ئه ی کوا مه له کوتی ئاسمان؟ ته نووره پرانه کان کوا؟)) به لکه لیمو و به ردیان بۆ هاویشته.

کریست قۆله کانی کرده وه ده می کرده وه تابلی..

((برایان))، به لām سه رباز ده کان گرتیان و دایاننایه سه رخاچ، ئه و کاته قه ره جه کان بزمار به دهسته کانیان بانگ کرد، به لām له و کاته ی که چه کووش بۆ هه وا چو یه که مین دهنگی وه شانی چه کووشی گه یشه گوی، ئاسمان رووخساری داپۆشی، به به رگوی که وتنی وه شانی چه کووشی دووه م ئاسمان تاریک هه لگه راو ئه ستیره کان ون بوون، چی ده لیم، ئه وه ئه ستیره نه بوون ون ده بوون، به لکو دلۆپه درشتی خوین بوو ده که وته سه ر خاکه وه. وه حشته زال بوو بهسه ر ئاپۆره که وه، ئه و ئه سپانه ی که رۆمیه کان سواریان بوو بوون رایان کرد له کاتییکه پاشه کشه یان ده کرد به رمبازیه وه یه هودییه کان له ژیر سمیاندایه تولخاته وه، ئه و کاته زهوی و ئاسمان وه فزا وه ک چۆن زه مین له رزه بی له پریکا خامۆش هه لگه را سه ری هه لپری و سهیری ده وره به ری کرد وابه دیار که وت که بیهۆش بووه له سپیتی رووخساری مردوکیه وه ئیستاکی له میانی تاریکی شیندا بهزه جهته ده بیندرا. سه ری خه لک نه مان ته نها چاریان نه بی وه کو چاله ره شه کان دیار بوون، فهوج فهوج ئاپۆره ی قه لان دههاتن که بۆنی خوینیان کردبوو. ناله ییکی شکایه ت نامیزی کز له خاچه وه ده بیسترا سیمون که مۆری نابووه سه ر داخی دلوه تا فرمیسه ک هه لته ریژی

سهري هه‌لپري و سهيري كرد، له‌پريكا هاوارپكي كرد، شهوه پيلات نه‌بوون كه كريستيان ميچكوب ده‌كرد، نه، كۆمه‌لئ له فريشته‌كاني ئاسمان بوو هاتنه خواره‌وه، چه‌كووش و ميخيان له ده‌ست بوو، به‌ده‌وروبه‌ري كريستدا هه‌لده‌فرين و به‌شادوماني چه‌كووشيان به‌رز ده‌كردوه‌و بزماريان له‌ده‌ست و پيي ده‌دا ژماره‌يي له فريشته‌كان شهويان به‌گوريس توند به‌ستايه‌وه تا نه‌كه‌ويتته سه‌ر زه‌وي، فريشته‌پيكي وه‌ك گول و كه‌زي زيپين رميكي له‌ده‌ست گرتبوو دلئ كريستي شهق ده‌كرد.

قهيره‌واني له‌كاتيكا ده‌له‌رزي كه‌وته زه‌مزه‌مه‌وه ((شهوه چييه ده‌بينم؟ خودا خوشي شهوه له خاچ ده‌دات!!))

شهوكاته هاوارپكي مه‌زن و دلته‌زين و گله‌يي ئاميز هه‌واي شهق كردو بالئ كيشا به‌ناساندا - خودايه - خودايه.

شهوه ميحنه‌ت كيشه نه‌يتواني به‌رده‌وامي، ده‌يه‌ويست و نه‌به‌ده‌تواني.. هه‌ناسه‌ي گيرابوو.. له‌خاچدراو سه‌ري شوپرووه و .. بيهوش بوو.

به‌شي سيبه‌م

پيلووه‌كاني به‌شادي و سه‌رساميبه‌وه به‌سه‌ريه‌ك دا، شهوه يه‌ك خاچ نه‌بوو، دره‌ختيكي مه‌زن بوو، كه ره‌گ و ريشه‌ي له زه‌وي و لق و پوي له ئاسمان بوو، به‌هار ته‌واو گه‌يشته‌بوو، دره‌خت غه‌رقئ شكوفه‌ بوو، به‌سه‌ر هه‌ر لقئكه‌وه مه‌لئ هه‌لتيشته‌بوو بالوره‌ي ده‌چري، شهوه كه به‌ته‌واوي قامه‌ته‌وه پشتي به‌دره‌خته‌وه دابوو، سه‌ري به‌رزكرده‌وه ژماردي. يه‌ك دوو، سي،

له‌به‌رخه‌و كه‌وته زه‌مزه‌مه‌وه ((سي و سي)، دروست به‌ژماره‌ي سالاني عومرم سي و سي مه‌ل هه‌مويان نه‌غمه‌ خوي))..

چاوه‌كاني فراوان بوونه‌وه، له‌قالبئ خويان ده‌په‌رين، ته‌واوي رووخساريان داپوشي، بي شه‌وه‌ي ئاو و بداتنه‌وه ده‌يتواني له‌هه‌ر لايه‌كي دونيا شكوفه‌ بيني، كه له سه‌ده‌في درزبروو ده‌چوون، كوفرو گريان و هويها دونيايان ده‌گرت و ده‌يانكرده نه‌غمه، له‌دلئ به‌نيزه شهق بوويه‌وه خوي بازرقه‌ي ده‌كرد. باييك هه‌لئنه‌ده‌كرد، به‌لام دره‌ختي ميهره‌بان شكوفه‌كاني خوي يه‌ك يه‌ك به‌سه‌ر ميوي درك و ده‌سته خويئاويه‌كانيدا ده‌هاويشت، وه‌ك چون له نيو چري چه‌ه‌چه‌هه‌كاندا هه‌وليده‌دا تا وه‌بهر خوي به‌ينيته‌وه كه بوو بوو له كوي بوو، له پريكا هه‌وا به‌شيوه‌ي توژوبايي پيچي خواردو قالبئ گرت و فريشته‌يي له به‌را به‌ردا وه‌ستا. له هه‌مان ساتدا سپيده هاته‌ده‌ر، شهوه چ له حاله‌تي خه‌وو چ له‌حاله‌تي بيداريدا، فريشته‌پيكي زوري بيني بوو، به‌لام هه‌رگيز فريشته‌پيكي وه‌ك شهوه فريشته‌يه‌ي نه‌بيني بوو، واي چه‌ند جوان و گه‌رم و مرويي بوو ده‌زوي مووي گلوازي سيمل و رديني! چاواني چه‌ند پر له به‌زهي، ده‌زوي مووي شينو ره‌شي قاچي تا سمتي خري شهوي داپوشي بوو، ژير هه‌نگله‌كاني بوني ئاره‌قه‌پيكي

لیده هات که مرۆفـ حەزی لی بوو، کریست لە پرووی سەرسامیەوه، لە حالیکدا دلی دادەخوڕیا پرسى ((تۆ کیی؟)) فریشتە که بزەییکی هاتی و تەواوی رووخساری وەکو رووخساری مرۆفـییکی دلرپین وابوو، دوو بالی سەوزو پانی کۆکردەوه و نەیدەویست کریست زۆر هەراسان بکات. وەلامی دایەوه ((من وەك تۆم، فریشتەى پاسەوانی تۆ، دلنیا به)) دەنگی ئەو وەك دەنگی مرۆفـ قول و پیر لاوانەوه و میهرەبان و ناشنابوو، سەدای ئەو فریشتانەى تا ئیستا کریست بیستبووی زبیربوون و هەمیشە ئەویان سەرزەنش دەکرد، بەشادومانی و پارانەوه ئامیز سەیری فریشتەکانی کردو لەچاوەرپانیدا مایەوه، تا دووبارە لیوی بۆ قسە بکاتەوه.

فریشتە ئارەزووی دلی ئەوی دۆزیەوه و بەبزەوه تەسلیمی خواستەکانی ئەو بوو، ((خوادوەند منى ناردووە تا شەهد بۆ لیۆه کانت بهیتم، مرۆفـه کان تالییکی زۆریان هەلرۆتۆتە ناو دەمی تۆوه هەروا ئاسمانەکانیش، تۆ ئازارت چەشتوووه و نەبەردیت کردوه، لەتەواوی عومری خۆت رۆژێک خۆشیت بەخۆوه نەدیوه. دایک، برا، یاوەران، هەژاران، ئیفلجەکان و زولمیلێکراوان لە دوا ساتی ترسناکدا تۆیان بەتەنھا جیەبشت بەسەر تاشەبەردەوه لەتاریکیدا تەنھا و بى بەرگری مایتەوه، ئەو کاتە باوک بەزبى بەتۆ هاتەوه و منى بانگ کرد که ((تاهاى تۆ، بۆ رۆیشتبوو؟ مەگەر فریشتەى پاسەوانی ئەو نیت؟ باشە دابەزەو رزگاری که من نامەوی ئەو لە خاچ بدری، ئیدی بەسە)).

بەلەرزینەوه وەلامم دایەوه و گوتم ((ئەى یەهوهى سەبايوت مەگەر ئەوت بۆ زەوی نەناردووە تا بۆ رزگاری مرۆفـایەتى لەخاچ بدری؟ لەبەر ئەمەیه بى شلەژان لیترە دانیشتووم وام خەيال کرد که خواستی تۆ بوو)).

خوداوەند وەلامی دایەوه ((لینگەرپى با لەخەون لەخاچ بدری، لی گەرپى مەزەى هەمان ترس و دەرد بچێت))

کریست لە کاتیکی سەری فریشتەى بە دوو دەست گرتبوو تا لە دەستی نەدات هاراری کرد ((ئەى فریشتەى پاسەوان من سەرسامم مەگەر لەخاچ نەدراوم؟ فریشتە دەستی تەواوی سپى خۆى دانایە سەر دلی پیر لە هەلچوونی کریستەوه تا ئارامی کاتەوه ((نازیزی من نارام بگره، مەشلەژى، نه، تۆ لەخاچ نەدراوى))

- کهواتە خاچ خەونیک بوو، بزمارەکان و ئازارو خۆرەتاو تاریک بوون؟

- بەلى خەونى بوو تۆ تەواوی رى و رەسمى پرسەى خۆت لە خەوندا جیەجى کردووہ. بە بەرزایی خاچدا هەلگەراوی لەخەوندا پێیەوه بزمارکوت کرای، ئەو پینج برینەى دەست و پێیەکان و دلت لەخەوندا کەوتوونەتە تۆوه، بەلام سەیر که بەهێتیکی وایە که هیشتا خوین بازرقە دەکات. کریست لە حالەتى بێهوشیدا سەیری دەوروبەری کرد، ئەو لە کوی بوو؟ ئەو مەزرا سەوزو ئەو درەختە شکۆفەدارو ئاوانە چى بوون؟ ئورشەلیم؟ رۆحى؟ بەرەو لای فریشتە گەراپەوه دەستی دایە قولی، وای که گۆشتی لەش چەند فینک و توند بوو! گوتی ((ئەى فریشتەى پاسەوانى من که قسە دەکەى، گۆشتى لەشم نارام دەبیتەوه، خاچ دەبیتە سەبەرى خاچ و بزمار دەبیتە سەبەرى بزمارو رى و رەسمى لەخاچ دان لەبەرزایی سەرمەوه لە ئاسمان وەك چۆن هەوری مەلەوانی لیدی)) فریشتە گوتی ((وەرە باپرۆین)) بەسەر مەزرای شکۆفەدارەوه بەنازو فیزەوه کەوتە پیاوەوه.

((کریستی ناصیرەى لەزەتە گەورەکان چاوەروانیت دەکوژن، خوداوەند منى ئازادکردووہ لەوهى که چەشەى تەواوی ئەو لەزەتانەى که تۆ بەدزیەوه ئارەزووت کردووہ بچێتۆمە تۆوه، ئازیزی من زەوی چاک دەبینى، شەراب، خەندە، لیوانی ژنیك، وەسوەسەى یەكەمین منال بەسەر ئەژنۆتەوه، هەموویان چاکن، ئیمەى فریشتە باوەر دەکەین؟ هەموومان لە ئاسمان لار دەبووینەوه زەوی و سەیرمان دەکردو ئاخمان هەل دەکیشا)).

بالە سەوزو گەورەکانی کەوتنە تەکانەوه و کریستیان لەباوەش گرت، گوتی ((سەرت وەرپسوورپێنە و سەیری دواوەت بکه)).

کریست سەری وەرپسووراندو گوتی وای خودای من، چى بینى! ئەوان دەوران، گەردۆلکەى ناصیرە لەنێو خۆرەتاودا هەلکەشبوو دەدرەوشایەوه، دەرگاکانی قەلا کرابوونەوه، کۆمەلێ لە هەزار نەفەر لە پیاوماقول و خانمانی گەورە دەهاتنە دەرەوه، جلی زیریان لەبەرابوو، سواری ئەسپى بووبوون، پەرچەمى سپى نوقرەبى که بە جیوهی زیریان رازابووه، لەهەوادا دەشەکایەوه، دەستەیهک بەناو کیۆه کانهوه که بە گول

دایو شرابوون دابه زین، له که نار ته لاره کانی شاهي دا به شه کهم قوولنه کانی رووبار رابردن، هه راو زه نایيکی تیکه له به خه نده، گفتوگو و ناهی دلنه واز که له پشت قه دی زلی دره ختانه وه دهات و بهر گویی ده که وت..

کریست به سه رسامیه وه پرسى ((تهی فریشته ی پاسه وان، تهو کومه له پیاوماقوول و نه شرافانه کین؟ تهو پاشاو شازنانه چ که سیکن؟ بو کوی دهر و ن؟ فریشته به بزهییکه وه وه لآمی دایه وه ((تهو دهسته ی زه ماوه ندی شاهانه یه ده چنه جه ژنی زه ماوه نده وه))

- کی دهیوی زه ماوه نند بکات؟

- تو، تهو یه که مین له زه تیکه که هه لیده ریژمه ده می تووه.

خوین هیترشی کرده می شکی کریسته وه، له پریکا وای بو هات که ده بی بوک کی بی، له شی غه رقی شادومانی بوو.

ئیستاکی تهو به په له بوو گوتی ((بروین))

یه کسه ره هستی کرد که تهویش سواری ته سپیکی سپیبه به لغاوی بریقه داری زی پینه وه سواری بووه، سهیری خوی ده کرد.

په پریکی شین به سه رسامیه وه ته کانی ده خوارد، کراسی بچووک و هه زار پینه ی مه خه لی تهو بیووه زیر، پرسى ((نایا تهو هه مان مه له کوتی ناسمانه که به مر و قه کانم را که یانده بو؟))

فریشته به خه نده کردنه وه وه لآمی دایه وه ((نا... نا.. تهو زهویه))

- تهی بو تهو نده گؤراوه؟

- زهوی نه گؤراوه، تو گؤراوی، زه مانى دلنى تو زهوی گه ره که نه بوو، که به دژی خواستی بوو، ئیستاکی دهیوه ویت و تهوای رازه که ی لی شاردراوه ته وه، کریستی ناصیره بی هاوئا ههنگی نیوان زهوی و دل، مه له کوتی ناسمان وایه... به لآم بو کاتی خومان به قسه به سه رسامیه بهین؟

- وه ره بووک چاوه پروانه.

فریشته ئیستاکی سواری ته سپی سپی بوو، له گه له یهک رویشتن له کیوه کانی دواى تهو وه ته سپه کان دهیاغیلانند، خه نده ی ژان زور بوو بوو، مه له کان بالیان لیکده داو هه موو شتیکیان به ره و باشوور راده کیشاو نه غمه یان سه رسامیه دابوو ((تهو وادیت.. تهو وادیت..))

دلنى ئیستاش مه لیک بوو به سه رسامیه یان هیلانته ی کرد بوو.. چه هچه هه ی بوو ((من وادیم من وادیم... من وادیم))، به لآم کاتی که ته سپه که ی چوار ناله ته وای ده دا، له پریکا له میانی شور و شادمانی گه وره ی خوی که وته وه یادی یاهه ره کانی خوی، سهیری دواوه ی کرد له میانی پیاوماقوول و خانماندا که وته گه پران و سووران به دواى ته وانه وه، به لآم ته وانی نه دوزیه وه، به سه رسامیه سهیری هاوه له کانی خوی کرد ((یاهه رانی خوم ناییم له کوین؟ ته وان ناییم))

به خه ندیکی تیز نامیزه وه وه لآمی بیست که ((په رش و بلا و بوونه ته وه))

- بو؟

- به خاتری ترس.

- هه تا یه هوداش؟

- هه موو هه موو، ته وان گه پرانه وه که شتییه کانی خویان، یا له کوخته کانی خویان خویان شارد و ته وه، سویندیان ده خوارد که قهت تو یان نه دیتووه و نه ناسیوه، ئیدی ناورمه ده دواوه، له بیریان که، سهیری پیته وه بکه.

عه تری جاویدانه ی دره خته کانی لیموی گول کردوو هه وای داگرتبوو.

فرشته له کاتی که له ته سپ دانده به زی گوتی ((گه یشتن، ته سپی تهو بوو به بروسک و ون بوو..))

دهنگی رمبه ییکی شکو دارو پر له حیرمان و شهوق له ناو زه بیتونستاندا دهنگی دایه وه، کریست دوو چاری شله ژان بوو، وهک بلتی تهو دهنگه له ده روونی خوی هه لده ستا،

سەيرى كرد گايىكى بريقەدارو كەفەل درشتى ديت كە لەقەدى دارزەيتونى بەستراپۆوه، نيوچەوانى گايەكە رەشو سىپى بوو، كلكى قيت كردهو و تاجىكى بووكىنى بەسەر شاخەكانىهە بوو، كرىست هىچ كاتى هيزىكى او درەوشانەو هيبكى او بازوويىكى وا توندو چاويىكى وا رەشو پر هيزى نەبىنى بوو، لەبەرخۆ كەوتە ئەندىشەو ((ئەو گە نىيە، بەلكو يەكى لە رووخسارە رەشەكان و بى مەرگى خوداوندى گەورەيه))

فريشته لە كەناريا وەستاو بە مەكرەو بەزىيىكى كرد: ((كرىستى ناصىرەبى هەراسان مەبە ئەو گۆلكىكە، گۆلكىكى نىر، سەيركە چۆن زمانى هەلدەسوورپىنى و لوتى دەليستەو، سەرى هينايە خوارەو و قۆچى لەدار زەيتون دەدا، دەيهوئ لەگەليا بچەنگى كە چۆن خۆى رادەتەكاند تا گورىسەكە پارچە پارچە بكات و رابكات، ئەوكاتە سەيرى چەمەنزار بكە چى دەبىنى؟))

- گۆلكە مى، مینگینهكان وا دەلهوهرپین

- ئەوان نالهوهرپین، بەلكو لە چاوهروانى گۆلكە نىرن تا كندر پارچە پارچە بكا، گوئى بگرە چۆن دەبوورپىنى، چەند نەرم و نىان، چ پارانەو هيب، چ قودرەتى! دروست وەكو خودايى رەشو برىندار، كرىستى ناصىرەبى بو رووخسارەت توورە ئامىزە؟ بو بەوان چاوانى رەشو رووت لە خەندە ناوا سەيرى دەكەى؟

كرىست بە ئارامى هاوارى كرد: ((برۆين)) دەنگى تژى لە نەرم و نىانى و پارانەو و قودرەت بوو، فريشته بەپىكەننەو وەلامى داىهەو ((سەرەتا گۆلكەكە رەها دەكەين، دلت پىنى ناسوتى؟)) نزيك كەوتەو و كندرەكەى كردهو، بو ساتى ئازەلى نىر تەكانى نەخوارد، بەلام لەپرىكا تىگەيشت كە ئازاد بوو، بەهەلبەزىنىكەو بەرەو لای چەمەنزار كەوتە راکردنەو.

دروست لە هەمان كاتدا كرىست دەنگى زرينگە زرينگى بازنو گەردەنبەندەكانى لەناو باغى لىمۆ بىست، ئاھ كە چ سالانىكە لە چاوهروانى ساتىكى وام بەسەربردووه! چ كەسى كەوتە نىوانمان و نەبىهشت تازاد بىن- خودا! بو دەگرىت؟))

- مەعبودم لەشەوقان دەگرىم... تاسووقىكى زۆرم هەيه.. وەرە!

- برۆين رينمايىم بكە.

كرىست گەراپەو تا خواحافىزى لە هاوسەفەرى بكات، بەلام لەهەوادا ون بوون، لەدواى ئەوانەو، دارو دەستەى پىاوماقرولان و خانمان و شاو ئەسپەسپىهكان و جىووى سپيش ون بوون، لەخوارەو لە چەمەنزاردا نىرەگولك كەوتبوو سەرىشتى مینگینهكان و دەپەرى.

- مەعبودم بەدواى كى دەگەرپى؟ بو سەيرى دواو دەكەى؟ ئىمە تەنھا دوو نەفەر لە جىهان ماوين پىنج برىنى دەست و پى و دلت ماچ دەكەم، واى كە چ لەزەتپىكەو چ جەژنىكى شكۆدارە، تەواوى جىهان رابوو وەرە.

- بو كوى؟ دەستت بىنەو رينمايىم بكە.. پشتم بەتۆ بەستاو.

- تۆ دەبەمە باغىكى چىر، تاقىبىان كردوويت و دەيانەويت دەستگىرت بكەن- هەموو شتى ئامادەبوو، خاچ، بزمار، ئاپۆرەى خەلك، پىلات- بەلام لەپرىكا فريشته هات و تۆى رفاند، تاخۆرەتاو سەر هەلنەگەراو تۆيان نەديو، ئەوان توورەبووينە.. مەرگى تۆيان گەرەكە.

- مەگەر چىم لى كردوون؟

- تۆ چاكەى ئەوان و رزگارى ئەوانت دەويست، چۆن چاوهروان دەكەى كە بوخاترى ئەوان بىتەخشن؟ مەعبودى من دەستت بدە من، بەدواى ژن كەو، ئەو بەدلىيى هەميشەبىهەو رى دەدۆزىتەو.

دەستى كرىستى گرت، پەردەى ئاگرىنى ئەوى لەكاتپىكا بەپەلە لەژىردەختەكانى لىمۆى پرگولدا رى دەپرى فوو كرد.

ئەنگوستى خۆى بەدەورى ئەنگوستەكانى پىاوەكە ئەلقەكردبوو، لەبەرتوندى گەرمابى دەسووتا دەمى بوئى پەلكە لىمۆى دەدا، بەهەناسەبركىو، بو ساتى وەستاو سەيرى كرىستى كرد، كرىست دەلەرزى، چونكە چاوانى مەجدەلپە، وەكو فريشته، فرىودەرو مەكرىزانە هەلدەزۆقىهەو، بەلام مەجدەلپە بو پىكەنى.

- مەعبودم ھەراسان مەبە، ساللەھای ساللە قسەببیکم لەسەری زمانە، بەلام ھەرگیز زاتی ناشکرا کردنیم بۆ تۆ نەبوو، ئیستا ئەو کارە دەکەم.

- چیبە؟ خۆشەویستم بۆ ترس بلی.

- چونکە لە ئاسمانی ھەوتەمی و ریبواری داوای کاسەیی ئاوی تۆ بکات، لەئاسمان بیتە خوارەو داوای ئەو جیبەجی بکری، چونکە مرۆقینکی پیرۆزی ژنی ماچی لەتۆ داوا بکات، لەعەرشی پیرۆز وەرە خواری و دریغی بۆ مەکە لەغەیری ئەمە ناتوانی رزگاربت.

- کریست ئەوی گرت و سەری لار کردوووە لێوکانی ماچ کرد.

رەنگ لە رووخساری پەری، ئەژنۆکانی شل بوون ئیدی نەیتوانی ھەنگاویکی تر بپرات لەژێر درەختی پرگولی لیمۆدا راکشان، دەستیان کرد بە گەوزین بەسەر زەویدا، خۆرەتاو ھات و بەسەر بەرزایی سەریانەووە وەستا، شەنبی دەستی بەھەلکرن کردو چەند شکۆفەیی لە لێو بەسەر ئەو دوو جەستە رووتەدا کەوتە خوارەو، مارمیلایک لەبەرامبەریان خۆی چەسپاندە سەربەردیکەو بەچاوانی خریەو بەی جوولە، سەیری ئەوانی دەکرد، جارناجار دەنگی گایی کە ئیستاکێ تیر بووبوو لەدوورەو دەبیسترا، بارانیکێ وردنەرم و نیان دوو جەستە ئاگراوی فینک کردەو بۆنی خاکی لەھەوادا پەرش و بلاوکردوووە.

ئیدی پیاوی لەباوھش کردو جەستە ئیدی بەجەستە خۆیەو دەنووساند، وەکو پشیلە دەمیواند.

- تا ئیستا ھیچ پیاویک منی ماچ نەکردوو، ھیچ کات ھەستم بە لاوانەوی ریشی پیاوی بەسەر لێوو گۆناو ئەژنۆکانی لەمیانی ئەژنۆکانم نەکردوو، ئەمرۆ رۆژی لەدایک بوونی منە!...

کۆرپەلەم دەگریت؟

- ژنی خۆشەویستم ھیچ کات نەمدەزانی کە دنیا وا جوانو لەش ئاوا پیرۆزە لەشیش کچی خودایە، خوشکە بەناوی رۆح، ھیچ کاتی نەمدەزانی لەزەتی لەش گوناھی وای نییە.

- بۆ دەستت کرد بەفەتھی ئاسمان و ئاخر ھەلکیشا بەدوای ئاوی پەرجوئاسای ژیان کەوتی؟ ئاوی ھیات منم، تۆ لاربوویتەووە ئەم ئاوەت نۆشی و ئارام بوویتەووە- رۆلەم ھیشتاش ئاخ ھەلدەکیشی؟ بێر لە چی دەکەیتەووە؟

- دڵم گۆلی پەژموردی ئەریچایە ئەگەر لەناو ئاوی دانییت دووبارە گیانی وەبەردیستەووە گۆل و گەلاکانی دەبنەو، ژن سەرچاوی ئاوی ھیاتە... ئیستا تێدەگەم.

- کۆرپەلەم لەچی؟

- کە رینگە ھەر ئەوێ.

- رینگە. کریستی نازیم کام رینگە.

- ھەمان رینگایی کە ئەوێ چوو ئاوئاو دەچی، ھەمان رینگایی کە لەرپیەووە خوداوەند لەشیوێ مرۆقە دادەبەزیتە سەر زەوی، من کەوتومەتە بی رینگایی، چونکە کەوتمە دوای رینگایی لەدەرەوێ لەش، دەمویست لەرینگە ھەورەکانەو، بەرینگە ئەندیشە مەزنەو دابروم، ئەو ژنی ھاوکارو بەنرخ خودا، لیم ببوو، من ئەو دایکە خودا لەبەرابەر تۆدا دەچەمیووە ستایشت دەکەم، ناوی ئەو کۆرپە چ بنین کە دەمانبی؟

- ئەو ببە ئوردن و لەبەرابەر دلوستی خۆت ئاوەمۆری کە... ئەو کۆرپە تۆیە

- وەرە تا ئەو بە پاراکلیت بانگ بکەین واتە.. دلدەرەو

- ھس، دەنگی پییەک لەناو درەختەکانەو دەبیستم، دەبی غولامی چو کەلە بەوھەفای خۆم بی، پیم راسپاردبوو کە ئاگاداریی کەسی نزیک نەکەوێتەو... ئەوتانی..

- خانم شاوول

چاوه سپی و دره وشاوه کانی کورپه سه مای ده کرد، له شی خه پله ی شه وه کو له شی شه سپیک دوی تاودان شه لالی تاره قه بوو، مه جده لیه هه لسا یه وه سه ری و دهستی له سه رده می شه دانا ((بیده نگ به)) شه وکاته روی له کریست کردو گوتی ((میتردی نازیم، تو ماندوی، بخه وه، هرزو ده گه ریمه وه))

به لام کریست پیشتر چای نابوو سه ری هک، خوی خوار دنه وه بالی به سه ر پیلوه کانیدا کیشابوو، مه جده لیه ی نه بینی که له ژیر دره ختی نارنجدا رابردوو له ریگه جاده ی خه لوه ته وه ونبوو، به لام زه بینی هه لسا یه وه.

له کاتیکا له شی خوی حیوانده سه زوی، به دوی مه جده لیه دا که وته ری، مه جده لیه بو کوی ده چوو؟ بو له پریکا چوانی پر له شه شک بوو دنیا تاریک هه لگه را؟

زه بینی کریست وهک شاهینی له به رزایی شه چاوانه وه که وته هه لفرین و مؤله تی راکردنی پینه دا.

غولامچه که توشی وه حشمت بوو، به هه لبه زین و دابه زینه وه بو پیشه وه ده چوو، له زه یتونستانه کاند رت بوون، خوره تاو هیشتا ناوانه بو بوو، چوونه ناو چه مه نزاریکه وه، گۆلکه می به سه ر گیاو گۆله وه راکشابوو، کاویژی ده کرد له دۆلی ته نگی سیبه راوی و به رده لاند که ده نگی چه په ی سه گان و ده نگی هه ناسه ی مرۆ ده گه یشته گوی چوونه خواره وه، غولامچه که توشی وه حشمت بوو گوتی ((من ده پرۆم) و رایکرد.

مه جده لیه تنها و تنها له شوینی خوی مایه وه سهیری ده ور به ری خوی کرد، هه مووی به ردو تاویری چه خماخو ژماره یی توترک بوو، دار هه نجیری جه نکه لی و وشتر به سه ر تاویره وه به شیوه ییکی ناسوی سه ریان بو پیش هینابوو، دوو قه ل که به سه ر به رزترین خالی گاشه به ردیکه وه سه ریان بو پیشه وه هینابوو چاوه دیریان ده کرد، تا چاویان به مه جده لیه بکه وی، ده ستیان کرد به قاره قارو له گویی جووتی خویان ده خویند.

مه جده لیه گویی له وی ککه وتنی به رده کان بوو، مرۆکان به سه ر ته خته تاویره کانه وه هه لده گه ران، سه گیکی ره شو خالی خالی قورمزی به هانکه هانکه وه به دیار که وت، دۆلی ته نگ وه کو گۆرستانیکی پر له دره ختی سه رو نیازی لیته ات.

- بانگیکی نارام و هیمن و زاری بیسترا ((به خیر بی))

مه جده لیه سهیری ده ور به ری کردو گه راپه وه ((کی بوو قسه ی کرد؟ کی له هه والی منی پرسی؟

- من

- تو کی

- خودا...

- خودایه! ئی مؤله تم بده با که زبه کام داپۆشم و مه مکه کام بشارمه وه، خودا وه ند. روو خساری خوی وه ریگرا، نه بادا به پروتی ببینی، شهرم ده که م، بو منت کی شایه شه بیابانه کیویه؟ من له کویم؟

شتی جگه له دره خته کانی سه رو نیازو دارخورما نابینم.

- دروسته! مه رگو جاویدانی.. شه ی شه هیدی گه وه، تو دم دهق بو شه شوینه ی که ده مویت هیناوه، مه جده لیه خوت ناماده ی مه رگ بکه تا جاویدان بیت.

- من نامه وی بمرم... من نامه وی جاویدانی بم، لیگه ری با ژیانی خوم له سه ر زه وی به سه ر به رم، شه وکاته بکه به خۆله می ش.

- مه رگ کاروانیکه که باره کی عه ترو- کافوره، مه جده لیه هه راسان مه به سواری وشتری ره شو بهو بچوره بیابانی به هه شته وه.

- ئاه شه ریواره شیتانه که له پشت شه دره ختانه وه سه ریان هیناوه ته ده ر کین؟

- مه جده ليه، هه راسان مه به، نه وانه وشتره وانی منن، ده ست بخه ره سه ر چاوه کانت مه گه ر نه م وشتره ره شه خو و جيازي مه خه لي که سواری ده بيت، ناييني؟ پيله مه که.

- خودايه من له مهرگ ناترسم، به لام گله ييم هه يه هه ر ئيستا بۆ يه که مين جار رۆح و جه سته م شايسته ي هه بووني ده ميکيان په يدا کردوه، بۆ يه که مين جار جه سته و رۆح م به يه که وه که وتنه که ناروه، من ده بي بمرم.

- مه جده ليه نه م ساته بۆ مردني تۆ ساتيکي شکۆداره، باشتر له م ساته نادۆزیه وه، پيله مه که.

- ئاخ نه و هاوارو هه ره شانوه نه و قاقاي خه نده يه چييه؟ خودا وه نده به ته نها، جي م مه هيله، نه وانه بۆ کوشتنم دي ن.

هاواريکي ئارام و رازي ووني .. ئيستا کي دووباره له و ده ورويه رانه ي بيست ((مه جده ليه تۆ گه يشتیه به رزترين خالي له زه تي ژيان، ناتواني زياتر له مه برۆي، مهرگ ميهره بانه .. مالاوا تا دیداری ناينده، نه ي يه که مين شه هيد)) بانگه که نه ما، له پيچي دۆلي ته نگدا، ئاپۆره ي شيتانه ي خزمه تکاراني کلنساو کۆيله خوینخۆره کاني کيافا به تيغ و ته وروه هاتنه ده روه، مه جده ليه يان بيني، سه گ و مرۆق که وتنه گيانيه وه.

به قاقاو خه نده وه هاواريان کرد ((ميروي مه جده ليه)).

هه وريکي ره ش خۆره تاوي داپوشي و زه وي تاريک هه لگه را.

ژنه بي نه واکه هاواري کرد ((من ... بووم ... به لام ئيستا هه و نيم، من نه مرۆکه له دايک بووم)).

- کيي

- وابووم، به لام، نا سويند ده خۆم، به زه بيتان به من بيته وه مه مکوژن، ئيه وه که چه لو و رگن و بي گۆجه کان ئيه وه کين؟ تۆ قه مبوور ده ست له من مه ده.

-، من شاوولم خوداي سراييل مني ناردوه وه سه رپيشکي کوشتني تۆ ي به من داوه.

- کوشتني چ که سي؟

- ئاشقه که ت

- شاوول گه رايه وه لاي گروي خۆي ((کورينه هيرش که نه سه ري، شويني ئاشقه که ي له بن زماني ده ربه يتن، جنده خانم نه وت له کوي شاردۆته وه؟

- من ناييم

- تۆ ده کوژم

- له بيت نيا.

- درۆزن، من هه ر ئيستا له وي دي م نه وت له هه مان جي شاردۆته وه يالا راست بلي.

- که زيه کانم به رده! بۆ ده ته وي نه و بکوژي؟ مه گه ر چي له ئيه وه کردوه؟

- هه رکه سي ده ست له ري يازي پيرۆز هه لگري، سزا که ي مه رگه.

قه مبوور، له هه مان کاتدا که قسه ي ده کرد، نيگاييکي شه هوه ت ئامي زي کرده مه جده ليه، نزيک و نزيکتر که وتسه وه، ئاگر له هه ناسه ي ده رپه ري، مه جده ليه پيلووه کاني ليکداو گوتي ((شاوول سه يري مه مک و بازو و گه رده نم بکه، به راستي حه يف نييه که بچنه ژير خاکه وه، مه يانکوژه!)) شاوول ديسان هاته پيشه وه، ده نگی درو نووساو بوو ((داني پيا بني که نه و له کوييه تا تۆ نه کوژم، من حه زم له مه مک و بازو و گه رده ني تويه، ره حم به جواني خۆت بکه و داني پيا بني، بۆ وا سه يرم ده که ي؟ بي ر له چي ده که يته وه؟

- شاوول له کاتي هه لکيشاني ئاخ، بي رم ده کرده وه، نه گه ر خودا وه نده له پريکا دل ت رۆشن بکاته وه و حه قيقه ت بيني، چ په رجويي له تۆ سه رنادا! بۆ فه تي دنيا، ئاشقي

من پیوستی بهیاورانی وهکو تو ههیه نه ماسیگرو دیورهو شوانهکان، بهلی شهو پیوستی بهمهشخهلهکانی تو ههیه شاوول.

- فهتخی دونیا! مهگهر شهو دهیهویت فهتخی دونیا بکات؟ چۆن؟ مهجدهلیه قسه بکه چونکه شهو ههمان کاره کهمن دهمهوی بیکهم

- بهئیشق

- بهئیشق؟

- شاوول گوئی بگره له قسهکام شهوانی دیکه بنیرهوه باپرۆن، نامهوی شهوان گوئیان لی بی، شهو پیاوهی که تو به دوایدا دهگهرپی و دتهوی بیکوژی کورپی خودایه، رزگار بهخشی دونیایه، کریستیانو بهلی کریستیانو! بهلی بهو رۆحهی که دهیسپیرمه ئاستانهی خوارهوه سویند دهخۆم.

خزمهتکاریکی ریقنهی سیلدار به ردینیکی خۆلهمیشی کهم پشت به هیسه هیسهوه گوئی: شاوول ... شاوول بازووهکانی داوی مهگره ئاگاداره.

- دوورکهوه...

شاوول دووباره رووی لهمهجدهلیه کرد ((بهئیشق؟ منیش دهمهوی دونیا فهتخ بکه، دهچمه بهندهرکانهوهو سهیری رۆیشتنی کهشتیهکان دهکهو دلم ئاگر دهگری، دهمهوی بکه مه کۆتایی دونیا، بهلام نهک وهک یههودییکی کۆیلهو نهوهکو پاشاییکی شمشیردار بهلکو ... چۆن؟ ناکری، واههست بهبچوکی دهکه که دهمهوی خۆم بکوژم لهم گیروگرفتهدا بهکوشتنی شهوانی دیکه ئارام دهمهوه))

بو ساتی بیدهنگ مایهوه شهوکاته دیسانهوه لهژنه نزی کهوتهوه، بهشیوهییکی ئارام گوئی ((مهجدهلیه، ئاغات لهکوییه؟ بهمن بللی تا بهدوای بکهپریمو قسهی لهگهله بکه، داوی لیدهکهه تا چۆنیهتی شهق و شهو جۆره شهقهی که فهتخی دونیای بیدهکات بۆمن باس بکات... بو دهگریت؟

- چونکه نامهوی جیی شهوت بو ئاشکرا بکه، دهمهوی ئیوه دوو نهفهز لهگهله یهک دیدار بکه، شهو تهواو میهرهبانه و تو ئاگری، دهتوانن لهگهله یهک فهتخی دونیا بکه، بهلام متمانهه به تو نییه، نا شاوول متمانهه به تو نییه، لهبهر شهمهیه دهگریم مهجدهلیه هیشتا قسهی دهکرد ((برایان بهناوی خودای ئیبراهیم و ئیسحاق و یاکوب بیهاویژن)). شهمهبو که یهکهمین بهردی ههنگرت و نیشانهی له شهویلاکی گرت....

یهکی له کۆیلهکان هاواری کیفای کرد ((شهه بهردهش بو دهمی ههزار جار ماچکراوی!)) ددانهکانی مهجدهلیه پهرش و بلاوی زهوی بۆوه..

- شههش بو سکی

- شههش بو دللی

- شههش بو لووتی

مهجدهلیه سهری لهناو مهکهکانی شاردهوه تا بهردی پینهکهوی، خوین، له دهم و مهملک و سکی ههلهپرژا... کهوته گیانهلالاوه.

شاهین بالهکانی لیکدا، چاوه خرکهلهکانی شهو ههموو شتیکی دهبینی، بههاوار کردنیکی دلتهزینهوه جهستهی خۆی که هیشتا لهژیر دار لیمۆکاندا خهوتبوو، بینی و چوه ژورهوه، پیلوهکانی کریست لیکیان دا دلۆپه بارانیکی درشت کهوته سهه لیهکانی، بیداریوهو غهرقی نهندیشهبو بهسهه خاکی تاتهشۆری مالهوه دانیش، شهوه چ خهونیک بوو بینی بووی؟ نهیدهتوانی وهبیرخۆی بهینیتتهوه، شتی جگه له بهردهکان و ژنیک و خوین هیچی دیکه لهبیر نهمابوو، ئایا شهو ژنه دهکرا..... بیت؟ رووخساری ژنه وهکو ئا ههلهپرژاوه دهچۆوه ناو یهک و لهشوینیک نهدهمایهوه تابتوانی بیبینی، ههروا که له ههوللی دهست نیشانکردنی شهو رووخساره بوو، وای هاته بهرچاو که بهردهکان و خوین دهبن به دهستگای چنبن و شهویش لهبهردهم دهستگاکهوه رویشتبوو گۆرانی دهلی، نهواکهی دلتهوازو پر شکۆبوو.

بهسهه سهری کریستهوه لیمۆکانی لهنیوان گهلاکانی تاریکی درهختهوه درهوشانهویکی زیرینی ههبوو، ناو لهپی دهستهکاتی کوشینه سهرخاکی نمناکهوهو

ههستی به گهرمای به هاریب خا که کرد، نیگایینی خیرای کرده دوروبه ری، سهیری هیهچ کهسی نه ده کرد، لاریووه زهوی ماچ کرد، به نارامی گوتی ((دایه به توندی له باوه شم بگره و منیش توند له باوه شت ده گرم، دایه چون ناتوانی خودای من بی؟))

گه لای دارلیموکان که وتنه جو شو خرۆشه وه، دهنگی چند ههنگاوئیکی سوکه له به سه زهویه وه بیسترا، ره شیشه نادیاره کان فیکانیدیان کریست سهری هه لپری و فریشته ی پاسهوانی بال سهوزی بینی و له به رابه ری وه ستا، رازی و سه رمه ست بوو، ئالۆزی له شی ئه و له تیشکی خۆره تاودا له حالی ئاوا بووندا ده دره وشانه وه.

کریست گوتی ((سه لام، رووخسات ده بریقیتته وه، چ هه والئیکی خۆشت بو من هه یه؟، من متمانم به تۆ هه یه، سهوزی باله کانت له سهوزی گیای زهوی ده چیته)). فریشته پیکه نی و باله کانی کو کرده وه، له کاتیکی له که نار کریستدا دهسته وئه ژنۆ دانیشت، گوئیکی لیمۆی هه لپروکاندو بوئی کرد، ئه و کاته چاوی بریه ناسانی رۆژاوا که له رهنگی ئالیوالبو، شنه ییکی نه رم و نیان به سه زهویه وه له ساو گه لای دره ختی لیمۆ به شادیه وه که وته سه ماوه.

- ئیوهی مرۆشه کان چند خۆشه ختن، له ئاوو خاک دروست بووینه و هه موو شتی به سه زهویه وه له ئاوو خاک رسکاوه، له بهر ئه مه یه که هه موو به یه که وه جو زده بن، پیاوو ژن، گوشت، سهوزه، میوه، ... نه کا هه مووتان له یه ک ئاوو خاک رسکابن؟ هه موو شتی ده یه وی تیکه له به یه ک بیته، هه مان ئیستا له سه ر ریگامان گویم له دهنگی ژنی بوو که بانگی ده کردی.

- بۆ بانگی ده کردم؟ چی ده ویت؟

فریشته پیکه نی ((ئاوو خاک و ئه و، ئاوو خاک داوای تۆ ده کهن، له که نار ده ستگای چنبن دانشتووه، ده چنی و گو رانی ده لیت، ئاوازی ئه و کپوه کان شه ق ده کات، به سه زه دشتایه کاندایه رشو بلاو ده بیته وه به دوا ی تۆدا ده گه ری، گوئی قولاخ که، ساتیکی دی گو رانی ده گاته ئیره و نیو دارلیموکانه وه، بیدهنگ به ئه وه تانی، ده بیستی؟

واخه یال ده کهم گو رانی ده چری.. به لام ناشیوهن ده کات، به دیکه ت گوئی بگره چیت گوئی لی ده بی؟))

- دهنگی مه له کان ده بیستم که بو هیلانسه ی خۆیان ده گه رپینه وه، چونکه ده مه ده می تاریک بوونی هه وایه.

- شتیکی دیکه ده بیستی؟ به ته وای هیزی خۆت هه ولده، لیگه ری با رۆح له به دنت رابکات تابتوانی بیبیستی.

- به ئی.. به ئی دهنگی ژنی له دوورده سته وه ده بیستم، واشیوهن ده کات به لام ناتوانم وشه کانی ده رک پی بکه م.

- من به ته وای گویم لیان، گوئیگره، بزانه شیوهنی له پای چیه؟

کریست هه لسا یه وه، ته وای هیزی خۆی خسته گه ر، رۆحی هه لقری و گه یشته دی، چووه مال و له حه وشه وه ستا، کریست له کاتیکی ئه نگوستی به سه زه لیه وه داده نا، گوتی ده بیستم).

- به ئی:

گو ریکی نو قه بی، گو ریکی زی رین... گو ریکی تاجه گو لین...

لیوانی قورمزی نه یخۆی... چاوانی ره ش نه یخۆی..

زمانی وردی بولبول ئاواز نه یخۆی..

- کریستی ناصیره بی .. گو رانی بیژه که ده ناسی؟

- به ئی

- می ری، خوشکی ئیلیازر، ئه و هیشتا جلی بوو کینی خۆی ده دوری، واخه یال ده کات تۆ مردووی و گریه ده کات، گه رووی سپی به فراوی ئه و رووته، گه رده نه بندی که وتۆته سه ر مه که کانی، ته وای له شی شه لالی ئاره قه یه، بوئی نانی ئاره زوو بوئی به هیی گه ییوو خاک و باران ده دات، هه لسه وه، دلێ بدوه.

کریست کەوتە وەحشەتەووە وەهاواری کرد ((ئەوی چی لە..... بکەم؟))

فریشتە بازووی گرت و جارێکی دی داینیشاندەووە سەرزەوی، بە ئارامی گوتی ((مەجدەلیە؟ ئاها، بەئێ لەبیرم چو، پێت بێم، ئەو مردووە))

- مردووە؟

- کوژرا، ئاها کریستی ناصیری، بەو مشتە گری کردووانەت بۆ کوی دەچی؟

مەبەستی کوشتنی کێت هەیه؟ خودا؟ ئەو خودابوو کە ئەوی کوشت، بگرەو دانیشه.

پیرۆزی پیرۆزان تیرێکی رەها کردو دلی لەوپەری خۆشەختیدا شەق کرد، ئیستاکێ، ئەو بەجاویدانەیی لە ئاسماندا دەمییتەووە. ئایا لەزەتێ بەرزتر لەو بە ئێ هەیه؟ ئەو ئییدی فەنابوونی ئەوین و ترسنۆک بوونی دڵ و زیننی لەش بەخۆوە نایینی، بەدریژایی ئەو ماوەیە کە خودا ئەوی دەکوشت لەوی بووم شاهیدی تەواوی رووداوە کە بووم، دەستەکانی بۆ ئاسمان هەلپەری و هاواری کرد ((خوداوەند سوپاسی تۆ دەکەم هەمان ئەو دەویست)).

بەلام کریست وەکو گرگرتوویی هەلبەزەووە هەوا ((تەنھا سەگەکان تاسووقیکی وایان هەیه بۆ خۆبەدەستەووەدان، سەگ و فریشتەکان! من نەسەگ و نەفریشتەم، من مرۆقەم و هاوار دەکەم و دەلێم ئەم کارە زالمانەیه)) ئەوی خوداوەندی گەرە، دوور بوو لە عدالەت کە ئەو بکوژی، هەتا کیویتترین دارشکینەکان لەبەر داوئەووەی درەختی شکۆفەدار دەلەرز، مەجدەلیە لەپەرگ و ریشەووە تا بەرزترین لقاەکانی شکۆفەی کردبوو)).

فریشتە ئەوی لەباوەش گرت و پرچ و شانی دەلاواندەووە، بەئارام نەرم و نیانیەووە قسەیی لەگەڵ دەکرد، عاقیبتە هەوا تاریک بوو، بایی کەوتە هەلکردنەووە، هەورەکان پەرش و بلاو بوونەووە ئەستێرەیه کی گەرە بەدیارکەوت، هەلبەت ئەستێرەیی ئاوابوون بوو، فریشتە کە گوتی ((بەسەبوری سەراپا خۆی بەدەستەووەدابوو سوپاسگوزاربوو، لەدوونیا تەنھا یەك ژن هەیه، یەك ژن بەچەندین رووخسارەووە، ئەو یەكەش دەکەوی، ئەویدی رادەبی، مرد، بەلام میتریی خوشکی ئیلیازر زیندوووە چاوەرپوانت دەکات، ئەو

خودی مەجدەلیەیه، بەلام بەرووخساریکی دی.. گوی بگرە... دووبارە ئاھی هەلکیشا وەرە بابڕۆین دلی بدەووە، بۆ تۆ کریستی ناصیری لێناو رەحمی خۆیدا گەرەترین لەزەتی بۆ تۆ هەلگرتوووە.. کورپیک کورپی تۆ یاللا بابڕۆین)) فریشتە بەنەرمی دۆستی خۆی لاواندەووە ئارام ئارام بەسەر زەویەووە بەرزێ کردەووە، ئیستاکێ دوو نەفەری لەگەڵ یەك لەژێر دارلیمۆکاندا وەستابوون، بەسەر بەرزایی سەریانەووە، ئەستێرەیی خۆراوا بەپێکەنینەووە دادەبەزێخوارەووە...

دلی کریست لەسەرەخۆو هییدی هییدی، نەرم بوو، لەهەوای نیووتاریکی ئناکدا رووخسارەکانی و میتریی خوشکی ئیلیازر تیکەڵ بەیەك دەبوون، شەو بەعەتریکێ تەواووە هات و بەسەریانا دامەنی خۆی کردەووە. فریشتە لەکاتیئەکا قۆلە خرو موویینی خۆی بەدەوری کەمەری کریستدا دادەنا، گوتی ((وەرە، هەناسەیی ئەو بۆنی دارگۆیژو خاکی ئناک دەدا، کریست سەری بەویدا، چاوانی داخست و هەناسەییکی قوولی هەلکیشا، دەیحوازی کە هەناسەیی فریشتەیی پاسەوان لە قولایی بوونی خۆیدا هەلبخات. فریشتە بەبزهییکەووە، یەکی لەبالەکانی خۆی کردەووە، ساردە شەویکی ژالەیی سەنگین بوو، بالە سەوزە زلەکانی خۆی بەدەوری کریست داپێچایەووە تا سەرمای نەبی، دەنگی شیوونی ژن وەك بارانی بەهار لەمیانی هەوای ئناکدا دەگەیشتە گوی: گۆرپیکێ نوقرەیی، گۆرپیکێ زیڕین)).

کریست گوتی ((بڕۆین)) و بزەییکی هاتی.

لېو داناو بزەبېيکى بۆکردو بەئارامى گوتى بېدەنگ بە. لەوانەيە لەدېيەك نزيك بووبنەتەو، چونکە کەلەشپېرەکان بانگەشەى سپېدەيان دەکرد. ئېستاکى مانگ لەپشتى کيوەکانەو گلۆرپووبۆو سەحەر بەئارامى دونىاي رۆشن دەکردەو، زەوى کەوتەو هۆش و زەمان دووبارە کەوتەو بەرەست، کيو، دى و زەيتونستان پاشەکشەيان کردو جاريکى دى لە هەمان ئەو جېيەى کە خوداوند قەرارى دابوون، تا کۆتايى دونيا لەچاوەروانيدا دابنېشن، وەستان هەمان جادەى ئازيز بوو، گوندە مېهەرەبانەکەى بيث ئنيا لەنيوان زەيتون و هەنجيرو رەزەکان و مالى پر لە چالاكى دۆستيش بەدەزگاي چيني پيرۆزيەو و ئاگرى داگرىساي دوو خوشک دوو مەشخەلى بېخەبوون...

فريشته گوتى ((گەيشت))

دوو کەل لە دووکەلانى بان بەرزبۆو ئاسمان، هەلبەت دوو خوشکە کە بېداربوون و ئاگرىان هەلەدەگيرساند.

فريشته لە کاتىکا بەلەکانى بەدەورى کەمەرى ئەودا دەکردەو، گوتى ((کريستى ناصيرەيى دوو خوشک ئاگرىان رۆشن کردۆتەو سەرەتاي سپېدە شيرىان دۆشيوو ئېستا بۆ تۆ شير ئامادە دەکەن، لەسەر ريگانمان مەگەر نەتەدەويست لە ماناي بەهەشت پېرسى؟ بەهەشت کۆى هەزاران هەزار لەزەتى بچووکە، ئەلقەى دەرگاييگيان کوتايەو، دەرگا کرايەو بۆ تۆ لەلای ژن دانېشتن و لەبەرەبەر ئاگردا سەيرى ژن کردن کە سفەرت بۆ رادەخا، تاريکى تەواوى هەوا، کەوتنە ناو بازووەکانى ئەو، بەلئى، هاتنى رزگاربيەخشی ئاوايە: هيدى هيدى، لەباوەش بۆ باوەشپيکى دیکە، کورپى بۆ کورپيکى دیکە ريگا ئەوەيه)).

کريست گوتى ((تېدەگەم)) لەبەرەمبەر دەرگا وەستاو ئەلقەى دەرگاي گرتە دەست، بەلام فريشته ئەوى بەرکەنار کردو گوتى ((بەلە بە خەرچ مەدە، گوي بگرە، باشتر وايە کە ئيدى لەيەك جيا نەبينەو، دەترسېم بەتەنها و بى بەرگرى جيتبەيلىم، لەبەر ئەمە لەگەلئا ديم و خۆم وەکو غولامىکى بچووک پيشان دەدەم، هەمان ئەو غولامەى لەژير دارليمۆدا بينيت، دەتوانى بلئى من کۆيلەيکى گەنجم و فەرمانبەرى تۆمە،

بەشى سى و يەكەم

شەو تەواوى شەو، پېچراو لەناو بەلە سەوزەکانى فريشته و لەحاليکدا دەستەکانى خۆى بەدەورى کەمەرى فريشته ئەلقەپېز کردبوو، کريست لەبەرەزايى زەويەو گوزەرى دەکرد، مانگيکى گەورە لە ئاسمان سەر هەلگەپابوو، ئەمشەو شەويکى عەجيب و سەرسەخت بوو، لەسەريەو لەجياتى ئەوێ کە ديمەنى کوشتنى هاييل بەدەستى قابيل بينى، دەميکى کراو و پيکەنيانوى دووچاوى ئارام و دوو گۆنای پر مەلەت لەنوور دەدەيت: رووخسارى خپکەلەى ژنيکى تەواو عەيارى شەوگەروو ئاشق، درەختەکان بەپەلە رايانەدەکرد، مەلە شەوگەرەکان وەکو مرۆقە گفتوگويان دەکرد، کيوەکان دەميان دەکردەو ئەو دوو سەرگەردانەى شەويان هەلەدەکشاندە ناو دەم و دووبارە لەدواى ئەوانەو دادەخران.

واى کە هەلقريز و رابردن بەسەر بەرزايى زەويەو، وەك ئەوێ لەخەوندا گوزەر دەکەين، چەند بەختەوهرى بەخشە! ژيان بۆتە خەون ئايا ماناي بەهەشت دەکري ئەوەبى؟ دەيويست لەفريشته پېرسى، بەلام بېدەنگ مايەو، چونکە دەترسا کە بەقسەگوتن بېتەر بېتەر سەيرى دەوربەرى کرد، واى کە رۆح، بەردەکان هەواو کيو چەند سووک هەلگەپابوو! دروست وەکو ئەو زەمانەى کە لەگەل دۆستان دادەنيشى و دلئىکى گرانبارت هەيە، شەرابى فينک دى و دەيخۆيتەو، هيدى هيدى زەينت سووک دەبى، پياسە دەکات، بەسەر سەرتهو مەلەدەکات، هەوروى وەك گولئى ليدى و دونيا هەموو زيرين و هەوا ئاسا بەسەر هەورەو پيچەوانە دەبیتەو. کريست جاريکى دیکە ويستى بگەریتەو، تا لەگەل فريشته گفتوگۆ بکات، بەلام فريشته ئەنگوستى لەسەر

نامەوى دووبارە رېڭايىكى ھەلە بگریت و گومرا بییت)). که قسەى تەواوبوو، غولامیكى منالكاره له بەردەم کریست وەستا، سەرى دەگەیشته ئەژنۆی کریستەوه، ددانیکى پان و سپی ھەبوو دوو گوارەى زېرینى لەگوى بوو، سەبەتیکى پېشى لە دەستا بوو. بەزەییكەوه گوتى ((بفەرموو، ئەرباب، ئەوه دیارین بۆ دوو خوشك: جلی ئاوریشمین، گوارە، بازن، باوەشینی دروستکراو لەپەرى بەنرخ، بەکورتى تەواوى کەلوپەلى ژنانە، ئیستا دەتوانى لەدەرگا بدەى)). کریست لەدەرگایدا، گوتی لە دەنگى چەند پێیکە بوو لە ھەوشە ئەو کاتە دەنگیکى دلنشین گوتى: کێیە؟

کریست سوور ھەلگەرا، دەنگەکەى ناسیەوه، دەنگى میترى بوو، دەرگا کرایەوه دوو خوشك کەوتنە سەری.

– مەولا ((پرسە)) تۆ ستایش دەکەین و دروود بۆ رابوونى پیرۆزى تۆ دەنیرین، بەخیریى.

میترى گوتى ((مەولای من مۆلەتم بدە دەست لە سینەت بدەم، تا دلنیام کە تۆیت)).

مارتا روونى کردەوه ((میترى ئەو جەستەى ھەیه وەکو ئیمە، مەگەر نابینی؟ سەیرکە، سێبەرىشى کەوتۆتە سەر دەرگاوه...)

کریست گوتی رادەگرت و بزەى دەھاتى، ھەستى کرد کە دوو خوشك بە دەست لەودان و بۆنکردنى لەخۆشیان شاگەشکەبووبوون

– مارتا و میترى، ئەى دوو مەشخەلى جەمک من بەدیتنى ئیوہ خۆشحالم و تۆش ئەى مالى ئارام و بچوک میوان دۆستى مرۆیان بەدیدارتان خۆشحالم. ئیمە ھیشتا زیندووین، ھیشتا ھەست بە برسێتەى دەکەین، کار دەکەین و دەگرین، سوپاس بۆ خوداوەند.

لەھەمان حالدا کە ھیشتا گفتوگۆیان دەکردو لەگەل دوو خوشك سەلام و ئەحوالپرسی دەکرد چووہ ناو مالمەوه.

– ئەى سۆپەو دەسگای چنن و ترارو میزو شەریو مەشخەلى ئازیز بەدیتنى ئیوہ خۆشحالم، لەبەرەبەر ئیوہدا، ئەى خزمەت گوزارانى بەوہفای من، سەرى ریزو نەوازش دادەنوینم و گەورەى ئیوہ ستایش دەکەم.

لەوکاتەى کە ژن دەچیتە بەھەشت دەوہستى و پرسىار دەکات

– پەرەردگار! ئایا ئەوانەى لەگەل من ئەوانیش دینە ژوورەوه؟

خوداوەند دەپرسى

– کام ھاوپیانت؟

– گاجووت، جۆلانە، مەشخەل، شەریو، دەزگای چنن بەبى ھاتنە ژوورەوهى ئەوانە منیش نایەمە ژوورەوه.

خودای مېھربان بەخەندەوه دەلیت:

– مەگەر دەتوانین سەر بۆ داواى ژنان بادەین؟ ھەمووتان وەرە ژوورەوه، ئەوہندە لانک و جۆلانەو دەزگای چنن لەبەھەشت عەمبار کراوہ کە ئیدى شوین بۆ پیرۆزمەندییەکانم نییە.

دوو خوشکە کە پێیکەن، گەرەنەوہو غولامەکیان بەخۆى و سەبەتەى پەرەو بینی.

میترى پرسى ((مەولای من ئەو منالكاره یە کێیە؟ ددانەکانیم خۆشەوى؟))

کریست لەبەرەبەر سۆپا دانیشت، شیرو ھەنگوین و نانى گەفیان بۆ ھینا، چاوانى پر بوو لە ئەشك، گوتى ((حەوت ئاسمان و حەوت چاکەى گەرەو حەوت- ھۆکارى- گەرەو بۆمن بەس نەبوو، ئیستاکی خوشکانم، چ بلیم کەمالی بچوک و لوقمەى ناو وشەى سادەى ژن بۆ من بەسە)) بەناوینیشانى خاوەن مال بۆ سەرەوہو خوارەوہ دەھاتوہچوو، باوەشى لق و پۆپى میوی ھینا و ھەلپەشە سەر ئاگرەوہ، لاریزۆہ سەر بیرە ئاوەوہکە، ئاوى ھەلکیشا و خۆشى دەستى دریش کردو داینایە سەر شانى میترى و مارتا و خۆى رەگەلدان، گوتى ((مارتا و میترى ئازیزم، ناوى دەگۆرم، براتان کە منى لەگۆر ھەلساندەوہ کوشتیان من لەجی ئەو لەھەمان ئەو سووچە دادەنیشم،

سیخورمەى ئەو دەگرمە دەست، ئەمیریکم، زەوى تۆ دەدەم و دروینە دەكەم عەسران دەگەرپیمەو، خوشكام پیتیە ماندووەكام دەشۆن و سفرەم بۆ پان دەكەنەو، ئەوكاتە لەكەنار ئاگر، بەسەر كۆرسییەو دادەنیشم، ناوی من ئیلیازرە.

غولامچەكە، لەهەمان كاتدا كە کریست قسەى دەکرد، بەچاوانى درشتى خۆى، كەوتە ئەفسوونەو، هەرچەند زیاتر سەیری ئەوى كرد، رووخسارى کریست زیاتر گۆرابوو، هەرئاش تەواوى لەشى وەكو ئیلیازرى لێهاتبوو، ئیلیازرى ساغ و پەرپرست و گەردەن بەرزو سینهى هەتاوہسوت و دەستە پینەبەستەکانى، دوو خوشك لەنیوہ رەنگى رۆشناى مەشخەلدا سەیری ئەو گۆرانەیان دەکردو لەبەرخۆ دەلەرزین.

- جەستەو رۆح گۆراو، ئیستا دژى هەژارى و بەرژووبون جەنگ رادەگەیم، رۆح، ئازەلێكى سەر زیندەییەو پێویستى بە خۆراك بوو، ئەم دەمە لەژێر ریش و سیملى من، دەمى رۆحە، تەنھا دەمى كە رۆحى هەيە، دژى پاكیزەيى دەجەنگم، لەپەحمى هەر ژنى منالێكى خامۆش و بى هەست دانیشتوو، دەرگای رەحم بەكەنەو و مۆلتەتى هاتنە دەرەوى بدەن. ئەو كەسەى كە نەزى و منالى نەبى، دەكۆژرى، مێرى بۆ دەگرى؟

- مەولای من چ وەلامێكى دیکەت لەمن دەوى؟ ئیمەى ژنان وەلامێكى دیکەمان نییە.

مارتا باوہشى كەردبۆو گوتى ((ئیمەى ژنان دوو بازووى هەمیشەيى كراوہین، مەولای من بچۆ ژوورەو دانیشە، فەرمان بدە، خاوەنى ئەم مائە تۆى)).

رووخسارى کریست كەوتە دەرەوشانەو و گوتى ((من گریەو زارى خۆم لەگەل خوادا بەكۆتا هیناو، لەگەل یەك بووینە دۆست، ئیدی خاچ دروست ناکەم، گاجوت و لانك تەختى خەو دروست دەكەم، رادەسپێرم كە كەلوپەلى دارتاشیم لەناصرەو بۆ بەینن دایكى - دلێریشم - دەهینم تا نەوہكانى گەورە بكات و هەست بەشەهدو گەوارایى سەر لیوانى بكات)). یەكێ لەژنەكان مەمكەكانى دانایە سەر ئەژنۆكانى، ئەویتر دەستى توند گرت، غولامچەكە رووبەرپووى ئاگر چەنەگەى هاویشتبوہ سەر ئەژنۆى خۆى والى لێكردبوو كە خەوى لێكەوتوو، بەلام لەنیوان پیلوہ درێژەكانیدا بە چاوانى

رەشى خۆى کریست و دوو ژنەكەى خستبوہ ژێر روانینی خۆیەو و بزەییكى لە رووى رازیبوونەو بەسەرلیوہو بوو.

مەرىم گوتى ((مەولای من، لەكەنار دەستگای چنن دانیشتبوو و لە رى و رەسمى پرسەى تۆ

- خاچێك و هەزاران هەزار پەرەسێلكە بەدەوریەو بوون - نەقشى بەتانیكى گەورەم دەکرد، بەنى رەش و سوورم لەبەرەك دەناو سرودى پرسەم دەچرى، تۆ گویت لە دەنگم بوو بەزەبیت بە من هاتەو)).

مارتا بە ئارامى تا كۆتا هاتنى قسەى خوشكى لەچاوەروانیدا مایەو، ئەوكاتە بەمچۆرە دەستى پێكرد: ((من شتى جگە لە هەویركارى و شوشتنى قاپ و قاچاغ و بەلى گوتن نازام، مەولای من هونەرى من ئەوانەن، دلەم گەواهى دەدات كە خوشكى من بەژنى خۆت هەلدەبژێرى، بەلام مۆلتەت بدە تا منیش لەگەل تۆدا دەم لەهەواى ژيانى هاوسەریتی وەر دەم، مۆلتەت بدە تا بۆ تۆ نوینی خەوتن راخەم و كارى مالى بگرمە ئەستۆ)) لەگوتن وەستا ئاخێكى هەلکیشا و بەردەوام بوو گوتى بۆ كچانى گوندى تۆ گۆرانى دەچرن، ئەو گۆرانى كە سۆزناكە، لەكاتى بەهار، رۆژانى كە مەلەكان بەسەر هیلکەى خۆیانەو هەلدەكۆرمین، گۆرانى دەلین، باشتر وایە كە منیش ئەو گۆرانىیە بە تاو بچرم، چونكە سۆزناكى ئەم گۆرانىیە لە ئاھەنگەكە شاردر او تەو.

- ئاھای ئیو، پڕۆنە سەر بەرزایى بى ریش...
لەفرۆشتنى خۆم ... و
پەیدانەكردنى كریار ماندووبووم
كە یەكەم هات، یەكەم قبول دەكرى

ھەر كەسى ھیلکەى پەرەسێلكەيى بدا بەمن
لێوہكام دەخەمە بەردەستى...
ھەر كەسى ھیلکەى بازى بدا بەمن

مه مکی خۆمی ده خه مه بهرده ست

هه رکه سی خه نجه ری به من بدا

دل م ده خه مه بهرده ستی

چاوه کانی مارتا پربوو له ئەشک، میئری بازووه کانی به دهوری که مەری کریستدا ئەلقه ریتز کرد، وهک بلیسی ترسی نه وهی هه بوو که له چنگی نهوی برپینن، رهفتاری میئری وهک چه قوی بی به سه ر دلنی مارتادا هاته خواره وه، به لام به سه ر خۆی نه هیناو دووباره که وته قسه وه: ((مه ولای من ته نها یه ک شتی دیکه هه یه ده مه وی به تو بلیم و پاشان له گه ل میئری به ته نها جیت ده هیلم، جار یکیان زه مینداریکی. بژو گورزدار به ناوی- بوئز- له نزیك هه مان نهو جییه دا له بیث له حم ده ژیا، هاوین بوو، کۆیله کانی دروینه یان ده کرد، خه رمانیان کوتا بووه و گه نمیان شه نه با کردبوو، له جۆخیندا دوو کۆمه له نه مبار کرابوون، له لایه کدا گه نم له لایه که ی تر کاو پوش، بوئز له میان دوو قۆمه ته که دا راکشا و چووه خه وه وه، نیوه شه و بوو، ژنیکی هه ژار به ناوی -روپ- له سه ر خۆ هاته پیش و بو نه وهی بیداری کاته وه، له که نار پییه کانییدا وهستا، نهو ژنه هه ژارو بیتوه ژنیکی بی منال بوو ئازاریکی زۆری کیشابوو، نهو پیاوه ههستی به گه رمای له شی کرد له ته ک پییه کانی خۆیدا، دهستی دریتز کردو نهوی هاویشته سه رسینه ی خۆی... مه ولای من، ئاگات لیه؟

- به لئ ئیدی بهرده وام نه بوو...

مارتا گوتی ((ئیه به ته نها جی ده هیلم)) و له جیه هه لسا یه وه.

ئه م دوو به ته نها مانه وه، هه سیرو په تویه کیان که نه خش و نیگاری خاچو په ره سیلکه ی به سه ره وه بوو هه لگرت و چوونه سه ربان، هه وریکی میه ره بان رووی خۆره تاوی داپۆشی، چوونه ژیر په تو تا خوا نه یانینی و ده ستیان کرد به لا واندنه وه ی یه کتری، جار ی که په تو له سه ربان لاکه وتبوو، کریست چاوی کرده وه، مناله که ی بین ی له که ناریان دانیشتوه، شمخالیکی شوانانی له ده ست بوو شمخال ی ده ژه نی، چاوه کانی برپی سووه لای ئور شه لیمه وه. رۆژی دوا یی، ته واوی دی هاتنه ته ماشای ئیلیازر، غولامچه که بهرده ستی ده کرد، ئاوی له بیر هه لده کیشا، گامیشه کانی ده دۆشی،

یارمه تی مارتای دها له ناگر کردنه وه، پاشان له بهر ده رگادا هه لده کورماو شمخال ی ده ژه نی، گوندینه کان به خۆیان و دیارییه کانی گه نه شامی و شیرو خورماو هه نگی نه وه ده هاتن. تا دیداری نهو بیگانه سه یرو سه مه ره یه بکه ن که زۆر به ئیلیازر ده چوو، نه وان منالکاره که یان له بهر ده رگا ده دیت، سه ربان له بهر سه ری دناو پییده که نین و گیتچه لیان پییده کرد، نه ویش پییده که نی...

ریش سپیه نایینا که ی دی چووه ژووره وه، دهستی بو پیشه وه بر دو نه ژنو و ران و شانی کریستی به سه ر کرده وه، نهو کاته سه ری ته کانداو قاقا پییکه نی.

هاواری کرده سه ر گوندینه کانی که هه وشه یان پر کردبوو گوتی ((مه گه ر ئیه کویرن؟ نه وه ئیلیازر نییه، هه ناسه ی نهو بوئی هه ناسه ی ئیلیازر نادا، ساختومانی له شیان جیاوازه، ئیسقانه کانی نهو گۆشتیکی زۆرو توندیان هه بوو، ته ورداسیش نه ییده توانی ئیکیان جیا بکاته وه)).

کریست له حه وشه دا دانیشتبوو راستی و درۆی لیکده چنی و پییده که نی ((کورپینه نه ترسن، من ئیلیازر نیم، فاتیه ی نهو خویندراوه ته وه، ته نها ناوم ئیلیازره، ئوستاد ئیلیازری نه جار، فریشته یی به باله سه زه کانی رینمای ی منی کردوه بو ئه م ماله و هاتمه ژووره وه)) سه یری غولامچه که ی کرد که له بهر زۆر پیکه نین پیچرابووه ناویه ک. زه مان وه کو ئاوی حه یات له هه لژان دابوو دوتیای ئاوده دا، گه نم پیگه یی بوو، هیشوه تریکان ده ستیان کردبوو به دره وشانه وه، زه یتون پر بوو بوون له رۆن، هه ناره گول کرده وه کان پر بوو بوون، پاییز هات و پاشان زستان هاته سو راغیان و کوره که یان له دایک بوو، میئری جولا، که دوا ی دانانی منداله که راکشابوو به سه یرو سه مه ره ی بی دیماهییه وه سه یری منداله که ی ده کرد.

ستایشی ده کرد به بزه وه ده یگوت ((خودای من و ئه م په رجوویه چۆن په یوه ست بوو به ره جمی من، من له ئاوی حه یاتم خواردۆته وه و من نامرم))

شه وه و باران ده بار ی، زه وی پییه کانی خۆی کرده وه به خیراتی ئاسمانی ده کرد بوو چوونه ناو ره جمی خۆی ده یکرد به گول، ئوستاد ئیلیازر له مالتیکدا له قوولایی شه ودا

له میانی لانسو ئەشقادا، بەسەر ئارده‌داره‌وه له کارگه‌ی خۆیدا راده‌کشا، گۆیی له‌گه‌واله‌ ده‌گرت و ئەندیشه‌ مناله‌که‌ی خۆی و خودای ده‌کرد، رازی بوو، یه‌که‌مین جاره که‌ خودا له‌ شیوه‌ی منال‌ چووبوه‌ ناو زه‌ینی ئه‌وه‌وه، له‌ژووری ته‌کیا، ده‌نگی گریه‌ و خنده‌ی ده‌بیسترا، گۆیی له‌ ده‌نگی پیکوته‌ی ئه‌و ده‌گرت به‌سەر ئه‌ژنۆکانی دایکی‌دا، ده‌ستی به‌ریشی ره‌شی داده‌هیناو له‌به‌رخ‌ ده‌یگوت ((که‌واته‌ خودا ئه‌وه‌نده‌ نزیکه‌، یانی بن پای ئه‌و ئه‌وه‌نده‌ هه‌ستیاره‌ ختوکه‌ی ده‌بیته‌وه‌؟ یانی ئه‌و خودا گه‌وریه‌ ئه‌وه‌نده‌ سادیه‌ به‌خنده‌ی غولام‌چه‌وه‌ باویشک ده‌دا، له‌که‌نار ده‌رگادا خۆی والیکردبوو که‌ خه‌وی لیکه‌وتوه‌، به‌بیستنی ده‌نگی نازو نه‌وازشی دایک، بزه‌یی‌ک له‌رازی بوون به‌سەر لیوه‌کانیه‌وه‌ نه‌خشی به‌ستا، ئیستا ک‌ی شه‌وانه‌ که‌ که‌سی نه‌یده‌بینی، دووباره‌ بووه‌ فریشته‌ و به‌کردنه‌وه‌ی باله‌کانی خۆی به‌سەر ئارده‌داره‌کانه‌وه‌ دانیشتبوو، له‌تاریکی دا به‌زه‌مه‌مه‌کردنه‌وه‌ گوتی ((کریست بیداری؟))

کریست خۆی له‌ که‌ری دا، بیده‌نگ مانه‌وه‌ و له‌بیده‌نگی شه‌ودا گویگرتنی له‌ده‌نگی نه‌وزاده‌که‌ دلنیاو رازی ده‌کرد، به‌لام بزه‌ییکی هاتی، ئه‌م غولامه‌ زیاتر له‌ئه‌ندازه‌ ئازیز بوو لای، غولام به‌دریژایی رۆژ، فه‌رمانه‌کانی جیبه‌جی ده‌کرد له‌کاری داتاشیندا کۆمه‌کی ده‌کرد، ئه‌و کاته‌ عه‌سران، به‌کۆتایی هاتنی کاری رۆژانه‌، له‌که‌نار ده‌رگا داده‌نیشت و شمشالی لیده‌دا، کریست به‌گوییگرتن له‌نه‌وای نه‌ی ماندوویی له‌ له‌شی ده‌چووه‌ ده‌ره‌وه‌ به‌ وه‌ده‌رکه‌وتنی یه‌که‌مین ته‌ستیره‌، هه‌موو له‌گه‌ل یه‌که‌ له‌که‌نار سفه‌روه‌ داده‌نیشتن و غولام‌چه‌که‌ ب‌ی برانه‌وه‌ بیده‌که‌نی و گالته‌ی ده‌کرد، سه‌ری له‌به‌ر سه‌ری مارتای بیچاره‌ ده‌ناو له‌باره‌ی کچی‌نییه‌وه‌ ده‌سته‌پاچه‌ی ده‌کرد، به‌پیکه‌نینه‌وه‌ له‌حالی‌کا به‌عیشه‌وه‌ سه‌یری مارتای ده‌کرد ((ده‌یگوت له‌ ولاتی من، له‌ حه‌به‌شه‌ به‌پیکه‌وانه‌ی ئیوه‌ی یه‌هودیه‌کان، هه‌وه‌سه‌کانی ناوه‌وه‌ی خۆمان داناپۆشین، ر‌ک و راست له‌باره‌ی هه‌وه‌سه‌کانی ناوه‌وه‌ی خۆمان قسه‌ ده‌که‌ین و پیاوه‌ی ده‌که‌ین، ئه‌گه‌ر هه‌وه‌سی خواردنی مۆزمان هه‌بی به‌بی ئه‌وه‌ی بیر له‌وه‌ بکه‌مه‌وه‌ که‌ په‌یوه‌سته‌ به‌ من یا یه‌کیکی دیکه‌ ده‌بخۆم، ئه‌گه‌ر هه‌وه‌سی مه‌له‌ له‌سه‌رم بدات ده‌چمه‌ مه‌له‌ هه‌وه‌سی ماچی کچی‌کم هه‌بی ماچی ده‌که‌م، خودای ئیمه‌ش سه‌رزه‌نشتمان ناکات، ئه‌و ره‌شه‌ و ره‌شه‌کانی

خۆشده‌وی، گواره‌ییکی زی‌رین له‌گۆی ده‌کاو هه‌رچی‌ه‌ک هه‌وه‌سی لی ب‌ی ته‌نجامی ده‌دا، ئه‌و برای گه‌وره‌تری ئیمه‌یه‌، هه‌ردوو‌ک یه‌که‌ دایکمان هه‌یه‌: ئه‌ویش شه‌وه‌))

مارتا رۆژنیکیان عه‌سر، ب‌ی ئه‌وه‌ی سه‌ر له‌به‌ر سه‌ری ب‌نی پرسی ((ئایا خودای ئیوه‌ ده‌مری؟ غولام له‌حالی‌کا ده‌ستی ب‌ی پێشه‌وه‌ بردبوو تا ختوکه‌ی مارتا بدات وه‌لامی دایه‌وه‌ ((ماده‌مه‌کی هه‌تا غولامی‌کی ره‌ش زیندوویی، خودای ئیمه‌ نامریت)) هه‌موو شه‌وی هه‌رکه‌ مه‌شخه‌ل خامۆش ده‌بوو، فریشته‌ی پاسه‌وان له‌تاریکی‌دا باله‌کان ده‌کرده‌وه‌و له‌که‌نار هه‌مراهی خۆی راده‌کشا، به‌رازه‌وه‌ قسه‌یان ده‌کرد تا که‌سی گۆیی له‌ ده‌نگیان نه‌بی، فریشته‌ رینمایی پێویستی له‌باره‌ی رۆژی دوایی ده‌کرد، ئه‌وکاته‌ دووباره‌ ده‌بووه‌ غولام‌چه‌که‌ له‌سه‌ر جیتی خۆی به‌سەر ئارده‌داره‌وه‌ هه‌لده‌خزی و ده‌چووه‌ خه‌وه‌وه‌.

به‌لام ئه‌مشه‌و نه‌یتوانی چاوی له‌سه‌ریه‌ک دان‌ی ده‌نگی به‌رزکرده‌وه‌و گوتی ((کریست بیداری؟)) که‌ وه‌لامی نه‌بیست، له‌جیوه‌ هه‌لبه‌زیه‌وه‌ هاته‌ نزیک‌ی کریسته‌وه‌و رایته‌کاند.

– ئاهای ئوستاد ئیلیازر، ده‌زانم که‌ نه‌خه‌وتووی، ب‌ی وه‌لام ناده‌یته‌وه‌؟ کریست له‌حالی‌کا چاوی له‌سه‌ریه‌ک داده‌نا، وه‌لامی دایه‌وه‌ ((نامه‌وی قسه‌ بکه‌م من خۆشحالم))

فریشته‌ به‌ غه‌وره‌وه‌ پرسی: ((له‌ من رازیت؟ گله‌ییت نییه‌؟))

– هیچ گله‌ی‌کم نییه‌.

دل‌ی گه‌رم بوو هه‌لسایه‌وه‌، به‌زه‌مه‌مه‌ کردنه‌وه‌ گوتی ((ب‌ی دۆزینه‌وه‌ی خودا چ ر‌یگاییکی شه‌رانی‌م گرتوه‌به‌ر؟ چ په‌ست و به‌رزایی، چ ته‌لان و به‌رده‌لانیکی کاو‌م بانگ ده‌کرد؟ له‌کیوه‌ چۆ‌ل و په‌ژموره‌کان)) ده‌نگی خۆم ده‌بیسته‌وه‌و وامده‌زانی وه‌لامم وه‌رگرتوته‌وه‌))

فریشته‌ پیکه‌نی ((ناتوانی به‌ته‌نها به‌دوای خودادا بگه‌رپ‌ی، دوو نه‌فه‌ر پێویسته‌، پیاوی‌ک و ژنی‌ک، تۆ ئه‌وه‌ت نه‌ده‌زانی، فیرم کردی، دوای ساله‌های سال له‌گه‌ران، به‌دوای خودا، به‌په‌یوه‌ندی کردن به‌می‌ر‌وه‌ له‌ ته‌نجامدا دۆزیته‌وه‌، ئیستا ک‌ی له‌ تاریکی‌دا داده‌نیشتی و ده‌نگی خه‌نده‌و گریه‌ی ئه‌وت گۆی لی ده‌بی و شادومان ده‌بی))

کریست بهزه مزه مه کردنه وه: ((مانای خودا همه مانه، مانای مرۆفیش، ریگهش هه ره (ئه وه)) دووباره چاوی له سه ریبه ناوه.

ژیان له بهرده می ئه ودا وه کو بروسک له زهینیدا رته بوو ئاهی هه لکیشا، بازووه کانی کردووه به دواوی دهستی فریشته گه راو به نه رم و نیانی گوتی ((فریشته ی پاسه وانی من ئه گهر تۆ نه هاتبا ی، گوم و گوژ ده بووم، هه میشه له لام بمینه وه))

– مه ترسه ده میئم، به جیت ناهیللم، تۆم خووش دوه ی،

– ئه و خووشه ختیه تاکه ی به رده وام ده بی؟

– کریستی ناصیره یی، مادامه کی که تۆ له گه ل منی من له گه ل تۆم. تا ئه به د؟

– فریشته به پیکه نینه وه گوتی ((ئه به د یانی چی؟ تۆ هیشتا نه تتوانیوه خۆت له وشه ی گه نیوو وه کو گه نیو، مه له کوتی ئاسمان رزگار بکه ی؟ یانی کوره که شت نه ییتوانیوه تۆ شه فا بدات؟)) له کاتیکا به مست له زهوی ده کوتا، به رده وام بوو: ((مه له کوتی ئاسمان هه مان ئیره یه، هه مان ئه م زهویه، خودا هه مان جییه: کوری تۆ، ئه به د هه مان جییه: هه رساتی کریستی ناصیره ی هه ر ساتی که رته ده بی، ئه به دیه ته، ساته کان بۆ تۆ به س نییه، ئه گهر وایه ده بی بزانی که ئه به دیه تی نابیت))

فریشته بیده نگ بوو، دهنگی چه ند پییه کی سووک له حه وشه بیسترا، پیی په تی نزیک بوونه وه).

کریست هه لسا یه وه و پرس ی ((کییه؟))

فریشته به بزیه یکه وه گوتی ((ژنیك)) و بۆ پیشه وه ده چوو ده رگه ی دوو ده ری کردووه.

– کام ژن

فریشته وه ک بلتی به نیشانه ی سه رزه نشت کردن، ئه نگوستی خو ی راته کانه د: ((جاری به تۆم گوت، مه گهر له بیرت چوو؟ له دونیادا ته نها یه ک ژن به چه ند رووخساریکی بی ژمار هیه، یه کی له و رووخسارانه وادیت، برۆ پیشوازی ئه وه وه، من لییره ده رۆم)) وه ک مار خزیه ناو ئارده دارو ون بوو. پییه په تیه کان له ده ره وه ی ده رگا وه ستان،

کریست له حالیکدا به ره و دیوار ده گه رایه وه، چاوی له سه ریبه ک دانا، خو ی والیکرد که له خه ودایه، ده ستی ده رگای کرده وه، ژنیك به حه پس کردنی هه ناسه له سینه یدا خزیه ژووره وه، له سه ره خو بۆ پیشه وه ده چوو، گه یشته گو شه یی که کریست لیی دانیشته بوو، بی ئه وه ی که قسه یی بکات یا سه روسه دایی بکات له که نار پییه کانی ئه ودا راکشا.

کریست هه ستی کرد که گه رمایی له ژیر پییدا هه لده ستی و نیله ده کاته ئه ژنۆ ران و دل و گه رده نیه وه، سه ییری خواره وه ی پیی کرد، رووخسارو مه مکی ژنیکی له تاریکی به سه ر کرده وه، ژن ده سته وه ستان بوو لاریزه وه، قسه یی که نه خسته سه ر زمان، به لام له شی ده لهرزی، ئاره قه ی سارد ته واوی له شی داگرتبوو.

پیاهه که به ئارام و پر سۆزو میهره وه که و ته قسه ((تۆ کیی؟ ژنه هیچی نه گوت و ده لهرزی، کریست له گوفتی خو ی په شیمان بۆ وه، چونکه جاریکی دی قسه ی فریشته ی له بیر کرده وه، ناوی ژن، شوینی، شیوه ی، ره نگ و جوانی و زیرو رووخساری چ بایه خیکیان هه یه؟ ئه م رووخساری ژنانه ی زهوی بوو، ره جمی ئه وی ئازارده دا، کچ و کورانیکی زۆر له ناو ره جمی ئه ودا بوو که تووشی هه ناسه برکی بوو بوون نه یانده توانی بیته ده ره وه، ئه ویش هاتبووه سۆراغی پیایۆ تا بۆ ده ره اتنی ئه و منالانه ره جمی بکاته وه، دل ی کریست پر له میهر بوو.. ژنه له حالیکدا ده لهرزی به زه مزه کردنه وه گوتی

– من رووخساری تۆم!

– رووخسار؟ کام رووخسار؟

– مارتا...

شه ویکیان میړی خه ونیکي وه حشه تناکي بینی و له جیوه هلسایه وه، چووه هه وشه وه کریستی بینی که خوی ده شواو به ناو له پی به سهر خاکه وه، به ازیبونه وه له سهر زهوی دانیشته وه، نزیك که وتسه وه له که ناریا دانیشته، به نارامی پرسى ((مه ولای من، خه ونه کان چین؟ ماهیه تیان چیه و چ که سی دیان نیړی؟)) کریست وه لامی دایه وه ((ته وان نه فریشته وه نه هر ماسن، له وکاته ی که لوسیفر دژی خودا دهستی به ناسی بوون کرد، خه ونه کان مابوون که لایه نی کام یه ک بگرن، له میانی فریشته وه مانه وه و خودا ته وانى هاویشته ناو دۆزه خ... بو ده پرسى؟ مه گهر خه ونت دیوه؟))

به لام میړی دهستی کرد به گریان و وه لامی نه دایه وه، کریست دهسته کانی تهوی لاوانده وه و گوتی ((ماده مه کی خه ونی خوت له دهر ووندا دیلیته وه وه کو خوریکه ده که ویتته گیانته وه، ناشکرای که و خوت له چنکی رزگار که)).

میړی ویستی دهست پییکات، به لام ته وندده ترسناک بوو که به سه ختی دهیتوانی هه ناسه هه لیکیشی، کریست نه وازشی کرد و هیزی وه به رد لیدا.

- به در یژایی شه و مانگ ته وندده دره وشاوه بوو که نه مده توانی چاو له سهر یه ک دابنیم، به لام وه که شه وی که له کاتی سپیده دا خه و منی فراند، چونکه بالدار یکم بینی بوو... نا، بالدار نه بوو، شهش بالی شاگرینی هه بوو، رهنکه یه کی له سهر افیمه کانی (*) ده ورو بهری ته ختی خودا بووی، هات، به نارامی به سهر گردی سهر مه وه باله کانی لیکدا، به لام له پرپیکا دابه زی و باله کانی به دهری سهر مدا پیچا، دهن دوکی خوی دانایه سهر گویم و قسه ی له گه لم کرد، مه ولای من له پیشگاهی تودا سوژده ده به م، پییه کانت ماچ ده که م، فهر مانم پی بده که بیده ننگ بم.

- میړی نازابه، من له گه ل توم، بو دهرسی... باشه، قسه ی له گه ل تو کرد، چی گوت.

- که تم هه موو...

به شی سی و دوهم

رژو مانگو و ساله کان یه که له دوی یه که راده بردن، له مائی ئوستا ئیلیاز ژماره ی کچان و کوران له زیاد بووندا بوون، مارتاو میړی بو زاین و منال زیاتر ململاتی یه کترین ده کرد، پیاوه که جار جاره له کار که که ی خویدا به دار کاژو به پرو هه روه ها دره ختی سهر و نیازو په نجه ی خوم نهرم ده کرد، ده یخستنه سهر زهویه وه بو خه لکی که لویه لی دروست ده کرد، هه ندی جاریش له مه زرادا به باو به ردو دار که زه وه عه سران ماندو و مردو و دهبو ده گه رایه وه، له حوشه داده نیشته وه تا ژنه کانی خوی بیین و پییه کانی بشون و ناگر داگیر سینن و سفره ی بو راخن ته وکاته باوه شیان بو بکه نه وه و له باوه شی بگرن، پاشان دروست به و شیویه ی که به سهر دارو زهویه وه کاری ده کرد، له دهر وونی داره کاندان لکی نازاد ده کرد و له ناو دلای زه ویشدا تری و گوله گه م، به هه مان شیوه له سهر ژنان کاری ده کرد و له دهر وونیا نا خودای نازاد ده کرد.

کریست له به رخ که و ته نه ندیشه وه ((واه که چ به خته وهر ییکه شه و هه ماهه نگیه ی نیوان روح و جهسته، زه مین و مرؤف...!)) مارتاو میړی دهستیان به سهری شه و پیاوه داده هینا که خوشیانده ویست هه روه ها به سهری شه و منالانه ی که له ره جمی ته واندا ده هاتنه دهره وه به و ده چوون، تا دلنیا بن له و هه موو له ززه ت و شیرینیه... له و هه موو خوشه ختیبه ده ترسان.

* سهر افیم: فریشته ی شهش بالی پاسه وانى ته ختی خودا و سیمبولی سر وشته.

جاریکی دی له هه ناسه کهوت، شه ژنۆکانی کریستی گرت و له میانى بازووه کانی خۆیدا کوشی.

- میړئى تازیز... که شه هم مووه چیه؟

- میړئى کهوته گریانوه ((خهونیکه)) کریست لهرزی، خهونیک؟

- مه ولای من به لئى... شه هم مووه خهونیکه.

- مه به ستت له هم مووه چیه؟

تۆ، من، مارتا، هاو باو هشی شه وان، منالان، هر هم موویان زیاتره له درۆیهک هیچی دیکه نییه، درۆیی که هر ماس بۆ هه لئه تاندنی ئیمه دروستی کردووه، هر ماس، خوو مهرگ هه واری گرتیه خۆ مه ولای من کۆمه کم بکه.

میړئى به سه زه ویه وه گلۆر بۆوه، بۆساتی کهوته ته زویکه وه له پرپیکا له شى وه کو دار وشک هه لگه را، مارتا به سه راسیمه وه خۆی و بری سرکه قرمزی هینا و رایکرد، له لاجانگه کانیدا هه لیسوی، میړئى هاته وه خۆی، چاوانی خۆی کرد وه به بینینی کریست پییه کانی چه سپا، مارتا گوتی: مه ولای من، لیوه کانی خۆی خسته جوله، لاریبۆوه، دهیه وئى شتی به تۆ بلئى).

کریست لاریبۆوه له زه وى به رزی کرد وه، میړئى لیوه کانی جولانده وه

- میړئى خۆشه ویستم چیت گوت؟ نه مبیست.

- میړئى، به وه به هینانه وه ته وای هیزی خۆی، کهوته زه مزه مه وه ((و شه وى که تۆ، مه ولای من)).

- و... من چی؟ قسه بکه!

- له خاچ درای؟

مه ریه م به وتنى شه و شانه دووباره به پیه و شیه وه به سه زه وى کهوته سووره وه. شه ویا برده سه رجی و مارتا له که ناریا مایه وه وه کریست ده رگای کرد وه وه چوو مه زرا،

خه ریک بوو بخنکی، دهنگی چه ند ههنگا ویکى له وای خۆیه وه بیست، گه رایه وه وه غولامچه که ی بینى، به تووره ییه وه به سه سه ریه وه هاواری کرد ((چیت ده وئى؟ به ته نهام به جی به ئله)) غولامه که له کاتیکا چاوه کانی ده بریقایه وه وه لامى دایه وه ((کریستی ناصیره یی ده ترسم به ته نها جیت به ئلم، شه ساته دژواره، له وانیه ته توشى شه فسوونت بکات)).

- شه قهزا هه مان شه وه م ده وئى، چه ند کاتیک هیه که زه ینى داخراوم پیش چاوی من ده گرت.

غولامه که به پیکه نینه وه گوتی ((مه گه تۆ ژنیت؟ نه کا باوهرت به خه ون هه بی؟ لیگه رى با ژنه کلمان بگرین، شه وان به رگه ی له زه تی گه وره ناگرن، له بهر شه مه ده گرین، به لام ئیمه به رگه ی ده گرین، وانیه؟)

- به لئى بیده نگ به...

شه وان به خیرایی بۆ پی شه وه چوون و چوونه به رزایی گردۆلکه سه وزه که وه، کولیلکه سووره کان و مرواری زهرد به سه ر گیا کانه وه په رش و بلا و بوو یونه وه، زه وى بۆنى زه هه نجیری ده دا، کریست له نیوان دارزه تونه کاندای مالى خۆی ده دیت، دوو که لئیکى هیمن له بانى هه لده ستا، رۆحی کریست تارام بۆوه له به رخۆ کهوته ته ندیشه وه: ((ژنان هیزی خۆیان وه ده ست هینا بۆوه، له که نار سوپادا شه ژنۆیان دابوو، ناگریان کرد بۆوه)). گوتی ((باشتر وایه بگه رپیمه وه و لیوم له لیو نه که مه وه، شه وان ژنن، خوا ره حیمان پی بکات)). رۆژان له دوایی یه ک راده بردن، رۆژیکیان عه سر ریبواریکی عه جیب و نیوه مه ست په دابوو، رۆژی شه مه بوو، کریست کارى نه ده کرد، له که نار ده رگا دانیشته بوو، کوپو کچه بچو که کانی به سه ر شه ژنۆوه دانیشاند بوو، یاری له گه ل ده کردن، له کاتی سپیده دا باران بارى بوو، وای نیوه رۆ هه و ساف بوو و ئیستاکی هه وریکی بۆر له تاسماندا به ره و رۆژاوا مه له ی ده کرد، تاسمان له نیو هه وره کان وه کو چه مه نیکی سه وز وابوو، ریبوار وه ستاو سه ریریکی له رووی شه پانگیزییه وه کرده کریست و پیکه نی.

- ئاھای ئوستاد ئیلیازر، خۆمانین، تۆ شانسیتیکی باشت ههیه، سالان دین و سالان دەرۆن، وه کو یا کو ب به خۆی و دوو ژنیه وه، لیا، راکیل، له که نار دەرگا داده نیشی خۆشت هه م دوو ژنت هه یه - مارتا و میڕی، هه وائلم هه یه که یه کیکیش کاری ماله وهت بۆ ده کاو نهوی دیکه کاری خۆته، تۆش هه موو کاره کان ده کهیت، هه موو شتیکی: دار، زهوی، خواو باشه، که می له و قالبه وهره دهره وه بینه له دونیادا چ هه یه، تانیستا ناوی پیلاتت که وتۆته بهرگۆی؟ پونس پیلات که ئومیده وارم ئه م تون به تونه له ئاگری دۆزه خ دا هه لبقرچی!

- کریست ئه و ریباره نیوه مه سته ی ناسیه وه و بزه ییکی هاتی ((سیمۆنی قهیره وانی، پیای خودا شه راب، به خیر بیی، وهره دانیشه، مارتا زوو پیاله شه رابیک بۆ دۆستی دیرینه ی من بهینه)).

- ریبار دانیشهت و پیاله شه رابی گرت هه ست به غورو وه گوتی ((له دونیادا من ده ناسن، هه موو ده هاتنه مه یخانه ی منه وه، ئوستاد ئیلیازر خۆت له من نه بان مه که، گرۆ ده که م که تۆش سه رت له مه یخانه ی من داوه، ده مو یست بپرسم که تا ئیستا گویت له پیلات بووه، ئایا هیچ کاتی نه وت دیوه؟))

سه رو که لله ی غولامچه که به دیار که وت، پشتی به دهرگادا و به گویتگرتنه وه وه ستا، کریست له حالیکدا هه ولیده دا و بهر خۆی بهینه تته وه، وه لامی دایه وه ((وه لی شتیکی دیتته وه زهینم: دوو چاوی خۆله میشی بی به زهیی، وه کو چاوانی شاهین، خنده ییکی گالته نامیزو نه نگوستیله ییکی زیپر... هیچی ترم و بهرنا ییتته وه. ئاها و بهیرم دیت، له گه نیکیان بۆ هیئا نوقریبی بوو تا ده سته کانی بشوات، هه مانه و بهس، واخه یال ده که م که له خه ونی زیاتر نه بوو به هاتنی رۆژان نه ما... به لام ئیستا که بیرم نوی بووه، به بیرم دی که له خه ودا زۆری ئازار دام)).

- نه فره تی خودای لی بی، بیستم که له بهر چاوی خودا خه ون زیاتر له راستی رۆژو نرخی هه یه خودا پاداشتی پیلاتی کرد... ئه و له خاچ دراوه)).

کریست هاواری سه ردا ((له خاچ دراوه))

- سه رسامی ناوی، مسته هه قی بوو، دوینی له کاتی سپیده نهویان به له خاچ دراوی بیی، وه که ده لئین شیت بوو بوو، نهیده توانی بجه وی، له ناو جی ده هاته دهره وه، به دوا ی له گن ده گه را، به دیریژیی شه و ده سته ی ده شوشت و هاواری ده کرد:

((من ده سته کامم ده شۆم، من بیگونا هم)) له گه ل نه وه ش خوین به سه ر ده سته ی وه مابوو هه میشه ده سته ی ده شوشت، پاشان ده چوو دهره وه له گه لگه تا پیاسه ی ده کرد، ئارام و قه راری لی برابوو، هه موو شه وی ده ستوری ده دایه غولامه به وه فاکانی که به قامچی لی بدن، درکی کو ده کرده وه تاجی لی دروست ده کرد، تاجه که ی له سه ر دنه و خوین بازرقه ی ده کرد.

کریست به زه مزه مه کردنه وه گوتی ((وه بیرم دیت... وه بیرم دیت)) جار جار به دزیه وه سه ریکی ده کرده غولامچه که وه که پشتی به دهرگا دابوو به دیقته گوی راگرتبوو.

- پاشان په نای برده بهر مه سته ی و ته واری مه یخانه کانی ته ی ده کرد، هاته مه یخانه ی منیش خۆی مه ست ده کرد، ژنه که ی له بهر ره فتاری شه واهه راسان بیوو، له داخان شه قی ده برد، له کو تاییدا، له رۆمادا ده ستوری لابرندی هات... ئوستاد ئیلیازر... گویت لییه؟ بۆ ئاخ هه لده کیتی؟

کریست چاوی برپیوو زهوی و وه لامی دایه وه، غولامچه که پیاله ی سیمونی پر کرده وه له سه رخۆ چرپانده گویی ((بیده نگ به و یاللا لیتره برۆ))

به لام سیمون توو ره بوو ((بۆ بیده نگ بم؟ داستانه که م ته واهه نه کرده وه، دوینی له کاتی سپیده دۆسته کانتان پیلاتیان له گه لگه تا له خاچ دا))

وه که بلتی له پریکا خه نجه ری به سه ر دلئ کریست دایته خواره وه و چوار نیشانه ی شینی سه رده ست و پییه کانی هه لمساو سوور هه لگه را، رهنگی په ری و میری ناگادار بووه، ده سته ی به سه ر ئه ژنۆی شه و دا هیئا و گوتی ((ئازیم تۆ ماندووی وهره ژوو وه رابکشی))

خۆزەتاو ئاوابوو ھەوا فێنك دەبوو، ئیستا تەواو مەست بوو ئیدی قسەى بۆ نەدەھات و چوو ھەو ھەو، غولامەكە بازووی گرت و لەدیکەدا دەری پەراند، بەتورپەییەو پیتی گوت ((زۆرت ھەلق و پەلەق گوت)).

لەحالیئێکدا ھیمای بەو جادیە دەکرد کە بە ئورشەلیم کۆتایی دەھات و گوتی ((ئیستا ون بە!))

کوپر بەنیگەرانیەو ھەراپەو ھەمال، کریست لەکارگەكەى راكشابوو، چاوی بریبووو کلاورۆژنەى بنمیچەو، مارتا خۆراکی ئامادە دەکرد، مێرئ شیرى دەدایە منالەكەى و سەیری کریستی دەکرد، غولامچەكە بەچاوانی کە لەبەر زۆر تورپەبون بریقەى دەدایەو چوو ژوورەو کریست گەراپەو ھەو سەیری ئەوى کرد، لێوى خۆی گەستەو ھەبەدا قسەییکی لەدەم بێتە دەرو، جارێکی دیکەش رووی لەو کرد وای بەدیارخست کە داوای کۆمەگى لى بکات. بەلام مندالکارەكە ئەنگوستى دانایە سەر لێوھەکانى خۆی و بەزەو گوتی ((بجەو)) کریست چاوی لەسەرەك دانائو لێوھەکانى ئارامیان گرت، چینیەکانى توێلی نەماو چوو ھەو، روژی دوایی لەکاتى سپیدەى سەھەران کە بیداربوو، ھەستى بەشادومانى و ئارامى دەکرد، وەك بلێسى گیانى لەدەست مەترسییكى گەورە رزگاربوو، غولامەكەش بیداربوو، لەکاتیكا پیدەكەنى، کارگەكەى ریکدەخست.

کریست لەحالیئێکدا چاوی بۆ ھەلدەتەکاند پرسى ((بەچی پیدەكەنى))

بەدەنگیكى لەسەر خو کە ژنان نەبیستن وەلامى دایەو ((کریستى ناصیرەى بە مرۆقەسایەتى پیدەكەنم، زەینى بەدبەختى ئیوھى مرۆقە ھەموو ساتى دەبى لە مەترسى بپەریتەو؟ ئەملا تەك و ئەولا تەك، لەدوای تەلان جگە لە گوزەرگایى لەپرووبەپردا ھیچ شتیكى دیکە نییە، ئەویش رووبەرۆوى گەردا و پردى بەباریکى موو درێژ بوو))

کریست بەخەندەو گوتى بۆ ساتى زەینم بەسەر پردى تۆو خزی، بەلام گیانم بەساغ و سەلامەتى قورتارکرد))

ژنەكان ھاتنە ژوورەو ھەو بابەتى قسەى گۆزا، ئاگرداگیرسابوو روژ دەستى پیکردبوو، بەك فەوج منال بەپیکەننەو ھەلپژانە ھەوشەو دەستیان کرد بەچاوشارکى).

کریست بەخەندەو گوتى ((مێرئ یانى ئەم ھەموو منالانەمان ھەبە مارتا ھەوشە پر منالە، دەبى مال گەورەتر بکەین و منال راگرین)).

مارتا گوتى ((مالى گەورەتر دەكەین))

- ھىچى نەماو ھەو ھەكو مشكى بیابان و سۆزە لەدەرو دیوارو درەختەو سەرھەلگەپۆین. مێرئ، ئیمە جەنگمان راگەیاندو ھەو دژى مەرگ، پیرۆز بێت رەحمى ژنان کە وەكو سگى ماسى پەرە لە ھیلکەو ھەریەكەو مرۆقەى، ئیدی مەرگ ناتوانى بەسەر ئیمەدا زال بێت.

- مێرئ وەلامى دایەو ((ئازیزم بەھەمان شیوھ مەرگ ناتوانى بەسەر ئیمەدا زال بێت، تۆ تەنھا ئاگات لەخۆبى و بەسەلامەتى بێنەو)).

کریست کەیفى خو ش بوو دەیویست سەر لەبەر سەرى مێرئ بنیست ((مێرئ، وەرە بزائم تۆ ھیچ کاتى بیر لەمردن ناکەیتەو؟ تۆ ھیچ کاتى داوای بەزەبى و لووتفت لە خودا کردووە؟ ئایا تۆ تا ئیستا بۆ روژى پەسلانئى^{*} نیگەرەن بوویت؟))

مێرئ کەزىە درێژەکانى راتەکاندو پیکەنى ((ئەم جوۆرە کارانە پەیوھەندى بەپیاوانەو ھەبە، نەك من داواكارى لووتفو بەزەبى خودا ب، من ژنم و لەمێردم داوای لووتفو بەزەبى دەكەم ھیچ کاتى لەدەرگای خودا نادەم، تا گەدایى بۆ بەختەو ھەرى ئەبەدى بەھەشت بکەم، ئەو پیاوھى کە خو ش دەوى، دەیکوشمە باوھش و ھیچ داوايەكى دیکەم بۆ بەھەشتى دیکە نییە، بەختەو ھەرى ئەبەدى پێشکەش بەپیاوان بێت))

کریست لەحالیئێکدا شانى رووتى ئەوى دەلاواندەو گوتى ((بەختەو ھەرى ئەبەدى پێشکەش بەپیاوان بێت؟ ژنى خو شەویستم، زەمین جوخینیکی تەنگە، چۆن دەتوانى لەو فەزایە تەنگە خو ت زیندانى بکەى و مەیلی راگردنت نەبى؟))

* پەسلان: روژى قیامەت

- ژنی ته نهها له ناو دپاریکراوه کاندای خوښه خته مه ولای من، خوژ ته هوه ده زانی که ژن ته مباریکه نه کانی.

مارتا به په له هاته ژوروه گوتی ((نه فیری سوزاغي مائی نیمه ده کات، پیاوړیکي کورته بالاو قه لوه، قه مبور که چه له، به پییه گوجه کانی به خیرایی ری تهی ده کاو نه ونده نه ماوه بگاته ئیره)).

غولامچه که به په له هه ناسه برکپوه هاته ژوروه ده ((حه ز له چه هره ی ناکه م، ده رگای له پروو داده خه م، نه و یه کی له وانه یه که ژیاغان ناخوژ ده کات)).

کریست به توورپه یه وه سهیری نه وی کردو پرسی ((له چی هه راسانی؟ مه گهر نه و کییه که ده بی تو هه راسان بکا؟ ده رگا بکه وه)).

غولامچه که چاوی هه لته کاندو به نارامی گوتی ((له کوژ خوژی که وه ده دق کی که))

- بو مه گهر نه و کییه؟

- له کوژ خوژی که وه زیاتر له وه مه پرسه.

- کریست توورپه بسوو ((مه گهر من نازاد نیم که به پییه مه یلی خو م ره فتار نه که م؟ ده رگا بکه وه))

دهنگی پیی له ده ده وه بیستراو نه لقه ی ده رگا کوترایه وه، کریست له حالیکدا رایده کرده هوشه پرسی ((کییه؟))

دهنگی که به هه بیته و له لمی دایه وه ((من نیردراوی خودام، بکه وه))

ده رگا کرایه وه، قه مبوریکي خه پله و قه له وو گهنج، به لام سه رکه چه ل، له ناستانه ی ده رگا وه ستابوو، له چاوه کانیدا ناگر ده هاته ده ره وه، میړی و مارتا که به په له بو دیتنی نه و هاتبون، پاشه کشه بیان کرد.

میوان له حالیکدا بازوه کانی ده کرده وه گوتی ((برایان شادی بکه ون و بکه ونه وه ژده وه، خه به ریکي خو شم بو ئیوه پییه)).

کریست سهیری نه وی کرد، زهینی خوژی کوشی تا وه بیری بیته وه که نه وی له کوی بینوه، ناره قه بیکی ساردی به له شدا هات ((تو کیی؟ وا خه یال ده که م تو م له شوینی بینوه له ته لاری کیافا؟ له ری و ره سی له خاچدان؟))

غولامچه که له گوجه ی هوشه خوژی مات کرد بسوو وتی ((شاووله، شاوولی خوینخوژ)).

کریست تووشی وه حشته بو پرسی ((تو شاوولی؟))

- کاتیک هه و بووم، نیستا نه و شاووله خوینخوړه نیم، من نووری راستیم دیوه، من پاوم سوپاس بو خودا که نه جاتم بو، نیستا بو زرگار کردنی دونه ریگه م گرتو ته بهر، نه که یه هودی، نه فه له ستین، به لکو ته واوی دونه! نه و موژده یه ی که نیمه پانتایی به فراوانی تو قیانووسه کانو سه رزه یه دووره کانی ده وی، ئوستاد ئیلیازر سه رت رامه ته کینه، تیزم پی مه که، به لی دونه نه جات ده ده م.

کریست و له لمی دایه وه ((به قوریانی رووخساری مانگت م، من له و کاره ی که تو گرتو ته بهر من گه راومه ته وه، له بیرمه که وه که تو گه نجیته ته مه ن و سالی تو م هه بوو که هزم به زرگار کردنی دونه به ستا، باشه مانای گه نجیته هه ر نه وه یه، به پییه پیاده و به جلی دراوو که مه ربه ندی بزمار نیشان، له شیوه ی په یامبه ره کونه کان ده چومه نه ملا و نه ملا، په لکه لیمویان تیده گرتم، لییان ده دام، یه که پی دوور بووم له له خاچدانم هه مان شتیش به سه ر تو دیت)).

کریست که وتبووه هه لچونه وه به له بیر کردنی رولی ئوستاد ئیلیازر رازی بو غه ریبه که ناشکرا ده کرد، غولامچه که تووشی وه حشته بو... که وته میانیه وه تا بهر له قسه ی نه وان بگریت ((ئوستاد قسه ی له گه ل مه که، لیگه ری من باقسه له گه ل نه و بکه م)) رووی له غه ریبه که کرد ((نه ی دیوی دوزه خ مه گهر نه وه تو نه بووی که به سته مگه ری..... ت کوشه؟ خوین له ده دستت ده چکیته وه یاللا برؤ بچمت ون که)).

کریست له کاتیکدا ده له رزی گوتی ((تو؟ تو؟)) پاول به ناخیکی قولته وه و له لمی دایه وه ((به لی من، له سینیه ی خو م ده ده م جلی به رم ده درینم، هاوار ده که م: گونا هم کرد... گونا هم کرد)) من مه نموری کوشتنی خه لکانی بووم که ریبا زنامه ی موسایان

لهژیر پی نابوو، هەر کهسی که دهمتوانی کوشتبووم که دهگه‌رامهوه بۆ شام له پڕینکا هه‌وره‌تریشقه‌یی ئاسمانی گرت و منی هه‌ویشته سهر زه‌وی، نوورپکی مه‌زن منی نابینا کردو شتیکم نه‌دیت، به‌لام ده‌نگینکی سه‌رزهنشت ئامیزم له‌سه‌ر سه‌ری خۆمه‌وه بیست ((شاوول... شاوول، بۆ تاقیبه‌م ده‌که‌ی؟ مه‌گه‌ر چیم له‌تۆ کردووه؟

ه‌واوالم کرد ((خوداوه‌ندا... تۆ کی‌ی؟)) ئه‌و وه‌لامی دایه‌وه من هه‌مان کریستم که‌به‌دوایدا ده‌گه‌رپی، هه‌له‌سه‌وه به‌رۆ شام له‌وی یاوه‌رانی من فی‌ت ده‌که‌ن که‌چی بکه‌ی)) به‌ترس و له‌رزوه هه‌له‌سامه‌وه، چاوانم کراوه‌بوو، به‌لام نه‌مه‌ده‌دی ه‌واو‌پیکانم ده‌ستیان گرت‌م و منیان گه‌یاند هه‌ شام، یه‌کی له‌یاوه‌رانی کریست به‌ناوی - هه‌تانی - خوا خیری بنووسی هاته ئه‌و کوخته‌یه‌ی که له‌وی ما‌بوومه‌وه ده‌ستی به‌سه‌ر سه‌رمدا هینا و دو‌عی کرد ((ئه‌ی کریست بینایی بۆ بکه‌رینه‌وه تا بۆ ته‌واوی دونه‌یا سه‌فه‌ر بکات و بانگه‌شه بۆ ئینجیل بکات))

له‌وکاته‌ی که ئه‌و دو‌عی ده‌کرد، بینایی خۆم بۆ هاته‌وه و خۆم ئاوه‌مۆر کرد، ناوم بوو به‌پاول: په‌یامبه‌ری میله‌تان، له‌ده‌ریاو وشکاییدا په‌ند ده‌ده‌م ((خه‌به‌ری خۆش)) وه‌غر ده‌که‌م، بۆ وا به‌چاوی ده‌ریه‌ریو ته‌ماشام ده‌که‌ی؟ ئوستاد ئیلیازر بۆ وا ته‌نگاوی؟

کریست به‌مستی گرێ‌کردووی و ده‌می که‌ف کردوویه‌وه له‌حه‌وشه‌دا پیاسه‌ی ده‌کرد ژنه‌کانی بینی که ره‌نگ و روویان په‌ری بوو له‌گۆشه‌یی‌کا وه‌ستابوون، منالانی دیت که به‌قیژاندنه‌وه خۆیان به‌دامه‌نی دایکیانه‌وه هه‌لواسی بوو، به‌ئه‌مرکردنه‌وه پی‌ی گوت ((به‌ته‌نها جیمان به‌یله))

غولامه‌که هاته لای کریست تا قسه‌ بکات، به‌لام به‌توره‌یی وه‌لای ناو گوتی ((مه‌گه‌ر ئازاد نیم؟ زۆرم سه‌یرکرد، ئیدی تاقه‌تم نه‌ماوه و ده‌مه‌وی قسه‌ بکه‌م)) گه‌رایه‌وه لای پاول و به‌ده‌نگینکی له‌رزانه‌وه ه‌واواری کرد ((کام خه‌به‌ری خۆش))؟

- کریستی ناصیره‌یی که هه‌له‌به‌ت ناوت بیستووه، کوپی یوسف و می‌ری نه‌بوو، کوپی خودابوو، ئه‌و له ئاسمان هات و وه‌ک مرۆ‌قی لی‌هات تا مرۆ‌قیایه‌تی رزگار بکات، کاهینه‌کان و فه‌ریسیه‌ پیسه‌کان ده‌ستگیریان کرد بردیانه لای پیلات له‌خاچیدا. به‌لام له‌پۆژی سی‌یه‌م رابۆوه و چۆوه ئاسمان، برایان، مه‌رگ زال بوو، گونا‌هه‌کان بو‌ردران و ده‌روازه‌کانی به‌هه‌شت کرانه‌وه.

کریست ه‌واواری کرد گوتی ((تۆ ئه‌و کریستی ناصیره‌ییت که به‌چاوی خۆت بینیت رابۆوه؟ چ شکلیکی هه‌بوو؟))

- تیشکی هه‌وره‌تریشقه، تیشکی هه‌وره‌تریشقه که قسه‌ی ده‌کرد.

- ئه‌ی درۆزن.

- یاوه‌ره‌کانی ئه‌ویان دیت، دوا‌ی له‌خاچدانی ئه‌و له‌باله‌خانه‌یی له‌ ده‌وری یه‌ک کۆبوونه‌وه. ده‌رگایان داخستبوو، له‌پڕینکا ئه‌و هاتبوو له‌میانیا‌نا وه‌ستا و گوتی: ((سه‌لام له‌ ئیوه‌ بی)) به‌دیتنی ئه‌و سه‌ریان سوورما، به‌لام تۆماس باوه‌ری نه‌کرد که خودی کریست بی، ئه‌نگوستی له‌ناو برینه‌کانی دانا و بری ماسی به‌ودا، ماسیه‌که‌ی گرت و خواری.

- ئه‌ی درۆزن...

به‌لام پاول که‌وتبووه هه‌له‌چونه‌وه، چاوه‌کانی بریقه‌ی ده‌دایه‌وه، له‌شی دو‌قه‌دی خۆی قیت راگرت ((ئه‌و له‌مرۆ‌ف بوو دایکی پاکیزه‌ بوو، جو‌بریل له‌ ئاسمان دابه‌زی و گوتی ((می‌ری، درود له‌تۆ)) قسه‌ی ئه‌و وه‌کو تۆ که‌وته ناو ره‌حمیه‌وه، له‌دایک بوونی ئه‌و وابوو

- ئه‌ی درۆزن، ئه‌ی درۆزن!

پاول سه‌رسام و بی‌جوله‌ له‌جی خۆی مایه‌وه، غولام هه‌له‌سایه‌وه ده‌رگه‌ی دوو ده‌ری لی‌کدا، ه‌اوسیی‌کانی به‌بیستنی ئه‌مه‌ که‌وته داد و فه‌ریاده‌وه، ده‌رگا‌کانیا‌ن نیوه کردبۆوه، گو‌یکانی خۆیان تی‌ژ کردبوو، دوو ژن به‌وه‌حه‌شه‌ته‌وه دو‌وباره له‌حه‌وشه به‌دیاره‌که‌وتنه‌وه، به‌لام غولامه‌که ئه‌وانی نارده‌وه ژووره‌وه، کریست له‌ توره‌ییان ده‌کولا، ئیدی نه‌یده‌توانی دل‌ی ئارام بی‌ه‌وه هاته نزی‌ک پاوله‌وه شانه‌کانی ئه‌وی گرت و توند رایته‌کاندو ه‌واواری کرد ((هه‌ی درۆزن، کریستی ناصیره‌یی منم قه‌ت له‌ خاچ نه‌دراوم و قه‌ت رانه‌بوومه‌وه، من کوپی می‌ری و یوسفی نه‌جا‌ری ناصیره‌ییم، من کوپی خودا نیم، وه‌کو هه‌موو خه‌لکیکی دیکه، کوپی مرۆ‌قس، ئه‌وه وشه‌ییکی کوفرو به‌ زاتانه بوو هیناته سه‌رزمان! ئه‌وه چ درۆیه‌کی شاخداره! ئه‌ی فیلباز، به‌درۆییکی ئاوا ده‌ته‌وی دونه‌یا رزگار بکه‌ی؟)).

له و کاته که ئوستاد ئیلیازر دهستی له سه ر لیبوی دانابوو قسهی ده کرد، پاول که و ته بووه ناگاهی لهو نیشانه شینانهی که وه ک برین و بزمار به سه ر دهستی و پییه کان و دلپه وه بوو..

کریست هاواری کرد ((بۆ چاوت ده سوورپینی؟ بۆ وا له دهستی و پییم مور بوو ته وه؟ نه و نیشانانه ده بیینی له کاتی خه ودا خودا نه قشی کرد، راستیت ده وئ هیشتا نازام، ئایا خودا له گه ل هه رماس نه و نیشانانهی نایه سه ر له شم، خه ونم دیت که به سه ر خاچه وه و تازار ده کیشم، به لام به هاوارده له خه و بیدار بوو مه وه و تازار نه ما، تازاری که ده بو له بیداریدا به رگه م گرتبا له خه و یه خه ی گرتم و رامکرد. پاول که لاجانگه کانی له ترسی شق بوون توند گرتبوو، هاواری کرد ((وسه .. بیده نگ به!))...

به لام ئایا کریست دهیتوانی ئارام بگریت! ههستی ده کرد نه و وشانه ساله هایه له سینهیدا زیندون، ئیستاکێ ده رگای دلی خۆی کردۆ ته وه و نه م قسانه ده کات، غولامه که خۆی به بازووی هه لواسی بوو پیی گوت ((بیده نگ به)) به لام کریست به ته کانی نه و یه زه ویدا داو رووی له پاول کرد.

- بیده نگ نام، هه موو شتی ده لیم، ده بی ئارامی وه دهستی به ییمه وه، به لئ رامکردو له ژیر ناوو له شیکی دیکه هاتمه نه م گونده بچووکه؟ لیسه وه کو مرۆقی رۆژگار به سه ر ده به م و ده خۆم و ده خۆمه وه، کار ده که م و ده به م خاوه نی منال، ئاگریکی سه رسامکه ر هه لساو منیش بووم به ئاگریکی میه ره بان و ئارام بوومه وه، له ناو سۆپادا خۆم مات کرد تا ژم خۆراکی مناله کانی له سه ردا بکوئینی، بۆ فه تح کردنی دونیا، با وه شیینیکم به رز کرده وه، به لام له نیو نه م ته شته بچووکه ی ماییدا له نگه رم گرت، شکۆو شکایه تیشم نییه، من کوپی مرۆقم نه کوپی خودا، بیه و ده یه درۆ به خه لک مه لئ که گوایه قه ده له م ده که ی و بانگه شه ی حه قیقه ت ده که ی.

- ئیستا نۆبه تی ته قینه وه ی پاول بوو، له کاتیکا هی رشی ده کرده سه ر نه و، هاواری کرد: نه م ده مه بی شه رمه ت داخه! بیده نگ به، ده نا مرۆقێ گوپیان له ده نگت ده بی و له ترسان زه نده قیان ده رژی، له ناو ورگی رزین و زولم و هه ژاری نه م دونیایه، کریستی له خاچ دراو رابۆ ته وه و دلده ره وه بیکی به رخه بۆ مرۆقی شه ریف و مرۆقی

زولم لیکراو، ئیستا راست بی یا درۆ، بایه خی پی ناده م بۆ رزگار کردنی دونیا نه مه به سه .

- ویران بوونی دونیا له بهر کاریگه ریتی راستی باشتره له رزگار بوون له ناو درۆدا، بۆ؟ چونکه له ناو ورگی رابوونه وه بیکی وه هادا نه و کر مه گه وره یه خۆی شار ده وه.

- رووی ناوی راستی و درۆ چیه؟ هه ر شتی بالئ فرین بداته مرۆق ده بییه مایه ی خه لک کردنی کاری گه وه روو بلیمه ت و ئیمه به نه ندازه ی قامه تی مرۆق له زه مین هه لده کیشی، حه قیقه ته، هه ر شتی په رو بالئ فرین هه لپاچی درۆیه.

کوپی هه رماس وه کو نه وه وایه که زۆر له بله بانی، نه و بالته ی که باسیان لینه ده که ی باله کانی لۆسیمفۆرن، بۆ ده خه نی؟

- هه لبه ته وه کو بولبول قسه ده که م، من ده رباره ی حه قیقه ت و درۆ نه وه ی که نه م دیتوه یا نا، له خاچ دراوه یا نه دراوه، نرخی فلسفه کی لای من نییه، راستی خه لق ده که م، له ریگه ی سه رسه ختی تاسووق و یاهه ری نه وان خه لق ده که م، هه ولپان بۆ ناده م تا بیان دۆزه وه.

ریگه پایه ی مرۆق دروست ده که م، به مجۆره ده به مایه ی سه ره له دانی مرۆق، باش گوئی کانت مووت که وه، بۆ رزگار بوونی دونیا له خاچدانی تۆ پیویسته من سه ره رای مه یلی تۆ له خاچت ده ده م، رابوونه وه ی تۆش پیویسته، دیسان سه ره رای مه یلی تۆ زیندووت ده که مه وه، تۆ ده توانی له م گونده کۆله وه ره دانیشی لانک دروست بکه ی بۆ منالان، هه ر بۆ ئاگاداری جه نابتان ده بی بلیم که من هه وا ناچار ده که م شیوه ی تۆ وه رگری: له ش، تاجی له درک، بزمار، خوین، هه موو نه وانه زور رین، هه ریبه که یان به شیکه له ده ستگای رزگار کردن له هه ر سوچیکی نه م دونیایه چاوانیکی زۆر سه یری به رزایی ده که ن تۆ به له خاچ دراوی له هه وا ده بینن، نه وان ده گرین و فرمیسک رۆحیان له گونا هه دشواته وه، به لام له رۆژی سییه م تۆ له گۆر هه لده ته کیتم چونکه رزگار بوون بی رابوونه وه نییه، دوا دۆرمن و ترسناکترین دۆرمن مه رگه، من مه رگ به ناو نیشانی رابوونه وه ی کریستی کوپی خودا ده تارینم.

- ٺهوه حه قيقه تى نيبه، من هه لده ستمه وه هواوارى له خاچ نه دانى توو رانه بوونه وه خودا نه بوونى خوَم ده كه م.

- هه رچهن دلت ده خوازى، هواواركه، من له توو ناترسم، نه سلهن پيوست به توو نيبه، ٺه و چهرخه هه لده سوورينى، ئيستا خيرا بوو، مه هار كردنى كارىكى بيهوديه، راستيت بوى، هه مان ئيستا كه قسه ده كهى، بو ساتى هاتمه سهر ٺه وهى هيرشت بكه مه سهر و بهر له وهى بيناسهى خوَت ئاشكرا بكهى به مرؤقايه تى بيچاره بلئى كه له خاچ نه دراوى توو بيدهنگ ده كه م، به لام يه كسه ر توورپه بى خوَم خواره ده وه و به خوَمم گوت:

- من ته نها قسه بيمم كردوه، ته نها يه كه په يامم هيناوه (ٺه شق، هه مان و به س).

- به گوتنى (ٺه شق) ته وقى سهر گه رده نى ته واوى فريشته و هه رماسه كانى هه لگرت كه له ناو ده روونى مرؤقدا هه لئروكا بوون، به م شيويهى كه خه يال ده كهى ئيشق - وشه يكى ساده و ئارام نيبه: ته واوى له شكر قه تل و عام كراون شاره كان ئاگرين تيبه ربوه، خوئينىكى بى حسيبى له ده روونى خوَى شارده توه. رووبارى خوئين ٺه شك و رووخسارى دونياى گوږپوه، ئيستا هه رچهن دلت ده يه وى ده توانى هواوار بكهى كه ((من مه به ستم ٺه وه نه بوو، ٺه وه ٺه شق نيبه، يه كتر مه كوشن، ئيمه ش براين، به سكه ن)) به لام ئيستا ٺه ي فه له كزه ده چوَن ده توانى به سكات؟ مه گه ر نازانى كه (تير له كه وان ده رچوه نا گه رپيته وه؟)

- وه كو هه رماسى پييده كه نى.

نه خير، به لكو وه كه په يامبه رى بته وى ونه ته وى، من ده بيه په يامبه رى توو. به پيى مه يلى خوَم و دلخواستى خوَم داستانى ژيان و رينمايى و له خاچدان و رابونه وهى توو دروست ده كه مه وه، يوسفى نه جارپى ناصيره بى توو نه هيناوه ته بوون، من توَم خولقانده وه، من پاولى نووسه ر، خه لكى كه لكليليه.

- نا..... نا

- كى له توو پرسى؟ من پيوستم به توو نيبه، بوخوَت له كارى من وه رده دهى؟ كريست كه وته سهرسه كوَى حه وشه و ناو ميدانه سهرى نايه ناو ٺه ژنوكانى: چوَن له گه ل ٺه م ديوه ده ست و په نجه نه رم بكات و رووبه روو بيته وه؟

- پاول به سهر سهرى كريست وه ستابوو كه كه وتبووه سهر خاك به سهرزه نشته وه قسه ي بو ده كرد: ((ئوستاد ئيلياز، دونيا چوَن ده توانى به هوى توو رزگارى بيت؟ به هينانى كام نمونه ي بالا ده توانى دونيا ناچارى په يره وى كردنى خوَت بكه يت؟

- ئايا به كه سى وه كو توو دونيا ده توانى له خوَى به ولاتر بپروات و روخى په رويال ده ركات؟ دونيا بو نه جاتى خوَى ده بى گوى له من راگريت....

- كريست سه يرى ده وروبه رى خوَى كرد حه وشه خالى بوو بوو، غولام له حالئىكا له گو شه ييكا هه لئروشكا بوو چاوه سپيه كانى ده سوورا، وه كو سه گى ميگه ل له زنجيردا ده يلوراند، ژنان خوَيان شارده بووه.

هاوسى كان رايان كرديو، به لام پاول وه كه بلئى كه حه وشه مه يدانئىكى زور فراوانه و پر له ئاپوره، به هه لبه زيننه وه ييك په ريه سه ربه رزايى سه كووه ده ستى كرد به وه عزدان بو كو مه لئىكى ناديار.

- برايان، سه رتان به رزكه نه وه سه ير كه ن له لايه كه ئوستاد ئيلياز له لايه كى دى پاولى به نده ي كريست هه لئبژين، ٺه گه ر له گه ل ئوستاد ئيلياز برؤن، ٺه وا ده كه ونه ژير كوَت و ژيانئىكى تيكه ل به هه ژاريتان ده بيت، ژيان و مه رگى ئيوه ده بيته مه ر، كه ميك خورى و باعه باع و بريكى زور سه رگين جيده هيلن، به لام ٺه گه ر له گه ل من بن ٺه و ٺه شق و هه ول و جهنگ هه رزانى ئيوه ده بيت، ئيمه دونيا فه تح ده كه ين، ئيستا هه لئبژين، له لايه كه كريستى كورپى خودا، نه جاتى دونيا، له لايه كى دى بزربوونى ئوستاد ئيلياز، ده نكي له فه زاوه بيسترا.

- ٺه ي په يامبه رى ميلله تان، ٺه ي روخى گه وره كه به خوئين و ٺه شكى خوَت درؤ ده چنى و ده يكه ي به حه قيقه ت، بكه وه پيشه وه و رينماييمان بكه .. تا كوى ده چين؟ پاول بازوه كانى خوَى كرده وه، به له باوه ش گرتنى ته واوى دونيا هواوارى كرد:

تا نیگای خاکه سووری مرۆقـ هه تا زیاتر تا دلای خاکه سووری مرۆقـ، سوپاس خوداوهند که دونیا فراوانه، نهوپه پری سراپیل، مهمله که تی میسر، سووریه حه به شه، ئاسیای بچووک، یۆنان و جه زایری پر به ره که تی قوبرس، ردزو کریت هه، دوورتر رۆم، دیسان دوورتر، به ربه ره کان خۆیان و که زی در یژو بۆر ته ورداسی ده ستیان، وای چ به خته وه ریه ک رویشتن له کاتی سپیده، به بای ده ریا یا کینو له روو خسارمان، گرتنی خاچ و دانانی له میان سینه و دلمان، دونیا به ده ست هیئان، وای که چ به خته وه ریه که بچووک بوونه وه کوتک خواردن، که وتنه ناو- گو شه دووره کان و کوژران به خاتری کریست!))

پاول هاته وه سه رخۆی و ئارام بۆه، نه و کۆمه له نادیاره له فه زا ون بوون، گه راپه وه و کریستی دیت که مات و مه بهوت پشتی به دیوار دابو گوئی له و راده گرت.

- گوتم به خاتری کریست نه به خاتری تو ئوستاد ئیلیازر، به لکو به خاتری کریستی به راستی، کریستی من.

- کریست که ئیدی نهیتوانی به رگه بگری، هۆر هۆر که وته گریانه وه.

غولامچه لیبی نریک بۆه و گوتمی ((کریستی ناصیره یی بۆ ده گری؟)) کریست به زه مزه مه کردنه وه گوتمی ((ئه ی هاو پری غه یی، مرۆقـ چون ده توانی به دیتنی تاکه ریگایی، بۆ نه جاتی دونیا به گریان خۆی بیاریزی؟)) پاول ئیستاکئی له سه کۆ دابه زیوه، سه ری ئاره قه ی کردبوو، نه عله کانی له پی کردبووه، لیکئی دان تا تۆزیان لی بته کینئ ئه وکاته به ره و لای ده رگا که وته ری به کریستی گوتم که به شه رمه وه له ناوه ندی حه وشه وه وه ستابوو گوتمی ((تۆزی ماله که تم له نه عله کام ته پاند، خودا حافیز، ئوستاد ئیلیازر، خۆراکی باش و شه رابی باش و ماچی داغت پیروزی، به لام سه رله به ر سه ری من مه نی ته گه ر نه و کاره بکه ی؟، فاتیحته خۆیندراوه ته وه، هه ر له به ر نه وه ی نیگه رانیش نه بیت ده بی بلیم که دیداری تۆ بۆ من خۆش حالکه ر بوو، خۆم له چه نگی تۆ رزگار کردوه هه مان نه وه م ده ویست، ئیستا ئازادم و خۆم ناغای خۆم خوا حافیز)).

دوای وتنی نه و قسانه، جووت ده رگای کرده وه به هه لبه زینه وه یه ک خۆی گه یانده نه و ریگاییه ی که به ئور شه لیم کۆتایی دیت.

غولام که له ده رگا چوو بووه ده ره وه سه یری تووره بوونی پاولی ده کرد، گوتمی ((چ په له یه کی هه یه، قۆلی هه لپریوه وه کو گورگی برسی راده کا تا دونیا له ده می بباته خواره وه))

ئه وکاته گه راپه وه، تاسه ری کریست به ده ستی خۆی گه رم بکات، رۆحی ترسناکی نه و که ئاسمان بۆ لیلکردنی هاتبوو ته لیسماوی بکات، به لام کریست له ئاستانه ی ده رگا ره ت بوو له ناوه ندی جاده وه وه ستابوو، به ئازارو تاسووقه وه چاوی بریوووه نه و په یامبه ره وه حشیه که له وان ده ور به ردا به په له ده رپویشتن نه و یادو بیقراریه ی که به ته واوی سپارد بووه ده ستی له بیر کردنه وه ئیستا له ده روونیا سه ری ده ره ینا بوو.

غولام به وه حشه ته وه بازووی کریستی گرت، به ئارامی و له هه مان کاتدا فه رمانده رانه گوتمی ((کریستی ناصیره یی تۆ نه فسون بوی سه یری چی ده که ی؟ یا لا پڕۆین))

کریست که چاوه کانی بریوووه پاول که له کۆتایی ریگادا خه ریک بوو ون ده بی، نه راندی ((به ته نهام جی به یله)).

نه کا بته وی به دوای که وی؟

کریست جار لیکئی دیکه به هاوار کردنه وه گوتمی ((به ته نهام به یله)) ددانه کانی ده که ویت، له پریکا هه ستی به سه رما کرد.

غولام، میرو و مارتای بانگ کرد و به توندی کریستیان گرتبوو تا نه چیته ده ره وه.

مه ریم و مارتا، خۆیان و یه ک حه مکه منال به دوایانه وه، راکه راکه هاتن، ده رگا کانی ده ور به ر بوونه وه هاوسی کانی هاتنه ده ره وه، به ده وری کریستدا ته لقه یان به ستا، کریست له ناوه ندی جاده دا وه ستا رهنگی وه کو گه چی دیوار لی هاتبوو، له پریکا پیگوه کانی که وت، له سه رخۆ گه وزیه سه رزه وی، هه ستی کرد که نه ویان هه لگرت و دایانایه ناو جی، پاشان گولایان به لاجانگیدا هه لسه وی و سرکه بیکی سووریان نابوو به رلووتی، چاوانی کرده وه، ژنه کانی خۆی دیت و بزهیکی کرد، که چاوی به غولامچه که که وت به توندی ده ستی نه وی گرت و گوتمی

- من توند بگره، لینه گه ری برۆم له هه مان جی که هه م باشه.

بووم به هاوسه‌ری تۆ، له‌بیرته که چه‌ندین و چه‌ندین په‌ره‌سیلکه هاتن، که چه‌ندین و چه‌ندین جار له‌گه‌ل یه‌ک تۆومان داوه‌ دروینه‌مان کردووه، تریمان چاندووه و زه‌یتوغان کۆکردۆته‌وه؟ می‌ئێی ئازیزم، که‌زیه‌کانت سپی بوون و که‌زی مارتای نازاش))

می‌ئێ وه‌لامی دایه‌وه ((به‌ئێ دروسته، ئیدی پیربوین، ئه‌ودار می‌وه که ئیستا له‌ژیریا دانیشتبووین، هه‌مان ئه‌وساله که ئه‌و قه‌مبوره نه‌فره‌تیه هات وه‌بیرت دی؟ جادووی لێ کردی و تۆی بیه‌ۆش کرد، خودا ده‌زانێ که چه‌ندین و چه‌ندین سال تری ئه‌ومپوه‌مان خواردوه.

غولامه بی سه‌روسه‌دای له‌بان دابه‌زی و رووبه‌رووی کریست وه‌ستا، می‌ئێ هه‌لسایه‌وه‌وه رویشت، هه‌زی له‌و زرکوپه نه‌ده‌کرد، ئه‌و نه‌گه‌وره ده‌بوو نه‌تیه‌په‌رینی روژان کاری له‌و ده‌کرد، مرۆقـ نه‌بوو، به‌لکو روچ بوو، روچیککی شه‌رانگیز که هاتۆته ئه‌و ماله‌و جیی نه‌ده‌هیشت، هه‌زی له‌ چاره کرته‌ک و سه‌یرو گالته‌ئامیزو قسه به‌دزیه‌کانی له‌گه‌ل کریست نه‌ده‌کرد، غولام به‌نیگای گالته‌ئامیزی نزی که‌وته‌وه، ددانه تیژو سپیه‌کانی بریقه‌ی ده‌دایه‌وه، به‌ئارامی گوتی ((کریستی ناصیره‌یی دیمای نزی که‌دیه‌ته‌وه))

کریست به‌سه‌رسامیه‌وه گه‌رایه‌وه ((کام دیمای))

غولام ئه‌نگوستی نایه سه‌رلیتو قسه‌ی خۆی دووباره کرده‌وه، رووبه‌رووی کریست وه‌ستا و به‌خنده‌وه سه‌یری ئه‌وی کرد.

کریست پرسی ((نه‌کا بته‌وی جیم به‌ئیلی؟)) له‌پریکا هه‌ستی به‌شادی و ئارامییکی سه‌رسام کرد.

- به‌ئێ کۆتایی گه‌یشته‌وه، کریستی ناصیره‌یی، بۆ بزه‌ت دیتێ؟

- هیوادارم سه‌فه‌ریکی باشت هه‌بی، ئه‌وه‌ی که ده‌مویست له‌تۆ به‌ده‌ستم هینا، ئیدی پیوستیم به‌تۆ نییه.

به‌شی سی و سپیه‌م

کریست له‌ژیر چه‌فیه می‌وی دیرینه‌ی هه‌وشه‌ی خۆی دانیشتبوو، ریشه سپیه‌که‌ی به‌سه‌ر سینه‌ی رووتی ئه‌وا په‌رش و بلا‌و بوو، روژی جه‌ژن بوو، خۆی شوشتبوو، عه‌تری له‌مووی سه‌رو ریش و ژیر هه‌نگل دابوو، جلی تازهی له‌به‌رکردبوو، ده‌رگا داخرابوو که‌سی له‌ته‌نیشت ئه‌و نه‌بوو، ژن و منال و نه‌وه‌کان پیده‌که‌نین و له‌به‌شی پشته‌وه‌ی ماله‌دا یاریان ده‌کرد، غولامه‌که که هه‌ر له‌ ده‌رکه‌وتنی سه‌هه‌ره‌وه له‌ بان دابه‌زی بوو، به‌ئارامی و له‌هه‌مان کاتدا تووره‌ چاوی بریبوووه ئورشه‌لیمه‌وه.

کریست سه‌یری ده‌سته‌کانی کرد، چه‌ند پیربویمه، نه‌ته‌نها خۆم، به‌لکو ژن و دره‌خت و هه‌وشه‌ی مال و ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌و به‌رده‌کان که پیمان له‌سه‌ر داده‌نیم ئه‌وانیش پیربوینه.

تووشی وه‌حشه‌ت بوو، چاوه‌کانی داخست و هه‌ستی کرد-زه‌مان- وه‌ک چۆن ئاو له‌ کانی خۆی، له‌ زه‌ینی ئه‌و، دیته‌ خوارو هه‌لده‌رژیته‌ سه‌ر گه‌رده‌ن و سینه‌و که‌مه‌رو رانه‌کانیه‌وه‌و له‌ ئه‌جمادا له‌ژیر پییه‌کانیدا دیته‌ ده‌ره‌وه.

به‌یستنی ده‌نگی چه‌ند پییه‌ک له‌هه‌وشه‌دا که می‌ئێ بوو ئه‌وی له‌ ده‌ریای ئه‌ندیشه‌دا بینیی و هات و له‌ که‌نار پییه‌کانی ئه‌وا دانیشت، کریست ده‌ستی دانایه‌ سه‌ر که‌زیه‌کانی می‌ئێ‌وه، به‌فری پیری باریبوووه سه‌ر که‌زیه‌ شه‌به‌ق ره‌نگه‌کانی ئه‌ویشه‌وه، دلۆقانییکی له‌وه‌سف به‌ده‌ر سه‌راسه‌ری بوونی کریستی داگرت، له‌به‌رخۆ که‌وته ئه‌ندیشه‌وه ((من ئه‌وم پیرکرد، من ئه‌وم پیرکرد)) لاری‌بووه‌وه له‌گه‌لیا قسه‌ی کرد ((می‌ئێ خۆشه‌ویست له‌و روژه پیرۆزه‌وه که‌پیم ناوه‌ته‌ ناو مالت و بوومه‌ته‌ خاوه‌نی و

- رپورده سمی مالوایی نه مه یه؟ نه هه موو ناسوپاسیه م له تو پیشینی نه ده کرد،
واته نه هه موو ره نجه ی که بو تو م کی شاوه، نه هه موو هه وله ی که له رپی
به دیهینانی مه یله کانی تو م نه نجام داوه بی به ره هم بو؟

- نه گه مه بهستی تو نه وه بووی که وه کو هه ننگ من له هه نگوین بجنکیینی، نه وه
ره نجت به باچوو، نه هه نگوینه ی که جی نیاز بوو خواردم باله کاتم تی نه نان.

- کام بال، هه په روتی؟

- باله کانی روحم

غولامچه که به شه راره توه پیکنه نی ((به دبه ختی بینه وا، وا خه یال ده که ی روحت
هه یه؟))

- هه لبه ته هه یم، روحم پیوستی به فریشته و پاسه وان و غولام نیه، نازاره.

- فریشته ی پاسه وان له تورپه بیان شیت بوو ((هه ی یاخی!)) به ردی کی له به رد پیژی
هه وشه هه لکه ندو له میانی مشته کانی خویدا وردی کردو تو زه که ی به بادا، گوتی
((زور باشه ده بین)) و به جوینه وه به ره و ده رگا چوو.

دهنگی هاواریکی وشک و زاری و شیوه له هه وادا باگوی کرد، نه سپه کان حیلانندیان،
ناپوره ی خه لک به راکردن و هاوارکنه وه هه لپزانسه جاده وه ((تورشه لیم وا ده سووتی،
تورشه لیمیان گرت.. به دبه خت بووین))

چهند مانگی بوو له نابلقه ی رو میه کاند بوو، به لام سرا یلیه کان چاوی تومی دیان
برپیووه یه هودا، نه وان له نه ماندا بوون، شاری پیروز نه یده توانی بسووتی، شاری پیروز
ترسی نه بوو، فریشته ی به خوی و شمیره وه له که ناری هه ده رگاییکه وه وه ستا بوو،
تیستاک زان به قیژه وه هه لپزانسه کوچه کانه وه، پیواو جل و به رگیان دراندو هاواری
دهرکه وتنی خودایان ده کرد، کریست هه لسا یه وه، دهستی میری و مارتای گرت،
نه وانی برده ژووره وه ده رگای جوت کلوم دا.

به میهره بانیه وه به وانی گوت ((بو ده گرین؟)) بو له به را بهر ئیراده ی خوا ده وه ستن. گوی
بگرن له قسه کاتم مه ترسن، ژنه خو شه ویسته کم زه مان ناگریکه و خوا وه ندی شی
له دست گرتووه و هه موو سالی بهرخی -سح- له شیش دده او به سه ر ناگریدا ده نیت،
نه مسال نه م بهر خه تورشه لیم و سالیکی دیکه رو م سالی دوا یی...)).

می ری هاواری کرد ((مه ولای من بیده ننگ به)) له بیرت چوو که نیمه ژین، بی ده سه لاین))

کریست گوتی ((می ری له من ببووره، له بیرم چو کاتی که دل له سه ره وه بو خواره وه
ده گرن، هه موو شتی له بیر ده کری و بی رحم ده بی)) له هه مان حالدا که قسه ی ده کرد،
دهنگی پییه کی سه نگی له ده ره وه بیسترا، پاشان دهنگی هه ناسه ی گرا و به رگو یی
که وت، ده رگا به گاشه به ردی گه وه کوترایه وه. غولام له جپوه هه لسا یه وه، به ری
ده رگای گرت به بزه ییکی گالتنه نامیز سه یری کریستی کرد، پرسی ((مؤله ت
ده فهرمووی ده رگا بکه مه وه؟ جه نابی کریستی ناصیره یی؟ هاورپییه کونه کانت))

- هاورپییه کونه کانی من؟

غولامه که گوتی ((هه ر تیستا به زیاره تی جوانی نه وان شاد ده بیت)) ده رگای کرده وه،
زنجیره یی له پیره میردانی وردیله به دیار که وتن، به سه رو پوته لاکی تیکشکا و که ده ست
نیشان نه ده کرا، له کاتیکا پشتیان به یه ک دابوو، هه لخنینه هه وشه وه، وه ک بلینی
له شیان به یه که وه جو شی خواردی جیا کردنه و هیان مه حال بوو.

کریست هه نگاوی بو پیش چوو وه ستا، ویستی دهستی دریش کات و به خیره اتنیان
بکات، به لام له پریکا ههستی کرد که له ژیر هاواریکی تال و نه فرت و به زه یی وردو
خاش بووه، مشتی خوی کرده گری و له چاوه روانیدا مایه وه، بو نی بوگه نیویکی
سه نگی له گوچانی درزیردوو پرچی بو نگر توو برینی دم کراوه یان هه لده ستا، بو نی
گه نیو فه زای پر کرد، غولام چوو بووه سه ر سه کوزه، ته ماشای ده کردن و پیده که نین.
کریست هه نگاویکی دیکه ی هه لپنا رووی قسه ی کرده پیره میردی که له پیش
گروه که دا بوو ((وهره ئیره بزائم، تو زی زه مانه په رده ی ناوه ته سه رچاوه کاتم، شتی

مهَلّی تا ٿو تۆزه پاك كه مه وهو تۆ بناسم، دلّم داده خورپي، به لام ٿم له شه شكاوه
ٿو چاوه بي پرستانه م تواناي ناسينه و بيان نييه

- مه ولای من نامناسيته وه

- په ترۆس تۆ هه مان ٿو به رده ي كه جاريكيان له سه رده مي گه مژله لي جحيليم
ده مويست كليسي له سه ر بونييات بنيم؟ كوري پونس، چهند داشكاوي! ٿيدي به رد
نيت، به لكو ٿه سفه نجكي پر چال و چوليت.

- مه ولای من زه مانه!

- كام زه مان؟ زه مان قاييلي سه ر زه نشت نييه مادامه كي رۆح به هيژه وه بينيته وه،
له شيش به هيژه ده هيلتته وه، ده سته دريژكاريه كاني زه مانيش كورت ده كاته وه
(په ترۆس رۆحي تۆ دوو چاري نابودي بووه... رۆحي تۆ...؟)

- گرفتاريه كاني دنيا مني خستوته ٿم حاله وه، ٿم هيئاوه، بومه ته خاوه ن منالو
بريندار بووم، سوواتاني ٿور شه ليم بينن، ٿاخر من مرۆقم هه مو ٿو شتانه مني
داشكاند. كريست به هاودلييه وه ده كه وته زه مزه مه وه: ((به لي دروسته تۆ مرۆقي ٿو
هه مووه دايرماندوي، په ترۆس بيچاره، له باري هه نوو كه ي دنيا مرۆق ده بي هه م
هه رماس و هه م خودا بيت تابتواني به رگه بگري، ٿو كاته كريست روي له نه فه ري
دووه م كرو گوتي ((وا... تۆ؟ لووتيان بريوي، روو خسارت وه كو كه لله سه رت پر چال
بووه، به م وه سفه وه، چۆن چاوه روان ده كه ي بتناسمه وه، هاوري ديريئه كم، قسه بكه))
(مه ولای من)) تاشايه تۆم وه بيرديته وه به له رزينه وه، به بانگيكي به هيژه بانگي كرد
(مه ولای من)) ٿو كاته سه ري له به ر خۆ ناو بيده نگ بوو..

- ياكوب، كوري گه وره ي زوبه دي! ٿي زه به لاح كه شه شدانگ هه مو وه واسه ت لاي
خۆت بوو، ٿوه تۆي؟

ياكوب له حالتيكا لووتي هه لكشانو گوتي ((مه ولای من ته نها ٿيسقام ماوه
تۆفانيكي سه خت مني له پي خست، له بني كه شتي درزيردودا، به ده ني كون بوو
ستورنه كه ي كه وت و كه شتي شكاو گه رامه وه به ندره)).

- كام به ندرگا؟

- مه ولای من... تۆ

- من ناتوانم كاريكت بو بكم، تاميرگاي كه شتي نيم كه بتوانم له ناويا تامير
بكريته وه، ٿوه ي كه ده مه وي بيليم دلّت ٿازار ده دا، به لام عه يني عه داله ته، ته نها
به ندرگا بو تۆ بني ده ريباه.. دوو دوودانه... چواردانه.

له پريكا نه فه رت و خه ميكي مه زن زال بوو به سه ر كريست، روي له سي نه فه ري
دوايي كرد ((ٿيوه سي نه فه ر؟ ٿاهاي تۆي له نده هزي گه مژله كه رۆزگاري ناوت
ناتانيل بوو، بو وا دارژاوي؟ توخودا سه يري ٿو كه فه له هه لمساوه ت و ورگ غه بغه به
دوو چينه ت بكه! ٿوه بو ٿو بازووه ناسينه ت واي به سه ر هاتوه؟))

ٿيستاشتي نيت، جگه له ته لاريكي سي ته به قه يي، به لام خه م مه خۆ بو چوونه
به هه شت ٿه مه به سه))

به لام ناتانيل تووره بوو ((كام به هه شت؟ خراب ناگوزه ري، كه من گويكانو
ٿه نگوسته كانو چاويكم له ده ست دا! له وه ش بترازي، ته واوي ٿو شتانه ي له گويي
ٿيمه ت ٿاخني بوو، ته نها مه ستي بوو ٿيستاك ٿي مه ستي له سه ري ٿيمه دا په ريوه،
فيلپ به راي تۆ دروست ناليم؟))

پيره ميدي ريقنه يي كه له م نيوه نده دا ون بوو بوو، گوتي ((ناتانيل چي بليم؟ ٿوه من
بووم كه بووم هۆي ٿوه ي په يوه ندي به ٿيمه وه بكه ي، له به ر ٿه مه من شاياني
سه ر زه نشتم)).

كريست به هاودلييه وه سه ري راته كانندو ده ستي ٿو پيره ميده ريقنه ييه ي گرت كه
پيان ده گوت فيلپ ((ٿي فيلپ من عاشقي زارينه وه ي تۆم تۆ باشترين شوان بووي
بو مه رت نه بوو، ٿوه ي كه هه تبه و نه تبه و گۆچان بوو شوانكاره يي هه وات ده كرد،
شه وانه بات له ٿاخوره وه ده برد بو له وه راندن، له خه يالي خۆت ٿاگرت داده گيرساندو
مه نجه لي گه وره ت له سه ر داده ناو شيرت له مه نجه له كان ده كولاند له به ر زايي كي وه وه

هه‌لنده‌پرشته ده‌شته‌كانه‌وه تا هه‌ژاران بیه‌خۆنه‌وه، ته‌واوی سه‌رو سامانی تۆ له ناو دل بوو، ده‌ره‌وشی هه‌مووی هه‌ژاری و هاوارو ته‌نهایی و برسپه‌تی بوو.

بوونه یاوه‌ریی هه‌مان ئه‌و مانایه‌ی هه‌یه! ئیستا فیلیپ ئه‌ی باشترینی شوانان، وا له پێ‌که‌وتی ئه‌فسوس که تۆ تاسووقی مه‌ری به‌راستی بووی، مه‌رانی که تۆ بتوانی خوری و گۆشتیان به‌ده‌ست بگری... و نابودبووی.

فیلیپ پرسى ((که برسی دەم چاوه‌پروانی چی بکه‌م؟

کریست وه‌لامی دایه‌وه ((بیر له خودا بکه‌وه تیر بیت)) ئه‌و کاته دووباره تووشی دل‌ه‌قی بوو، رووی له پیره‌می‌ردی قه‌د چه‌میوه کرد که له‌ناو مه‌نجه‌لی گه‌وره‌ی ئاودا که‌وتبووه له‌رزینه‌وه له جی‌ی خۆی دا مابۆوه، جلی کۆنینه‌ی خۆی وه‌لانا چاوه‌کانی ئه‌وی لیک‌کرده‌وه، به‌لام نه‌یتوانی بیناسپته‌وه، له‌و کاته‌ی که سه‌یری پشت گوپی کرد قه‌له‌میکی شکاوو تۆزو غوباری ساله‌های ساڵ نیشته‌وی بینی و پیکه‌نی.

- به‌خیرییی ئه‌ی که‌رویشک که گوپییه پان و تیژو پر مووه‌کانت له ترسان ده‌له‌رزوی له‌هه‌مان کاتدا بزۆزو تینووی بیست بوون، به‌و قه‌له‌مه‌ی خۆت که وه‌کو ئه‌نگوست له‌مه‌ره‌که‌بی دلت ده‌برده خواره‌وه، هیشتاش کاغه‌زه‌کان خه‌ت خه‌ت ده‌که‌ی؟ به‌لێ مه‌تی نووسه‌ری‌من؟

قه‌له‌می شکاو هیشتاش هه‌ر له‌به‌ر گوپیته، نه‌کا جه‌نگت راگه‌یاندی و وه‌کو رم سوودت لی وهرگرتی؟

- بۆ چاپلوسی ده‌که‌ی؟ ده‌ته‌وی که‌ی ده‌ست له گالته پیکردنی ئیمه هه‌لگری؟ ئۆخ که به‌چ شکۆ گه‌وره‌ییه‌ک ده‌ستم کرده تۆمارکردنی ژیان و زه‌مان! خۆشم وپرای تۆ جاویدانی ده‌بووم، ئه‌و هه‌موو ماندوو‌بوونه به‌باچوو...

- کریست له پریکا هه‌ستی کرد ئه‌ژنۆکانی شل بوون، سه‌ری نایه به‌رخۆ، به‌لام به‌خیرایی و تووره‌بییه‌وه، سه‌ری به‌رزکرده‌وه، به‌هیماویی هه‌ره‌شه‌تامیز په‌نجه‌ی بۆلای مه‌تی درێژ کردو گوتی ((بیده‌نگ به به‌چ زاتیکه‌وه ئه‌م قسه‌یه ده‌که‌ی؟))

- پیره‌می‌ردی لاوازو لۆچ له‌نیوان پێیه‌کانی ناتانیل به‌دیارکه‌وت و بناغه‌ی پیکه‌نیی دانا و کریست گه‌راپه‌وه و بێ چه‌ندو چوون ئه‌وی ناسپه‌وه.

- تۆماس، منالی هه‌وت مانگه‌م، به‌خیر بیی، ئه‌وه چیت به‌سه‌ر ددانه‌کانت هیئاوه؟ ئه‌و دوو به‌نه‌مووه‌ی سه‌رت چی لیها‌ت؟ ئه‌و ریشه چه‌وره‌ی که به‌چه‌نه‌گه‌ت هه‌لواسرابوو له‌کام بزنت به‌ ئه‌مانه‌ت وهرگرتبوو، من که باوه‌ر ناکه‌م تۆ هه‌مان تۆماسی دوو رووی هه‌وت چاوی ژیر کا بیت.

- باوه‌ر بکه‌ن، که به‌بی هه‌له‌ره‌ینی ددان و دوو به‌نه‌مووی سه‌ر هه‌موو شتی میزان میزانه!

- وه‌کو که‌له‌شیر وایه هه‌موو رۆژی له‌کاتی که‌له‌شیر خۆیندندا له‌به‌رزایی سه‌رگینه‌وه قوقه قوقی بوو له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش ده‌یزانی که هه‌لانتی خۆره‌تاو له هیزی ئه‌ودا نییه، به‌لام ده‌خوینی و خۆره‌تاو ده‌ده‌هیینی، چونکه که‌له‌شیر بی جی و به‌لاش نییه.

- ئه‌ی قاره‌مانی قاره‌مانان، بلێ بزائم ئایا تۆش بۆ رزگاری ئورشه‌لیم جه‌نگیوی؟

- ئه‌دای په‌یامبه‌ری؟ مه‌گه‌ر خودا رۆحی بڤ کردۆته تۆوه...؟

- خودا چ کاریکی به‌م بابته‌وه هه‌یه؟ ئه‌قلم به‌کارهیناو رازه‌که‌م دۆزیه‌وه.

- چ رازی.

- رازی ئه‌وه‌ی که بوون به په‌یامبه‌ر چ مانا ده‌دا، خودی خوای گه‌وره‌ش زمانی ئه‌م رازه ده‌زانی، وه‌ک ده‌لین فه‌رامۆشت کردووه؟

- ئه‌فین بفرموو، وه‌بیرم به‌یته‌وه: په‌یامبه‌ر کییه؟

- په‌یامبه‌ر که‌سه‌یکه کاتی هه‌موو ناو‌می‌د ده‌بن ئه‌و ئومیدده‌واره، هه‌رکاتی که هه‌موو ئومیدده‌وارن، ئه‌و ناو‌می‌دده، هه‌لبه‌ت ده‌ته‌وی په‌ی به‌ به‌لگه‌که به‌ی، باشه، باشه بۆ ئه‌وه‌ی مانای ئه‌و رازه ((رازی گه‌وره)) که ((چه‌رخ‌ی زه‌مانه ده‌سووری)) باش په‌ی پی به‌ی؟

- کریست له کاتیځدا چاوی لهو هه لده ته کاند گوتی ((تۆماس، که له گه ل تۆ ببیته لایه نی قسه کردن مه ترسیه، له ناو شهو چاوه وردانه ی تۆ کلکیک و دوو قوچ و تریشقه نووریکی سوتینه ر ده بینم))

- مه ولای من، نووری به راستی ده سووتینی، خوشت شهو باش ده زانی، به لام دلته به مرۆقایه تی ده سووتی، دلی مرۆق، ده سووتی و به زه بی دیته وه، چونکه دونیا له تاریکی دایه، به لام شه قلی مرۆق ره حمی به سه رنایه ته وه، له بهر شه مه یه دونیا ده سووتی و روشن ده بی.. به هیما ی سه ر منت ده وی بیده نگ بم باشه بیده نگ ده بم، مرۆق نابی رازی وا له لای مرۆقی ساده دل نا شکر بکات.

- شهو نه فه ره کییه؟

تۆماس خۆی تاده می ده رگا هینا، هیما ی بو مرۆقیکی زلو زه به للاح کرد که وه کو دره ختیکی په ژمورده و بریقه دار له ئاستانه ی ده رگادا وه ستابوو، ره گی مووی سه رو ریشی هیشتا سووربوو.

- شهو ده لیم، یه هودا، ته نه نا نه فه ریکه هیشتا خۆی به سه ر پیوه راگرتوه. مه ولای من ناگادار به، شهو پر قودره ته وه هه رگیز خۆی نادا به ده سه ته وه، به نه رمی و لووتفه وه قسه ی له گه ل بکه، بیینه له بهر تووره بی که لله ی دوو که لی لی هه لده ستی.

- له بهر شه مه، بو ساغو سه لامه ت مانه وه له چنگ و ددانی شه م شی ره کیوه باشتره شیریکی شه هلی به دوا ی شه وا بنی زین و ده ستگیری بکه یین...

- کریست شه و کاته ده نگی به رز کرده وه گوتی ((برام یه هودا زه مانی پلنگ مرۆق خۆریکه، متمانه به مرۆقه کان ناکات و شارو قه له مپه وه هه تا ((خودایه لیم ببوره)) خودا کانیش ده خوات، به لام تۆ رزگارت بوو، جو ش و سووره بی تۆ هیشتا نه نیشتوته وه ناتوانی له گه ل دونیا بگوخیی، من هیشتا شه و خه نجه ره ی که هه رگیز خۆی به ده سه ته وه نادات له ته نگی باخه لت ده بینم، هیشتا نه فه ره ت و سووره بی و ئومید که ناگری گه نجیتین له چاوتایه ... به خیری بی؟)).

یۆحه ننا که له که نار پیی کریستدا که وتبوو، به ردینی سپی و دوو برینی قوول به سه ر گۆناکان و گه رده نیه وه ده ست نیشان نه ده کران، به زه مزه مه کرده وه گوتی ((یه هودا مه گه ر که ری؟ ئوستاد به خیر انتت ده کات، سه لام و شه حواله پرسی له گه ل بکه))

په ترۆس گوتی ((شه و وه کو هه رزه بی سه رکیش و که لله شه ق، گه ز له لیوه کانی ده دا تا بهر له قسه کردنی خۆی بگریت))

به لام کریست چاوی بریبوه یا وه ری کیوی خۆی و به لووتفه وه قسه ی له گه ل کرد: ((یه هودا مه له قاسیده کانی هه وال کاره گه وره کانی تۆیان گه یاندوته من، تۆ له کیوت دایه و دژی سه ته مگه رانی ناوه وه ده ره وه کارزاریت کرده وه، ئیستا له کیو سه ره و ژوو بوو ته وه و چوو ته لای ئورشه لیمه وه، سه دووقیه خیانه تکاره کانت ده ستگیر کرده وه، نه واری قورمزیت له گه رده نیانا به ستاوه وه وه کو کۆیله له کوشتارگای خودای سرا ییلدا سه رت بریون. یه هودا تۆ مرۆقیکی گه وره و مه لول و ناو میدی، له و رۆژه وه که له یه کتری جیا بوینه وه رۆژی خو شبه ختیم نه دیوه، برام یه هودا دل م زۆر بو تۆ ته نگ بووه، .. به خیر بی))

یۆحه ننا چاوه زه نده ق چوو کانی خۆی بریبوه یه هودا که هیشتا بو قسه کردن لیوی خۆی ده گه ست. به زه مزه مه کرده وه گوتی ((هیشتا له که لله ی دوو که ل هه لده ستی))

به خیشه خیش خۆی گه یانده شه وانی دیکه.

په ترۆس گوتی ((مه ولای من ناگادار به، شه و ته و او تۆی خستوته ژیر نیگای خۆیه وه و خه ریکی هیتر کرده)).

کریست به رده و امی به قسه کانی خۆی دا ((یه هودا برام، خه ریکم قسه له گه ل تۆ ده که م، مه گه ر ناییستی؟ به خیر هاتنت ده که م، به لام تۆ ده ست له سه ر سینه ت دانانی و سه لام ناکه ی، نه کا تازاری سرا ییل تۆی دوو چاری لالی کردبی، لیوه کانت ده ک رۆژی تۆ پیای، پرستت هه بی، مه که وه پرسه وه، تۆ تازایه تی وه زیفه ت شه نجام داوه، به لام مرۆق، به رابه ر سه ریچی کردنی خودا ده توانی چی بکات؟ جه نگی نی تۆ بو سرا ییل جه نگ بووه له گه ل خودا له زه ینی شه و، شه و شاره پیرۆزه چه ند سال بو

ببوه خوآله مېش)) فيليپ له روى ترسوه وه كهوته زه مزه مه ((سهيركه، پيپهك هاتوته پيستر، سهرى وه كو گا هيئاوته خواره هه ئيستا هيرش دهكات)).

ناتانيل گوتى ((كوپينه باستر وايه بچينه كه نارتيكه وه وا خهريكه مشتى بهرز دهكات وه)).

مارتاو ميړى هاتنه پيش و گوتيان: ((مهولاي من، ناگاداربه))

به لام كريست به دلنيايييه وه بهرده وامي به قسه كاني خوئى ددها، ليوه كاني به شيويه يكي ههست پيكر او دهستيان به له رزين كرده بوو.

برام يه هودا، منيش به پي تواناي خوّم جه نكيوم، له كاتي جحيلي دا، ده مويست دنيا رزگار بكمه، به لام پاشان كه نه قلم رسكاو پوخته بوو، دهستم له هه وه سى جحيلي كيشايه وه، پيم نايه ريئ پياوانه وه، چومه دواي كاره وه، زهويم كيلا، بيرم لي دا دارميوو زه يتونم چاند، له گهل ژندا هاويا وهش بووم و مرؤقم خهلق كرد، به مجوره زال بووم به سهر مهرگ، مه گهر قسه هه هميشه ييم نه وه نه بوو؟ باشه به سهر قسه مه وه وهستام، زال بووم به سهر مهرگ.

يه هودا له پريكا وه كو تيرئ له كهوان ره هابوو به وه پاشداني په ترؤس و ژنه كان كه له مياني نه وو كريست بوون به دهنگيكي بهرزو وه حشى هاواري كرد ((نهى خائين))

هه موويان له شويني خويان هيده ميان گرت، رهنك له رووخساري كريست پهري دهستي نايه سهر دلئى و به زه مزه مه كرده وه گوتى: ((به هودا من و خيانهت؟ قسه يكي ناشايستهت هاويشته سهر زمان، قسه هه خوآت بكيشه وه.

- نهى خائين .. نهى په يمان شكين!

پيره ميړده ورديله كان له ترسان خويان خراب كردو ناماده ي راكردن بوون، توماس پيستر خوئى گهيانده كوچه وه، ميړى و مارتا پيشيان له وان گرت، ميړى هاواري كرد ((برايان توخودا مه رؤن، هه رماس دهستي له مهولاي ئيمه قيت كرده توه، دهيه وي

لبي بدات)). مارتا دهستي په ترؤسى گرت كه خهريك بوو رايده كردو گوتى ((بو كوي ده رويي؟ دهته وي دووباره خوآتى لي نه بان بكه ي؟))

فيلپ گوتى ((وه لاآهسى من خوّم له مابه ته نادهم، نه سخه ريوتى بازوويكي قوده تمه ندى هه يه و من پيرم، ناتانيل باستر وايه ده رپه رين)). يه هوداو كريست رووبه روي يه كترى وه ستابوون، هه لم له له شسى يه هودا هه لده ستا، بوئى نارقه وه برينيكي هه و كرووى ددها، دووباره هاواري كرد ((نهى خائين نهى په يمان شكين! جيه گه ي تو سهر خاچ بوو، خودا وه ندى سراييل توئى له وي دانا تا بجه نكي، به لام بو ساتي كه ئيزائيل سهرى به رز كرده وه، تو له جيوه هه لقه لاي، رات كردو خوآت له ژير دامه نى ميړى و مارتا شارده وه، هه ترسنوك! له ژير ناوي كريتي ئيليازرو ناوو پوآته لاكي خوآت كوړي تا خوآت نه جات بده ي)).

په ترؤس له پنه ناي نه و زاته ي كه ژنه كان به ويان به حشى بوو، قسه ي يه هوداي بري گوتى: ((يه هوداي نه سخه ريوتى ري و ره سى قسه كردن له گهل مه ولا وايه؟ تو مه گهر ريزي سهرى خوآت ناگري؟))

نه سخه ريوتى كه مشتى خوئى له هه وادا راته كاند به هاوار كرده وه گوتى ((كام مه ولا؟ تو ناو له و پياوه ده نيئى مه ولا؟ مه گهر چاويكت بو ديتو نه قلنيكت بو قه زاوه ت كردن نييه؟ مه گهر واده و واده كاريه كاني نهوت له بير چوه؟ نهى كوا له شكري نه و فريشتانه ي كه قه رابوو بو رزگار كردنى سراييل دابه زن؟ كوا نه و خاچه ي بو ناسمان هه لده چوو تا بيته په يژه ي ئيمه؟ به لام نه و كريستيانويه قولاييه له كاتي رووبه روو بوون له گهل خاچ سهرى كيژبوو بيهؤش بوو، نه و كاته ژنان نه ويان گل دايه وه تا مناليان بو وه به ريئنى..

نه و كريستيانويه كريته ده ليئى شهري كرده وه به نازايه تيش شهري كرده وه، به لي دروسته، نه و كه كه له شيري مال به خو گيف كردن و ستايش كرده وه بو نه ملا و نه ملا ده روات، به لام نهى په يمان شكين جيئ تو سهر خاچ بوو خوآت نه وه ده زانى، نه واني ديكه ده توانن زه وي به يار ناوه دان كه نه وه و ژنه به نازده كان باردار كهن، به لام قسه ي من نه و يه كه وه زيغه ي تو سهر هه لگه پراني خاچه، لافى زال بوون به سهر مهرگ ليده ده ي،

واي له تۆ كه ناوي له منداڤا وه بهر هينان دهنيتي زال بوون به سهر مهرگا! ليگه پري با پيت بلنم كه ههر منالي لوقمه ييكي به تامه بو ئيزايبيل، تۆ خوت كردوته بازاړي گؤشت فرؤشي بو ئيزايبيلو لوقمه يي بو تاماده دهكهي.....ئهي خائين ئهي په يمان شكين، ئهي ترسنوك!) ((كريست كه ئيستاكى له رزي كه وتبووه ته واوي به دهنيه وه به زمه كردنه وه گوتي ((برام يه هودا، به نهرمي قسه بكه))

يه هودا هاواري كرد ((ئهي كورپ نه جار تۆ دلت شكاندم چؤن چاوه رواني ئه وه له من دهكهي به نهرمي قسه ت له گه ل بكه م، جار جاره ده مه وي وه كو بيوه ژني دادو شيوه ن بجه مه ئاراهو سه رم له به رد بكو تم، ئاخ نه فره ت له و رؤزه ي كه تۆ له دايك بو وي له و رؤزه ي كه من له دايك بو وم، له و سه عاته ي كه تۆم ديت و دلت پر له ئوميد كرد! ئه و كاته كه له پيش ئيمه دا ههنگاوت دهن او دهر باره ي ئاسمان زه وي قسه ت بو ده كردين، چه ند له زه ت به خشو پر به ره م بو، مژده ي ئازادي ددها، هي شوه تري وه منالي دوازه ساله به ديارده كه وت.

به دانه ي گه م تيرده بو وين، رؤزي كه ته نها پينج نامان هه بوو ئاپوره ييكي هه زار نه فه ريمان نان داو دوازه سه به ت نانيش مايه وه، چ به ئه ستيره بلنم كه له شكزه له ئاسمان نووري هه لده پرژاند، ئه وان ئه ستيره نه بوون فريشته بوون، نه فريشته نه بوون ئيمه بو وين: ياره راني تۆ، هه لده هاتين و ئاواده بو وين و توش له مياندا وه ئه ستيره ي قوتبي چه سپاوي و ئيمه ش به سه ماوه به ده وري تۆ ته و افمان ده كرد. له بیره منت له باوه ش گرت و به ده سه ت پاچه يي گوتت كه ((من ئاشكرا بكه ده بي له خاچ بدريم و رابمه وه تا بتوام رزگاري به ده ست به ينم)).

يه هودا بو ساتي له قسه كردن وه ستاو ئاخ يكي هه لكيشا، برينه كاني سهر له نو ي كراوه و كيمي لي هات، پيره مي رده ورديله كان به سه ري شو روه و بو يان له هه ولي وه بيه نانه وه ي رو دواوه كان و گه رانده وه ي خو يان بوون بو ژيان، دلؤيه فرميسكي، له چاوي كريستدا ئه لقه ريز، له كاتيكا به توورپي دلؤيه فرميسكي ده سپره وه، ده ستی به هاوار كرده وه، گريي دلي هيشتا خالي نه بو، باعه باعث ده كرد ((من به رخي خودام، ده چه قوربانگا تا دونيا رزگار كه م، برام يه هودا هه راسان مه به، مهرگ دهرگايي كه كه به جاويداني ده بيته وه، ئيدي ده بي به نيواني ئه م دهرگايه دا بچين يارمه تيم بده))

((من كه دل م له گره وي خو شه ويستي و متمانه ي تۆدا دانابوو، خواستي تۆم به جي هيناو تۆم ئاشكرا كرد .. به لام تۆ تۆ)) يه هودا كه في كردبووه سه رليوان، له حالي كدا شاني كريستي گرت و به توورپي رايده ته كاند، ئه وي به ديواره وه چه سپاندو ده ستی به هاوار كرد ((چي دياره كه تۆ لي ره چي دهكهي؟ بو له خاچ نه دراي؟ هه ي ترسنوك، ئهي په يمان شكين، ئهي خائين! ته واوي وه زيفه ي تۆ ئه وه بوو؟ مه گه ر شه رم ناكهي؟ مشتم به رزه كه مه وه و ليت ده پرسم بو له خاچ نه دراي؟)) كريست به ده سه ت پاچه ييه وه داوي لي كرد ئارام بگري، له ههر پينج بريني له شي كريست بارزقه ي خو ين ده ستی پي كرد... په ترؤس دووباره زاتى وه به ره اتى ((يه هودا تۆ مه گه ر به زه بيت نييه؟ پي و ده سه ت كاني ئه و ناييني؟ خو ين له دلي هه لده رزي، نه گه ر باوه ر ناكهي ده ستی لي ده)). يه هودا له پروي ناچار يه وه پي كه ني، ئه و كاته تفيكي كرده سهر زه وي هاواري كرد ((كورپ نه جار ناته وي شتي له م باره وه بلني، زور باشه، من خو م ده ليم، فريشته ي پاسه واني تۆ شه وانه دي ته سو راغت)) كريست به له رزي ني كه وه گياني كه وته زه زمه مه وه ((فريشته ي پاسه واني من))

به لي فريشته ي پاسه واني تۆ هه رماس، ئه و سه رخاله قورمزيه كاني ده ست و پي و دلي تۆ داپوشي تابتواني فريوي دونيا بده ي و خؤشت فريو بده ي، بو وا سه يري دهكهي؟ بو وه لام ناده يته وه ئهي ترسنوك، ئهي په يمان شكين، ئهي خائين!

كريست چاوه كاني خو ي داخست، سه ره راي هه ستی لاوازي خو ي به سه ر پييه كانيه وه راگرت، له كاتيكا دهنگي ده له رزي گوتي ((يه هودا.. تۆ هه ميشه، كه له ره قتيكي وه حشي بو وي هيچ كات سنووري مرؤقا يه تيت قبول نه كردوه، له بیره كه رؤحي مرؤق تير ي كه كه له كه مان دهر جوو تا ئه و شو ينه ي ده تواني به ره و ئاسمان په ر هه لده كيشي، به لام دووباره به رده بيته وه سه ر زه مين، ژيان به سه ر زه ويه وه ياني هه لره ژاني باله كان و دارماني)).

يه هودا به بيستني ئه م وشانه وه تا ده هات زياتر تووره ده بو له پيستي خو ي ده چوه دهره وه هاواري كرد: شه رمه زاري بو تۆ كورپ داود، كورپ خودا ئهي كريست، له ئه نجامدا تۆي راكيشايه ئيره وه! ژيان به سه ر زه ويه وه ياني خو اردني نان و كردني به بال، ياني خو اردنه وي ئاوو كردني به بال، ژيان به سه ر زه وي ياني چاندي بال، خائين تۆ خوت

سەرزەنشتى، تۆ دەبىي لەخاچ بەدرىيى، بەللى ھەتا بەخاترى منىش بوايە، تۆ دەبووا لەخاچ دراباي، تا ئەو نووسىنانە لە ئافەتى زەماندا بەپارەيزراوى بىيىتتەو. جارىكى دىكە ھاوارىكى يەك دەنگو گرياناوى پىرەمىردان ھەلسا:

- ئەى ترسنۆك، ئەى پەيمان شكىن، ئەى خائىن

- ئەى ترسنۆك، ئەى پەيمان شكىن، ئەى خائىن

- لەھەمان ساتدا تۆماس لەحالىكىدا بەپەلە دەھاتە ھەوشەو، ھاواری کرد مەولای من، ئىستا كە ھەموو تۆيان بەجەھىتتەو بەخائىن بانگت دەكەن من تۆ جى ناھىيلىم، من، تۆماسى پەيامبەر، تۆ جى ناھىيلىم، گوتم زەمانە دەسوورى، لەبەر ھەندىيە كە لەكەنارتا دەمىنمەو، چاوەروانم كە زەمانە بسوورى.

- پەترۆس ھەلسايەو سەرىي و ھاواری کرد ياللا بېزىن، يەھودا بكەو پىشەو، رىنمايىمان بكە، پىرەمىردەكان بەھەناسەبىر كىو ھەلسانەو، كرىست رووخسارى لەخاچ بوو، بەقۆللى كراو كەوتبەو سەرزەوى، تەواوى ھەوشەى داپۆشى، ئەوان مشتى خۆيان لەسەرى راگرتىو، ھاواريان دەكرد:

- ئەى ترسنۆك، پەيمان شكىن، ئەى خائىن

- ئەى ترسنۆك، پەيمان شكىن، ئەى خائىن

- ئەوكاتە يەك يەك ھاواريان دەكرد: ((ئەى ترسنۆك، پەيمان شكىن، ئەى خائىن!!)) ونبوون.

كرىست لەرووى دەردو ئازارەو، چاوى سوورانو سەيرى كرد تەنھايە، ھەوشەو مال و درەختەكان، دەرگاكانى دى، خودى دى، ون بووینە، شتى جگە لە بەردى خوینىن لە ژىر پىيەكانىداو خوارتر ئاپۆرەيى لە تارىكى زياتر نىيە، بەتەواوى تواناي خۆى ھەولتى دا، تا بزائى لەكۆي بوو، كە لىيى بوو بۆ ئازار دەكىشى، گەرەكى بوو ھاواری خۆى تەواو بكات و بلىت: بۆ بە تەنھات جى ھىشتم؟! ھەولیدا تا لىوھەكانى بخاتە جوولە، بەلام نەيتوانى، سەرى گىژ بوو دووبارە كەوتەو بىھۆشى، وا بە دياردەكەوت كە بۆ خوارەو دەچى و فەنا دەبيت، بەلام لەپىرپىكا لە ھەمان حال كە روودەچوو فەنا دەبوو، شمشالى پىش رووى ئەوى گرتووەو ھەستى كرد ئىسەفەنجىكى تىكەل بە سر كە كەوتۆتە سەر

لووت و لىوھەكانىەو، دەبى كەسى لەسەر زەمىن بەزەبى بەحالى ئەو ھاتىتتەو، بۆنىكى تالى بە ھەناسەيىكى قوول ھەلكيشا، دووبارە گيانى وەبەر ھاتەو، سىنەى خۆى پىر با كرد، سەيرى ئاسمانى كرد، ھاواريكى دلته زىنى سەردا، بۆ بەتەنھات جىتھىشتم؟! ئەو كاتە يەكسەر بەماندوو بوونىكى تەواو ھەو سەرى خۆى دابەزاند.

ھەستى بەئازارىكى وەحشەتەك كرد لە دەست و پىيى و دللى، چاوەكانى رۆشن بۆو و تاجى درك و خوین و خاچى بىنى، دوو گوارەو دوو رىز دانى سپى و تىژ لەناو خۆرەتاودا لەتارىكىدا كەوتتە درەوشانەو، سەداى خەندەيىكى ساردو گالته ئامىزى بىست گوارەو ددانەكان ون بوون، كرىست بەتوندو تۆللى لەشويىنى خۆيدا مايەو.

سەرى كەوتە لەرزىنەو، لەپىرپىكا بەبىرى ھاتەو كە لە كۆى بوو، بۆ ھەستى بە ئازار دەكرد، لەزەتەيىكى سەركىش و وەحشى سەراسەرى و جودى ئەوى داگرت، نە... نە ئەو ترسنۆك و پەيمان شكىن و خائىن نەبوو، ئەو لە خاچى چوار مىخ درابوو، ئەو شەرەفمەندانە بەبەھاي مەرگ لەسەر پەيمانى خۆيدا ما بوو ساتى كە ھاواری كرد ((خودايە، خودايە)) بىھۆش بوو بۆ ساتىكى كورت و ھەسەبى ھاتە سۆراغىو ھەو گومراھى كرد، ئەو لەزەت و ژنھىنان و منالانە ھەمووى درۆ بوون، ئەو پىرەمىردە كۆرو مەخلوقانە كە بە ترسنۆك و پەيمان شكىن و خائىنيان لە قەلەم دەدا زياتر لە درۆيى نەبوون، ھەموو ئەوانە ئەو ئەندىشەو دوو دلپانە بوون كە ھەرماس ناردبوونى ياوەرەكانى ئەو زىندوو بوون و خەرىكى كارى خۆيان بوون، ئەوان لە دەشتايى و لە دەرياكاندا ((خەبەرى خۆش)) يان رادەگەياندا، سوپاس بۆ خودا كە ھەموو شتى بە پىي بەرنامە بۆ پىشەو چوو بوو.

ھاواريكى پىرۆزەندانەى سەردا ((وەزىفەى خۆم بە ئەنجام گەياندا))

وابوو وەك بلىي گوتبووى ((ھەموو شتى دەستى پىكردووە)).

سوپاس و پيڙانين

له وهرگيڙپراني نهم رومانهدا به پيويستي دهزانم كه سوپاس و ريزي خوم بو
نه و برادهرانهي خوارهوه دهرپرېم كه هاندهرپيكي باش بوون له زور رووهوه
يارمه تيان داوم و جي په نجهيان دياره.

- نازاد نه رگوشي

- كهريم سوفي

- سهيد نارام

- سامان عه بدونرپه حمان

كهريم دهشتي